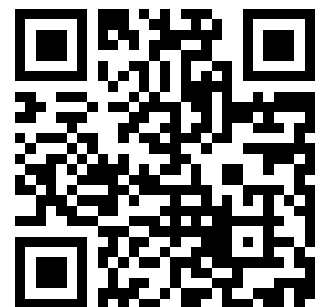

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Geo. G. Kennedy
1880

INDEX

VERBORUM, NOMINUM ET RERUM

IN

ARCANIS CŒLESTIBUS.

EX OPERIBUS POSTHUMIS

EMANUELIS SWEDENBORGII.

LONDINI:

**TYPIS T. BENSLEY, BOLT-COURT, FLEET-STREET,
IMPENSIS JOH. AUG. TULK.**

1815.

C8461.8.100
✓

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF
DR. HARRIS KENNEDY
June 27, 1932

INDEX RERUM

IN

ARCANIS CŒLESTIBUS.

Indice Ill. seu Illustratam, significat plenius explicatum; et Ost. et Verbo ostensum.

A.

ABEL. Quod sit charitas, n. 342, 374.
ABID mensis. Quod sit principium status novi, n. 8053, 9291.
ABIHU. Vide *Nadab*.
ABIMLECHUS. Rex Gerarii quod doctrina fidei spectans rationalia, n. 2504, 2509, 2510. Quid sit doctrina fidei spectans rationalia, n. 3391, 3447. Quod Rex Philistæorum sint doctrinalia, n. 3366, 3391. Qui in doctrina fidei sunt, et spectant rationalia in cognitionibus, n. 3392. Quod sit Dominus in supremo sensu, n. 3393.
ABOMINATIO. Quod sit separatio perversorum a bonis, n. 6052. Quod sit tetrum et spurcum infernale, n. 7454.
ABORTUS. Vide *Partus*.
ABRAM. Quod fuerit idolatra, n. 1356. Quod nesciverit Jehovam, n. 1356. Quid Abram, n. 1732, 1741. Quid Abram hebræus, n. 1702, 1741. Quod nesciatur in cælo, n. 1834, 1876. Quod sit internus homo Domini; quid per Isaachum et Jacobum, n. 1893. Quod Abram sit Dominus in eo statu et ea ætate, n. 1989, 2501. Quod per Abram repræsentetur Dominus, ideo per eum repræsentantur plura quæ Domini sunt, n. 1965. Quod Abram ignoretur in cælo, n. 1989. Quod dictus Abraham, interjecta litera H, a Jehovah, ut repræsentaret Divinum Domini, n. 2011. Quod Abraham repræsentet Domini humanum quoad bonum, Sarah quoad verum, n. 2172, 2198. Quod Abram fuerit idolatra, coluerit alios Deos, et Deum Schaddai, n. 1992, 2559. Quod Abraham etiam sit Divinum Humanum Domini, n. 2223, 2236. Si historica forent verbum nisi ex sensu interno, plures ut sancti ac ut Dii æstimarentur, ut Abraham, Iischac et Jacob; cum tamen illis nihil plus quam aliis in altera vita, n. 3229. Quod

Abraham repræsentet Divinum Spirituale Domini, n. 3236. Abrahami et Keturæ quod eorum filii repræsentant Regnum Spirituale Domini in doctrina boni, n. 3239, 3240, 3241, 3242. Quod repræsentet Dominum et plura, n. 3245. Quod repræsentaverit Domini Divinum, quod Pater; et Divinum Humanum, quod Filius, sed Divinum Humanum quod ab æterno, n. 3251. Quod accumbere cum Abrahamo, Iischako et Jacobo, sit esse cum Domino; et venire in sinum Abrahami sit esse in Domino, n. 3305. Jehovah Deus Abrahami significat Domini Divinum quod Abraham repræsentat, n. 3439. Quod Abraham coluerit Deum Schadai, n. 3667. Quod coluerit alios Deos, n. 3667. Quod Jehovah Deus Abrahami patris significet Dominum quod ab ipso bonum, n. 3703. Abram quod repræsentat communem stirpem, ex qua ecclesiæ ubi verbum, n. 3778, et genuinam ecclesiam, n. 4206, 4207. Quod peregrinatus Abraham et Iischak significet vitam Divinam simul, n. 4615, ita ipsum Divinum, Divinum rationale et Divinum naturale, n. 4615. Quid per Abrahamum, Iischakum et Jacobum repræsentatur in supremo sensu seu in Dominum, et quid in sensu repræsentativo apud hominem, n. 6098. Quod Abraham, Iischak et Jacob repræsentent tria in Domino, quæ unum; et tria in Ecclesia, n. 6185. Quod Abraham, Iischak et Jacob in supremo sensu sit Dominus, et quod in sensu respectivo sint bonum internum et externum, n. 6276. Quod Abraham, Iischak et Jacob sepulti in terra Canaane significet regenerationem et resurrectionem, quia ibi ecclesia, n. 6516. Quid jurare Abrahamo, Iischako et Jacobo, n. 6589. Cum in Verbo nominantur Abraham, Iischak et Jacob intelligitur in cælo Dominus; et quoad Domini ipsum Divinum et Divinum Humanum, ostensum, n. 6804. Quod foedus cum Abrahamo, Iischako et

B

A D

Jacobo, sit conjunctio per Divinum Humanum Domini, n. 6804. Quod Deus Abrahami, Iischaki et Jacobi sit Dominus quoad ipsum Divinum et Divinum Humanum, &c. n. 6847. Quod Abrahamus Iischak et Jacob sit Dominus, et Dominus quoad Humanum nondum Divinum factum, n. 7193. Quod nesciverit Jehovam, n. 7194. Quod Abraham, Iischak et Jacob sint cœlum et ecclesia, illustratum, n. 10445. Semen illius quod sint bona et vera cœli et ecclesiæ, n. 10445.

ABSCONDERE. Non celare, quod sit notum esse, n. 6132.

ABSOLVIT. Quod sit successivum, n. 3093, 3102.

ABYSSUS. Quod sint cupiditates et falsitates, n. 18. Quod sint tentationes, tum infernum, n. 756, 844. Abyssus cubans infra, quod sit scientifica quæ in naturali, n. 6431. Abyssus, quod sint aquæ in copia, ita in abundantia vera fidei, seu falsitates ex cupiditatibus, inde inferna, ostensum, n. 8278. Quod sint Tentationes, n. 8278. Quod abyssus sint inferna quoad falsa, et profunditates, inferna quoad mala, n. 8279.

ACCEDERE. Vide *Appropinquare*. Quod sit præsentia, etiam inde perceptio, n. 3572, 3574. Quod sit communicatio interior, n. 5883. Appropinquare ad Deum quod sit cogitare ex fide charitatis de divino, n. 6843.

ACERVUS. Quod sit bonum, n. 4192. Quod antiquitus acervi, et dein loco eorum altaria fecerunt ad representandum bonum amoris, ib. Quod sit verum et bonum receptum, n. 9145. Seges stans aut ager, quod sit verum et bonum in conceptione, n. 9146.

ACHATIS, CYANUS, AMETHYSTUS. Quod sit amor spiritualis boni, seu bonum internum regni spiritualis, n. 9870.

ACQUISITIO. Quid, n. 1435, 1717, 1851. Quod sit scientificum ex quo cogitat, n. 1435. Quod sit verum substantia boni, n. 4105. Quod sint vera et bona in communi, n. 4391. Quod sit veri bonum et emptio verum, n. 4487. Quod sint vera comparata, n. 6017.

ACTIO. Vide *Agere*.

ACUPICTURA et ACUPICTUM. Quod sit scientificum, n. 9688.

ADAM. Vide *Homo*.

ADAMI NUDITAS explicatur, n. 9960. Vide etiam *Nuditas*.

ADAMAS. Quod lapides pretiosi sint vera fidei, n. 114. Vide etiam *Urim*.

ADDERE. Colliget Deus ignominiam meam et addet Jehovah filium alterum, quem Joseph nominat, quod sit in supremo sensu Dominus quoad Divinum Spirituale in sensu interno regnum spirituale, seu bonum fidei, et in sensu externo salvationem, &c. n. 3969.

ADHERERE. Quod in supremo sensu sit amor et misericordia, in interno charitas, in externo conjunctio, explicatum, n. 3875. Quod sit amor cœlestis tam amor conjugalis, sed alia voce, n. 3875.

ADIPS. Vide *Pinguedo*.

ADORATIO. Describitur, n. 1153. Quod non sit absque charitate, n. 1150. Cadere super facies, quod fuerit modus adorandi antiquis, cur, n. 1999.

ADULTERIUM. Adulter ad cœlum approximans re-
jectus, n. 539. Quod eis impossibile intrare in

Æ G

cœlum, n. 827. Quod adulteri sint crudeles, n. 824; de infernis adulterorum, &c. vide *Infernum*. Quod adulteria sint destructiva societatis sicut omnia amoris sui, n. 2044. Quid sint adulterationes boni et falsificationes veri, n. 2466, 2729. Quod adulteri non approximare queant ad cœlum, quodque adulteria sint contra amorem conjugialem, contra leges utriusque regni, et contra ordinem, n. 2733. Quod quisque scire possit quam nefandum sit adulterium si cogitaret de eo in eo statu si ejus uxorem ita deciperet, n. 2733, qui per adulteria et scortationes extinxit desiderium pro conjugio et pro procreatione sobolis, ejus punitio, n. 2746. De adulterorum immisericordia et religioso, n. 2747. Quod adulteri non possint venire in cœlum, ib. et 2748. Quod adulteri non timeant leges divinas et humanas, sed verbera, n. ib. Quod spurcæ sint illorum ideæ, n. 2747, 2748. Quod beatum et felix angelicum communicatum adulteris fiat nauseabundum, dolorificum graveolentem, n. 2749, cum quis adulterium committit in terra quod eo clauditur cœlum; et qualis dein, n. 2750, de globo adulterorum, qui emittit exploratores qui renuntiant quod sint contra amorem conjugialem, contra bonum et verum, et contra Dominum, n. 2751. Quod adulteri velint obsidere hominem, n. 2752. Quod ex blanditiis imbutis adulteri se insinuant in societates, sed quod rejiciuntur, mulcentur, et tandem associantur similibus in infernis, n. 2753. Quod dolosissimi supra caput sint adulteri præ aliis insidientur per innocentiam et misericordiam, quibus infernum gravissimum, n. 2754. Quod in infernis suis ament sordes et excrementa, n. 2755. Quod lascivis qui non extinxerant desiderium procreandi sobolem, sit calor, n. 2757. Quod adulteria sint perversiones veri et boni, n. 3399. Infernum adulterorum crudelium sub pede dextro ubi sunt qui ex gente Judaica, n. 5057. Quod adulteri incutiant dolorem lumbis et membris genitalibus, n. 5059, 5060. Quod adulteri qui correspondent testibus, sint qui incidant in amore conjugalibus, &c. n. 5060. Quod adulteri in inferni excrementitiis, n. 5394. Quod adulteri cum applicant se inducant dolorem periosteis ubivis et dentibus et ventriculo, n. 5714. Spurcissimi eorum inducunt tedium vitæ, n. 5722. Quod per gradus prohibitos significantur prophanationes varii generis, n. 6348. Quod infernum eorum qui ab ecclesia in fide separata a charitate et in vita mali vixerunt, sit sub inferno adulterorum, causa, n. 8137. Quod adulterare, mæchari et scortari sit pervertere illa quæ fidei sunt, ita Verbum applicare ad confirmanda mala et falsa, n. 8904. Conjugia quod sint sanctissima, adulteria autem maxime prophana, n. 9961. Quod adulteria sint prophana et ex inferno, n. 10174. Qui jucundum adulterii cæperint non amplius credunt illa quæ cœli et ecclesiæ quia amor adulterii est ex conjugio mali et falsi, quod est infernale, 10175.

ÆDIFICARE domum quod sit incrementum boni a vero, n. 4390. Ædificare est extruere id quod lapsus est, n. 153.

ÆGROTUS. Vide *Morbus*.

ÆGYPTUS. Quod scientia, n. 1164, 1165, in bono sensu, n. 1462, in utroque, 1164, 1165, 1186. Peregrinatio Abrahami in Ægypto quod sit instructio

Domini in pueritia, n. 1502. Quod 430 anni filiorum Israelis in Ægypto sint ab Abrahami peregrinatione, ib. n. 1502, 1847. Flumen Ægypti quod sit extensio spiritualium, flumen Euphratis extensio coelestium, n. 1866. Cur filii Israelis mutuo peterent ab Ægyptiis aurum, argentum, vestes, n. 2588. Qui fidem separant a charitate quod se in mala et falsa conciant, et quod hoc representatum sit per Cainum et Habelum, per Chamum et Canaan, per Rubenem et per Ægyptios; n. 3325, p. 269. Scientifica quæ significantur per Ægyptum in bono sensu, quod sint scientifica ecclesiarum, n. 4749, 4964, 4966, 6004. Vir Ægyptius quod significet verum naturale, n. 4967. Pharaon rex Ægypti quod sit status naturalis novus, seu homo naturalis novus, n. 5079, 5080, ita quod sit naturale interius, n. 5080, 5085. Quod Pharaon sit naturale in communi, n. 5160, illa quæ fiebant in Ægypto representabant ea quæ ecclesiarum, &c. quæ dein in Verbo, n. 5275. Terra Ægypti quod sit mens naturalis, n. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301. Ægyptii cum illo significant scientifica quæ perversa, n. 5700, 5701. Ægyptii quia representabant scientifica in inverso ordine, et versa in magica, quod abominati sint omnia ecclesiarum Hebræarum, n. 5702. Quod Jacob descenderit in Ægyptum, significat quod verum naturale initiaretur in scientifica ecclesiarum, n. 6004. Pharaon quod sit scientificum in communi, n. 6015, inde etiam naturale in communi, ib. Ad finem Ægypti, quod sit extensio scientifici naturalis, n. 6147. Equi Ægyptii quod sint scientifica in intellectuali, ostensum, n. 6125. Quod Ægyptus sit naturale, n. 6147, 6252. Rex, vel Pharaon, quod sit scientificum in communi, quod contra vera ecclesiarum, et quoque falsum, n. 6051, 6679, 6683. Quod per Pharaonem et Ægyptum significantur scientifica contraria veris ecclesiarum, est quia Ægyptii verterunt representativa ecclesiarum in magica, n. 6692. De hieroglyphicis et magicis, ib. Quod flumen Ægypti sit falsum, ostensum, n. 6693. Pharaonis vel filia Ægypti quod sit religiosum, ostensum, n. 6729, et quod sit affectio scientificorum, n. 6750. Quod Dominus cum infans ducetur in Ægyptum sit quod primum in scientifica ecclesiarum initiandus, n. 6750. Primogeniti Ægyptiorum, quod sint fides absque charitate, illustratum, n. 7039. Quod demissi in mari Suph, quod sit in infernum, postquam vera quæ fidei ablata sunt, n. 7039. Quod apud Ægyptios ecclesia antiqua representativa fuerat patet ex eorum hieroglyphicis et magia, n. 7097. Quod qui in sola fide et vita mali, sint qui infestant probos in altera vita, et quod illi etiam per Ægyptios intelligantur, n. 7097. Quod Pharaon sit qui infestant, n. 7126. Sint qui per falsa infestant, n. 7107, 7110, 7126, 7142. Pharaon cum dicitur et rex Ægypti, quod sint qui infestant per mera falsa, n. 7220, 7228. Terra Ægypti quod sit respective ad filios Israelis sit ubi infestati terra inferior, et respective ad Ægyptios, quod sint inferna propinqua, n. 7240. Terra Ægypti quod sit infestationes, n. 7278. Quod Ægyptus sit dictus filius sapientum, confirmatum, n. 7296. Aquæ fluvii Ægypti quod sint falsa, n. 7307, qui solam fidem professi, et vixerunt vitam mali, quod in specie per Ægyptos et Pharaonem intelliguntur; quoniam sunt qui infestant, n. 7317. Quid miracula in Ægypto

significaverint, n. 7465. Domus Pharaonis, servorum et populi ejus quod sint omnia in naturali mente, &c. n. 7353, 7355, 7048. Primogeniti Ægypti occisi, quod sit fides absque charitate damnata, de qua, n. 7766, 7778. Quod Ægyptiorum primogeniti fidem illam significaverint, quod sit quod scientifica veri ecclesiarum verterint in magica, n. 7779. Cur per Ægyptios significantur qui in scientia fidei et in vita mali seu in fide separata a charitate, n. 7926. Ægyptus et domus servorum, quod sit spiritualis captivitas, n. 8049. Pharaon quod sint in falsis, ex mala, seu qui in damnatione, n. 8132, 8135, 8138. Quod per Ægyptios significantur qui in fide persuasiva, quod illi in falsis ex malo in altera vita, et in infernum quod est mare Suph, n. 8148. Quid Ægyptiorum et Pharaonis equi, equites, et currus erant, n. 8146, 8148. Vide *Equi*. Educi e terra Ægypti quod sit ab inferno, n. 8866. Quid sit peregrini fuissent in Ægypto, quod significet quod a malis et falsis tutati sint, cum infestati ab infernalibus, n. 9197. Quod per Ægyptum significantur scientificum in utroque sensu, n. 9340, præsertim, n. 9391, et quod Ægyptus sit scientificum naturale, n. 9391. Quod in Ægypto fuerit ecclesia antiqua et ibi representativa et correspondentiarum inter præcipua scientifica, quod inde illis vitulus aureus, n. 9391. Quod ascendere facere a terra Ægypti sit elevari ab externis ad interna, ita duci a Domino, n. 10400, in opposito sensu duci a semet, n. 10409, inde Ægyptiis idola et vituli cum representativa verterint in magia, n. 10407. Quod in Ægypto ecclesia representativa. Quid sit scientia talis; quod sit naturale et externum, et quid sit internum, videantur citationes in n. 10437.

ÆQUILIBRIUM. Quod omnium æquilibrium sit in altera vita, n. 689, ita ut malum se puniat, n. 696. Quod æquilibrium incipit pendere a parte mali, n. 2122. Quomodo tunc societates dissolvuntur, n. 2129. Quod sphaera communis conatum faciendi malum ab inferno, et conatum faciendi bonum a cælo sit circum hominem; inde æquilibrium, et homini liberum, experientia, n. 6477.

ÆS. Quod sit bonum naturale, n. 425, 1551.

ÆSTAS. Quod vices voluntariorum apud regeneratum sint ut hyems et æstas intellectualium, ut dies et nox, n. 935, 936.

ÆSTUS. Vide *Ignis*.

ÆTAS. Quod tempora sint status, ut tempora ætatis hominis, n. 3183, 3254, de successivis statibus hominis secundum ætates, quod primum sit a nativitate ad quintum annum sive status ignorantiarum et innocentiarum in ignorantia, qui vocatur infantia. Secundus inde ad vigesimum quod sit status instructionis et scientiarum et vocatur pueritia. Tertius status est inde ad sexagesimum annum et est status intelligentiarum et vocatur adolescentia, juvenus et virilitas. Quartus seu ultimus status est ab inde usque ad finem vitæ et est status sapientiarum ac innocentiarum in sapientia, n. 10225.

ÆTERNUM. Quod esse et vivere non prædicari possint nisi æterni, ita Domini, et quod in esse et vivere sit æternum ita Dominus, n. 726. Qualis idea æterni apud angelos, n. 1382. Quod homo nusquam potest capere quid ab æterno, ita nihil æterni, sed angeli, quia illis æternum est infinitum quoad existere, n. 3404. Quod bini status sint nempe status

quoad esse et status quoad existere. Quod status quoad esse correspondeat spatio; et status quoad existere, tempori, n. 3938. Quod in Domino sit infinitum ita esse; et quod æternum non autem in ipso, sed ab ipso, et quod ita existere, n. 3938. Quod dies æternitatis sint qui a cœlesti ecclesia fuerint, ita antiquissima, n. 6239. De illis qui cogitant de Deo, quid fecerat ab æterno, ante creationem, quod pro illis duæ statuæ deglutientes, de quibus, n. 8325. Quod ordinatio et providentia Domini in regenerando homine sit æterna, quia in æternum, et quod omnia Domini sint æterna, n. 10048.

ÆTHIOPIA. Quod sit cognitio boni et veri, seu amoris et fidei, n. 116, 117. Porro quid Kusch seu Æthiopia, n. 1163, 1164, 1166. Quid Scheba et Seba, n. 1171. Kusch quod sit cognitiones veri et boni per quas confirmant mala et falsa, n. 1163.

AFFECTIO. Vide *Amor, Charitas*. Quod sit affectio boni et affectio veri; quæ distinctio inter eas, n. 1904, 1997. Quod omnes affectiones habent gestus sibi correspondentes, n. 2153. Quod angeli cœlestes Verbum percipiunt, quale est in sensu interno, quoad affectionem, sed spirituales quoad rem, n. 2157, 2275. Quales qui in affectione boni, et quales in affectione veri, n. 2422, 2430. Quod angeli cœlestes ex affectionibus in Verbo forment sibi idearum luces, n. 2157, 2275. Quod affectiones sint quæ excitant vera et falsa, n. 2487. Quod sit affectio veri interioris procedentis ex rationalibus, quæ Kadesh, et affectio veri exterioris procedentis a scientificis, quæ Schur, n. 2503. Quod liberum cœleste sit affectioni veri et boni, et liberum infernale affectioni falsi et mali. Vide *Liberum*. Quod conjunctio veri cum bono fit per affectionem, n. 3024. Quod prima affectio veri in naturali homine non sit genuini veri, sed quod affectio veri postmodum veniat, n. 3040. Quod verum absque affectione non intret, minus inhereat, n. 3066. Quod affectiones significantur per infantes, puellas, adolescentulas et filias, sed cum differentia, n. 3067. Quod omnis affectio innumerabilia in se contineat, de quibus, et quod affectio sit totus homo, n. 3078, 3189. Quod uni affectioni sint plures subordinatæ et illæ in forma incomprehensibili, n. 3189. Quod affectio semper adjungat se rebus quæ in memoriam inseruntur, et quod simul reproducitur, n. 3336. Quod affectio boni adjungatur vero in naturali homine apud hominem a Domino, et quod per affectionem boni reproducantur vera, et sic remouentur falsa et mala, n. 3336. Quod in fine cognoscuntur quales sint affectiones hominis, de qua re videntur, n. 3796. Quod omnes affectiones sint vincula, et quod sint externa et interna, n. 3835. Quod vera nihil sint nisi aliqua affectio sit illustratum, n. 3849. Quod affectiones cœlestes sint prorsus incomprehensibiles et ineffabiles, n. 3839, 3857. Quod affectiones cum ascendunt versus interiora seu versus cœlum, mitiores fiunt, n. 3909. Quod affectio sit continuum amoris, n. 3938, ad fin. p. 591, quid affectionis jucundum, n. 3938. Vide *Jucundum*. Quod per affectiones fiat conjunctio, n. 3939. Quod per affectiones fiat amor boni et veri implantatio et conjunctio, illustratum, n. 4018. Quod affectio insinuetur per renuentiam, n. 4366, 4368, affectio veri quod appareat a vero sed quod sit a bono, n. 4373. Affectio veri genuina quæ et qualis,

et affectio veri non genuina quæ et qualis, n. 8993, qui in veris ex affectione spirituali, qui servi, et qui in veris ex affectione non spirituali, ancillæ, discrimen, n. 8994. Quod imitari affectiones sicut cœlestes ex proprio sit infernale, n. 10309.

AFFINITAS. Quod societates cœli se habeant sicut consanguinitates et affinitates in terra, n. 685, sed quod sint amoris et fidei, n. 917. Quod apud hominem in omnibus sint consanguinitates et affinitates, n. 2508, 2524, 2556. Quod amorum cœlestium sint consanguinitates et affinitates, n. 2739, si cognoscerent quid bonum, quod tunc primum innumerabilia scirent, nempe proximitates et affinitates boni et veri, quales in cœlo, n. 3612. Quod omnis consanguinitas in cœlo sit a bono, n. 3815. Quod consanguinitates et affinitates in altera vita se habeant secundum bonum, n. 4121, affinitates contrahere quod sit unio, n. 4450.

AFFIRMATIVUM. Quod affirmativum veri erit, antequam influxus boni a Domino recipi possit, n. 3913. Quod affirmativum boni et veri erit primum regenerationis hominis, n. 3923, qui consultant scientifica de divinis si in affirmativo, quod confirmet, si in negativo, quod infirmit, et tandem nihil credant, n. 4760. Quod eruditi, plusquam simplices ita faciant, ac minus credunt, quia ex negativo consultant scientifica, ac sic quod se deprivent visu interiori, n. 4760.

AFFLICTIO. Quod sit tentatio, n. 1846. Affligere animam, quod sit se cogere ad faciendum bonum, n. 1947. Afflictio status perveniendi ad bonum, n. 3864. Quod sit status ecclesiæ quoad verum, n. 4060. Terra afflictionis quod sit ubi tentatio, n. 5356. Quod sit infestatio, n. 6663, 6851. Affligere quod sit infestare falsis doctrinæ et opprimere malis vitæ, n. 9196.

AGER. Quod sit doctrina, et quæ doctrinæ, n. 368. Quod sit ecclesia quoad bonum, n. 2971. Quid meditari in agro, quod sit cogitare in bono, n. 3196. Quod vir agri sit bonum vitæ ex doctrinalibus, n. 3310. Quid per semen in quadruplici genere terræ aut humi in parabola, n. 3310. Quod venire in agro sit studium boni vitæ, n. 3317. Ager, quod sit bona humus, n. 3500. Ire in agrum ad vendendum, quod sit conatus affectionis boni ad comparandum verum, n. 3508. Ager quod sit ecclesia, n. 3766, 7502. Ager quod sit religiosum, n. 4440, 4443. Domus cum est bonum cœleste, tunc ager est bonum spirituale; et cum domus est bonum spirituale, tunc ager est verum spirituale, n. 4982. Semen agri, quod sit nutritio mentis, n. 6158. Agri quod sint adhuc exteriora cum adponuntur atriis et domibus, n. 7407. Herba agri quod sit verum ecclesiæ, ostensum, n. 7571. Ager est ecclesia quoad bonum, seu bonum ecclesiæ; vinea verum ecclesiæ, n. 9139, in agro alterius quod sit bonum non in eadem familia, n. 9141. Ager quod sit totum genus humanum, quoad receptionem veri in bono, sic etiam ecclesia et homo ecclesiæ, et bonum apud illum ostensum, n. 9295.

AGERE. Quod reagentia sit agentis, n. 6262. Conjunctio boni et veri illustrata per agentiam et reagentiam, n. 10729. Vide *Regeneratio*.

AGGRAVARE COR. Quod sit obstinatio, n. 7615.

AGITARE PANEM super volis Aharonis quod sit agnitio quod vivificatio sit Domini, et quod sit Dominus, n. 10082, agitare agitationem quod sit

A L

- vivificatio per agnitionem Domini et quod ipsi potestas, ostensum, n. 10083.
- AGNOSCERE.** Quod aliud sit scire, aliud agnoscere, aliud fidem habere, n. 896.
- AGNUS.** De agnis aliqua, n. 3519. Vide *Hædus*. Quod Agnus sit innocentia, ostensum, n. 3994. Agni, innocentia interior, et capræ exterior, n. 3519, 7840. Quid sit bonum innocentie, ostensum, n. 10132. Agnus quod sit bonum innocentie intimum, aries bonum innocentie interius seu medium, et juveni bonum innocentie externum, n. 10132, ad fin. p. 351.
- AGLIABUS.** Quod sint qui in vero et bono fidei, n. 10335. Apud quos ecclesia instauranda, n. 10335.
- AHARON.** Quod sit doctrina boni et veri, n. 6998, 7089. Quod sit verum doctrinae quod mediate a Domino procedit, n. 7009. Quod Moscheh sit Verbum in sensu interno, Aharon doctrina inde cum simul nominantur, n. 7089. Moscheh quod sit lex interna, seu verum internum; et Aharon lex externa, seu verum externum, n. 7382. Aharon quod sit doctrina veri ex Verbi sensu interno, et Chur verum illius doctrinae, n. 9424. Aharon Dominus quoad divinum bonum, n. 9806. Quod filii Aharonis sint divinum verum a divino bono procedens, n. 9807. Quod sacerdotium succederet ab Aharone ad filios esset quia repræsentabant Dominum quoad divinum bonum cæleste, inde quod regnum cæleste sit regnum sacerdotum, paucis ostensum, n. 9966. Sacerdotium Aharonis, filiorum ejus, et Levitarum quod sit opus salvationis Domini in ordine successivo, n. 10017. Quod Aharon et vestes ejus repræsentent cælos superiores, ita regnum cæleste ac filii ejus et vestes eorum cælos inferiores, seu regnum spirituale, n. 10068. Quod Aharon sit externum Verbi, ecclesiae et cultus, separatum ab interno, illustratum, n. 10397. Quod Moscheh sit internum et Aharon externum, n. 10468.
- AI.** Quid Bethel et Ai, n. 1458, 1557.
- ALÆ.** Quod sint vera spiritualia seu vera fidei, et in supremo sensu verum divinum, n. 8764, et quoque quod sint potentie, ib. Quod sint vera fidei ex bono, illustratum, n. 9514.
- ALBUM.** Quod verum representatum sit per album, et cur, n. 3301. Quod sit verum fidei in specie, meritum et justitia propria in opposito sensu, n. 3993, ostensum etiam, n. 4007. Quod candidum sit verum quia a luce in cælo, n. 5319.
- ALGA.** Quod sit scientificum falsum, n. 6726.
- ALIENIGENÆ.** Quod servi essent, n. 1097. Quod sint qui extra ecclesiam ut gentes, n. 2049, 2115. Quod sint qui extra ecclesiam non agnoscetes aliquid veri et boni ecclesiae, n. 7996. Terra aliena quod ubi non ecclesia, aut non genuinum verum, n. 8650. Quod Dei alienigenæ quod sint falsa, n. 4544. Quod alienus sit qui non agnoscit Dominum, quod is sit extra ecclesiam, n. 10112. Quod alieni sint qui non agnoscunt Dominum et qui in malis et falsis mali, ostensum n. 10287. Quod ignis alienus sit amor infernalis, n. 10287, p. 457. Aliegenæ qui in ipsis falsis, ostensum, ib.
- ALTARE.** Quod fuerit principale repræsentativum Domini, n. 921. Quod altare et templum fuerint præcipua repræsentativa Domini, n. 2777, 2811, et quod primario significaverint divinum humanum Domini sicut sancta cæna, n. 2811. Quod anti-

A M

- quitus acervi et inde altaria, n. 4192. Quod omnia et singula altaris representarent et significarent de quibus, vide n. 4489. Quod sit sanctum cultus, n. 4541, ædificare altare quod in supremo sensu sit sanctificatio, n. 4558. Altare quod etiam in testem et memoriale ædificatum, ostensum n. 8623. Altare ex humo quod sit principale repræsentativum cultus Domini ex bono, at altare ex lapide sit ex vero, n. 8935, 8940. Altare Jehovæ quod sit principale cultus Domini, de qua ut supra et n. 9014, ubi etiam videatur, quod qui ex dolo seu ex hypocrisi egerunt abstrahendi ab altare et occidendi, n. 9014, ad fin. altare quod repræsentativum Domini quoad bonum divinum; statuæ autem quoad divinum verum, n. 9388, 9389. Quod sit repræsentativum Domini, et ipse cultus quoad divinum bonum, n. 9714. Cinis quod sint talia quæ removenda post usus, de quibus, n. 9723. Cribrum opus retis quod circa altare, quod sit sensuale, illustratum n. 9726, intrare in tentorium conventus quod sit repræsentare Dominum quoad cultus ex divino vero, n. 9963, et accedere ad altare quod sit repræsentare Dominum quoad divinum bonum utrumque quoad cultus, n. 9964. Fundamentum altaris quod sit sensuale, n. 10028. Altare quod sit cælum et ecclesia quoad receptionem boni a Domino, illustratum et ostensum n. 10123, 10157. Altare suffitus vide *Suffitus*. Quod altare et tentorium polluerentur peccatis populi, ostensum et illustratum n. 10208, intrare in tentorio conventus quod sit repræsentare omnia cultus ex bono spirituali; accedere ad altare, quod sit repræsentare omnia cultus ex bono cælesti, n. 10242, 10245. Altare quod sit principale repræsentativum Domini et ipsius cultus ex bono, n. 10642. Altare gentium quod sit repræsentativum cultus idolatrie, ib. Quod vasa altaris sint vera scientifica inventientia bono, n. 9724, 9725, 10344.
- ALTUM.** De iis qui putant cælum esse in alto, n. 450. Quid longitudo, latitudo et altitudo, n. 650. Quod dolosi qui apparent in alto sint in profundo, n. 1380. Quod altum significet internum, n. 1735. Quod internum exprimat per altum, n. 2148. Quod altum in Verbo sit interius, et cur, n. 4120. Quod interiora exprimantur per alta, n. 4599. Manus excelsa quod sit potentia divina, n. 8153. Quod altum seu excelsum sit cælum, ostensum n. 8153. Exaltare se cum de Domino, quod sit manifestare divinum in humano, n. 8264. Exaltare Dominum cum sit ab homine quod sit cultus, n. 8271. Altitudo quod sit gradus quoad bonum et inde quoad verum, illustratum et ostensum n. 9489, 9773, 10181.
- AMALEKITA.** Quod falsa quibus oppugnantur vera, n. 1679.
- AMALECK.** Quod sit falsum ex interiori malo, ostensum n. 8593, illi porro quales, n. 8622, 8625.
- AMARUM, AMAROR seu AMARITUDO.** Quod sint injucunda et quod sint injucunda tentationum, ostensum n. 7854. Amarum quod sit injucundum, n. 8349.
- AMBULARE.** Quid, et quod vivere, n. 519, 1794, ambulare et ire quod sit vivere et cur, n. 8417, 8420.
- AMETHISTUS.** Cyanus, achates et amethystus, quod sit amor spiritualis boni seu bonum internum regni spiritualis, n. 9870.

C

AMICITIA. In quo amor mutuus distinguitur ab amicitia, n. 3875, de amicitia sensualistaram in altera vita, quod in alios adimunt omnem affectionem veri et boni, et de tristi eorum sorte, de quibus, n. 4054, de amicitia societatum quod tales aliis jucunda auferunt, n. 4804, de amicitia interioris societatum, de qua ab experientia, n. 4805.

AMMON. Quod filii Ammonis sint apud quos falsificantur vera; Moabus apud quos adulterantur bona, qui usque fuerunt in bono naturali, n. 2468.

AMOR. In genere est amor in Deum et amor erga proximum seu charitas; sunt etiam amor sui et amor mundi. Vide *Charitas* etiam *Affectio*.

Quod amor sit luminare majus, non fides absque amore, n. 30 ad 38. Vide *Sol*. Quod angeli percipiant quicquid est fidei per amorem a Domino, n. 202. Quod caelestis ecclesia per amorem fidem habeat, n. 337, 393, 398. Amor angelicus quod sit amare proximum plusquam semet, et quod dabilis talis amor ab experientia, n. 548. Quod caelum et gaudium caeleste sit amor mutuus, n. 549. Vide *Calum*. Quod societates in caelis se habeant secundum omnes amoris mutui et fidei differentias, comparative ut consanguinitates et affinitates in terra, n. 684, 685, 917. Quod amor conjugialis sit fundamentalis omnium amorum, n. 686. Sicut amor mutuus constituit caelum, ita odium constituit infernum, n. 693, 695. Quod amor sui sit contrarium amori vero, n. 760. Quod consanguinitates et affinitates amoris, ita quoque et fidei, n. 917. Quod amor in Dominum sit similitudo, et charitas imago, n. 1013. Qui essentielle salutis ponunt in fide, nequidem vident et attendunt ad illa quae Dominus toties loquutus de amore et charitate, n. 1017. Quod in universa natura sit amor, unde unio, in omnibus praeter apud hominem, n. 1055, de essentia amoris caelestis, n. 1419. Quod nihil vivat quam amor et affectio, n. 1589. Quod amor mutuus sit per internum hominem a Domino, n. 1594. Quod amor mutuus conjungat, ib. Misericordia Domini quae est amoris describitur, n. 1735. Quod Jehovah sit amor, n. 1735. Quod Dominus pugnavit ex amore erga universum genus humanum, n. 1789, 1812, 1813, 1820, de amore Domini, qualis, n. 1799. Quantum in amore mutuo, tantum heredes sunt regni Domini, n. 1802. Quod mali genii et spiritus pugnent contra hominis amorem, ita contra ejus vitam, n. 1820. Quod amor in Dominum et erga proximum sit ipsum caeleste, n. 1824. Quod conscientia quae est charitatis sit media inter Dominum et hominem, n. 1862. Quod amor divinus sit amor erga omnes, constare potest ab influxu amoris erga posteros successive cum incrementis, n. 1865. Quod fructus fidei sit charitas, haec amor in Dominum, hic Dominus, qui sensus internus Verbi est, n. 161 et 1873. Amor infantum. Vide *Infans*. Amor conjugialis. Vide *Conjugium*. Quod omnes amores existant a conjugio boni et veri, n. 2733, 2737, 2738, ita ex amore conjugiali quod est ex conjugio illo, ib. Quod amores ex amore conjugiali nati se habeant, ut consanguinitates et affinitates, n. 2739. Vide etiam *Affinitates* et *Conjugium*. Amor conjugialis, amor infantum, et amor mutuus, quod constituent caelestia regni Domini, et sibi mutuo succedant, n. 2039, pr. Quod

per amorem mutuum in altera vita sit omnis consociatio, et per amorem sui omnis destructio, n. 2057. Quod caelum sit amor mutuus, n. 2130, 2131. Angeli quia in amore sunt in intelligentia et sapientia, n. 2500, 2572. Differentia inter amorem in Dominum et charitatem, n. 2023. Quod qui in amorem in Dominum non possit aliter esse quam in amore erga proximum seu charitate, n. 2227. Quod amor sit calor spiritualis, sed qualis amor talis calor, n. 2146. Quod amor caelestis a Domino continue influat, sed amor sui et mundi impediunt, n. 2041. Quod Domini sapientia infinita, quia est ipse amor divinus, n. 2500, 2572. Quod amor Domini transcendat omnem intellectum humanum, n. 2077. Quod vita Domini in mundo fuit amor erga universum genus humanum, n. 2253, qui absque amore non attendunt ad omnia illa quae Dominus de amore loquutus, n. 2373. Amor cum nominatur apud eos qui non in vita fidei, apparet ut grumus tenebrosus, n. 2343. Quod in divino amore inest omniscientia omnium divinatorum, caelestium, spiritualium, rationalium, naturalium, n. 2572. Quod angeli in sapientia et intelligentia omnium sint, quia in amore in Dominum et in amore mutuo, n. 2572. Quod amor mutuus et omnes boni-amores sint et existant ex conjugio boni et veri, n. 2733, 2737, 2738. Quod liberum caeleste sit amori in Dominum et erga proximum. Vide *Liberum*. Quod per influxum amoris et inde affectionis in scientifica, vera appareant, et inde eleventur in rationalia, n. 3074. Quod divinus Domini amor sit caelestis et spiritualis, sed quod distinguatur ita, sit respective ad illos qui recipiunt, n. 3325, p. 267. Quod per illa quae in memoriam intrant, sicut affectiones, et quod adjungantur et reproducantur simul, et quod sic affectio boni adjungatur doctrinalibus veri a Domino, n. 3336. Vide etiam *Regeneratio*. Quod amores et affectiones calores ex influxu a vita Domini, n. 3338. Quod triplicis generis homines intra ecclesiam sint, qui in amore in Dominum, qui in charitate erga proximum, et qui in affectione veri, n. 3652. Tres caeli quomodo se habeant, quod in primo sint qui in affectione veri, in secundo qui in charitate erga proximum, et in tertio qui in amore in Dominum, n. 3691. Quod ex fine cognoscatur qualis amor et affectio hominis, n. 3796. Quod amor in Dominum sit ipsum sanctum, n. 3852. Quod amor sui sit infernum, n. 4776. Quod ignis et calor spiritualis sit amor, et ille calor vitale homini est, n. 4906. Quod bonum amoris sit esse rei qui conjungit, &c. n. 5002. Quod universaliter regnet in cogitatione id quod homo amat tametsi id nescit, n. 5130. Quod amor sit conjunctio spiritualis, n. 5807. Quod amor sit bonum resultans ex mutationibus status et variationibus in formis, seu substantiis, ex quibus mens humana, n. 5807, pro fine habere quod sit amare praeter reliquis et quod id universaliter regnet et interiorem vitam constituat, illustratum, n. 5949. Quod amores sint qui conjungunt omnes in altera vita, n. 6195, 6196. Quod omnia scientifica sint in amoribus, illustratum a brutis, n. 6323. Quod homo in omnem intelligentiam et sapientiam nasceretur, si in amore erga proximum, et in amore in Deum foret, et sic secundum suum ordinem, n. 6323. Quod scientifica disponantur in formam caelestem cum homo in amore caelesti est, n. 6690.

Quod amor disponat scientifica in formam sibi convenientem, n. 6690. Quod homo et spiritus sit prorsus sicut ejus amor, illustratum n. 6872, ita quod Dominus quoad humanum divinus ex divino amore, ib. Quod amor sit unde vita hominis, et quod consocientur secundum amores in altera vita; tum quod calor et lux in mundo naturali correspondant amori et fidei in mundo spirituali, n. 7081 ad 7086. Vide etiam *Charitas*. Quod nemo scire possit quid bonum, nisi sciat quid amor in Deum et erga proximum; et quod nemo sciat quid malum, nisi quod amor sui et mundi, n. 7178. Quod amores conjungant, qualescunque amores sint, n. 7501. Quod amori insit omne scientiæ, tum omne intelligentiæ et sapientiæ; quod illi receptacula influxus cœli sint, illustratum n. 7750. Quod homo nascatur in omni ignorantia, signum quod in amoribus contrariis sit, ib. Quod amor sit attractivus, et maxime divinus amor Domini, n. 8604, amare Dominum, quod sint qui recipiunt bonum et verum, n. 8880, amare quod sit jucundum recordationis cum de illis qui in veris, sed non in bono, n. 8986. Quod amor in Dominum et amor erga proximum constituat universum cœlum, et quod in illis sit cum infinita varietate, n. 9002. Quod Dominus ac divinus amor cuius apparet secundum ejus amorem, ut ignis creans et renovans illis qui in bonis amoribus, sed ut ignis consumans illis qui in malis, n. 9434. Quod bonum amoris in Dominum a Domino sit unicum bonum, illustratum n. 9863. Quomodo bona amoris succedunt in cœlis, n. 9873. Quod cœli sint tres, et in unoquoque internum et externum, et quinam amores in unoquoque, n. 9933. Quod bonum amoris faciat vitam hominis, n. 9954, de extensione amoris in cœlos collateraliter et successive ab uno cœlo in alterum, illustratum n. 9961. Quod omnia communicentur, recipiantur et rejiciantur secundum amorem, illustratum n. 10130. Quod se vertant omnes ad ea quæ amant, in cœlo jugiter ad Dominum, n. 10130. Quod vere cultus, et vere amor Domini sit facere præcepta ipsius, illustratum et ostensum n. 10143, 10153. Quod præsentia sint secundum affinitates amoris in altera vita, et quod inde quoque idea spatii, illustratum n. 10146. Quod in altera vita omnes sint formæ suorum amorum, n. 10153. Quod homo angelus et spiritus sit sicut ejus amor, n. 10177. Quod omnes se vertant in altera vita secundum amores suos, quod in cœlo omnes ad Dominum quantum Dominus illos ad se vertit in omni versione, n. 10189. Quod homo sit talis qualis ejus amor, etiam quoad intellectum, n. 10284. Quod cultus non applicandus sit ad amores hominis, sed ad amores cœlestes, n. 10307, 10308, 10309. Quod amare bonum et verum sit amare proximum et Deum, n. 10310. Quod amare Dominum sit vivere secundum præcepta ipsius, n. 10578. Quod fidem habere in Dominum et amare ipsum sit velle et facere præcepta ipsius, multis illustratum et ostensum n. 10645.

AMOR SUI ET MUNDI. Sicut amor mutuus constituit cœlum, ita amor sui seu odium, infernum, n. 693, 694. Quod amor sui sit contrarius amori mutuo, n. 760. Quod ex amore sui et mundi omnia mala, n. 1307, 1308, 1691, et omnia falsa, n. 1321, et omnes persuasiones falsi, n. 1675, fin. Amor sui

in cultu, qualis, n. 1304, 1306, 1308, 1321, 1322. Babel, quod sit cultus in quo amor sui, ita in quo prophanum, n. 1326. Sphæræ in altera vita illustratæ ab iis qui in amore sui, n. 1505. Exemplum unius qui ex sui amore intumuit, n. 1506. Sphæræ auctoritatis, qualis, n. 1507, 1508. Vide *Auctoritas*. Amor sui describitur et quod maxime disjungat externum hominem ab interno, n. 1594. Quod cupiditates sint amoris sui et mundi, n. 1668. Quod solus Dominus pugnaverit ex amore cœlesti, omnes homines ex amore sui et mundi, n. 1812, si non sit conscientia quod amor sui et mundi occupet locum, n. 1862. Vide *Proprium, Odium, Infernum*. Quid amor sui, n. 2444. Quod amores sui et mundi sint contrarii amori cœlesti et spirituali, n. 2041. Quod amor sui sit destructivus societatis humanæ, quia inde omnia mala et flagitia, n. 2045. Quod amor sui sit destructivus ordinis cœlestis, n. 2057. Quod quisque sibi repræsentare possit, quales formæ diabolicæ sint, qui in amore sui, n. 2219, 2363. Quam fœdus sit amor sui, et ex quibus cognoscitur quod amor sui sit, n. 2219. Qui in alteram vitam veniunt, quod omnes inescati sint amore sui et mundi, n. 2122. Vide *Judicium*. Qui intra ecclesiam, quod imprimis purificandi sint ab illis amoribus, n. 2051. Quantum amores illi amoveantur et sopiuntur, quod tantum aperitur amor cœlestis, n. 2041. Qui meritum ponunt in bene actis, quod in amore sui sint, qui describitur, n. 2027. Quod liberum infernale sit amoris sui et mundi. Videatur *Liberum*. Quid in cœlo magnum esse et quid maximum esse, n. 3417. Quod amores sui et lucri sint tenebrosi et inducant tenebras, n. 3413. Quod tunc primum vita influit a Domino, quando vita amoris sui et mundi extinguitur, n. 3610. De spiritibus corporeis qui se spectant in omnibus, quod stupidissimi omnium, n. 4221. Qui in amore sui et mundi quod extra maximum hominem, n. 4225. De illis qui in vita corporis voluerunt imperare super alios, ab experientia plura, n. 4227. Qui in malo amoris sui, sunt, illi contra bonum quodcumque, n. 4750. Qui in avaritia, quod sint plus in amore sui, quam alii, tametsi non ita aperte, n. 4751. Quod amor sui sit infernum, n. 4776. Qui superbiverunt extus, sed non intus, quales ab experientia, n. 4947. Qui alios contempserunt præ se, quod ascendere conentur, ab experientia, n. 4949. De illis qui apparuerunt justi præ aliis et tamen vixerunt solam vitam amoris sui et mundi, quales, et eorum inferni, n. 5721. Vide *Morbus*. Quod cogitationes de corporeis et mundanis detrahant hominem ut non communicationem habere possit cum cœlo, experientia, n. 6210. Quod in amore sui lateat odium, n. 6667. Quod nemo scire possit quid bonum, nisi sciat quid amor in Deum et erga proximum; et nemo sciat quid malum nisi sciat quid amor sui et mundi, n. 7178. Quod ex societatis facta imperia ac regna propter amorem sui et mundi, vide quales, n. 7364. Quod mala et falsa sint ex amoribus sui et mundi, n. 7255, de amoribus sui et mundi, n. 7366 ad 7377. Quod amores sui et mundi apud hominem faciant infernum, n. 7366. Quod regnet amor sui et mundi cum se intuetur in omnibus quæ cogitat et agit, n. 7367. Quod amor erga suos et amicos sit amor sui, quia unum constituunt, n. 7368. Quod quantum homo in amore sui est, tantum se amoveat ab amore proximi, ita a

A M

cælo, et tantum sit in inferno, n. 7369. Quod illi in amore sui sint, qui proximum contemnunt, odio habent, in vindictas ruunt et quod illi sint crudeles, n. 7370. Jucundum illorum, quod sit jucundum amoris illius, n. 7371. Quod illa sint indicia amoris sui, qualescunque appareant in externa forma, n. 7372. Qui in amore mundi est qui cogitat de mundo, et intendit lucrum, nihil curans damnum proximi, n. 7373. Qui per artes et astus derivant in se aliorum bona, qui invident aliis et concupiscunt illa quæ alterius, n. 7374. Quod hi bini amores, quantum laxantur illis fræna, ruant et crescant usque ad finem terræ; imo usque ad thronum Dei, et coli velint ut Dii, n. 7375. Quod illi amores sint origines omnium malorum, et quod faciant infernum apud hominem, n. 7376. Quod in illis amoribus non sint qui aspirent ad honores propter patriam, et quoque ad potentiam et opes, quia honores et opes media sunt benefaciendi, n. 7377. Quod ex amoribus sui et mundi existant omnia mala et falsa, n. 7488, ideo quantum in illis est homo tantum non est in charitate, n. 7489, et tantum non scit quid charitas, quid fides, quid conscientia, nec quid spirituale, nec quid vita cæli, infernum, vita post mortem, &c. n. 7490. Ubi sunt, qui bonum amoris et verum fidei pervertunt vel rejiciuntur, vel extinguuntur, vel pervertuntur, n. 7491, 7492. Quod amores illi incipient regnare, cum homo sui iudicii et sui juris sit, n. 7494, qui in amoribus sui et mundi sunt non vitam in se habent, quod vita illorum dicanda mors, et illi mortui, ostensum, ib. Quod deteneantur in altera vita a malis spiritibus per insinuationes in amores, et quod tunc nequaquam separari queant, nisi cum divina Domini ope, n. 7501. Quod ab homine malum, quia bonum quod a Domino influit, vertat ad se, n. 7643. Si amores sui et mundi sint pro media non pro fine, quod boni, n. 7819, 7820. Quod origines mali sint amor sui et mundi, n. 8318. Quod bonum cæleste evanescat secundum gradum cressentiæ concupiscentiarum ex amoribus sui et mundi, n. 8487. Superbia quod sit conatus et vis dominantis, n. 8678. Quod amor sui ruat ad omne gradum possibilitatis, usque ad divinum, et quod illa in infernum, ostensum, n. 8678. Videantur etiam quæ de amore sui dicta et ostensa sunt, n. 2041, et aliis citatis pagina 99 septimi voluminis Arcanorum Cælestium ad finem, n. 8678. Cum regeneratur homo quod invertendi sint amores sui et mundi, ut sint pro mediis et non pro fine, n. 8995. Quod propter se et mundum facere bonum esse debeat planta, et non caput, n. 9210. Quod ex amoribus sui et mundi fluant omnia mala et falsa, demonstratum, n. 9335. Quod ex amore sui omnia mala scaturiant, et inde diabolica tendicula, &c. n. 9348. Quod ex amore sui omnia mala imprimis ex amore imperandi aliquantenus, illustratum, n. 10038. Quod antiquissimi vixerint distincte in gentes, familias ac domos, et nesciverint imperare ex amore sui et mundi; de statu eorum vitæ felici, n. 10160. Quod cultus applicatus ad amores hominis sit infernalis, n. 10307, 10309. Quod imitari affectiones sicut cælestes ex proprio sit infernale, n. 10309, qui in amore sui et mundi sunt, quod in externo separato ab interno sint, n. 10396, et quales n. 10396, 10400, 10407,

A N

10409, 10412, 10422, 10423, 10429. Vide *Externum, Proprium*. Quod vertant se secundum amores in altera vita et homines quoad internum, n. 10420, ubi amores sui et mundi regnant, quod ibi oppugnantur semper vera et bona ecclesiæ, illustratum, n. 10455. Quod interiora hominis actualiter se vertant secundum amores, n. 10702, qui ducitur a se et suis amoribus, non salvari potest, illustratum, n. 10731. Quare quod amor faciat vitam hominis, n. 10740. Quod amor sui et mundi, cum regnant, faciant vitam inferni, n. 10741, inde scaturiunt omnia mala, quæ recensentur, n. 10742. Quod inde negent omnia ecclesiæ, n. 10744, et quod vincula externa illis sint et nulla interna, n. 10744. Quod ablatis externis ruant in omne nefas, n. 10745, quia illa jucunda vitæ eorum sunt quæ abscondebant in mundo, n. 10746. Quod amor sui et mundi sit infernalis ignis, n. 10747.

AMYGDALÆ. Quod sint bona vitæ correspondentia veris boni naturalis, n. 622. Scyphi amygdalati quod sint scientifica ex bono, n. 9557.

AMORA. Quid, parum, n. 1212, 1663, 1682, 1689. Quod Sodoma sit malum amoris sui, et amora falsum inde, n. 220.

ANAKI. Vide *Nephilim*.

ANCILLA. Cum intellectuale sit hera seu domina, quod affectio scientiarum et cognitionum quæ est exterioris hominis sit ancilla, n. 1895. Quod rationalia et scientifica sint servi, et affectiones eorum ancillæ, n. 2567, ex ancillis procreare liberos quod toleratum, quia ut representarentur illi qui extra ecclesiam et quod illæ dicatæ concubinæ, n. 2868. Ancillæ quod sint externæ affectiones, seu externa vincula, n. 3835, 3849. Quod famuli et ancillæ sint media affirmativa, ita inservientia conjunctioni boni et veri, seu externi et interni hominis, n. 3913, 3917, 3931. Quod in antiqua ecclesia agnoscerentur pro legitimis proles quæ consensu uxoris, et cur, n. 3915. Ancilla post molas, quod sit quod fidei vera ultimo loco, n. 7780. Filia Israeliica vendita in ancillam, quod sit affectio veri ex jucundo naturali, n. 8993, qualis, n. 8994. Quod ancillæ desponsatæ domino vel filio ejus representaverint, n. 8995. Filii ancillæ, quod sint qui extra ecclesiam, n. 9281.

ANGELUS. Vide etiam *Cælum*. Quod homo regatur per spiritus et angelos a Domino, n. 50, 697, 968. Quod loquutus cum spiritibus et angelis, et quod homo ita creatus sit ut cum illis loqui potuerit, n. 5, 67, 68, 69, 1880. Vide *Loqui*. Quod cælum et terra a prima creatione sint unita, n. 1880, cum resuscitatus homo, quod angeli cælestes cordis provinciam teneant, et bini capiti assideant, n. 168 ad 181. Quod succedant angeli spirituales, n. 182 ad 189. Quod angeli non deserant animam resuscitatam, sed hæc cupiat discedere ab illis, n. 182, 314, 315, 316. Quod angeli cælestes percipiant omnia amoris ex amore, cum differentia iis nota ac inde quæ fidei, quæ nec ita eloquuntur ut angeli spirituales, n. 202, aliter angeli spirituales, n. 203. Quod loquela angelorum cælestium inde sit incomprehensibilior, n. 880. Quod copiosior, n. 1647, differentia loquelæ spirituum, spirituum angelicorum et angelorum, n. 1642. Spirituum angelicorum quæ describitur, n. 1643. Loquela angelorum,

quod fines et usus pro ideis habeant, n. 1645. Quod loquela angelorum apparuerit instar lucis flammæ, n. 1646, de loquela spirituum et angelorum, n. 1634 ad 1650, et 1757 ad 1764. Vide *Loquela, Lingua*. Status angelorum cum non loquuntur a se, sed a Domino, n. 1745. Quod tentatio et dolor conscientiae sit ex pugna spirituum et angelorum, n. 227. Quod angeli exquisite percipiunt quid intrat apud hominem, n. 228. Quod angeli apud hominem non attendant nisi ad fines, n. 1645. Quod vita angelorum consistat in bonis charitatis et usu, n. 453, 454, 456, 696, 997. Quod tres cœli sint spirituum, spirituum angelicorum et angelorum, et quod in unoquoque cœlestes et spirituales, n. 459. Quod angeli trium cœlorum sint sibi mutuo subordinati, sed non sub ordinatione imperii, n. 1752, 1802. Quod angeli sint Domino propiores et remotiores, seu interiores et exteriores, n. 1802. Quod antiquissimæ ecclesiæ homo cum angelis loquutus, qui postea loquuti, quod alio modo, n. 784. Quod periculosum sit homini ut aperiat ei cœlum, et loquatur cum spiritibus et angelis, n. 784. Quod angeli appareant induti, n. 165, quod moderentur pœnas in altera vita, sed auferre nequeant, n. 967. Quod angeli in malo, et quod detineantur a malo et teneantur in bono a Domino, n. 1581. Quod Dominus appareat ut sol angelis cœlestibus, ut luna spiritualibus, n. 1053, 1521, 1529, 1530, 1531. Quod angeli fuerint apud Dominum cum pugnavit, n. 1705, 1752. Quod omnipotentia angelis tunc a Domino, n. 1752. Quod angeli nominentur ex quali eorum quoad bonum, n. 1705, 1754. Quod angelis dominium sit super malos genios et spiritus, n. 1755. Quod spiritus et angeli omnes fuerint homines, n. 1890. Quod nihil videant quod in mundo solari, n. 1521, 1880. Quod per oculos meos viderint quod miraculum iis, n. 1880. Quod spiritibus et angelis omnis sensus præter gustum, exquisitior humano, n. 322, 1630, 1880, 1881, 1883. Quod mali non possint sustinere præsentiam angeli, n. 1271, 1398. Quod spiritus et angeli substantiæ organicæ sint, n. 1533. Quod DOMINUS per angelos intelligatur in Verbo, sed quid Domini apparet ex serie, n. 1925. Quod duo angeli significant divinum humanum et sanctum procedens Domini, n. 2321. Quod angeli cum Dominus loquitur per eos non aliter sciant ac quod sint Dominus, n. 1925. Quod angeli, quia in amore cœlesti et spirituali in sapientia et intelligentia sint, ac videant omnia quæ infra sunt, n. 2572. Quod spiritus et angeli percipiunt interiora cogitationum hominis, n. 1931. Quod angeli habitent apud eos qui in bonis fidei sunt, n. 2268, homines, qui in amore et charitate sunt, quod angelicam sapientiam in se habeant, sed in obscuro, quamdiu vivunt in corpore, n. 2494. Quod sensus internus Verbi sit pro angelis; et illis ibi prætiosa, quæ hominis levia, n. 2540, 2541, 2545, 2551, 2574. Quod plura in sensu interno Verbi cadant in intellectum angelorum, quia sunt in luce cœli, quæ non in captum hominis, quia est in luce mundi, n. 2618, 2619, 2629, f. Quod angelorum cœlestium loquela multo copiosior sit, quam angelorum spiritualium, quia ex affectionibus in Verbo formant sibi idearum luces, spirituales autem ex rerum significationibus, n. 2157, 2275. Qua charitate et

quo gaudio recipiuntur illi ab angelis, qui veniunt in cœlum, n. 2131. Angeli quinam apud infantes et pueros successive, n. 2303. Quinam angeli insinuant somnia pulchra, n. 1977, de statu angelorum quoad illa quæ sunt memoriæ, n. 2493. Quod innumerabilia sint quæ capiuntur ab angelis et non ab hominibus, n. 2785, 2795, 2796, 2802. Quod omnes mutationes status actu quoad voluntaria ut et quoad intellectualia, perspicere spiritus et angelus recipiat a Domino, n. 2796. Quod angelus significet aliquid Domini, n. 2821. Quod apud unumquemvis hominem sint spiritus mali et angeli, n. 2887, 2888, de libero cœlesti in quo sunt angeli. Vide *Liberum*. Quod angeli considerent hominem ut fratrem; spiritus autem mali eum considerent ut vile mancipium, n. 2890. Quod per angelos significetur Dominus, et cur, n. 3039, et quod angelus sit divina providentia, n. 3039. Quod angeli innumerabilia capiant, quorum ne quidem communissima homo, exemplum, n. 3314. Quod angelorum cogitationes et loquela se habeant sicut interna in corpore respective ad externa, n. 3347. Angeli in qua sapientia sunt præ homines, n. 3404, 3405. Quod angeli habitent in cujusvis affectione, n. 3464. Quod spiritus et angeli appareant sicut homines, et unde, n. 3633. Quod angeli sint formæ amoris et charitatis, n. 3804. Quod homo sit in societate spirituum et angelorum talium qualis ipse est, de quibus, n. 4007, 4073, 4077. Qui in malo, quod adiscant sibi societates, qui in bono quod illis adjungantur a Domino, n. 4073. Quod in societatibus illis ex causis angeli videant quæ apud hominem, n. 4073, f. Quod Dominus societates spirituum et angelorum circum se habuerit, sed quod nihil ex illis desumit, sed per illas ex divino, n. 4075. Quod indignantur valde, cum recedere coguntur, n. 4077. Quod angeli significant aliquid Domini; causa quia non a se loquuntur, et non sibi bonum et verum tribuunt, n. 4085. Quod occurrerent ad eum angeli Dei sit illustratio, n. 4235. Quod nihil intelligentiæ et sapientiæ sit a semet, sed quod a Domino, n. 4295. Quod Dominus in se tentationes admiserit ab angelis, ib. Quod in inferno sibi appareant in suo lumine sicut homines, sed inspecti ab angelis ut diaboli et monstra et unde id. n. 4533. Quod dolosi inspecti ab angelis appareant ut serpentes et viperæ, n. 4533. Quod angeli sint amoris et charitatis imagines sub forma humana, n. 4735. Mutationes status angelorum in faciebus appareant secundum societates in quas veniunt, n. 4797. Quæ visæ, ib. Quod angeli continue purificentur, et nunquam ad perfectionem venire possint, n. 4803. Quod angelis sit pulchritudo ineffabilis, et quod sint sicut amoris et charitatis in forma, n. 4985. Quod pulchritudo ineffabilis angelis quia in forma cœli, n. 5199. Quod inter se loquantur angeli, n. 5249. Quod angeli qui similitudines Domini appareant in jubare et albo; ad similitudinem Domini in transfiguratione, n. 5530. Quod Verbum quia, in sensu supremo, agit de glorificatione Domini, et in sensu representativo de regeneratione hominis, ideo intrant in angelicam sapientiam et felicitatem, qui in Domino, n. 5688, de spiritibus et angelis apud hominem, n. 5846 ad 5866, et 5976 ad 5993. Vide *Homo*. Quod angeli influant in vera fidei apud

hominem, illustratum n. 5893. Vide *Regeneratio*. Quod bini angeli apud hominem sint est quia ex duo genere sunt, cœlestes et spirituales, n. 5978. Quod secundum doctrinam ecclesiarum quodam modo sit quod spiritus ab inferno et angeli e cœlo apud hominem sint, n. 5979. Angeli apud hominem quod flectant mala in bona, n. 5980. Quod spurca et scœda spirituum infernalium vadant in mitiora apud angelos, n. 5981. Vide etiam *Subjecta*. Angeli quod tuteant hominem variis modis, inspirent bona, et quod hoc ex amore qui a Domino, n. 5992. Quod ut homo vivere possit, adjuncti erunt ei angeli e cœlo et spiritus ab inferno, n. 5993. Influxus angelorum, quod sit in conscientiam, n. 6207, 6213. Vide *Cogitatio*. Influxus angelorum, quod sit instar lucis fluvii flammæ, n. 6209. Angelus redimens, quod sit divinum humanum Domini, et quod Dominus dicatur angelus, ostensum n. 6280. Quod cogitationes et affectiones se extendant longe in societates angelicas, n. 6598 ad 6613. Quod angelorum sapientia continue crescat in altera vita, et quod usque non longe ultra primum gradum pervenire possint, n. 6648. Quod Dominus quoad divinum humanum dicatur angelus Jehovæ, causa est, quia humanum divinum prius apparuit ut angelus cum Jehovah seu divinum ipsum pertransit cœlum, n. 6831. Quod missus, ut de se dixit Dominus, sit angelus Jehovæ, ostensum n. 6831. Quod angeli obvelentur tenui et conveniente nube ne lædantur ab influxu Divino, n. 6849. Vide etiam *Ignis*. Quod sapientes antiqui cum cogitarent de Deo, cogitarint de divino humano, ut angeli, n. 6876. Quod idæ angelicæ sint vivæ, quia referunt naturalia ad spiritualia, et ad talia quæ sunt hominis, n. 7847. Quod angelis sit verum divinum, illustratum n. 8192. Quod plures dicantur angelus, et nominentur angelus, ut Michael, &c. sit functio, n. 8192. Vide *Deus*. Quod angeli se cognoscant sicut fuissent nati ab infantia, qui in corde bono, et quod inde sit quod vera apud hominem agnoscant et conjungant, n. 9079. Quod sapientia angelica sit ineffabilis, illustratum et ab experientia, n. 9094. Quod angeli innumerabilia comprehendant et videant; quod homo nequidem scit quod sint, minus quid sunt, n. 9176, fin. Quod Dominus sit angelus, et quod Dominus dicatur angelus quoad divinum humanum, ostensum parum, n. 9303. Quod angeli sint formæ amoris et charitatis, n. 9879. Quod homo, angelus et spiritus sit secundum ejus amorem, illustratum, n. 10177. Quod angelus in supremo sensu sit Dominus quoad divinum humanum, et quod sit divinum Domini apud angelos et homines per parum ostensum, n. 10528. Quod homo dicatur quoque angelus, qui recipit divinum, ostensum, n. 10528.

ANGULI. Quod sint firmitudo et robur, ostensum, n. 9494, quod quatuor anguli seu quatuor venti sint omnia veri et boni, n. 9642. Vide *Plaga*.

ANIMA. Quid anima, videtur fuse explicatum in Apocalypsi Explicata sub, n. 750, ubi videtur quod vox anima septem acceptiones habeat, quod vide in libro nostro de Nova Hierosolyma, &c. de anima vide etiam *Spiritus, Angelus*, de primo statu animarum in altera vita, n. 168 ad 181, 182 ad 189, 314 ad 319, 320 ad 323. Quod tandem veniat ad

vitam suam quam habuit in corpore, n. 316. Quod quædam lentius, quædam citius ferantur in cœlum; bina exempla statim post mortem, n. 317, 318, 319. Quod anima non sciat, aliter quam quod vivit in corpore, n. 320, quod excellentiores facultates habeat quam in corpore, de quibus, n. 321, 322, quid cogitaverint in vita corporis de anima, n. 443 ad 448. Quod anima significet omnem vitam, n. 1000, 1040, 1742. Quod vitam quæ a Domino, n. 1040. Essentiale vivum, n. 1436. Quod etiam vitam malam, n. 1005. Processus quomodo se habet cum homine, quando resuscitatus in altera vita venit, n. 2119. Quod homo sibi animam formet, n. 2475. Quid anima, quod ex corde et anima sit ex voluntate et intellectu ostensum, n. 2930. Quid porro anima, ad fin. lib. Quod bonum et verum simul concipiantur, quod bonum det vitam per verum, et quod utrumque dicatur anima, n. 3299. Quod anima hominis inchoet in ovo matris, n. 3570. Nova anima in regeneratione est finis boni, ib. Quod finis in rationali sit seriei anima, at quæ in naturali seriei, illis corpus est animæ respective, n. 3570. Quod animam credant solum cogitationem, alii quod forent sicut larvæ, alii quod resurrecturi ultimo judicio, et tunc cum corpore, de quibus, n. 4527, quod loquutus cum illis qui sepeliabantur, n. 4622. Quod plerique non credant vitam post mortem causa, n. 4622, f. Quod in altera vita omnia et singula vitæ cujusvis pateant, n. 4633. Quod spiritus hominis sit in corpore toto, et qualibet ejus parte, n. 4659. Aristotelis cogitatio de spiritu hominis, quod victurus post mortem hominis, n. 4658. Quod anima formetur ex iis quæ confirmantur doctrina et vita, n. 4747, de influxu et commercio animæ et corporis, n. 6053 ad 6058. Vide *Influxus, Spiritus, Homo, Providentia*. Quod de influxu et commercio animæ cum corpore nihil scire queat cum anima est ignotum, n. 6053. Quod anima sit ignotum quid in orbe erudito, non ita apud simplices, n. 6058. Quod anima sit ipse homo, qui vivit post mortem, n. 6054. Quod præstet dicere spiritus seu interior homo pro anima, n. 6054. Quod commercium animæ cum corpore non sciri possit, nisi sciatur quid internus et externus homo sit, et quod ille in luce cœli, hic in luce mundi, et plura, n. 6055. De influxu animæ et corporis, n. 6189 ad 6215. Vide *Influxus*. Continuatio, n. 6307 ad 6327, continuatio, n. 6466 ad 6493. Vide etiam *Influxus* et *Providentia*. Continuatio, n. 6578 ad 6626. Anima quod tribuatur animalibus quod proprie homini, et ei in vario sensu, quod sit totus homo, quia vita in communi, quum vita intellectualis, tum vita voluntaria, n. 7021. Quod anima sit spiritus qui vivit post mortem, ostensum n. 7021. Impleri anima quod sit jucundum, n. 8293. Anima quod sit vita fidei, et cor vita amoris, ostensum n. 9050. Quod respirare sit status vitæ fidei, illustratum, et quod inde anima sit vita fidei, et spiritus in lingua originali dicatur a vento, n. 9281. Quod antiqui sciverint quid anima et spiritus, ex justa idea successorum, n. 10099. Quod anima seu spiritus sit esse vitæ hominis, et corpus sit existere vitæ inde, n. 10823.

ANIMAL. Vide *Bestia*.

ANONA. Vide *Frumentum*.

A P

ANNUS. Vide *Dies*. Quod anni non significant annos, n. 482. Quod dies et anni significant in genere tempora et status, n. 487, 488, 493. Annus quod sit integra periodus ecclesie a principio ad finem, et quod anni sint veri periodi, ostensum, n. 2906, quod sit etiam æternum, ostensum n. 2906, f. anni quod sint tempora, cur, n. 5292. Quod annus sit in æternum, n. 7828. Pesus filius anni, quod sit status plenus boni ex vero, ostensum n. 7839, ab anno in annum quod sit jugiter, n. 8070, succedant status in altera vita sicut tempora anni in mundo, n. 9213, semel in anno, quod significet perpetuo, n. 10209.

ANSULA. Quod sit facultas, n. 9611.

ANTIDILUVIANI. Vide *Diluvium*.

ANTIPODES. Quod a multis navigatio circum orbem non capi possit, nec quomodo antipodes insistent pedibus, n. 1378.

ANXIETAS. Vide *Triste*.

APPOLLYON. Quod sit ratiocinatio ex falsis apparens sicut ex veris, et ex philosophicis perverse applicatis, n. 7643.

APOSTEMATA. In camera pectoris, quinam illis correspondent, n. 5188. Vide *Vulnus*.

APOSTOLI. Quid significatur per quod apostoli sessuri super 12 thronis, judicaturi 12 tribus Israelis, n. 2129. Quod apostoli non unicum quoddam apud hominem judicare possint, n. 2129, 2553. Quod Discipuli Domini repræsentaverint omnes qui ab ecclesia, n. 3354. Quod apostoli crediderint se magni futuri in cælo, n. 3417. Quod 12 apostoli aperte significaverint omnia fidei tum bonum ejus ab quam verum, n. 3488. Vide *Duodecim*. Quod discipuli non aliam opinionem primum habuerint de Domino, quam tunc et hodie Judæi de Messiah quem expectant, n. 3857, et dein de regno cælesti et cæleste quam sicut de regno terrestri, n. 3857. Quod per duodecim apostolos vel discipulos significantur omnia amoris et fidei, ostensum n. 3858. Quod de tribubus et de apostolis dicatur quod sint judicaturi, sed quod sint vera quæ per illos significantur, n. 6397.

APPARENTIA. Vide *Fallacia*. Apparentiæ veri, quæ; quod adaptentur sicut vera forent, n. 1832, in Verbo Domini loquutum secundum apparentias, n. 589, 926, 735, 1838, 1874. Quod hominis vera sint apparentiæ, n. 2196, 2203, 2209, 2242. Quod doctrina fidei sit ex apparentiis, quæ ab humanis sunt, investita, n. 2719, 2720. Quod pura vera non dantur apud hominem, nequidem apud angelum, sed solum in Domino, n. 3207. Quod apparentiæ veri apud angelos et homines qui in bono recipiantur a Domino ut vera, n. 3207. Quid apparentiæ veri, exempla, n. 3207, f. Quod vera divina influant per apparentias apud angelos et homines, et quod alioquin nullatenus capi possint, n. 3362. Quod veri apparentiæ triplici gradu sint, n. 3357 ad 3360, 3362. Quod vera divina sint in apparentiis apud angelos et apud homines quia divina non aliter capi possunt, n. 3364, 3365. Quod apparentiæ illæ dicantur vera, quæ doctrinalium, n. 3364, 3365. Quod rationalia sint apparentiæ veri, n. 3368. Quod apparentiæ veri sint et existant per influxum veri a Domino, divina a Domino in rationalia, et inde in naturalia ubi sistuntur sicut multorum imago simul in speculo, quæ in cælo

A R

apud angelos, sistuntur in mundo spirituum, inde per repræsentationes, n. 3368. Quod apparentiæ sint vera quæ homini; exemplum a spatio seu loco, n. 3387, de apparentiis superioris gradus, quæ angelis, ab exemplo de æterno quod illis sit status; n. 3404. Quod et Dominus ipse in veri apparentiis cum in humano materno fuerit, et illis exuerit, n. 3405. Apparentiæ veri superioris gradus, quantum perfectior et abundantior, excedat illa quæ in homine, n. 3405. Apparentiæ veri inferioris gradus exemplum, quod magni dicantur fieri in cælo, n. 3417. Quod repræsentationes in altera vita sint apparentiæ, sed vivæ, ita reales, quæ a luce cæli, quæ est sapientia et vita a Domino, et quod quæ in luce mundi non reales respective, nisi quatenus conjungantur cum illis, quæ lucis cæli, n. 3485.

APPARERE ad illum Jehovah. Quod significet ex divino cogitationem, n. 3367, 3438.

APPETITUS. Quod correspondeat desiderio sciendi, n. 4792.

APPROPRIATIO. Vide *Influxus*.

AQUA. Quod aquæ sint cognitiones et scientifica; Maria collectiones earum dein, n. 28. Quod aquæ sint spiritualia, ita intellectualia, n. 680, 739, etiam falsa, n. 739, 790, 7307. Quod diluvium et inundatio aquarum sint tentationes, ut et desolationes, n. 705, 739, 756. Quod aqua sit verum; ostensum n. 2702. Quod aquæ et fluvii describantur ubi horti et plantationes, n. 2702. Haurire aquas quod instrui in veris fidei et illustrari, n. 3058. Haustores aquarum quales Geheonitæ quod sint illi qui nulla vera scire cupiunt ob nullam finem, n. 3058. Quod Verbum dicatur fons et puteus aquarum vivarum, ostensum n. 3424. Quod verum ad bonum se habeat prorsus sicut aqua ad panem, seu potus ad cibum in nutritione, r. 4979, dare aquas quod sit communis influxus veri, n. 5668. Levis sicut aqua quod predicatur de fide sola, seu separata charitate, n. 6346. Quod falsa ex cultu illorum qui in fide separata, et in vita mali appareant sicut aquæ maris, quibus immersi illi in infernum, n. 8137, 8138. Aqua quod sit verum fidei, ostensum n. 8568. Quod panis et aqua dicantur cum intelligenda omnia bona amoris et vera fidei, ostensum n. 9323. Quod aquæ sint vera fidei, citatum, n. 10238.

AQUALIS. Vide *Canaliculus*.

AQUILA. Quod sit rationale quoad verum, et in opposito sensu, rationale quoad falsum, seu ratiocinium, ostensum, n. 3901, ferre super alis aquilarum quod sit elevare per vera fidei ad lucem cælestem, n. 8764. Spiritus qui circa tellures in universo, qui in alto erant assimilantes aquilis, non quoad rapinam, sed quoad aciem visus, n. 9970.

ARABIA. Vide *Kedar*.

ARAM. Vide *Syria*.

ARARATH. Quod montes Ararath sint lumen regenerati, n. 854, 855.

ARARE, ARATIO. Quod sit præparatio a bono ad recipiendum verum, ita quod sit bonum, ostensum n. 5895. Aratio quod sit implantatio veri in bono, ostensum n. 10669, quid arare bove et asino simul, n. 10669.

ARBOR. Quod arbores horti Edenis sint perceptiones, n. 103. Quid arbor vitarum, n. 105. Quod arbores sint perceptiones, n. 2163, tum quoque.

cognitiones, n. 2722, f. arbor scientiæ hodiæ cum vipera, seu representatio hominum hodiernæ ecclesiæ, n. 2125. Frutex seu virgultum quod sit parum perceptionis veri, n. 2682. Conjeci sub unum fruticum, quod sit desolari quoad verum, n. 2682. Quod antiqui sanctum cultum habuerint supra montibus et in lucis, sed interdictum, cum cultus ille idolatricus factus, ostensum n. 2722. Quod cultus ille in lucis secundum arborum species, n. 2772. Arbor quod sit perceptiones cum de ecclesia cœlesti, et cognitiones cum agitur de ecclesia spiritali, n. 2972. Quod sit influxus cœli a Domino etiam in subjecta regni vegetabilis, ut in arbores et plantas, n. 3648. Quod antiqua ecclesia cultum habuerit in hortis lucis sub arboribus, secundum earum significatione, n. 4552. regeneratio hominis representatur imprimis in arboribus, de quibus, n. 5115, 5116. Quod flores arboris representant statum prope regenerationem, n. 5116. Fructus arboris quod sit cognitionum boni, n. 7690. Quod arbor sit cognitionum veri, n. 7692. Plantare quod sit regenerare, illustratum per comparisonem cum arbore, n. 8326.

ARCA. Quid arca, n. 639. Quod sit ubi aliquid reconditur, ita occultatio, inde arca testimonii, quia ibi lex, n. 6596. Capsa seu arcuola quod sit in qua aliquid inclusum, n. 6723. Quod Moses cum infans postus esset in arcuola, fuisset quia representaret divinam legem et Dominum, quoad divinam legem, n. 6723. Capsa junci quod sit vile quid, sed usque a vero derivatum, n. 6723, 6732. Quod tentorium et arca representaverint cœlum ubi Dominus, n. 9457, 9481. Arca quod sit intimum cœlum ubi Dominus, n. 9485.

ARCHITECTURA. Stupenda in altera vita, n. 1627, 1628, 1629.

ARCUS. Quod sit doctrina veri, et quod sagittæ, jacula, tela sint doctrinalia veri; et in opposito sensu falsa, ostensum n. 2680, 2709. Quod jaculator arcus sit spiritalis ecclesiæ homo, n. 2686, 2709. Jaculator arcus quod sit spiritalis homo et in opposito sensu qui oppugnant illum, n. 6422. Jaculis confici quod sit perire quoad bonum spiritali, n. 8800.

AREA. Quod sit bonum veri, ubi bonum veri, tum quoque ubi verum boni, ostensum n. 6537.

ARENA. Litora maris, quod sint scientifica, n. 2850. Quod sit falsum, n. 6762. Quod sit scientificum verum, ostensum n. 6762.

ARGENTUM. Vide etiam *Aurum, Metallum*. Quod argentum sit verum; aurum bonum, n. 1551. Quod nati domus sint cœlestes, empti argento sint spiritalia, n. 2048, dare argentum, quod sit redimere per verum, n. 2954, reducere argentum quod sit absque illorum potentia, n. 5488, 5496, 5499. Argentum cuius in sacco, quod sit donatæ gratis, n. 5530, 5624. Quod ab antiquis sæcula dicta fuerint aurea, argentea, cuprea, ferrea, fuerit ex correspondentia, de quibus sæculis, n. 5658, et quod argentum sit verum, ib. Argentum Ægypti, quod sit scientificum verum et aptabile, de quo, n. 6112. Aurum, argentum et vestes petitiæ ab Ægyptiis, quid, n. 6914, 6917. Vide *Aurum*. Emptio argenti quod sit cui aliquid verum spiritali in naturali, n. 7999, emptum argento est quod a spiritali acquisitum est in naturali, ib. Dii argenti

et auri quod sint mala et falsa in externa forma, ostensum n. 8932, quia argentum ejus ille, quod sit ex proprio acquisitum de servis, n. 9039.

ARIDA. Ut terra quid, n. 6976. Aridum et arefactio cum de aquis, quid significant cum aquæ sunt falsa, quod sint non falsa, cum autem sunt vera, quod sit non verum, ostensum n. 8185, cum de arboribus, de herbis, de messe, de ossibus quod contrarium, et quod arida sit terra, n. 8185, ad fin.

ARIES. Quid vitula, capra et aries, n. 1824. Arietes quæ in holocaustis et sacrificiis quod significaverint divinum spiritali in Domino et inde spiritalia ex genere humano, n. 2830. Arietes, quod sint vera boni, n. 4170, per holocausta et sacrificia ex arietibus representata sit purificatio a malis et falsis in spiritali seu in intimo homine, n. 9991. Aries quod sit internus homo quoad bonum innocentiam et charitatis, ostensum n. 10042, inde quod holocausta ex ariete, ib. Quod juvenecus vel vitulus sit bonum innocentiam externum, aries internum, et agni intimum aliquantis per ostensum, n. 10132. Quod sit bonum intimum et unde, ostensum n. 10075.

ARISTA. Aristæ seu spicæ quod sint scientifica, ostensum n. 5212.

ARISTOTELES. De scholasticis et philosophicis metaphysicis, de Aristotele plura, n. 4658. Aristotelis cogitatio de summo numine, de Domino, deque spiritu hominis, n. 4658, de muliere visa Aristoteli, n. 4658.

ARMA. Quod arma belli significant illa quæ sunt pugne spiritalis, n. 2686. Tela, sagittæ, jacula, pharetra. Vide *Arcus*.

ARMENTUM. Vide *Bos*. Quod armentum sit bona naturalia, n. 2566. Grex quod sit bonum interius, de qua, n. 2566, et bonum interius naturale et armenta bonum exterius naturale, n. 5913. Greges quod sint bona interna, armenta bona externa, n. 8931. Grex et armentum quod sit bonum internum et externum, illustratum et ostensum, n. 10609.

ARMILLÆ. Et monile et armillæ darentur sponsæ, illud ponendum super nasum, hæc super manus, et per monile significabatur bonum, per armillas, verum, per sponsam ecclesia, n. 3103, 3105. Quod armillæ essent regi super brachio erant representativum et significativum divini veri ex quo potentia, n. 3105.

ARPHACHSCHAD. Quid, n. 1230, 1339, 1341.

AROMATA. Aromata resina et stacten quod sint vera interiora naturalia, n. 4748, cera aromatica quod sit verum boni naturalis interioris, n. 5021. Aromatica quia significabant vera boni, in usum sanctum adhibita sunt, ut thura in suffimentis in oleo unctionis, n. 5021. Aromata quod sint vera interiora unde oleum unctionis factum aromaticum, n. 9474, et suffimenta inde qualia, ostensum, n. 9474. Vide etiam *Suffitus* et *Thus*. Aromaticum olei unctionis, de significatione veri interni, et suffitis aromaticum suffimentum ob significationem veri externi, n. 9474, ad fin. aromata quod sint vera interiora quæ grata, illustratum et ostensum, n. 10199. Quod aromata ex quibus oleum unctionis pertineant ad classem cœlestem, ostensum, n. 10254. Quod aromata illa sint perceptiones et affectiones cœlestes, ostensum, n. 10254. Unguentum,

A T

unguenti seu aromaticum aromatici, quod sit in omnibus et singulis, n. 10264. Opus unguentarii seu aromatarii cum de Domino, quod sit influxus et operatio ipsius divini, n. 10265. Aromata sufficienti quod sint affectiones veri ex bono in cultu, n. 10291, et quod pertineant ad classem spiritualem, n. 10295.

ARRHARO. Quod sit certitudo, n. 4872, 4873.

ARS. Artes præstigiaticum in mundo ignotæ, n. 831.

ARTIFEX. Quod sit sapiens, intelligens, sciens, n. 424.

ARX, ARCES. Vide *Castella*.

ASCENDERE. Quid, n. 1543. Quod sit ab exteriori ad interius, n. 3084, 4069, vide 4578. Quod prædicetur versus interiora, ostensum n. 4539. Quod sit elevatio versus interiora, n. 5817, 6007. Quod etiam sit recedere et abire, de qua significatione, n. 5964. Quod sit conjungere, n. 8760. Quod sit conjunctio, n. 9373. Quod ascendere ire versus interiora, descendere versus exteriora, n. 5406.

ASINUS et ASINA. Quid, n. 1486. Quod verum naturale sit asinus, et verum rationale sit mulus, ostensum, n. 2781. Quod filius asinæ sit verum rationale, n. 2781. Quod iudices equitarent super asina, filii eorum super asellis, rex super mulis, filii ejus super mulis, n. 2781. Quid sit quod Dominus equitaret super asina et pullo, n. 2781. Asinus quod sit scientificum, n. 5492. Asini cum inscribentur equitando, sunt verum rationale, quia insigne judiciale et regicum; sed asini qui serviebant oneri portando, sunt scientifica, n. 5741. Asini quod sint scientifica, n. 5958, tum asinæ n. 5959. Asinus osseus, quod sit servitium infimum, n. 6389, equitare super asino quod sit interiora intelligentiæ, n. 7024, primogenitum asini quod sit mens mere naturalis, n. 8078. Asinus quod sit naturale, n. 8078. Explicatum quod Dominus equitaverit super asina, quod esset insigne summi iudicii, et regni, n. 9212. Quid arare bove et asino simul, n. 10669.

ASKEWAS. Quid, n. 1154.

ASSA. Quid, n. 1210.

ASSARE. Assum igne, quod sit bonum quod amoris, n. 7852.

ASSENTATIO. Vide etiam *Simulatio*. Quod sphaera assentatorum inducat torporem pro seriis et bonis, n. 1509.

ASSENTATORES nocendi causa, quod constituent sphincterum vesicæ seu uretherum et correspondent contrariis, n. 5388.

ASERES habitaculi quod sint bonum sustentans cælum, n. 9634.

ASSYRIA. Vide *Aschur*.

ASTUS. Vide *Dolus*.

ATHMOSPHERÆ. Quod atmospheræ delectabiles filiis antiquissimæ ecclesiæ, n. 1116. Auræ adamantinæ, pretiosorum lapidum, unionum, florum, infantum, n. 1621. Quod pulcherrimæ atmospheræ circa infantes, n. 2297. Quod sint vires intrinsecus et extrinsecus agentes in omnes formas et subsistant, vires intrinsecus agentes quod sint vivæ, et vires extrinsecus quod non vivæ sed quod sibi correspondent, n. 3628.

ATRIUM habitaculi, quod sit cælum ultimum, ostensum, n. 9741. Quod sit atrium exterius et interius, hoc pro regno cælesti, illud pro spirituale, ostensum, n. 9741. Atrium quod sit utriusque

A U

cæli, illustratum, n. 9741. Quod in atrio exteriori sint qui in bono fidei, de quibus, n. 9741, 9742.

ATTRACTIO. Quod vita quæ a Domino appareat attractiva, illustratum et ostensum, n. 8004, et quod omnis amor appareat attractivus, ib.

AVARITIA. De sordide avaris et eorum infernis, quod infestentur muribus, n. 938, 954. Quod sint ubi sues excoriatæ, n. 949, de Judæis et latronibus in deserto, n. 940, qui in spurca avaritia quod sint in amore sui præ aliis, tametsi non exterius appareant, et inde quod sint contra bonum quodcunque, n. 4751. Quod avari in superiori parte ventriculi infuderint anxia, n. 6202.

AUCTORITAS. Sphaera auctoritatis cujusdam in dignitate nati, n. 1507. Sphaera auctoritatis quod temperetur bonitate, et natis in auctoritate, quod præstetur honor, n. 1508.

AUDITUS. Vide *Sensus, Loquela*. Quod organica spirituum non ibi sint ubi apparent, illustratum ab auditu et visu, n. 1378.

AUDIRE. Quod sit obedire, et auris obedientia, n. 2542, audire in loquendo, quod sit influxus, ut in supremo sensu vita, n. 3507. Quod audire in supremo sensu providentia, et videre prævidentia, ostensum n. 3869, fin. p. 544. Judicavit me Deus, et etiam audivit vocem meam, quod significet in supremo sensu, justitia et misericordia, in intimo sanctum fidei, in externo bonum vitæ, n. 3921. Audire aliquem, quod sit amor divinus, n. 3954. Quod audire cum prædicatur de Domino sit providentia, n. 3966, de correspondentia auditus et auris cum maximo homine, n. 4652 ad 4660. Vide infra *Auris*. Audire quod sit obedire, et quoque appercipere quod sit utrumque, ostensum n. 5017, non audiri, quod sit non recipi, n. 5471, 5475. Audire cum de Domino, quod sit misericordiae opem ferre, n. 6852. Audire quod sit spem habere, n. 7065. Audire quod sit recipere fidem et obedientiam, n. 7216. Audire cum conjungitur cum facere, quod sit percipere, intelligere, fidem habere; et quod absque facere, sit obedire, n. 8361. Audire quod sit recipere memoria, et instrui, tum recipere intellectu et credere, ut et recipere obedientiam et facere, ostensum, n. 9311. Audire vocem Domini, quod sit instructio de præceptis fidei et receptio, ib. Audire, quod sit influxus, n. 9926.

AVERTERE. Vide *Vertere*.

AVIS. Quod aves sint rationalia et intellectualia, n. 40, 745, 776, 991. Quod sint phantasie et falsa, n. 778, 866, 988. Cur aves non divisæ in sacrificiis, n. 1832, fin. Quod represententur cum de cognitionibus, ideis et de influxu est sermo angelis, n. 3219. Visio quod represententur aves obscuræ et deformes, tum nobiles et pulchræ cum sermo fuerit de influxu cogitationum, et quod e societate angelica delapsi, qui in falsa, n. 3219. Quod aves sint intellectualia, cogitationes, ideæ, ratiocinia, ita vera et falsa, ostensum, n. 5149, 7441. De volatili noxiis apud Ægyptios, n. 7441. Vide *Insectum*. De pulchra ave, quæ significabat martis incolas, n. 7620, 7621, 7622. Vide *Mars*.

AULÆA habitaculi quod sint vera, ostensum n. 9595, 9596. Quod extendere cælos, et expandere terram sit regenerare, seu dare novum intellectuale

E

A Z

et novum voluntarium: et quod simile sit cum expandere aulaea habitaculi, ostensum n. 9596. Ora aulaei quod sit sphaera veri, n. 9606. Tapetes quod sint vera qualia in ultimo caelo, n. 9756.

AURA. Vide *Athmosphæra*.

AURIS. Quod sit obedientia, n. 2542. Vide etiam *Inauris, Monile, Inaures*. Monilia, quæ aptabantur auribus seu inaures, quod significarint bonum actu, seu malum actu, n. 3103. Quod auris sit obedientia, et fidei voluntas, ostensum n. 3869. Quod auris in supremo sensu sit providentia, ostensum n. 3869, f. Quod auris formata sit correspondentem ad modificationes aeris et soni, et oculus ad ætheris et lucis, n. 4523. Inaures in auribus quod essent insignia representativa obedientiæ, n. 4551. Vide *Monile*. De correspondentia auditus et auris cum maximo homine, n. 4652 ad 4660. Quod auditus respondeat, et quod sit obedientiæ, n. 4653. Quod sint qui correspondent exterioribus et interioribus auris, n. 4653, de illis qui correspondent auri externæ, n. 4654, quod animadversi prope aurem, et intra illam, n. 4655. Qui non attendunt ad sensum rei quod respondeant cartilagineæ et ossæ parti auris externæ, n. 4656, de illis qui loquuntur in aurem, seu de susurrantibus, n. 4657, qui ad aurem dextram, et de Aristotele, n. 4658. Auris quod sit consensus cum de eminentioribus, n. 6513. Quod auris sit obedientia est etiam in loquelam humanam, n. 8990. Quod perforare aurem subula ad januam sit adlicere perpetuæ obedientiæ, n. 8990. Quod aures sint auscultatio et perceptio, ut et obedientia, ostensum, n. 9397. Auris quod sit perceptivum, n. 10061.

AURORA. Vide *Mane*. Quod sit conjunctio postquam tentatio, n. 4283.

AURUM. Vide etiam *Argentum et Aurum*. Quod aurum sit bonum sapientiæ seu amoris, n. 113. Quod aurum sit bonum et argentum verum, n. 1551, 1552. Quod sæcula vocata sunt aurea, argentea, cuprea et ferrea, a priscis ex correspondentia, de quibus sæculis, n. 5568, vide etiam de amore conjugalium memorabilia, n. 75 ad 80. Et quod aurum sit bonum innocentiae, et quod aureum appareat in altera vita ex influxu, experientia, n. 5658. Aurum, argentum et vestes mutuo petita ab Ægyptiis quod sint scientifica vera et bona a malis spiritibus ablata, et ad illos qui ab ecclesia spirituali tradita, ostensum, n. 6914. Dii argenti et auri quod sint falsa et mala, in ultima forma, ostensum, n. 8932. Obducere aurum quod sit fundare super bono, n. 9490. Ex auro facere quod sit representativum boni, n. 9510. Quod sit bonum amoris, citatum, n. 9874. Aurum quod sit bonum, aurum ex uphasi bonum cæleste, ex ophiri bonum spirituale, aurum ex scheba et chavillah bonum cognitionum, aurum et argentum ex tharschish verum et bonum scientificum, n. 9881. Includi auro quod sit a bono procedere, n. 9874.

AUSTRUM. Vide *Meridies*.

AUXILIUM. Cum de Domino, quod sit misericordia et presentia, n. 8652.

AZYLUM. Qui aliquem per falsa religionis quæ crederant vera, læserint quoad vitam spirituales, sunt qui representati per eos qui fugerunt ad azylum, ostensum, n. 9011.

AZYMA. Vide *Fermentum*.

B A

B.

BABEL. Quod sit cultus cujus externa apparent sancta, sed interna prophana, n. 1182. Quid Babel, n. 1283, 1295, 1304, 1306, 1307, 1308, 1321, 1322, imprimis, n. 1326. Quod Babel etiam sit quæ vastat, n. 1327, fin. Quod Babel sit prophatio boni et Chaldea prophatio veri, ita qui in amore sui cultum instituunt, et se in cultu pro fine habent; quod cultus sit propter se et imperandi amore, quod sancta bona inserviant pro mediis. Chaldea ex quibus sancta non vera, n. 1327, sed id multo fusius in Apocalypsi Revelata, ubi de Babele.

BACULUS. Quod sit potentia, illustratum, n. 4013. Cum de Domino, quod propria potentia, n. 4013, 4015. Quod sit potentia, ostensum, n. 4876, et unde, n. 4876. Virga ferrea quid, n. 4876 ad fin. Quod sit potentia, unde n. 4936, et quod magi videantur sibi cum baculis, n. 4936. Manus quod sit potentia procedens a divino rationali Domini, ita interior, baculus potentia procedens a divino naturali ipsius, ita exterior, n. 6947. Baculus quod sit potentia naturalis, manus potentia spiritualis, n. 7011. Baculus quod sit potentia et quod hoc ex representativis in altera vita, de quibus et de magis ibi, quod illis baculi, n. 7026.

BALÆNA. Vide *Cetus*.

BALTHÆUS. Vide *Cingulum*.

BAPTISMUS. Vide *Inundatio*. Representatio baptismi ad infantes, n. 2299. Quid baptismus, paucis, n. 2902, fin. Baptismus nunc, quod sit initiatio in ecclesia, et illa quæ ecclesiæ sunt, et quod sit in regenerationem et illa quæ regenerationis sunt, n. 4255. Baptismus quod significat regenerationem, et quæ quia fit per pugnas spirituales, et significat temptationem, n. 5120, fin. Quod lavationes olim et baptismus hodie significant regenerationem per vera fidei, quia aquæ sunt vera fidei, n. 9088. Lavatio quod sit purificatio, sed lavatio totalis seu totius corporis, quod sit regeneratio, quæ vocatur baptizatio, ostensum n. 10239. Quod baptizatio Domini fuerit representativum glorificationis Domini per tentationes, n. 10239. Explicatur lavatio pedum discipulorum Domini, Joh. xiii. 5 ad 18, n. 10243. De baptismo doctrina, n. 10386 ad 10392. Quod sit signum quod homo sit ab ecclesia et in memoriale quod regenerandus per vera fidei et per vitam secundum illa, n. 10386, 10387, 10388. Quod aquæ baptismi significant tentationes, n. 10389. Quod quia baptismus sit in signum et memoriale, idcirco homo baptizari potest infans, et quoque adultus, n. 10390. Quod baptismus non det fidem nec salutem, sed quod testetur de illis, si quis regeneretur, n. 10391. Explicatio Marc. xvi. 16. Quod baptizatio sit regeneratio a Domino per vera ex Verbo, n. 10392.

BARBA. Quod ante diluvium crediderint Dominum venturum sed vetustum et barbatum, inde religio barbæ, n. 1124. Barbæ, quod sint scientifica sensualia, quæ sunt vera ultima, n. 9960.

BARED. Quid, n. 1958.

BASIS. Quod sit sustentatio, n. 9643, per verum fidei ex bono, n. 9643. Basis labri in quo purificatio, quod sit bonum ultimi naturalis, representatum per decem bases juxta templum Salomonis, &c. explicatur n. 10236.

BE

BEATITUDO. Ex qua Asher dictus, quod in sensu supremo sit æternitas, in intimo felicitas vitæ æternæ, et in externo jucunda affectionum, n. 3938, 3939.

BEERLACHAIROI. Quod sit divinum bonum rationale ex divino vero natum, n. 3194. Quod etiam sit divina lux, n. 3261.

BEERSCHABA. Quod sit status et quale doctrinæ, nempe quod sit divina cui adjuncta rationalia humana, n. 2614, 2723. Quod sit doctrina charitatis et fidei, n. 2858, 2859. Quod sit doctrina, n. 3406. Quod charitas et fides, n. 5997.

BELLUM. Quod per bella repræsentatæ tentationes Domini, et plura, n. 1659, tum significatæ pugnæ spirituales, n. 1164. Quod singula arma belli aliquid significant, n. 1788. Quod libri historici antiquæ ecclesiæ vocati sint bella Jehovæ, et de Domini pugnis in sensu interno egerint, n. 2686. Quod sicut bella etiam omnia arma belli in Verbo sint illa quæ sunt pugnæ spiritualis, n. 2696. Quod Dominus dicatur vir belli et heros, quia cum fuit in mundo solus pugnavit contra omnia inferna et illa vicit, et quod postea continuo pro homine pugnet, ostensum, n. 8273. Liber bellorum Jehovæ quod fuerit Verbum historicum in ecclesia antiquæ, et pugnæ ibi descriptæ sint tentationes seu pugnæ Domini, n. 8273. Quod inferna destruere velint cælum non per invasionem hostilem sicut in terra, sed per destructionem veri et boni, et quod illæ sint pugnæ et bella, n. 8295. Bellum quod sit pugna falsi et veri, n. 10455.

BENEDICERE. Quid benedici, n. 981, 1731. Quid benedictio, n. 1096, 1420, 1422. Quid benedictus Jehovæ, n. 1096, 1422, 3119. Benedicere quod etiam sit fructificari ex affectione veri, n. 2846. Quod benedici sit disponi in ordinem spirituales et cœlestem, n. 3017. Benedictus Jehovæ quod sit divinum bonum et quod sit etiam divinum verum inde, n. 3141. Benedicere cum valedicitur abeunti, quod sit fausta vovere, n. 3185. Benedicat Deus, quod sit principium, n. 3260. Benedici a Jehovah, quod sit locupletari omni bono amoris, n. 3406. Benedicere quod sit conjunctio, n. 3504, 3514, 3530, 3565, 3584. Quod benedicere sit gaudium, n. 4216. Benedicere quod sit quod ita factum, n. 4309. Benedictio quod significet amorem et charitatem a Domino, et inde varia quæ sunt consequentia et incrementa in bono et vero, n. 4981. Benedicere quod sit votivum ad conjunctionem et inde fructificationem, n. 6091, 6099. Benedictio quod sit prædictio, n. 6230, ostensum n. 6254. Benedicere quod sit prævidentia et providentia, n. 6298. Quod sit intercedere, n. 7963. Benedictus Jehovæ quod sit a Domino omne bonum, n. 8674. Benedictio quod sit felicitas in æternum, quæ est non quæ in tempore, illustratum, n. 8939. Benedictio, quod sit receptio divini veri, ac per id conjunctio in Dominum, n. 10495.

BENEFACERE. Quod sit vitam adipisci, n. 4258.

BENJAMIN. Quod sit spiritualis cœlestis homo, Josephus autem cœlestis spiritualis, n. 3969. Seu Benjamin fides in qua charitas, aut verum in quo bonum, Josephus charitas ex qua fides seu bonum ex quo verum, n. 3969. Quod Benjamin sit spirituale cœlestis, Josephus cœlestis spiritualis, ostensum n. 4692. Quod Josephus sit cœlestis spiri-

BE

tualis, ib. Benjamin quod sit medium, n. 5411, de quo etiam, n. 5413, 5443. Quod sit interius verum, n. 5600, 5631. Quod sit medium spirituale, n. 5639. Quod sit internum quia medium, a cœlesti spiritualis ut a patre et a naturali ut a matre, n. 5685, 5686. Ut medium, quod natum post omnes, de quo, n. 5688. Quod sit verum novum, n. 5804, 5806, 5809, 5812, 5816, 5830. Quod sit medium, cur ita, quod sit verum interius, ostensum n. 5843. Quod sit medium conjungens, et quomodo trahit ab utroque, n. 5822. Benjamin quod sit verum boni spiritualis, et ecclesiæ spiritualis, quod Josephus, n. 6440. Josephus et Benjamin quod sint medium uniens repræsentantur per velum, n. 9671.

BESTIA. Quod bestię sint cupiditates et quod affectiones, mala apud malos, et bonæ apud bonos, n. 45, 46, 142, 143, 246, 714, 715, 719, 776. Quod in sacrificiis cœlestia et spiritualia significaverint, n. 1823. Quod secundum ordinem vivant, non autem homo, n. 637. Quod per bestias malas significantur malæ affectiones, n. 719. Quod influxus in vitas bestiarum sciatur, n. 1633. Quod bestię in Verbo et ritualibus sint bona et vera apud hominem, et unde hoc, n. 2179. Quod sint bona, n. 2180. Quod sint bestię quæ significant voluntaria et quæ intellectualia hominis, quænam, n. 2781. Quod bestię varii generis repræsententur cum sermo est inter angelos de affectionibus, animalia pulchra, mitia et utilia, cum de affectionibus bonis, tetra, ferocia et inutilia cum de affectionibus malis, n. 3218. Quod bestię mites et utiles significant cœlestia quæ boni et spiritualia quæ veri, ostensum n. 3519, imprimis in sacrificiis, n. 3519. Quod influxus e mundo spirituali etiam sit in animas brutorum et eorum corpora sed dissimiliter recipitur, de quibus, n. 3646. De quibusdam spiritibus sicut bestię qui parum vitæ habuerint, et quod vita illis inspirata per angelos, n. 3647. Quod homo præ bestiis nexum habeat cum Domino, et quod inde non mori possit, n. 4525. Bestię, quod sint affectiones, sit ex repræsentativis in mundo spirituali, n. 5198. Quod bestię sint in ordine suæ naturæ et ideo in illas influxus communis e mundo spirituali fit, n. 5850. Quod omnia scientifica sint in amoribus, illustratum a bestiis, n. 6323. Quoniam præstat homo præ bestiis, ib. Homo et bestia quod sit cupiditas interior et exterior, bonum vel malum, interius et exterius, ostensum, n. 7523, ab homine usque ad bestiam, quod sint cupiditates malæ interiores et exteriores, n. 7872. Quod bestię significant talia quæ sunt affectionis et inclinationis, illustratum ex repræsentativis in cœlo, n. 9090. Jumentum, quod sit stolidum et parum consciunt, n. 9140. Discrimen inter bestias et hominem, quod homini sit internum, quod elevari ad Dominum potest, videre externa in se, cogitare de divinis, et conjungi Domino, et sic vivere in æternum, n. 9231. Quod bestię significaverint affectiones et inclinationes quales homo communes habet cum illis, et quod ideo in sacrificiis adhibitæ fuerunt, ostensum et illustratum n. 9280.

BETHEL. Quid, n. 1450, 1451, 1453, 1557. Quod sit cognitio cœlestium, n. 1451. Quod sit bonum in ultimo ordinis, n. 3729. Deus Bethelis quod

ait divinum in naturali, n. 4089, 4539. Bethel quod sit cognitiones boni et veri, in specie naturale in quo terminantur interiora, n. 4539. El Bethel quod sit sanctum naturale, et divinum naturale, n. 4559, 4560.

BETHLECHEM. Quod sit spirituale cœlestis in statu novo; Ephratha in statu priori, n. 4594.

BETHUEL. Bonum gentium primæ classis, n. 2865, 3665, 3778.

BEZALEEL qui opera fecit, quod sint qui in bono amoris apud quos ecclesia instauranda, n. 10329.

BIBERE ubi de bonis et veris fidei agitur, quod sit instrui in illis et recipere illa, ostensum, n. 3069. Quod potare sit illustrare, n. 3071, vide etiam *Haurire*. Quod sorbere vel bibere etiam sit communicatio et conjunctio, n. 3089. Quod potare facere sit pœne simile ac bibere sed aliquid activi involvat, n. 3092. Quod edere sit appropriatio boni, et bibere appropriatio veri, n. 3168, potare gregem quod sit instruere Verbo et doctrina, n. 3772, venire ad bibendum, quod sit affectio veri, n. 4012, 4018, bibere quod sit applicatio veri suo bono, n. 5709. Sicut cibi et poti recreant vitam naturalem, ita bona et vera illis correspondentia, vitam spiritualement, n. 8562. Edere et bibere quod sit informatio de bono et vero, ostensum, n. 9412.

BILEAM. De Bileamo, n. 1343, f. Quod apud alios fuerit prophetia divina, exemplum a Bileamo, n. 2898.

BILHA ancilla Rachelis, quod sint affectiones exteriores inservientes pro mediis, n. 3849.

BITUMEN. Quid, n. 1299, quod sit bonum mixtum malis, n. 6724.

BLASPHEMIA. Quod qui negant corde Verbum, blasphemant illud, ost. n. 9222, vide *Execrari*. Blasphemia ex intellectuali, quæ; ex voluntario, quæ ibid. vide etiam, n. 9221.

BONUM. Homo ex semet nihil bonum facere, nec verum cogitare potest, n. 874, 875, 876. Vide *Proprium*. Quod omne bonum et verum a Domino, n. 1614. Quod omnis sapientia et intelligentia a Domino, n. 109, 112, 121, 124. Quod homo et angelus non separetur a malo, sed detineatur a malo, et teneatur in bono, n. 789, 1581. Quod quisque quasi ex proprio bonum facere debeat, nec remittere manus, n. 1712. Quod divinum verum sit ordo et divinum bonum sit essentielle ordinis, n. 1728. Quod Domino nihil potestas a malis sed ex semet, quia ex bono et vero, n. 1749, 1755. Infernales sunt qui de aliis malum cogitant, cœlestes qui bonum, n. 1680. Quod Dominus sit ipsum bonum et ipsum verum, n. 2011. Quod omne bonum et verum a Domino, n. 2016. Quod tantum influat bonum et verum a Domino, quantum removetur malum et falsum, n. 2411. Quod bonum influere in verum nequeat quamdiu homo est in malo, n. 2388. Quod bonum divinum influat in vera cujuscunque generis, sed maxime interest ut sint vera genuina, n. 2531. Quid judicari ex bono, quid ex vero, quod Dominus nunquam aliquem judicet, quam ex bono, n. 2335. Quod bonum divinum omnes elevet in cœlum, sed verum omnes damnet in infernum, n. 2258. Quod antiqui instituerint conjugium inter affectionem boni et affectionem veri, n. 1904. Quod sit conjugium boni et veri in omnibus et singulis, n. 2173, 2503, vide etiam in

tractatu *de Amore conjugiali*. De conjugio boni et veri ex quo amor conjugialis, vide *Conjugium*. Quod verum sit in simili ratione et simili gradu apud hominem sicut bonum apud illum, n. 2429. Qui in bono vitæ sunt, quod vera fidei recipiant in altera vita; vide *Gentes*. Quod bonum et verum crescat immensum in altera vita apud eos qui in charitate, n. 1941. Quid affectio boni et affectio veri, n. 1997. Quod bonum apud regeneratos habeat apud se multum ex mundanis, quæ temperantur, n. 2224. Quod affectio boni sit vitæ, et affectio veri sit propter vitam, n. 2455, f. Quod innocentia faciat ut bonum sit bonum, n. 2526. Quæ differentia inter bonum infantia, bonum ignorantia et bonum intelligentia, n. 2280. Quod verum rationale absque bono sit morosum, delineatur, n. 1949, 1950, 1951, 1964, at rationale cum ex bono quale, n. 1950. Quod bona et mala apud hominem prorsus separentur, si commiscerentur, quod periret, n. 3269. Quid bonum cœleste, quid bonum spirituale, quod illud sit amoris in Dominum, hoc erga proximum, n. 2227. Quales qui in bono naturali, et conspurcant illud falsis, n. 2463, 2464, 2468, sunt hi Moabus et filii Hammonis, ib. Cur non distincta idea inter bonum et verum, formetur, n. 2507. Quod homo se cogere debeat ad bonum faciendum, n. 1937, 1947. Usus facit ut scientificum sit bonum, n. 3049. Quod liberum cœleste sit affectionis boni et veri, et liberum infernale affectionis mali et falsi, vide *Liberum*. Quod quisque agere debeat bonum et cogitare verum ex se; ut verum et bonum fiat sicut ejus proprium, et ei sit liberum cœleste, n. 2882, 2883, 2891. Quod omne bonum et verum sit a Domino et quantum homo credit quod ab Ipso, tantum sit in regno ipsius, n. 2904. Quod bonum et verum spirituale, justum et æquum ac honestum et decorum ordine se succedant et super ea conscientia fundetur, n. 2915. Quod status primus illorum qui regenerantur, sit quod bonum et verum sit ab ipsis, in qua opinione etiam relinquuntur ob causas ibi, sed cum regenerati sunt, tunc credunt quod a Domino, angeli id percipiunt, n. 2946, 2960, 2974. Quod bonum in rationale influat per viam internam, verum autem per viam externam, n. 3030. Quod falsum non conjungi possit bono, nec verum malo, ab experientia, n. 3033. Quod verum sit forma boni, n. 3049. Quod usus faciat ut bonum sit, sed quale usus tale bonum, ib. Quod a bono omne pulchrum, n. 3080. Quod bonum influat per viam internam, verum per externam, in naturale ad conjungendum se in rationali, n. 3098. Quod bonum agnoscat suum verum, et verum suum bonum, et conjungantur, n. 3101, 3102. Quod exquisitissime exploretur et præcaveatur ne conjungatur verum malo et falsum bono, n. 3110, 3116. Quod innocentia et charitas erit ad recipiendum et conjungendum verum, n. 3110. Quod verum initiatur bono in rationali secundum quale instructionis, n. 3141. Quod bonum a Domino influat in verum, cum illa remota sunt quæ sunt amoris sui et mundi, seu cupiditates mali et persuasiones falsi, n. 3142, 3147. De initiatione et conjunctione veri cum bono, vide *Verum*. Quod bonum faciat sibi verum cui conjungitur, quia non aliud pro vero agnoscit, quam quod concordat, n. 3161. Quod nihil

in universo sit quod non ad bonum et verum se referat, n. 3166. Quid bonum naturale et quid verum naturale, n. 3167. Quod bonum cognoscat suum verum et verum suum bonum, n. 3179. Quod verum percipiat in se imaginem boni, et in bono ipsam effigiem sui, ex qua, n. 3180. Quod bonum non sit bonum nec fructificetur, antequam regeneratus est homo; quia prius non est in bono ipsa anima, n. 3186. Quod et ecclesiae caelesti et spirituali sit bonum, et verum, sed cum differentia, de quibus, n. 3240. Bonum veri quod in sua prima existentia sit verum, exemplum, n. 3295. Quod cum bono et vero se habeat sicut cum prole, quod concipiantur, sint in utero, nascantur, adolescent, n. 3298, 3308. Quod bonum et verum simul concipiantur, sed quod bonum det vitam per verum, et quod utrumque hoc vocatur anima, n. 3299. Quod bonum cognoscatur homini, non verum, ob malum hereditarium sed usque verum adhereat bono aliqua potentia, n. 3304. Quod cum bono et vero se habeat sicut cum prole, quod concipiantur, sint utero, et crescant aetate ad ultimam et apud bonos in aeternum, qui sint status progressus seu conjunctionis boni et veri, n. 3308. Quod bonum rationalis influat in bonum naturalis immediate, et quod id significetur per quod Iischak amabat Esarum, et Rebecca Jacobum, n. 3314, 3573, 3616, 3969. Quod bonum redigat vera in ordinem, n. 3316. Quod ratiociniis appareat sicut fides foret prior charitati seu verum praeter bono, sed quod fallacia, n. 3324. Plura loca citata ubi de fide et charitate ac de vero et bono, n. 3324. Quod apud spirituales hominem praeter et superius sit verum apparenter quam bonum, n. 3325, 3330, 3336. Vide *Verum*. Quod spiritualis homo dum regeneratur procedat a doctrina veri ad bonum vitae, sed cum regeneratus vice versa, n. 3332. Quod bonum vitae sit voluntatis et bonum veri sit intellectus, et bonum doctrinalium sit scientiae, n. 3332. Quod affectio se semper adjungat rebus quae intrant memoriam, et quod simul reproducantur, n. 3336, et quod affectio boni adjungatur veris in actu, in naturali apud hominem, a Domino, et quod per affectionem boni reproducantur, et sic removeantur falsa et mala, n. 3336. Bonum aspectu, quod sit illud quod ex forma placet et sic quod facile recipitur, n. 3388. Quod bonum et verum ab homine removeantur versus interiora, quantum in malo et falso est, n. 3402. Scire bonum et verum, quod non sit habere illa, sed affici illis non ex amore sui et mundi, n. 3402. Bonum naturale, quod non sit bonum naturale humanum, sed quod hoc donatur a Domino, n. 3408. Quinam et quales sunt qui in veri bono, n. 3459, 3463. Quod bonum naturale quadruplicis generis sit, bonum naturale ex amore boni, ex amore veri, ex amore mali, et ex amore falsi, et quod inclinationes ad illa accipiantur a liberis hereditarie a parentibus, n. 3464. Quod bonum naturale non sit bonum spirituale antequam reformatum sit a Domino per regenerationem, n. 3470. Quomodo bonum naturale reformatur per regenerationem, n. 3470. Quod insinuentur vera non genuina in bonum, et quae, n. 3470. Et quod tunc ei dolor et pugna, n. 3471. Quod vera sint sicut fibrae quae formant bonum, sed quae ducantur et applicantur in formam a bono

interiore, n. 3470. Quod bonum sit filius major, seu primogenitus, illustratum a statu infantum, n. 3494. Quod homo absque illo bono foret serus, vide *Primogenitus et Infans*, n. 3494. Quod bonum infantiae non sit bonum spirituale, sed fiat per implantationem veri, n. 3504. Quod bonum naturale sit ex ordine rerum ibi, n. 3508. Si bonum et verum sit quod format naturale rationale et naturale, quod sit imago caeli, si autem malum et falsum, quod sit imago inferni, n. 3513. Quod bonum domesticum sit quod a parentibus trahitur, a patre interius, a matre exterius, n. 3518. Distinctio inter bonum naturalis et bonum naturale, quod illud a Domino, hoc a parentibus, n. 3518. Quod bonum naturale seu jucundum a parentibus inserviat primum pro anedio introducendi vera ordine, imprimis dum regeneratur homo, illustratum, n. 3518. Quod bonum naturale domesticum apud Dominum postquam inserviverit pro medio rejectum sit, n. 3518. Quod innumerabilia genera et species boni et veri, n. 3519. Quod verum apparenter sit primo loco cum regeneratur homo, bonum autem vitae primo loco est cum regeneratus, n. 3539, 3548, 3556, 3563, 3570, 3576, 3603. Quod bonum et verum naturale formentur ex bono et vero rationali per influxum, n. 3573, 3616. Quod media innumerabilia sint de quibus in sensu interno Verbi, n. 3573. Quod ex bono rationali intime existant bonum et verum in naturali, n. 3576. Quod bonum producat verum in naturali poene sicut vita fibras in corpore, n. 3579. Quod bona et vera forment quasi civitatem, et hoc ex forma caeli et inde influxu, n. 3584. Quod pauci sciant quid bonum et quid verum, et quod modo regenerati, n. 3603. Quod bonum mutatur in malum et verum in falsum in descensu e caelo apud malos, ac vicissim, n. 3607. Cum verum privatur vita a se quod tunc conjungatur bono et recipiat per illud ipsam vitam, n. 3607. Qualis status cum verum priori loco, et qualis cum posteriori, n. 3610. Quod continue insit conatus bono restituendi statim ut verum sit subordinatum, illustratum, n. 3610. Si noscent et perciperent quid bonum, quod tunc primum innumerabilia scirent, ut quaeque proximitates boni et veri quae in caelo, n. 3612. Quod vitae in plurali dicantur, est quia binae vitae facultates sunt, voluntas quae boni, et intellectus qui veri, et quod unam vitam forment cum intellectus est voluntatis et verum est boni, n. 3623. Bonum veri et boni verum quod sint inversa, n. 3669. Quod se habeat cum bono et vero sicut seminibus et humo, quod semina sint in naturali, humus in naturali, n. 3671. Quod bonum veri sit immensum respective ad boni verum principio, sed quod postea cum regeneratus homo, sint conjuncta, illustratum exemplo, n. 3688. Quod Domino sit divinum bonum et ex illo sit divinum verum, sicut sol a quo lux, n. 3704, 3712, 4577. Quod bonum sit primum ordinis, et verum ultimum ordinis, n. 3726. Quod homo percipere possit bonum naturale, morale et civile, non autem bonum spirituale, illustratum, n. 3768. Bonum communis stirpis collaterale, quod sit quale apud gentes, n. 3778. Quod bonum varietur in omnibus et singulis per vera, et quod a veris accipiat suum quale, n. 3804. Quod omnis consanguinitas

in cælo sit ex bono, et inde progrediantur, n. 3815. Vera conjunguntur bono, cum propter usum vitæ discuntur et agnoscuntur, n. 3824. Quod vera non conjungantur homini, nisi quantum in bono est, et quod cum affectionibus mali non conjungantur, n. 3834. Quod regeneratio fiat a vero ad bonum, quod est ascensus et dein a bono ad verum quod est descensus, n. 3882. Quod bonum non sit spirituale priusquam ei conjunctum sit verum, et quod tunc fiat bonum, n. 3951. Bona externa, quod sint jucunda, quod tantum bona sint, quantum in se habeant bonum spirituale, illustratum, n. 3951. Quod non ab ecclesia sint qui in affectione veri, et non in bono, tum qui in affectione boni ex quo non verum, n. 3963. Quod bonum et verum non genuinum inserviant pro medio introducendi verum et bonum genuinum, n. 3974. Quod verum et bonum sint media quæ inserviunt introducendis veris et bonis genuinis, quæ postea relinquuntur, n. 3665, 3690, 3974, 3982, 3983, 4145. Quod bona apud hominem quemvis varia sint, sed quod ex variis unum formetur a Domino, n. 3986. Quod bona apud hominem mixta sint malis et vera falsis quæ non contraria sunt bono et vero, illustratum exemplis, n. 3993. Sed quod bona et vera in medio sint et mala et falsa in peripherias, ib. f. Quod in uno bono innumerabilia vera sint, n. 4005. Cum regeneratur homo, quod influxus a Domino sit in bonum interni hominis, et per verum in naturale, n. 4015. De bono medio, quod inserviat bonis et veris genuinis introducendis, n. 4063, vide *Regeneratio*. Quod fiat per societates spirituales et angelicas, de quibus, n. 4067. Quod bonum sit multiplex, et tamen unum appareat et quod illi correspondeant societates spirituum et angelorum, n. 4066, 4067. Quomodo bonum conjungitur vero, illustratum per influxus boni in cognitiones veri, n. 4069, 4096, 4097. Quod non loqui ad aliquem a bono ad malum, sit nulla communicatio amplius, n. 4126. Quod hodie nullæ cognitiones de bono et vero, quare non facile comprehendi possunt, quæ de illis dicuntur, n. 4136. Quod bonum a veris varium fiat, ita ut nullibi omnimodo simile, n. 4149. Quod triplici gradus bona et vera sint secundum tot cælos; et similiter in externo homine, quæ illis correspondent, n. 4154. Quod bonum voluntatis sit ex bono facere bonum, bonum autem intellectus sit ex vero facere bonum seu ex intellectu, n. 4169. Credere quod bonum sit a se est velle mereri salutem, n. 4174, vide *Meritum*. Quod bonum reproducat ex vero, quod intrat cum affectione boni, et vicissim, n. 4205. Quod boni genera et species sint innumerabiles, imo indefinite, illustratum, n. 4263. Quod bonum sit respective dominus et verum servus, et quod quoque fratres, n. 4267. Quod vera insinuanda sint bono, ut sit bonum, et quod insinuentur per affectiones, illustratum, n. 4301. Vera in bonis in ordinem disposita sunt, quum secundum vera in ordine illorum in cælis, n. 4302. Veri bonum quod sit verum voluntate et actu, n. 4337, 4343, 4390. Quando in bono conjunguntur vera, quod progressus fiat a communibus ad particularia et singularia, n. 4345. Conjunctio boni cum vero, n. 4353, vide *Regeneratio*. Quod bonum agnoscat suum verum, n. 4358. Antequam recipitur verum et conjun-

gitur bono, confirmantia qualia præcedent et associantur ut credantur, n. 4364. Quod vera non acceptari possint, ita non conjungi bono, quam apud illos qui in bono charitatis et amoris sunt, illustratum, n. 4368. Affectio veri appareat a vero sed quod sit a bono, n. 4373. Quod bonum sit quod agit, et verum quum agit quod sit ex bono, n. 4380. Boni vera, quid, n. 4385. Quod ad verum et bonum se omnia referant, n. 4390. Quod nihil non se referat ad verum et bonum, n. 4409. Bonum spirituale quod sit alteri bonum velle ex nulla causa sui sed ex jucundo affectionis, et quod nemo venire possit ad illud nisi per regenerationem a Domino, n. 4538. Quod vera sint formæ boni, illustratum, n. 4574. Bonum cæleste et bonum spirituale, quæ differentia, n. 4581. Quod verum non sit verum nisi a bono, et quod falsum cum a bono recipiatur ut verum, n. 4736. Quod bonum per verum agat, n. 4757. Quod verum ad bonum se habeat ut aqua ad panem, seu potus ad cibum, in nutritione, n. 4976. Quod bonum non appropriet sibi verum sed veri bonum, id est, usus, n. 4984. De bono et vero naturali spirituali et non spirituali, n. 4988, 4992, vide *Naturale*. Quod bonum sit conjunctio, et quod sciatur quid bonum si studeatur scire quid amor in Deum et amor erga proximum, n. 4997. De bono naturali non spirituali, et de bono spirituali seu ex religione, n. 5032, vide *Naturale*. Quod testificetur amor et reverentia ex interno erga Dominum per exercitia charitatis erga illos qui in bono sunt, n. 5066, 5067. Quod verum absque bono dari nequeat quia verum est variatio formæ et bonum est jucundum inde, n. 5147. Quod omnia et singula in universo se referant ad bonum et verum, et quod inde in homine voluntas et intellectus, n. 5232. Quod verum bono conjungatur cum homo est in charitate, n. 5340, f. 5342. Quod verum multiplicetur solum ex bono, n. 5345, de qua multiplicatione, n. 5355. Quod verum conjungatur bono et bonum vero, processus, n. 5365. Quod hodie controvertatur de summo bono, et quod nemo sciat quod sit bonum charitatis absque fine sui, n. 5365. Verum cum transit in voluntatem quod fiat bonum veri, illustratum, n. 5526. Qui in bono sunt quod in altera vita in facultate sapiendi sint; illorum status, n. 5527. Quod bonum ordinet vera in formam cæli, malum autem ordinet falsa in formam inferni, n. 5704. Quod verum applicatur per bonum et sub bono, n. 5709. Vindicare sibi bonum et verum, videatur *Furtum*. Cum versura fit apud hominem, qui regeneratur, nempe cum bonum primo loco est, quod tunc tentatio, n. 5573. Quod inter verum et bonum sit arcta conjunctio, n. 5807, illustratum, n. 5835. Quod inter bonum internum et externum sit conjunctio, quod alioquin pereant, n. 5841. Quod bono charitatis insit omne sapientiæ, et quod in hoc veniat post mortem, qui in illo bono venerat, n. 5859. Quod bonum multiplicetur circum omne verum et faciat id sicut stellulam, et quod per derivationes successive, n. 5912. Reciprocum et reactio veri in bonum quod et sit ex bono, quomodo, illustratum, n. 5928. Quod verum et bonum apud regeneratos sint disposita in formam cælestem in medio optimum et sic successive, n. 6028. Quod vera ducant ad bonum, ill. n. 6044. Bonum

quod sit ex duplici origine, ex origine in voluntate et in intellectu, de quibus, n. 6065. Quod vera quaerant vitam in scientificis et bonum in veris, n. 6077. Qui regenerantur quod eleventur a sensu- libus, de elevatione illa, n. 6183. Quod antequam regeneratus est homo, ex vero spectet bonum, cum regeneratus ex bono verum, n. 6247. Quod natu- rale necessario regenerandum sit, ut influxus sit per internum, n. 6299. Qui regenerantur quod plures status subeant, et semper interius in caelum et propius ad Dominum, de quo, n. 6645. Quod perficiantur in aeternum, et tamen ita non longe ultra primum gradum pervenire possint, n. 6648. Quod mali non ausint aggredi bonum, sic enim angerentur et conjicirent se in infernum, sed licet eis aggredi verum, n. 6677. Bonum quod sit per caelum, n. 6720. Quod vera faciant quale boni, quia vera fiunt bona, cum fiunt vitae, n. 6917. Quod qui in vero sint rigidi, qui in bono molles, n. 7063. Quod nemo sciat quid bonum nisi sciat quid amor in Dominum et erga proximum, et quod non sciri possit quid verum nisi ex bono, n. 7178. Quod non sciatur quid caelum nisi sciatur quid bonum, n. 7181. Quod omnia se referant ad bonum et verum quae secundum ordinem, et ad malum et falsum quae contra ordinem, n. 7256. De bono et vero quae sunt Domini, et quae non sunt Domini, de quibus, n. 7564. Quod bona et vera sint quae spectant introrsum et quae spectant extrorsum, et quod homo talis sit ut spectare possit super se, seu ad divinum, et quod infra se seu ad se et mundum, n. 7601, 7604, 7607, vide *Charitas*. Quod bonum naturale sit prorsus aliud quam bonum spirituale, quod bonum spirituale sit planum angelis at bonum naturale non ita, et quod in illo facile in malum et falsum abducendum, n. 7761. Quod bonum et verum auferentur malis, et dentur bonis, n. 7770. Quod omnia bona in caelo sint distincta, n. 7833 et 7836. Quod verum fiat bonum cum homo vult illud et facit illud, n. 7835. Quod bonum acceptetur in quo falsum si igno- rantia, in illa innocentia et finis bonus, n. 7887. Quod jucunda affectionum adhereant veris, et quod tunc vera secundum affectiones quae excitantur, n. 7967. Quod bonum det facultatem recipiendi in- fluxum a Domino, non verum absque bono, n. 8321. Quod affectio veri sit ex bono et quod unum sit ab altero, n. 8359, 8356. Quod vera appareant injucunda cum intercipitur communicatio cum bono, n. 8352. Quod bona et vera conjuncta appa- reant sicut unum ad imaginem hominis, illus- tratum, n. 8370. Quod bonum a Domino intime in se habeat caelum et Dominum, et quod bonum a proprio intime in se habeat infernum, n. 8478. Quod bonum caeleste evanescat ad gradum crescentis concupiscentiae, n. 8487. Quid sit spectare a bono ad verum et a vero ad bonum, vide *Retro*. Quale est verum ad bonum et quale absque bono, ex variis comparativis, n. 8530. Quod bini status sint homini qui regeneratur, prius ut ducatur per verum, alter ut per bonum, n. 8516, 8643, 8648, 8658. Quod homo non prius in caelum venire possit, quam quum in statu est ut ducatur per bonum, n. 8516, 8539, vide *Regeneratio*. Vera qualia erunt, ut fieri possint bonum, describitur, n. 8724. Quod bonum et verum se habeant sicut fibra in qua spi-

ritus et sicut vas in qua sanguis, illustratum, n. 9154. Quod bonum habeat suum quale ita suam formam per vera, illustratum ex vivis, n. 9154. Quod verum desideret facere bonum, cum est conjunctum bono et vult arctius bono conjungi, illustratum, n. 9206, ostensum, n. 9207. Bonum implantatum a Domino per vera comparatum cum semine, et illustratum, n. 9258. Quod bonum novae voluntatis sit habi- taulum Domini apud hominem et inde verum novi intellectus est tabernaculum, illustratum, n. 9296, 9297. Quod verum secundum u us vitae formetur apud hominem, n. 9297. Quod bonum genuinum sit ex veris, illustratum, n. 9404. Quod bonum sit omne in omnibus ut sint, n. 9550, 9558, 9574. Quod unicum bonum quod regnat in caelo et facit caelum sit bonum meriti Domini et justitiae, ostensum, n. 9486. De sphaera boni a Domino circum caelum et societates ibi, n. 9490, f. 9534. Quod bonum et verum in perpetuo conatu se conjungendi sint, n. 9495. Quod verum habeat suum bonum et omne bonum suum verum, illus- tratum, n. 9637. Quod ex bono omnia, illustra- tum, n. 9667. Quod bona sequantur ordine a Domino per bonum internum et dein per bonum externum caeli intimi et inde per bonum internum et externum caeli medii, et ab intimis ad extrema, n. 9473. Quod bonum in caelis universaliter regnet, n. 9832. Quomodo bona amoris succedunt in caelis, n. 9873. Quod omne bonum a Domino, ostensum n. 9981. Quod homo aegre distinguere possit inter verum et bonum, quia inter cogitare et velle, n. 9995. Quod bonum implantetur homini ab infantia ut sit planum recipiendi verum, n. 10110. Quod omnia se referant ad bonum et verum, vel ad malum et falsum, ita ad voluntatem et intellectum, et quod homo vult, hoc amat, n. 10122. Quod Dominus immediate influat in bonum et mediate in verum, n. 10153. Quod bonum caeleste formetur per vera ordine ab extremo, de quo processu, n. 10252, 10266, 10267. Quod divinum bonum Domini sit unicum, quia infinitum, quod distinguitur in caeleste et in spirituale, sit ex receptione dissimili, n. 10261. Quod tria genera bonorum sint quae constituunt tres caelos, de quibus, n. 10270. Bonum spirituale quod sit verum in sua essentia, illustratum, n. 10296. Quod homo sit suum verum et suum bonum, n. 10298. Quod Dominus sit ipsum bonum et verum, osten- sum n. 10336. Quod facere bonum et verum propter bonum et verum sit amare Dominum super omnia, et proximum sicut semet, n. 10336. Quod homo sit qualis quoad bonum, non qualis quoad verum absque illo, illustratum, n. 10267. Quod homo ducatur a Domino per verum ad bonum, et quod verum fiat bonum cum fit voluntatis seu amoris, n. 10367, vide *REGENERATIO*; bonum et verum conjuncta erunt ut sint aliquid, illustratum, n. 10555. Quod Dominus sit ipsum bonum et ipsum verum quia infinitus, ostensum n. 10619. Conjunctio boni et veri illustrata per agentia et reagentia, n. 10729, vide etiam *Regeneratio*. Bo- num innocentiae, bonum ignorantiae, et bonum in- telligentiae, quae differentiae, n. 2280.

Bos. Quod boves, filii bovis, juvenei in Verbo et sacrificiis significant caelestia naturalia, n. 2180. Quod grex bona rationalia, armentum bona natu-

ralia, n. 2566. Quod bos sit bonum naturale exterius, n. 2781 et 4244. Quod bos in opposito sit affectio mali in naturali, n. 9083. Quod bos sit bonum naturalis, n. 9154, vide etiam n. 2180, 2566, 2781, 2830, 2913, 8037. Bos iniurici quod sit bonum non genuinum, n. 9255. Apertura bovis et pecudis quod sit in externo et interno, n. 10662.

BOZRAH, n. 4650.

BRACHIUM. Quod sit potentia, n. 878. Nudum brachium in altera vita quantæ potentia, n. 878, f. Brachium extensum quod sit divina potentia, n. 7205. In magnitudine brachii sui, quod sit ex omni potentia, n. 8319.

BUCCINA. Sonum buccinae quod sit bonum caeleste, n. 8802. Vox buccinae quod sit status caeli angelici, n. 8915.

BUTYRUM. Quod butyrum sit caeleste, n. 2134. Butirum, n. 3527, vide *Oleum*.

BUS vel **BUZ**. Uz et Buz quod sint varia religiosa, n. 2860.

BYSSUS. Vestes byssi quod sint vera ex divino, n. 5319, ratio cur videatur explicata, n. 5319, vide etiam n. 9469, ubi linum byssinum quod sit verum ex bono caelesti. Quod sit verum ex origine caelesti, n. 9596, 9744.

C.

CANAAN, CANAANITA. Vide etiam *Terra*. Quod terra Canaan sit regnum Domini, n. 1413, 1437, 1607. Quod loca in terra Canaane varie representativa fuerint, n. 1585. Quod termini terræ Canaanis similiter, n. 1866. Quod flumen Ægypti sit extensio spiritualium, flumen Euphrates extensio caelestium, n. 1866. Quod antediluviani fuerint in terra Canaane, n. 567. Quod gentes in terra Canaane significant idolatrias, n. 1205. Quid per eas, quod expulsæ, significatur, n. 1868. Quid Canaanita in terra, n. 1444. Quod Canaanita malum, Perisita falsum, n. 1573, 1574. Quod Judæi sint Canaanitæ, n. 1167, 1200. Quod Canaan filius Chami sit cultus externus separatus ab interno, n. 1093, 1140, 1141, 1167. Quod illa quæ in terra Canaane representativa fuerint secundum distantiam, situm, terminos, n. 1585. Terra Canaan quod sit regnum caeleste Domini, n. 1607. Quod terra Canaan sit regnum Domini, in supremo sensu divinum humanum Domini, quia hoc influit in caelum et facit caelum, n. 3038. Cum Judæis in sermone fui de terra Canaane, quod sit regnum Domini, n. 3481. Quod terra Canaan sit Dominus, ipsius regnum et bonum amoris, et ecclesia, n. 3705. Quod antiquissima ecclesia fuerit in terra Canaane, etiam et ecclesia antiqua, et quod inde representativa locorum, et ideo Abraham jussus illuc ire et data terra Canaan posteris ejus ut representativa ecclesiae apud illos instituerentur, n. 3686, 4447. Quod fluvii magni fuerint termini ultimi et primi terræ Canaanis, n. 4116. Labia Canaanis loqui, quod sit se applicare ad divinum, n. 4197. Quod ultima terræ Canaanis representativa essent ultimorum in regno Domini, n. 4240. Quod terra Canaan sit regnum Domini et ecclesia, n. 4447. Quod antiquissima ecclesia fuerit in terra Canaane, et quod reliquæ ejus apud Chittæos et Chiveos, n. 4447, 4454. Quod antiqua ecclesia Hebraea in

terra Canaane diu fuerit, n. 4516, 4517. **Cananeus**, quod sit ecclesia quoad bonum, et Perisæus ecclesia quoad verum quoad antiqua ecclesia in terra Canaan fuit, n. 4517. Filia viri Canaanitæ quod sit affectio mali ex falso mali, n. 4818. Quod ecclesia fuerit in terra Canaane ab antiquissimo tempore ob representativa locorum, et ideo propter Verbum, n. 5126. Terra Canaan quod sit religiosum, n. 5757. Quod plura significet, n. 5757. Quod filii Israelis in terra Canaane representaverint ecclesiam et quod gentes ibi infernaliam, et quod ideo vetitum sit cum illis foedus inire et quod devotioni datae sint, n. 6306. Quod in terra Canaane fuerit ecclesiae ab antiquissimis temporibus, et ibi continuata ecclesia fuit, quia omnia ibi representativa erant, et sic quod Verbum scriberetur ibi, in cujus singulis representativa et significativa essent, n. 6516. **Cananeus** quod sit malum ex falso mali, n. 6858. Quid per gentes in terra Canaane significatur, n. 8054. Quod representaverint statum caeli ante adventum Domini, et post, n. 8054. Habitatores Canaanis quod sint qui adulteraverunt bona et falsificaverunt vera, n. 8317. Quod terra sit ecclesia unde quod terra Canaanis fuerit ecclesia ab antiquissimis temporibus, citatum, n. 9325. Quod gentes ibi significaverint mala falsi et falsa mali, n. 9327. Quod gentes terræ Canaanis representaverint mala et falsa quæ non simul esse possint cum bonis et veris, quæ per filios Israelis representabantur, n. 9320. Quod introduci in terram Canaanem sit fieri ecclesiam, n. 10559, ex causa quia ecclesia ibi fuerit ab antiquissimis temporibus, ibi. Quod terra Canaan sit ecclesia in idea angelorum, n. 10558. **Habitator terræ**, quod sit religiosum in quo malum, n. 10640.

CANAANITA. Vide *Canaan*.

CANDELABRUM. Representativum formatum in caelo, n. 552. Quod sit caelum spirituale et lucerna fides et intelligentia veri et sapientia boni quæ a solo Domino, ostensum n. 9548. Quod aliqua candelabri significant spiritualia, n. 9551. Calami candelabri quod sint vera ex bono, n. 9555, 9558, 9561. Varia candelabri ut forcipes et trullæ quod significant purificatoria et evacuatoria in naturali, n. 9572. Quod candelabrum representet Dominum ut lunam, n. 9684.

CANIS. Quod canis Cerberus sit custodia ne transeat a jucundo amoris conjugalium caelestium ad jucundum adulterii quod est infernale, n. 2743. Non movebit canis linguam, quod sit quod non minimum damnationis et lamentationis erit, n. 7784. Quod canes sint infirmi in ecclesia et qui extra ecclesiam, tum qui multum blaterant de talibus quæ ecclesiae et parum sciunt et in opposito sensu qui privatim extra ecclesiae fidem sunt et qui ea quæ fidei contumeliis afficiunt, ostensum, n. 7784. Canes quod sint qui extra ecclesiam ex falsis immundis erant, ostensum, n. 9231.

CANITIES. Quod sit ultimum ecclesiae, ostensum n. 5550.

CANTICUM. Quod cantica Verbi sint ex loquela rhythmica spirituum, ostensum, n. 1648. Liber canticorum quod sit ex significativis ecclesiae antiquæ corrasis, n. 3942, f. Quod cantica prædicantur de vero, n. 4137, vide *Cantus*. **Canticum Jehovah** quod sit glorificatio Domini; quod cantica ecclesiam

CA

continuerint illam, ostensum, n. 8261. Quod cantica essent testationes lætitiæ proper adventum Domini ad salvendum fideles, ostensum n. 8261. Quod cantus in cœlo sit et quare, n. 8261. Cantare Jehovæ quod sit Domino soli gloria, n. 8263. Canticum Jah quod sit quod omne fidei et inde gloria sit a divino vero, n. 8267. Canticum canticorum quod non sit Verbum, n. 9942.

CANTUS. Vide *Canticum*. Quod per cantum significantur spiritualia fidei, ut per instrumenta cordacea, n. 418, 419, 420. Quod cantus auditus ab illis qui ad pulmones pertinebant, n. 3893.

CAPILLUS. Vide *Pilus*.

CAPRA. Quid vitula, capra et aries, n. 1824. Quod agni et agnæ significaverint innocentiam interni seu rationalis hominis, proinde eorum vera et bona, n. 3519, 7840. Quod sint veri bona, n. 3995, 4006. Capri quod sint vera boni, n. 4005. Lana caprarum quid, n. 9470, vide *Lana*.

CAPSA. Vide *Arca*.

CAPTIVUS, CAPTIVITAS. Captivus in domo foveæ, quod sit postremo loco, qui in sensuali corporeo, n. 7950. Captivitas spiritualis quid, n. 7990, vide *Vastatio*. Captivum abluere quod sit remotio e medio, illustratum, n. 9164.

CAPUT serpentis quod sit dominatio mali, n. 257. Cum resuscitatur homo quod bini angeli assideant capiti, n. 172, 173, 174. Caput mensis quid, vide *Mensis*. Caput scalæ, quod sit cœlum, n. 3700. Quod cœlestia constituent caput, spiritualia corpus et naturalia pedes, n. 4938, 4939. Extollere caput quod sit provisum et inde conclusum, et quod fuerit formula iudicii ad vitam seu ad mortem, unde, ostensum, n. 5124. Extollere caput, quod sit conclusum ex proviso, tum ex præviso, n. 5155, 5162. Quod caput in maximo homine sit intimum cœlum ibi cœleste, corpus medium et spirituale, pedes ultimum ita naturale, n. 5328. Ponere manum super caput benedictionibus, quod sit rituale ex antiquo, quia caput est ubi intellectuale et voluntarium et corpus ubi actus et obsequium, n. 6292. Caput quod sit interiora et corpus exteriora, illustratum, n. 6436. Caput cum de mensibus, quod sit principalis quia primus, n. 7827, 7828. Caput super cruribus et super medio in sacrificiis quod sit ab intimo ad externum, n. 7859. Caput quod sit verum quod homo facit suæ fidei, ita verum fidei, per parum ostensum, n. 9166. Caput quod sit interiora illustratum et ostensum, n. 9656. A capite per collum in corpus, quod correspondeat influxui regni cœlestis in regnum spirituale, n. 9913, 9914. Quod unctio super caput repræsenterit super totum humanum Domini. Et de unctioe capitis in inaugurationibus, n. 10011. Quod caput sit totus homo, ostensum, n. 10011, 10044.

CARCER. Vide etiam *Custodia* et *Fovea* et *Vinctus*. Quod ægrotus sit qui in malo et vinctus seu in carcere qui in falso, n. 4978, f. Dari in domum carceris et ibi vinctus teneri, quod sit mitti in tentationes quoad falsiloquium contra bonum, ostensum, n. 5037, ita quod sit venire in vastationem quoad falsum, proinde in tentationes, ib. et quoque quod sint qui in falsis ex ignorantia veri, n. 5037. Quod locus in quo vincti regis vincti sit status vastationis falsi, n. 5038. Ad domum carceris quod sit inter falsi, n. 5085. Qui in falso, imprimis falsis ex

CA

malo et qui in persuasionem, vincti dicantur et quod etiam interius vincti sint, n. 5096. Vincti quod sit separari, n. 5452. Dari in custodiam quod sit rejectio, n. 5083, 5701. Quod sit separatio, n. 5456.

CARDUUS. Vide *Spina*.

CARO. Vide etiam *Corpus, Panis, Vinum*. Quod caro sit proprium vivificatum, n. 148, 149, 780. Quod sit omnis homo in genere, homo corporeus in specie, n. 574, 1050. Quod sit voluntarium hominis, ideo concupiscentia, n. 999. Quod antiquissimi carnem non comederint, n. 1002. Os meum et caro mea quod sit quod conjuncta sint quoad vera et quoad bona, n. 3812. Quod caro in supremo sensu sit proprium divini humani Domini, seu divinum bonum, in sensu respectivo proprium hominis voluntarium quod est malum, n. 3813. Caro quod etiam sit bonum veri, n. 6968. Caro quod sit divinum bonum divini amoris, quod ex divino humano Domini, et reciprocum hominis, n. 7850. Caro quod sit proprium hominis, inde malum, voluptas, concupiscentia, ostensum, n. 8409. Caro ex selav, seu volatili, quod sit bonum externi seu naturalis hominis, seu jucundum, n. 8431. Quod caro sit divinum bonum, et sanguis divinum verum in sancta cœna quia a Domino, ostensum, n. 9127. Caro sacrificii quod sit malum amoris, illustratum, n. 10035. Quod usque repræsenteret sanctum in externis, cum comederetur, illustratum, n. 10040. Quod caro sacrificii in specie repræsenteret bonum spirituale, Minchæ, quæ panes et placenta, bonum cœleste, n. 10079, fin. Caro cum de homine quod sit proprium hominis, ostensum, n. 10283. Caro cum de Domino, quod sit divinum bonum divini amoris, ostensum ib. Omnis caro quod sit omnis homo, illustratum et ostensum ib. Quod spiritus sit vita a Domino, et caro vita ab homine, ostensum n. 10283.

CHRYSOPHRASUS, SAPPHIRUS, ADAMAS. Quod sint cœlestis amor veri seu bonum externum interni cœli, explicatum, n. 9868.

CADERE. Quod sit vinci, n. 1689. Cadere super facies quod fuit ritus adorandi antiquissimæ ecclesiæ, ostensum, n. 1999. Cadere retrorsum quod sit recedere, nempe a vero, n. 6401. Cadere quod sit pervertere, n. 9086. Cadere quod sit occludi, n. 10492.

CÆCUS. Quod sit non fidem habens per cognitiones, n. 6990.

CÆCITAS. Quod cæcitas predicetur in Verbo de iis qui in falso sunt, n. 2383.

CAIN. Quid, n. 340, 1179.

CALAMUS. Calami candelabri quod sint vera ex bono, n. 9551, 9555, 9556.

CALCANEUM. Quod sit infimum naturale, n. 259, vide *Calceus*.

CALCEUS. Vide etiam *Calcancum*. Quod sit ultimum naturale corporeum, n. 1748, 6844, 7864.

CALIGO. Vide *Ten. bre.* Quod tenebræ sint falsa, caligo mala, n. 1860. Quod in infernis sit caligo et hæc a falsis, et quod ibi sit frigus et quod hoc a malis, n. 3340. Quod quoque ibi lumen sed fatuum, et quoque calor sed sicut balneis immundis, n. 3340. Quod cum spectatur in inferna sit caliginosus nimbis, et quod illis calor sit ex odiis vindictis et cædibus quæ spirant, ab experientia, n. 3340.

G

C A

- Caligo quod sit omnimodo privatio veri et simul boni, tenebræ quod sint duntaxat privatio veri, ostensum, n. 7711. Caligo quod sit densissimum falsum contra cœlum, n. 7711. Palpare caligine quod sit ubi contra verum et bonum sæpe impingere et non invenire, ostensum, n. 7712. Quod verum divinum sit caligo illis qui ab ecclesia spirituali, et quod adhuc magis populo Israelitico et Judaico, n. 8918.
- CALIX.** Vide *Scyphus*.
- CALLUS.** Calli memoriarum quomodo apparent in altera vita, n. 2492. Quod dolores sentiantur in variis cranii locis, fluentes ex falsis et cupiditatibus, n. 5563.
- CALOR.** Vide *Ignis et Flamma*. Quod serratores graminis ab aliis quærant calorem sed incassum, quare sibi met per serrationem acquirunt, n. 1111. Qui delectati sunt Verbo, quod iis calor secundum delectationem, n. 1773. Quod mali quoque producere possint calorem, sed qui sit excrementitius, n. 1773. Quod ex amore calor, et quod amor sit calor spiritualis, sed qualis amor talis calor, n. 2146. Quod calor sit in mansione ubi illæ quæ lasciviæ, sed non extinxerunt desiderium procreandi sobolem, n. 2757. Quod sicut luces sunt ex bina origine ita calores ex bino fonte seu ex bino sole, n. 3338. Quod calores ibi sint amores et affectiones, n. 3338, et quod sicut amores et affectiones ex influxu vitæ Domini, n. 3338. Quod in infernis sit quoque calor sed sicut balnei immundi, n. 3340, vide *Frigus*. Quod angeli in luce et calore sint, et quo plus in illis eo plus in intelligentia et sapientia quia propius Domino, n. 3339. Quod Dominus sit sol cœli, et quod inde lux in qua intelligentia, et calor in quo amor, et quod inde correspondentiæ, n. 3636, 3643. Quod cœlum in luce et in calore sit, infernum in caligine et frigore, n. 3643. Incallescere quod sit usque ad affectionis ardorem venire, n. 4018, tum ejus effectus, n. 4019. Quod bini origines caloris seu ignis sint, nempe ex sole mundi et ex sole cœli, et quod hic ignis intelligatur in Verbo, et sit amor in utroque sensu, n. 5215, vide etiam *Ignis, Flamma*. Quod vitam hominis faciat lux spiritualis et calor spiritualis, de quibus illustratum, n. 6032. Sicut se habet in gradibus lucis apud hominem, quod ita se habeat in gradibus caloris spiritualis apud illum, n. 6314. Quod calor vitalis sit amor, n. 6314. Quod temperatus calor in Mercurio, quod calor veniat ex altitudine et densitate atmosphæræ aeræ, et ex radorum solis incidentia recta et obliqua, non ex propinquitate, n. 7177. De calore vitali, vide etiam *Ignis*. Incallescere sol quod sit crescens concupiscentia, n. 8487.
- CALVITIES.** Quod calvities sit quod non verum, ostensum n. 3301, vide *Pilus*. Quod sit deprivatio ab intelligentia veri, et a sapientia boni, ostensum, n. 9960. Quomodo apparent in altera vita, n. 2492.
- CAMELUS.** Quod cameli sint scientifica communia in naturali homine, ostensum, n. 3048, 3071. Quod cameli quia sunt scientifica communia, etiam sint illa quæ in naturali hominis, quæ inserviunt spirituali, n. 3143, 3145. Stramen cameli quod sint scientifica vera, n. 3114, 4156.
- CAMERA.** De camera obscura ubi dolosi in tenebris et machinantur dolos, n. 949.

C E

- CANALIS.** Quod sit veri bonum, n. 3095, 4017. Canaliculi quod sint doctrina charitatis, n. 6777, vide *Charitas*.
- CARTILAGO.** Quod lunares spiritus referant cartilaginem scutiformem, n. 5564 et 9236.
- CASIA.** Quod sit verum intimum quod immediate est ex bono, ostensum, n. 10258.
- CASTELLUM.** Quod villæ sint externa ecclesia, castella interna, cum primis apud gentes, n. 3270, 3271.
- CASTRÀ, CASTRAMENTARI.** Castra Dei quod sint cœlum seu ordo cœlestis, et quod castramentatio sit dispositio secundum illum ordinem, n. 4236. Castra quod sint specialia confirmantia, n. 4364. Quod castramentari sit applicatio, n. 4396. Castramentatio quod sit ordinatio veri et boni quæ sunt vitæ, n. 8103, f. Quod sit ordinatio veri et boni ad subeundas tentationes, n. 8130, 8131, 8155. Castra quod sint vera et bona, ac in opposito sensu falsa et mala, n. 8193, 8196. Quod sint naturale, n. 8453. Castra filiorum Israelis in deserto, quod sint cœlum et ecclesia. Extra castra quod sit ubi non illa, et infernum, n. 10038. Castra quod et sint infernum, ostensum, n. 10546.
- CASUS.** Vide *Fortuna*.
- CATARACTÆ.** Quid n. 757.
- CATENÆ, CATENULÆ.** Quod sint coherentia, ostensum n. 9852, 9879.
- CATERVÆ gregis,** vide *Grex*, n. 3767.
- CATHOLICA Religio,** vide *Pontifex*.
- CAUDA.** Quod sit sensualis ultimum, ita falsum, quod prorsus spectat deorsum, ostensum, n. 6952. Cauda quod sit etiam verum in ultimis, illustratum et ostensum, n. 10071.
- CAUSA.** Quod finis sit omne in causa et effectu, n. 3562, vide *Finis*. Qualis correspondentia, illustratum a fine, causa et effectu, qualis erunt respective, n. 5131. Quod effectus non sit causa sed formata et induta ut causam agat in inferiori sphaera, et quod causa jugiter erit in effectu, aliter dissipatur, n. 5711. Similiter se habet causa ad finem, n. 5711. Quod internum induat sibi talia in externo per quæ ibi agere possit effectum, n. 6275, 6284, illustratum n. 6299. Quod totus homo sit instar suæ voluntatis, et sui intellectus inde, illustratum a fine, causa et effectu, n. 10076. Causæ morborum originis a morbis seu passionibus animi, nota (s) De cultu et amore Dei, pa. 107.
- CAVUM.** Quod sit applicatio, n. 9738.
- CEDRUS.** Quod cedrus sit medium purificationis internum, hyssopus externum, ostensum, n. 7918.
- CELARE.** Vide *Abscondere*.
- CELER.** Vide *Cito*.
- CENTRUM.** Vide *Medium*. Quod Dominus sit centrum commune et quisque centrum influxuum in forma cœlesti, n. 3633. Quod Dominus e centro, ubi purificationem agat, inordinata et tumultuosa in peripheriis in ordinem redigat, n. 5396. Quæ directe sub intuitionem sunt in medio sicut quæ sub visu externo, et quod illa clare et delectabilia, n. 6068.
- CENTUM.** Quod sint simile ac decem, n. 1988. Quid centum, de quo, n. 2636. Quod sit etiam multum, n. 4400. Centum et decem anni, quid, n. 6582, 6594. Quod sint plenum, n. 9745. Centum et octoginta anni, quid, n. 4517.
- CERA AROMATICA.** Vide *Aromata*.

CH

CERBERUS. Vide *Canis*.
CEREBRUM. Observata operatio coeli in cerebrum, et quod sinistra pars cerebri sit pro rationalibus seu intellectualibus, n. 3884. De maximo homine et correspondentia cum cerebro et cerebello, n. 4039 ad 4055. Quod omnia in cerebro sint secundum formam coelestem, n. 4040 ad 4042. Quod secundum formam illam sint gyrationes et circumvolutiones in cerebro, n. 4041. Quod id in causa sit cur per hominem solum sit descensus e caelis in mundum et ascensus e mundo in caelos, n. 4042. Quod sint in caelis caeli et societates quae referunt ad cerebrum et cerebellum in communi, et in parte, n. 4045. Quales qui referunt ad duram matrem, n. 4046. Quales qui referunt ad piam matrem, n. 4047. Quales qui referunt sinus et sinum longitudinalem, n. 4048. Quales qui referunt ventriculos, n. 4049. Quales qui referant infundibulum, ex representationibus, n. 4050. Quales qui referunt isthmum et congeries glandularum, n. 4051. Qui in voluntate boni, et inde referunt substantias corticales, et qui intellectu veri et inde affectiones referunt fibras, n. 4052. Quod pars dextra cerebri sit pro illis qui in voluntate boni et pars sinistra pro illis qui in intellectu veri, n. 4052. Quod sicut in caelo sit sphaera finium ita in cerebro, et quod dentur societates quae solum pro fine habent voluptates amicitiae, de quibus, n. 4054. Fibræ cerebelli et cerebri quomodo se moverint quoad faciem, n. 4326. De illis qui referunt viscosa excrementia cerebri, quod intrant in cameras cerebri usque in medullam spinalem, et inducant insanias ac mortem, ab experientia, n. 5717, quales sunt et unde ibid. Qui cerebri crassam pituitam referunt, n. 5718, vide *Morbus*. De cerebri viscosis, in quibus aliquid vitale quod illa referant conscientiosi, de quibus, n. 5724. Quod cerebri pars sinistra sit pro veris et falsis, dextra autem pro bono et malo, n. 5725. Quod incolæ Martis referant medium inter cerebrum et cerebellum, n. 7460, 7461. Quod incolæ qui amant cognitiones et non vitam secundum illa, referant interiorem membranam cranii, et qui assuescunt loqui absque affectione et subtrahere cogitationes ab aliis, referant membranam illam osseam faciam, n. 7748.
CERVA. Quod sit affectio naturalis, ostensum, n. 6413.
CERVICALE, CERVIX. Vide *Collum*.
CETUS. Quod cetus significet communia scientificorum, n. 42. Balena quod sit scientificum in communi, et quod scientifica falsa, ostensum, n. 7293.
CHALDÆA. Quid Ur Chaldæorum, n. 1368, 1816. Quod Chaldæa sit cultus in quo falsum, n. 1368. Quod Babel sit prophanatio boni et Chaldæa prophanatio veri, n. 1368.
CHAM. Quod sit fides separata a charitate, n. 1062, 1063. Quod sit ecclesia corrupta, n. 1076. Quid porro Cham n. 1140, 1141, 1102. Quæ differentia inter Cain et Cham, n. 1179. Qui fidem separaverunt a charitate, quod se in falsa et mala conjiciant, et quod hoc representatum sit per Cain et Abel, per Chamum et Chanaan, per Ruben et Ægyptios, quod primogenita eorum sint occisa, n. 3325.
CHAMOR. Filii Chamoris patris Schechemi quod sit origo interioris veri a stirpe divina, n. 4399, 4454. Chamor Chivæus pater Schechemi quod sit ab antiquo verum interius, n. 4431. Quod sit bonum

CH

ecclesie apud antiquos, n. 4447. Chamor quod sit vita et Schechem doctrina, n. 4472. Quod Chamor et Schechem occisi quia accedebant ad externa, n. 4493, f.
CHANOCH. Quid, n. 401. Quod sint illi qui collegerant representativa et significativa ecclesie antiquissimæ a perceptivis hominibus istius ecclesie, n. 519, 521, 2896
CHARAN. Quid n. 1430. Laban et Charan, quod sit affectio boni externi seu corporei, proprie quod sit bonum communis stirpis collaterale, n. 3612. Quod sit bonum externum, n. 3691.
CHARITAS. Vide etiam *Amor*. Quid charitas, n. 615. Quod amor sit similitudo, charitas imago Dei, n. 1013. Quod sit frater fidei, n. 367. Quod charitas sit super fidem, non vicissim, n. 363, 364. Quod nulla fides ubi non charitas, n. 654, 1162, 1176. Quod una ecclesia sit, si omnibus charitas, tametsi diversi cultus et diversa doctrinalia, n. 1286, 1316. Quod ecclesiam faciat charitas, non doctrinale fidei, n. 809, 1798, 1799, 1834, 1844. Qui de ecclesia externa sunt, quod internum habeant in cultu si charitatem, n. 1100, vide *Internum* et *Cultus*. Quod ecclesia spiritualis sit ex charitate, non quod fidem se dicant habere, n. 916. Quod charitas et non fides absque charitate salvet, n. 379, 389. Qui essentielle salutis ponunt in fide, quod nequidem attendant aut videant illa quæ Dominus toties loquutus de charitate et amore, n. 1017, 2373, vide *Fides*. Quod quisque ex charitate nosse possit num internum cultus habeat, n. 1102, f. 1151, 1153. Quod per fidem charitas, n. 383, vide *Fides*. Quod incrementa boni et veri sint secundum charitatem, n. 1016. Quod apud regenerandum, semen non radicari queat, nisi in bono charitatis, n. 880. Quod nullus regeneratus sit, qui non charitate præditus, n. 989. Quod lumen regenerati sit ex charitate non ex fide, n. 854. Quod sapientia, intelligentia et scientia sint filii charitatis, n. 1126. Quod præsentia Domini sit secundum statum amoris et charitatis, n. 904. Quod omnia præcepta Decalogi, et omnia fidei, ex charitate, n. 1098. Qui in charitate sunt, quod legem sibi inscriptam habeant, et ubi vis accepti cives sint in terra sicut in caelis, n. 1121. Quod in caelo spectentur omnes ex charitate et inde fide, n. 1258. Quod jucundi status charitatis redeant in altera vita, n. 823. Quod vita angelica consistat in usu et bonis operibus charitatis, n. 454. Quod angeli sint formæ charitatis, de quibus, n. 553. Qui ex obedientia exercent charitatem, quod in altera vita regenerentur, n. 989, f. Experientia visa quod in cælum immediate veniant, qui vitam charitatis habent, n. 318. Quod fructus fidei sit bonum opus, hoc charitas, hæc in Dominum amor, hic Dominus, n. 161, 1873. Quod Verbum vivificetur secundum cujusvis charitatis et innocentie status, n. 1776. Quod odores charitatis et fidei grati, n. 1519. Quod ecclesia temporis tractu recedat a charitate, n. 1327, 1834, 1835. Quod ultimis temporibus nulla fides, sit quod tunc nulla charitas, n. 1843. Qui absque charitate quod nil nisi malum de homine cogitent et mala ejus observent, non bona, n. 1079, 1080, 1088. Qui fidem separant a charitate, quod iis nulla conscientia, n. 1076, 1077. Quod formæ odii et charitatis non possint simul esse, n. 1860.

Quod non violandum divinum humanum et sanctum procedens Domini, nec violandum bonum charitatis; quinam sunt qui violant, n. 2359. Quod a Domino omnis amor, charitas et misericordia, et omne bonum et verum, n. 2751. Quod omnis beatitudo consistat in bono et vero, quæ quod aliunde non influere possint quam a Domino, cuius a luce rationis constrare possit, n. 2363. Si fides cogitativa salvaret, omnes introducerentur in cœlum, n. 2364. Qui in nulla charitate quod non agnoscere possint Dominum, si profitentur, quod sit externum, seu ex hypocrisi, n. 2334. Qui in amore in Dominum, quod non possit quin sit in amore erga proximum, n. 2227. Quod nulli salventur per fidem, sed per vitam fidei quæ est charitas, n. 2228. Quod vera fidei non salvent sed bona charitatis in veris fidei, n. 2261. Quod fides ab aliis recipi nequeat, quam qui in bono, n. 2340. Quod fides nusquam dabilis sit quam in vita sua, hoc est in amore et charitate, ab exemplis, n. 2340, 2349. Qui spectant ad doctrinalia et non ad vitam, quod non cogitent de anima seu vita post mortem, et vicissim, n. 2416. Quod ab amore et charitate spectari possint doctrinalia, non vicissim, n. 2454. Spectare a fide et non ab amore et charitate, quod sit spectare post se et reverti retro, n. 2454. Qui in bono charitatis, quod recipiant vera fidei, in altera vita, vide *Gentes*. Quod doctrinale charitatis sit, et doctrinale fidei, et quod illud hodie obliteratum; in antiqua ecclesia quod fuerint doctrinale charitatis, et ex illo sciverint quid proximus, quid pauperes, pupilli, viduæ, etc, n. 2417, in qua ignorantia veri sunt qui in nullo doctrinali charitatis, n. 2435. Quod una ecclesia foret, si omnibus charitas, quod ecclesia antiqua talis, n. 2385. Quod doctrinalia fidei nihil faciant nisi habeant charitatis, quia illa hanc spectant ut finem, n. 2049, 2116. Quod intelligentia et sapientia crescat in immensum apud eos in altera vita, qui in charitate, n. 1941. Cum regeneratur homo quod Dominus obviam eat et impleat vera bono charitatis, n. 2063. Cum regeneratur homo, quomodo bonum implantatur charitati, n. 2190. Causa cur fidem separaverint a charitate, et fidem salvare dixerint, n. 2231. Quod fides separata sit lux hyemis, et fides a charitate sit lux veris, n. 2231. Quod vera charitas sit absque omni meritorio, n. 2340, f. 2373, 2400. Qui separant fidem a charitate quod faciant charitatem meritoriam in altera vita, n. 2379. Quales qui in bono charitatis, et qui non in bono charitatis, n. 2380. Quod quidam putent se non esse in bono charitatis cum sunt, quidam esse cum non sunt, causa, n. 2380. Quinam in affectione boni, et quinam in affectione veri sunt, n. 2422, 2430. Quæ differentia inter amorem et charitatem, n. 2023. Quod proximus sit is qui in affectione boni et veri, et quod proximus in supremo sensu sit Dominus, n. 2425. Quid bonum infantia, bonum ignorantia et bonum intelligentia, n. 2280. Qualis amor mutuus et qualis amor conjugialis, n. 2738. Quod amor mutuus sit ex amore conjugiali, n. 2733, 2737, 2738. Quod adulteri sint contra bonum charitatis, et contra Dominum, n. 2751. Quod controversum sit de primogenitura, num sit fidei vel num sit charitatis, n. 2435. Quod vita boni sit agere et cogitare, et hoc a velle, ita a

charitate, n. 2442. Quod in cœlum admitti nequeant per cogitare bonum, et per instrui, nisi sit velle bonum, n. 2401. Qui in bono naturali sunt, et conspurcant illud falsis, quales et quod sint Moabus et filii Ammonis, n. 2463, 2464, 2468. Quod charitas genuina non sit nisi fides, nec fides genuina nisi charitas, n. 2839. Quod falsa apud illos qui in bono charitatis sunt, non se conjungant, sed applicant, n. 2863. Quod liberum cœleste sit amori in Dominum et erga proximum, vide *Liberum*. Quod una ecclesia sit, tametsi plures, cum amor in Dominum et charitas erga proximum essentielle ejus, n. 2982. Quod innocentia et charitas erit, ut conjungatur verum, n. 3111. Quod bonum non sit bonum, nec fructificetur, antequam regeneratus sit homo, quia prius non inest bono ipsa anima, n. 3186. Quod charitas erga proximum sit vita secundum præcepta Domini, n. 3249. Quod qui in charitate vivit, a Domino recipiat vera, ejus bono convenientia, n. 3267. Quod ecclesia spiritualis ubiis varia sit quoad vera, sed quod una sit per charitatem, n. 3267. Quod ecclesia non sit ecclesia nisi bono vitæ se conjungant vera doctrinalium, n. 3310. Quod ex ratiociniis variis appareat sicut fides sit prior charitati, seu verum superius bono, sed quod sit fallacia, n. 3324. Quod illi qui non in charitate, sed solum in scientia cognitionum fidei, nequaquam in Verbo videre queant interiora, quæ de amore et charitate, n. 3416. De antiquorum doctrinalibus amoris et charitatis, n. 3419, 3420, vide *Doctrinalia*. Quod tametsi doctrinalia varia, usque una ecclesia, si omnibus charitas, n. 3451, 3452. Qui fidem faciunt essentielle non charitatem, quod in veri bono esse possint, nec ita in cœlo aut conjuncti Domino ac qui in charitatis bono, n. 3459. Qui bonum ex fide faciunt, et non ex charitate, quod remotiores sint a Domino, n. 3463. Quod Verbum sit reclusum seu apertum, cum amor in Dominum et charitas erga proximum pro principio æstimantur, at cum fides, quod oclusum, n. 3773, 3793. Charitas quæ solum in externa forma apparet, et non est in interna, non est charitas nec dicenda, sed ipsa charitas est in forma interna ex affectione boni, n. 3776. Quod angeli sint formæ amoris et charitatis ex bono cui conjunctum verum, n. 3804. Quod vera fidei nihil sint absque bono charitatis, illustratum, n. 3849. Quod fides sit externum charitatis et charitas internum fidei, n. 3868. Quod fides absque charitate sit quoddam spurcum, n. 3870. Quod scire seu intelligere verum, velle verum, et affici vero seu charitate in regeneratione succedant et postea contineantur illa in charitate ordine, n. 3876, 3877. Charitas quod sit absque retributione et ex affectione, n. 3887. De jucundo affectionum boni et veri seu jucundo charitatis quod nesciatur ab illis qui in jucundo mali et falsi sunt, n. 3938, vide *Jucundum*. Quod homo ex se plura scire possit, de quibus, n. 3957, ut quod amor in Deum, et charitas erga proximum faciant hominem, et quod faciant vitam, &c. n. 3957. Nisi facere bonum conjunctum sit cum velle bonum et cogitare bonum, quod nulla salvatio, hoc est nisi externus homo conjunctus sit interno, n. 3987. Quod omnia vera spectent amorem et charitatem ut suum principium et finem et ei implantanda

sint, n. 4353. Quod vera fidei non acceptari queant antequam conjungi possint bono, quod apud illos qui in bono charitatis et amoris sunt, illustratum, n. 4368. Quod angeli sint amoris et charitatis formæ, n. 4735. Quid charitas erga proximum ab exemplo, per judicem, qui punit maleficum ex zelo, n. 4730. Quod simplices sciant quid charitas et agnoscant, non quid fides separata, n. 4741, 4754. Quod non aliqua ecclesia sit, ubi charitas non agnoscitur pro essentiali ecclesiæ, prout fit a fide separata, illustratum, n. 4766. Quod qui in amore sui, et qui in fide separata non scire possint quid cœlum, et plura, et quod cœlum consistat in amore in Dominum, et charitate erga proximum, n. 4776. Quod antiquæ ecclesiæ doctrinalia fuerint doctrinalia charitatis et quod eorum cognitiones et scientifica scire quid ritualia ecclesiæ representabant et magis quid reliqua in mundo, n. 4844. Quod internum ecclesiæ sit charitas erga proximum in velle et a velle in agere ac inde fides in percipere, n. 4899. Doctrinalia charitatis, vide *Doctrina*. Quod charitas erga proximum sit affectio boni et veri, et agnitio sui quod non sit nisi malum et falsum, hæc in sensu interno continentur in verbis Domini apud Matt. XXV. 35. n. 4956. Quod non ecclesia ex solis veris fidei, sed quod ecclesia ubi charitas, n. 5826. Quod homo si in bono charitatis vixerit, in omnem sapientiam in altera vita veniet, n. 5859. Quod regnum cœlestis et regnum spirituale conjungantur per charitatem erga proximum, quia charitas est externum regni cœlestis et internum regni spiritualis, n. 5922. Quantum boni in ecclesia si charitas primo loco sit, et fides secundo, illustratum, n. 6269. Quantum mali, si fides primo loco et charitas secundo, n. 6272. Quod ex solo lumine rationali videri possit quod bonum sit primo loco et verum secundo, n. 6273. Quod bonum sit primo loco actualiter et verum apparenter, vide *Regeneratio et Verum*. Quod qui bonum faciunt ex vero, et nondum in bono, sint ultimo regni Domini, n. 6396. Qui ex vero bonum faciunt, nondum autem ex bono, quod opera non veri nec minus boni faciunt, n. 6405. Quod inordinationem inducant in voluntate quia interiora pæne clausa, n. 6406. De faciendo bono absque remuneratione, n. 6388 ad 6393, vide *Meritum*. Quod amor mutuus dicatur de externo regni cœlestis, et charitas erga proximum de interno regni spiritualis, n. 6435. Quod angelj cum suum bonum communicent alteri, ita ut omne dare velint, et quod tunc influat plus boni in augmentum, n. 6478. Sed quod hoc dissipetur cum cogitant de remuneratione, n. 6478. Quod Dominus in bono charitatis sit præsens, n. 6495. De doctrina charitatis, n. 6627 ad 6633. Quod doctrina charitatis fuerit doctrina in antiquis ecclesiis, n. 6628. Quod inde fuerint sapientes, n. 6629. Sed quod successa temporis sapientia illa decreverit, n. 6630. Quod doctrina charitatis inter res deperditas sit, n. 6632. Cum tamen Verbum non aliud est quam doctrina charitatis, n. 6632, quia doctrina charitatis deperditas est, quod doctrina fidei ideo multum a vero abalienata, n. 6633. Continuatio doctrinæ charitatis, n. 6703 ad 6712. Sed ibi de proximo, vide *Proximum*. Quod charitas non exercenda erga omnes promiscue, n. 6703.

Continuatio de charitate erga proximum, n. 6818 ad 6824, vide etiam *Proximum*. Doctrinæ charitatis continuatio, n. 6933 ad 6938, vide *Proximum*. Quod charitas consistat in usibus præstandis et in quibus præterea, n. 7038. Continuatio, n. 7080 ad 7086. Quod amor sit unde vita hominis, et quod amor dominans, de quo, n. 7081. Quod amor et fides in mundo spirituali se habeant sicut calor et lux in mundo naturali, n. 7082 ad 7084. Quod calor spiritualis aut amor, et lux spiritualis seu fides veniant a Domino ut sole cœli, n. 7083. Quod omnes in altera vita consocientur secundum amores, secundum amorem erga proximum et in Dominum in cœlo, et secundum amores sui et mundi in inferno, n. 7085. Quod non sciri possit quid bonum nisi sciatur quid amor in Dominum et amor seu charitas erga proximum [in continuatione doctrinæ charitatis, n. 7178 ad 7182] nec quid verum fidei nisi ex bono, et quod non sciri possit quid malum, nisi sciatur quid amor sui et mundi, nec quid falsum, nisi ex bono, n. 7178. Quod binæ facultates sint, intellectus dicatus vero fidei et voluntas dicata bono amoris, et quod conjungantur apud illos qui in bono sunt, sed non apud illos qui in malo, n. 7179. Quod non separandæ sint, n. 7180. Quod necessarium sit homini ut sciat quid bonum, ut sciat quid cœlum, ut sciat quid malum ut sciat quid infernum, n. 7181. Quod vita charitatis secundum præcepta christiana salvet non autem vita secundum bonum naturale, n. 7197. Continuatio doctrinæ charitatis, n. 7255 ad 7263. Quod sciri nequeat quid bonum nisi sciatur quid amor in Dominum, et charitas erga proximum, et quod sciri nequeat quid malum nisi sciatur quid amor sui et mundi, n. 7255, 7366. Quod amor se referat ad bonum et verum, n. 7256. Bonum amoris in Dominum vocatur bonum cœlestis, et bonum charitatis erga proximum vocatur bonum spirituale, n. 7257. Quod doctrina amoris in Dominum sit amplissima et arcanissima, et doctrina amoris seu charitatis erga proximum sit ampla sed non ita arcana, n. 7258. Quia ampla est doctrina hæc, antiqui redigebant charitatem erga proximum in classes, et indebant illis nomina, de quibus, n. 7259, 7260. Quod nomina illa a cœlo illis data, n. 7261. Quod doctrina charitatis illorum doceret quomodo charitas exercenda erga illos qui in unaquavis classe, n. 7261. Quod inde in Verbum talia nomina sint et significant illos qui tales in spirituali sensu, n. 7262. Continuatio, n. 7366 ad 7377, vide *Amor sui*. Qui in bono charitatis sunt, non possunt perdere quid, et quod permanent in æternum; quia per bonum charitatis conjuncti sunt ipsi vitæ et æterno, hoc est Domino, n. 7506, 7507. Continuatio, n. 7623 ad 7627. Quod duo sint quæ procedunt a Domino, bonum et verum, et quod unita, ita quoque in cœlo, et sunt illa in ecclesia charitas et fides, n. 7623, 7624. Idea de bono et vero, seu charitate et fide formari potest ex sole et luce inde, qualis est vere et qualis hyme, n. 7625, et quod comparatio talis sit in Verbo, n. 7625. Quod homo sit hortus si conjuncta sint, et quod sit sicut desertum si non conjuncta sint, n. 7626. Quod quisque videre possit ex lumine naturali quod bonum et verum concordent, non malum et verum, et quod idem testetur experientia,

n. 7627. Continuatio doctrinae charitatis, n. 7752 ad 7762. Quod omnia se referant ad bonum et verum ita omnia ecclesiae ad charitatem et fidem, n. 7752, 7753, 7754. Quod primum ecclesiae sit charitas et alterum fides, n. 7755. Quod bonum charitatis intret per viam internam et fides per externam, illustratum, n. 7756. Quod conjunctio charitatis et fidei fiat in interioribus hominis, et bonum adoptet ibi verum, n. 7757. Nisi conjunctio fiat, charitas non est charitas nec fides est fides, n. 7757. Fides cum conjuncta charitati, quod sit charitas, n. 7758. Quod bonum charitatis quale suum habeat a vero fidei, et verum essentiam suam a bono illo, n. 7759. Quod bonum etiam quale suum habeat a copia verorum et nexu illorum, n. 7760. Quod bonum spirituale salvet, non autem bonum naturale, n. 7760, quia bonum spirituale est planum angelis, non autem bonum naturale, sed abducitur tam facile in falsum et malum, quam in verum et bonum, n. 7761. Confidentia quae fidei, quod sit ex amore, non ex fide separata sed ex bono, n. 7762. Quod homo spectare supra se et infra se, n. 7814. Quod spectet supra se cum ad proximum, patriam, ecclesiam, caelum, imprimis ad Dominum, n. 7814, 7815, 7817. Spectare supra se quod sit elevari a Domino, n. 7816, 8624. Quod spectet mundum et se, quando a tergo spectat illa quae caeli et Domini sunt, n. 7817. Quod spectare supra se et infra se sit pro fine habere et supra omnia amare, n. 7818. Quod amare se possit homo et mundum, tam eminentiam et opulentiam sed ut media ad finem, n. 7819, et quod tunc bonum, n. 7820. Quod homo distinguatur a brutis per quod spectare possit supra se, et quod spectare infra se esse bestia, sed spectare supra se esse homo, n. 7821. Vivere secundum praecipua fidei et secundum praecipua charitatis, quae differentia, n. 8013. Quid charitas et fides, n. 8033 ad 8037. Quod charitas sit affectio interna bonum faciendi, et jucundum vitae, n. 8033. Quod fides sit affectio sciendi quid verum et bonum, quae se conjungit charitati, n. 8034. Conjungit se cum charitate per id quod facere verum velit, n. 8034. Quod qui in charitate et fide genuina sunt sciant omne charitatis et fidei esse a Domino, n. 8035. Quod apud illos qui in charitate sunt, sit caelum et ecclesia, quod regenerati, et illis nova voluntas et novus intellectus, n. 8036. Qui in amore sui et mundi non sciant quid charitas et fides, nec comprehendant quid bonum facere absque remuneratione, et quod id sit caelum; et credant quod nihil gaudii esse si privantur gaudio ex gloria honorum et opum, cum tamen gaudium caeleste tunc inchoat, n. 8037. Continuatio de charitate, a n. 8120 ad 8124. Quod creditur dare pauperibus opem ferre indigentibus et bonum cuique facere sit charitas, sed multo latius se extendat, n. 8120, 8121. Quod sit rectum, justum et bonum facere in omni opere, et in omnibus functionibus, illustratum n. 8121, 8122. Causa, quia homo, societas, patria, ecclesia, regnum Domini, bonum et justum sunt proximum, n. 8123. Qui in charitate ex affectione interna, quod charitas sit in omnibus et singulis quae cogitant vel loquuntur, volunt et agunt, n. 8124. Quod vita pietatis absque vita charitatis conducat ad nihil, sed quod cum illa, ad omnia, n.

8252. Quod vita pietatis, et quod vita charitatis, quod haec consistat in usibus, n. 8253. Quod cultus Domini consistat in vita charitatis, n. 8254, ostensum n. 8255. Quod homo talis maneat qualis est vita charitatis, ostensum, n. 8256. Quod vita charitatis sit secundum praecipua Domini, et quod haec vita sit spiritualis, facere autem justum et honestum, absque illa quod sit vita civilis et moralis, n. 8257. Quod non regeneratis non sciatur quid bonum charitatis, n. 8462. Quod charitas sit bene facere interno hominis, et haec simul cum bene fit externo, quod in eo consistat prudentia, n. 9209. Cum quis bene facit propter bonum aut propter verum, quod sit propter Dominum, n. 9210, et quod hoc erit caput, et ipse et lucrum planta, n. 9210. Quod omnes in caelo teneantur spectare ad Dominum per amorem iri ipsum et quoque per charitatem erga proximum, illustratum, n. 9828. Quod amare bonum et verum propter bonum et verum sit amare proximum et Deum, n. 10310. Quod facere bonum et verum propter bonum et verum sit amare Dominum supra omnia et proximum ut semet, n. 10336.

CHARITES seu *Gratiae*, quod sint affectiones boni, de quibus, n. 4966.

CHAVAH, mater omnis viventis, n. 287.

CHAVILLAH quid, n. 115.

CHAZORIS *Regna* vide *Arabia*, quid, n. 3048, p. 146.

CHEBRON. Quod sit ecclesia Domini; Kiriah Arba, quod verum, Chebron quod bonum, n. 2909. Quod per Chebronem representata sit ecclesia antequam Hierosolymam, n. 2909.

CHERUB. Quod cherubi significant providentiam Domini ne homo ex se intret in mysteria fidei, n. 308. Quod sint custodia et providentia Domini, ne aditus sit ad ipsum nisi per bonum, n. 9277, fin. Quod sint custodia et providentia Domini ne Dominus nisi per bonum adeatur, et ne bonum quod a Domino in caelo et apud hominem, laedatur, ostensum, n. 9509. Quod etiam sint custodia ne commisceantur bonum spirituale et bonum caeleste, n. 9674.

CHETH, CHITTAUS. Quod sit cognitiones exteriores caelestium, n. 1202, vel 1203. Quod per filios Cheth significetur ecclesia spiritualis, de quibus, n. 2913, 2986. Quod per eos etiam significetur ecclesiae falsum, n. 2913. Quod ecclesia ex gentibus, n. 2986. Quod Chittai sint verum ex non genuino, n. 3470, 3620, 3621, 3622, 3686. Quod reliquiae antiquissimae ecclesiae fuerint apud Chittaeos et Chivaeos, n. 4447, 4454.

CHINENSES instructi de christiana doctrina quod praeter aliis amorem prescribat, n. 2596.

CHITTAUS. Quod sit falsum ex quo malum, n. 6658.

CHIVAEUS. Quod sit verum interius ab antiquis, de quibus, n. 4431. Quod reliquiae antiquissimae ecclesiae fuerint apud Chivaeos, n. 4447, 4454. Chivaeus quod sit idolatricum in quo aliquid boni, n. 6860.

CHOMER, vide etiam *Omer*; quod sit plenum quia constabat ex decem Ephraim, et quod sit satis, n. 8469. Quod etiam sit potentia, n. 8473, vide etiam *Mensura*.

CHOREA. Quod olim in cultu divino luderent et agerent choreas, ostensum, n. 8329, quod sit verum fidei, n. 8339.

CHOREÆ, quid n. 6830. Quod sit lex divina, n. 8581, f. Quod sit externum cultus ecclesiæ et Verbi, illustratum n. 10543. Chorebus mons, quod sit cælum in toto complexu et montanum circa montem Sinai quod sit externum Verbi, n. 10608.

CHORITÆ. Quod sint persuasiones falsi, n. 1675.

CHORUS. Quod loquela in choris cadens sicut rhythmica, n. 1648, 1649. Aliquid de choris seu gyris, n. 2595, 2596. De choris, quomodo unum agant, et de pluribus choris inter se etiam unum, n. 3350. Quod sic universum cælum ex amore mutuo et ex amore in Dominum, n. 3350. Quo plures illi, eo distinctius et perfectius, n. 3350. Quod gyri sint per quos inauguratio fit in unanimitatem et quod successive interiores sint, n. 5182. Quod chori angelici multum oblectent spiritus Joviales, de quibus, n. 8115.

CHRISTIANI. De gentium statu et sorte in altera vita respective ad christianos, n. 2597, vide *Gentes*. Christiani quales hodie; quod absque fide et charitate, in contemptu, aversatione et inimicitia contra veram fidem et Dominum, et quod intestino odio contra se invicem, n. 3489.

CHRISTUS. Quod in sensu interno per Jesum significetur divinum bonum et per Christum divinum verum, et per utrumque divinum conjugium boni et veri, n. 3004. Quod per Jesum divinum bonum, n. 3005. Quod per Jesum nomen significetur omne in uno complexu per quod colitur Dominus, n. 3006. Quod Christus sit idem ac Messias, Unctus et Rex, ostensum n. 3007, 3008. Quod Messias, Unctus et Rex sit idem ac divinum verum, ostensum, n. 3009; inde quid regium et quid sacerdotale Domini, n. 3009. Quod per falsos Christos significantur vera non divina, seu falsa, n. 3010. Qui profitentur se Christianos et non vivunt secunda præcepta Domini, quod colant falsum Christum, n. 3732, fin.

CIBUS. Quod sit cibus cælestis, spiritualis et naturalis, et quid uterque, n. 56, 57, 58, 680, 1480, 1695. Quod per cibum significetur cæleste et spirituale, n. 680. Quod cibus in altera vita sit omne quod procedit ex ore Domini, n. 681. Cibi quomodo ordine sibi succedant a cælesti ad naturale, n. 1480. Quid cibus, n. 1695. Quod spiritibus non gustus, sed loco ejus appetitus sciendi, qui eorum cibus, n. 1973, 1974. Quod cibus spiritualis homini sit scire, n. 3114, vide etiam *Panis, Edere, Convivium*. Quomodo fines ascendunt ostensum, et per nutritionem corporis seu cibum corporeum, spiritualement et cælestem et eorum correspondentiam, demonstratum, ad fin. n. 4459, p. 204, tum quid sit in externis et internis esse, n. 4459. Cibus spiritualis, quod sit scientia, intelligentia et sapientia, n. 4792. Quod sit bonum cæleste et spirituale, illustratum et ostensum, n. 5147. Cibus quod sit illa quæ nutriunt internum hominis seu animam, et quod sit bona et vera, in genere omnia quæ usus, ostensum, n. 5293. Cibus quod sit verum bono adjunctum, n. 5340, 5342. Quid cibus spiritualis, quod nutriat mentes, et sit quæ intelligentiæ et sapientiæ, ab experientia illustratum, n. 5576, in spirituali mundo sicut in naturali cum cibi cessent in usum, quod in famem redeant, n. 5579, quod sit bonum veri, n. 5410,

5426, 5487, 5582, 5588, 5655. Sustentatio per cibum et potum quod sit influxus boni et veri per cælum a Domino, illustratum et ostensum, n. 5916. Incolæ Jovis quod cibum præparent non ad gustum sed ad usum, et quod qui præparent cibos ad gustum, illis luxuries, voluptas et obesitas mentis, n. 8378. Sicut cibus et potus nutriunt vitam naturalem ita bonum et verum spiritualement, n. 8562. Quod cibi spirituales sint cognitiones, ostensum, n. 9003.

CIDARIS. Quod sit intelligentia et sapientia, illustratum n. 9827. Tiara quod sit intelligentia ex sapientia, n. 9949, 10016.

CINGULUM. Quod cinctus esse sit quod in ordine sit et paratus ad recipiendum agendumque, n. 7863. Cingulum lumborum quod sit vinculum externum continens omnia amoris et inde fidei, paucis explicatum, n. 9342, p. 448. Balteus aut cingulum, quod sit commune vinculum ut omnia ad unum finem spectent et in nexu teneantur, illustratum et ostensum, n. 9828. Cingulum lumborum quod sit bonum ecclesiæ quod concludit et in nexu continet vera ibi, ostensum, n. 9828. Quod cingulum ephodi sit colligamentum externum, n. 9837. Balteum, de tunica, quod sit vinculum et separatio ab externis, n. 9944.

CINIS. Favilla fornacis quod sint falsa cupiditatum, n. 7519, 7520. Quod cinis sit falsum ex malo cupiditatum, n. 7520. Cinis altaris quod sint quæ post usum removenda, ne obstant aliis, ostensum, n. 9723.

CINNAMOMUM, aromaticum quod sit perceptio et affectio veri naturalis, n. 10254.

CIRCULUS. Quod circulus sit ab auditu et visu involuntatem, et a voluntate in conatum et in actum, similiter a memoria per eandem viam, n. 4247. Processus regenerationis hominis ac glorificationis humani Domini, per circulum vitæ apud hominem describitur et illustratur, n. 10057.

CIRCUM-CIRCA, CIRCUITUS. Quod circum circa et termini sint illa quæ maxime distant a medio seu a bono et vero, n. 2973. Quid quod circum eant urbem Jericho, et sic ceciderunt muri ejus, n. 2973.

CIRCUMCISIO. Quod sit purificatio ab amoribus spurcis, ostensum, n. 2039, 2632. Cur gladius petrarum hoc factum sit, n. 2039, fin. 2046, fin. Quod circumcisio facta octavo die, sit quod purificatio debeat esse omni momento, n. 2044. Incircumcisi seu præputiati intra ecclesiam, quod sint qui non in charitate utuntur in doctrinalibus, n. 2049, f. Quod præputiatum dicitur omne quod impedit et conspurcat, ut præputiati auri, n. 2056. Circumcidere, quod sit purificare, n. 2632. Quod circumcisio fieri per gladius petrarum erat quod significantur vera fidei per quæ purificantur, n. 2799, ad medium. Quod præputiati dicti qui in amoribus sui et lucris, n. 3412, 3413. Quod circumcisio facta quia præputium in antiqua ecclesia correspondebat conspurcationi boni, in antiquissima autem obscurationi ejus, quare apud hanc nulla circumcisio fuit, n. 4462. Quod omnes circumcisi, qui spiritualiter circumcisi sunt, qui purificati ab amore sui et mundi, ostensum, n. 4462. Quod sit representativum externum, signum quod essent ab ecclesia, n. 4462. Circumcisio quod sit initiatio in externa ecclesia, n. 4466, 4493. Quod

- dolor post circumcisionem sit cupiditas, n. 4496. Petra per quam circumcisio peragebatur, quod sit verum fidei, n. 7044, abscindere præputium quod sit remotio amorum spurcorum, n. 7045. Quod præputium correspondeat amoribus maxime externis, nempe corporeis et terrestribus, n. 7045. Præputiatus labiis, quod sit impurus quoad doctrinam, n. 7225. Præputiatus auris quod sit inobediencia, præputiatus cor, quod sit quod non admittat bonum et verum, n. 7225. Quod Moscheh se dicat præputiatus labiis sit quoque respectiva ad gentem cuius caput erat, quod cultus ejus, qui mere externus, esset impurus, n. 7245.
- CITHARA.** Quod cithara, organum et instrumenta cordacea significant spiritualia fidei, n. 418, 419, 420. Quod cithara prædicetur de bono fidei, n. 4138.
- CITO.** Quod cito et festinum sit quod plura sint quæ efficiunt, et inde certum et plenum, n. 5284, festinare quod sit ab intimo, n. 5690, festinare quod sit impatientia, n. 5766, festinare quod sit certum, n. 6783, festinare quod sit ex affectione excitata, n. 7695, festinatio quod sit affectio, n. 7866.
- CIVILIS.** Quod vita civilis correspondeat cum spirituali, n. 4366.
- CIVITAS.** Quod civitas et urbs sit spirituale amoris et charitatis, ita doctrinale, etiam hereticum, n. 404, vide *Urbs*. Qui civitates ædificant, ibi arcana recondunt et donant, n. 2601. Quod bona et vera apud hominem ferment quasi civitatem, et hoc ex forma cæli, et unde influxu, n. 7584, vide etiam *Urbs*.
- CLAMOR.** Quod prædicetur de falso, n. 2240. Clamare e caelo, quod sit consolatio, n. 2821, 2841. Clamor in Matt. XXV. 6, quod sit mutatio in ecclesia, n. 4638. Clamare voce magna, quod sit aversatio, n. 5016, 5018, 5027. Clamare quod sit confessio et agnitio per fidem, ostensum, n. 5323. Clamare quod prædicetur de indigentia, n. 5355. Clamare quod sit prope effectum, n. 5870. Clamare quod sit imploratio, n. 6801. Ascendit clamor ad Deum, quod sit quod auditi, n. 6802. Clamare quod sit cogitatio cum plena intentione faciendi, n. 7119. Clamare quod sit contestari indignationem, n. 7142. Clamor magnus, quod sit lamentatio interior, n. 7182. Clamare quod sit intercessio, n. 8170. Clamare quod sit supplicatio ex indolentia, n. 8353. Quod supplicatio ex bono audiatur ut clamor in caelo, et ex malo in inferno, n. 9202.
- CLANGOR,** pro vero boni spiritualis, n. 8815.
- CLAUDUS, CLAUDICARE.** Quod claudicare sit in bono esse in quo nondum vera genuina sed usque communia vera quæ insinuari possunt, et talia quæ non cum veris genuinis discordant, ita quod claudi sint qui in bono, sed non in genuino, propter ignorantiam veri, in quali bono sint gentiles qui in charitate mutua vivunt, ostensum, n. 4302. Quod claudi etiam in opposito sensu sint qui in nullo bono sunt, et inde in nullo vero, ostensum, n. 4302. Quod differentia sit inter claudicantem et claudum, n. 4302. Claudicare super femore in sensu interno historico sit quod bona et vera prorsus deperdita essent, n. 4314.
- CLAVIS.** Quid claves regni cælorum ostensum in Præfatione ad Cap. XXII. Geneseos, et n. 3750. Clavis quod sit potentia, ostensum, n. 9410.

- CLAUSURA extra limbum,** quod sit conjunctio cum vero a divino, n. 9534.
- CLAVUS** quod sit affixio et adjunctio, n. 8990 ad f. Quod sint conjungentia et firmantia, ostensum, n. 9777, vide *Parilli*.
- CLIBANUS.** Quod sint jucunda affectionum, et in opposito sensu jucunda cupiditatum in naturali, ostensum, n. 7356.
- CLYPEUS.** Quod sit tutatio et confidentia in tutatione, n. 1788.
- CÆCUS.** Quod cæcitas prædicetur de iis qui in falsis, et de iis qui in ignorantia, ostensum, n. 2383. Cæcum quod sit non fides ex non cognitionibus, et quod in Verbo sint qui in ignorantia veri sunt, quia extra ecclesiam, at qui instructi recipiunt fidem, aliquatenus ostensum, n. 6990.
- CÆLESTE et CÆLESTIS,** vide etiam *Amor et Charitas*. Quid celeste et spirituale, n. 1155, 1577. Quod ex cælesti spirituale, n. 1577. Quod cæleste sit amor in Dominum, et erga proximum, n. 1824. Quid cælestia interiora et exteriora, tum quid cælestia spiritualia, n. 1824. Quod cæleste spirituale et naturale sibi succedant, n. 775, 380, 1096, vide *Influxus*. Quod cælestis homo sit similitudo, et ex amore bonum agat, n. 51, 52, 1013. Quod homo cælestis sit septimus dies, n. 84 ad 87. Qualis homo mortuus, qualis spiritualis, qualis cælestis, n. 81. Quomodo cælestis ecclesia degenerata in ultima posteritate, n. 310, vide *Ecclesia*. Quod cælestes angeli nequidem enuntiant quæ sunt fidei, quia percipiunt quod ita sit, n. 202, 337. Quod detur parallelismus inter Dominum et hominem, quoad cælestia, n. 1831, non quoad spiritualia, n. 1832. Quid cæleste et quid spirituale, n. 2048, 2184. Quid bonum cæleste et quid bonum spirituale, n. 2227. Quid cæleste verum et spirituale verum, n. 2069. Quod cæleste verum influxerit a Domino in hominem antiquissimæ ecclesiæ, hoc in antiqua, n. 2069. Differentia inter cælestes et spirituales, n. 2088, 2669, 2708, 2715. Quod cælestes dicant non et ita, n. 2715. Quod cælestes ex ipso bono et vero in quibus sunt, videre possint indefinita, sed spirituales, quia disputant num ita sit, non venire possint ad primum terminum lucis eorum, exempla, n. 2718. Quod Dominus in mundum venerit ut salvaret spirituales, propter cælestes non opus habuisset, n. 2661. Quod qui conscientiam habent non jurent, minusque perceptionem, quare interdictum a Domino jurare, n. 2842, vide etiam *Conscientia et perceptio*. Quod cæleste sit bonum quod a Domino influit; spirituale, quod sit verum inde, n. 3166. Quinam cælestes et quinam spirituales, n. 3235. Quod ecclesiæ cælesti et spirituali sit bonum et verum, sed cum differentia, de quibus, n. 3240. Quod cælestes dicant quod ita sit, sed spirituales ratiocinantur num ita sit, n. 3246. Quod spirituales sint filii concubinarum, n. 3246. Quod spirituale sit lux veri a Domino influens in rationale et naturale, et quod cæleste sit flamma boni a Domino, n. 3374. Quod cælestium sermo audiatur a spiritualibus sicut pulsus cordis, n. 3885. Quod in caelo bina regna sint cæleste et spirituale, n. 3887, et quod cælestes sint in amore, ita in statu pacis et innocentiae præ aliis, n. 3887. Quod cælestes pertineant ad provinciam cordis, spirituales autem ad provinciam

pulmonum, n. 3387. Quod cœlestes dicant quod ita sit nec disquirant de vero ut spirituales, n. 4448, ita antiquissima ecclesia, n. 4448. Quod verum illis fuerit bonum charitatis, n. 4418. Quod antiquissima ecclesia, antiqua, et Christiana quoad interna coincident, quia unum sunt, n. 4449. Sed quod Dominus per viam internam seu priorem influxerit apud homines antiquissimæ ecclesiæ, et per viam externam seu posteriorem apud homines antiquæ ecclesiæ et Christianæ, illustratum, n. 4489, 4493. Quod homo antiquissimæ ecclesiæ prorsus alio et diverso genio fuerit quam homo antiquæ ecclesiæ, n. 4493. Quod homo antiquissimæ ecclesiæ non habuerit externa cultus, nec potuerit recipere illa nisi occluderentur ei interna, n. 4493. Quod cœleste sit id quod boni, et spirituale id quod veri, et quod illis terminis utendum sit, n. 4585. Spirituale cœlestis ad intermedium est inter externum seu naturalem hominem, et inter internum seu rationalem, n. 4585, 4592, 4594. Quod Dominus solus natus spiritualis cœlestis homo, n. 4592, 4594. Quod cœlestia sint caput, spiritualia corpus, naturalia pedes, et quod ita succedant et influant, n. 4938, 4939. Quod spirituale et cœleste prædicentur de naturali et rationali, n. 4980. De regeneratione hominis ecclesiæ cœlestis quoad voluntaria, et hominis ecclesiæ spiritualis quoad intellectualia, n. 5113. Cœleste spiritualis in Domino quod per Josephum representatur quod fuerit id bonum veri in quo divinum, n. 5307, et quod non comprehendi possit, n. 5331, 5332. Quod spectare retro sit a bono in quo cœlestes, ad doctrinalia fidei, et sic relinquere bonum, ostensum, n. 5895, f. 5897, proxim. fin. Quod regnum cœleste et regnum spirituale conjungantur per charitatem erga proximum; quia hæc est externum regni cœlestis et internum regni spiritualis, n. 5922. Quod cœlestis hominis verum sit bonum charitatis, et quod hoc dicatur verum boni, n. 6295. Mali spiritus cum ad angelum veniunt, quod aufugiant, quia non sustinent spheram ejus, n. 6355, 6369, 6370. Quod spirituales in ordine teneantur a Domino mediate et quoque immediate, n. 6366. Quod a Domino ordo sit et in infernum et hoc quoque per cœlestes, n. 6370. Quod ante adventum Domini transfusus divinus fuerit per regnum cœleste, et quod tunc ei potestas, n. 6371, 6372. Quod humanum divinum per illud regnum tunc sisteretur, ib. Sed quia invalidum id et inordinatum inde, quod ideo Dominus in mundum venerit, n. 6373. Quod cœlestibus sint vires ex bono innatæ, quia in voluntaria parte, n. 6367. Quod cœlestes non confirmant vera nisi per ita et non, n. 9166. Quod cœlestia in suo ordine representata sint per panem, placentas, et lagana, azymarum, n. 9992. Quod divinum verum receptum ab angelis in cœlesti regno dicatur cœleste, n. 9995. Quod cœleste recipiatur in voluntario et spirituale in intellectuali, n. 9995. Quod cœleste, spirituale et naturale inde in ordine succedant, illustratum, n. 9992, illustratum etiam ex cœlis et ex homine, n. 10005, 10017. Quod bonum cœleste formetur per vera, ordine ab extremis, de quo processu, n. 10252, 10266. Solus Dominus fuit cœlestis homo, n. 1434 et 1545. Quod pauci sint qui fieri possunt

homines cœlestes, quia pauci apud quos aliquid adhuc integrum est in parte voluntaria, n. 6296. Cœlestes homines perceptionem habent, quia impleti a Domino spiritu sapientiæ, n. 9818. Cœlestes angeli non cogitant ex fide sicut spirituale, n. 9818. Quod homo fiat cœlestis quando cœlestis gradus eo aperitur, vide S. A. de D. A. n. 345. Quod per ungere arcam testimonii significetur inducere representationem divini Domini in bono cœlesti quod intimi cœli, n. 10269. Quod panes sint bonum cœleste, et mensa bonum spirituale, n. 9545, 9681, 9685, 10270. Quod cultus divinum ex bono cœlesti non fiat per preces sed per vera ex corde, n. 10295. Quod sex dies, qui præcedunt Sabbathum sint pugnæ quæ preparant ad conjugium cœleste, n. 10360. Conjugium cœleste est conjunctio veri et boni apud hominem, n. 10367. Quod cœlestia et spiritualia sint in interno Verbi ecclesiæ et cultus, n. 10547. Lux naturalis separata a luce cœlesti est mera caligo, n. 10551.

CÆRULEUM. Quod cœruleo induti angeli planetæ Jovis, et ab illis ametur cœruleum, n. 8930. Quod sit duplex ex rubro seu flammeo et ex albo seu lucido, quod ex rubro seu flammeo est cœlestis amor veri, seu externum boni regni cœlestis; quod autem ex albo seu lucido est amor spiritualis boni seu internum bonum regni spiritualis, n. 9868, 9870.

CÆLUM (cælatoris instrumentum). Quod formare idolam cælo sit ex propria intelligentia, n. 10406, vide etiam n. 8942.

CÆLUM, vide *Angelus*. Quod homo internus dicatur cælum, externus terra, n. 82, 1733. Quod animæ eorum qui boni lentius et citius ducantur in cælum, n. 317. Exempla bina quod statim post mortem, n. 318, 319. Experientiæ quod de cælo et gaudio cœlesti ita communem ideam habeant, ut nullam, n. 449. Quod quidam putarint esse in alto et inde regere inferiora, n. 450. Quod quidam in imperando, n. 450. Quod maximus velle fieri, non sit cælum sed infernum, n. 450, 451. Quod minimus sit maximus, quia felicissimus, n. 452, 1419, at quod cælum sit minimum esse, non maximum, n. 452. Quidam putant admitti per januam in cælum, n. 453. Quidam quod consistat in vita otiosa, sed quod in activa et in præstandis operibus charitatis ut faciant angeli, n. 454. Quidam quod consistat in lumine gloriæ, n. 455. Quidam in laudare et celebrare Dominum, de quibus, n. 456. Quod non uni simile cælum sit ac alteri, sed quod ita ordinati a Domino, ut unum faciant, n. 457. Quod tamen in inferno et in cælo innumerabilia sint, n. 969. Quod cælum sit immensum, n. 1010, 1810. Quod recensita gaudia cœlestia in primo cælo, modo universalissima, circiter ad 478, n. 457. Quod mali spiritus aliud cælum quærant quam Domini, et non inveniunt, n. 458. Quod tres cœli sint, et ibi angeli cœlestes et spirituales, n. 459. Quod ignorent omnes quid cælum et quod sit amor mutuus et gaudium inde, n. 537, 540, 547. Quam periculosum sit venire ad cælum, nisi sint præparati, ab experientia, n. 537, 538, 539, 784, fin. Quod cælum consistat ex formis charitatis quæ sunt angeli, de quibus, n. 553. Quod universum cælum in se unice ad Dominum referat n. 551.

C Æ

Quod omnia et singula cœli et gaudii cœlestis sint a Domino, n. 551, 552. Gaudium cœleste quale describitur, n. 540, 541, 544, 545. Quod gaudium cœlestissimum unius sit parum, respective ad alios, n. 543. Quod in cœlo sit exquisitissima communicatio et perceptio felicitatum, n. 549. Quid in cœlo apperceptum, ab experientia, n. 546. Quod tres cœli sint, et in unoquoque cœlestis et spirituales, n. 459, 684. Quod angeli trium cœlorum sint sibi mutuo subordinati, sed non subordinatione imperii, n. 1752, 1802. Quod qui in amore mutuo sunt, in cœlo continue ad verum adolescentiæ suæ pergant, n. 553. Quod prohi informantur quid cœlum et gaudium cœleste, n. 540. Quod instruuntur in cognitionibus boni et veri antequam evehantur in cœlum, n. 189, 1802. Quod homo sit exiguum cœlum, n. 911, 978. De luce et representativis in cœlis, n. 1521, et seq. vide *Lux* et *Representativa*. Quod animæ quæ vixerunt in charitate, auferantur in cœlum, quædam statim, quædam citius et lentius, n. 317, 318, 319, 1112. Quod mali ne quidem sustinere possint præsentiam angeli, n. 1271, 1398. Quod mali ne quidem approximare possint ad cœlum, n. 1397. Quidam adulter ad cœlum approximans, rejectus est, n. 539. Quod nemo vivere possit nisi conjunctus cœlo et mundo spirituum, n. 687. Quod communicatio cum cœlo fuerit antiquissimæ ecclesiæ homini, sed quod cœlum postea clausum sit n. 784. Quod homo ita creatus sit, ut simul cum angelis esse posset, et angeli cum homine, n. 1880. Quid novum cœlum et nova terra, n. 1733, 1849. Cur homo dicatur cœlum in Verbo, n. 1900. Quod cœlum sit amor mutuus, n. 2130. Quod bona et vera apud hominem regeneratum disponantur secundum formam cœlestium et spirituum, ut respondeant, n. 1900, 1928. Quod novum cœlum et nova terra sit nova ecclesia in communi et in particulari, n. 2117, 2118. Quod in cœlo sint tam divites quam pauperes, cum divites et potentes; quomodo igitur intelligendum, quod miseri et persecutiones passi intrabant cœlum, n. 2129. Quod quibusdam sopiuntur externa, ut intramittantur in cœlum, n. 1982. Quid significet quod clausa sit janua, serius venerint, defecerit oleum campadibus, pulsaverint, n. 2130. Processus intromissionis in cœlum, quomodo apparet, n. 2130. Quod sit receptio in societates angelicas, n. 2130. Quomodo recipiuntur ab angelis, et quomodo in societatem convenientem ex libero veniunt, n. 2131. Quid, quod veste nuptiali non indutus, et coniectus in infernum, quod sint dolosi hypocritæ, n. 2132. Quod cœlum nusquam clauditur in eternum, sed quo plures eo felicius, n. 2130. Glorificatio Domini in cœlis audita et visa, n. 2133. Quod divinum bonum omnes eleveat ad cœlum, at verum omnes damnet ad infernum, n. 2258. Status eorum qui post vastationem in cœlum veniunt, n. 2699. Quod in cœlum recipi nequeant, qui in vita mali, qui nec possunt instrui, si possent et reciperint, omnes in cœlum venirent, n. 2401. Quod cœlum sit sicut unus homo coram Domino, et quoque ecclesia, n. 9278, fin. Quod homo sit cœlum et ecclesia in minima forma, cit. n. 9279. Quod homo ad imaginem mundi et ad imaginem cœli formatus sit, cit.

C Æ

n. 9279 et 10156. Conjunctio cœli cum homine ecclesiæ, n. 9276, vide *Homo*. Quod homo internum sit ad imaginem cœli, et externum ad imaginem mundi formatus, et varia de ille, vide *Mundus*. Quod removeantur mala et falsa ab illis qui eleventur in cœlum, et bona et vera ab illis qui dejectiuntur in infernum, ostensum n. 9331. Quod cœlum sit cœlum angelicum, illustratum et ostensum, n. 9408. Quod divinum verum a Domino faciat cœlum, n. 9408. De sphaera divina boni circumdante cœlum et spiritus ibi, n. 9490, et seq. tum etiam infernum cum differentia, n. 9534, vide *Sphaera*. Quod tres cœli sint, et quod aperiantur successive apud hominem per vitam, sed claudantur apud malos, n. 9594. Quod cœlum sit unum per receptionem boni amoris a Domino, illustratum, n. 9613. Quod homo sit cœlum in minima forma, n. 9632. Duo bona quæ in cœlo intimo, bonum amoris in Dominum et bonum amoris mutui; sed in cœlo medio bonum charitatis erga proximum et bonum fidei, n. 9468, 9680, 9683, 9780. Quod bona interna sequantur ordine a Domino per internum et externum cœli intimi, et deinceps internum et externum cœli medii, illustratum, n. 9473. Externum utriusque cœli, quod sit atrium, ita ultimum cœlum, n. 9741. Quod regnum cœleste correspondeat voluntario, et regnum spirituale intellectuali hominis, et quod similiter se habeat in homine sicut in cœlo, n. 9835. Quod omnes qui in cœlo vertant faciem ad Dominum, et quod qui extra cœlum retro ab Ipso, n. 9864. Quomodo bona amoris succedant in cœlis, n. 9873. Forma cœlestis qualis et quod omnes societates secundum illam ordinatæ sint, et omnes affectiones boni, et cogitationes veri fluant, n. 9877. De extensione amoris in cœlis in collateralibus, et ab uno ad alterum, illustratum, n. 9961. Quæ memoriæ impressa sunt apud bonos, quod sint in formam cœlestem, n. 9931. Quod regnum cœleste sit cœli superioris et regnum spirituale cœli inferioris, n. 10068. Quod Dominus sit cœlum et ecclesia ita omne in omnibus ibi, quia habitat ibi in suo, et non in proprio illorum, n. 10125, ostensum etiam n. 10151, 10157. Quod in altera vita omnia communicentur, recipiantur vel rejiciantur, secundum amores, illustratum n. 10130. Quod præsentia et idea spatii sint secundum affinitates verorum in altera vita, illustratum, n. 10146. Quod in cœlo ad dextrum sit meridies, ad sinistrum septentrio, antrorsum a sole oriens, ad tergum occidens, n. 10189. Quod infernales non intrare possint cœlum, ob contrarietatem sphaerarum, n. 10187. Quod varietates statuum boni et veri in altera vita se habeant sicut varietates statuum caloris et lucis in mundo, n. 10200. Quod tria genera bonorum sint, quæ constituunt tres cœlos, de quibus, n. 10270. Quod dispositio verorum apud hominem sit secundum societates angelicas, n. 10503. Quod hominis spiritus sit suum verum et suum bonum, illustratum, n. 10298. Quod absque communicatione cum cœlo per Verbum periret humanum genus, n. 10452. Doctrinale de cœlo, n. 10714 ad 10724. Quod amor et fides faciant vitam, n. 10714. Amor boni et fides veri vita cœli, n. 10715. Quod divinum Domini faciat cœlum, n. 10716, 10721. Qui

C O

cælum in se recipiunt in cælum veniunt, n. 10717. Quod illi velint omnibus bonum propter bonum et verum; alii volunt omnibus malum, n. 10718. Quod cælum sit in interno, non externo absque illo, n. 10719. Quod in altera vita pateat internum, sic nunc cælum vel infernum sit in illo, n. 10720. Quod amor in Dominum et erga proximum, et inde fides a Domino faciant cælum apud hominem, n. 10721. Quod amor et fides in se habeant gaudium cœleste, n. 10722. Quod in cœlis omnium bonorum communicatio sit et inde tanta pax, intelligentia, sapientia et felicitas, n. 10723. Quod qui in amoribus sui et mundi sunt hæc non capiant, quod in illis tanta felicitas, n. 10724. Quod cælum Domini sit immensum pro myriadibus tellurum, explicatur, n. 10784.

CŒNA. Quid panis in sacra cœna, n. 2165, 2177. Quid comedere in sacra cœna, n. 2187, 2343. Quid corpus, quod sit divinum humanum et sanctum procedens Domini, ita ipse amor, n. 2343, 2359. Quod sit cultus externus in quo maxima pars, n. 2165, 2177. Quod panis in sacra cœna significet Dominum, et inde ipsius amorem, et reciprocum hominis, et omne bonum et verum, et in generali amorem et charitatem, n. 4211, vide in Nova Hierosolyma et ejus doctrina cœlesti articulum de sacra cœna. Et sic medium uniens hominem cum Domino, de quibus, n. 4211, 4217, 4735. Minchah quod sit bonum cœleste, Libamen quod bonum spirituale, similia ac panis et vinum in sancta cœna, n. 4581. Corpus quod sit bonum amoris, illustratum et ostensum, n. 6135. Quod sanctum ab interno influat apud illos qui sancte subeunt sacram cœnam, illis nescientibus, n. 6789. Caro quod sit divinum bonum divini humani Domini, tum reciprocum hominis, et sanguis quod sit divinum verum divini boni, quod ex divino humano Domino, n. 7850. Quod absque sensu interno nequaquam sciri possit cur instituta sit sancta cœna, et quid ibi per carnem, corpus, panem significatur, n. 8682, f. tum n. 9003, f. Sanguis in sancta cœna quod sit divinum verum a Domino, et caro quod sit divinum bonum ab Ipso, ostensum, n. 9127. Quod ex providentia Domini factum sit quod in Catholica religione in sancta cœna vulgus solum accipiat panem, et antistes ebibat vinum, quia externa colunt, n. 10040. Doctrina de sancta cœna, n. 10519 ad 10522. Sed quod sciendum quid corpus, sanguis, panis, et vinum, et manducatio eorum in sensu interno significant, n. 10520. Quid singula significant, et quod angeli non aliter percipiant, et quod inde conjunctio, n. 10521. Quod sic conjunctio fiat per bonum amoris et bonum fidei, solum apud illos qui in bono amoris et fidei in Dominum a Domino sunt, n. 10522. Quod sancta cœna sit sigillum illius conjunctionis, n. 10522 ad fin.

COGERE. Quod homo se cogere debeat ad resistendum malo, et faciendum bonum, et quod aliter non recipere possit proprium cœleste, n. 1937, 1947. Quod se cogere sit liberum, non autem regi, n. 1937, fin. 1947. Quod se cogant in pluribus, n. 7914.

COGITARE, COGITATIO, vide Idea. Quod spiritus perspicaciter cogitent, n. 322. Quod crediderint animam seu spiritum esse cogitationem abstractam,

C O

n. 444, 445. Quod unaquavis idea cogitationis sit aliquid de voluntate, et simul de intellectu, n. 590. Quod loquela spirituum sit ex ideis cogitationis, vide *Loquela et Idea*. Quod internus homo non sit cogitatio, n. 978. Quod malum ab inferno, et bonum a Domino influant in cogitationem, n. 962. Discriptionis pœna quoad cogitationes, n. 962. Qui sublatis inter spiritus angelicos, quod viderint interiora meorum cogitationum, n. 1769, f. Quod Dominus solus cogitaverit ex se, n. 1904. Quod cogitationes sint ex perceptione, ex conscientia et ex nulla conscientia, n. 2515, 2552. Quod perceptio sit aliud quam cogitatio, et quod hæc a perceptione, n. 1919. Quod angeli cogitent ex interiori rationalis, n. 1914. Qui conscientiam habent, quod cogitent ex exteriori rationalis, n. 1914. Qui conscientiam habent, quod inde cogitent, n. 1919. Qui non conscientiam habent quod cogitent ex naturali, sensuali et corporeo, n. 1914. Qui conscientiam habent quod interiori cogitationem habeant a Domino, aliter ii qui non conscientiam habent, n. 1935. Quod cogitatio hominis mirabilis sit, ei ignota quod talis, n. 2557. Quod dissociantur societates quandoque quoad cogitationes et loquelas, n. 2129. Quod angeli et spiritus percipiant interiora cogitationum hominis, n. 1931. Quod cogitationes sint ex memoriis, quod omnia cogitationum remaneant, et quod angeli et spiritus singula cogitationum percipiant, vide *Memoria*. Quod sit cogitatio ex perceptione, et ex conscientia, n. 2562. Quod omnes mutationes status tum quoad voluntaria quam quoad intellectualia per spiritus et angelos regantur a Domino, n. 2796. Quod omne cogitationis et voluntatis influat, vide *Vita et Liberum*. Quid meditari in agro, n. 3196. Quod internus seu rationalis homo sit qui cogitat, et quidem in externo seu naturali, sed cum differentia, cum homo est homo et cum spiritus, illustratum, n. 3679. Quod cogitationes non sint res abstractæ, sed quod a substantiis purioribus hominis, n. 3726. Quod animam credant solam cogitationem, de qua, n. 4527. Quid exterior cogitationis et quid interior, illustratum, n. 5127. Quod in cogitatione universaliter regnet quod homo amat, tanetsi hoc nescit, illustratum, n. 5130. Quod cogitatio detur quandoque ex interiori rationali et quandoque e sensuali secundum statum, n. 5141. Quod exterius naturale sit planum in quo se sicut in speculo videant interiora, et quod inde cogitatio, n. 5165. Nisi naturale in ordine sit, ut apud regeneratos, quod homo interior cogitare nequeat, ita nec fidem habere, n. 5168. Quod cogitatio hominis qui in bono, sit spiritualis secundum sensum internum, illustratum, n. 5614. Quam difficile sit ut credat homo quod spiritus sciant ejus cogitationes, cum tamen minutissima sciunt, experientia, n. 5855. Cogitatio quod sit interior et exterior, n. 6007. Malum influens in cogitationem non nocet sed cum transit in voluntarium, illustratum, n. 6204. Quod spiritus sciant cogitationes, quod difficiliter credi possit, experientia, n. 6214, cum tamen sciunt singularissima in altera vita, n. 6214. Qui sensualiter cogitant, quod parum percipiant quid honestum, justum et bonum, n. 6598, 6612, 6614, 6622, 6624. Quod cogitatio appareat continua, cum tamen est distincta in ideis, n. 6699, 6624.

Quod cogitatio et affectio se diffundant in societates circumcirca, experientia, n. 6600, 6601, 6602, 6603, 6605, 6609. Quod hoc se habeat sicut sphaeræ radiorum ex objectis telluris, n. 6601. Quod cogitatio intret in communem sphaeram societatum, et sic non moveat societates in specie, n. 6000, 6603. Quod cogitatio appareat instar fluvii, n. 6606. Quod cogitatio cum se effundat circuetur secundum formam substantiæ cineritiæ in cerebro, et quod superiores formæ quæ in cælo, sint incomprehensibiles, n. 6607. Sphaeræ cogitationum e societatibus repræsentatæ per nubes, n. 6609, 6614. Quod apud hominem idæ cogitationis variantur, multiplicentur, et dividantur, et extendantur ad varias societates, n. 6610. Quod in ideis cogitationis sint innumerabilia, n. 6613 ad 6625, vide *Idea*. Idæ cogitationis illorum qui male vivunt, et inde male cogitant, n. 6625. Quod homo præcipue in societates insinuetur per tentationes, n. 6611. Quod cogitatio sit activa, et passiva, activa aut loquens, et quod ea sit loquela spiritus hominis, non comprehensibilis quia absque vocibus linguæ, et quod sit passiva, n. 6987. Cogitationis forma cælestis qualis, quod clara sint in medio, obscura circum, et opposita vergant deorsum, n. 8885. Opus ex cogitatione quod sit intellectuale, ostensum, n. 9598, 9688. Quod homo ægre distinguere possit inter verum et bonum quia ægre inter cogitare et velle, n. 9995.

COGNITIONES, vide *Doctrina* et *Scientia*. Quod sint vera pueritiæ, et quod non sint vera in se, sed a divinis quæ in illis, n. 3676. Quod cognitiones sint ad usus, n. 6815. Cognoscere, quod sit intelligere, credere et percipere, quando et unde, ostensum n. 10155. Cognoscere, cum de Deo, quod sit prævidere et providere, n. 5308. Quod cum dicitur quod cognoscit Deus, sit quod donet charitate, n. 6806.

COIRE. Primum cœuntes de grege quod sint spontanea, n. 4029, dein cœuntes quod sint coacta, n. 4031.

COLLECTA quod sint interiora cultus quæ repræsentantur, n. 9459.

COLLECTIONES. Quod sint series, n. 5339, etiam colligationes et fasciculi, vide *Fasciculus*.

COLLIGATIO, vide *Fasciculus*.

COLLIGERE cum de bono, quod sit recipere, n. 8467, 8472.

COLLIS, vide *Mons*.

COLLUM. Quod sit influxus, communicatio supremarum et infimarum et inde conjunctio, ostensum, n. 3542. Quod vincula colli sit interclusio seu interceptio boni et veri, ita vastatio, ita quoque servitus, n. 3542, 3603. Cervicalia quod sit communicatio communissima, n. 3695, 3725. Collum quod sit conjunctio interiorum cum exterioribus, in specie cælestium cum spiritualibus, n. 5320, 5328. Quod cadere super collum sit conjunctio arcta et intima, n. 5926, 6033. Decollare quod sit separare et ejicere, n. 8079. Quod collum correspondet influxui regni cælestis in regnum spirituale, n. 9913, 9914. Durus cervice quod sit non recipere influxum a Domino, cur, n. 10429.

COLON, intestinum, vide *Intestinum*.

COLOR. Unde color et qui in spiritualibus repræsentat, de iride, n. 1042, 1043, 1053. Quod colores

pulcherimi appareant in altera vita, n. 1053. Quod sint colores qui non visi in mundo, n. 1024. Quod colores in altera vita sint ex modificatione lucis et umbræ ibi, et variegatione earum in albis et nigris, n. 3993, et quod sint modificationes intelligentiæ et sapientiæ, de quibus, ab experientia, n. 4530, 4922. Colores in cælo quod sint ex variegationibus lucis ibi, et quod sint qualitates veri, et apparentiæ ejus, et appareant ex affectionibus boni et veri, n. 4677. Tunica variorum colorum, quod sit apparentiæ veri, 4677, 4741, 4742. Quod colores in altera vita sint varia ibi, et quod sint per cælum sint quæ apparentiæ veri, n. 4742. Quod colores in altera vita originem ducant ex bono et vero, n. 9466. Quod colores quantum habeant ex rubro, tantum significant bonum, n. 9467. Quod bini colores fundamentales sint, albus et ruber, unde, n. 9467. Quod lapides pretiosi in pectorali significant bona et vera cæli, ex coloribus, n. 9865, 9868, 9905, et unde illi colores, n. 9865, 9868, de coloribus vide etiam, n. 3662, 9440, 9823.

COLUMBA. Quod columbæ sint bona et vera fidei apud regenerandum, n. 870. Quod turtur et pullus significant spiritualia, n. 1826, 1827. Cur aves non divisæ in sacrificiis, n. 1892.

COLUMNA. Columna angelica circum me, cum demissus in terram inferiorem, n. 699. Quod per columnam nubis et ignis diu et noctu repræsentatus sit status cæli, n. 8108. Quod prædicetur de naturali, quod instar baseos est spiritualia, ostensum, n. 8106, fin. Columna nubis inter diu, quod sit status illustrationis, temperatus per obscurum veri, n. 8106. Columna ignis noctu, quod sit status obscuritatis, temperatus per illustrationem a bono, n. 8108. Columnæ quod sint bona amoris et fidei, quia sustentent cælum et ecclesiam, n. 9474.

COMA, vide *Pilus*.

COMMORARI, vide *Habitare*.

COMMORARIUM petere et dare, vide *Mutuum*.

COMMUNE. Qui perceptionem habet, novit singularia particularium, et particularia communium, non ita qui conscientiam, n. 865. Qualis homo in communi, talis in singularibus, n. 918, 1040, 1316. Quod ex communibus ideis fallaciæ, n. 865. Quod communibus affectionibus se insinuant particularia, et hæc inde fluant, n. 920, vide etiam *Universale*. De particulari et communi, n. 2384. Cum reformatur homo, quod communia primum in ordinem disponantur et removeantur tunc doctrinalia, n. 3057. Quod suprema sint in ultimo ut in suo communi, n. 3739. Quod communia scienda ut singularia capiuntur, n. 4269. Quod commune erit, ut sit aliquid particulare et singulare, n. 4325, f. 4329, med. Quod communia dicantur a particularibus, et quod communibus ordine insinuantur et his singularia, et quod talis sit progressus ab exterioribus ad interiora, illustratum n. 4345. Quod communia insinuantur illis qui regenerantur, in quibus particularia et singularia, quæ successive procedunt, n. 4383. Quod angeli modo communissima veri setant et percipiunt, n. 4383, f. Quod in omnibus et similibus commune præcedat, et ei insinuantur particularia, n. 5028. Quod sint series rerum sub communibus suis subordinatarum secundum societates angelicas apud reneratos, n. 5019. Quod communia habeant sua receptacula, in quibus,

n. 5531. Commune quod sit pater interni principio, sed non postea, illustratum, n. 6089. Quod omnia referantur ad commune ut teneantur in forma, et communia sub communioribus, et quod communissimum universale sit Dominus, n. 6115. Quod omnia referenda ad communia, ita ad doctrinalia, n. 6146. Quod nequidem communia in æternum sciri queant, n. 6618. Quod communia impleri possint innumeris, n. 7131.

COMMUNICATIO vide etiam *Perceptio*. Quod communicatio gaudiorum et felicitatum in cælo, n. 549, 550. Quod ibi communicatio interiorum spirituum et hominis, n. 1399. Quod communicatio omnium cogitationis et affectionis in altera vita, n. 1390, 1391. Quod communicationes fiunt per transmissiones, n. 1392, per remotiones seu rejectiones, n. 1393, 1399, 1875. Quod sint spiritus et angeli per quos fit communicatio, n. 4047, 4048.

COMMUNIO Ecclesiæ quid, n. 2853.

CONATUS. Quod conatus continue insit bono restituendi statum ut verum subordinatum sit, illustratum, n. 3610. Quod conatus producat actus et motus, n. 3748. Quod conatus in naturalibus sit ex mundo spirituali, absque quo nihil existeret quod existit, illustratum, n. 5173. Quod sphaera conatum facienti malum sit perpetua ab infernis, et sphaera conatum facienti bonum a cælis, et quod inter illas æquilibrium sit, ut homo sit in libero, n. 8209. Quod appareant ebullitiones in infernis quæ sunt conatus emergendi, n. 8273, f. Quod infernum in continuo conatu destruendi cælum sit, n. 8295. Quod conatus et actus inde unum agant, n. 10738.

CONCIPERE, vide *Nativitas, Parere, Generatio*. Quod concipere sit primum ortus, n. 6718.

CONCLAVE, vide *Domus*.

CONCUBINA. Quod ancillæ ex quibus procreantur liberi, dicantur concubinæ, et quod ex illis procreantur liberos, ut representarentur illi qui extra ecclesiam, n. 2868. Quod spirituales sint filii ancillarum, n. 3240. Quod permissum illis qui in externis, representationis causa, ad uxorem adungere concubinam, non autem illis qui in internis sunt, et in bono ac vero, ideo non Christianis, quibus est adulterium, n. 3246. Quod non liceat concubinas habere ad uxores hodie sicut apud Judeos, n. 9002.

CONCUPISCENTIA, vide *Cupiditas*.

CONDIRE corpora post mortem, quod sit præservare, ne anima inficiatur aliqua contagione mali, n. 6503, 6504, 6595.

CONFESSIO, vide infra *Confiteri*.

CONFIDENTIA. Quod confidentia quæ in eminenti sensu vocatur fides, sit varia, dabalit etiam apud malos, sed quod vera confidentia non detur nisi apud illos, qui in amore et charitate, n. 4352.

CONFIRMARE, vide etiam *Perceptio*. Quod confirmare dogma non sit sapientis, sed videre prius num ita sit, n. 4741, 7012. Quæ confirmata sunt doctrina et vita, quod maneat in æternum, experientia, n. 4747. Quod confirmari queant falsa prorsus ut appareant sicut vera, n. 5033, 6865. Quod perceptio sit videre quod verum et falsum, non confirmare quodcumque, n. 7680, 7950. Quod confirmari queant omnia, et non videatur num

verum, nisi ab illis qui afficiuntur vero propter usum vitæ, n. 8521. Quod lux confirmationis non sit lux perceptionis seu divina e cælo, sed est lux sensualis qualis infernalium, n. 8780. Si absque perceptione quid verum, n. 8780.

CONFITERI, vide supra *Confessio*. Quod confiteri ex quo Jehudah nominatur sit in supremo sensu Dominus, in interno Verbum, et externo doctrina inde, et quid præterea confiteri ostensum, n. 3880, et quod divinum amoris et cælestis regnum Domini, n. 3880. Quod sit agnoscere Dominum et quæ ipsius sunt, ita quod agnitio illa sit doctrina e Verbo, n. 3880. Quod sit vox cælestis amoris, n. 3880. Sacrificia confessionis, quæ, n. 3880. Confessio peccatorum erit, ut homo salvetur, n. 8387. Confessio peccatorum quid, et quod erit coram Deo, n. 8388. Quod confessio universalis non sit confessio poenitentiae, n. 8390.

CONFOSUS. Quod sit verum et bonum extinctum, ostensum, n. 4503. Explicatur processus confossi jacentis in agro, Deut. XXI. 1 ad 10, n. 9262.

CONGLUTINATIO. Conglutinationis poena pro dolosis, n. 961.

CONJUGIUM, vide etiam *Adulterium*. Quod amor conjugalitatis et inde amor parentum erga liberos sit fundamentalis omnium amorum, n. 686. Quod sit ex amore Domini erga universum genus humanum, n. 686. Quod leges conjugiorum sint ex regno Domini, n. 162. Quod conjugium unius viri cum una uxore percipiatur clare ab iis qui perceptionem, non ita ab illis qui conscientiam habent, n. 865. Quod amor conjugalitatis unius uxoris fuerit felicitas cælestis homini antiquissimæ ecclesiæ, n. 995. Quod amor conjugalitatis fuerit principalis antiquissimæ ecclesiæ, n. 995. Quod amor conjugalitatis fuerit principalis antiquissimæ ecclesiæ homini, amor erga prole posteris eorum, et hoc ob adventum Domini in mundum, n. 1123. Quod antiquissimi omnia conjugii assimilaverint, n. 54, ita intellectum et voluntatem, n. 54, 55. Quod inter virum et uxorem sit conjugium sicut intellectus et voluntatis, n. 568. Quod in universi singulis instar conjugii, n. 718, 747, 917, 1432. Cur conjugia intra familias contraherentur, n. 471, 483. Quod conjugium cæleste sit in proprio, n. 155, 252, 253. Quod conjugium cælestium et spiritualium sit in cælo, in ecclesia, apud unumquemvis, in singulis naturæ, et in singulis Verbi, n. 2173. Quod in singulis Verbi sit instar conjugii, n. 683, 793, 801, 2516, 2712. Quod omne doctrinale fidei in se habeat conjugium cæleste, n. 2516. De conjugiiis quomodo considerantur in cælo, et de adulteriis, n. 2727 ad 2759. Quid amor conjugalitatis et unde, quod hodie non sciatur, n. 2727. Quod conjugium cæleste et inde amor conjugalitatis sit ex conjugio divini boni et veri, ac veri et boni, ita ex Domino, n. 2508, 2618, 2728, 2729. Quod antiquissima ecclesia in illo amore fuerit, non posteritas, n. 2730. Quod amor conjugalitatis sit velle esse alterius et hoc reciproce, ita mutuo vicissim, et quod conjugium inter conjuges sit quale inter intellectum et voluntatem, n. 2731. Qui in amore conjugalitatis, quod in intimis vitæ cohabitent, n. 2732. Qui in amore conjugalitatis, quod simul sint in cælis, at qui non sunt, quod separantur, n. 2732. Quod conjugia sint seminaria

utriusque regni; quod ex amore conjugiali amor mutans, et plurima; quod adulteria sint contra cœlum, contra leges divinas et humanas et ordinem, n. 2733. Quod felicitas conjugii sit felicitas in utraque vita, n. 2734. Amor conjugialis representatus per pulchritudinem virginis et per auras adamantinas, n. 2735. Quod amor conjugialis sit innocentia, et quod qui in illo fuerunt sint in intimo cœlo, n. 2736. Qui in amore conjugiali, quod illis aperta sint interiora, et in iis regnum Domini, et quod ii receptibiles amorum cœlestium, n. 2737. Quod ex amore conjugiali sit amor mutuus, n. 2737, 2738. Quod ex conjugio boni et veri existant omnes amores, quorum varietates sunt ineffabiles, et secundum consanguinitates et affinitates quales in conjugii, n. 2739. Quod amor conjugialis non dabilis sit quam inter binas conjuges, n. 1907, 2740. Quod amor conjugialis seu bonum et verum continue influat, sed quod vertatur secundum receptionem, n. 2741. Quod sit instar amoris conjugialis apud quosdam, ex causis multis, quæ recensentur, sed quod usque non sit amor conjugialis, n. 2742. Quod amor lascivus æmuletur amorem conjugialem, n. 2742. Quod canis Cerberus significet custodiam ne transeat a jucundo amoris conjugialis cœlestis ad jucundum amoris conjugialis infernalis, n. 2743. Quomodo progressionem fiunt ab amore conjugiali ad cœlestia, et ab altera parte ad infernalium, per jucunda et per liberum, n. 2744. Quales sunt qui non amant maritos, sed eos vilipendunt, n. 2745. Quod amor conjugialis sit cœlum, representatur in regnis naturæ, in nymphis quæ fiunt volatiles, n. 2758. Quod simplices fidei, qui in amore conjugiali vixerunt et conscientiam habuerunt, in cœlum veniant, n. 2759, de adulteriis, n. 2746 et seq. Quod in Domino conjugium divinum boni et veri ex quo conjugium cœleste, ostensum, n. 2803. De conjugio divino, et de conjugio cœlesti, n. 2803. Quod per Jesum Christum significetur conjugium divinum, n. 3004, seq. vide *Christus*. Quod matrimonia non contraherent cum filiabus gentilis representativum fuerit ne bonum et falsum ac malum et verum conjungerentur, n. 3024, fin. ubi in Verbo agitur de conjugii, significatur conjugium cœleste quod est boni et veri, et in supremo sensu conjugium divinum quod in Domino, n. 3132. Quod reformatio quæ est initiatio et conjunctio veri et boni se habeat sicut virgo cum disponatur et dein cum copulatur marito, n. 3132. Quod inter bonum rationale Domini et verum e naturali non fuerit conjugium sed fœdus instar conjugialis, sed quod unio divinæ essentiæ cum humana et humanæ cum divina sit conjugium divinum, n. 3211. Quod permissum illis qui in externis, representati causa, ad uxorem adungere concubinam, non autem illis qui in internis sunt, et qui in bono et vero, ideo non Christianis, quibus est adulterium, n. 3246. Quod cœlestes sint ea conjugio boni et veri, non spirituales qui sunt dicti filii concubinarum, n. 3246. Quod conjugia contraherent intra gentis suæ familias, ut representarent cœlum, et societatum ibi conjunctiones quoad bonum et verum, n. 3665. Conjugium cœleste, seu conjugiale boni et veri non sit inter bonum et verum unius gradus, sed inter utrumque superioris et inferioris ut inter externum

hominis et internum, et sic amplius, *illustratum*, n. 3952. Quod in singulis Verbi sit conjugium cœleste et in supremo sensu conjugium divinum, seu Dominus, n. 4137, f. Quod conjugia et quæ conjugiorum sunt significant bonam conjunctionem cum vero, ostensum, n. 4434. Qui compresserit virginam, quod ducat illam in uxorem, n. 4444. Quod non contraherent conjugia cum gentibus, quod esset ne idolatræ fierent, et ne mala et falsa cum bonis et veris commiscerentur, n. 4444. Sed quod licitum conjugia ducere cum gentibus quæ cultum Jehovæ receperunt, qui peregrini vocantur, n. 4444. Quod conjugium representaret conjugium cœleste, quod est boni et veri, n. 4834. Quod ubi ecclesia non permittatur plures uxores habere sed apud Judeos, quia ibi non ecclesia, n. 4837. Quod lumbi correspondeant amori conjugiali, et quoque organa generationis, ab experientia, n. 5050 ad 5062, vide *Lumbi, Genitalia*. Quod illi in statu pacis sint, n. 5051, 5052. Quod in intimo cœlo et sapientissimi, n. 5052, quia amor conjugialis est fundamentalis omnium amorum, n. 5053. Qui in contrariis amori conjugiali vixerunt, quod dolorem incutiant lumbis et membris ibi, n. 5059, 5060. Quod in Verbo ubi de bono etiam de vero agatur, et quoque ubi de malo etiam de falso ob conjugium, n. 5138. Quod instar conjugii sit in omnibus et singulis naturæ, n. 5194. Quod conjugium boni et veri sit singulis Verbi, ita Dominus, seu Jesus Christus in singulis, n. 5502. Quod conjugium in supremo sensu sit ipsum divinum et divinum humanum in Domino, in sensu respectivo Dominus et cœlum, hoc est divinum bonum et divinum verum ibi, n. 6179. Quod in singulis Verbi sit conjugium cœleste et conjugium divinum, ostensum, n. 6343, 8339, f. Quod in omnibus et singulis sit instar conjugii, *illustratum*, n. 7022. Quod conjugium cœleste et in supremo sensu conjugium divinum sit in omnibus et singulis Verbi, n. 7945 et 8339. Quod apud Judæos non conjugiale fuerit causa quia in internis in falso et malo erant, n. 8809. Quod illi qui ab ecclesia spirituali non in conjugiali sint priusquam in bono sunt et inde in veris, n. 8809. Quod bonum spirituale non possit conjugii illis qui in solis veris fidei et non in bono simul seu cœleste, n. 8981, 8987. Conjugium inter illos qui in veris absque affectione, qui viri, ex illis qui in affectione veri ex jucunda amoris naturalis, quod sit cum amor illis fiat pro mediis et non pro fine, n. 8995. Quod conjugia inter illos qui sunt ex diversa religione sint nefaria, n. 8998. Quod hodie non plures uxores nec concubinam ad uxorem liceat habere, causa, n. 9002. Quomodo conjunctio boni et veri illegitima sit legitima, *illustratum*, n. 9182, 9184. Desponsatio quod sit conjunctio prima, quæ interni hominis absque externo, conjugium conjunctio est externi, ostensum n. 9182. Quod in singulis Verbi sit conjugium boni et veri, *illustratum*, n. 9263, 9314. Conjunctio boni et veri representata est per binas conjuges tum per binos fratres, eam differentia, de qua, n. 9806. Conjugia quod sint sanctissima, et adulteria maxime prophana, n. 9961. Doctrina de conjugio, n. 10167 ad 10175. Quod amor vere conjugialis sit unio duorum mentium ex conjugio boni et veri, *illustratum* n. 10168, 10169.

Quod jucundum eis sit internum et externum, et quod sit coeleste, at externum absque interno sit terrestre, quale animalium, n. 10170. Quod non sciatur quid amor vere conjugialis nisi sit in bono et vero a Domino, n. 10171. Quod erit inter unum maritum et unam uxorem, n. 10172. Quod imperare in conjugio destruat illum, n. 10173. Quod conjugia sancta sint, et ideo non lædenda, n. 10174. Quod adulteria sint prophana et sint ex inferno, n. 10174. Quod qui jucundum in adulteriis capiunt, non amplius credant illa quæ ecclesiæ et cœli sunt, quia amor adulterii est ex conjugio mali et falsi, quod est infernale, n. 10175. Quod quidam ex quadam tellure perceptionem habeant num sit conjugiale, ex idea conjunctionis boni et veri in mentibus eorum, de qua, n. 10756. De more eorum elegendi sibi uxorem in quadam tellure in universo, n. 10837. Quod modo unam uxorem habeant, quia plures sit contra ordinem divinum, n. 10837, f.

CONJUNCTIO. Quod Domini divinæ essentiæ cum humana sit unio, at Domini cum homine conjunctio, n. 2021. Conjunctio quod sit boni, adjunctio quod sit veri naturalis cum rationali, n. 3514. Processus conjunctionis unius boni cum alio, quod mutua agnitio, convenientia, affectio, initiatio, ad conjunctionem, n. 3809, 3810. Quod omnis conjunctio requirat reciprocum, ita reciprocum est consensus, n. 6047.

CONSANGUINITAS vide *Affinitas*.

CONSCIENTIA, vide etiam *Vincula et Perceptio*. Quod conscientia formetur per vera fidei, n. 1077. Quod conscientia apud hominem spirituales sit conscientia recti, n. 986, f. Qualis conscientia apud hominem regeneratum, n. 977. Quod nova voluntas sit conscientia, n. 1023, 1043. Quod conscientia sit intermedium inter Dominum et inter hominem, n. 1862. Quod Dominus regat hominem per conscientias vincula, si non ei conscientia, per vincula externa, n. 1835. Quod conscientia sit vera, spuria et falsa, n. 1033. Quod conscientia sit in parte intellectuali, n. 863, 865, 875, 1023, 1043. Est tentatio spiritualis, cum impugnatur conscientia, n. 847. Quod dolor conscientia sit ex pugna spirituum malorum et angelorum, n. 227. Quod mali genii et spiritus imprimis destruere conentur conscientiam, n. 1820. Qui perceptionem habet, novit singularia particularium, et particularia communum veritatum; non ita qui conscientiam, n. 865. Apud hominem non regeneratum, quod nulla conscientia, si aliquid, quale sit, n. 977. Qui fidem separant actualiter a charitate, quod nullam conscientiam habere possint, n. 1076, 1077. Qui credunt cultum et Verbum esse pro vulgo, ut teneatur in vinculo conscientia, quod in domicilio diaconum sint, n. 950. Quod adulteris nulla conscientia, n. 827, nec præstigiatricibus seu sirenibus, n. 831. Qui mali, in altera vita per conscientiam puniri nequeant, quia nullam habuerunt; qui conscientiam habuerunt, inter felices sunt, n. 965. Conscientia unde, n. 1919. Quod conscientia non dabilis sit absque charitate, n. 1919. Qui conscientiam habent, quod omnes in bono charitatis sint, n. 2380. Quod conscientia per vera fidei formetur, et quod eo melior conscientia, quæ vera fidei magis genuina erit, n. 2063, 2063, f.

Quod interior cogitatio iis a Domino, qui conscientiam habent, aliter qui non habent, n. 1935. Quæ differentia inter perceptionem et conscientiam, n. 2144. Quod cogitatio sit ex perceptione, ex conscientia, et ex nulla conscientia, n. 2515. Quod cogitatio sit ex conscientia illis qui habent, ex nulla conscientia illis qui non habent, n. 1914, 1919. Quod non rationales sint, qui non conscientiam habent, n. 1914, 1944. Quod simplices fidei, qui in amore conjugiali vixerunt, et conscientiam habuerunt, veniant in cœlum, n. 2759. Quod qui conscientiam habent non jurent minus qui perceptionem, quare a Domino interdictum est jurare, n. 2842. Quod conscientia formetur in bono et vero spirituali, tum in justo et æquo, et in honesto et decoro, quæ sunt bona, quæ sibi succedunt, n. 2915. Quod tria plana in qua Dominus operetur, conscientia interior, quæ est boni et veri spiritualis, conscientia exterior quæ est boni et veri naturalis, et civilis seu justis et æqui, et extimum planum propter illa quæ sunt amoris sui et mundi, de quibus, n. 4167. Quod conscientia sit nova voluntas et novus intellectus a Domino, n. 4299. Conscientia boni, quod sit ex bono quod ex vero, n. 4399. Qui absque conscientia sunt quod in externis solis sint, n. 4459. Quod conscientia sit terminus ubi planum terminatur in exteriori rationali, vel interiori naturali, quæ terminat ut quiescere ibi possit divinum quod influit; perceptio autem, quod sit in interiori rationali, n. 5145. Quod conscientia sit duplex, id est, boni et veri, ac justis et æqui, n. 5145. Conscientiosus de quibus, quod correspondeant pituitosis cerebri, n. 5386, ubi quid anxii sentitur, cum homo confert ad malum, indicium est quod reformari queat, n. 5470. De conscientiosis, quales sunt in altera vita, n. 5724. Quod angelorum influxus sit in illa quæ sunt conscientia hominis, n. 6207, 6213. Quod conscientia interior sit quæ boni et veri spiritualis, et conscientia exterior quæ justis et æqui, et quod sit conscientia falsa cum omnia faciunt sui causa, n. 6207. Qui in conscientia falsa seu in externis vinculis sunt, bene possunt fungi officis eminentioribus et facere bona secundum vincula illa, n. 6207. Qui ex bono naturali faciunt bonum et non ex doctrina religionis, quod non salvari queant, et quod illis non conscientia, n. 6208. Quod angeli propter privationem veri et boni, mere naturales putant esse debilitas et ægritudo animi; quia illis nulla conscientia, illustratum, n. 7217. Conscientia quod ex veris fidei nascatur et quod insideat memoriae interiori ubi sunt familiaria, sicut quæ in corpore, n. 7935. Quod illis qui ab ecclesia spirituali conscientia veri sit, n. 8081. Doctrina de conscientia, n. 9112 ad 9122. Quod sit ex religioso, n. 9112. Quod sit ex veris fidei, secundum receptionem eorum in corde, n. 9118. Quod qui conscientiam habent ex corde loquantur et faciant, et quod melior conscientia apud illustratos et intelligentes, n. 9114. Quod conscientia sit nova voluntas et ex charitate, n. 9115. Quod conscientia formetur per vera fidei, n. 9116. Quod vita spiritualis hominis sit e conscientia, n. 9117. Quod in tranquillitate et beatitudine sint, qui faciunt secundum conscientiam, et vicissim, n. 9118. Quod sit conscientia boni et conscientia justis, de quibus,

- n. 9119. Duo exempla de lucris et dignitate, ad illustrandum quid conscientia, n. 9120. Quales qui non habent conscientiam, nec sciunt quid conscientia, n. 9121. Quod qui in mundo non habuerunt conscientiam nec habeant in altera vita, n. 9122. Quod conscientia sit planum et receptaculum influxus boni a Domino, n. 9122.
- CONSENSUS.** Ut verum jungatur bono, erit consensus ab intellectu et voluntate, ac cum est a voluntate, tunc conjunctio, n. 3157, 3158.
- CONSOLATIO.** Quod consolatio post tentationem, et quod illa insinuat in bonum, n. 2821. Quod omnis consolatio per bonum et ex bono, n. 2821, 2841. Consolari quod sit sedare irrequiem animi spe, n. 3610, 6577, 6578. Loqui ad cor, quod sit consolatio, n. 6578.
- CONSUMATIO.** Quod consumatum malum, et consumatio quid, n. 1857. Consumatio quid, nempe cum malum ad summum pervenit in ecclesiis, de quibus, n. 2243. Consumatio sæculi et adventus Domini, quod sit ultimum tempus ecclesiæ prioris et primum novæ, n. 4535, 10622. Consumatio quod in communi sit finis ecclesiæ, et in particulari finis cujusvis de qua, n. 10622. Consumatio et consumatum, cum malum ad summum sit perductum, ita in communi et in particulari, n. 1857, 2243, 10622.
- CONTEMPTUS** aliorum præ se, vide *Amor sui*.
- CONTESTARI**, quod sit aversus esse, n. 5584.
- CONTINGENTIA**, quod sint omnia in providentia, et quod sint providentiæ, n. 5508.
- CONVENIRE.** Conventus cum de Domino, quod sit præsentia et influxus ipsius, n. 10147, 10148, 10197. Tentorium conventus, quod sit externum Verbi, ecclesiæ et cultus in quo interna, n. 10547, vide *Tentorium*.
- CONVIVIUM.** Quod sit cohabitatio, ostensum, n. 2341. Quod convivia et comessiones apud antiquos significarent appropriationem et conjunctionem per amorem et charitatem, n. 3596, vide etiam *Edere et Panis*. Convivium, quod sit initiatio ad conjunctionem, et quod id significetur per convivia apud antiquos, n. 3832, 5161. Quod convivia, cœnæ et prandia fuerint antiquis temporibus, causa consociationis per amorem, ac instructionis, et quod convivorum fines hodie sint in contrarium, n. 3596, 7996. Quod cœna paschalis repræsentaret consociationes in cœlo, n. 7836, 7997.
- CONVOCATIO** sancta, quod sit ut omnes simul sint, n. 7891.
- COQUERE.** Coctum aquis, quod sit quod exit ex vero fidei, ostensum, n. 7857. Coquere et elixare die sexto ad sabbatum, quod sit præparatio ad conjunctionem, n. 8496. Coquere ad conjunctionem boni, et elixare ad conjunctionem veri, ostensum, n. 8496. Coquere carnem quod sit preparare ad usum vitæ, ostensum, n. 10105. Coctum aquis quod sit quod ex doctrina veri, n. 7857. Olla, quod sit doctrina, n. 10105.
- COR.** Cum resuscitatur homo, quod angeli cœlestes teneant cordis provinciam, n. 170, 172, 176. Quid fulcire cor, n. 2166. Quod ex corde et anima, sit ex omni voluntate et intellectu, n. 2930. In ore esse, quod sit quod externum est et procedit ex vero, in corde autem id quod internum et procedit ex

- bono, n. 3313. Quod cor correspondeat cœlestibus et pulmo spiritualibus, n. 3635. De maximo homine, et correspondentia cordis et pulmonum, n. 3883 ad 3896, vide etiam *Respiratio*. Quod communes operationes cœli apud hominem observatæ in cerebrum, in respirationem pulmonum, in cor et in renes, n. 3884. Quod cordis vices se insinuant in pulmonicas, n. 3884. Quod in cœlo sit pulsus cordis et respiratio pulmonum, n. 3884. Observatus in cœlo pulsus cordis et respiratio, n. 3885. Quod pulsus et respirationes multiplices sint in cœlo, secundum societates et status fidei et amoris eorum, n. 3886, 3887. Quod cœlestium sermo percipiatur a spiritualibus sicut pulsus cordis, n. 3886. Quod in cœlo bina regna sint cœleste et spirituale, et quod cœlestes pertineant ad provinciam cordis, spirituales ad pulmonum, n. 3887. Quod influxus cordis sit in pulmones, similiter in toto corpore, et quod habeant se sicut bonum amoris et verum fidei, n. 3887, 3888, 3889, 3890. Quod voluntati respondeat cor et intellectui respiratio, n. 3888. Experientia de correspondentia cordis cum illis quæ amoris sunt et pulmonum cum illis quæ sunt fidei, n. 3889. Furari cor, quod significet mutationem status quoad bonum, n. 4112, 4113, 4133. Loqui ad cor quod sit fiducia, n. 6578. Cor obdurari et obfirmari, quod sit obstinatio, n. 7272, 7300, 7305. Cor quod sit intimum, quia est voluntatis ita amoris, n. 7542. Corde egredi quod sit voluntate, n. 8910. Quod cor sit vita amoris, et anima vita fidei, ostensum, n. 9050. Quod cor sit voluntas, n. 9113. Quod communicatio veri et boni in intellectu et voluntate sit sicut cordis et pulmonum, n. 9300, 9494. Quod cor sit amor et voluntas, n. 10336, vide etiam *Amor, Voluntas, Bonum, Anima, Respiratio*.
- CORBIS.** Quod sit voluntarium quatenus continens bonum, ostensum, n. 5144. Corbes perforati quod sint voluntaria absque terminatione in medio, n. 5145. Corbis seu canistrum quod sit jucundum sensuale, et predicetur de bono, scyphus seu poculum quod sit scientificum sensuale quod ultimum et prædicetur de veris, n. 9996.
- CORIUM,** vide *Cutis*.
- CORNU.** Quod significet potentiam veri ex bono, et in opposito sensu potentiam falsi ex malo, n. 2832, etiam cornu altaris, n. 2832. Cornu ferire quod sit destruere falsum per potentiam veri, et in opposito verum per potentiam falsi, n. 9081. Quod per cornu super quatuor angulis altaris sit potentia omnimoda, n. 9719, 9720, 9721. Cornua quod sint potentia veri ex bono, ostensum, n. 10182. Cornua quod sint exteriora, n. 10186.
- CORONA.** Quod sit divinum bonum ex quo divinum verum, n. 9930.
- CORPUS.** Regeneratur homo ut externa prestant obsequia internis, n. 911, 913. Quid abduci a corpore seu nescire num in corpore seu extra corpus, n. 1883. Quod instar animæ et corporis sit in singulis apud hominem, n. 1910. Quod omnia quæ in corpore humano repræsentent spiritualia, quæ in regno Domini, n. 2996, 2998, vide *Repræsentationes*. Quod angelorum cogitationes et loquelæ se habeant sicut interiora in corpore respective ad formam corporis externam, n. 3342 et seq. De spiritibus qui apparent ut corporei, et sunt qui

se spectantur in omnibus et singulis, n. 4221. Quod corporeum in se spectatum sit receptaculum sensationum; ita quoque corporeum vivum est simul cum illis, n. 5077. Quod homo non corpore resurgat, sed quod statim post mortem, et quod tunc in corpore sit, illustratum n. 5078. Status ejus corporis in altera vita describitur qualis, n. 5079. Quod illa apud hominem quæ transeunt a cogitatione ad loquelam et a voluntate in actum, ita in corpus, secundum influxum communem per correspondentias fluant, n. 5862. Quod corporeum hominis appareat spiritibus ut moles nigra, at illorum qui in fidei bono, ut ligneum, experientia, n. 5865. Quod sint spiritus qui apparent crasso corpore, quod sint qui prorsus confirmaverunt contra divinum, et sic clausurunt sibi interiora, n. 5991. Quod corporea hominis regantur ex influxu communi, n. 5990. Corpus, quod sit bonum amoris, illustratum et ostensum, n. 6135. Corpus quod sit receptaculum boni, n. 6135. Quod in corporis actiones et loquelam sit influxus communis, n. 6192, 6211. Quod cogitationes mundani et corporea discutiant ideas coelestes, experientia, n. 6309. De spiritibus corporeis, n. 6318. Quod sit correspondentia gestuum corporis cum affectionibus mentis, n. 7596. In corpore venire, cum dicitur de servis, quod sit cum vero absque jucundo, n. 8977, 8978, 8984. Quod a capite per collum in corpus respondeat influxui regni coelestis in regnum spirituale, n. 9913, 9914. Quod anima sit esse vitæ hominis, corpus existere inde, n. 10823.

CORRESPONDENTIA. Quæ in externo homine correspondent, et non correspondent in interno, n. 1563, 1568. Quod inter Dominum et hominem detur parallelismus, et correspondentia quoad coelestia, n. 1831, non quoad spiritualia, n. 1832, vide etiam *Representatio*. Quod leges latæ de servis se referant ad correspondentia, ad representativa, et ad significativa, n. 2567, versus f. Quod plura in verbo oriunda sint ex representativis in altera vita, et ex correspondentiis, n. 2763. Quid correspondentia, n. 2763. De representativis et correspondentiis, n. 2987 ad 3003, vide *Representationes*. Quod sensus literalis Verbi et sensus ejus internus respondeant, n. 3131. De representationibus et correspondentiis, n. 3213 ad 3226, vide *Representationes*. Cum homo in sancta cæna, quod in correspondentia sit cum angelis, n. 3464. Quod unica vita, et quod illi vitæ respondeant formæ quæ sunt substantiæ seu organa, quæ talia sunt qualiter respondeant, et quod hæc sit correspondentia vitæ cum organis, n. 3484. Quod appareat sibi rationale nihil videre nisi naturale respondeat, n. 3493. Quod cælum respondeat Domino, et quod homo quoad omnia et singula cælo, et quod inde cælum sit maximus homo, n. 3624 ad 3649, vide *Homo*. Quod Dominus sit sol cæli, et quod inde lux in qua intelligentia, et calor in quo amor, et quod inde correspondentiæ, n. 3636, 3643. Continuatio de maximo homine et correspondentia cordis et pulmonum, n. 3883 ad 3896, vide *Cor et Respiratio*. Continuatio de correspondentia cum cerebro et cerebello, n. 4039 ad 4055, vide *Cerebrum*. Quod representationes et correspondentiæ dentur spiritualium in naturalibus,

et quod cognosci possit a multis quæ apud hominem, et quæ homo novit, n. 4044, 4053. Quod gestus respondeant affectionibus interni, de quibus, n. 4215. Continuatio de maximo homine et de correspondentia in genere, n. 4218 ad 4228. Quod correspondentia sit in singulis formis organicis in corpore, et earum partium partibus, n. 4222. Quod sit in functionibus eorum, ac ideo cum formis eorum, n. 4223, 4224. Quod sit non modo cum formis organicis conspicuis, sed etiam cum inconspicuis, per quos visus internus et affectiones, n. 4224. Quantum scientia representationum correspondentiarum præstit aliis scientiis, n. 4280. Quia dubitant de cælo et inferno, quod non sciri possit quod influxus sit inde, et correspondentiæ, n. 4322. De correspondentia sensus communis voluntarii et involuntarii, n. 4326 et seq. vide *Sensus*. Quod vita civilis respondeat cum vita spirituali, illustratum, n. 4366. De correspondentia oculi cum intellectu et cum veris, et de correspondentia cum luce, n. 4403 ad 4420, vide *Oculus, Lux, Intellectus*. De correspondentia visus oculi et lucis cum maximo homine, n. 4523 ad 4533. Continuatio de maximo homine, et de correspondentia odoris et narium cum illo, n. 4624 ad 4634. Quod societates communes sint quæ constituunt cælum, et quod in quavis societate sint qui correspondent maximo homini, n. 4625. Quinam correspondent muco narium, n. 4627, vide *Nares*. De correspondentia auditus et auris cum maximo homine, n. 4652 ad 4660, vide *Auris*. De correspondentia gustus, linguæ, faciei, n. 4791 ad 4805. De correspondentia manuum, brachiorum, humerorum, pedum, plantarum, calcaneorum, cum maximo homine, n. 4931 ad 4953. De correspondentia lumborum et genitalium cum maximo homine, n. 5050 ad 5062. Quod correspondentia sit exteriorum cum interioribus et quod in compositione mediorum administratorum erit correspondentia, illustratum a fine, causa et effectu, n. 5131. De correspondentia viscerum interiorum corporis cum maximo homine, n. 5171 ad 5189. Quod ex situ et influxu sciri possit ad quas provincias pertinent societates angelicæ, n. 5171. De correspondentia peritonæi renum, ureterum, vesicæ cum maximo homine, n. 5377 ad 5396. Quod nihil existat in naturali mundo quod non correspondentiam habet cum spirituali mundo, illustratum n. 5377. Si non correspondentia, quod internum appareat externo abalienari et durum, n. 5422, 5423, illustratum per exempla, n. 5511. De correspondentia cum cute, ossibus et capillis, n. 5552 ad 5573. Quod per correspondentias fiat conjunctio interiorum et exteriorum, n. 8610. Quod per correspondentias jungatur cælum cum terra, n. 8615. Quod correspondentiæ maximam vim habeant, et quod ideo Verbum scriptum sit per meras correspondentias, n. 8615. Quod omnia quæ in mundo in tribus regnis sunt, representativa spiritualium et coelestium regni Domini sint, citatum, n. 9280, fin. et quod omnium correspondentiæ sint, citatum, n. 9280. De correspondentia hominis et omnia apud hominem cum cælo, n. 10030, fin. Quod correspondentiæ omnium membrorum corporis sint cum cælo, ostensum ex statua Nebuchadnezoris, n. 10030, et quod caput cælo intimo,

C U

- pectus et corpus medio, at crura et pedes caelo ultimo, n. 10030. Quod scientia correspondentiarum fuerit apud orientales, ostensum, sed quod dein oblitterata, praecipue in Europa, n. 10252.
- CORRIGIA**, calcei quid, n. 1748.
- CORRUMPERE**. Quod praedicetur de intellectualibus, ita de persuasionibus, n. 622. Corrupti, quod sit avertere se a divino, n. 10420.
- CORTINÆ**, vide *Aulea*.
- CORVUS**. Quod corvi sint falsitates, n. 866.
- CORYLUS**. Quod sit verum naturale, n. 4014.
- COSTA**. Quod sit proprium carum, n. 147, 148, 149. Costæ cum sint latera, vide *Latera*.
- COTURNIX**, vide *Selav*.
- CRAERO**. Quod sit formido illorum qui in falsis mali, n. 9331, vide *Insecta*.
- CRANIUM**. Quod dolores sentiantur in variis locis, qui existunt a falsis quæ ex cupiditatibus, n. 5563.
- CRAS, CRASTINUM**. Quod sit in æternum, n. 3998. Quid cura et sollicitudo pro crastino, et quinam in illa, et quinam non in illa, illustratum, n. 8478, 8480, fin. Quod postridie seu crastinum, cum de gente Judaica, sit duratio usque ad finem ecclesiae, n. 10497.
- CREARE**. Quod sit regenerare, n. 1688. Distinctio inter creare et facere, n. 472. Historica creationis in primis capitibus Geneseos, quod sint historica facta, illustratum ex variis ibi, n. 8891, 9942. Quod creare sit reformare et regenerare hominem, ostensum n. 10373. Creare quod sit a novo formare, quod sit quale, et facere sit effectus, n. 10373. Quod in primis capitibus Geneseos instauratio ecclesiae caelestis describatur, n. 10545. Creari quod sit a divino esse a primis ad ultima seu ab intimis ad extima, n. 10634.
- CRESCERE** in multitudinem, quod sit extensio ab intimo, n. 6285.
- CRIBRUM**. Quod opus reti circum altare, quod sit sensuale, illustratum, n. 9728.
- CRINIS**, vide *Pilus*.
- CRITICUS**. Quod ideæ criticorum appareant in mundo spirituali instar linearum clausurarum, n. 6621.
- CRUELITAS**. De infernis crudelium, vide *Infernum*. Quod adulteri sint crudeliter, n. 824. Cruelitates in quas phantasias vertuntur in altera vita, n. 954. Infernum crudelium adulterorum, sub pede dextro ubi tales ex gente Judaica ab experientia, n. 5057, quam crudeliter tractaverint gentes ex jucundo, n. 5057. Quod crudeles in infernis excrementitiis, et ibi cadaverosa, n. 5394.
- CRUDUM**, quod sit absque amore, n. 7856.
- CRUS**. Caput super cruribus et medio, quod sit ab intimo ad externum, illustratum, n. 7859. Crura bestiarum quod sint naturalia, quia involvunt etiam pedes, aliter apud homines, ostensum, n. 10050.
- CRUX**. Quod sit verum divinum, quod a Judæis contumeliis affectum, flagellatum et crucifixum, n. 2313. Passio crucis quod fuerit ultimum temptationis, et non secundum fidem hodie, illustratum, n. 10059, vide *Dominus*.
- CUBARE**. Quod sit status tranquillitatis, ostensum, n. 3696.
- CUBICULARIUM** Pharaonis, quod sint interiora scientificorum, n. 4789, 4965.
- CUBICULUM**, vide *Domus*.

C O

- CULINA**. Binæ mulieres in culina, n. 2125.
- CULTER** qui ad sacrificia, quod sit verum fidei, vocatur gladiolus, tum qui ex lapide ad circumcisiones, n. 2799, vide *Gladius*. Quod culter raro nominetur in verbo, est quia sunt cultrarii, de quibus, n. 2799, fin.
- CULTUS**, vide etiam *Ecclesia, Externum et Internum*. Cultus externus et internus, n. 1803. Qualis homo internæ ecclesiae et qualis externæ, n. 1098. Quod interna vivificent cultum, n. 1175. Qui in externo cultu sunt, quod internum in illo habeant si charitatem, n. 1100, 1151, 1153. Quod homo sit in cultu, cum in amore et charitate, n. 1618. Quod ecclesia fuerit una, si omnibus charitas tametsi quoad cultus externos et quoad doctrinalia different, n. 809, 1285, 1316, 1798, 1799, 1834, 1844. Quod cultus sit activum quoddam ex caelesti, n. 1561. Quod ex cultu sciatur quales fines, n. 1571. Quod cultus externus absque interno sit nullus cultus, n. 1094. Quod cultus reddatur externus ne prophanetur internum, n. 1327, 1328. Quod cultus externus esse debeat, n. 1618. Quid cultum internum facere externum, n. 1175. Quid cultus fictus, n. 1195. Quod cultus solum externus iis qui non credunt vitam æternam, n. 1200. Quod cultus externus eo magis sit prophanus, quo interiora sunt prophana, n. 1182. Quod Babel sit cultus in quo amor sui, ita prophanium, n. 1326. Quod omnis cultus divinus esse debeat ex libero, n. 1947. Quod in omni cultu erit humiliatio, n. 2327. Quod sanctum cultus sit secundum quantitatem et qualitatem veri fidei implantati in charitate, n. 2190. Quod Judæi in cultu sancto externo potuissent teneri absque sancto interno, illustratum, n. 4293. Cultus ex bono, quod sit vere cultus, at ex vero absque bono, quod sit cultus externus, n. 7724. Quod cultus verus sit vita secundum præcepta fidei, n. 7884. Quod cultus sit ex interioribus scientificorum ecclesiae, quæ sunt doctrinalia, n. 9922. Quod vere cultus et vere amor Domini sit facere præcepta ipsius, illustratum et ostensum, n. 10143, 10153. Quod cultus qui placet sit a Domino apud hominem, sed non ab homine, n. 10203. Cultus quod sit vel ex bono spirituali, vel ex bono caelesti, n. 10242. Cultus divinus a spiritali qualis, et a caelesti qualis, n. 10295. Quod omne cultus quod vere cultus sit a Domino, et non ab homine, illustratum, n. 10299. Quod cultus applicatus ad amores hominis sit infernalis, sed quod erit ad amores caelestes, n. 10307, 10308, 10309. Imitari affectiones sicut caelestes in cultu, quod sit infernale, n. 10309. Si homo coletur pro Deo quod spiritus infernales colantur, illustratum, n. 10642. Quod Dominus velit cultam et gloriam ab homine propter hominis salutem, et quod hoc sit gloria ipsius, illustratum, n. 10646.
- CUMULUS**, vide *Acervus*.
- CUPEDIÆ**, vide *Gustus*.
- CUPIDITAS** quod sit fœdi cujusdam amoris, n. 1666.
- CONCUPISCERE** quod sit velle ex malo amore, et quod concupiscentia sit voluntatis in intellectu, et continuum amoris ac sicut ejus respirationis vita ostensum, n. 8910. Quod non concupiscere illa quæ proximi sunt, sit ne transeat in voluntatem, n. 8910.
- CUPRUM**, vide *Æs*.

D A

CURA. Quid cura et sollicitudo pro crastino, et quanam in illa, et non in illa, illustratum, n. 8478, 8479, fin. 8480, fin.

CURARE, vide *Sanare*.

CURRUS. Quid currus ignis Eliæ, n. 2760. Quod sit doctrina, ostensum, n. 5325. Vehicula Ægypti quod sint doctrinalia scientificorum de quibus, n. 5945. Pharaonis seu Ægyptiorum equi, quod sint scientifica ex intellectuali perverso, equites ratiocinia falsa inde, currus doctrinalia falsi, exercitus falsa, n. 8146, 8148. Quod currus qui vehunt, et currus cum quibus pugnant sint doctrinalia in utroque sensu. Sed hæc ad pugnam instructa et quod hoc ex representativis in altera vita, n. 8215. Quid rota vide *Rota*.

CURVARE SE, cum prædicatur de leone, quod sit in potentiam se mittere, n. 6369.

CUSCH, vide *Ethiopia*.

CUSTODIA, CUSTODIRE, vide *Carcer*. Dari in custodiam, quod sit rejectio, n. 5083, 5101. Quod sit separatio, n. 5456. Custos et custodia quod dicatur de Domino, tum de prophetis et sacerdotibus, ita de Verbo, ostensum, n. 8211, fin. Custodire, quod sit memoria, n. 9149. Custodire præcepta, et similia, quod sit vivere secundum illa, illustratum, n. 8767. Custodire quod sit vinculis tenere, n. 9096. Custodire cum de Domino, quod sit providentia et custodia, n. 9304.

CUSTOS, vide *Custodia*.

CUTIS. Quod pellis et cutis sint externa, ostensum, n. 3540, de correspondentia cutis cum maximo homine, n. 5552 ad 5559. Quod cuticulares sint introitu ad cælum, n. 5553. Quod fidem aliis habuerint, modo id confirmaverint ex sensu literæ Verbi, n. 5554. Quod modo communia fidei sciverint, inde seducti a malitiosis, n. 5555. Cuticularium quod multa differentia, n. 5555. Qui cutem squamosam referunt, quod ratiocinentur de omnibus num ita sit, et ipsi nihil sciant, n. 5556. Qui cutem minus sensitivam constituunt, quod sint qui blaterarunt, et vix sciverant quid dixerunt, n. 5557. Quod cuticulares et experiantur num ita sit, ex fluentia soni, si renisus ab interiori, n. 5558. Conformatio cutis ostensa, quod pulchra apud regeneratos, et tetra apud malos, n. 5559. Qui solum in veris fidei, et non in bono secundum illa, quod in ultimis cæli sint, et constituent referantque eum, n. 8980. Quod cuticulares in cælo representati sint per servos hebraicos in ecclesia representativa, n. 8977, 8980. Pellis et cutis quod sit falsa in ultimis, n. 10036.

CYANUS, ACHATES, AMETHYSTUS, quod sit spiritualis amor boni, seu bonum internum regni spiritualis, n. 9870.

D.

DAMASCUS quid, n. 1715, 1796.

DAN. Quod sit ultimus terminus, n. 1710. Quod in supremo sensu significet justitiam et misericordiam, in interno sanctum fidei, in externo bonum vitæ, n. 3921, 3923. Quod sit affirmativum et agnitio veri illius prima, ita primum hominis regenerandi, sed ultimum hominis regenerati, ostensum, n. 3923. Quod sint qui in vero et nondum in bono, n. 6396. Quod sint qui in ultimo regni Domini,

D E

quia ex vero bonum faciunt, et non ita ex bono, n. 6396. Quod sit tribus ultima, n. 10335.

DANIEL. Quod per Danielem representetur propheticum de adventu Domini et de statu ecclesiæ, n. 3652.

DARE. Per quod pater dederit, cum de Domino, quod sit quod sibimet ipsi dederit, n. 3706, fin.

DAVID. Quod David pro Domino, ubique in Verbo, n. 1888, etiam, n. 9954.

DEBILIS oculis quod sit quoad intellectum, n. 3820.

DEBORAH nutrix Rebeccæ, quod sit malum hæreditarium, n. 4563.

DECALOGUS, vide *Lex*.

DECANTATIO terræ, quod sit eximiora ecclesiæ, n. 5618.

DECEM. Quod decem et decimæ sint reliquæ, n. 576, 1738, 1906, 7284, pr. et fin. Quod centum idem ac decem, n. 1988. Decem quod sint omnes, n. 4638. Decimum mensis quod sit statum initiationis interiorum, etiam et decimus dies, n. 7831. Decima pars, quod sit quantum satis, n. 8468, 8540, ita quoque quantum ad usus, n. 9756.

DECIMÆ quod sint reliquæ, n. 576, 1738. Quod bis decimæ sit bonum reliquiarum, bonum tam cæleste quam spirituale, n. 2280.

DECIMUM QUINTUM, quod sit status novus ita principium sequentis periodi, n. 3400.

DECLINARE, quod sit ad falsum, n. 4815, 4816.

DECOLLARE, vide *Collum*.

DECORUM. Quod vera sint formæ boni, illustratum ab honesto et decoro, de quibus, n. 4574.

DECUS. Quod sit divinum verum in forma exteriori tum ejus splendor, ita quoque ecclesia spiritualis ostensum, n. 9815.

DEDAN, quid, n. 1172, quod Scheba et Dedan sint cognitiones ecclesiæ et derivationes veri ibi seu doctrinalia charitatis et fidei et illi qui in illis sunt, n. 3240, quod Scheba et Dedan non sint pronepotes Chami seu filii Ramæ, sed nepotes Abrahami ex Keturah, n. 3240, p. 219. Quod Scheba sint proprie illi qui in bono fidei et Dedan qui in vero ex bono, n. 3240, fin. 3241, pr.

DENS. Stridor dentium quod sit collisio falsorum cum veris fidei ab eis qui concludunt ex fallacis sensuum et inde falsis, ostensum, n. 4424, f. [vide etiam explicatio significationis dentium in Apocalypsi Explicata, n. 556]. De correspondentia dentium, n. 5565 ad 5568. Quod sint illi qui vix aliquid vitæ spiritualis residuum habent, n. 5561. De latrone cui facies nulla, sed rictus et dentes, n. 5566. Quidam subsannator etiam absque facie et loco ejus dentes, n. 5567, hujus generis *Bonlie* mihi videtur. Quinam sunt qui strident dentibus, quod sint qui contra divinum pro naturam, n. 5568. Dens quod sit intellectus exterior et inde verum naturale, ostensum, n. 9052. Cum de servo, quod sit sensuale, n. 9062.

DEORSUM, spectare sursum, et spectare deorsum, quid, n. 6952, 6954, vide *Elevatio*.

DEPOSITUM. Cibus ad depositum terræ, quod sit ad omnem usum naturalis, n. 5299.

DESCENDERE, cum prædicatur de Deo, quod sit ad judicium, n. 1311, quod descendere involvat dejectionem ad malum, sicut ascendere elevationem ad bonum, illustratum, n. 4815, vide etiam *Ascendere*. Ascendere quod sit versus interiora, et descendere

DE

versus exteriora, n. 5406. Descendere, quod etiam sit vita cum id simile est cum ire, n. 5637. Descendere cum dicitur de Domino, quod sit ad inferiora, n. 6854.

DESERTUM. De Judæis latronibus in deserto, n. 940, 941. Quod sit id parum vitale adhuc, n. 1927, quod sit parum habitatum et excultum, etiam prorsus non habitatum et excultum, ostensum, n. 2708. Desertum quod sit prorsus non habitatum et excultum etiam sit in duplici sensu, nempe de illis qui postea reformantur, et de illis qui non reformari possunt, n. 2708. Quod desertum etiam sit tentationes, n. 2708, nempe quod sit vastatio boni et desolatio veri et quod sit tentatio, quod desertum capiatur in vario sensu, n. 3900. Desertum cum prædicatur de ecclesia ubi non bonum et inde non verum, n. 4736. Desertum quod sit status tentationis, aliquantum est ostensum, n. 6828. Desertum quod sit ubi non conjunctio veri immediate a Domino procedentis, cum vero quod mediate, n. 7055. Desertum, quod sit obscurum fidei, n. 7313. In desertum, cum ei adjunguntur quadraginta anni, vel menses, vel dies, quod sit status subeundi tentationes ad confirmanda vera et bona fidei, ostensum, n. 8098. Ros et manna super facies deserti quod sit novum voluntarium, n. 8457. Desertum quod sit jucundum sensualis et sensuale, n. 9341.

DESOLATIO, vide *Vastatio*.

DESPERATIO. Quod tentationes secum habeant desperationem de fine, n. 1787. Causæ cur illi qui regenerantur, in desperationem redigantur, n. 2694. Desperatio, quod apud regenerandos sit de vita spirituali, n. 5279. Quod sit ultima vastationis et desolationis, causa, n. 5280. Perdesperationes, desolationes et tentationes agnoscitur quod omne veri et boni a Domino, n. 6144. Quod qui in infestationibus et in tentationibus perducantur ad desperationem, n. 7147. Quod id fiat per subtractiones verorum, n. 7147, aliquid de statu desperationis, quod tunc putent se tradi infernalibus, n. 7155. Quod infestatio et tentatio perducenda sit ad desperationem, et quod alias deesset ultimum usus, ostensum a tentatione Domini, quod fuerit usque ad desperationem, n. 7166. Quod desperatio sit in tentationibus, et quod tunc loquantur acerba, ad quæ tunc non attenditur quia tentatio est ad ultimum limitem potentie resistendi, n. 8165. Quod tentationes sint continuæ desperationes de salute, n. 8567.

DEUS. Quod Jehovah dicatur ab essentia, Θεός Deus a potentia, inde plures dicti Dei, n. 300, 3910. Cur dicatur Jehovah, cur Deus, n. 709, 732, 1096. Cur in Verbo Dominus dicatur Deus, n. 2001. Deus nominatur ubi de vero, Jehovah ubi de bono, n. 2586, 2769, 2807, 2822. Quia antiqui nomini Jehovah seu Dei adjecerunt aliquid quale, inde factum, quod postea plures deos coluerint, n. 2724 ad fin. Quod Deus dicatur cum de bono et vero spirituali, Jehovah autem cum de bono et vero cœlesti, n. 3921, fin. Omne quod dixit Deus ad te fac, quod sit providentia Domini, n. 4101. Deus Schaddai benedicet tibi, quod sit tentationes veri et boni per quas conjunctio, n. 3667. Quod plures Deos sibi fecerint ex diversis nominibus quibus Dominum in antiqua ecclesia insignive-

DE

runt secundum attributa et secundum bona quæ ab ipso, et quoque secundum vera, n. 3667, 4162, et 4167. Quod Deus sit verum, paucis ostensum, n. 4287. Quod angeli dicantur Dii ex veris et bonis, quæ a divino, ostensum, n. 4295. Quod Dominus Deus dicatur cum agitur de vero et de potentia ex vero, ostensum, n. 4402. Quod angeli ex veris, ita vera dicantur dii, ostensum, n. 4402. Quod Dominus dicatur EL in singulari et ELOIM in plurali, ubi agitur de vero et de potentia, ostensum, n. 4402. Quod quoque Deus et Dii dicatur ubi agitur de falso, et inde potentia, n. 4402, f. Dii alienigeni, quod sint falsa, n. 4544. Quod genus humanum tale sit, ut colant de quo aliquam perceptionis ideam habent et in quo divinum, et quod Dominus etiam ideo in mundum venerit, n. 4733. Quod Christiani in altera vita dicant unum Deum, sed cogitent tres, sed quod gentiles solum Dominum adorent, n. 5256. Deus faciens, quod sit providentia, n. 5264. Quod antiqui insigniverint unicum Deum variis nominibus, secundum illa quæ ab ipso, et quod inde posteriori coluerint tot Deos, n. 5628. Quid sit quod Deus semper ante oculos habendus, quod nempe sit ut timor ejus aut amor universaliter regnet, illustratum, n. 5949. Esse Deus cum illis, quod sit providentia divina Domini, n. 6303. Deus, quod sit verum, n. 7010. Deus Israelis et sanctus Israelis quod sit Dominus, ostensum, n. 7091. Esse illis Deum, quod sit divinum recipere, n. 7208. Quod Deus in supremo sensu sit divinum supra cœlos, in sensu interno divinum verum procedens a Domino, n. 7268. Quod Deus sint vera, et quod inde angeli dicantur Dii, et Eloim vel Elim in plurali, ostensum, n. 7268. Quod nullus sicut Jehovah Deus, sit quod unus Deus et non præter ipsum, ostensum, n. 7401. Dii quod sint vera et in opposito sensu falsa, n. 7873. Duxit Deus, quod sit providentia et auspiciam divinum, n. 8093, 8098. Dii quod sint angeli et quod sint vera, quia receptiones divini veri a Domino, ostensum, n. 8301. De illis qui cogitant de Deo, quid fecerat ante creationem, quod illos ad finem universi sint binæ statuæ deglutientes, de quibus, n. 8325. Quod nulla idea habeatur absque idea humana, ita absque Domino, n. 8705. Quod non alii Dii erunt coram faciebus Dei, sit quod non cogitandum de veris aliunde quam ex Domino, n. 8867, facere similitudinem sui instar illorum quæ a divino, quid, n. 8870, 8871, 8872. Dii alieni, sculptilia, fusilia, idola, quod sint qui ex propria intelligentia, quæ ideo nullam vitam in se habent, ostensum, n. 8941. Deus quod et sit divinum verum procedens a Domino, quod facit ordinem, et vocatur Deus, n. 8988. Quod angeli sint vera divina, n. 8192. Quod Dominus dicatur Dominus a divino bono, ac Deus, Rex et Magister a divino vero, ostensum, n. 9167. Dominus Jehovah quod sit Bone Jehovah, n. 9167, p. 326. Ad Deum veniet verbum cum ad judices, quod sit inquisitio per vera paucis ostensum, n. 9160. Angelorum idea de Deo, de trino, et de procedere, quod prorsus aliæ sint, quam hominum, illi quod Dominus solus et unicus Deus, quod etiam illustratur per tria apud angelum, n. 9303. Quod agnoscere Deum suum sit primum religionis, n. 10118. Esse in Deum, cum de

DI

Domino, quod sit præsentia et influxus ipsius in Verbum, n. 10154. Ego Jehovah Deus, quod sit quod a Domino omne bonum amoris et verum fidei, n. 10158.

DEXTRA. Quod boni ad dextram Domini, mali ad sinistram, n. 1276, ita circum hominem et angelum, n. 1274, 1276. Quid dextrum et sinistrum, n. 1582, 7518. Sedere ad dextram quod sit status potentiae, n. 3387, 4592, 4933. Ad dextram, quod sit primo loco esse, ad sinistram quod sit secundo, n. 6267, 6269, 6271. Ex hinc unus et ex hinc unus, quod sit ad dextram et ad sinistram, et sic undequaque, illustratum, n. 8615. Quid dextrum sit bonum amoris celestis et sinistrum bonum amoris spiritualis, illustratum, n. 9511, 9556. Quod quæ sunt partes dextræ apud hominem se referant ad bonum, ex quo verum, et quæ sunt partes sinistræ ad verum quod ex bono, n. 9604, f. 9736. Quod per utriusque conjunctionem significetur conjugium boni et veri, n. 9495. Quod dextra sit potentia et dextra Jehovah divina potentia Domini, ostensum, n. 10019. Quod dextra sit bonum ex quo verum, et in opposito scusum malum ex quo falsum, ostensum, n. 10061.

DIABOLUS, vide *Infernum*. Quod infernum constituat unum diabolum, n. 694, 908. Quid diabolus et quinam simul diaboli, et quod cum iis loquutus sim, n. 968. Quod Dominus nihil opus habeat infernalibus spiritibus, quia ex bono omnis potentia, n. 1749, vide etiam *Spiritus*.

DIBAPHUM et coccineum quod sit bonum spirituale, ostensum, n. 4922. Coccineum quod sit bonum, dibaphum verum ostensum, n. 9468.

DICERE. Quid quod Jehovah dixit ad Abramum, n. 1602. Quod Jehovah dixit significet perceptionem, n. 1791, 1819, 1822. Quod dicere sit percipere, n. 1898, 1919, 2080, 2515, 2532, 2806. Quod nova perceptio significetur per quod dixit Deus, n. 2061, 2338, 2260. Quid dicere et quid loqui, n. 2919. Cum dicere et loqui nominatur, quod illud sit percipere, hoc cogitare, n. 2619. Quod loqui sit cogitare, n. 2271, 2287. Quod loqui etiam sit influxus, n. 2951. Quod loqui sit velle, n. 3037. Dicere quod sit communicare, n. 3060, 4131, 6228. Quod dicere sit percipere et cogitare, manifestius, n. 3395. Loqui dicendo quod sit persuadere, n. 4478. Dicere dicendo, quod sit exhortatio, n. 5012. Dicere quod sit prævidere cum prædicatur de Domino, n. 5361. Quod sit percipere, n. 5687. Dicere respective ad recipientem, quod sit perceptio, sed respective ad loquentem sit influxus, n. 5743, 8060. Loqui Verbum quod sit influxus, et inde receptio, n. 5797. Dicere quod sit dare perceptionis facultatem, n. 5877. Quod sit influxus cum ab interno, n. 6152, 6291. Quod sit communicatio, n. 6228, quod sit responsum ex perceptione ab interiori, n. 6251. Dicere cum prædicatur ad internum, quod sit elevatio, n. 6262. Quod sit influxus, n. 6291. Loqui ad cor quod sit fiducia, n. 6578. Jehovah dixit ad illos, quod sit instructio, n. 6879, 6881, 6883, 6891. Dixit Deus quod sit prævidentia, n. 6945. Quod etiam sit providentia, n. 6951. Loqui quod sit prædicatio, n. 6999, 7063. Dixit Jehovah quod sit illustratio et confirmatio in illustratis, n.

DI

7019. Dicere quod sit exhortatio, n. 7033, 7090, quod sit mandatum, n. 7036, quod sit exhortatio, n. 7098, 8178. Quod sit cogitatio, n. 7094. Quod sit responsum, n. 7103, 7394. Quod sit voluntatis, n. 7107, et quod significet varia, n. 7107. Dixit Jehovah quod sit instructio, n. 7186. Loqui Deus quod sit novum, sed prioris continuum, n. 7191. Quod sit exhortatio, n. 7191. Quod loqui sit exhortatio, n. 7215. Loquutus Jehovah, quod sit e novo instructio, n. 7226. Loqui quod sit admonitio, n. 7216, 7220, 7237, 7243. Loqui Jehovah, quod sit mandatum, n. 7240. Quod sit influxus, n. 7270. Quod sit instructio, n. 7241. Dicere quod sit cogitatio, n. 7244. Dixit quod sit influxus et communicatio, n. 7291, 7381. Dicere quod sit instructio, n. 7304, 7380, 7517. Dicere quod sit mandatum, n. 7310. Quod sit informatio, n. 7769, 7793, 7825. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod sit secundum promissionem in Verbo, n. 7933. Dicere quod sit cogitatio, n. 7957. Loqui quod sit voluntas, n. 7959. Loqui et dicere quod sit instructio, n. 8041. Dixit Deus quod sit prævidentia, n. 8095. Dicere et loquens dixit Jehovah quod sit instructio, n. 8127. Quod loqui sit influxus, n. 8128. Dixit quod sit influxus, n. 8221, 8462. Dicere cum a vero respective ad bonum, quod sit reciprocum, quod responso, n. 8091. Loquutus Jehovah ad Moschem, quod sit illustratio per Verbum a Domino, n. 10215. Loquutus Jehovah ad Moschem dicendo, quod sit perceptivum illustrationis per Verbum a Domino, n. 10234, et quoque aliquid e novo revelatum, n. 10234. Quod loqui et dicere cum de Jehovah, sit instructio, n. 10277. Quod sit illustratio et perceptio, n. 10290. Dixit Jehovah ad Moschem quod sit illustratio et perceptio per Verbum a Domino, illustratum, n. 10290. Mosche loquutus ad filios Israelis quod sit informatio eorum qui ab ecclesia per Verbum, n. 10355. Dicere quod sit exhortatio, n. 10398, 10471. Dicere quod sit conclusum, n. 10602.

DIES, vide etiam *Annus*. Quod Dies pro tempore et pro statu accipiatur, n. 23, 487, 488, 493, 839. Quod status fidei sit dies, status nullius fidei nox, n. 221. Quod vices regenerati, quoad voluntaria sicut æstas et hyems, quoad intellectualia ut dies et nox, n. 935, 936. Quod dies, sicut omnia tempora significet status, n. 2788. Quod ad hunc diem usque ad hodie et hodie, sit perpetuum et æternum, n. 2838, 4304, 6165. Venire in dies quod sit exuere humanum, n. 3016. Fuit in die illo, quod sit status, n. 3462. Adhuc dies magnus, quod sit status præcedens, n. 3785. Multiplicati dies, quod sit status mutatio, n. 4850. Tempora diei, ut mane, meridies, vesper, diluculum, in inferno nox et cruciatus, de quibus videatur illustratio, n. 6110. Ab illo usque ad diem hunc, quod sit continue, n. 6278. Quod in die illo sit æternum, n. 6298. Tota die et tota nocte, quod sit status perceptionis non obscuræ et obscuræ, n. 7080. Diei in die, quod sit jugiter, n. 8418, 8423. Quod vices status sit in altera vita sicut vices temporum diei in mundo, ob causam ut jugiter perficiantur, n. 8426. Quod se succedant status in altera vita, sicut tempora anni in mundo, n. 9213. Quod status angelis se habeant sicut tempora diei, illus-

M

DI

- tratum, n. 10605. Quod dies sit status, citatum, n. 10656.
- DII**, vide *Deus*.
- DIGITUS**. Quod sit potentia, ostensum, n. 7430. Quod digiti simile significant ac manus, ostensum, n. 10062, fin.
- DILATARE** quid, n. 1101.
- DILUVIUM**, vide *Antediluvianum*. Quid diluvium, n. 660, 662. Quod diluvium et inundatio sit tentatio et desolatio, n. 705, 739, 790. De antediluvianis qui perierunt quales fuerunt ex hereditario, n. 310, 805. In genere quales fuerunt, n. 560, 562, 563, 570, 581, 586, 607, f. 660, 805, 808, 1034, 1673. De iisdem ab experientia, n. 1265 ad 1272, quod illis nulla tandem respiratio interna, n. 1120. Quod habitent sub monte nimbo ubi eorum infernum, n. 311, 581, 1266. Quam crudeles ibi sint, n. 1269. Quod in mundum spirituum emissi quam diræ eorum persuasiones, et quam lethalis harum influxus, n. 1270, 1271. Quod detrusi ab infante, n. 1271. Quod perductus ad eos et loquutus cum iis, n. 1268. Quod persuaserint sibi fuisse Deos, n. 1268. Quomodo mulieres eorum fuerunt amictæ, et quod liberi iis præverint, n. 1272. De antediluvianis minus malis, n. 1124, 1265. Quod crediderint de Domino, n. 1272. De antediluvianis, ab experientia, n. 1265, vide etiam *Nephilim*.
- DIMIDIUM**, in siclo, quod sint omnia, quia erant decem geræ, de quibus, n. 10221. Dimidium numeri, quod sit quantum correspondens tum quantum satis et aliquid, n. 10255.
- DINAH** quod sit affectio verorum communium, seu ecclesia in quo bonum, n. 3963, 3964, quod sit affectio omnium fidei, n. 4427, et quod sit ecclesia corrupta, n. 4504.
- DISCRIPTIO**. Pœnæ descriptionis diversæ, et pro quibus, n. 829, 829½, 957, 959. Discrptores in coniforma agentes, n. 957. Descriptio quoad cogitationes, n. 962, vide etiam *Laceratio*.
- DISCRIPTUM**, quod sit mors illata ab alio, et sic malum non sua culpa, illustratum, n. 4171.
- DISCERPI** quod sit a malis et falsis perire, ostensum n. 5828.
- DISCIPULI**, vide *Apostoli*.
- DISTANTIA**, vide *Locus et Situs*. De distantia in altera vita, ab experientia, n. 1273 ad 1277, 1376 ad 1381. Distantia, quod sit diversitas status vitæ, n. 9104.
- DIVERSORIUM**, quod sit naturale exterius, n. 5495.
- DIVIDERE** super. Quod sit dispositio, n. 4342, 4344. Dividi, quod sit separatio et remotio a veris et bonis, de qua, n. 4424. Dividere quod sit exterminare, n. 6360 et 6361, quod sit etiam separare et quoque dissipare, unde, ostensum, n. 9093.
- DIVINARE**, quod sit occultum scire, n. 5748. Quod sit occulta et futura scire, cum prædicatur de Domino, n. 5781. Divinatio, cum de prophetis, quod sit Revelatio quæ spectat vitam, visus doctrinam, n. 9248.
- DIVITIÆ**, vide *Opes*. Quod voluptates, potentia et divitiæ non impedimento sint quin venire possint in cælum, modo pro fine non habeantur, n. 945, 1877. Quod divites absque charitate primum in palatiis habitent, dein in vilioribus, demum stipem petant, et fetorem dentium exhalent, n. 1631. Quid opes

DO

- et divitiæ in sensu interno, n. 1694. Quod sint bona et vera, et in opposito sensu mala et falsa, n. 1694. Quod divitiæ, voluptates et jucunda vitæ non opposita sint vitæ spirituali, n. 3425. Quod quantum divitiæ in se habeant bonum spirituale, tantum bona sunt, demonstratum, n. 3951. Quod bonum spirituale in jucundo divitiarum inesse possit, sicut voluptas edendi, ut mens sana sit in corpore sano, n. 3951. Quod divitiæ non sint comparandæ solum sui causa, sed pro fine habentur ut inde in statu sit faciendi bonum, n. 6933 ad 6938. Si eminentia et opulentia sint pro mediis, quod tunc sint bona, n. 7820. Divitiæ, opes, thesauri quod sint vera et bona, ac cognitiones eorum, illustratum et ostensum, n. 10227.
- DOCTRINA**, **DOCTRINALE**, **DOCTUS**, vide etiam *Scientia et Ecclesia, Verbum, Caritas, Amor*. Quod docti non sciant præ simplices, n. 206. Unde doctrinalia ecclesiæ antiquæ, n. 608, 609, 920. Quod doctrinale non faciat ecclesiam, sed charitas, n. 1798, 1799, 1834, 1844. Quod ecclesia foret una, si charitas omnibus, tametsi quoad cultus et doctrinalia differant, n. 809, 1285, 1316, 1798, 1799, 1834, 1844. Quod doctrinalia nihil sint, nisi vivant secundum illa, n. 1515. Quod Dominus sit ipsa doctrina, vide *Dominus*, n. 2545. Quod doctrina fidei sit cœlestis spiritualis, non ex rationali, n. 2510, 2516, 2519. Quod doctrina fidei sit doctrina charitatis, n. 2571. Quod doctrina fidei apparentis ab humanis investita sit, n. 2719, 2720. Quod doctrina non percipiatur nisi rationaliter et sensualiter exponatur, n. 2553. Quod Dominus cogitaverit ex divino cœlesti, sed docuerit secundum captum, n. 2533. Qui spectant ad doctrinalia non ad vitam, quod non cogitent de vita post mortem, et vicissim, n. 2416. Quod doctrinale charitatis et doctrinale fidei sit et quod ecclesiæ antiquæ fuerit doctrinale charitatis, quod hodie est inter perdita, n. 2417. Quod inde scire poterint quid proximus, n. 2417. In qua ignorantia sint, qui in nullo doctrinali charitatis, n. 2435. Quid sit spectare ad doctrinalia, n. 2454. Quod liceat illis qui in affirmativo sunt de veris divinis, intrare in rationalia et scientifica, non autem illis qui in negativo, n. 2568, 2588. Quod doctrinalia sint ex scientificis, n. 3052. Quid quod doctrinalia remouentur cum primum reformatur homo, n. 3057. Doctrinalia fidei, quod sint apparentiæ veri divini, vide *Apparentiæ*. Quod vera non sint cognitiones sed in cognitionibus, n. 3391. Quod spirituales divinum a rationali separant usque adeo ut velint ut illa quæ sunt fidei, simpliciter credantur absque aliqua intuitione a rationali, de qua re, n. 3394. Quod Philistei rejecerint doctrinalia charitatis ante oblitteraverint vera interiora, n. 3412, 3413. Quod doctrinalia antiquorum prorsus alia fuerint quam quæ hodie sunt, nempe præter repræsentativa et significativa, doctrinalia amoris in Dominum, et charitatis erga proximum, n. 3419. Quod illa hodie oblitterata sint ab hodiernis Babylonis et Philistæis, n. 3419, 3420. Quod Verbum secundum illa doctrinalia sciri possit, ostensum, n. 3419, 3420. Quod unica doctrina sit, nempe charitatis erga proximum et amoris in Dominum, n. 3445. Quod tametsi doctrinalia varia, usque una sit ecclesia si omnibus charitas, n. 3451, 3452. Quod

DO

in omnibus doctrinalibus quæ ex verbi sensu literalibus, sint vera interiora, n. 3464. Quod docti hodie ament solum in cortice errare, et disceptare num sit, n. 3677. Quod Dominus sit Verbum, seu divina doctrina in triplici sensu, supremo, interno et literali, n. 3712. Docti quod minus sciant quam simplices, et in qua ignorantia sint de bono et vero, de cælo, et pluribus aliis, ab experientia, n. 3747, 3748, 3749. Quod scientifica sint media sapiendi, et media insaniendi, et quod eruditi inde in altera vita sint stupidiores simplicibus, n. 4156. Quod a falso principio fluant falsa, illustratum, n. 4717, 4721. Specialia doctrinæ quod sint confirmantia additamenta, et explicantia, n. 4720. Quod antiquis fuerint doctrinalia charitatis, quæ ducebant ad vitam et quantum illa prævaleant doctrinalibus fidei, n. 4844. Quod cognitiones et scientificæ eorum fuerint scire quid ecclesiæ ritualia significabant, n. 4844. Quod antiquæ ecclesiæ fuerint doctrinalia charitatis de quibus, n. 4955. Quod illa hodie deperdita, et cur, n. 4955. Quod scientifica in ecclesia antiqua inserviverint doctrinalibus eorum, n. 4964, 4966, vide *Scientia*. Vera ecclesiæ comparantur per doctrinalia et per Verbum; si solum per doctrinalia, tunc homo credit illis qui colligerint confirmantia, at si per Verbum, tunc potest sibi vera comparare ex divino, n. 5402. Qui in affectione veri sunt, propter verum et propter vitam, non manent in doctrinalibus sed scrutantur Verbum, et vident num vera sint, n. 5432. Doctrinalia scientificorum, quod sint quæ ex sensu literalis Verbi, n. 5945. Qui ad bonum spirituale pervenit quod non opus habeat doctrinalibus, n. 5997. Quod scrutandum sit verbum ad sciendum num vera sint doctrinalia, n. 6047, vide *Fides*. Quod omnia referantur ad communia, ita ad doctrinalia, n. 6146. Doctrina charitatis vide *Charitas*. Quod omnis doctrina sit veri, n. 7053. Qui legunt Verbum ex amore cælesti illustrantur et doctrinam sibi inde faciunt, qui autem ex amore infernali non illustrantur, sed ex eo plus occæcantur, illustratum, n. 9382. Qui in sensu Verbi externo sunt, et non in interno sunt, quod sint qui nullam doctrinam sibi ex verbo faciunt, n. 9409. Quod doctrina ex Verbo omnis erit, ut intelligatur Verbum, illustratum n. 9409. Quod apud illos qui in sensu literæ sunt absque doctrina, verum non sit aliqua potentia, illustratum, n. 9410. Quod doctrina ex Verbo erit ab illis qui in illustratione a Domino, n. 9424. Quod Verbum per genuinam doctrinam sustentetur, illustratum, n. 9424. Quod per idola in Verbo significantur doctrinæ ex sensu externo Verbi absque interno, ostensum, n. 9424. Quod genuina doctrina et Verbo sit sensus internus, n. 9430. Quod sensus externus Verbi absque genuina doctrina ex Verbo, sit obscurum instar nubis, n. 9430. Discrimen inter illos qui ex Verbo docent et discunt, et illos qui ex doctrina et Verbo, quod hi interiora intelligant, illi solum exteriora, n. 9025. Quod doctrina ex Verbo concinnanda sit ab illis qui in illustratione sunt a Domino, ut intelligatur Verbum, et quinam in illustratione, n. 10105. Quod per doctrinam ab illustrato factam capiendum sit Verbum, n. 10324. Quod doctrina ex Verbo sit lucerna, et quod sensus internus Verbi doceat illam, n. 10401. Quod sensus literæ Verbi absque doc-

DO

trina, ducat in errores, illustratum, n. 10431. Qui in externis absque interno sunt, et mere sensuales, absque doctrina legunt Verbum, et solum sensum literæ credunt, et quod inde falsa, nam de vero habent ideam materialem, n. 10582. Doctrina e Verbo omnino erit ut intelligatur, n. 10582. Ubi ecclesia ibi erit doctrina e Verbo, et quidem doctrina vitæ, quæ est doctrina charitatis et simul fidei et non solum fidei, n. 10763, 10765.

DOCTUS. Exempla quod docti non sciant quæ simplices, n. 206, vide etiam *Scientia, Doctrina, Intellectus, Sapientia, Internum, Externum*. Quod confirmare dogma non sit sapientis, sed videre prius num verum sit, n. 4741. Quod eruditi non credant quæ simplices, quia ex negativo consultant scientifica et sic se deprivent visu interiori, n. 4760. Quod eruditi minus sapiunt quam simplices, sit quia sensuales sint, ex scientifica sint sensuales, n. 5089. Quod eruditi per plures sint in persuasione falsi, quia confirmant falsa per scientifica, n. 5128. Quod eruditi quoad multam partem sensuales sint, causa, n. 6310. Quod eruditi non capiant quid sit spiritus et vita post mortem, experientia, n. 6317. Quod affectatio eloquentiæ et eruditionis inumbret res, n. 6924. Docere quod sit influere, et cum dicitur de Domino, quod sit providere, n. 7007. Quod eruditi credant se potius recepturos Verbum, si aliter scriptum, sed quod prorsus fallantur, tum quod illorum plerique athei et naturalistæ sint, n. 8783. Quod docti qui in veris fidei ex Verbo, plures sint in inferno, et qui in non veris et in falsis in cælo, causa, quia non in bono, illustratum et ostensum e Verbo, n. 9192. Quod internum apud doctos in christiano orbe plus clausum sit, quam apud simplices, causæ tres, n. 10492. Quod docti hodie errent solum in cortice, et ament disceptare modo num sit, n. 3677. Quod docti minus sciant quam simplices de cælo, de bono et vero, &c. ab experientia, n. 3747, 3748, 3749, 4156, 4760. Quod cognitiones sint media sapiendi, et media insaniendi, n. 4156, 4862, 8629. Quod docti sicut stellæ lucebunt, quid, n. 3820.

DOLOR. Quod dolor post circumcisionem sit cupiditas, n. 4496. Quod sit anxietas cordis seu voluntatis, n. 5887.

DOLUS, vide etiam *Simulatio*. Infernum eorum qui acuto dolo decipiunt, sine perdendi animos, n. 830. Differentiæ doli quod ex præmeditato et non ex præmeditato, n. 830. De dolosis præstigeatricibus, et eorum infernis et pænis, n. 831. Quod dolocissimi in tonna infernali. Quod dolos infundant subtiliter, nec admittantur ad homines, n. 947. De dolosis in camera obscura, n. 949. Simulatores dolosi, quod discernitionis pænas subeant, n. 957, 958, 959, 960. Quod dolosi et hypocritæ se insinuant in societates, sed quod rejiciantur et mulcentur, n. 1273. Quod dolosi hypocritæ intellecti sint per illos qui intrarunt, non vesti nuptiali induti, n. 2132. Quod antiquissimis simulatio et dolus enormia facinora fuerint, et dolosi e societate ut diaboli ejecti sint, n. 3573, f. Fraus, quod sit mala opinio et intentio, et quod diversum loquatur et sentiat ab illo cum quo loquitur, n. 4459, 4469. Quod dolosi inspecti ab angelis appareant ut serpentes et viperæ, n. 4533. Malitiosissimi sub calcaneo pedis, ostensum quales, n. 4951. Mali id quod

DO

agunt ex astu et quoque ex dolo, prudentiam vocant, n. 6655. Insiuari, quod sit facere ex voluntate et ex praeviso, n. 9009. Dolus quod sit malitia ex voluntate, praevia cogitatione, seu praemeditato, n. 9013. Quod sint genii a tergo et invisibiles, n. 9013. Quod destruant omne vitae spiritualis et interioris, n. 9013. Quod venenum sit dolus in verbo et serpentes venenati sint dolosi, ostensum, n. 9013. Quod dolus sit hypocrisis in sensu spirituali, ostensum, n. 9013, vide *Hypocrisis*.

DOMINARI. Dominans apud hominem, vide *Universale dominium*, etiam *Imperium*.

DOMINUS, vide etiam *Deus* et *Jehovah*. Quod Dominus dicatur Dominus, et pro Patre habeatur et agnoscat in caelo, quia UNUS et IDEM, n. 14, 15, 1729. Quod sapientia et intelligentia sit solius Domini, n. 109, 112, 121, 124. Quod Dominus solus vita et vivens, n. 290. Quod omnes vivant ex Domino, n. 681. Quod universum caelum se referat ad Dominum, n. 551, 552. Quod apud Dominum solum correspondentia humani cum divino, n. 1414, f. Quod Domino soli semen caeleste, n. 1438. Qui non in amore Domini, non est in vita ipsius ita non haeres, n. 1799, 1803. Quod quidam remotiores a Domino, quidam ipsi propiores, n. 1799, 1802. Quod praesentia Domini apud hominem se habeat secundum charitatem in qua est homo, n. 904. Quod fructus fidei sit charitas, haec amor, hic Dominus, n. 1873. Quod Dominus appelletur semen mulieris, n. 256. Qui fidem charitatis in Dominum habent, quod illis regnum caeleste, n. 1608. Quod Dominus appareat unicuique qualis est, n. 1861. Quod Dominus appareat angelis caelestibus ut sol, spiritualibus vero ut luna, n. 1529, 1530, 1531, 1838. Quod appareat malis ut tenebrae et ignis consumens, n. 1838. Quod detur parallelismus et correspondentia inter Dominum et hominem, quoad caelestia, n. 1831, non autem quoad spiritualia, n. 1832. Quid sacerdotale, quid regium Domini, n. 1728. Quod Domino omnis potentia in caelis et terris, n. 1607. Quod ipsi potestas fuerit ab aeterno quoad divinum, n. 1607. Quod Dominus nihil potentiae habeat a malo et falso, sed unice a se ipso, quia ex bono et vero, n. 1749, 1755. Quod Dominus regat omnia, permissione, admissione, venia, beneplacito, et voluntate, n. 1755. Quod omne bonum et verum ex Domino, n. 1614. Quod amor conjugialis sit ex misericordia Domini erga universum genus humanum, n. 686. Quod Dominus omnes aspiciat ex misericordia, n. 223. Poenitere, quod sit miserere, cum praedicatur de Domino, n. 587, 588. Quod boni sint ad dextram Domini, mali ad sinistram, n. 1276, ita circum hominem et angelum, n. 1274, 1278. Quod Dominus nulli irascatur, minus maledicat, nec aliquem occidat, quae quomodo intelligenda, n. 245, 592, 1093, 1874, nec in tentationem ducat, n. 1875. Quod nusquam aliquem in infernum demittat, n. 696 et 1683, quod detineat hominem a malo, si non, homo ex se in infernum rueret, n. 789. Quod mali spiritus tribuant Domino malum paenam, sed quod ita se non habeat, n. 592. Quod Dominus apud hominem subijget malum et infernum, n. 987. Quod filiis antiquissimae ecclesiae notum fuerit quod venturus Dominus, n. 1123. Quod peiores ex iis noverint venturum Dominum

DO

sed ut vetustum et barbatum, n. 1124. Quod Dominus liberaverit mundum ab antediluvianis, n. 1266. Antediluvianorum dirae phantasiae contra Dominum, n. 1268, 1270. Quod haereditarium Domini, ex Jehovah divinum, ex matre malum, n. 1414, 1444. Quod contra malum haereditarium ex matre pugnaverit, sed quod ipsi nullum actuale malum, n. 1444, 1573. Quod Dominus sicut alius homo fuerit instructus, ex Verbo, n. 1457, 1461. Quod Dominus praeter omnibus gravissimas tentationes sustinuerit, n. 1663, 1668, 1787. Quod Dominus a prima pueritia ad ultimam vitae horam pugnaverit, n. 1690. Quod tentationes Domini secum habuerint desperationem de fine, n. 1787. Quod cum Domino fuerint angeli cum pugnavit, quibus dedit potentiam, n. 1752. Quod Dominus ex amore erga universum genus humanum pugnaverit, et quidem contra amorem sui et mundi, de quibus, n. 1690, 1691, 1789, 1812, 1820. Status humiliationis Domini, n. 1785. Perceptio Domini, n. 1442, 1791. Quod Dominus noverit omnia apud se, quae, qualia, unde, n. 1701. Qualis influxus interni hominis, per interiorum in externum, apud Dominum, n. 1707. Quod Domini internus homo fuerit Jehovah, et quod interior et externus etiam factus Jehovah per tentationes et victorias, n. 1725 ad 1729, 1733. Quod internus Domini homo fuerit Jehovah, quia a Jehovah conceptus, n. 1815. Quod Dominus sit Jehovah, ex Verbo, n. 1730. Quod Dominus per unionem quoad externum hominem etiam factus Jehovah et vita, quod est glorificatio, n. 1603. Quod per tentationes et victorias facta sit unio, n. 1797. Quod Dominus per cognitiones caelestibus unitus, et quod propria potentia univerit divinum humano, n. 1616. Quod cognitiones implantaverit caelestibus infantiae, n. 1616. Quod Dominus successive progressus ad unionem cum Jehovah, n. 1864. Dominus quantum unitus Jehovah tantum loquutus cum Jehovah ut cum seipso, alioquin sicut cum alio, n. 1745. Quod Jehovah Domino apparuerit ut absens in tentationibus, n. 1815. Quod Dominus iustitia factus quoad humanam essentiam, a propria potentia, n. 1813. Quod hoc praedictum a prophetis, n. 1813. Quod Dominus solus quoad corpus resurrexerit, n. 1729. Nisi Dominus venerit in mundum, quod omnia perierint, plura non opus est inquirere, n. 1676. Quidam post mortem statum sublatis in caelum, et acceptati a Domino, n. 319. Quod omnes sint sub conspectu Domini praesentes, n. 1274, f. 1277, f. De Domini interno rationali et externo, vide *Internum, Rationale, et Externum*. Quod Dominus sit solus homo, et quod a Domino dicantur homines, n. 1804. Quid interius Domini, n. 1926. Quod Domini internum fuerit Jehovah, cui univerit humanum, n. 1999, 2004, 2005, 2018, 2025. Quod Jehovah fuerit in omnibus et singulis Domini, intime, n. 1902. Quod Jehovah fuerit anima ipsius, n. 1921. Quod Dominus regat universum ex divino ipso, ex divino humano et ex sancto procedente, n. 2288. Quod Dominus regat omnia et singula ex voluntate, ex beneplacito, ex venia, et ex permissione, n. 2447. Quod Dominus sit unus cum Patre, quod universum caelum ipsius sit, quod ab ipso omnis innocentia, pax, amor, charitas, misericordia, amor conjugialis, omne bonum et

DO

verum, de ipso Moses et Prophetæ, et omne ritus ecclesiæ Judaicæ, n. 2751. Quod Dominus dicatur pater, n. 2005. Quod in Domino sit trinum, divinum ipsum, humanum et procedens, et quod hoc trinum sit unum, n. 2149, 2156, 2329. Quod in Domino trinum, n. 2447. Quod omne trinum in Domino sit Jehovah, n. 2156, 2329. Quod Dominus etiam quoad humanum vitam habeat in se ipso, n. 2658. Quod eruditi explorati quam ideam unius dei habuerunt, et non potuerunt non habere ideam trium, et quod inde Judæi dicebant christianos colere tres Deos, n. 2329. Status humiliationis et status glorificationis Domini, quod in illo statu loquutus sit Dominus cum Jehovah sicut alio, in hoc sicut cum se ipso, n. 1999. Quod non violandum divinum humanum et sanctum procedens Domini, et non violandum bonum charitatis, quinam sunt, qui violant, n. 2359. Quod plures significant Dominum in uno contentu in Verbo, n. 2535, 2580. Quod Dominus sicut alius homo in ignorantia fuerit in infantia, et quod successive se ab umbra redegerit, et in sapientiam immergerit propria potentia, n. 2523, 2632. Quod divinum rationale Domini esset et existeret, n. 2025. Quod Dominus rationale suum successive divinum fecerit, n. 2632. Arcana tria memorantur quod divinum humanum Domini ex ipso divino extiterit, quod non solum a Jehovah conceptum, sed etiam natum sit: quod divinum humanum sit nomen Jehovah, n. 2623. Quod unio non simul facta, sed successive, n. 2033. Quod Jehovah seu infinitum esse non apparere potuerit homini, nisi per humanum, ita, quod fuerit Dominus qui antiquitus visus, et quod Jehovah non influere possit nisi per humanum essentiam Domini, n. 1676, f. 1990, 2016, 2025. Quod id causa adventus Domini in mundum, ibid. Quod Dominus ex propria potentia univert humanam essentiam divinæ, n. 1921, 2025, et sic justitia factus, n. 2025. Quod Dominus propria potentia divinum fecerit et rationale et sensuale corporeum, quare solus resurrexit corpore, n. 2083. Quod Dominus exuerit omne humanum ex matre, ut tandem non ejus filius esset, n. 2159, 2574, 2649. Quid quod Dominus dicatur filius Dei et filius hominis, n. 2159. Quod unio fuerit reciproca divinæ essentia cum humana, et humanæ cum divina, n. 2004. Quod Dominus sibi ipsi acquisiverit sapientiam et intelligentiam per continuas revelationes ex divino, seu ex amore divino, n. 2500. Quod Domino infinita sapientia, quia in amore divino, n. 2077, 2500, 2527. Quod amor erga universum genus humanum fuerit vita Domini, cum fuit in mundo, n. 2253. Quod Dominus apud se omnia et singula disposuerit in formam coelestem, n. 1928. Qui intra ecclesiam in bono charitatis sunt, quod non distinguant inter divinum et humanum Domini, sed qui non in bono charitatis distinguunt, n. 2326. Qui in nulla charitate sunt quod non agnoscere possint Dominum, quam ex hypocrisi, n. 2354. Quod unio sit Domini divini cum humano, sed quod Domini cum homine sit conjunctio, n. 2021. Quod Dominus in unione humanæ suæ essentia cum divina spectaverit sui conjunctionem cum genere humano, n. 2034. Quod sit conjunctio Domini cum homine in ejus impuritate, n. 2053. Qui in externo cultu,

DO

quod non salvari potuissent nisi Dominus venisset in mundum, n. 2457. Quod Dominus in mundum venerit ut salvaret spirituales, n. 2661, 2716. Quod obscurum spiritualium illustretur a divino humano Domini, n. 2716. Quod Dominus in statu humiliationis intercesserit, at in statu glorificationis ipse misereatur, n. 2250. Quod prædicatur servus de Domino, cum fuit in humano in statu humiliationis, n. 2159. Cur tantum in sensu interno agitur de unitione essentia divinæ Domini, et de ipsius perceptione et cogitatione, n. 2249. Cur sensus internus Verbi agit de tota vita Domini in mundo, n. 2523. Quod Dominus sit Verbuni seu doctrina, n. 2533, f. Quod Dominus sit ipsu bonum et ipsum verum, n. 2011. Quod a Domino omne bonum et omne verum, n. 2016. Quid Dominus ut rex, et quid ut sacerdos, n. 2015, f. Quod Dominus regat universum, tam cælum, quam quæ inde pendent, n. 2026, 2027. Quod amor Domini transcendat omnem intellectum humanum, de quo, n. 2077, 2500. Quod amor coelestis a Domino influat, sed impediatur per amores sui et mundi, n. 2041. Quod a Domino omnis vita influat per intima apud homines, etiam apud spiritus et angelos, n. 1954. Quod tantum influat bonum et verum a Domino, quantum removetur malum et falsum, n. 2411. Quod omnis ordo, et omnes leges ordinis a Domino, n. 2447. Quod Dominus sit præsens omnibus, etiam in inferno, sed quod præsentia se habeat secundum receptionem, n. 2706. Quod Dominus ex divino, ita ex se ipso cogitaverit, secus ac alii homines, n. 1904, 1914, 1935. Quod Domini perceptio fuerit omnium et singularium, super omnem perceptionem humanam, n. 1919. Quod mirari possint, quod credere in Dominum sit, salvari, seu quod fides in Dominum salvet, at quod fides non habilis sit quam in sua vita, quæ est amor et charitas, n. 2343, 2349. Quod in sancta cœna per corpus significetur divinum humanum, et sanctum procedens Domini, hoc est, ipse amor, n. 2343, 2359. Quod homines a Domino detineantur vi forti a malo, n. 2406. Cum Dominus loquitur per angelos, quod non sciant aliter quam quod sint Dominus, n. 1925. Quod divino humano et sancto procedenti Domini sit judicium, n. 2319, 2320, 2321. Quod Dominus nunquam aliquem judicet quam ex bono, ita quod nullum ad infernum, n. 2335. Quod Dominus nullum damnet, nulli maledicat, tametsi in sensu literalis Verbi ita dicitur, n. 2395. Quod tribuantur Domino mala a sensu literæ, sed quod fiant ex permissione, n. 2447. Quod Dominus in supremo sensu sit proximus, et alii quantum Domini habeant, n. 2425. Quod Gentiles in altera vita qui fuerunt in charitate, agnoscant Dominum, vide *Gentes*. Cur Dominus interrogat hominem, cum omnia et singula novit, n. 1931, 2093. Quod passio crucis fuerit ultimum tentationis Domini per quam plenarie univit humanum divino. Quod Dominus passus sit pro genere humano, et sic sustulerit eorum peccata, quod communis fides sit, sed quod non ita res se habeat, sed quod passio crucis fuerit ultimum tentationis per quam plenarie univit humanum divino et divinum humano, et sic quod per unionem salvari possint, n. 2776. Quod Dominus varios status sibi induxerit, cum tentationes

N

subiret, de quibus, n. 2786, 2795. Quod divinum Domini non potuerit tentari apud Dominum, n. 2795. Quod divinum humanum non modo conceptum, sed etiam natum a Jehovah, hoc est, ab ipso Domino, n. 2803. Quod in Domino conjugium divinum veri et boni, ex quo conjugium caeleste, n. 2803. Quod Dominus quoad divinum humanum, ab aeterno fuerit ipsum verum, ac idem postquam natus in mundo, n. 2803, f. 3195. Quod Dominus quoad bonum non potuerit tentari, sed quoad verum, causa, n. 2813. Quod verum divinum sit filius hominis, qui subiit tentationes, ostensum, n. 2813. Quod ipsum verum divinum sit supra omnem tentationem, et sic quod verum divinum in humano divino Domini quod tentationes subiit, sit verum rationale, n. 2814. Quid divinum verum et quid verum divinum, n. 2814. Quod divinum humanum Domini sit omne cultus et omne doctrinae, n. 2811. Quod verum divinum sit quod a Judæis flagellatum ac crucifixum, n. 2813. Quod Dominus admiserit in se tentationes, et praepraverit se ad illas, n. 2816. Quod Dominus venturus in mundum, et sacrificium fieret, notum fuisse antiquis, compertum inde, quod sacrificaverint filios suos, n. 2818. Quod non salventur per intuitionem patris in filium, sed per unionem divini cum humano, in Domino, n. 2854. Quod Dominus sit ipsa doctrina quia est Verbum, n. 2859. Quod liberum caeleste sit a Domino, et sit duci a Domino, vide *Liberum*. Quod omnis vita a Domino, n. 2886, 2888, 2889. Quod omne bonum et omne verum a solo Domino, n. 2881, 2883, 2891, 2892. Quod per Verbum apud Johan. I. 1 ad 14. quod apud Deum, et Deus erat Verbum significetur Dominus quoad divinum humanum, ita verum, tum omnis Revelatio, ac sic Verbum, n. 2894. Quod Dominus loquutus per repraesentativa et significativa, quia, ex ipso divino, n. 2900. Quod omne bonum et verum a Domino, n. 2904. Quantum credit homo quod omne bonum et verum a Domino, tantum est in regno ipsius, n. 2904, f. Quod Dominus in veteri Testamento sit idem ac Jehovah Zebaoth, seu ac Jehovah, et quod Dominus in Novo Testamento sit idem ac Jehovah, ibi Jehovah non nominatur ob causas, quod non credidissent quod esset Jehovah, n. 2921. Quod primus status eorum qui reformantur et regenerantur sit quod putent bonum et verum a semet, in qua opinione relinquuntur, ob causas, de quibus, sed eum regenerati, quod credant a Domino, in qua perceptione sunt omnes angeli, n. 2946, 2960, 2974. Quod unica vita sit quae est Domini, n. 3001. Quod omnia in natura repraesentent regnum Domini, vide *Repraesentationes*. Bina nomina Domini, Jesus Christus, quid significant, n. 3004 ad 3011, vide *Christus*. Quod Dominus rationale suum divinum facere voluerit, nempe quoad bonum per influxum ex suo divino per viam internam, et etiam quoad verum per influxum per viam externam, n. 3030. Quod in sensu literae distinguatur inter Jehovah et Dominum, sed quod unum sit in sensu interno, causa, n. 3035. Quod Dominus expulerit malum et falsum quod ex hereditario a matre, n. 3036. Quod divinum humanum Domini sit quod influit in caelum et facit caelum, n.

3038. Quod processus regenerationis hominis repraesentetur per id quod Dominus humanum suum fecerit divinum, n. 3043. Quod divinum humanum fuerit ab aeterno, et antequam natus Dominus, et quod fuerit Jehovah in caelo, sic indutus humano, et quod postea, cum natus homo, factus essentia per se, n. 3061. Quod regeneratio hominis sit imago glorificationis Domini, comparatio, n. 3128. Quod Dominus rationale suum divinum fecerit, tam quoad bonum et quoad verum propria potentia, hoc via ordinaria, n. 3141. Quod divinum humanum exiverit ex divino bono, et natum ex divino vero, cui bono divinum verum ex humano, conjunctum, n. 3194, 3219. Quod lux sit in caelo illustrior luce in terra, et quod illa lux a Domino, n. 3195. Quod Dominus sit lux, ostensum, n. 3195. Quod Dominus nasci homo voluerit, ut etiam lux esse possit illis qui in densis tenebris, qui nempe se removerant tantum a bono et vero, n. 3195. Quod sapientum sanctorum in tabernaculo et in templo repraesentaverit divinum humanum Domini, et quale ipsius representatum per illa quae ibi, n. 3210. Quod inter bonum rationale Domini et verum e naturali evocatum, et divinum factum, non sit conjugium, sed foedus instar foederis conjugialis, sed quod unio divinae essentiae cum humana, et humanae cum divina sit conjugium, n. 3211. Qui in mundanis et corporeis amoribus est, quod non credere possit quod humanum Domini divinum factum, n. 3212. Quale divinum humanum Domini quod apparuit, cum transformatus, n. 3212. Quod Dominus appareat unicuique qualis est qui recipit, n. 3235. Quod spirituales de essentialissimo, nempe de Domini divino humano et sancto dissentiant, quid non de reliquis? n. 3241. Quod sensus supremus sit de Domino, sensus respectivus de regno ipsius, n. 3245. Quod divinum naturale in Domino extiterit ex divino bono rationale per divinum verum ibi, n. 3283. Quod Dominus sit Jacob et Israel, tum quod ipse sit Deus Jacobi et sanctus Israelis, n. 3305, f. Quod Dominus per tentationes omnia apud se divina fecerit, etiam vasa recipientia veri, n. 3318, f. Quod divinus Domini amor sit caelestis et spiritualis, sed quod distinctio illa sit respectu ad illos qui recipiunt, n. 3325. Cum de Domino praedicatur obedire sen auscultare voci Jehovah, quod sit unio essentiae divinae cum humana per tentationes, n. 3381. Observare observanda, praecipua, statuta, leges, cum praedicatur de Domino, quod sit unire essentiam divinam humanam per continuas tentationes ex se ipso, n. 3382. Quod Dominus, seu quod Deus ex se ipso omnia habuerit, n. 3382. Quod Dominus sit Verbum in sensu supremo, in sensu interno, et in sensu literali, n. 3393. Cur Dominus in mundum venerit in plenitudine temporis, hoc est, in consummatione saeculi, seu cum non aliquid bonum, ne quidem naturale residuum esset, n. 3398. Quod Dominus sit in supremo sensu proximus, inde bonum cum discrimine, n. 3419. Quod per Abrahamum servum, Isaacem servum, Jacobum servum, Davidem servum intelligatur Domini divinum humanum, quia inservit, ut per illud accessus sit ad divinum, et quod per illud salus sit generi humano, n. 3441. Quod bonum naturale domesticum apud Dominum post-

quam inserviverit pro medio rejectum sit, n. 3518. Quod de Domino prædicentur mala, sicut odium, ira, excaulescentia, furor, cum tamen contrarium sit, n. 3606, 3607, 3614. Quod cælum correspondeat Domino, et quod homo quoad omnia et singula cælo, et quod inde cælum sit maximus homo, n. 3624 ad 3649, vide *Homo*. Quod Dominus in supremo sensu sit maximus homo, et quod in mundum venerit ut humanum divinum faceret ut omnia ad ipsum se referant, n. 3637. Quod qui in cælo sint in Domino, imo in ipsius corpore, n. 3637, 3638. Quod Dominus sit sol cæli et quod inde lux in qua intelligentia, et calor in quo amor, et quod inde correspondentiæ, n. 3636, 3643. Quod Dominus sit centrum commune et quilibet in cælo centrum influxum omnium in forma cælesti, n. 3633, 3641. Quod Dominus etiam regat inferna, n. 3643. Quod Dominus insignitus fuerit variis nominibus in ecclesia antiqua, et quod postea unumquemvis per se coherint, n. 3667. Quod homo ita creatus sit ut divina Domini per illum descendant usque ad ultima naturæ, et ab ultimis naturæ ad ipsum ascendant, n. 3702. Ita quod Dominus sit ultimus et primus, n. 3702. Quod Dominus sit divinum bonum et ab hoc divinum verum, et sic quod in Domino non nisi quam divinum bonum, sed a Domino divinum verum, n. 3704, 3712, 4577. Quod divinum bonum sit quod pater dicitur in Verbo, et divinum verum quod filius, ostensum, n. 3704. Quod in Domino omne trium, n. 3704. Quod Dominus sit unus cum patre, ostensum n. 3704. Quod Dominus ab æterno Deus, n. 3704. Quod Dominus universum regat, n. 3704. Quod Dominus sit Verbum et divina doctrina in triplici sensu, supremo, interno et literali, n. 3712. Quod unio Domini cum Jehovah non sit qualis inter duos, sed quod sit realis unio in unum, ut non duo sed prorsus unum sint, n. 3737. Quomodo se habet cum influxu vitæ Domini, videatur, n. 3741, 3742, 3743, vide etiam *Vita*. Quod adventus filii hominis sit præsentia Domini in unoquoque, n. 3900. Quod in Domino sit infinitum, ita *Esse*, at a Domino, non vero in Domino æternum, ita *Existere*, n. 3938. Quod divinum spirituale seu divinum verum non in Domino, sed quod procedat a Domino, illustratum, n. 3969. Quod divinum verum sit spiritus veritatis de quo apud Johannem, n. 3969. Quod Dominus toties veniat in mundum quoties ecclesia vastata est, et nova instauranda, sed fit per manifestas apparitiones, per inspirationes, et per Verbum, semel in persona, n. 4060. Quod Dominus humanum divinum fecerit per media, sed non aliquid ex mediis assumerit, n. 4065. Quod Dominus etiam societates spirituum et angelorum apud se habuerit, quia secundum ordinem omnia fieri velint, et quia sic redigeret cælum et infernum in ordinem, sed quod nihil ab illis desumerit, sed ex divino, illustratum, n. 4075. Quod divinum verum ab æterno influxerit per cælum in humanum genus, sed quia hoc non sufficit cum homo se removit a bono amoris, tunc Dominus in mundum venit, et humanum divinum fecit ut ab ipso divino humano divinum verum procederet, et sic salvaret hominem qui id reciperet in bono, n. 4180. Quod præsentia Domini sit apud omnes secundum re-

ceptionem, n. 4198. Quod vera varia non sint in Domino, sed varia apparent secundum receptionem, n. 4206. Quod nulla conjunctio cum supremo divino Domini, sed cum divino humano ipsius, quia de divino humano idea habetur, at de ipso divino nulla, de quo, n. 4211. Quod conjunctio cum Domini divino rationali detur, et gentium cum divino naturali et divino sensuali, n. 4211, f. Quod divini Domini status cum humanum divinum fecit, non cadat in alicujus captum, ne quidem angelicum nisi per apparentias et representativa regenerationis hominis, n. 4237. Quod Dominus per tentationes in se admissas subjugaverit omnia inferna et redegerit omnia in ordinem, et humanum in se divinum fecerit, n. 4286. Quod Dominus in se admitterit tentationes ab angelis, n. 4295. Quod omnis vita a Domino, n. 4318, 4319, vide *Vita*. Quod vita appareat sicut in unoquoque, sit ab amore Domini erga universum genus humanum, n. 4320. Quod Dominus ut sol appareat ad mediam altitudinem super planum cæli, illustratum, n. 4321. Quod omne vitæ a Domino, n. 4324. Quod omnia existant et subsistant a priori se, ita a primo, seu Domino, proinde per mundum spirituales a Domino, n. 4523, 4524. Quod Dominus progresserit ab extremis ordinis ad interiora progressionem regulari, cum humanum divinum fecit, n. 4585. Quod Dominus solus natus sit spiritualis cælestis homo, n. 4592, 4594. De bono naturali Domini, quod divinum ipsi a nativitate, n. 4641. Quod representetur per Esau, n. 4641. Quod divinum illud bonum Domini non cadat sub intellectu, sed communiter influat, n. 4642. Aristoteles de Domino, n. 4658. Quod antiquissima ecclesia non adorare potuerit infinitum esse, sed infinitum existere, quia hoc sicut homo est, et quod Dominus venerit, ut fieret sicut infinitum existens in quo infinitum esse, n. 4687. Quod in ecclesia non agnoscat divinum humanum Domini, de quo, n. 4689. Quod antiqua ecclesia Dominum ut divinum hominem agnovit, et dein vocaverit ipsum Jehovah, n. 4692. Quod ecclesia christiana hoc non facit, causa, n. 4692. Quod ipsum divinum non communicari possit angelo, spiritui, homini, quam per divinum humanum Domini, n. 4724, et quod divinum agnoscant, qui in vita fidei separata, n. 4724, 4731. Quod amor ipse divinus fecerit humanum Domini divinum, sicut amor cælestis facit hominem novum, et quod habeat sicut anima quæ ad sui imaginem format corpus, et sicut finis cum causa et causa cum effectu, n. 4727. Quod genus humanum tale sit, ut colent de quo aliquam ideam perceptionis habeant, et in quo divinum, et quod Dominus etiam in mundum venerit, illustratum, n. 4733. Quod distinctio inter divinum et humanum Domini facta sit in concilio, ut papalis potestas subsisteret, ab experientia, n. 4738. Quod nulla ecclesia sit ubi non vita et doctrina agnoscat quod humanum Domini sit divinum, seu quod Dominus sit unus cum patre, quod ostensum, n. 4834. Quod Dominus natus sicut alius homo quoad illa quæ a matre, sed divinus a patre, n. 4963. De interno homine Domini, n. 4968. Quod per Dominum significetur bonum, ostensum, n. 4973. Quod Dominus humanum divinum in

D O

se fecerit ex propria potentia, n. 5005, 5045. Quod intimum Domini in mundo fuerit divinum, induitones autem, seu exteriora, fecerint humanum a matre, in quo malum, n. 5041. Si quis Dominum videret, adoraret ipsum ab externis non ab internis, sed aliter cum illis qui ab internis afficiuntur veris et faciunt bona, n. 5066, 5067. Quod Dominus ipsum corpus in se divinum fecerit, et quod ipse solus corpore quoque resurrexerit, n. 5078. Quod Dominus sit ipsum cœleste et ipsum spirituale seu bonum et verum abstracte, n. 5110. Quod Dominus sit divinus homo, qui ab æterno, seu Jehovah, qualis in cœlo, et quod susceperit humanum, ut de divino ideam hominis haberent, n. 5110. Quod in Domino voluntarium ex conceptione fuerit divinum, ut voluntarium per nativitatem a matre malum, quare rejectum, et quod novum loco ejus, per intellectualem comparatum, ita ex propria potentia, n. 5157. Quod Christiani in altera vita dicant unum Deum, sed cogitent tres, aliter Gentiles qui solum Dominum adorant, dicunt enim quod non possit aliud esse quam quod supremus Deus se manifestaverit ut homo, et quod aliter quam de divino homine cogitare nequeant de Deo, n. 5256. Quod id quod procedit immediate a divino ipso non possit capi, sed quod procedit a divino humano Domini, quomodo, n. 5321. Quod antiquissimi et antiqui non alium agnoverint per Jehovah quam Dominum, n. 5663, et quidem ipsum quoad divinum humanum, quia non conjungi cogitatione et affectione poterint alii quam divino humano, n. 5663, f. Quod Dominus se nunquam removeat ab homine in ipsius regeneratione, sed quod mala sint quæ faciunt sicut removeret, n. 5696. Quod in Domino sit divinum bonum, et quod a Domino procedat divinum verum, illustratum a sole, n. 5704. Quod Dominus humiliationem et adorationem postulet, non propter se, sed propter hominem, quia tunc in statu recipiendi verum, n. 5957. Quod malum tribuatur Domino, cum sit ab ipso homine, n. 2447. Quod nihil existat a se, sed a priori se, ita omnia et singula a Domino, n. 6056. Quod Dominus irascatur et in malum faciat sit fallacia, cum homo hoc ipse facit, quæ explicatur quomodo, n. 6071. Quod Dominus velit habere totum hominem et quod non quoad partem sit suum et quoad partem Domini, ostensum cur, n. 6138. Quod in infernis contra Dominum sint, sed audire velint nominari patrem creatorem universi, indicium quod Dominus regat cœlum, n. 6197. Quod angeli sciant quod omne bonum et verum a Domino, et quod omnia influant, sed quod mali id prorsus non scire velint, n. 6193. Quod divinum humanum Domini ab æterno fuerit Jehovah, transiens per cœlum, n. 6280. Quod naturale necessario regenerandum sit, ut influxus sit per internum a Domino, et quod internum alioquin claudatur, n. 6299. Quod ante adventum Domini transfusus divinus fuerit per regnum cœleste, et quod tunc illis potestas, n. 6371, 6372. At quod tunc hoc humanum divinum cessaverit, n. 6371. Sed quia invalidum id, et inordinata inde, quod inde Dominus in mundum venerit, n. 6373. Qui ab ecclesia externa sunt, quod non altius quam ad naturale humanum elevent cogitationes, altius vero qui ab ecclesia interna, n. 6380. Quod ante

D O

adventum Domini non regnum spirituale separatum a cœlesti, n. 6372. Qui regenerantur quod eleventur a sensualibus, de qua elevatione, n. 6383. Quod antequam regeneratus sit homo, a vero spectet bonum, cum autem regeneratur ex bono verum, n. 6247. Quod externa sint obscura respective ad interna, quia communia, sed quod sint clara, cum ad obsequium et correspondentiam rediguntur cum interioribus, et cum homo elevari potest versus interiora, quæ fiunt per regenerationem, n. 6454. De influxu Domini mediate per cœlum, et immediate ex se ipso, vide *Influxus*. Tum de providentia Domini in singulissimis, vide *Providentia*. De influxu vitæ a Domino, vide *Vita*. Quod omnes in cœlo agnoscant Dominum, omnes autem in inferno sint contra Dominum, et tamen quod agnoscant ens supremum, n. 6475. Quod Dominus pater sit, cum homo sui juris, et non amplius pater naturalis qui prius, n. 6492. Quod influxus ab interno erit in bonum ecclesie spiritualis, alioquin bonum illius non est bonum, n. 6499. Quod cum regeneratus est homo versura sit, et quod tunc verum fiat bonum, et ascendat supra externa, ac scientifica, n. 6507. Quamdiu verum doctrinæ prædominatur non bonum, naturale non est subjugatum, sed tunc cum bonum dominatur, de qua subjugatione, et de indicio quando est, n. 6567. Quod Dominus trahat hominem ecclesie jugiter versus interiora et in cœlum, et sic propius ad se, et quod hoc sit ex amore erga genus humanum, quod velit illos habere apud se, ostensum et illustratum, n. 6645. Quod incolæ omnium tellurum si non idolatræ, adorent divinum sub forma humana, ita Dominum; et quod sciant non aliter conjungi posse divino, n. 6700. De processu regenerationis; de primo statu cum bonum non apparet, et de secundo, cum se manifestat, n. 6717. Quod apud christianos Dominus erit a quo proximus, ita quod sit bonum, quod a Domino, n. 6706, 6711, vide *Proximus*. Quod in Domino intimum vitæ fuerit Jehovah, et quod Dominus ex illo humanum suum fecerit divinum, ita ex propria potentia, n. 6716. Quod Dominus se fecerit divinam legem, seu divinum verum cum in mundo, n. 6716. Quod homo qui regeneratur, mittatur inter mala et falsa quoad externum, Domino per internum influxum agente et disponente, n. 6724, cum regeneratur homo, quod pœne similiter procedat in spiritualibus sicut cum adolescit in mundanis, n. 6751. Qui regenerantur, quod successive progredientur in cognitiones boni et veri, de qua progressionem, n. 6766, vide *Regeneratio*. Quod Dominus appareat unicuique secundum quale ejus, illustratum, n. 6832. Quod angeli obvelentur tenui et conveniente nube, ne lædantur ab influxu divino, n. 6849. Nisi humanum Domini esset divinum, nequaquam uniri potuisset ipsi divino, ob ardorem infiniti amoris, qui alioquin consumeret, n. 6849. Quod Dominus fuerit Deus antiquæ ecclesie, n. 6846. Quod Dominus cum in mundo fuit primum humanum in se fecerit divinum verum, seu legem divinam, postea divinum bonum, n. 6864. Quod humanum Domini divinum factum ex divino amore, n. 6872. Quod sapientes antiqui cum cogitaverunt de Deo, cogitaverint de Domino, quoad divinum humanum, etiam angeli, n. 6876.

D O

Quod divinum verum procedens a Domino non possit ab illo audiri nec percipi, priusquam transivit caelos, et tunc spiritus sanctus vocatur, n. 6982, 6986. Quod omne trinum in Domino sit, et quod spiritus sanctus sit divinum verum a Domino procedens, ostensum n. 6993. Quod omne verum etiam quod enuntiatur, sit a Domino, non solum mediate sed etiam immediate, n. 7004. Quod Domino tribuatur etiam malum, causa, n. 6997. De conjunctione veri immediate a Domino procedente cum vero mediate, n. 7055, 7056, vide *Influxus*. Quod divinum in Domino apparuerit quasi absens quantum fuit in humano a matre, et tantum praesens quantum in humano glorificato seu divino facta, n. 7058. Quod Dominus successive se glorificaverit, cum infans, et cum intelligentia et sapientia creverit, quod primum se fecerit verum a divino, post modum divinum verum, demum divinum bonum, n. 7014. Quod Dominus nusquam opponat alicui, sed quod ita appareat, cum homo aut spiritus se opponit divino, illustratum, n. 7042. Quod Dominus sit sol caeli a quo amor et fides, sicut a sole mundi calor et lux, n. 7083, vide *Charitas*. Quod Dominus sit Dominus caeli, n. 7086. Quod Dominus apparuerit in sole caeli spiritibus Mercurii, spiritibus Jovis, et illis qui ipsum videntur in hac tellure, n. 7173. Quod in Domino sit trinum, Pater in ipso, sanctus Spiritus ab ipso, n. 7182. Quod Dominus sit solus Deus, illustratum et ostensum, n. 7209. Quod divinum humanum Domini sit omne in caelo, quia de ipso divino cogitare non possunt, illustratum, n. 7211. Quod qui in caelo sunt in vita Domini, n. 7211. Quod divinum verum immediate procedens a Domino et successivum alterum verum non afficiat caelum, sed quod illa sint, sicut cingula ex flammeo circum solem, qui est Dominus, n. 7270. Quod Dominus, quando fuit in mundo, humanum suum fecerit divinum verum et quod tunc vocaverit bonum, patrem, n. 7499, et quod postea se fecerit divinum bonum et quod tunc divinum verum a divino humano ipsius processerit, n. 7499. Quod Jehovah seu Dominus extollat potentiam suam in Verbo, non sit propter ipsum, sed propter genus humanum, ut in beatitudine sint, et sic recipiant vitam et felicitatem, n. 7550. Quod a Domino nihil nisi quam bonum et quod mali et inferni se ipsis inducant malum, per quod bonum Domini vertant in malum, n. 7649, 7710. Quod boni a Domini praesentia in bono sint, et quod mali adhuc magis in malo, n. 7989. Quod ipsum divinum loquutus sit per divinum verum quod fuit Dominus in mundo et postea quod processerit a Domino, n. 8127. Quod divinum bonum sit in Domino et divinum verum a Domino, n. 8241. Quod Dominus quoad divinum humanum dictus sit servus, quia inservivit, et ministravit, ostensum, n. 8241. Quod qui in falsis ex malo, conjecti sint in inferna ex sola praesentia Domini, illustratum et ostensum, n. 8137, f. 8266. Quod Dominus sit solus homo, et quod homines tantum sint homines quantum imagines, hoc est, quantum in bono sunt, n. 8547. Quod Dominus noster sit unicus Dominus apud incolae Jovis, n. 8541 ad 8547, videatur *Jupiter*. Quod Dominus vertat malum in bonum, representatum, n. 8631. Quod a Domino nihil malum,

D O

nequidem durum, n. 8632. Quod Dominus cum erat in mundo, fuerit divinum verum, cum autem glorificatum fuerit divinum bonum, ex his plurima arcana sciri possunt, in illis quae Dominus de se et patre loquutus est, de quibus, n. 8724. Quod divinum Domini in se longe sit supra divinum ipsius in caelo, de quo, n. 8760. Quod Dominus appareat unicuique secundum qualem ejus, n. 8819, f. Quod Dominus quoad divinum humanum per Jehovah intelligatur, causa quia divinum aliter adiri non potest, illustratum, n. 8864. Quod Dominus quoad divinum humanum sit qui universaliter regnat in omnibus caeli et in omnibus Verbi, n. 8864, 8865. Qui in malo sunt, quod divinum humanum Domini nusquam agnoscant; quod intelligere quidem possint ita esse, sed non credere, n. 8878. Quod omnis res existens sit a priori se, ita a primo et tandem a supremo, ita a Domino, n. 9128, at mala et falsa non a superiori sed ab inferiori ita non a Domino sed a mundo, illustratum, n. 9128. Quod in Domino representatus sit status ecclesiae tunc, cum crucifigebatur, quid tunc representatum sit per sanguinem, quid per aquam, n. 9127. Quid per vestes divisas, n. 9095, per spicarum coronam, n. 9144, f. Quod Dominus dicatur Dominus a divino bono, ostensum aliquantisper, n. 9167, et quod bonum sit Dominus, illustratum, n. 9167. Quod Dominus sit Jehovah in Verbo et quod divinum quod vocavit patrem sit divinum bonum in ipso, et quod sit solus et unicus Deus, n. 9194. Quod Dominum agnoscant, qui in bono, non autem qui in malo, tametsi sint in veris, n. 9193. Quod Dominus melius sit acceptus extra ecclesiam, quam intra, n. 9198. Quod Dominus fuerit divinum verum cum in mundo, ostensum, n. 9199, et quod factus divinum bonum cum glorificatus, et abivit e mundo, n. 9199. Citationes de illis, quod Dominus humanum suum divinum fecerit, cit. n. 9315, et quod expulerit omne humanum quod a matre, n. 9315, f. De trinitate; quod aliter cogitent angeli quam homines, illi quod Dominus sit solus et unicus Deus, quod illustratum per trinum in angelo, n. 9303. Quod Dominus fuerit et sit Jehovah in forma humana, ostensum n. 9315. Quod a divino bono procedat divinum verum sicut a sole lux universi, n. 9199, f. Quod Dominus in suo ita in divino habitet in homine aut angelo et non in proprio alicujus, ostensum, n. 9338. Quod Dominus in nostra tellure nasci voluerit, quod factum est propter Verbum, n. 9350 ad 9362, vide *Verbum*. Quod Dominum agnoscant in altera vita qui Deum sub humana forma coluerunt, n. 9359. Quod qui incomprehensibilem Deum colunt, nullum Deum agnoscant, n. 9359. Quod spiritus aliarum tellurum gaudeant cum audiunt quod Dominus actualiter homo sit, n. 9361. Quod divinum verum a Domini divino humano procedat, ostensum, n. 9398. Videre Deum quod sit praesentia in Verbo, n. 9405, 9411. Quomodo divinum verum procedit a Domino et influit, illustratum per circulos, n. 9407. Quod praesentia Domini sit apud hominem, non autem homo apud Dominum, n. 9415. Quod Dominus subiverit gravissimas tentationes et hoc ex amore divino, ut salvet genus humanum, et sic fecerit humanum in se divinum, citatum, n.

9528, f. Quod præsentia Domini in cælo et apud hominem sit secundum receptionem boni a Domino, n. 9680, 9682, 9683. Quod omnes in cælo spectent Dominum et quod ad ipsum spectare sit per amorem in ipsum tum quoque per charitatem erga proximum, illustratum, n. 9828. Quod bonum amoris in Dominum a Domino sit unicum bonum, illustratum, n. 9863. Quod omnes in cælo vertant faciem ad Dominum, et qui extra cælum retro ab ipso, n. 9864. Ut primum angelus elevatur in spheram divinam, percipit Dominum quoad divinum humanum, n. 9933. Quod Dominus pugnaverit cum infernis et redegerit omnia in ordinem, cum fuit in mundo et quod in æternum faciat, et quod sic portaverit iniquitates et peccata, illustratum et ostensum, n. 9937. Quæ a Domino fiunt, dicuntur ex voluntate, ex beneplacito, et ex permissione, qui sunt gradus influxus, n. 9946. De illis qui colunt idolum ex saxo, ut cogitent de Deo invisibili, quibus dictum, quod possint colere Deum invisibilem in Domino, qui est Deus visibilis, n. 9972. Divina potentia Domini, quod sit salvandi genus humanum, removendo infernum, et influendo per cælum, et quod illa sit soli Domino, ostensum, 10019. Quod Dominus univerit divinum verum divino bono, quod in ipso, ostensum, n. 10047, 10052, vide etiam *Glorificatio*. Quod in cælis non aliud divinum agnoscat quam divinum humanum Domini, ostensum, n. 10067. Quod Jehovah pater non comprehendi possit aliqua idea, et inde non credi, proinde non amari, ostensum, n. 10067. Sed quod comprehendi possit per divinum Domini humanum, ostensum, n. 10067. Quod in Domino reciproca unitio fuerit divini veri et divini boni, ita ipsius divini et divini humani, ostensum n. 10067. Quod Dominus fecerit humanum suum divinum verum, et per gradus etiam divinum bonum, ostensum per regenerationem hominis, n. 10076. Et bini status glorificationis Domini, illustratum per binos status regenerationis hominis n. 10076. Quod agnitio Domini sit omnium primum et essentialissimum ecclesie et quod absque illa nihil fidei et amoris in Deum in ecclesia dari possit, n. 10083, f. Quod Domino omnis potentia in cælis et in terris sit, ostensum, n. 10089. Quod agnoscere Dominum sit primum ecclesie, et quod absque illa nihil veri et boni, ostensum et illustratum, n. 10112. De præsentia Domini in cælis ex sole cum tamen ipse est in sole, n. 10106. Quod Dominus sit cælum et ecclesia quia habitat in suo et non in proprio hominis et angeli, ita omne in omnibus ibi, n. 10125, ostensum etiam n. 10151, 10167. Quod Dominus et quoad corpus se ipsum divinum fecerit, confirmatur ex animæ formatione in humano, ita quod Domini humanum non fuerit sicut humanum hominis, illustratum, n. 10125. Quod Dominus dicatur Deus manifeste in veteri testamento, ostensum, n. 10154. Quod Dominus redemerit hominem per sanguinem suum, in sensu externo, interno et intimo, n. 10152, vide *Justitia*. Quod se vertant omnes ad illa quæ amant, ita boni ad Dominum qui in cælis, n. 10130. Quod vere cultus et vere amor Domini sit facere præcepta ipsius, illustratum et ostensum, n. 10143, 10153. Quod Deus ubivis in universo colatur sub forma humana, et quod id insitum sit e cælo, ubi Domi-

nus est ipsum cælum, de qua re, n. 10159. Quod omnes se vertant secundum amores suos, et quod in cælo omnes ad Dominum in omni versione, quoniam Dominus vertit illos ad se, n. 10189. Qui non agnoscunt Dominum intra ecclesiam, quod eis non conjunctio sit cum divino; aliter qui extra ecclesiam, et bene vivunt, n. 10205. Quod de Domino dicatur quod impleverit omnia legis, quod sit omnia quæ in sensu interno in verbo dicuntur de glorificatione humani ipsius et de tentationibus, n. 10239. Quod divinum bonum Domini sit unicum quia infinitum, et quod distinguatur in cæleste et spirituale, sit ex receptione dissimili, n. 10261. Quod angeli non aliud divinum agnoscant, quam divinum humanum Domini, quia de illo cogitare, et illud amare possint, non ita de divino quod Pater, ostensum n. 9267. Quod humanum Domini sit divinum, quia ex esse patris, illustratum per similitudinem patrum in liberis, n. 10270. Quod Dominus sit ipsum bonum et ipsum verum, ostensum, n. 10336. Quod unio ipsius divini, cum divino humano Domini sit Sabbathum, et quod sex dies operum qui præcedunt sint pugne ipsius cum infernis, ostensum et illustratum, n. 10356, seq. vide *Sabbatum*. Quod essentialia ecclesie sit agnoscere divinum humanum seu agnitio unionis ipsius divini in humano Domini, et id colere, ostensum, n. 10370. Quod unio ipsius divini sit cum humano Domini, et quod inde humanum ipsius sit divinum, ostensum, n. 10372. Facies Jehovah, quod etiam sit Dominus, ostensum, n. 10579. Quod Dominus dicatur angelus quoad divinum humanum, n. 6831, 10528. Amare Dominum, quod sit vivere secundum præcepta ipsius, illustratum et ostensum, n. 10578. Quod Dominus ab æterno fuerit ipsum divinum transiens cælos, n. 10579. Quod hoc in humana forma, quam actualiter induit in mundo, n. 10579. Jehovah, et Jehovah Deus, quod sit trinum in Domino, n. 10617. Quod Dominus sit ipsum bonum et ipsum verum, quia infinitus, ostensum, n. 10618, 10619. Si homo colitur pro Deo et non Dominus, quod spiritus infernales colantur, illustratum, n. 10642. Quod solus Dominus colendus et non alius, n. 10645. Quod fidem habere in Dominum, et amare ipsum, sit velle et facere præcepta ipsius, multis illustratum, et quoque ostensum, n. 10645. Quod Dominus velit cultum et gloriam non propter se, sed propter hominis salutem, et quod hoc sit gloria Domini, illustratum, n. 10646. Quod Dominus per passionem crucis plene glorificaverit humanum suum et subjugaverit inferna, ostensum, n. 10655. Quod omnis salus hominis sit ex eo, quod subjugaverit inferna et glorificaverit humanum suum, n. 10655, 10659. Quod passio crucis non fuerit ut reconciliaret patrem, et plura quæ creduntur. Quod illa involvant contradictionem, sed quod fuerit ultimum tentationis et pugne, illustratum, n. 10659. Quod unio humani cum ipso divino in Domino sit primum verum ecclesie, ad quod omnia ibi referunt, n. 10728, 10750. Spiritus ex aliqua tellure in universo de Domino, n. 10736, 10737, 10738. Quod confundentur ab advenis per ideam trium personarum in uno Deo, quæ idea, qualis, illustratum, n. 10736. Quod cogitent de Deo, quod sit homo, et percipiant

DO

ipsum sub humana forma, et quod id sciant, confirmatur ex antiquis in nostra tellure, quod similiter Deum perceperint, n. 10737. Quod trinum in Deo possint concipere sicut trinum angeli, quod ei intimum invisibile, externum visibile sub humana forma, et procedens, ita de divino ac de Domino, n. 10738. Quod humanum Domini sit divinum, ex Verbo et ex rationale, multis illustratum; ita quod intimum ipsius sit quod vocatur pater, externum, quod humanum quod filius, et procedens divinum spiritus sanctus, illustratum, n. 10738. De Domino, doctrinale n. 10815 ad 10831. Primum ecclesiae est agnoscere Deum, n. 10816. Qui intra ecclesiam agnoscere debent Dominum, divinum et humanum ipsius, credere in ipsum et amare ipsum, ostensum, n. 10817. Qui non agnoscit Dominum inter ecclesiam, non potest salvari, ostensum, n. 10818. Quod nemo possit conjungi Deo nisi a Domino et in Domino, ostensum, n. 10818. Quod Dominus sit Deus ostensum et illustratum, n. 10819. Qui in luce caeli sunt vident divinum in Domino, non qui solum in luce mundi, n. 10820. Qui ideam trium personarum in divino habent, cogitant tres, aliter qui ideam trium in una persona, n. 10821. Quod fit cum trinum in Domino, de quo, n. 10822. Quod et videtur ex eo, quod similitudo patris sit in filiis, n. 10823. Quod divinum et humanum sit una persona, ex fide recepta de symbolo Athanasii, n. 10824. Quod resurrexerit cum toto corpore, secus ac homines alii, n. 10825. Qui faciunt humanum Domini simile humano alterius hominis, de pluribus non cogitant, de quibus, n. 10826, et quia in Domino omne divinum est, ideo ipsi omnis potestas in caelis et in terris, n. 10827. Dominus salvavit genus humanum per id, quod subjugaverit inferna, et glorificaverit humanum suum, ostensum, n. 10828, et quod passio crucis fuerit per quam ultima victoria, ostensum, n. 10828 et 10829. Quod amare Dominum sit vivere secundum precepta ipsius, ostensum, n. 10829. Quod Dominus exuerit humanum ex matre, ac induerit humanum ex patre, n. 10830. De apparentia Domini in nube, vide, n. 10810, 10811. Quod apparuerit secundum receptionem, n. 10811.

DOMUS. Quod antiquissimo tempore distinctum fuerit inter domos, familias et gentes, n. 470. Causae cur ita distincti habitarent, n. 471, 483, 1246. Quod domus significet voluntatem, et quae sunt voluntatis, n. 710. Quid aedificare domos, n. 1488. Habitacula angelorum, quam magnifica, quod illis sint realia, quae in mundo non ita, n. 1628, 1629. Quomodo se habet cum mutantur, n. 1629. Visae ab animabus recentibus, n. 1630. Quod divites absque charitate primum in palatiis magnificis habitent, postea vilioribus, tandem stipem petant, n. 1631, vide etiam *Palatia*. Natus domus quid, n. 1708. Procurator domus, quod sit ecclesia externa, cum domus interna, n. 1795, vide etiam *Habitacula, Familia, Gentes*. Quod nati domus sint coelestes, et empti argento sint spirituales, n. 2048. Quid domus et quid templum, n. 2048. Quod domus sint bona, tum boni, n. 2233, 2234. Quod etiam jucunda interiora, quae sunt bona iis, n. 2559. Quod homo sit domus, videlicet, bonum internum, ejus domus patris, bona

DU

in eodem gradu domus fratrum, externum domus matris, n. 3128. Verrere domum, quid, n. 3142, vide *Verrere*. Quod domus sit mens rationalis quoad bonum et verum sibi conjunctum sicut conjugio, n. 3538. Tectum domus quod sit bonum quod superius, quae in domo vera, n. 3652. Quod domus Dei sit ecclesia, in sensu universaliori caelum, ac in universalissimo universum regnum Domini; sed in supremo sensu Dominus quoad bonum, et templum idem quoad verum, n. 3720. Quod ideo domus Dei antiquissimis fuerit ex ligno, quia lignum est bonum, n. 3720, et quod domus Dei sit regnum Dei in ultimo ordinis, n. 3720. Quid conclavia in vario sensu, n. 3900. Quod habitacula varia sint beatis, n. 4022, pr. Domus quod sit mens vel naturalis vel rationalis, n. 4973. Domus bonis est bonum caeleste, et tunc ager bonum spirituale, et cum domus est bonum spirituale, tunc ager est verum spirituale, n. 4987. Domus quod sit mens naturalis et rationalis, ita homo, ostensum, n. 5023. Domus patris quod sint mala haereditaria, n. 5353. Is qui supra domum quod sit id quod est ecclesiae externae, cum is qui in domo sit ecclesia interna, n. 5640. Intrare cubiculum quod sit in se, non apparenter, ostensum, n. 5694. Intrare domum alicujus, quod sit communicatio, n. 5776. Quod Deus fecerit obstetricibus domos sit quod dispulerit scientifica in formam caelestem, n. 6690. Quod domus sit mens, n. 7353. Quod conclavia cubilis sint interiora mentis, n. 7353. Domus patrum quod sit bonum particulare cujusvis, illustratum, n. 7833, 7834, 7835. Domus quod sit voluntas boni, n. 7848, 7929. Quod filii Israelis repraesentaverint caelum et res caelestes et eorum societates per divisiones in tribus, familias et domos, n. 7836, 7891, 7996, 7997. Domus quod varia significet, et quod etiam memoriam, n. 9150. Quod qui intra domum et magis qui in uno conclavi sunt cogitent sicut unum, aliter qui extra sunt, illustratum et ostensum, n. 9213, fin.

DOMUM, vide *Munus*.

DORMIRE, vide etiam *Cubare et Somnus*. Dormire quod sit quietem habere super aliqua, n. 9216.

DOS. Quod dos sit tessera consensus et confirmatio initiationis, n. 4456, 9187. Dos quod sit tessera consensus ad conjunctionem, n. 9186. Quod dicatur de veri conjunctione cum bono, n. 9186.

DOTHAN. Quod sit specialia doctrinae vera, ostensum, n. 4720, et in opposito sensu falsa et specialia principiorum falsorum, n. 4720, 4721.

DRACO. De domicilio draconum prope Gehennam, qui et quales, n. 950. Draco serpens antiquus in Apocalypsi, quid, n. 7293, f.

DUCERE. Duxit Deus, quod sit providentia et auspiciam divinum, n. 8093, 8098.

DUDAIM. Quod sint illa quae amoris conjugialis sint in vero et bono charitatis et amoris, ostensum, n. 3942.

DULCE, quod sit jucundum, n. 8356.

DUMAH filium Jischmaelis, n. 3268.

DUO. Quod per bina significantur sancta, tum non sancta, n. 720. Quod duo et sex significant pugnam et laborem, n. 900. Quod duo significet successive alterum, n. 1335. Quod quatuor qui ex duobus et paribus significant unionem, n. 1686. Quod duo

EC

dicantur cum unum se referat ad voluntatem alterum ad intellectum, seu ad illa quæ illorum, n. 3519. Biennium quod sit status conjunctionis, et quod duo sint conjunctio, illustratum, n. 5194. Duo et duplum quod sit conjunctio, n. 8423, duo quod sint ad plenum, n. 9103. Quod sint omnia et singula, illustratum, n. 9166. Duo et dimidium quod sit multum et plenum, n. 9487, 9488, 9489. Quod duo sint conjunctio et unio, n. 1686, 5194, 8433. Quod etiam sint plenum et omne, n. 9103, 9166.

DUODECEM. Quod significant fidem in uno complexu, n. 577. Quod sint omnia fidei, n. 2089, 2129, f. 2130, f. Quid duodecem apostoli, duodecem throni et duodecem tribus quas judicaturi, n. 2129. Quod sint omnia fidei, n. 2129, f. 2130, f. Quod duodecem significant omnia, ostensum, n. 3272, 3858, vide etiam *Apostoli*. Quod duodecem sint omnia fidei et charitatis, n. 3913. Quod sexcenti millia tum 144000 et 12000 et 144 tum et 72 simile significant cum 12, nempe omnia vera et bona in complexu, n. 7973.

DURUM. Quod falsum ex malo in altera vita appareat ut durum, verum autem ex bono quod molle, n. 6359.

DUX. Tertiani duces quod sint communia sub quibus particularia in serie, n. 8150. Duces quod sint præcipua, ita quoque omnia et singula et quod dicantur de bono et malo, principes autem de vero et falso, n. 8314.

E.

EBERUS, vide *Hebræi*.

EBRIETAS, EBRIUS. Qui in errores labitur, et qui ratiocinatur, n. 1072, et quod sint qui in spiritualibus insaniant, n. 1072.

ECCLESIA, vide etiam *Amor, Charitas, Cælum, Cultus, Doctrina, Fides, Internum et Externum*. De antiquissima ecclesia, n. 1114 ad 1125. Quod sint supra caput, et raro aliqui ad eos veniant, quod illis pulchra habitacula, et auræ delectabiles, n. 1116. Quod sint in summa luce, n. 1117. Quod respiratio iis interna quæ describitur, n. 607, 608, 1118, 1119, 1120. Quod antiquissimæ ecclesiæ homini non fuerit loquela per voces sed per labia et faciem, n. ib. De antiquissimæ ecclesiæ perceptione, n. 607, 895, 1121. De antiquissimæ ecclesiæ genio, n. 608. Quod communicatio antiquissimæ ecclesiæ fuerit cum cælo, non ita antiquæ, n. 780. Quod antiquissimæ ecclesiæ homines sibi inscriptam habuerint legem, n. 1121. Quod homo antiquissimæ ecclesiæ in terrestribus et corporeis solum spiritualia et cælestia viderit et cætera non curaverit, n. 920. Unde iis revelationes et repræsentativa, n. 1122. Quod antediluviani non viderint nisi corporea et terrestria, n. 920. Quod bona et vera inseminata fuerint in parte voluntaria apud antiquissimam ecclesiam, non ita apud antiquam, seu spiritualem, n. 895. Qualis antiquissima ecclesia, et qualis antiqua, quæ differentia, n. 597, 607. Quod ecclesia antiqua prorsus alia indole fuerit, et in parte eorum intellectuali formata, n. 640, 641, 765. Quod antiqua ecclesia per doctrinalia instrueretur, n. 609. Quomodo antiquissima ecclesia expectavit Dominum, n. 1123. Quomodo pos-

EC

teri eorum, qui peiores, n. 1124. Ecclesia Enosch, qualis, n. 1125. Ecclesia Noachus, qualis, n. 1126. Ecclesia Schem, qualis, n. 1127. Ecclesia antiqua repræsentata qualis, cum declinare incepit, n. 1128. Per quot regna sparsa ecclesia antiqua, n. 1238. Quod ab Ebero in Syria nova ecclesia instituta, n. 1238. Qualis quæ ab Ebero, quod in externis, instituta cum antiqua adulterata et versa in idolatrica, n. 1241. Quod tres ecclesiæ successive post diluuium, n. 1327. Quod ecclesia temporis tractu decrescat et contaminetur, n. 494, 501, 1327. Quod ecclesia temporis tractu recedat a charitate, et producat mala et falsa, n. 1834, 1835. De vastatione ecclesiæ, n. 407 ad 411, vide *Vastatio*. Quod ecclesia apud gentes restauratur, n. 1366. Quod semper aliquid ecclesiæ conservatum, alioquin periret genus humanum, n. 468, 637, 931. Quia ecclesia est sicut cor et pulmo, n. 637, 931. Qualis ecclesia spiritualis, n. 705. Quod charitas, non fides separata constituat ecclesiam, n. 809, 916. Quod ecclesia foret una si omnibus charitas, tametsi quoad cultus et doctrinalia differrent, et sic, quod charitas constituat ecclesiam, non doctrinalia, n. 1285, 1316, 1798, 1799, 1834, 1844. Quod interna et externa unam ecclesiam constituent, n. 409. Ecclesia interna et externa quid, n. 1083, 1093. Quod internum sit in cultu eorum, qui ecclesiæ externæ sunt, n. 1100. Quod sit internum et externum ecclesiæ, n. 1242. Quod ecclesia externa nihil sit, si non interna, n. 1795. Quod cultus fiat externus, ne prophanetur internum, n. 308, 1327, 1328. Quod detur ecclesia interna vera et corrupta, et externa vera et corrupta, n. 1238. Quod ecclesia comparetur ortui et occasui solis, temporibus anni, tum diei, ut et metallis, n. 1837. Quod mulier sit ecclesia, n. 252, 253. De ecclesia cælesti et spirituali, qualis est una et altera, n. 2669. Per quas terras ecclesia antiqua extensa fuit, de qua, n. 2385. De statibus ecclesiæ spiritualis et spiritualium primis et succedentibus, vide *Regeneratio*. Quod status ecclesiæ successive mutetur, et quod usque semper nucleus conservetur, n. 2422. Quod ecclesia foret sicut regnum Domini, si omnibus charitas, n. 2385. Quod ultimum iudicium sit ultimum tempus ecclesiæ, de qua, n. 2118. Quid consummatio respective ad ecclesias, de quibus, n. 2243. Quod ecclesia se habeat sicut cor et pulmo in homine, n. 2054. Quod Dominus in mundum venerit ut salvaret spirituales, n. 2661. Qui intra ecclesiam, imprimis a malis et falsis purificandi sint, quia impura reddere possunt saneta, n. 2051, 2054, 2055. Quod communicatio cæli cum genere humano per ecclesiam, quia ecclesia est instar cordis et pulmonis, n. 2853. Quod omnes homines qui in ecclesia Domini, tametsi sparsi per orbem, usque sicut unum faciant, ut in cælis, n. 2853. Quod Verbum in antiquissima ecclesia ex Revelatione esset et inscriptum cordibus, n. 2895. Quod repræsentativa et significativa sint ab antiquissima ecclesia, de quibus et qualis, n. 2896. Quod Chanoch sint illi qui colligerunt repræsentativa, et significativa antiquissimæ ecclesiæ, n. 2896. Quod Verbum in antiqua ecclesia fuerit inde, n. 2897. Quod ecclesia antiqua habuerit Verbum scriptum, quod deperditum et quod illud constiterit ex historicis et prophetis, vide *Verbum*. Quodque

illud Verbum fuerit divinum, simile Verbo apud prophetas, ostensum, n. 2897. Quod prophetica divina apud alios fuerint, confirmatum ex prophetia Bileami, n. 2398. Quod status ecclesie comparentur temporibus anni et diei, n. 2905. Quod omnis ecclesia decrescat et quidem usque ad nullam charitatem, et tandem in odium contra alios, n. 2910. Cause, quod malum hereditarium cum ætate augeatur, n. 2910, f. Quod nova ecclesia raro, si unquam, exsuscitetur a Domino ex homine prioris ecclesie, verum a gentibus, quæ in ignorantia fuerunt, n. 2910. Pauci erunt intra presentem ecclesiam apud quos vera ecclesia Christiana instaurabitur, n. 3898. Quod ex pluribus una ecclesia cum amor in Dominum et charitas erga proximum essentialia, non cum fides, n. 2982. Quod ecclesia nova semper apud gentes instauretur, causa, quia nulla principia falsi habent contra vera fidei, n. 2986. Similiter erit cum hac ecclesia quæ Christiana dicitur, n. 2986, f. Quod ecclesia hebræa tempore Abrahami prorsus a vero desciverit, n. 3031. Quod ecclesia comparetur sponsæ, et quod antiquo tempore sponsæ darentur vasa argenti et auri et vestes ad significandum verum, bonum et ornatus eorum quæ sunt ecclesie, n. 3164, 3165. Quod ecclesia Domini sit inter gentes, et quod gentes quæ in bono facile agnoscant multa vera a se, de quibus, n. 3263. Quod ecclesia spiritualis ubivis varia sit quoad vera, sed quod una sit per charitatem, n. 3267. Quod ecclesia non sit nisi bono vitæ implantata sint vera doctrinæ, n. 3310. De primo statu perversionis ecclesie, n. 3353, 3354. Quod interna vera non revelentur quam cum ecclesia vastatur ne prophanentur, et quod ideo Dominus tunc in mundum venerit, et quod hodie sensus internus Verbi reveletur, quia vix aliqua fides quia nulla charitas, n. 3398. De doctrinalibus amoris et charitatis ecclesie antiquæ, tum de representativis et significativis, n. 3419, 3420, vide *Doctrinalia* et *Representativa*. Quod unica doctrina ecclesie sit, nempe charitatis erga proximum et amoris in Dominum, n. 3445. Quod tametsi doctrinalia varia, usque una ecclesia, si omnibus charitas, n. 3451, 3452. Quod representativa omnia ecclesie Judaicæ in se continuerint omnia arcana ecclesie Christianæ, n. 3478, f. Quod ecclesia representativa non fuerit ecclesia, n. 3480. Ecclesia Christiana qualis hodie, quoad externa et quoad interna et quam nefandi appareant in altera vita, n. 3489. De statibus perversionis ecclesie de quibus a Domino, apud Matthæum XXIV. 15 ad 18, n. 3655, vide *Judicium*. Quod antiquissima ecclesia fuerit in terra Canaan, et quod ecclesia antiqua quæ post diluviū etiam ibi, et inde representativa loca, ibi quoque jussu Abraham illuc ire et posteris ejus data terra hæc, ut apud eos representarentur cœlestia, n. 3686. Quod Verbum sit reclusum ecclesiis in infantia eorum quia amor in Dominum et charitas erga proximum pro principio assumitur, sed postea, cum fides, quod tunc fiat occlusum, n. 3773. Quod præcedent cognitiones doctrinalium, hoc est, Verbum, antequam ecclesia instaurari possit, n. 3786. Quod nulla ecclesia foret, nisi per exteriora vera in Verbo loqueretur, illustratum, n. 3857. De ecclesiis quod fuerint in externis veris, n. 3857. Quod non sint ab ecclesia, qui in affectione veri et non in bono, et

qui in affectione boni sunt, ex quo non verum, n. 3963. Quod ecclesia sit fundamentum cœli, n. 4060. Quod genuinum ecclesie apud Judæos representari potuerit, tametsi essent idolatræ, n. 4208. Quod apud Jacobi posteros fuerit representativum ecclesie, non ecclesia, n. 4281. Quid representativa ecclesia quæ apud antiquos, et quid representativum ecclesie quod apud Jacobi posteros; quod illa sit apud quos internum est in externo, at hoc apud quos externum est absque interno, illustratum, n. 4288. Quod homo sit ecclesia, n. 4292. Quod apud Judæos non ecclesia, sed representativum ecclesie fuerit, videatur *Judæus* et *Representatio*. Qui ab ecclesia vastata sunt, quod sint remoti a cœlo per nimbū nebulozum, quia per inundationem falsorum, n. 4423, 4454. De antiquissima ecclesia, vide *Cœlestis*. Quod statuta, judicia et leges mandata posteris Jacobi, fuerint nota in antiquis ecclesiis, de quibus, n. 4449. Quod vita faciat ecclesiam, non doctrina inde separata, n. 4468. Quod antiquissima ecclesia, antiqua et christiana quoad interna concordent, quia una sunt, n. 4489. Quod homo antiquissimæ ecclesie alio et diverso genio fuerit quam homo ecclesie antiquæ, illustratum, n. 4493, vide *Cœlestis*. Quod homo antiquissimæ ecclesie non habuerit externa cultus, nec potuerit recipere illa nisi occluderentur ejus interna, n. 4493. Quod antiqua ecclesia Hebræa in terra Canaan diu fuerit, n. 4516, 4517. Quod genus humanum insaniret et extingueretur, si non ecclesia, n. 4545. Quod ecclesia incohans a fide non habeat regulatorem alium quam intellectum, quæ autem a bono, habeat charitatem et Dominum, n. 4672. Quod interna ecclesie antiquæ referebant se ad charitatem, quæ illis essentialia ecclesie fuit, non autem posteris Jacobi, n. 4680. Quod ecclesia communiter deflectat successu temporis ad fidem, n. 4683, 4689. Quod nulla ecclesia sit ubi non vita et doctrina agnoscitur quod humanum Domini sit divinum, et sic unum cum patre, quod ostensum, n. 4766. Quod nec aliqua ecclesia sit, ubi charitas non agnoscitur pro essentialia ecclesie, n. 4766. Quod nova ecclesia apud gentes instaretur, quia vetus in statu est, ut non recipiat verum, n. 4747. Quod ecclesia Christiana sit eadem cum ecclesia antiqua et Judaica, interiora harum sunt ecclesie Christianæ, n. 4772. Quod internum ecclesie sit charitas erga proximum in velle, et a velle in agere, ac inde fides in percipere, n. 4899. Quod interna ecclesie quæ Dominus docuit, antiquis nota fuerint, et quod externa representativa aboliverit, n. 4904. De representatione hominis ecclesie cœlestis, quoad partem voluntarium; et hominis ecclesie spiritualis quoad partem intellectuale, de qua, n. 5113. Qui in affectione veri sunt, non manent in doctrinalibus suæ ecclesie, sed scrutantur Verbum, et vident num vera sint, illustratum, n. 5432. Quod homo ecclesie prius in interioribus fuerit, hodie autem in externo, seu corpore, n. 4649. Quod homo erit in bono veri, ut sit ecclesia, n. 5826. Quod scrutandum Verbum ut sciatum num doctrinalia ecclesie vera sint, alioquin ubivis vera forent ex solo et nativitate, n. 6047, vide *Fides*. Quantum boni in ecclesia si charitas primo loco esset, et fides secundo, illustratum, n. 6269. Qman-

E D

tum vero mali si fides primo loco, et charitas secundo, n. 6272. Quod charitas actualiter primo loco sit, et fides apparenter, videatur *Verum* et *Regeneratio*. Qui ab ecclesia externa non altius quam ad naturale humanum Domini elevant cogitationes, aliter vero qui ab ecclesia interna, n. 6380. Quod sit ecclesia interna et externa, et quid internum et quid externum ecclesiae, n. 6587. Quod ecclesia non sit ex eo quod ibi Verbum, Dominus notus, sacramenta, &c. sed ex eo quod vivatur secundum doctrinam e Verbo, n. 6637. Quod homo ecclesiae spiritualis infestetur in altera vita a scientificis et falsis, et quod per id purificetur, ut elevari possit in caelum, n. 6639. Quod homo sit ecclesia, et ubicunque tales sint dissiti, faciant ecclesiam in communi, n. 6637. Qui in externis ecclesiae, quod in sensu literali Verbi sint, et quod internum influat, sed hoc fit ibi commune, inde obscurum, n. 6775. Quod Dominus per totum orbem representetur in caelo sicut homo, n. 7396. Ecclesia spiritualis, vide *Spirituales*. Quod pejus sit cum illis qui ab ecclesia, et vastentur, quam cum illis qui extra ecclesiam, causa, de qua, n. 7554. Quinam sunt et quales, qui ab ecclesia interna, et qui ab ecclesia externa, n. 7840, illustratum etiam, n. 8762. Quod caelum sit sicut unus homo coram Domino, et quoque ecclesia, n. 9276, f. Quod ecclesia caelestis et ecclesia spiritualis et quae differentiae, citatum n. 9277. De conjunctione Domini cum humano genere per bonum charitatis et per ecclesiam, n. 9276, vide *Homo*. Quod sit ecclesia interna et externa, n. 9375, 9680. Quod Dominus sit caelum et ecclesia, ita omne in omnibus, quia habitat ibi in suo, et non in proprio illorum, n. 10125, 10151, 10157. Status ecclesiae decrescens ab amore et luce comparantur cum statu decrescente hominis ab infantia ad senectutem, n. 10134. Quod in ecclesia apud gentem Israeliticam essent omnia representativa interiorum ecclesiae et caeli, n. 10149. Quod quatuor ecclesiae fuerint, antiquissima ecclesia caelestis, antiqua spiritualis, israelitica et christiana, et quod earum tempora intelligantur per saecula aurea, argentea, aerea et ferrea, de quibus, n. 10355. De revelationibus in quatuor illis ecclesiis; quod in prima communicatio immediate cum caelo, in secunda per correspondentias et representativa, in tertia viva voce et in quarta per Verbum, n. 10355. Si non ecclesia ubi Verbum, periret humanum genus, n. 10452. Quod in caelo sint terrae, montes, petrae, &c. de quibus, n. 10608. Quod ecclesia sit in interno hominis, non in externo absque illo, n. 10698. Doctrinale de ecclesiis, n. 10760 ad 10766. Quod facit caelum hoc facit etiam ecclesiam apud hominem, n. 10760. Ecclesia est ubi Dominus agnoscitur, et ubi est Verbum, n. 10761. Ecclesia est interna et externa, quae in amore et quae in fide, n. 10762. Quod erit doctrina vitae quae charitatis et simul fidei, n. 10763, 10764. Qui extra ecclesiam et bene vivunt, quod in communionem sint cum ecclesia, n. 10765. Qui ab ecclesia salvantur, qui non damnantur, n. 10766.

EDEN. Quid hortus in Edene ab oriente, n. 99. Quod hortus sit intelligentia, Eden amor, n. 100.

EDERE. Quod edere sit communicari et conjungi, ostensum n. 2187. Quod similiter in sancta coena,

E L

n. 2187, 2343. Quid per sanctificata sacrificiorum quae comedeantur, n. 2187, 2343. Quod edere sit appropriatio boni, et bibere appropriatio veri, n. 3168. Quod per edere et bibere in sancta coena significetur appropriatio, et quid quod digne edant, n. 3513, f. Quod convivia et comessiones apud antiquos significarent appropriationem et conjunctionem per amorem et charitatem, n. 3596, vide etiam *Panis, Edere cibum, Convivia*. Quid comedere et bibere in regno Domini, n. 3832. Quod edere etiam sit appropriatio mali, n. 4745. Quod antiqui postquam decreverunt quid inter se, comederint, et cur, n. 4745. Edere quod sit consumere, n. 5149, 5157. Edere quod sit conjungi, n. 5643. Comedere, quod sit fruitio, n. 7849. Comedere Pascham, quod sit una esse cum illis, n. 8001, vide *Pascha*. Edere et bibere quod sit informatio de bono et vero, ostensum, n. 9412. Quod edere sit conjunctio et appropriatio boni, cit. n. 10686.

EDOMUS vide *Esavus*.

EDUCATIO, infantum in caelo qualis, vide *Infantes*. Quam pessima sit educatio infantum in mundo, ab experientia a pueris dimicantibus ad quae parentes eos incitant, n. 2309. Quomodo infantes et pueri initiantur in bono amoris et vero fidei, n. 3502, 3512, 3518, 3519, vide *Verum et Bonum*.

EFFECTUS vide *Causa*.

EGENUS vide *Pauper*.

EGREDI vide *Exire*.

EL vide *Elohim*.

ELAM. Quod sit fides ex charitate, n. 1228, 1685.

ELEAZAR et **ITHAMAR**, quod sint divinum naturale, n. 9812.

ELECTUM. Quod sit bene placitum, n. 2922. Quod electi sint qui in vita boni et veri, n. 3755, f. 3900. Quod non sit electio et receptio in caelum ex misericordia, secundum vulgi opinionem, n. 5057, 5058, f.

ELEVARI, ELEVATIO, vide etiam *Ascendere, Surgere, Sursum, Interius*. Quod homo elevetur per spiritualia et caelestia, n. 3171. Quod elevatio versus Dominum actualiter fiat, n. 6952, de qua ulterius, n. 6954. Quod a Domino actualiter elevetur interiora, cum homo est in bono fidei et charitatis, et spectent sursum, at quod alioquin spectent deorsum, n. 6952, 6954. De spectare supra se et infra se, n. 7814 ad 7821, vide *Charitas*. Quod spectent supra se, qui elevantur a Domino, n. 7816. Quod influxus et illustratio sit actualis elevatio interiorum a Domino, n. 10330. Quod interiora hominis spectent deorsum seu extrorsum ab homine, at introrsum et sursum eleventur a Domino, n. 10330.

ELIAS. Moses et Elias pro omnibus libris veteris Testamenti, vide *Præfa.* ad Cap. XVIII. Geneseos. Quid currus ignis et equi ignei Eliae, n. 2762. Quid Verba ad Eliam et Elisæum, pater mi currus Israelis et equites ejus, n. 2762. Quod Elias et Eliseus representaverint Dominum quoad Verbum, n. 2762, 5247, f. Quod spiritus planatæ Jovis auferantur in caelum per equos lucidos sicut igneos, ut Elias, n. 8029. Explicatum quomodo Johannes Baptista fuerit Elias, n. 7643, f. 9372.

ELIEZER. Quod sit bonum veri illorum qui intra ecclesiam, n. 8651.

E Q

- ELIM.** Quod sit status consolationis post tentationem n. 8367. Quid porro, n. 8399.
- ELISCHAH** quid, n. 1156.
- ELISEUS.** Quod Elias et Eliseus representaverint Dominum quoad Verbum, n. 2762.
- ELIXARE** vide *Coquere*.
- ELOIM.** De El et Eloim in singulari et plurali, et El Elohe, quid, n. 4402, vide *Deus*.
- ELOQUENTIA.** Odor spheræ eloquentiæ, n. 1514. Affectatio eloquentiæ et eruditionis, quod in umbret res, n. 6924.
- ELPARAN** vide *Paran*.
- EMERE.** Quod sit appropriare, n. 4397, 5377. Acquisitio quod sit veri bonum, et emptio verum, n. 4487, vide etiam *Argentum*. Quod emere sit appropriare, vide n. 5397, 5406, 5410, 5426. Emere quod sit redemptio, n. 6458, 6461. Emptio argenti quid, n. 7999, vide *Argentum*. Emptum argento est quod in naturali acquisitum est a spirituali, n. 7999.
- EMIM,** quod sint persuasiones falsi, n. 1673.
- EMMOREUS.** Quod sit malum et falsum, n. 1857. Quod sit malum in genere et quod incolæ terræ Canaanis dicti fuerint emmorei, n. 6306. Emmoreus quod sit malum et inde falsum, n. 6859.
- EMAKIM** vide *Nephilim*.
- ENOSCH.** De illis qui ab ecclesia Enosch dicta, n. 1125.
- ENTHUSIASMUS.** Visiones spirituum enthusiasticorum, quales et unde, n. 1968.
- EPHAB.** Quod sit bonum, ostensum, n. 8540. De mensuris variis, de quibus in Verbo et de Ephah, n. 10262, vide etiam *Mensura*. Quod Ephah simile sit ac Midian, n. 3242.
- EPHODUM.** Quod sit tegumentum cœlestibus externis, pectorale tegumentum cœlestibus internis, n. 9477. Ephodus, quod sit divinum verum in regno spirituali, in forma externa in quod desinunt interiora, n. 9824. Ephodus pro veste sacerdotali in communi et quod sit sanctum præ reliquis vestibus, n. 9824. Ephodus cum pallio, quod sit regnum spirituale, et tunica quia separata ab illis per cingulum, quod sit spirituale et cœleste, simile quod per velum in tentorio, et per collum apud hominem significatur, illustratum, n. 10005.
- EPHRAIM.** Quod sit intellectuale ecclesiæ spiritualis et Menasche, quod sit voluntarium ejus, parum ostensum, n. 3909. Quod sit novum intellectuale, ostensum, n. 5354. Quod intellectuale ecclesiæ. Quod Ephraim sit perceptio ex illustratione quid verum et bonum ex Verbo, illustratum, n. 6222. Quod Ephraim sit ecclesiæ intellectuale, Menasche ecclesiæ voluntarium, n. 6222, 6238. Quod Ephraim sit verum quoad intellectuale, et Menasche bonum quoad voluntarium, n. 6234, 6238 et 6267. Quod Ephraim sit homo ecclesiæ spiritualis externæ et Menasche homo ecclesiæ cœlestis externæ, n. 6296.
- EPHRAIM,** quod sit spirituale cœlestis in statu priori, n. 4585 et 4594, vide etiam *Bethlehem*.
- EPHON,** quod sint illi apud quos verum et bonum fidei recipi possunt, n. 2933, 2940, 2969.
- EQUUS, EQUUS.** Resuscitatus homo representatur insidens equo et dirigens eum versus infernum, sed equus non movet se e loco, quare descendit, et it pedibus, n. 187, 188. Qui deflorant virgines, absque fine conjugii et prolis, quod insidere sibi

E S

- videantur equo furioso, n. 828. Quod equus albus in Apocalypsi sit sensus internus Verbi, et Dominus ita Verbum, n. 2760. Quod equus sit intellectuale, ostensum, n. 2761, 2762. Quid curus ignei et equi ignei Eliæ, n. 2762. Quod equi represententur cum de intellectuali est sermo angelis, n. 3217. Quod locus sit ubi continue equi, et qui vocatur domicilium intelligentium, n. 3217. Quod equi sint intellectualia, et curus doctrinalia, ostensum, n. 5321. Equi Aegypti quod sint scientifica ex intellectuali, ostensum, n. 6125. Quod equi cum de sensuali prædicantur, sint fallaciæ, n. 6400. Cadere eques retrorsum, quod sit recedere a vero, n. 6401. Equites quod sint illa quæ sunt intellectus, ostensum, n. 6534. Equitare super asino quod sit inservire novæ intelligentiæ, n. 7024. Quod spiritus planetæ Jovis auferantur in cœlum per equos lucidos sicut igneos, ut Elias, n. 8029. Pharaonis et Aegyptiorum equi quod sint scientifica ex intellectuali perverso, equites ratiocinia inde, curus doctrinalia falsi, exercitus et populus ipsa falsa, n. 8146, 8148. Quod in tellure Jovis sint equi sed in sylvis, et quod magni sint et quod pro illis timor actualis, unde et causa, n. 8381.
- ER.** Filius Jehudæ, quod sit falsum, n. 4821, 4822, 4830, quod fuerit falsum mali, n. 4832.
- ERECTUS.** Quid erectus ire, n. 248.
- ERROR.** Quod sit adversum esse, n. 5025.
- ERUDITUS,** vide *Doctus* et *Scientia*.
- ESAVUS.** Quod significet humani Domini essentiam, n. 1675. Esau quod sit divinum humanum Domini quoad bonum primum conceptum, Edom divinum naturale Domini quoad bonum cui conjuncta doctrinalia veri, n. 3302. Quod Esau et Edom sit bonum vitæ veri naturalis, n. 3300. Esau quod sit bonum naturale antequam bono ibi adjuncta sunt doctrinalia veri, tum quoque bonum vitæ ex influxu rationali. Edom quod sit bonum rationalis cui adjuncta doctrinalia veri, ostensum, n. 3322. Quod Esau in opposito sensu sit malum amoris sui antequam adjuncta sunt falsa, et Edom malum illius amoris, cum et falsa adjuncta sunt; uterque quod sint illi qui ex malo amoris sui contemnunt et rejiciunt vera, ostensum, n. 3322. Esau quod sit affectio boni naturalis seu bonum vitæ, n. 3494. Esau quod sit bonum infantæ et inde vitæ, seu quod idem, bonum naturalis, n. 3504. Quod Esau nominatus a piloso, Edom a rubicundo, Seir a comoso, n. 3527. Quod Esau intellectus sit cum Iischaek benedixit Jacobo, n. 3576. Quod Esau et Jacob, postquam glorificatum naturale Domini representent divinum naturale ipsius quoad divinum bonum et verum, n. 3576. Quod Esau representaret bonum naturalis infantæ Domini de quo, et postquam hoc divinum factum divinum bonum divini naturalis Domini, n. 3599. Quod Jacob induit personam Esavi sit propter primogenituram et benedictionem quas etiam abstulit, n. 3659, vide *Jacob*. Quod Jacob bonum veri et Esau boni verum, n. 3669, 3677. Ager Edomi quod sit divinum verum naturalis Domini, n. 4241. Quod sit divinum bonum naturalis Domini de quo, n. 4641. Et quod Edom sit divinum humanum Domini quoad naturale et corporeum, n. 4641. Duces Edomi quod sint qui in vita mali ex amore sui, n. 8314.

ESSE. Puteus quid, n. 3427.
ESSE. Quæ differentia inter esse et existere, n. 2621.
 Quid status quoad esse et quoad existere, n. 3938.
 Quod esse rei sit bonum amoris quia conjungit, et non esse ubi disjunctio, illustratum, n. 5002. Divinum esse quod sit ipsum divinum, divinum existere quod sit humanum Domini, et cum divinum humanum Domini factum est divinum esse quod divinum existere sit divinum verum procedens ab ipso, n. 6880. Aeternum quod est et quod temporum respective non est, n. 8939. Esse quod sit voluntatis et existere intellectus inde, n. 9282, vide *Voluntas*.
ESSENTIALE. Quod essentialia pro fine erunt, non instrumentalia vel formalia inservientia, illustratum, n. 5948. Quod essentialia tantum pereant, quantum instrumentalia pro fine sunt, n. 5948. Quod essentialia non detur in rerum natura, sed solum in Domino, qui est esse seu Jehovali, et quod omnia sint instrumentalia, n. 5948. Si essentialia pro fine, erunt instrumentalia in copia, n. 5949.
ESURIRE. Quod sit ex affectione desiderare bonum, paucis demonstratum, n. 4958.
ET. Quod sit loco distinctionis, et quoque factum, n. 5578.
EVADERE, EVASIO. Quod sit liberatio a damnatione per reliquias, ostensum, n. 5899.
EVANGELIUM. Quod sit annuntiatio de Domino, de ipsius adventu et de illis quæ ab ipso, ita quod totum Verbum sit evangelium, n. 9925.
EUNUCHUS. Quid sit Eunuchus Matt. XIX. 12, n. 394. Eunuchus quod sit naturalis homo, ostensum, n. 5081, f.
EUPHRATES, quid, n. 120, 1585. Quod flumen Ægypti sit extensio spiritualium, flumen Euphrates extensio cælestium, n. 1866. Euphrates quod sit terminus terræ Canaanis ultimus et primus, et quod sit conjunctio boni, n. 4116, 4117. Euphrates quod sit bonum et verum rationalis, ostensum, n. 9341. Quod etiam sit voluptas oriunda ex amoribus sui et mundi et falsitas confirmans illud per ratiocinia ex fallaciis sensuum, ostensum, n. 9341.
EURUS vide *Ventus* et *Oriens*.
EXACTOR. Quod exactores sint qui ad servendum adigunt, ostensum, n. 6852. Exactores quod sint qui proxime infestant, et subjecta, n. 7111.
EXALTARE vide *Altum*.
EXCANDESCENTIA, vide *Ira*.
EXCELSA. Unde ritus sacrificandi super excelsis, n. 796, vide *Altum*.
EXCREMENTUM. De inferno excrementitio, vide *Infernum*. Quod quidam in latrinis morari delectentur, n. 954. Quod adulteri in latrinis suis ament sordes et excrementa, n. 2755. Qui in vita delicata conjuncta cum astu fuerunt, quod sint in excrementitiis, n. 4948. Quod crudeles et adulteri in infernis excrementitiis sint, n. 5394, de quo inferno, n. 5394. Quod voluptuosi et quibus mere voluptas fuerat finis, sint sub natibus et degant in sordibus, n. 5395. Quod in infernis magnus putor, n. 7161, vide *Putere*. Fimus, stercus et excrementum, quod sit infernale, ostensum, n. 10037.
EXERCITUS. Quod per exercitus significantur vera, et in opposito sensu falsa, quia per illa pugnatur,

ostensum, n. 3448. Jehovah Zebaoth seu exercituum, quia ex veris divinis, et quia solus pugnatur pro homine, n. 3448, p. 326. Juxta exercitus quod sit secundum genera et species boni in veris, n. 7236. Filii Israelis quod in exercitus distinguerentur, ut representarent regnum Domini quoad bona et vera, n. 7236. Exercitus Jehovah quod sint bona et vera, ostensum, n. 7988. Quod angeli dicantur exercitus Jehovah, tum sol, luna et stellæ, et quod Dominus ideo Jehovah exercituum, ostensum n. 7988. Exercitus, quod sit quod distincti quoad quale boni a vero, n. 8019. Exercitus Pharaonis quod sint falsa ex malis, ita qui in fide separata, et in vita mali, n. 8138. Pharaonis et Ægyptiorum equi quod sint scientifica ex intellectuali perverso; equites ratiocinia inde; cursus doctrinalia falsi, exercitus ipsa falsa, n. 8146, 8148, vide *Egyptus, Equus, Currus, Arcus, Bellum, Gladius, Clypeus, Hostis*.
EXIRE. Quod ire, ambulare, proficisci sit progressivum vitæ, ita vivere, vide *Ambulare* et *Proficisci*. Quod intrare et exire sit status vitæ et rei, de qua agitur a principio ad finem, n. 9727. Exire cum de divino, quod sit procedere, et se sistere præsentem in alio, n. 5337, 7124, 9303. Exire ex aliquo loco, ut ex domo aut urbe, quod sit recedere, separari et removeri, n. 4493, 5696, 6100, 7404, 7462. Exire obviam, quod sit recipere, n. 7000. Exire vel egredi potam urbis quod sit recedere a doctrina, n. 4493. Exire quod sit influere, n. 5333. Egredi quod sit separari, n. 6100. Exire quod sit emissio et præsentia, n. 7124. Egredi quod sit cogitatio ex malis ad falsa, n. 7437. Exire quod sit remotio, n. 7462.
EXISTENTIA, EXISTERE; quæ differentia inter esse et existere, vide *Esse*, n. 2621, 6880. Quod omne existat aut subsistat ex alio, vel per aliud, ita a primo, n. 3627, 3628, 4523, 4524, 6040, 6056, per quod connectitur cum primo, ib. proinde quod per medium spiritualem a Domino, ib. Quod esse sit voluntatis et existere intellectus inde, n. 9282, vide etiam *Voluntas*. Quod subsistentia sit perpetua existentia, ita quod conservatio et omnis productio in utroque mundo spirituali et naturali sit perpetua creatio, n. 3648. Quid existere respective ad esse, n. 126, 3621, 3061, 3938, 5002, 6280, 6880, 8939, 9282, 10579, vide *Esse*.
EXPANSUM, vide *Extendere* et *Aulea*. Quod homo internus sit expansum, inde expandere terram et extendere cælos, n. 24, 25. Quod expandere cælos et terram simile sit expandere aules tabernaculi, quid ostensum, n. 9596.
EXPELLERE, cum de falsis et malis, quod sit remotio, n. 9333.
EXPERGISCİ, quod sit illustrari, n. 3715, 5208, 5218.
EXPIATIO, vide *Redemptio*, tum *Propitiatio*.
EXPLORATORES, quod sint qui discunt vera ecclesiæ solum ad captandum lucrum, n. 5432.
EXTENDERE, vide *Expansum*. Extendere manum, quod sit dominium potentiæ, in supremo sensu illimitata potentia, ostensum, n. 7673. Quod prædicetur de omni potentia, n. 7673, vide *Expandere*.
EXTENSUM. Qui negant spiritum esse extensum, n. 444, 446.
EXTERNUS vide etiam *Internum, Ecclesia, Cultus*. Quid homo internus et externus, n. 978. Quid

homo internus, interior et externus, n. 1015. Quod rationalis homo sit medius inter internum et externum, n. 1702, 1707, 1732. Quod rationale, scientificum et sensuale constituant externum hominem, n. 1589. Quid externus homo, n. 1718. Quod jucundum fiat vilius, quo exterius, n. 996. Quod interiora producant exteriora, n. 994. Quid et qualis cultus internus et externus, n. 1083. Qualis homo internæ ecclesiæ et qualis externæ, n. 1098. Quod internum sit in cultu eorum, qui ecclesiæ externæ sunt, si in charitate, n. 1100, 1151, 1153. Quod cultus externus absque interno sit nullus cultus, n. 1094. Quid est cultum internum facere externum, n. 1175. Cultus externus eorum qui non credunt vitam æternam, n. 1200. Cultus externus eo magis prophanus, quo interiora magis prophana, n. 1182. Quod in homine externo dentur quæ concordant, et quæ discordant cum interno, n. 1563, 1568. Quid separat externum ab interno, n. 1587. Quod externus cultus esse debeat, n. 1618. Quod externa ecclesia nihil sit si non interna, n. 1795. Quod homo externus unitus interno solum apud Dominum fuerit, n. 1577. Pulchritudo externi hominis conjuncti interno, n. 1590. Turpitudine externi hominis disjuncti vel separati ab interno, n. 1598. Quod amor sui disjungat externum hominem ad interno, et quod mutuos conjungat, n. 1594. Quid ab externis videre interna, n. 1806, 1807. Quod apud unumquemvis sit internus homo, rationalis qui medius, et externus, n. 1889, 1940. Quod sit influxus a Domino per internum hominem in rationale, et sic in scientificum, n. 1940. Quid sit quod homo se separet ab interno, quod est Domini, n. 1999, illustratum n. 2018. Quod interius possit percipere quid in exteriori, non vicissim, n. 1914, 1953. Ab exteriori ad interius, quod sit idem ab inferiori ad superius, n. 3084. Quod lavationes sint purificationes externi seu naturalis hominis, illustratum, n. 3147. Quid spiritualis seu internus homo, et naturalis seu externus, quod nempe spiritualis seu internus sapiat ex luce cœli, naturalis autem seu externus ex luce mundi, n. 3167. Distinctio secundum gradus quæ et qualis, ita interiora ad exteriora quomodo se habent, n. 3691. Qui in solis veris externis, quod debiles, vacillent, nutent, qui vero in veris internis simul, quod firmi, illustratum, n. 3820. Quod externa sint longius a divino quam interna, quare etiam inordinata respective, illustratum, n. 3855. Quod in unoquoque cœlo sint interni et externi, n. 4286. Quod incolæ hujus telluris sint sensuales externi, de pugna eorum cum sensualibus internis, experientia, n. 4329. Quid sit in externis esse et quid in internis, illustratum n. 4459. Cur homo in internis esse debeat, illustratum, n. 4464. Qui in externis sunt, quod non curent interna, n. 4464. Quod exteriora influere in interiora nequeant, sed vicissim, n. 5119. Quod internum possit videre omnia quæ in externo non autem vicissim, nisi sit correspondentia et medium, illustratum, n. 5427, 5428, 5477. Quod homo hodie in externo seu corpore sit, n. 4649, f. Quod externus homo omnino debeat esse subjectus interno, et esse absque libero et proprio, n. 5786. Quod homo internus et externus prorsus distincti sunt, et quod vivat internus cum separatus ab ex-

terno, n. 5883. Quod exteriora servire debeant interioribus, et quod ad id formata sint, n. 5947, f. Quod externum vivat ab interno, sed quod internum induat sibi talia in externo, per quæ in sphaera illa inferiore agere possit effectum, n. 6275, 6284, ostensum etiam, n. 6299. Quod interiora in exterioribus existant; et quod eo ordine, ut intimum sit in medio, et sic porro, n. 6451. Quod exteriora sint obscura respective, quia communia, n. 6541. Quod unum formatum sit ab altero successive et non continue, inde interiora et exteriora inter se distincta sunt, ordine succedunt, et interiora sunt in exterioribus, n. 6465. Quod externum non influat in internum, sed internum in externum; illustratum ab experientia, n. 6322. Quod ab interno influat sanctum apud illos qui sanctum habent Verbum et sancte sacram cœnam subeunt, n. 6789. Quod bonum sit in interioribus, verum in exterioribus, illustratum, n. 7910. Quod interiora desinant et quiescant in exterioribus et per nexum, illustratum, n. 9216. Quod non sit conjunctio Domini cum externo, absque interno, illustratum, n. 9380. De interno et externo homine, n. 9701 ad 9709, vide *Internus*. Quod ultima contineant priora seu interiora in nexu, n. 9828. Quod in ultimis boni et veri sit robor et potentia, illustratum et ostensum, n. 9836. Quod externum per internum sit sanctum, illustratum, n. 9824. Quod in ultimis responsa seu revelata, n. 9905. Externa in cœlis et apud hominem, quod correspondant veris, illustratum, n. 9959. Quod primum et quoque ultimum significaverint omnia et singula, ita totum, ostensum et illustratum, n. 10044, 10329, 10335. Quod crinis, pilus, barba quia ultimum, significant totum, ita pedes, ostensum, n. 10044. Quod infernus homo sit in luce cœli et externus in umbra quoad spiritualia, illustratum, n. 10134. Quod mere naturalis homo sit in inferno, nisi fiat spiritualis per regenerationem, n. 10156, vide *Naturalis, Infernum et Regeneratio*. Quod externus homo sit imago mundi, internus autem imago cœli, n. 10156. Quod imitari divina studio et arte sit externum, illustratum ex imitatione phantastica apud spiritus, quod sic in externis cum tamen in internis sunt fœda et diabolica, n. 10284, 10286. Internum hominis est pro cœlo, externum autem est pro mundo, n. 10396. Illi apud quos interiora oclusa a terrestribus amoribus quod non agnoscant aliquod internum, et nihil credant, cur, illustratum, n. 10396, 10400, 1411. Quod illi semet colant pro deo, qui se super omnia amant, n. 10407 et 10412. Qui in externis sunt absque interno, quod spectent deorsum et extrorsum ad suos amores, n. 10422. Quod illi non recipiant influxum a divino, n. 10429. Quid sit esse in externis absque interno, et quales illi quibus internus homo clausus, et quales quibus internus homo apertus, illustratum, n. 10429, 10472. Quod internum sit dominus et externum servus, illustratum, n. 10471. Quod internum sit cœlum et externum mundus, cit. n. 10472. Externum separatum ab interno, quod sit infernum, n. 10489. Quod omnes in inferno in externis separatis ab interno sint, n. 10483. Quod internum claudatur per mala et falsa, illustratum per varia, n. 10492. Cur apud Judeos; et quod apud Christianos, apud

quos, quod apud plures intelligentes, quam apud simplices, cause tres, n. 10492. Quod omnis instructio de veris et bonis ecclesie et cultus fiat per externum Verbi, sed per illos qui illustrati sunt, n. 10548. Quod qui in externis absque interno sunt, illis verum fidei in obscuro sit, et falsa fidei ex idea materiali, terrestri et corporea in singulis, et quod illi credant Verbum secundum litteram et absque doctrina, n. 10582. Quid sit esse in externis separatis ab interno, n. 10602. De illis qui in interno ecclesie cultus et Verbi, et qui in externo in quo internum, et de illis qui in externis absque interno, n. 10683, vide *Internum*.

EXTREMITAS. Ab extremitate ad extremitatem, quod sit a fine prima ad ultimum et quod extremitates sint omnia, ostensum, n. 9666.

F.

FACERE. Differentia inter creare et facere, n. 472. Hecurrunt ita, quod sit effectus, n. 5951. Factum, seu fuit quod involvat statum novum, n. 4979, 4987, 4999, 5074, 5466. Quod sit in lingua Hebraica loco distinctionis, n. 4987, 5074. Quod Deus facere sit providentia, n. 5264 et 5503. Factum quod involvat statum novum et quod sit loco distinctionis et quoque *Fuit et Factum*. Facere cum de Deo quod sit ordo, n. 6573. Quod facere sit voluntas, n. 9282, vide *Voluntas*.

FACIES. Quod facies Jehovæ sit misericordia, pax, bonum, n. 222, 223. Quid cadere facies et quid elevare facies, n. 358. Loquela spirituum per mutationes inductas faciei, n. 1762. Quod facies significet interiora, et quia sic, quod antiqui caderent super facies eorum adorabant, n. 2434 et 1999, cur faciem etiam demisserint in terram, n. 2327. Quod interiora seu rationalia quæ naturalia, a facie appareant, n. 3527, et quod inde per faciem significantur interiora, n. 3527. Quod facies apud antiquissimos unum agerent cum interioribus eorum, et quod simulatio et dolus illis enorme facinus, n. 3543. Influxus in musculos faciei, ab experientia, n. 3631. Quod facies sint interiora et mutationes eorum, n. 4066. Quod videre Deum facies ad faciem sit sustinere gravissimas tentationes, n. 4299. Quod nemo possit videre Jehovam facie ad faciem et vivere, cur, ostensum, n. 4299. Quod vidi Deum facies ad faciem in sensu interno historico sit quod Dominus representative præsens, n. 4311. Quod involuntarius cerebelli sensus se ostenderit in facie et quod postea se tenuerit extra faciem, demonstratum, n. 4326. De correspondentia gustus, linguæ, faciei cum maximo homine, n. 4791 ad 4805. Quod facies in genere correspondeat omnibus interioribus, n. 4796. Quod apud angelos omnes affectiones interiores a facie eluceant, n. 4976. Quod mutationes status affectionum in faciebus angelorum appareant, quæ existunt secundum societates in quas veniunt, n. 4797. Quod visæ mutationes affectionum in facie ab uno limite affectionum ad alterum, n. 4797. Quod visæ mutationes affectionum in facie ab infantia ad adultum ætatem, et quantum infantie remansit, n. 4797. Spiritus ex alio orbe qui loquuti per faciei mutationes imprimis circum labia, n. 4799. Quod

facies illorum prominuerit et libera fuerit, ex causa quia non simulant, n. 4799. Quod facies contrahatur per simulationes, quod aliter cogitent et velint, quam loquantur et faciunt, n. 4799. Influxus spirituum in faciem, experientia, n. 4800. Quod spiritus mali ex faciebus cognoscantur cum quibus infernis communicant, n. 4798. Quod facies sint interiora quoad affectiones et inde cogitationes in communi, n. 5102. Quod naturale exterius sit facies interior in qua interiora se vident sicut affectiones in faciebus, et quoque cogitationes, n. 5165, 5168. Non videre facies Dei, quod sit quod nulla commiseratio, n. 5585. Lucere facere facies, quod sit misereri, ostensum, n. 5585. Elevare facies, quod sit dare pacem et bonum, ex misericordia, ostensum, n. 5585. Facies Dei quod sit amor divinus, vel respective ad genus humanum, quod sit misericordia, ostensum, n. 5585. Abscondere facies quod sit non misereri, n. 5585. Facies formata est ut alter sciat qua mente sit erga se; quod facies corresponderit interioribus fuit apud antiquos et apud angelos nam non cogitant quam bonum, n. 5695. Non videre facies quod sit nulla commiseratio, n. 5585, 5592. Non videre facies quod sit etiam nulla misericordia et conjunctio, n. 5816, 5823. Facies angeli mutatur ab uno limite affectionum ad alterum, quod secundum societates, cum quibus ei communicatio, n. 6604. Obtegere faciem cum viderint Deum, quod sit tutare interiora ne læderentur a præsentia divini, n. 6848, 6849. Avertere faciem, cum de Jehovah, quod sit nulla misericordia, sed quod homo avertat se, non autem Dominus, n. 7599. De faciebus incolarum Jovis quod pulchræ, et quod per faciem loquantur, de his plura a n. 8242 ad 8249, vide *Jupiter*. Loquela per faciem ostensa qualis, n. 8248. Quod antiquissimis fuerit loquela per faciem, de ejus excellentia præ loquela per voces, n. 8249. Quod loquela per voces successerit, et quod tunc facies mutata, interiora mentis contracta, vitæ expertia, exteriore influente et parato ad simulationes, n. 8250. Quod incolæ Jovis teneant faciem continue antrorsum, nunquam deorsum, n. 8372. Cum cubant, quod vertant faciem ad conclave et non ad parietem, cur, n. 8376. Quod per faciem significantur interiora, ita affectiones, ut gratiæ, favoris, benevolentia, opis, et quoque inclementia, iræ, vindictæ, inde quicquid in ipso et ex ipso, &c. illustratum, n. 9306. Facies Jehovæ quod sit divinum bonum, tum divinum verum, ostensum, n. 9306, quod etiam sit punitio, malum, ira, ostensum, n. 9306. Quod facies sint interiora, citatum, n. 9546. Qui in bono a Domino sunt quod vertant faciem jugiter ad ipsum, n. 9517. Panis facierum super mensa quod sit Dominus quoad bonum cœlestis, n. 9545. Facies Domini quod sint præsentia cum pace et gaudio cœlesti ex misericordia, n. 9546. E regione facierum, cum de cœlo seu Domino, quod sit æternum, n. 9888. Facies cum de Domino quod sit divinus ipsius amor, illustratum, n. 9936. Vertere facies suas, quod in altera vita omnes vertant facies ad suos amores, n. 10189, 10420. Quod quidam dicant faciem non esse corpus, cur, n. 10315. Loqui facie ad faciem, cum de Jehovah ad Moschem, quod sit, quod divina in Verbo sint conjuncta, n. 10554. Facies Jehovæ,

quod sint divina interiora Verbi, ecclesie et cultus, n. 10567, 10568, 10579. Quod Dominus in celo sit facies Jehovæ, ostensum, n. 10579. Quod facies Jehovæ sit divinum verum in celo, ita quoque, misericordia, pax et omne bonum, n. 10579.

FACULTAS. Quod facultas recipiendi bonum sit immediate a Domino, illustratum, n. 6148.

FEMINA, vide *Mulier*.

FALLACIÆ ET FALSITATES sunt ex communi idea, et apud hominem spiritualem unde, n. 865. Quod quidam spiritus ament fallacias, nec credant quod aliqua apparentia, n. 1376. Quod situs et locus in altera vita sint apparentiæ, et quod sint fallaciæ, n. 1376, quod apparentiæ, n. 1377, quod fallaciæ, n. 1380. Fallaciæ sensuum in naturalibus et in spiritualibus, quæ et quales, ab exemplis, n. 5084, 5094. Fallaciæ ex infima natura, n. 6400. Qui in vero sunt sed nondum in bono quod in fallaciis sint, n. 6400. Quod fallaciæ sint in spiritualibus et in naturalibus, ab exemplis, n. 6948. Cum mali sibi malum faciunt, quod appareat sicut a divino, sed est fallacia, sicut aliæ fallaciæ, de quibus, n. 8282.

FALSUM, FALSITAS, vide etiam *Fallacia, Principium, Scientia*. Quam damnosa persuasio falsi, n. 794, 806. Quod falsa non ita damnent ac mala; aliter si confirmantur falsa, n. 845. Quod mala et falsa remaneant apud hominem, tametsi regeneratur, n. 865, 868, 887, 894. Falsa quod duplicis originis in genere, n. 1212, quod triplicis originis, n. 1188. Genera falsorum, quæ ex malis et quæ producant mala, n. 1679. Falsum ignorantie et falsum cupiditatum, n. 1295. Quod sphaera persuasionum et principiorum falsi excitet falsa confirmantia, n. 1510, 1511. Quod mali spiritus non possint aliquid falsi excitare apud infantes et apud simplices corde, n. 1607. Quod non liceat malis spiritibus falsum loqui nisi ex malo quod est eorum vita, n. 1695. Quod duplex genus falsi sit, unum quod producit ex malo, alterum quod producit malum, n. 2243. Quid et quale malum falsi, n. 2408. Quod falsa apud eos qui in bono sunt, non se conjungant sed applicent eorum boni, et quod dein separentur, n. 2863. Quod homo cum regeneratur habeat multa falsa mixta veris, quæ disponenda in ordinem, cum regeneratus est et ex bono agit, quod vera tunc in medio sint, et falsa ad ultimas peripharias rejecta, vicissim apud malos, n. 4551, 4552. Quod ex falso principio fluant falsa in continua serie, n. 4717, 4721. Quod tres origines falsi sint, ex doctrina ecclesie, ex fallacia sensuum et ex vita cupiditatum, n. 4729. Quod verum non sit verum nisi a bono, et quod falsum, cum a bono, recipiatur ut verum, n. 4736. Quod falsi genera innumerabilia sint, n. 4822. Quod confirmari queant falsa ut appareant prorsus sicut vera, n. 5033. Qui in persuasionem falsi sunt, quod vincit interius, n. 5096. Quod vera exterminent falsa, et vicissim falsa vera, n. 5207, et quod falsa et vera non possint simul esse, n. 5217. Quod falsum ex malo appareat ut durum in altera vita, verum autem ex bono ut molle, n. 6359. Quod verum valeat immensum super falsum, illustratum, n. 6784. Malum falsi, quod, ab exemplis, n. 7272. Exempla de falsifica-

tionem veri, inde quid et quomodo, n. 7318. Quod falsificatum verum pateat graviter, n. 7319. Causa cur permittatur ut mali in altera vita falsificent verum, n. 7332. Quod falsa et vera applicari et conjungi nequeant nisi per intermedia, quæ sunt fallaciæ et apparentiæ, quales in sensu literæ Verbi, n. 7344. Quod liceat infernalibus ratiocinari ex meris falsis, non autem ex falsificatis veris, quare, n. 7351. Quid sit ratiocinari ex meris falsis, exempla, quod sit cum vera prorsus negantur, n. 7352. Quod qui in inferno non possit aliter quam falsa loqui, n. 7357. Quod infernalibus injucundum sit ratiocinari ex meris falsis, jucundum autem ex veris falsificatis per fallacias et apparentias, n. 7392, 7608. Qui in malis sunt, quod non possint aliter quam cogitare falsa, illustratum, n. 7437. Quod falsa et mala plurium generum et specierum sint, n. 7574. Quod in falsis sint qui in malis vitæ, sive hoc sciunt, sive non sciunt, illustratum, n. 7577. Quod falsum persuasivum fuerit durum apud infestantes ante adventum Domini, ab Nephilim, n. 7686. Falsa apud illos qui ab ecclesia, quod sint graviora quam apud alios, n. 7688. Quod falsum non approprietur illis qui in bono sunt, sed illis qui in malo, quia applicant ut concordat cum bono, n. 8051, 8149. Falsificatum, quod sit verum applicatum ad confirmandum malum, falsum quod contra verum et bonum, n. 8062. Quod malum vitæ in se habeat falsum, quod se manifestat cum cogitatur de veris et de salute, tum ipsum verum est falsificatum, n. 8094. Quod falsa ex malis appareant sicut nimbi, nubes, et aquæ circum inferna, de quibus, n. 8137, 8138, 8140. Quod vera apud illos qui in malo falsificentur, quia deducuntur ad malum, sed quod falsa apud illos qui in bono verificentur, quia deducuntur ad bonum, n. 8149. Quod malum sit grave, quod delabitur ad infernum, et quod falsum non ex se sit grave, sed ex malo, n. 8298. Quod falsa non sint falsa apud illos qui in bono, sed qui in malo, n. 8311. Quod omne falsum sit ex malo, n. 8311. Falsum religionis, quod producat malum, sed non nisi quam apud illos qui in malo sunt, n. 8318, fin. Quod apud hominem falsa forment nexum, et faciant vitam, et quod illa eradicanda, et vera locorum implantanda a Domino, et quæ nexu formabuntur, ut homo regeneretur, n. 9256. Quod sint falsa quæ concordant cum bono ecclesie, et quæ non concordant, de quibus, n. 9258. Quod vera ex bono non commisceantur cum falsis ex malo, illustratum, n. 9298. Falsum ex malo et non ex malo, citatum, n. 9304, de falsis et veris ex malo, et de falsis et veris ex bono, qualia, etiam citatum, n. 10109. De falso quod ex malo et de falso quod non ex malo, n. 10302. Falsificationes veri quæ per scortationes significantur, quod fiant tribus modis, de quibus, et quod malum illa falsificet, n. 10648. Quantum remonentur mala et falsa mali tantum succedant vera ex bono, n. 10675.

FAMES. Quod sit penuria cognitionum, n. 1860. Quod sit defectus cognitionum et veri, n. 3364, 5277, 5279, 5281, 5300. Consumit fames terram quod sit desperatio ex defectu veri, n. 5279. Fames quod sit defectus cognitionum et desolatio veri, illustratum, n. 5360, 5376, quod sit desolatio quoad illa quæ ecclesie, n. 5415, quod sit desolatio ex indigentia spiritualium, n. 5576, 6110. Quod in

spirituali mundo sicut in naturali, cum cibus ceserit esse in usum, quod in famem veniant, n. 5579. Fames quod sit defectus boni, n. 5893, f. Fames invalescere, quod sit desperatio, n. 6144. Fames quod sit vastatio boni, ostensum, n. 7102. Esurire quod sit ex affectione desiderare bonum, n. 4958, vide *Sitis, Cibus, Panis*. Quod cibus spiritualis sit scientia, intelligentia, sapientia, ita bonum et verum, et quod sustentatio per cibum sit nutritio spiritualis, vide *Cibus*.

FAMILIA. Quod antiquissimis temporibus distinctum fuisset inter domos, familias, gentes, n. 470, 1159, 1240. Causa cur ita distinctum, n. 471, 483. Quid familiæ, n. 1159, 1215, 1216, 1254, 1261, vide etiam *Domus, Gentes et Tribus*. Familiæ quod sint bona et vera boni, n. 3709. Familiæ Israelis quod sint veri bona, n. 7916. Quod repræsentaverint societates cœlestes, n. 7836, 7896, 7897. Quod sic repræsentaverint consociationes in cœlo, n. 471, 483. Similiter filii Israelis quod distincti in tribus, familias et domus, n. 7836, 7891, 7996, 7997. Quod familiæ in sensu spiritali significant vera et bona cultus et vitæ, n. 1159, 1215, 1216, 1254, 1261, 3709, 7916.

FARINA. Quid similago, farina, placenta in sacrificiis, n. 2177. Simila et farina quod sit verum ex bono, ostensum, n. 9995. Quid porro similago, &c. ut supra, vide *Minchah, Panis, Triticum, Hordeum, Placenta, Sacrificia*.

FASCICULUS. Quod sint doctrinalia, n. 4686, 4687. Fasciculi quod sint series rerum in mentibus, n. 5339. Quod sint series in quas vera disposita sunt, etiam colligationes, n. 5530, vide etiam *Collectiones et Series*. Quod scientifica et vera in homine fasciculatim sint disposita, illustratum, n. 5881. Quod quæ in mentibus fasciculatim sint disposita, n. 7408. Quod vera apud hominem in series disposita sint, et quod hæ significantur per manipulos et fasciculos in Verbo, ostensum per loca modo citata, n. 10303, vide etiam *Manipulos*. Fasciculi quod sint series in quas vera vel falsa apud hominem disposita sunt, n. 10303.

FASTUS, vide *Amor sui*.

FATUM, vide *Prædestinatio*.

FAVILLA, vide *Cinis*.

FEBRIS. Quod febris ardeat ex immundis caloribus collectis, experientia, n. 5715. Febris frigida ex immundis frigoribus, n. 5716.

FEL. Quinam correspondent ductui pancreatico, hepatico et cystico, n. 5185. Quinam constituunt vesicam felis, n. 5186, 5187.

FELICITAS CÆLI, vide *Cælum*. Felicitas cœlestis est in faciendo bono absque remuneratione, n. 6388, ostensum etiam, n. 6391, 6392. Quod felicitas cœlestis sit ex amoribus cœlestibus et quod sit interna, n. 6408. Quod consistat in activo et non otioso, n. 6410. Felicitas cœli quanta et unde, n. 10722, 10723, 10724, vide *Cælum*.

FEMORALIA LINI. Quod sint externum amoris conjugialis, illustratum et ostensum, n. 9959. Quod etiam sint tutela ab infernis, n. 9962.

FEMUR. Quod femora sicut lumbi sint amor conjugialis, n. 3021. Quod etiam sint omnes amores spirituales et cœlestes, quia hi ab amore conjugiali derivantur, n. 3021. Quod in opposito sensu sint amoris sui et mundi, n. 3021, f. Ex utere et ex

lumbis quod prædicetur de bono, et ex visceribus separari de vero, n. 3294. Vola femoris quod sit ubi conjunctio amoris conjugialis, tum amoris cœlestis et spiritualis cum bono naturali, n. 4277, 4280. Quod femur sit amor conjugialis et inde amor cœlestis et spiritualis, n. 4280. Reges ex lumbis exire quod sint vera ex conjugio cœlesti, n. 4575. De correspondentia lumborum et genitalium cum maximo homine, n. 5050 ad 5062. Quod lumbi respondeant amori conjugiali, seu illis qui in eo amore sunt, n. 5050, 5051, 5052, quod cœlestes sint, et in intimo cœlo, n. 5052, quod distincti ab aliis, n. 5053, sed quales sunt non sciri datum, causa, n. 5055. De infernalibus qui in contrariis, seu adulteriis, n. 5059. Lumbi quod sint interiora, n. 7863. De femoralibus, vide *Femoralia*. De nuditate lumborum et genitalium, n. 9960, vide *Nuditas et Genitalia*. De extensione a lumbis ad femora cum de femoralibus quod sit extensio amorum, illustratum, n. 9961. Quod lumbi sint interiora amoris et femora exteriora, n. 9961. Gladium super femur quod sit verum quod ex bono pugnans, n. 10485.

FENESTRA. Quod per fenestram significetur intellectuale, n. 655, 658. Quod fenestra sit intellectuale seu visus internus, n. 3391.

FERA. Quod bestia et feræ sint affectiones et cupiditates, n. 45, 46. Quod sint viliora apud hominem seu ferina, n. 908, 1030. Quod fera sit vivum et bonum, n. 774, 841, 908. Quod fera mala sit mendacium ex vita cupiditatum, n. 4729. Fera mala quod sit punitio mali ex falso, et damnatio, ostensum, n. 7102. Fera agri quod sint qui in jucundis veri externi, n. 9276. Quod fera sint mala et falsa amoris sui et mundi, ita qui illis, ostensum, n. 9335. Fera, quod etiam sint gentes probæ, quia in falsis, ostensum, n. 9935, f.

FERMENTUM. Quod azyma, aut fermentata significant purificationes a falsis et malis, quia fermentum significat falsum et malum, ostensum, n. 2342. Fermentum quod sit falsum ostensum, n. 7906. Quod fermentatio sit pugna spiritualis, quia tunc est pugna veri et falsi, ostensum, n. 7906. Fermentatum quod sit falsificatum, n. 8051. Azymum quod sit bonum purificatum a falso, n. 8058. De festo azymorum, seu purificationis, n. 9286 ad 9292, vide *Festum*. Quod azymum sit purificatum, et quod fermentum sit falsificatum ex malo, ostensum, n. 9992.

FERRUM. Quod sit verum naturale, n. 425, 426.

FESTINUM, vide *Cito*.

FESTUM agere, quod sit cultus ex læto animo, ostensum n. 7093. Quod tria festa instituta sint propter liberationem ab Ægypto, tum propter liberationem spiritualium a damnatione a Domino, n. 7093, vide etiam *Sabbatum*. Festum quod sit cultus Domini et gratiarum actio, n. 9286, 9287. Quod fuerint tria festa, festum azymorum, festum septimanarum, et festum tabernaculorum, n. 9294. Quod tria illa festa significaverint liberationem a damnatione, ita quoque regenerationem a Domino in suo ordine, n. 9286, 9294. De festo azymorum, quod sit propter liberationem a falsis, n. 9286, 9292. De festo septimanarum, seu messis, quod fuerit propter implantationem veri in bono, ostensum, n. 9294, 9295. Festum tabernaculorum, seu

FI

collectionem fructuum terræ, quod fuerit propter implantationem boni, ostensum, n. 9296.

FIBRA. Quod fines represententur per principia fibrarum, cogitationes inde per fibras, et actus per nervos, n. 5189, f. vide *Nervus*. Quomodo se habet verum et bonum simul, seu fides et charitas, illustratum per fibras et vasa, fibras in quas spiritus et vasa in quæ sanguis, tum quod bonum habeat suam formam, ita quale a veris, n. 9154, vide *Fides*.

FICUS. Quod ficus sit bonum naturale, n. 217, ostensum etiam, n. 4231, 5113.

FIDES vide *Amor, Charitas, Ecclesia, Cultus, Scientia*. Quod fides sit scientifica, intellectualis et salvifica, n. 30. Quod aliud sit scire, aliud agnoscere, aliud fidem habere, n. 896. Qui essentialia salutis ponunt in fide, nequidem vident nec attendunt ad illa, quæ Dominus toties loquutus de amore et charitate, n. 1017. Qui fidem separant a charitate, quod conscientiam habere nequeant, n. 1076, 1077, vide *Conscientia*. Qui fidem separant a charitate, quod fidem putent esse meram cogitationem, et vix id, cum sit agnitio omnium et obedientia, n. 36. Quod fides separata a charitate sit nulla fides, n. 1162, 1176, vide *Charitas*. Quod charitas faciat ecclesiam, non fides separata, seu doctrinale, n. 809, 916, 1798, 1799, 1834, 1844, vide *Charitas et Doctrina*. Quod nulla fides ultimis temporibus sit quod nulla charitas, n. 1843. Quod nulla fides nisi ex amore et charitate, n. 724. Quod fides per amorem a Domino, n. 30, 31 ad 38. Quod fides nusquam detur, nisi ubi charitas, n. 654. Quod fides sit fides charitatis, n. 1608. Quod regnum cælestis iis qui fidem charitatis in Dominum habent, n. 1608. Quod charitas salvet, non fides absque charitate, n. 379, 389. Quod in cælo spectentur omnes ex charitate et fide inde, n. 1858. Quod in altera vita percipiatur quali amore et quali fide sint, n. 1388, 1394. Odores charitatis et fidei, quod grati, de quibus, n. 1519. Quod fructus fidei sit bonum opus, hoc charitas, hæc amor in Dominum, hic Dominus, n. 1873. Quod charitas per fidem, n. 393, 394. Quod charitas sit frater fidei, n. 367. Quod charitas dominari debeat super fidem, non vicissim, n. 363, 364. Qui non in vera fide, quod eis non aperiantur interiora, ut agnoscant et credant, n. 301, 302, 303. Quod cælestes angeli non nominent fidem, et quæ fidei, sed dicant ita, vel non ita, n. 202, vide *Angelus*. Quod angeli spirituales loquantur de fide, confirmando bona et vera, n. 203. Quod fides sit luminare minus, n. 31, 32, vide *Luna*. Quod fides comparetur nocti, n. 709. De vastatione fidei, vide *Vastatio, Judicium*. Quod controversum de primogenitura, num sit fidei, vel num charitatis, n. 2435. Quod fides absque charitate sit nulla fides, n. 2419. Quod cognitio doctrinalium fidei nihil faciat, si non habeant charitatem, nam illa hanc spectant ut finem, n. 2049, 2116. Quod nulla salvatio per fidem, sed per vitam fidei, quæ est charitas, n. 2228. Quod salventur qui in fide, modo in fide sit bonum, n. 2442. Quod fides, quæ non secundum vitam pereat, n. 2228. Quod vera fidei non salvent, sed bona quæ sunt in veris, n. 2261. Quod agnitio veri, ita nec fides dari queant, nisi homo sit in bono, n. 2261. Quod

FI

mirari queant quod fides salvet, sed quod fides nusquam dabilis sit quam in vita sua, quæ est amor et charitas, n. 2343, 2349. Quod in cælum admitti nemo possit per solum cogitare, et quod nec patiatur se instrui, quia obstat vita mali, et non recipiat, n. 2401. Si fides cogitativa salvaret, quod salvarentur omnes et introducerentur in cælum, sed quia vita obstat, non possunt, n. 2364. Qui pro principio habent solam fidem salvare, quod ipsa vera contaminentur ex falsis principiis, n. 2383. Quod se non persuaderi patiantur, quia contra principium, n. 2385. Qui in bono charitatis sunt, quod recipiant vera fidei in altera vita, vide *Gentes*. Quod sanctum cultus se habeat secundum qualitatem et quantitatem veri fidei implantati in charitate, n. 2190. Quod fides separata a charitate sit sicut lux hyemis, et fides ex charitate sicut lux veris, n. 2231. Causa cur fidem separaverunt a charitate et dixerunt fidem salvare, n. 2231. Quod omnis regeneratio fiat per vera fidei, n. 2046, sed quod vera fidei implantentur charitati, cum regeneratur homo, n. 2189, inde patet, quod homo non regeneretur per verum, sed per bonum veri, n. 2697. Quod sint spiritualia fidei, rationalia fidei et scientifica fidei, n. 2504, vide etiam *Doctrina*. Fides persuasiva, quid, n. 2340, 2682, 2689, f. vide *Persuasio*.

Quod charitas genuina non sit nisi fides, nec fides genuina nisi charitas, n. 2839. Quod homo debeat facere bonum, et cogitare verum a se, ut accipiat proprium celeste et liberum celeste, n. 2882, 2883, 3891, vide *Proprium et Liberum*. Quod ex pluribus una ecclesia, cum charitas essentialis, non cum fides, n. 2982. Quod fiducia quæ dicitur fides quæ salvat, non dari queat nisi in bono vitæ, n. 2982. Quod conjunctio veri fidei cum bono in rationali fiat per affectionem, n. 3024. Quod fructus fidei sint fructus boni quod est amoris et charitatis, n. 3146. Quod sicut lux absque calore nihil producat, ita verum fidei nihil absque bono amoris, n. 3146. Qui fidem faciunt essentialis, quod facile, et usque in vitæ bono sunt, quod in regno spirituali Domini sint, n. 3242. Quod ecclesia non sit, nisi bono vitæ implantata sint vera doctrinalium, n. 3310. Quod ex ratiociniis variis appareat sicut fides sit prior charitati, tum verum bono, sed quod sit fallacia, n. 3324. Plura loca collata de fide et charitate, ac de vero et bono, n. 3324. Qui fidem separant a charitate, quod in falsa et mala se conjiciant, et quod hoc representatum sit per Cainum et Abelem, per Chamum et Canaan, per Rubenem et per Ægyptos, quod primogenita eorum sint occisa, n. 3325. Quod spiritualia divinum a rationali separent, usque adeo ut velint, quod illa quæ sunt fidei simpliciter credantur, absque aliqua intuitione rationali, de qua re, n. 3394. Quod verum penitus recipi nequeat, cum est incredulitas, et quod incredulitas quasi limitet et arceat, n. 3399. Qui in sola fide, quod appareant in luce, sed hyemali, quæ in tenebras vertitur, ita mens in stuporem, cum approximant versus cælum, n. 3412, 3413. Quod illi qui non in charitate, sed solum in scientia cognitionum fidei, nequaquam in Verbo videre queant interiora quæ de amore et charitate, n. 3416. Quod sensum internum negent, quia fidem faciunt essentialis

R

ecclesie, et bonum dicunt fructus fidei, cum tamen amor in Dominum sit arbor vite, charitas et bona opera sunt fructus inde, et fides et quæ fidei sunt folia, n. 3427. De fide persuasiva aliquid, n. 3427. Qui fidem faciunt essentialem, non charitatem, quod in veri bono esse possint; nec ita sunt in cælo, aut conjuncti Domino, ut qui in charitatis bono, n. 3459. Qui bonum ex fide faciunt et non ex charitate, quod remotiores sint a Domino, n. 3463. Quod Verbum sit reclusum, cum amor in Dominum et charitas erga proximum pro principio essentiali assumitur, at cum fides, quod sit oclusum, n. 3773. Quod vera fidei nihil sint, absque affectione boni, illustratum, n. 3849. Quod fidem non habeant, qui male vivunt, at quod quidam persuasivum; sed quale sit describitur, n. 3865. Quod fides sit externum charitatis et charitas internum fidei, n. 3868. Quod fides absque charitate sit quoddam spurcum, n. 3870. Quod per fidem intelligatur verum quod est doctrinæ; quæ fides est apostolica; quam pauci sciunt quod sit fiducia seu confidentia, et inter illos pauci qui sciunt quod fiducia non dabilis sit nisi in vita charitatis, n. 3868, f. De illis qui dependent ab aliorum fide, n. 4047.

Quod mali recipere possint vera quæ fidei, illustratum, n. 4180. Quod scire non sit credere, ab experientia, n. 4319. Confidentia fidei, vide *Confidentia*. Quod vera fidei non acceptari aut conjungi bono queant, quam apud illos qui in bono charitatis et amoris sunt, illustratum, n. 4368. De luce illorum qui in fide persuasiva sunt, et tamen vitam mali egerunt, n. 4416. Quod antiquissima ecclesia non audire voluerit de fide, n. 4448, vide *Ecclesia*. De correspondentia visus oculi et lucis cum veris fidei; n. 4523 ad 4534. Quod non fides sed vita fidei, seu fructus fidei salvent, n. 4663. Quod ecclesia incohans a fide non habeat alium regulatorem, quam intellectum, quæ autem a bono incohans, habet charitatem, et Dominum, n. 4672. Cum fides est in cordibus antecedens, quod tunc rejectum ad inferiora divinum verum, n. 4673. Quod ecclesia deflectat successu temporis a charitate ad fidem, et tandem ad solam fidem, n. 4683. Cum adjungunt fidei fructus et dicunt fidem esse confidentiam, cum tamen nulla confidentia dari possit in malo, n. 4683, 4689. Quod veritas in antiqua ecclesia sit eadem ac fides in nova, n. 4690. Falsa doctrinalia ex sola fide quædam, n. 4721. Quod sit acta fidei quæ salvent, illustratum, n. 4721. Causæ cur lapsi in falsum, quod sola fides salvet, et dein quomodo se confirmant, n. 4730. Quod simplices sciant quid charitas et agnoscant, non quid fides separata, n. 4741, 4754. Quod non aliqua ecclesia sit, ubi charitas non agnoscat pro essentiali ecclesie, sicut fit a fide separata, n. 4766. Qui in sola fide sunt, quod non scire possint quid cælum et plura, n. 4766. Qui in sola fide, quod sinistre interpretentur Verbum, illustratum, n. 4783. De quibusdam qui vera fidei recipiunt sed male vivunt, quod in altera vita veris fidei abutantur ad dominandum, quales illi describitur, n. 4802. Quod primogenitura sit bono actualiter, et vero apparenter, n. 4925, 4926, 4928, 4930, vide *Primogenitura*, *Regeneratio* et *Verum*. Quod fides sumpta pro

essentiali ecclesie, plures errores secum habeat, de quibus, n. 4925.

Fides sola absque charitate, quod sit mortua; error ecclesie, n. 5351. Quod fidei vera appareant sicut comparantur ab homine, cum tamen insinuantur et dantur a Domino, n. 5664½ sed quod aliud sit scire, aliud vera fidei credere, quod scire possint etiam pessimi, n. 5665. Quod non ecclesia a solis veris fidei, sed a charitate, n. 5826. Nisi verum fidei per velle et agere illud fiat bonum veri, ad nihil conducit et dissipatur in altera vita, n. 5820. Scientifica et vera quæ non creduntur, quod rejecta sint ad ultima, ita quod sint infima, n. 5886. Quod vera fidei erunt ut regenerari possit homo, et quod intrabunt cum affectione, quoniam tunc cum reproducitur verum fidei, reproducitur etiam affectio, et vice versa, illustratum, n. 5893. Quod in spiritualibus a veris fidei ducendum principium, non a scientificis, si ab his, perducitur homo in falsa et negativa, n. 6047. Quod a doctrinalibus ecclesie incohendum, dein scrutandum est Verbum ex affectione sciendi verum, alioquin foret omne verum genuinum ex solo tantum et ex nativitate; dein licet ei confirmare illa per scientifica, n. 6047. Quia spirituales sunt in obscuro, ideo fidem primo loco ponunt, et bonum secundo, n. 6256. Quantum boni in ecclesia, si charitas primo loco ponetur, et fides secundo, illustratum, n. 6269. Quantum autem mali, si fides primo loco et charitas secundo ponitur, n. 6272. Quod ex solo lumine naturali videri queat quod bonum sit primo loco, et fides apparenter; vide *Verum* et *Regeneratio*. Nisi fides jungatur bono, quod vel nulla fiat, vel jungatur malo, unde prophanatio, n. 6348. Doctrinalia de sola fide quod destruant charitatem, illustratum, n. 6353.

Credere in historicis Verbi, quod sit fidem habere in sensu spirituali, n. 6970. Fides absque charitate quod non sit fides, describitur quæ sit, n. 7039. Quod calor et lux in mundo naturali respondeant amori et fidei in mundo spirituali, et quod etiam tales si comparantur, n. 7082, 7084, vide *Charitas*. Quod qui in sola fide et in vita mali etiam infestent probos in altera vita, et quod etiam intelligantur per *Egyptios*, n. 7097. Qui persuaserunt sibi solam fidem salvare, et tamen mala vixerunt, quod infestent probos in altera vita, per communia Verbi, n. 7127. Quod tales faciant opera nihil, utcumque illa vocant fructus fidei, n. 7127. Ubi inferna eorum, n. 7127. Qui solam fidem professi, et vixerunt vitam mali, quod in altera vita accipiant falsa et infestent probos, et quod illi per Pharaonem in specie intelligantur, ubi Pharaon representat illos qui per falsa infestant, n. 7317, 7502, 7545. Quod fides absque charitate nequaquam dari queat, n. 7342, f. Differentia inter vera et bona fidei, illorum in ecclesia qui salvantur, et illorum qui damnantur, illustratum, n. 7506, 7507. De conjunctione boni et veri seu charitatis et fidei, et qualis homo cum conjunguntur, et qualis cum non conjunguntur, n. 7623 ad 7627, vide *Charitas*. Cultus ex bono, quod sit verus cultus, et cultus ex vero absque bono, quod sit modo actus externus, n. 7724. De eo quod omnia ecclesie se referant ad charitatem et fidem, et de conjunctione fidei cum charitate, vide n. 7752 ad 7762, videatur etiam *Charitas*.

FI

Quod confidentia quæ fidei, non sit confidentia, sed quod sit ex amore, et quod non sit ex vero, quod dicatur salvari per meritum, utcumque vita fuerat, n. 7762. Quod in nulla fide sint qui in malo, n. 7778. Quod nulla fides sit illis qui in malo, sed modo scientia talium quæ fidei, n. 7766, 7778. Quomodo intelligendum quod fides absque charitate damnatur, n. 7766, 7778. Vera fidei falsificata primo loco, quod sint quod fides absque charitate salvet, etiam in ultima mortis hora, n. 7779. Qui in malo sunt etiam si in fide persuasiva, usque in falsis sui mali sint, n. 7790. Quod nemo in vero fidei possit esse qui in malo vitæ, illustratum, n. 7950. Vivere secundum præcepta fidei et præcepta charitatis, quæ differentia, n. 8013. Quid charitas et fides, n. 8033 ad 8037, vide *Charitas et Fides*. Fides mere naturalis, quod sit fides sensualis, quæ est fides miraculo, et auctoritati; quod non a Domino, sed verum innocentia si quid intus, n. 8078. Quid facit fidem spiritualem, quod affectio boni et veri, n. 8078. Quod fides separata a charitate, seu sola fides, describitur per Cain, per Cham, per Reuben, per Schimeon et Levi, per Ægyptios, per Philistæos, per Tyrum et per Sidon, n. 8093. Unde est quod sola fides accipiatur pro principali, quod sit malum vitæ, illustratum, n. 8094. Quod in multa falsa perducantur, n. 8094. Ubi illi qui in sola fide habitant in altera vita, n. 8096, 8099. Quod infestent probos, n. 8096. De fide persuasiva quod sit illis qui in malo vitæ, describitur, n. 8148. Quod fiducia sit amoris per fidem, n. 8240. Quod plures errores ex doctrina de sola fide, n. 8313. Qui in sola fide, quod infestent probos in altera vita, et quod in obscuro sint, præterea quales, n. 8313. Quomodo se habet fides ad charitatem, et qualis fides absque charitate ex variis comparativis, n. 8530. Qui in sola fide ponunt salutem, in quas errores labuntur, et in qua cæcitate sunt, n. 8765. Qui in sola fide quod non videant nisi confirmantia, cum legunt Verbum et quod cætera non videant, n. 8780. Quod Israelis servi sint qui ab ecclesia externa, quia solum in veris doctrinæ, et liberi qui ab ecclesia interna, quia in affectione charitatis, n. 8974. Quod bonum spirituale non possit conjungi illis qui solum in veris fidei, et non in bono secundum illa, quia sicut concubinæ, nam in illis non datur conjugium boni et veri, et cur, n. 8981, 8983. Qui solum in veris fidei et non in bono secundum illa, quod in ultimis cæli sint, et consütuant cutem, n. 8980. Qui ex obedientia fidei et non ex affectione charitatis bonum agunt, sunt servi representatione, n. 8987, 8988, 8991, vide *Obedientia*. Quæ fidei sunt, quod non extinguenda nisi post plenam intuitionem, n. 9039. Quod regenerandus sit homo per vera fidei, et quoque emendandas, illustratum, n. 9088. Quod lavationes olim et baptismus significant regenerationem per vera fidei, n. 9088. Quod fides vivat ex charitate seu verum ex bono, et quod bonum habeat suam formam ita suum quale a veris, illustratum a fibra in qua spiritus, et vase in quo sanguis, n. 9154. Quod plures docti, qui in veris fidei, sint in inferno, cum alii qui non in veris et qui in falsis sint in cælo, causa quia primi non in bono, ostensum, n. 9192. Qui fidem solam statuunt, quod separent bonum a veris, et ideo in tenebris sint, n. 9186. Quod verum

FI

desideret bonum, hoc est, facere bonum et conjungi bono, illustratum, n. 9206, et ostensum n. 9207. Quid bonum fidei et quid verum fidei explicatum, n. 9229, 9230. Quod fides nunquam fiat fides priusquam homo velit illa quæ fidei et ex velle faciat illa, illustratum, n. 9224. Quod fidem solam agnoværint, fuerit quod non sciverint quod omnia in universo se referant ad bonum et verum et quod binæ facultates in homine sint, intellectus et voluntas, n. 9224. Errores ex sola fide, n. 9224. De fiducia seu confidentia quæ vocatur fides, n. 9239 ad 9245. Quod credere in Deum salvet, et credere illa quæ a Deo absque priore non salvet, n. 9239. Quæ fides salvat secundum doctos, n. 9240. Quod qui in charitate et amore in Dominum confidentiam habeant, non qui in amoribus sui et mundi, n. 9241. Quod confidentia non sit apud malos in discriminibus vitæ et mortis, tametsi appareat esse, n. 9242, nec fides quæ est credere vera, quæ a Deo, n. 9243. Confidentia aut fides in Dominum exponitur, n. 9244. Quod illi habeant illam fidem qui faciunt, ostensum, n. 9245. Quod intellectus sit qui recipit vera fidei, et voluntas bonum charitatis, illustratum, n. 9300. Quomodo se habet cum eo, quod illa quæ fidei sunt simpliciter credenda sint, et quod naturalis homo non capiat illa, illustratum, n. 9300. Quod fructus quæ vocantur fidei sint principium, et primum et ultimum, quia finis, ostensum, n. 9337. De fide absque charitate qualia describitur per ea quæ separantur, n. 8093. De fide persuasiva, n. 9363 ad 9369. Quod sint qui credunt Verbum et doctrinam ecclesiæ et non vivunt secundum illa, n. 9363. Credunt, non propter finem serviendi proximo, sed propter lucrum, honores et eruditionis famam, n. 9364. Quod infortiori persuasivo sint, qui magna spirant, et multam cupiunt, n. 9366. Sed quod credant, cum in igne amoris sui et mundi sunt, et alioquin quod non credant, sed negent, n. 9366. Quod non sciant, imo nec curent num vera vel falsa sint, et quod præ aliis defendant solam fidem, n. 9367. Quod recedant, si privantur lucri, et quod evanescat post mortem quia intus non radicata, n. 9368. Quod in Verbo a Domino describantur per illos quos non novit, quia operarii iniquitatis, et per virgines stultas, n. 9369. Quod non sint conjunctio Domini cum veris fidei, apud aliquem, absque vita secundum illa, n. 9380.

Fides quod sit charitas quoad essentiam, n. 9783. Vera fidei ex amore quod sint viva, de quibus, n. 9841. Cur Dominus toties interrogavit de fide cum sanaverit ægros, causa quod omnium primum esset agnitio Domini, et quod ipsi potestas, ostensum, n. 10086. Quod bonum et verum ac fides et amor erunt conjuncti ut sint aliquid, illustratum, n. 10555.

FIDUCIA quæ dicta fides quæ salvat, n. 2982, vide supra *Fides*. Quod fiducia diversa sit, et qualis, n. 2982. Fiducia quod sit amoris per fidem, n. 8240.

FIGMENTUM cogitationis cordis, quod nulla perceptio boni et veri, n. 585.

FIGULUS. Quod dicatur de Deo et tunc lutum de homine, n. 6669.

FILIA. Quod filii vera, filia bona, n. 489, 490, 491. Quod filia cupiditas, n. 568. Quod filia significant affectiones boni et veri, filia Zionis

FI

affectiones boni et filia Hierosolymæ affectiones veri, ita ecclesiæ cœlestes et spirituales, n. 2362. Quod filia gentium varias significant affectiones mali et falsi, et religiosi illorum, ostensum, n. 3024. Filia quod sit affectio, tum ecclesia et fides in qua bonum, n. 3963. Filia quod sit ecclesia et fides et quoque religiosum, ostensum, n. 6726, 6729. Filia quod sit ecclesia, et quoque religiosum falsum, ostensum, n. 6729. Septem filia sacerdotis quod sint sancta ecclesiæ, n. 6775, 6778. Quales feminæ, filia, ancilla respective ad illos qui in veris absque affectione, discrimen, n. 8994. Filia Zionis quod sit ecclesia cœlestis, n. 9055, f.

FILIUS. Quod filii sint bona et vera, n. 264. Quod filii vera et doctrinalia, n. 489, 491, 535, 1147, etiam doctrinalia falsa, n. 1147. Quod filia bona, n. 489, 490, 491, vide *Filia*. Quid filius Dei et filius hominis, apud Dominum, n. 1729, 1736. Quid quod dicatur Dominus filius Dei et filius hominis, n. 2159. Quod Dominus quoad divinum humanum vocetur filius Dei, n. 2628. Quod filius sit verum, tum rationale, n. 2623. Quod filius sit divinum verum, Pater divinum bonum, n. 2803, 2813. Quod filius hominis sit verum divinum quod potuit tentari, ostensum, n. 2813. Quod semen sint filii regni, hoc est, illi qui in bonis et veris a Domino, n. 3373, vide *Semen*. Quod divinum bonum Domini sit quod Pater nominatur in Verbo, et divinum verum quod filius, ostensum, n. 3704. Percutere matrem super filios, quod sit destruere omnia ecclesiæ, n. 4257. Duo Rubenis filii, quod sint doctrina veri et doctrina boni, n. 5542. Filii filiorum quod sint derivata, n. 6583, 6584. Filii quod sint bona veri, n. 8649. Quod filii sint vera et quod filius hominis sit divinum verum, ostensum, n. 9807. Quod per patrem, matrem, fratres, liberos et per plura nomina cognitionis significantur bona et vera, et in opposito sensu falsa et mala, n. 10490.

FIMBRIÆ. Quod sint extrema ubi naturale, et quod fimbriæ pallii sint extrema regni spiritualis, ostensum, n. 9917.

FIMUS, vide *Excrementum*.

FINDERE mare, quod sit dissipare falsa, n. 8184.

FINIS. Quod a Domino et angelis non spectentur nisi fines, n. 1317, 1645, f. Quod loquela angelorum pro ideis habeat fines et usus, n. 1645. Quod fines sint amores, ex quibus scire potest qualis homo, n. 1317, 1568, 1571. Quod fines non mutantur nisi status, n. 1318. Quod vita influat unice in fines nam fines sunt amores, et quod vita influens existat varia, secundum fines, de quibus, n. 1908, vide *Causa*. Finis cum extremum terræ, quod sit parum, n. 2936. Quod fines, sint qui faciunt spiritum hominis, n. 3425. Quod finis sit omne in causa et effecta, inde est quod finis faciat hominem felicem aut infelicem, n. 3562. Quod secundum finem, omnia quæ infra correspondeant convenienter, n. 3565. Quod fines evincant qualis homo, ut fines boni quod sit in cœlo, fines mali quod sit in inferno, n. 3570. Quod finis sit in rationali, et ibi ut anima, cui corpus quasi est ex naturali, n. 3570. Quod fines e voluntario influant in intellectuale, et faciunt vitam cogitationis, n. 3619. Quod regnum Domini sit regnum finium et usuum, experientia, n. 3645. Quod fines na-

FL

turales sint bestiis, et quod qui fines naturales tantum habent, ab hominibus, parum vitæ habeant, nec sciant, n. 3646, 3647. Quod in fine cognoscatur qualis amor et vita hominis, de qua re, n. 3796. De societate plurium qui unum finem habent, sed dissimiliter loquuntur et agunt, n. 4051. Quod in cœlo sit sphaera finium qui sunt usus a Domino, n. 4054. Quod sint qui nullum finem usus habent sed modo voluptates et amicitias, de quibus, n. 4054, et quod homo sit homo secundum fines, n. 4054, f. Quod fines determinent omnia apud hominem et ordinent, fines boni secundum formam cœli, et fines mali secundum infernum, n. 4104. Quomodo fines ascendant et quid sit externi et interni esse, illustratum per cibum corporeum spirituale et cœleste, n. 4459. Quod finis unicus possit esse et loquelæ variæ, n. 5189. Quod fines repræsententur per principia fibrarum, cogitationes inde per fibras et actus per nervos, n. 5189, f. Fines vitæ quod sint ipsa vita, n. 5660, f. Quod finis se habeat ad causam sicut causa ad effectum, de qua, n. 5711, vide *Causa*. Quod essentialia pro fine erunt, non instrumentalia, illustratum, n. 5948. Quod essentialia tantum pereant quantum instrumentalia pro fine sunt, illustratum, n. 5949. Pro fine habere quod sit amare præ reliquis, et quod id universaliter regnet, et interiorum vitam constituat, illustratum, n. 5949. Quod finis universaliter regnet, et quod inde sit in omnibus cogitationis et voluntatis, n. 6571, et quod homo sit qualis ejus finis, illustratum, n. 6571. Quod finis sit amor, n. 6936. Ubi finis quod ibi primum, n. 6937. Quod ex fine omnia dependeant quia ille facit hominem, n. 6934, 6935, 6936, 6937, 6938. Amor sui et mundi si pro mediis ad serviendum Domino et proximo, et non pro fine, habeantur, tunc boni, n. 7819, 7820. Quod fines faciant vitam spiritualement hominis, n. 8995. Quod omnia in nexu et forma teneantur, per quod spectent unum finem, n. 9828, et quod ille finis sit Dominus, n. 9828. Finis quid et quod faciat hominem, n. 10284.

FISSURA PETRÆ. Quod sit obscurum et falsum fidei, illustratum et ostensum, n. 10582.

FLAMMA, vide *Ignis* et *Calor*. Quod flamma gladii vertentis se sit amor proprius, n. 309. Quod amor boni repræsentetur per flammam, et veritates per luces, n. 3222. Quod ignis sit divinus Domini amor, et quoque flamma, tum quod flamma sit divinum verum procedens a divino bono Domini, ostensum, n. 6832. Quod flamma in opposito sensu sint amores spurci, ostensum, n. 6832. Flammeum visum variorum colorum, per quod significatur amor cœlestis, n. 7620, 7621, 7622, vide *Mars*. Quod lux in intimo cœlo sit flammea, quia in bono, in medio autem candida, quia in vero, n. 9570.

FLERE. Quid lugere et deflere, cum prædicatur de ecclesia, n. 2910. Flere quod sit summum tristitiæ et summum amoris, n. 3801. Flere mortuos quod sit ultimum vale, n. 4565. Fletus quod fuerit repræsentativum luctus interni, n. 4786. Fletus quod sit misericordia et quod prædicetur de Jehovah seu Deo, ostensum, n. 5480. Fletus quod sit misericordia et quod sit gaudium, n. 5871, quod sit misericordiæ effectus, n. 5927, quod sit affectionis effectus, n. 5930.

F O

- FLOS.** Quod flores arboris repræsentent statum prope regenerationem, n. 5116. Quod sint scientifica veri, illustratum et ostensum, n. 9553.
- FLUCTUATIO.** Peracta tentatione quod sit fluctuatio inter verum et falsum, n. 848, 857.
- FLUMEN,** vide *Fluvius*.
- FLUVIUS.** Quod fluvius horti Edenis sit sapientia, n. 108, 109. Quod aquæ et fluvii describantur ubi horti et plantationes, quia horti significant illa quæ sapientiæ sunt, n. 2702, vide *Aquæ* et *Fons*. Quod fluvii sint intelligentia, n. 3051. Quod fluvius Ægypti sit extensio spiritualium, et fluvius Phrath vel Euphratis sit extensio cœlestium, n. 1866. Quod fluvii magni fuerint termini ultimi et primi terræ Canaanis, n. 4116. Quod ultima terræ Canaanis repræsentativa fuerint ultimorum in regno Domini, n. 4240. Fluvius quod sit terminus, n. 5196, 5197. Nilus fluvius Ægypti, quod sint sensuales parti intellectuali subjecta, n. 5196. Quod flumen Ægypti sit falsum, ostensum, n. 6693.
- FODERE.** Quod sit pervestigatio veri, n. 7343. Quod sit etiam fingere, n. 9085. Perfossio sicut fur, quod sit patratio inani in abscondito, ostensum, n. 9125.
- FŒDUS.** Quod sit conjunctio et præsentia Domini in homine per amorem et charitatem, et quod fœdera id repræsentaverint, n. 665, 666, 1023, 1038, 1864. Quod Dominus non pangat fœdus cum homine, n. 1864. Quod ritus ecclesiæ fuerint signa fœderis, n. 1038. Quod fœdus sit cum internis, n. 1058. Quod sit conjunctio et unio, n. 1996, 2003, 2021. Quod omnes ritus externi fuerint signa fœderis, n. 2037. Fœdus cum Abrahamo, Ischaco et Jacobo quod sit conjunctio per divinum humanum Domini, n. 6804. Quod constitutiones seu pacta, quæ in Verbo fœdus, in stricto sensu sint decem præcepta, seu decalogus, in latiori sint omnia præcepta, &c. quæ Dominus e monte Sinai per Mosen injunxit, et in latissimo a parte hominis libri Mosis, sed a parte Domini misericordia et electio, n. 6804. Custodire fœdus quod sit vitam in bono, et sic conjungi Domino, ostensum, n. 8767. Quod conjunctio cum divino repræsentetur per fœdus a Jehovah cum populo, et quod sit receptio influxus per correspondentiam, et sit conjunctio, ostensum, n. 8778. Pangere fœdus quod sit communicatio, n. 9344. Quia conjunctio Domini cum homine per Verbum, id vocatur fœdus, tum lex, tabula, arca ubi lex, ostensum, n. 9396. Quod dimidiata fuerint, et bina ad invicem posita, cum inieretur fœdus, ita tabulæ quibus lex inscripta, ostensum, n. 9416. Quod fœdus sit conjunctio, citatum, n. 10632.
- FÆTERE.** Quod sit abominari, n. 4516, vide *Putere*.
- FŒNUS.** Fœnerator, quod sit qui pro lucro facit bonum, et non fœnerator qui ex charitate, ostensum, n. 9210.
- FOLIUM.** Quod sit verum, etiam et fides, n. 885, vide *Fides*.
- FONS.** Quod sit Verbum, et doctrina e Verbo, tum et verum, sicut puteus, ostensum, n. 2702. Quod fons sit verum purum, puteus verum minus purum, n. 3096. Quod Verbum dicatur fons et puteus aquarum vivarum, n. 3424, vide *Puteus*. Ostium fontium, quod sit introitus ad vera, ita sensus literalis Verbi, qui introitum præbet, n. 4861.

F O

- FORAMEN.** Perforata canistra et foraminosa, quod sit quod absque terminatione in interioribus hominis, ostensum, n. 5145.
- FORMA,** vide *Gradus*. Forma quod sit essentia, et quod pulchra forma sit quoad essentiam; et pulchra aspectu, quod sit pulchritudo inde, n. 3821. De formis cœlestibus, n. 4040 ad 4045, vide *Cælum*. Quod vera sint formæ boni, illustratum ab honesto et decoro, n. 4574. Quod forma sit essentia, et aspectus existentia inde, ita pulchra forma est bonum vitæ et pulcher aspectus est verum fidei, n. 4985. Cum philosopho de formis, quod una sit ab altera in homine, n. 6326, et quod operationes mentis sint variationes formæ sub mutationibus status, illustratum, n. 6326. Quod unum formatum sit ab altero successive, et non continue puriora, inde interiora ex exteriora inter se distincta sint, ordine succedunt, et interiora sunt in exterioribus, n. 6465. Qui non ita incipit formationem, non potest capere internum et externum hominis, nec potest aliter capere quam quod moriente externo moritur etiam internum, n. 6465. Quod cogitatio inferior circulet secundum formam substantiæ cineritiæ in cerebro, et quod superiores formæ quæ in cœlo sint prorsus incomprehensibiles, n. 6607. Quod scientifica disponantur in formam cœlestem cum homo in amore cœlesti, n. 6690. Quod amor disponat scientifica in formam sibi convenientem, n. 6690. Quod forma habitaculi visa in monte Sinai, sit repræsentativum cœli ubi Dominus, n. 9481. De forma cœlesti, n. 9877, vide *Cælum*. Quod bonum et verum apud hominem, qui regeneratur, in formam cœlestem disposita sint, n. 6690, 9936, 10303. Quod bonum redigat vera in formam cœlestem, n. 3316, 3470, 4302, 5704, 5709, 6028. Quod bonum formet hominem ad imaginem cœli, malum ad imaginem inferni, n. 3513, 3584, vide *Bonum, Cælum, Malum, Infernum*.
- FORNAX.** Quod furnus fumi sit densissimum falsum, n. 1861, vide etiam *Clibanus*. Favilla fornacis quod sint falsa ex malis cupiditatum, n. 7519. Quod fornax sit cupiditas, ostensum, n. 7519.
- FORTIS.** Fortes appellati qui ex amore sui, et sibi apparent, n. 583.
- FORTUITU,** vide *Fortuna*.
- FORTUNA,** vide etiam *Prosperari*. Quod omne fortunæ sit ex divina Domini providentia in ultimis ordinis, paucis ostensum, n. 5049. Quod spheræ spirituales sint circum hominem, illustratum ab illis quæ fortunæ adscribuntur, n. 5179. Quod fortuna sit e mundo spirituali, de qua varia, n. 6493, ab experientia, n. 6494. Quod fortuna sit providentia in ultimo ordinis, n. 6493, 6494. Quod expresserint antiqui per, quod Deus occurrere fecerit ad manum, et cur, n. 9010.
- FOVEA,** vide *Carcer, Laqueus, Vinculus*. Fovea quod sit falsum, n. 4728, 9085. Ex quo, cadere in foveam sit in falsum, n. 9086. Quod vastationis loca in altera vita dicantur foveæ, et passim per foveas in Verbo intelligantur, quoniam per foveas significantur falsa, et per vincetos in fovea illi qui in falsis sunt, et ab illis liberari volunt, n. 4728, 4744, 5038, 6854, 7950, vide *Terra inferior*, et quod vinceti in fovea dicantur qui in falsis et usque ab illis liberari volunt, n. 6854.

FR

FRACTURA, vide *Frangere*.

FRANGERE panem, quod sit representativum et significativum mutui amoris in ecclesia antiqua, illustratum et ostensum, n. 5405. Frangi et fractura quod sit dissipatio et damnum veri ac boni, ostensum, n. 9163.

FRATER. Quod charitas sit frater fidei, n. 367. Quod ecclesia interna et externa tum antiqua prima et altera sint fratres, n. 1222. Quod bonum rationalis sit frater, verum soror, n. 2508, 2524. Quod frater dicatur ex bono et quod sit proximus, n. 2360. Quod affectio boni et affectio veri in naturali homine se habeant ut frater et soror, at affectio veri in naturali homine in rationalem evocata, ut mulier maritata, n. 3160. Frater quod sit bonum etiam verum, n. 3303. Vir cum fratre, quod sit veri bonum, n. 3459. Quod fratres dicti in ecclesia a bono, et quod tunc mutatum cum doctrina successerit loco vitæ, n. 3803. Quod frater sit consanguineus ex bono, n. 3815. Quod fratres sint bona, n. 4131. Ponere coram fratribus suis et fratribus meis, et dijudicent, quod sit ex justo et æquo iudicium, n. 4167. Qui in charitate, quod in conjunctione cum Domino, et dicantur fratres, n. 4191. Quod bonum respective sit Dominus, et verum servus, et quoque quod sint fratres, n. 4267. Vir ad fratrem, quod sit mutuum, n. 4725. Fratres vocantur qui in veris ex bono, etiam vocantur fratres a Domino, n. 5409. Fratres a Domino dicuntur omnes qui aliquid boni charitatis ab ipso habent, n. 5686, 5692. Fratres quod sint vera ecclesiæ, n. 6756. Cur Dominus appellaverit fratres illos qui in bono, et quod fratres dicti quia a Jacobo, reliqui autem socii, ostensum, n. 6756. Coniunctio boni et veri representata est per binos conjuges, et per binos fratres, sed cum differentia, de qua, n. 9806. Quod per patrem, matrem, fratres, liberos et per plura nomina cognationis significantur bona et vera ac mala et falsa, ostensum, n. 10490. Frater et socius quod sit bonum et verum, n. 10490.

FRANS, vide *Dolus*.

FRIGUS. Quid frigus et æstus apud regenerandum, n. 933. Quid æstas et hyems apud regenerandum, n. 935, 936. Quod ignis malorum vertatur in frigus, n. 825, 1523. Quod in infernis sit caligo, et quod tunc a falsis, et quod etiam sit frigus et quod sit a malis, n. 3340. Quod quoque ibi lumen, sed falsum et quoque calor sicut immundi balnei, ac hic vertitur illis in frigus, n. 3340, quod cum spectetur in inferno fiat caliginosus nimbus, et quod cum aliquis exhalatus inde influit, percipiatur vesaniæ a falsis ac odia a malis, n. 3340.

FRONS. Quod sit amor cœlestis, ostensum, n. 9936, et quoque frontalia, sed quod in opposito sensu sit amor infernalis, ostensum, n. 9936.

FRONTALIA, vide *Frons*.

FRUCTUS. Quod fructus humi sint opera fidei, absque charitate, et quod opera fidei absque charitate, n. 348. Quid fructus fidei in sensu interno, n. 1873. Quod fructificari prædicatur de bonis et multiplicari de veris, n. 43, 55, 913, 2846, 2847. Quod fructus fidei sit fructus boni quod est amoris et charitatis, n. 3146, vide *Fides*. Fructus ventris quid, n. 3911, vide *Puer*. Fructus arboris quod sit cognitivum boni, n. 7690. Arbor quod sit cognitivum veri, n. 7690. Fructus quod sint opera et bona chari-

FU

tatis, ostensum, n. 7690. Fructificari, quod sit incrementum boni, et hoc fiat primum et ultimum, quia finis ostensum, n. 9337.

FRUMENTUM. Quod sit bonum naturale, et mustum verum naturale, n. 3580, vide *Mustum*. Abundantia annonæ quod sit multiplicatio veri, n. 5276, 5280, 5292. Frumentum quod sit bonum veri, n. 5295, 5410. Annona quod sit verum ecclesiæ, n. 5402. Frumentum quod sit boni verum, cur, et quando, n. 5959.

FRUTEX, vide *Arbor*.

FRUSTRA, vide *Segmenta*.

FUGERE. Vagus et profugus esse, quod non scire quid verum et bonum, n. 382. Fugere quod sit separari, ostensum, n. 4113, 4114, 4120, fugere quod sit horrere, n. 6950.

FUIT, vide *Facere et Factum*. Fuit vel factum, quod involvat statum novum, n. 4979, 4987, et quod sit in lingua originali loco distinctionis, ostensum, n. 4987.

FULGURA. Quod sint splendores quæ sunt veri, ex bono amoris qui perstringunt et penetrant in utroque sensu, ostensum, n. 8813. Tonitrua quod sint vera divina et fulgura splendores qui veri ex bono, n. 8914.

FUMUS. Quod furnus fumi sit densissimum falsum, n. 1861. Quid ignis et fumus qui apparebat populo de monte Sinai, n. 1861. Quod Israelitæ in denso obscuro fuerint, quoad vera fidei, et in falso, quod ideo Dominus apparuerit illis super monte Sinai in nube quasi in fumo, n. 8814, 8819. Fumus quod sit sensus literæ Verbi respective ad sensum internum, et quod sensus illi se habeant sicut fumus et flamma et sicut nubes et lux, n. 8916. Fumus quod sit sensus literalis Verbi, ostensum, n. 8918. Quod sit etiam quod elevatur ad Dominum, ostensum, n. 10198.

FUNDAMENTUM. Quod sit verum fidei ex bono, ostensum, n. 9643. Fundamentum aliaris quod sit sensuale, n. 10028.

FUNDÆ AURI, quod sint existentia et subsistentia ex bono, n. 9847.

FUNIS. Funes quod sint conjungentia, n. 9777, quod sit conjunctio, n. 9854. Quod sit conjunctio indissolubilis, n. 9880.

FUR et **FURTUM**. Quid furtum et furari, et quod in sensu interno non ita durum sit, sicut fur venire, quod sit inopinatio, n. 4002. Furari cor, n. 4112, 4113, 4131. Furtum quod sit malum meriti, n. 4174. Furtum, quod sit abalienatio boni et veri per malum, et quod sit vindictio aliorum; bonum et verum furari quod sit abalienare bonum et verum per malum, tum vindicare sibi bona et vera quæ sua non sunt et magis applicare illa ad mala et falsa, illustratum et ostensum, n. 5135. Quod furari sit sibi vindicare seu justitiæ et merito tribuere quod Domini est, n. 2009. Quod ante regenerationem homo vindicet sibi verum et bonum, ita in furto spirituali, non ita post regenerationem, n. 5747. Homo in furto spirituali est cum vindicat sibi bonum et verum et quod tunc non potest intrare in cœlum, n. 5758, at usque non damnantur si ex ignorantia et simplicitate, qui ex principis confirmatis vastantur, n. 5759. Furari quod sit alicui ejus bona spiritualia auferre tum sibi tribuere quæ Domini sunt, n. 8906. Furari quod sit applicare

G E

vera ad mala, illustratum, n. 9018 et 9020. Furtum quod sit auferre bonum aut verum, n. 9125, et quod per furem simile significetur quod per furtum æque ablatio veri et boni, n. 9125, 9126, per fossio furis quod sit in occulto, ostensum, n. 9125. Deprehendi cum de furto, quod sit recordatio, n. 9151. FURNUS, vide *Fornax*.

G.

GAD. A turma nominatus quid, n. 3934, 3935, vide *Turma*. Gad, quod sint opera ex vero et nondum ex bono, n. 6404. Quod in externis operibus sint, ostensum n. 6405. Gad ut una tribus quod in supremo sensu sit omni-potentia et omniscientia, in interno bonum fidei, in externo opera, n. 3934, 3935, vide *Tribus*. Quod per Gadem significetur qui in externis, n. 6404, 6405.

GALBANUM, quod sit affectio veri interioris in interno homine, n. 10294.

GALEED. Acervus positus a Jacobo et Labane ut sit testis, quid, n. 4196, 4197.

GALLUS seu **GALLINACEUS.** Quod sit tempus ante mane seu diluculum, et quod inde significet primum tempus incolantibus ecclesie, n. 10134, vide *Mane*.

GANGLIA. De correspondentia gangliorum in corpore humano cum iis qui loquuntur dissimiliter, sed similiter cogitant, n. 5189.

GAUDIUM, vide *Cælum*. Quod plerique tam communem ideam habeant de gaudio cœlesti, ut nullam, n. 449. Ideæ et experientie de gaudio cœlesti, vide *Cælum*. Quod lætitia sit spiritalis seu veri, gaudium sit cœleste seu boni, n. 3118 et 4137. De gaudio cœlesti vide *Felicitas*. Quod gaudium prædicetur de bono, lætitia de vero, ostensum, n. 8339, f. Quod gaudium divinum super receptionem boni et veri sit infinitum, quia amor a quo gaudium est infinitum, n. 8672. Gaudium cœlesti quale et unde, 10722, 10723, 10724, vide *Cælum*.

GEHENNA qualis, et quæ ibi, n. 825, 826, vide *Infernum*. De urbe vocata iudicium Gehennæ, n. 942. Domicilium draconum prope Gehennam, n. 950.

GEMINI in utero, quod sit utrumque simul conceptum, nempe bonum et verum, n. 3299.

GENER. Quod generi sint vera associata affectionibus boni, n. 2389.

GENERATIO, vide *Nativitas*. Quod generationes sint fidei, n. 613. Quid generationes sæculi, n. 1041. Quid generatio quarta, n. 1856. Quod generationes sint fidei et charitatis, n. 2020, 2584, 6239, 10197, vide etiam n. 1145, 1255, 3860, 3868, 4070, 4668. Generatio et nascentia quod sit regeneratio seu renascentia per fidem et amorem, n. 5160, 5598, 9042, 9845. Quod quæ generationis sunt, prout conceptio, gestatio in utero, partus, &c. sint regenerationis, n. 9042. Quod vera et bona apud hominem regeneratum se habeant sicut generationes et sicut familiae, et sic porro, n. 9079. Quod generationes sint æternum, et quod prædicentur de spiritalibus, æternum autem de cœlestibus, ostensum, n. 9789. Secundum generationes quod sit secundum ordinem quo gignitur et succedit generatio, de qua, n. 9845. Quod generationes sint illæ, quæ fidei et amoris, citatum, n. 10197. Generationes quod sint qui ab ecclesia,

G E

n. 10212. In generationibus quod sit in omnibus et singulis ecclesie, n. 10282. Generationes spirituales quomodo se habent in cœlo, et in ecclesia, n. 9079, 10212, 10282, vide *Cælum* et *Ecclesia*.

GENITALIA. Quod correspondeant conjugio boni et veri, n. 4462. De correspondentia lumborum et genitalium cum maximo homine, n. 5050 ad 5062. Quod societates illæ distinctæ sunt ab aliis, n. 5053, quamvis sunt non scire datum, causa, n. 5055, vide *Vessiculæ seminales*, *Uterus*, *Testes*. De nuditate genitalium et lumborum, n. 9960, vide *Nuditas*.

GENIUS, vide etiam *Spiritus*. Quod genii pessimi et dolosissimi in tonna infernali, n. 947. Quod mali genii seu spiritus pugnent contra amorem hominis, ita contra ejus vitam, n. 1820. Genii quales in altera vita et ubi, respective ad spiritus, n. 5035, illustratum ab experientia, n. 5977. Quod genii sint in interiori malo et distinguantur a spiritibus, quod describitur, n. 8593, vide etiam, n. 8622, 9925.

GENTES, vide etiam *Populi*, *Familie*, *Tribus*, *Domus*, *Alienigenæ*. Quod antiquissimis temporibus distinctum fuerit inter domos, familias et gentes, n. 470, 1159, 1246, 1252, 8117, 8118. Cur ita distinctum, n. 471, 483, quia sic repræsentaverint consociationes in cœlo. Quod gentes in communi sensu sint bona et vera, n. 1152, 1258. Quod sint bona, n. 1259, 1260, 1416, 1849. Quod gens sit bonum cœleste ita regnum Domini, in supremo sensu Dominus, n. 1416. Quod gentes etiam sint mala et falsa, n. 1259, 1260, 1849, 1868. Quod per gentes expulsas e terra Canaan significata sint mala et falsa, n. 1868. Quod gentes quia in ignorantia possint esse in statu innocentie, n. 593. Quod apud gentes non tanta nubes ut apud Christianos, n. 1059. Quod bonum apud gentes sit a Domino, et quod facilius reformentur in altera vita quam Christiani, n. 932, 1032, 1059, 2284, 2539, 2590, 3778, 4199, 4197. Quod Dominus apud gentes æque præsens sit in charitate, n. 1059. Quod gentium sors melior sit, quia prophanare nequeant vera, n. 1327, 1328. Quare ecclesia apud gentes instauranda, n. 1346.

Quod gentes possint esse in veris, sed non in veris fidei, at quia in charitate, quod facile recipiant vera fidei, n. 2049. Quod gentes non prophanare possint sancta, sicut illi qui intra ecclesiam, n. 2151. Quod omnes ex quacunque religione salventur, modo reliquias boni habeant, n. 2284. Quid significat quod gentes deriperentur et eorum bona possiderentur, n. 2588, f. De gentium et populorum extra ecclesiam statu et sorte in altera vita, n. 2589 ad 2604. Quod communis opinio sit quod gentes non salventur, de qua, n. 2589. Qui ex illis vitam boni egerunt salvantur, n. 2590. Quale discrimen in altera vita inter Gentiles et Christianos, n. 2590. Quod inter gentes sint sapientes et simplices, quod sapientes fuerint antiquis temporibus, n. 2591. Cum quodam gentili sapiente de sapientia, intelligentia, ordine, Verbo et Domino, n. 2592. De sapientibus ab antiqua ecclesia, quod modus eorum cogitandi loquendi et scribendi repræsentativus et significativus fuerit, n. 2593. Gentes, qui hodie, quod simplices, n. 2594. Gentiles in gyrum initiati inter paucas horas, n. 2595.

Gentiles chinenses ex representationibus chori cogniti quanta affectione charitatis fuerint, et quod timuerint christianos propter vitam, n. 2596. De Gentili qui audivit de Michā, quali affectione doloris ejus, et quod sculpsit ideam rejecerit, n. 2598. De Gentili dicente quod ex bono sciat omne verum, n. 2599. Quod Gentiles secundum religionem suam reformentur et secundum statum vitæ, n. 2600. De illis qui civitates ædificant, ibi reconducunt arcanum, et donant, n. 2601. Qui se magni faciunt, cum adorant mox sicut vermiculos se subternunt, et putant maximum Deum superne circumferri, et spectare omnia, n. 2602. Qui duriter tractari volunt, et quod dein ferantur ad paradisiacā, et reformentur, n. 2603. Qui dicunt se corpore nigros esse, sed anima candidos, n. 2603. Quod Gentiles ferantur ad quosdam, qui substituuntur pro eis, quos coluerunt sub imagine aut idolo, n. 2604. De illis in antiqua ecclesia qui facti idolatrae, n. 2605. Quod gentes non vere spirituales sint antequam instruuntur in veris fidei, et quod illi qui in bono charitatis vixerunt, instruuntur in altera vita et fiant spirituales, n. 2861. Quod gentes in multis veris sint præ christianos facile instrui possint veris fidei, n. 2863, 3263. Quod ecclesia nova semper apud gentes instituitur, causa, n. 2986. Quod vera apud gentes sint apparentiæ externæ, quæ in se sunt fallaciæ, sed usque qui in bono vixerunt, quod salventur, n. 3778. Quod gentes quæ in bono operum, sint in linea collateralī, quantum intra ecclesiam in linea directā, n. 4189. Quod gentes habeant externa vera qualia decalogi, et quoque quadam ratione interna, n. 4190. Quod gentes quæ in mutua charitate facilius quam Christiani qui non in illa, salventur, experientia, n. 4190. Quod bonum apud gentes sit a latere, apud Christianos autem in linea directā, n. 4197. Quod bonum gentium aperiri possit et aperiatur in altera vita apud illos qui in charitate vixerunt, secus ac apud Christianos qui non in illa charitate sunt, n. 4197. Quod gentium conjunctio cum Domini divino naturali et sensuali sit, n. 4211. Quod non contraherent matrimonia cum gentibus ne idolatræ fierent et mala et falsa conjungerent cum bonis et veris, n. 4444. Cœtus gentium quod sint vera ex bono et doctrinæ formæ, n. 4574. Quod nova ecclesia apud gentes instauretur, quia vetus in statu est ut non recipere possit verum, n. 4747. Gens quod sit bonum, n. 6005. Quod filii Israelis in terra Canaane representaverint cœlestia, et quod gentes ibi infernalīa, et quod ideo damnationi datæ sint et vetitum cum illis foedus inire, n. 6306. Quod in tellure Jovis distincti sint in gentes, familias et domos, n. 8117. Quod in hac nostra tellure similiter antiquitus, et quod tunc accepti a Domino, de quibus, n. 8118. Gens sancta quod sit regnum spirituale, n. 8771. Quod plures docti in veris fidei in inferno sint, et qui non in veris et qui etiam in falsis sint in cœlo, causa cur ita, quia non in bono, ostensum, n. 9192. Quod illi qui extra ecclesiam dicti fuerint inimici, osores, hostes ex dissidentia spirituali, n. 9255, 9256. Quod charitas exercenda sit erga illos qui extra ecclesiam, n. 9256. Quod interiora apud gentes non clausa sint sicut apud illos qui intra ecclesiam, n. 9256. Quod ecclesia nova apud

gentes instauretur quia illi agnoscunt Dominum, ostensum et illustratum, n. 9256. Populi, qui ab ecclesia spirituali, gentes qui a cœlesti, n. 10288.

GERAR quid, n. 1209, 2504. Quod gerar sint illa quæ sunt fidei, n. 3365, 3384. Quod viri geraris sint spirituales ex prima classe, n. 3385. Vallis geraris quod sint vera inserventia, n. 3417.

GERSCHOM Filius Mosis quid, n. 6795. Quod sit bonum veri illorum qui extra ecclesiam, n. 8650.

GESTUS. Quod omnes affectiones habeant gestus sibi correspondentes, n. 2153. Et quod gestus correspondeant affectionibus, n. 4215, 5323.

GILEAD. Mons Gilead quod sit bonum cum quo primum conjunctionis, n. 4117. Quod Gilead intra terram Canaanem fuerit, eis Jordanem, et quod fuerit ibi terminus, et quod sit bonum quod est sensuale seu volupe cum primo initiatur homo, qui regeneratur, ostensum, n. 4117, 4124. Gilead quod sit bonum exterius, n. 4747, per quod introducit homo in bonum internum, n. 4117, 4124, 4747.

GLADIUS. Quod flamma gladii vertentis se sit amor proprius, n. 309. Quod loco cultri dicatur gladius et gladius, n. 2799. Gladius per quem circumcisio, n. 2799, vide etiam n. 2039, f. 2046, f. 7040, vide *Circumcisio*. Quod culter sit verum pugnant seu vastatio veri, et in opposito sensu falsum pugnant et punitio falsi, ostensum, n. 2799. Quod gladius sit malum pugnant per falsum, n. 4499. Machææ quod sint doctrinalia destructiva verum et bonum ostensum, n. 6353. Gladius quod sit vastatio veri, et damnatio mali et falsi, ostensum, n. 7102. Gladius evaginatus seu evacuatus quod sit pugna continua contra falsa et mala, et vicissim, ostensum, n. 8294. Gladius super femur, quod sit verum quod ex bono pugnat, n. 10485.

GLANDULA. Societates eorum qui referunt isthimum in cerebro, et congeriem glandularem, n. 4051. De correspondentia glandularum quarundam in cerebro, n. 4051, 5189.

GLORIA. Quid gloria, n. 1419. Quod unio interni et externi hominis Domini sit glorificatio, n. 1603. Status humiliationis et status glorificationis Domini, quæ differentia, n. 1999, vide *Dominus*. Quod glorificatio seu unio in Domino non simul facta, sed successive, n. 2033. Glorificatio Domini communis audita in cœlo et visa per radiationem, de qua et unde, n. 2133. Gloria pro sensu interno Verbi, nubes pro sensu literalī. Præfat. ad Ch. XVIII. Genes.

Gloria humana quod sit finis propter se, gloria autem divina finis propter alios, et quod velit humiliatione ad salvandum genus humanum, ostensum, n. 4347, 5957, 7550. Quod gloria sit intelligentia et sapientia quæ in divino vero, n. 4809. Quod gloria prædicetur de divino humano Domini quoad divinum verum, ita de divino vero quod ab ipso, ostensum, n. 5922. Gloria quod sit cœlum spirituale, n. 5922. Quod gloria tribuatur regio, quia per id representatur divinum verum, n. 5922. Quod nubes sit sensus literalis seu sensus externus Verbi et gloria sensus spiritualis seu internus, ostensum, n. 5922. Glorificari in Pharaone et exercitu illius, quod sit immersio illorum in infernum et circumfusi illi a falsis ut ab aquis ex sola potentia Domini, n. 8137, 8138, 8188. Quod Dominus

GR

velit gloriam propter hominem non propter se, illustratum, n. 8263. Glorificare Dominum, quid, n. 8267. Quod gloria sit divini veri et inde fidei, n. 8267. Gloria quod sit Domini presentia et Adventus, et quod sit Dominus quoad divinum verum, ostensum, n. 8437. Quod gloria coelestis non consistat in dominatu. Explicantur Domini verba, n. 9039. Gloria Jehovah quod sit divinum verum procedens a Domino quale in caelum, ita interiora Verbi, ostensum, n. 9429. Glorificatio et gloria ubi de Domino quod sit unio humani ipsius cum ipso divino, ostensum, n. 10053. Processus glorificationis Domini describitur et illustratur, n. 10057. Quod gloria Jehovah sit internum Verbi, ecclesia et cultus, quia est lucis in caelo quae est divinum verum, n. 10574. Quod Dominus velit cultus et gloriam ab homine, propter hominem, et quod tunc sit gloria ipsius, illustratum, n. 10646.

GOGUS. Quid gogus, n. 1151.

GOMER. Quid gomer, n. 1151, 1153, 1154, 1155.

GOMORRA, vide *Amora*.

GRADUS, vide *Forma*. Decoramenta graduum et portarum viva, n. 1627. Quae in superiori gradu quantum perfectione et abundantia excedunt illa quae in inferiori, n. 3405. Definitio secundum gradus quae et qualis, illustratum, n. 3691. Quod triplicis gradus bona et vera sunt in interno homine, secundum tres caelos, et triplicis gradus bona et vera in externo homine, quae illis correspondent, n. 4154. Quod gradus sint sicut scalae ab interioribus ad exteriora apud hominem, de quibus, n. 5114. Quod interiora hominis sint distincta in gradus, et quilibet gradus terminatus, cur, si non, quod influat malum in ultimo spurce, n. 5145. Quod interiora et exteriora non sciuntur, nisi sciuntur gradus, n. 5146. Quod non continue puriora et crasiora sint sed distincta, n. 6326, 6465. Quod qui ita concipit formationes non capere possit internum et externum hominis, n. 6465, vide *Internum*, *Ecternum*, et *Forma*. Quomodo se habeant gradus in ordine successivo, illustratum ex fructibus, n. 8603. Ascendere per gradus, quod sit elevari ad interiora, ostensum, n. 8945. De gradibus in ordine successivo apud homines, de idea hodierna quod sit continuum, et de idea apud antiquos quod sint gradus ita discreti, unde haec separatio, n. 10099. Gradus altitudinis quales, quod sint qui procedunt ab interioribus ad exteriora, et quod absque idea de illis, parum sciatur de interioribus et exterioribus apud hominem et in caelis, et quid sunt, illustratum, et quod gradus consociant se; per experientia, n. 10181, vide etiam n. 1689, 5194, 8423 et 9489, 9773, nec non et n. 3405, 3691, 4145, 5114, 5146, 8603, 10099.—Spiritualis gradus qui est interior, non communicat cum naturali seu exteriori per continuum, sed per correspondentias, S. A. de D. A. n. 238.

GRAMEN, vide *Herba*. Serratores graminis, n. 1111.

GRANDO, et pluvia grandinis quod sint falsa ex malis, et inde maledictio, tum quoque vastatio veri et boni, ostensum, n. 7553. Grando quod sint talia falsa quae destruunt vera et bona ecclesiae, n. 7574.

GRATIA. Quod coelestes agnoscant et implorent Domini misericordiam, spirituales gratiam, n. 598,

HI

981, 2423, vide *Misericordia*. Invenire gratiam in oculis quod sit propensio, n. 3980, 4455; et quod sit acceptum esse, n. 4976. Quod illi qui remotiores sunt ab interno dicant gratiam, non misericordiam, et quod hoc ex amore sui, n. 5920. Invenire gratiam in oculis suis quod sit formula significativa affectionum rei, de qua agitur, n. 6178. Invenire gratiam in oculis quod sit formula insinuationis ut bene recipiatur, n. 6512. Gratia ab illis qui in malis et falsis, quod sit timor, illustratum, n. 6914. Gratiam facere, cum de Domino, quod sit donare bono spirituali, misericordiam facere quod sit donare bono coelesti, illustratum et ostensum, n. 10577.

GRAVE. Quod falsa et mala sint gravia et sicut lapis dilabuntur, n. 8279. Quod mala sint gravia et falsa non ex se sed ex malo, n. 8298. Quod mala sicut gravia dilabuntur in infernum, non autem falsa nisi quantum ex malo habeant, n. 8279, 8298.

GRAVIDA esse, vide *Uterus*.

GREGES et GREX. Pastor est qui docet et ducit ad bonum charitatis, grex qui discit et ducitur, n. 343. Quod grex etiam sit non bonum, n. 1565. Quid caulae pecoris et gregis, n. 415. Quod grex sint bona rationalia, et armentum bona naturalia, n. 2566. Grex quod sint bonum naturale domesticum, n. 3518. Catervae gregis quod sint ecclesiae et doctrinalia, n. 3767, 3768. Potare gregem quod sit instruere doctrina e Verbo, ita docere quae doctrinae, n. 3772. Grex quod sit doctrinalia interiora, n. 3783. Greges quod sint bonum interius naturale, armentum bonum exterius naturale, n. 5913. Pecus quod sint veri bona, n. 6016. Pecora quod sint vera e quibus bonum, n. 6016, 6045. Quod greges et armenta sint bona ex representativis et correspondentiis, n. 6648. Greges quod sint bona interiora, armentum bona exteriora, n. 8937. A bove usque ad asinum quod sint omnia bona et vera exteriora, usque ad pecudem quod sint omnia bona et vera exteriora et vera ac bona interiora, n. 9135. Pecus quod sint vera et bona ante regenerationem, quae bona et vera post regenerationem, n. 9135. Grex et armentum quod sit bonum interius et exterius, illustratum et ostensum, n. 10109.

GUSTUS, vide *Appetitus* et *Lingua*. Quod spiritibus non sit sensus gustus, sed analogon ejus, n. 1516, 1880. Sapor quod sint jucunda boni et amara quae veri, n. 3502, inde cupiditae talia, n. 3502. Quod cupiditae etiam sint delectabilia quae veri, n. 3536, 3589. Correspondentia gustus et linguae, n. 4791 ad 4805. Quod gustus correspondeat perceptioni et affectioni sciendi et sapiendi, n. 4739, vide *Lingua*. Quod non liceat spiritibus influere in in gustum, causa, n. 4793. Quod sirenes tentent intrare in gustum ut obsideant interiora hominis, n. 4793. Quod spiritus omnes sensationes habeant praeter gustum, cujus modo analogon habent, cur n. 4794.

GYRUS, vide *Chorus*.

II.

HISTORICA Creationis in primis capitibus Geneseos, quod sint historica facta, illustratum variis ibi, n. 8891.

T

H Æ

HABITACULUM, HABITATOR, HABITARE, vide etiam *Domus et Urbes et Palatia*. Quod habitaculum magna illis qui ab antiquissima ecclesia, n. 1116. De habitaculis angelorum, n. 1628, 1629. **Habitare** quod sit vivere, n. 1293. **Habitatores** quod sint bona veri, n. 2268, 2451. Quod urbs prædicetur de veris, habitans de bono, n. 2712. **Habitare** quod sit esse et vivere, ita status, ostensum, n. 3384. **Commorari** quod sit vivere, et prædicetur de vita ex bono, et habitare de vita boni ex vero, n. 3613. **Cohabitare** ex quo Sebulun dictus quod in supremo sensu sit ipsum divinum Domini, in sensu interno conjugium cœleste, in externo amor conjugialis, n. 3960. **Habitare** cum illis quod sit vivere simul et unam ecclesiam facere, n. 4451. **Habitare** quod sit vitæ status, n. 6051. **Habitare** in terra Midian quod sit vitam degere inter illos qui in simplici bono, n. 6773. **Habitare** juxta puteum, quod sit studium in Verbo, n. 6774. **Habitare** cum aliquo, quod sit concordare, n. 6792. **Habitationes** quod sint illa quæ mentis sunt, ita intelligentiæ et sapientiæ, n. 7719. **Habitationes** quod sint interiora, n. 7910. **Habitaculum** in monte Sinai quod sit representativum cœli ubi Dominus, n. 9481. **Habitaculum** quod sit cœlum, in specie cœlum alterum seu medium, ostensum n. 9594, 9632. Quod expandere cœlos et terram simile sit cum expandere aulea habitaculi, de quibus ostensum, n. 9596. **Habitare** in medio, cum de Domino, quod sit præsentia ipsius et influxus in bonum amoris, n. 10153. **Habitator** terræ, cum de gentibus, quod sit religiosum in quo malum, n. 10640.

HABITUS. Quæ inducunt habitum apud hominem, quod removeantur ex memoria externa in internam et maneat in eternum, n. 9723.

HÆREDITARIUM. Quod malum hæreditarium non sit ab Adamo, sed cuius a parentibus successive, n. 313, 494. Quod nemo puniatur propter mala hæreditaria, sed acquisita a semet, n. 965. Quod non liceat malis spiritibus in mala hæreditaria operari, n. 1667. Quod hæreditarium Domino divinum a Jehovah, n. 1414. Quod hæreditarium Domino malum a matre, n. 1414, 1444, 1573.

Quod mala hæreditaria hodie maligniora sint, n. 2122. Quod nullus luat pœnam propter malum hæreditarium, sed propter actuale, n. 2308. Quod infantes sint diversæ idolis et inclinationis ex malo hæreditario, n. 2300. Quod infantes non sint nisi malum ex hæreditario, n. 2307, 2308. Quod infantes cum adoleverunt remittantur in mala, ut sciant quod non sint nisi malum, n. 2307, 2308, vide etiam *Hæres*. Quid hæreditas et hæreditare, quod hæreditas æque prædicetur de bono et de vero, sed alia voce, n. 2658. Quod hæreditare et hæreditario possidere vel recipere sit vitam habere Domini, ita cœlum, n. 2658, 2851, 3672, 7211, 9338. **Hæreditare** portam hostium quid, n. 2851, 3187, vide *Porta*. Quod hæreditaria mala crescant in generationes si non regeneratur homo, n. 2910 versus f. Quod quidem bonum connascatur homini non autem verum, ob malum hæreditarium, sed usque verum cohereat bona aliqua potentia, n. 3504. Quod bonum naturale quadruplicis generis sit, sic bonum naturale ex amore boni, ex amore veri, ex amore mali, et ex amore falsi, et quod liberi ad illa inclinationem recipiant hæreditario a parentibus, n. 3469. Quod bonum naturale sit quod homo habet a parentibus hæreditario, interius a patre et exterius a matre, n. 3518. Quod homo non sit nisi malum ex hæreditario accumulatum, quapropter regenerandus, n. 3701. Quod malum hæreditarium non a primo homine, sed a parentibus successive, n. 4317. Ubi videtur quid malum hæreditarium. Quod malum hæreditarium sit quasi nutritum ab infantia usque ad novam infantiam, n. 4563. Quod mala hæreditaria sint a parentibus avis et atavis longa retro serie, n. 8550. Quod inde ex se superaddant mala, n. 8551. Quod mala hæreditaria recondantur et quasi obvelentur apud illos qui ab ecclesia spirituali, n. 8806, vide *Proprium*.

H E

HÆRES. Quid hæres regni Domini, n. 1799, 1802. **Hæreditatem** cœli accipere quod sit vitam Domini, n. 7211. **Hæreditare**, cum de cœlo, quod sit sicut hæres accipere cœlum per bonum a Domino, ostensum, n. 9338.

HÆRESIS. Quid et quomodo hæreses nascuntur, n. 362. Quod nulla hæresis, si omnibus charitas, n. 1799. Una etenim ecclesia foret, si charitas foret essentielle, utcumque differant quoad doctrinam et cultus externos, n. 1286, 1316, 1798, 1799, 1834, 1844, 2385, 2982, 3267, 3451, vide *Ecclesia*. Quod hæreses existant ex eo quod homo in externis sit et non in internis et quod cogitet de se et mundo cum legit Verbum, illustratum, n. 10400.

HAGAR, quod sit vita exterioris hominis, et significet peregrinam, n. 1896, 1909. Quod sit affectio cognitionum veri, n. 2991, vide *Ancilla*.

HARMONIA. Quod omne unum sit ex pluribus, et quidem ex harmonia plurium, sed qualis harmonia tale unum, n. 457, 687.

HAURIRE aquas quod sit instrui in veris fidei et illustrari, n. 3058, 3071. **Haustores** aquarum, n. 3058, 3071, vide *Aqua et Bibere*.

HEBRÆA LINGUA, vide *Lingua et Hebræi*.

HEBRÆI. Quod ab Ebero instituta sit nova ecclesia in Syria, n. 1238, 1241. Quod gens Hebræa in eo distincta fuerit ab aliis, quod agnoverint Jehovah pro suo Deo, et quod habuerint sacrificia, n. 1343. Plura de gente Hebræa, n. 1343. Quod Hebræus prædicetur de illis quæ sunt alicujus servitii, n. 1703, 1741. **Hebræa lingua**, vide *Lingua*. Quod antiqua ecclesia Hebræa in terra Canaanæ diu fuerit, n. 4516, 4517. Quod ecclesia Hebræa differat ab ecclesia antiqua, et quod internum ecclesiæ non cum ecclesia Hebræa ita conjungi possit, n. 4874. Quod Hebræus prædicetur de servo ubi de servitio, n. 5013. **Terra Hebræorum** quod sit ecclesia, n. 5136. **Puer Hebræus** quod sit infans ecclesiæ, n. 5236. Quod ecclesia Hebræa fuerit altera ecclesia antiqua, n. 1238, 1241, 1343. **Cur Ægyptii abominati Hebræos**, n. 5702, vide *Ægyptius*. **Hebrææ** quod sint illa quæ ecclesiæ, n. 6675, 6684, et quæ Hebræi, quare, n. 6738. Quod in lingua Hebræa distinctiones fiant per *Et, Dixit, Loquutus*, n. 7191. **Servus Hebræus**, quod sint qui in veris doctrinæ, et non in bono secundum illa, n. 8774. **Homines ecclesiæ externæ** representabantur per servos Hebræos, n. 8977, et quod cuticulares representati sint per servos Hebræos, n. 8977.

HEPAR. Quinam hepatis correspondent, n. 5183. Quinam correspondent ductui pancreatico, hepatico,

H O

- cystico, n. 5185. Jecur quod sit purificatio interior boni naturalis hominis, illustratum et ostensum, n. 10031.
- HERBA.** Quod edere herbam agri sit vivere ut fera, n. 274. Herba agri quod sit verum ecclesiae, ostensum, n. 7571.
- HERI.** Quod ab heri et a nudius tertius sit status praeteritus, seu tempus praeteritum, et cum dicitur de Domino seu de divino, quod sit aeternum, illustratum n. 6983. Quod heri nudius tertius sit status prior, n. 7114, etiam heri, etiam hodie quod sit futurum ut prius, n. 7140.
- HIEROGLYPHICA.** De hieroglyphicis et magia Aegyptiorum, n. 6092. Quod fuerint ex representationibus antiquae ecclesiae apud Aegyptios, n. 7097.
- HIEROSOLYMA.** Quid Hierosolyma sancta, n. 402, 940. De spurca Hierosolyma ubi Judaei, n. 940. Quod nova Hierosolyma sit nova ecclesia in communi et in particulari, n. 2117. Quod Hierosolyma sit ecclesia, n. 3614. Hierosolyma quod sit doctrina veri ex Verbo, n. 9166.
- HIN,** Mensura, quod sit conjunctionis quantum, ostensum, n. 10202, vide *Mensura*.
- HIOB.** Quod liber Iobi sit antiquae ecclesiae liber, non autem inter illos qui vocantur lex et prophetae, quia non habet sensum internum, n. 3540, f. 9942.
- HIRCUS.** Quod sint qui in vero fidei et inde in aliqua charitate, sed in opposito sensu illi qui in fide nullius charitatis, vel in doctrina fidei et non in vita, n. 4169, f. 4769. Hircus caprarum quod sint vera naturalia seu vera externi hominis ex quibus jucunda vitae, tum quod sint vera externa ex jucundis et quod hirci sint qui in fide separata, ostensum n. 4709, inde quod sint qui in externis, n. 4769.
- HODIE.** Quod ad hunc diem et hodie in Verbo sit perpetuum et aeternum, ostensum n. 2838, 3098. Sicut hodie quod sit quoad tempus et apparetur, n. 3325, 3329. Quod sit perpetuum et aeternum ut quoque ad hunc diem, n. 4304, 6105, a nunc quod sit aeternum, n. 6984, etiam heri etiam hodie quod sit futurum et prius, n. 7140. Quod hodie, semper, jugiter, cum de Domino sit aeternum, n. 9939.
- HÆDUS.** Quod agni et agnæ significant innocentiam interni seu spiritualis hominis et hædi et capræ innocentiam externi seu naturalis hominis, proinde eorum vera et bona, ostensum, n. 3519. Hædus caprarum, quia innocentia externi hominis, quod sit pignus conjugiale, ostensum, n. 4871.
- HOLLANDI.** Quinam eorum sunt naturales inconspicui, n. 4630 et 5573.
- HOLOCAUSTUM,** vide *Sacrificium*. Quod sit cultus divinus, n. 10143. Quod sit purificatio a malis et falsis, n. 10143.
- HOMO.** Quod solus Dominus sit homo, inde regenerati vocantur homines, n. 49, 288, 477, etiam inde alii, n. 565. Quod omnes societates in caelis sicut unum hominem constituent, n. 684. Quod caelum ideo et ob correspondentiam appelletur maximus homo, n. 1276. Quod Verbum coram Domino appareat imago hominis, n. 1871. Quod per hominem significetur ecclesia et omne ecclesiae, n. 768. Quod Adam seu homo sit antiquissima ecclesia, n. 477, 478, 479. Quod homines quoad animas situm habeant in regno Domini, n. 1277.

H Ò

Quod homines, si in spiritu forent, colloqui potuissent ad omnem distantiam, n. 1277. Quod apud unumquemvis hominem sint ad minimum duo spiritus et duo angeli, n. 697. Quod homo in nullum exercitum vitae nascatur, sed omnibus imbuatur, secus bruta animalia, n. 1050. Quod homo non sit nisi malum, n. 987. Quod homo pejor sit brutis animalibus, n. 637.

Quod Dominus in unitione humanae ipsius essentiae cum divina spectaverit sui conjunctionem cum genere humano, n. 2034. Quod Dominus sit solus homo, et quod inde homines dicantur homines, n. 1834. Quod homo nasceretur in rationale nisi apud eum ordo foret destructus, n. 1902. At quod miraculose nunc fiat rationalis per viam externam, n. 1902. Quod homo sit recipiens vitae, non vita, n. 2021. Quod homines qui in bono, sint in una societate quoad animas, n. 2379. Quod ideae hominis sint obscurissimae, respective, n. 2367.

Quod qui in maximo homine sunt, in caelis et in terris unum faciant, n. 2853. De homine libero, et quomodo a Domino vivit et ducitur per angelos et spiritus malos, vide *Liberum*. Quod omnes societates caelestes ad aliquam provinciam in corpore pertineant et quod caelum sit maximus homo, n. 2096, 2098, vide *Representationes*. Quod omnes partes corporis correspondeant maximo homini, n. 3021. Quod homo non nascatur in verum naturale minus in verum spirituale, sed quod omne addiscat, alioquin foret brutis vilior, n. 3175. Quod homo ex se non vivat, sed quod organum recipiens vitae, n. 3318. Quod caelum correspondeat Domino, et homo quoad omnia et singula caelo, inde caelum sit maximus homo, n. 3624 ad 3649. Quod angeli ex ordine caelesti sciant omnia quae in homine, n. 3626. Quod omne existat et subsistat per aliud, et connexum sit per priora cum primo, n. 3627, 3628. Quod vires extra et intra agant in omnes formas ut subsistant, vires extra quod sint non vivae, vires autem intra quod sint vivae, quae sibi respondebunt, n. 3628. Quod plures societates caeli sint, quibus unum organum et membrum correspondet, et quod quo plures eo fortius, n. 3629. Quod cognosci non possit quod effectus naturales sint a spiritualibus, quia prorsus aliter appareat, n. 3630, 3632. Influxus in musculos faciei, n. 3631. Quod caelum sit immensum et pauci respective ex hac tellure, n. 3631. Quod influant spiritualia in naturalia, quod patet ab actionibus quae voluntatis, et a loquelis quae fiunt a cogitationibus, n. 3632. Quod ordo divinus terminetur in externis apud hominem, n. 3632. Quod spiritus et angeli appareant ut homines, unde, n. 3633. Quod homo sit exiguum caelum, ex amore et charitate, n. 3634. Quod cor correspondeat caelestibus et pulmo spiritualibus, n. 3635. Quod Dominus sit sol caeli, et quod inde lux in qua intelligentia et calor in quo amor, et quod inde correspondentiae, n. 3636, 3643. Quod Dominus sit in supremo sensu maximus homo et quod in mundum venerit et humanum divinum fecerit ut omnia ad ipsum se referent, n. 3637. Quod qui in caelo, sint in Domino, imo in ipsius corpore, n. 3637, 3638. Quod societates caeli constantem situm teneant utriusque vertatur homo spiritus aut an-

H O

gelus; et quod ex eo pateat quod cœlum sit maximus homo a Domino, n. 3638, 3639. Quod inferna quoque situm constantem habeant sub plantis pedum, et quod quidam inde appareant supra caput et alibi, sit phantasia, n. 3640. Quod qui in infernis situm oppositum habeant, capite deorsum, pedibus sursum, et sic quod unum agant, n. 3641. Quod Dominus sit centrum commune, et quisque centrum influxuum in forma cœlesti, n. 3633. Quod versus infernum penetraverit cogitatio et loquela cum angelis sed quod in via mutetur in oppositum, nempe bonum et verum in malum et falsum et quod sic quoque unum fecerit, n. 3642. Quod homo situm habeat in maximo homine quoad animam cum in corpore vivit, n. 3644, 3645. Quod regnum Domini sit regnum finium et usuum, ab experientia, n. 3645. Quod influxus et correspondentia maximi hominis etiam sit cum bestiis, sed quod se habeat secundum animas, ita aliter ac in homine, de quibus plura, n. 3646. De quibusdam qui vixerunt sicut bestiarum, quod parum vitæ habuerint, sed inspirata successive illis vita ab angelis, n. 3647. Quod correspondentia maximi hominis sit cum subjectis regni vegetabilis, de quibus, n. 3648. Quod homo non sit nisi malum, quapropter regenerandus; fusc illustratum et ostensum, n. 3701. Quod homo ita creatus sit ut divinum Domini per illum descendant usque ad ultima naturæ, et ab ultimis naturæ ad ipsum ascendant sic ut homo esset medium uniens divini cum naturæ mundo, et uniens mundi naturæ cum divino; fusc illustratum et ostensum, n. 3702. Quod maximus homo sit ex influxu vitæ Domini, qui solus homo, et quod cœlestia et spiritualia inde sint, quæ apud hominem influunt; vide Continuatio de maximo homine et correspondentia cum illo, n. 3741 ad 3746, vide etiam *Vita*. Quod varietates in maximo homine sint innumerabiles et sint prorsus in ratione in qua sunt organa, membra et viscera in homine vel corpore humano, n. 3744, 3745, in genere se referunt ad illa quæ sunt capitis, pectoris, abdominis, membrorum generationis, et quæ sunt interiora et exteriora ubivis, n. 3746. Quod tres gradus vitæ in homine sint, ab experientia, n. 3747. Quod eruditū nihil sciant de maximo homine, n. 3747, 3748, 3749, vide *Docti*. De maximo homine et correspondentia cordis et pulmonum, n. 3883 ad 3896, vide *Cor* et *Respiratio*. Quod correspondentia cum maximo homine, n. 3883. Quod cœlum sit in homine, n. 3884. Quod vita naturalis hominis sit contraria vitæ spiritualis hominis antequam regeneretur homo, illustratum, n. 3913. Quod in homine sint tria, corporeum, naturale et rationale, et quod communicent, n. 4038. Quod homo sit in minima forma parvulum cœlum, n. 4041. Quod per hominem solum detur descensus e cœlis in mundum et ascensus e mundo in cœlum, n. 4042. Quod spiritus et angeli sint homines et quod homo sit homo ex intelligentia et sapientia, n. 4051.

Homo molestum sentit cogitare de cœlestibus et spiritualibus, non autem de sensualibus et mundanis, n. 4096. Quod spiritus cum ad hominem veniant et intrent ejus affectiones non sciant aliter quam quod illa quæ hominis sint sua, n. 4186. De maximo homine et de correspondentia in genere,

H O

n. 4218 ad 4223. Quod solus Dominus sit homo et quod angeli, spiritus et homines sint homines quantum divina a Domino recipiant, n. 4219, 4220. Quod correspondentia sit in singulis formis organicis et in partium partibus illarum, n. 4222, et quod sit cum functionibus organorum, et ideo cum ipsis organicis, quia unum agunt, n. 4223, 4224. Quod sit non modo cum formis organicis perspicuis, sed etiam cum inconspicuis, per quas sensus interni et affectiones, n. 4224. Quod intra maximum hominem sint qui in amore in Dominum sunt, et in charitate erga proximum, et quod extra illum, qui in amore sui et mundi, de quibus, n. 4225. Quod homo sit exiguum cœlum, n. 4279. Quod homo sit bonum, ostensum, n. 4287. Quod vir homo sit verum ex bono, n. 4287, f. Quod ex situ et applicatione spirituum ad me scire potuissem quales essent, n. 4403. De correspondentia oculi et lucis cum maximo homine, continuatio, n. 4523 ad 4533. Quod homo sit parvus mundus naturalis et spiritualis, n. 4523, 4524. Quod homo præ bestiis nexum habeat cum Domino, et quod inde non mori possit, n. 4525. De correspondentia gustus, linguæ, faciei cum maximo homine, n. 4791 ad 4805. Quod in altera vita quantum in ordine seu bono sunt, tantum appareant ut homines, et quantum non in ordine seu in malo sunt tantum apparent ut monstra, n. 4839. De correspondentia manuum, brachiorum, humerorum, pedum, plantarum, et calcanei cum maximo homine, n. 4931 ad 4953. De correspondentia lumborum et genitalium cum maximo homine, n. 5050 ad 5062. Quod gradus sint sicut scalæ ab interioribus ad exteriora apud hominem, n. 5114. Quod homo recipere possit divinum per affectionem et quod reciprocum ei sit per quod appropriet sibi, secus ac bestiarum, quare mori non possit, n. 5114. De correspondentia viscerum et interiorum corporis cum maximo homine, n. 5171 ad 5189. Quod ex situ et influxu sciri possit ad quas provincias pertinent societates angelicæ, n. 5171.

Quod homo non sit homo ex forma, loquela, cogitatione, sed ex bono et vero, et quod in illis possit intueri divinum, et perceptibiliter id recipere, n. 5302, quod alioquin sit bestia, ab experientia, n. 5302. Quod in maximo homine caput sit cœleste, corpus sit spirituale, pedes naturale, n. 5328. Quod homo sit internus et externus, et quod ille sit in cœlo, hic in mundo, et quod hic obedire debeat, et quantum obedit, n. 5308. De spiritibus et angelis apud hominem, n. 5846 ad 5866. Quod apud hominem influant omnia quæ cogitat et quæ vult, n. 5846. Quod apud hominem bini spiritus sint ab inferno et bini angeli e cœlo, n. 5848. Quod per illos communicatio, n. 5848. Si spiritus ab inferno auferentur, quod moriretur homo, n. 5849, 5854. Ordo hominis qualis foret et qualis est, n. 5850. Quod spiritus apud hominem varientur secundum ejus affectiones, n. 5851. Spiritus ab inferno cum veniunt apud hominem, non in inferno sunt sed tunc in mundo spirituum, et tunc in amoribus hominis, n. 5852. Quod spiritus cum adveniunt illico intrent in omnia ejus memoriæ, n. 5853, 5857, 5859, 5860. Quod spiritus putent esse sua quæ hominis, n. 5853, 5858. Quod

H O

spiritus influant in cogitata, et angeli in fines, et per spiritus bonos in illa quæ sunt fidei et charitatis apud illum, n. 5854. Quod homo sit in consortio spirituum quoad interiora, et quod societates in quibus fuerit ostendantur, n. 5861. Quod spiritus non sciant quod apud hominem sint, n. 5862. Si scirent, quod perderint illum, n. 5863, 5864. Quod corporeum hominis appareat spiritibus ut moles nigra, apud illos qui in fide ut ligneum, experientia, n. 5865. Quod homo post mortem appareat ut homo a capite ad calcem et quoque iisdem facultatibus sit præditus, n. 5883. Quod homo sit cælum in minima forma; et quod creatus sit ad imaginem cæli quoad interiora, et ad imaginem mundi quoad exteriora, n. 6013. Quod anima sit ipse homo qui vivit post mortem, et quod præstat dicere spiritus vel interior homo quam anima, n. 6054. Quod spiritus in altera vita appareat ut homo cum omnibus quæ homini sunt, n. 6054. Quod internus homo sit ad imaginem cæli, et externus ad imaginem mundi creatus, illustratum, n. 6057. Sic quod in homine conjunctus sit mundus spiritualis, cum mundo naturali, n. 6057. Quod universaliter regnat apud hominem, id est in omnibus et singulis, ita qualis homo est in communitatis est in omnibus et singulis, n. 6159. Quod spiritus intrent in omnia memoriæ hominis et putent illa esse sua, n. 6192, 6193, 6198, 6199. Sed quod nesciant quod sint apud hominem, n. 6192, vide *Influxus*. Quod unusquisque appareat in forma humana, secundum receptionem boni et veri a Domino, et quod sic angeli cæli in forma pulchra, spiritus autem infernales in forma vix humana sed sicut monstra, et similiter totum infernum, ita quoque societates, et singuli in societate, n. 6605, 6626. Hic vide de communicatione boni et veri, n. 6605. Quod homo sit in minimis qualis in maximis, n. 6571, 6626.

Quod plures tellures erunt ad conficiendum maximum hominem, n. 6807. Quod imperia et regna in cælo quoad spiritualia illa, repræsententur sicut unus homo, et quod ecclesia Domini per totum orbem terrarum ita repræsentetur, n. 7396. Homo et bestia, quod sit malum cupiditatum interius et exterius, n. 7424, 7523. Quod etiam sit bonum vel malum interius et exterius, n. 7424, 7523. Ab homine usque ad bestiam, quod sint cupiditates interiores et exteriores, n. 7872.

Quod Dominus sit solus homo, et quod homines sint homines, quantum imagines ipsius, proinde quantum in bono sunt, n. 8547. Quod angeli appareant in forma humana, secundum vera ex bono quæ recipiunt a Domino, n. 8988. Quod cælum nexum habeat humano genere continuum et indivisum, illustratum, n. 9216, et quod hoc sit per Verbum, n. 9216, quod cælum coram Domino sit sicut unus homo, et quoque ecclesia in communi, n. 9276, f. Quod homo sit cælum et ecclesia in minima forma, citatum, n. 9279. Quod homo ad imaginem mundi et imaginem cæli sit formatus, cit. n. 9279. Conjectio Domini cum humano genere fit per illos qui in bono amoris et charitatis, ita per ecclesiam, cit. n. 9206. Quod in homine ecclesiæ in particulari, sit sicut in ecclesia communi, quia homo est parvum cælum et quia ecclesia est sicut cor et pulmo, n. 9276. Quod homo

H O

internus sit formatus ad imaginem cæli, externus ad imaginem mundi, et quod aperiantur successive intellectualia et voluntaria, de quibus, n. 9279. Quod inversi status vitæ sint apud justos et injustos, n. 9283. Qui inverso ordine est, quam parum sapit de cælo, exempla, quia mundus regit cælum apud illum, illustratum, n. 9278.

Quod omnia repræsentativa in natura se referant ad formam humanam, et secundum relationem ad illa significant, illustratum, n. 9496. Quod quæ a dextro latere sunt apud hominem se referant ad bonum ex quo verum, et quæ a sinistro se referant ad verum ex bono, n. 9604, et quod sepes utraque conjuncta significet conjugium cæleste boni et veri, ostensum, n. 9495. De homine interno et externo, n. 9701 ad 9709, vide *Internus*. Quod homo internus sit ad imaginem cæli formatus, externus vero ad imaginem mundi, n. 9706. Quod cæli sint sicut homo quoad voluntarium et quoad intellectuale; regnum cæleste voluntarium, et regnum spirituale intellectuale, n. 9835. De correspondentiâ hominis et omnium apud hominem cum cælis, citatum, n. 10030 ad fin. Quod totus homo sit instar suæ voluntatis, et inde intellectus, illustratum ex fine, causa et effectu, n. 10076. Quod homo sit qualis ejus amor, illustratum ab angelis et spiritibus, n. 10177. Quod finis faciat hominem, n. 10284. Quod homo non aliud sit, si sit ut debeat, quam affectio boni et veri, n. 10264. Quod homo et spiritus non sit nisi quam suum verum et suum bonum, illustratum, n. 10298. Quod in omni idea cogitationis sit totus homo, illustratum, n. 10298. Quod dispositio verorum apud hominem sit secundum ordinationem societatum angelicorum, n. 10305. De statibus scientificorum hominis secundum ætates, n. 10225, vide *Ætas*. Quod interiora hominis spectent extrorsum seu deorsum ab homine, sed quod eleventur ut spectent introrsum seu sursum, a Domino, n. 10330. Quod homo sit qualis est quoad bonum, non qualis quoad verum absque illo, illustratum, n. 10307. Quod internum sit cælum in homine, externum, mundus ei, n. 10412. Quod absque ecclesia ubi Verbum, periret humanam genus, n. 10452. Quod vir sit intellectuale in verum, homo voluntarium ita bonum, n. 9007, 9034, 9065.

HONESTUM. Quod bonum et verum spirituale, justum et æquum civile, ac honestum et decorum morale ordine sequantur et super illis conscientia fundetur, n. 2915. Quod vera sint formæ boni illustratum ab honesto et decore, n. 4574.

HONOR. Honoratus præ omnibus in domo patris, quod sit primarium, n. 4476. Quod honores non ambiendi sui causa, sed proximi, n. 6938. Honor quod sit amor, n. 8897.

HORDEUM, quod sit bonum naturalis seu externi hominis, ostensum, n. 7602.

HORROR quod sit alteratio, n. 3593.

HORTUS. Quid hortus in Edene ab oriente, n. 99. Quod hortus sit intelligentia, Eden amor, n. 100. Quid hortus Jehovahæ, et hortus Dei, n. 1588.

Quod aquæ et fluvii describantur ubi horti, et plantationes, ostensum, n. 2702. Quod antiqui sanctum cultum in hortis et lucis, sed quando colerentur luci, quod prohibitum sit, ostensum, n. 2722, 4552.

U

H Y

HOSPITIUM, vide *Diversorium*.

HOSTIS. Quod hostes sint mala et falsa, seu mali, n. 2851. Quid hereditate portam hostium, n. 2851, vide *Porta*. Quod qui extra ecclesiam dicti fuerint inimici, osiores, hostes ex dissidentia spiritali, n. 9255, 9256. Inimici quod sint falsa mali, n. 9314. Inimicum agere, cum de Domino, quod sit avertere falsa ex malo, n. 9313. Hostes quod sint mala, et cum de Domino, quod sit avertere illa, n. 9314. Hostes et insurgentes quod sint mala et falsa, ostensum, n. 10481.

HUMERUS, quod significet omnipotentiam, n. 1085. De correspondentia manuum, brachiorum, humeri, n. 4931 ad 4937. Quod infernales ex phantasia humerum sistent, quo reperiuntur vires, n. 4937. Quod humerus correspondeat onnipotentia, ostensum, n. 4937.

HUMILIATIO. Status humiliationis Domini, n. 1785. Status humiliationis et status glorificationis Domini, n. 1999, vide *Dominus*. Quod in omni cultu et adoratione sit humiliatio, n. 2337, 2433. Quod status veræ humiliationis veniet ab agnitione sui, nempe quod non sit nisi malum, et sic quod a se non spectare possit ad Dominum, qui ipsum sanctum, n. 2337.

Quod omnis subordinatio et submissio erit a primo vitæ, ut sit conjunctio, n. 3091. Quod bonum et verum a Domino influere possint in cor humile et contritum, quod agnoscit in se nihil nisi malum esse, et in Domino nihil nisi bonum, ita in sui aversatione et quoque absentia, n. 3094. Humiliatio, quod non sit quia Dominus vult gloriam, sed quia in statum humiliationis apud hominem influere possit bonum et conjungere se vero et sic regenerari homo, n. 4347. Humiliatio solum externa, differentia ab interna, n. 5420. Quod Dominus humiliationem et adorationem postulet, non propter se, sed propter hominem, nam sic homo in statu est recipiendi bonum, n. 5957. Humiliatio Domini cum in mundo fuit, coram Jehovah, quod fuisse ex humano nondum divino facto, illustratum, n. 6866. Humiliatio qualis, n. 6866. De humiliatione incolarum Martis, quod sit intima et profunda, et quod credant se ex se esse in inferno, et non ausint spectare ad Dominum, et hoc usque dum eleventur a Domino, n. 7478. Humiliatio quod sit obedientia, cum dicitur de malis, n. 7640. Sed quod humiliatio non detur apud malos quia sunt in amore sui, n. 7640. Quod humiliatio sit cultus divinus, cur, n. 8873. Quod filii Jacobi in humiliatione externa potuissent esse præ aliis, sed usque non erant in interna, illustratum, n. 9377.

HUMUS, vide etiam *Terra*. Distinctio inter humum et terram, n. 1068. Quod humus sit in externo homine, quia ei implantentur semina, n. 268, 900. Quod humus sit ecclesia, et aliquid ecclesiæ, n. 566. Quod humus sit hæresis, n. 377. Quid colere humum, n. 345. Quod rationale sit unde semina boni et veri, et naturale ubi humus, n. 3671. Humus quod sit mens, n. 6141. Humus quod sit ecclesia ex receptione seminum et eorum nascentia et proventu, sicut ager, ostensum, n. 10570.

HYACINTHINUM. Quod sit cœlestis amor veri, purpureum cœlestis amor boni, ostensum, n. 9466. Quod hyacinthinum, purpureum, dibaphum et

J A

byssinum contextum, sint bonum charitatis et fidei, illustratum, n. 9087, 9833.

HYEMS, vide *Frigus*.

HYPOCRITA, vide etiam *Dolosus*. Quod dolosi hypocritæ significantur per illos qui intraverunt, et non vesta nuptiali induti sunt, n. 2132. Hypocritæ qui, n. 4424. Quod hypocritæ inducant dolorem dentibus, ossi temporum usque in genos, n. 5720. Quod venenum sit dolus seu hypocrisis in Verbo, et serpentes venenati, sint dolosi seu hypocritæ, ostensum, n. 9013. Quod dolus sit hypocrisis in Verbo ostensum, n. 9013. Quod hypocritæ non possint poenitentiam agere ita non illis remitti possunt peccata, n. 9013, 9014. Quod hypocritæ diræ patiantur in altera vita præ aliis, n. 2269.

HYSSOPUS, quod sit verum externum, et medium purificationis externum, cedrus internum, ostensum, n. 7918.

I. J.

JABBOCK. Transitus, seu fluvius, seu vadum, quod sit insinuatio prima, ostensum n. 4270, 4271.

JACOBUS, vide *Esavus* et *Israel* et *Judeus*. Quod Jacobus sit ecclesia Judaica et externa gentium, n. 422. Quod Dominus per Abrahamum, Isaacum et Jacobum repræsentetur, et quod per Jacobum naturalis ipsius homo, n. 1893. Petrus, Jacobus et Johannes pro fide, charitate et bonis charitatis, vide *Præfatio* ad Cap. XVIII. Genes.

Quod Jacobus sit doctrina veri naturalis; in supremo sensu Domini naturale quoad verum, ostensum, n. 3305. Quod in Verbo nullibi Jacob ipse seu per eum populus Israelis intelligatur, ubi nominatur, n. 3305. Quod Israel significet Dominum quoad verum naturale interius, Jacob exterius, n. 3305. Quod sit naturale verum, n. 3509, 3525, 3544. Quod Esavus intellectus sit cum Jischak benedixit Jacobo, n. 3576. Quod Esau et Jacob postquam glorificatum est naturale Domini, repræsentent divinum naturale quoad bonum et verum, n. 3576. Quod Jacob primum repræsentet verum quod boni naturalis infantie Domini fuit, et postquam hoc divinum factum fuit, divinum verum divini humani Domini, n. 3599. Quod Jacob sit quoque bonum veri naturalis, postquam primogenituram Esavi et benedictionem ejus sustulit, n. 3659. Quod primogenitura et benedictio quam Jacob Esavo sustulit involvent quod posteritas ejus succederet in promissionem de terra Canaane, et quod repræsentaret divina cœlestia et spiritalia, sed fraudulenter, n. 3660. Quod Jacob coluerit alios Deos, imprimis Deum Schaddai, n. 3667. Quod Jacob bonum veri, et Esau bonum ex quo verum repræsentaverit, n. 3669, 3677. Jacob quod sit veri bonum, etiam varie, quod sit bonum in naturali quia status veri et toni est alius in principio, quam in progressu et fine, n. 3775, 4234. Jacob quod sit bonum commune, n. 3829. Quod per Jischakum repræsentetur rationale, et naturale per Jacobum, n. 4009, et per filios Jacobi sensuale, n. 4009. Quod Jacob sit bonum naturale quod propius accedit ad divinum, n. 4073. Quod Jacob non fuerit servus apud Labanem, n. 3974, 4113. Quod Jacob repræsentet verum cui con-

jungendum est bonum cum intraverit in terram Canaanem, n. 4234. Quod Jacob repræsentet bonum veri, n. 4273. Quod Jacob sicut posteri ejus fuerint tales ut apud illos amor cœlestis ac spiritualis cum bono naturali non conjungi potuerit, ostensum, n. 4281. Quod Jacob sit externum cœleste, et Israel internum, ostensum, n. 4286. Quod Dominus in supremo sensu sit Jacob et Israel, n. 4286. Quia interna sunt quæ repræsentantur, et externa repræsentant, ideo Jacob nominatus est Israel, n. 4292, 4370. Quam mali fuerint filii Jacobi, ostensum, n. 4316. Jacob, quod sit veri bonum, hoc verum voluntate in actu, n. 4337, vide etiam *Judeus*. Quod Jacob sit ecclesia antiqua, n. 4439. Jacob, quod sit ecclesia antiqua externa, n. 4514. Quod in specie sit ecclesia quoad verum, n. 4520. Quod Jacob repræsentaverit Domini naturale quoad verum in principio, in progressu quoad veri bonum, et in fine quoad bonum, ostensum, n. 4538. Jacob quod sit bonum externum in naturali Domini, et Israel internum, n. 4570. Filii Jacobi, vide *Tribus*. Quod filii Jacobi seu fratres Josephi sint ecclesia quæ deflectit a charitate ad fidem, et tandem ad fidem separatam, n. 4666, 4671, 4679, 4680, 4690. Quod Jacob sit antiqua ecclesia, n. 4680. Quod sit religio Judaica ex antiqua ecclesia, n. 4700, 4701. Quod Jacob sit ecclesia antiqua, et quoque primitiva Christiana, n. 4700. Per Josephum et Benjaminem repræsentatur ecclesiæ internum, decem autem alii fratres, quod externum, n. 5469. Quod decem filii Jacobi sint vera ecclesiæ in naturali, n. 5403, 5419, 5427, 5458, 5512. Quod filii Israelis sint spiritualia vera, n. 5414, 5878, 5879. Jacob quod sit bonum veri, n. 5500, 5533, 5535. Jacob quod sit ecclesia, n. 5536, 5540. Quod decem filii Jacobi sint naturale, n. 5680, 5882. Quod nunc dicatur Jacob, nunc Israel, sit ob sensum internum, ostensum, n. 5953. Quod Jacob descendit in Ægyptum significaret quod verum naturale initiaretur in scientifica ecclesiæ, de quibus, n. 6004. Jacob quod sit verum naturale, n. 6001. Quid per Abrahamum, Jischakum et Jacobum repræsentatur in supremo sensu seu in Domino, et quid in sensu repræsentativo seu apud hominem, n. 6098. Jacob quod sit verum naturale ita quoque naturale quoad verum, n. 6236. De filiis Jacobi quod repræsentaverint vera et bona et ecclesiam, vide *Tribus*. Potens Jacobi quod sit divinum humanum Domini, n. 6425. Quod lectus tribuatur Jacobo, et quod appareat in lecto, cur, n. 6463, vide *Lectus*. Quod filii Jacobi sint abalienata a vero, n. 6557, 6571. Jacob quod sit verum in communi, n. 6641.

JAH, vide *Jehovah*.

JACULUM, JACULARI, vide *Arcus*.

JANUA. Janua tentorii quod sit introitus ad sanctum, n. 2145, 2152. Quod janua sit quod introducit ad bonum, n. 2356, 2385. Ostium fontium quid, n. 4861, vide *Fons*. Janua quod sit introductio et communicatio, ostensum, n. 8989, et quod janua actualiter in cœlo id significet, n. 8989. Perforare aurem subula ad januam, quod sit addicere ad perpetuam obedientiam, n. 8990.

JAPHET. Quod sit cultus externus in quo internus, n. 1062, 1140, 1141, qui describitur, n. 1150.

JASPIA. Tharschisch, Schoham et Jaspis quod sint amor spiritualis veri in quam desinunt superiora, seu bonum externum regni spiritualis, n. 9872.

JAVAN quid, n. 1152, 1153, 1155.

IDEA, vide *Cogitare, Intellectus, Loquela*. Quod omnis idea sit imago hominis, n. 803. Quantum in una idea, n. 1008. Quod mirabilia conspiciantur in ideis, cum aperiuntur apud bonos, n. 1869. Quod loquela spirituum sit idearum cogitationis, vide *Loquela et Cogitatio*. Quod ideæ angelorum vertantur in repræsentativa in mundo spirituum, et apud hominem cum dormit, de quibus, n. 1980, 1981. Quod ideæ hominis sint obscurissimæ respective, n. 2367. Qualis idea veri absque bono in altera vita, et qualis cum conjuncta bono, n. 2425. Quod loquela spiritalis fiat per ideas, inde quod conversari cum animalis possint, n. 2470 ad 2479, vide *Loquela*, vide etiam *Memoria*. Quod ideæ consociationem et correspondentiam habeant cum societatibus in altera vita, n. 2475. Quod doctrinalia fundentur super verum scientificum, et hoc super sensualibus, et quod alioquin idea de doctrinalibus haberi nequeat, n. 3310 ad f. Quod ideæ quales homo sentit de arcanis fidei in altera vita sicut queant coram visu, n. 3310 ad f. Quod ideæ apud illos qui in bono sunt apertæ sint, sed qui in vero solo sint oclusæ, n. 3607. Quod secundum ideam rei et affectionem, intellectus ejus rei, n. 3825. Quod in una idea cogitationis sint innumerabilia, et quod in idea boni et veri sit totum cœlum, ab experientia, n. 4946. Quod omne verum ecclesiæ secum habeat ideas ex scientificis, quæ in altera vita solent ostendi, n. 5510. Quod ideæ materiales cogitationis apparuerint quasi in medio cujusdam undæ, sed non ita cum cogitatio est in sensuali, n. 6200. Quod ideæ cogitationis se extendant in societates utrinque, n. 6598 ad 6613, vide *Cogitatio*. Quod apud hominem ideæ cogitationis varientur, multiplicentur, dividantur, et sic consociantur varie, n. 6610. Quod in una idea cogitationis sint innumerabilia, experientia, n. 6613, 6614, 6615, 6616, 6617, 6618. Quod angelicæ ideæ aperiuntur instar nubium, quæ influebant in cogitationes spiritalium, n. 6614. Quod apparuerint instar lucis flammæ, n. 6615. Idea cogitationis clausa, visa instar puncti nigri, et idea aperta visa in qua omnia ducebant ad Dominum, n. 6620. Quod ideæ criticæ sint instar texturæ sicut filamentis clausis, n. 6621. Ideæ cogitationum illorum qui male vivunt et inde male cogitant, quam spurcæ et fœdæ, n. 6625. Cogitationis forma cœlestis qualis, quod clara sint in medio, obscura circum circa, et opposita vergant deorsum, n. 8885. Quod non percipiatur ab homine qui in mundo, quid peragitur in interno homine, quia ideæ spiritalis ibi, sed quid in externo, n. 10236, 10240. Quod in omni idea cogitationis sit totus homo, illustratum, n. 10298. Quod ideæ interni hominis sint spiritalis, sed quod in externo appareant, inde quod homo nesciat illas, n. 10750, fin. Quod angeli illico veniant in ideam spiritalis, et quod exuatur materialis idea in primo limine, n. 10568. Sensus internus Verbi qualis, illustratur per ideam cogitationis interiorem et anteriorem apud hominem, de quibus, n. 10604, 10614. Cogitatio naturalis, spiritalis et cœlestis, n. 10604

IDOLA vel **SCULPTILIA**. Quod sculptilia sint quæ ex proprio, quæ velint ut adorentur pro divino, ostensum, n. 8809. Sculptilia fusilia, dii alieni, idola, quod sint quæ ex propria intelligentia et quæ nullam vitam in se habent, n. 8941, vide etiam quid sculptilia et fusile, ostensum, n. 10406. Idola quæ colebant, n. 8932. Idole seu dii auri et argenti, quod sint mala et falsa, n. 8932.

IDOLATRIA. Quod per gentes in terra Canaanæ significantur idolatriæ, n. 1205. Idolatriæ genera, n. 1357. Quod idolatriæ sint internæ et externæ, n. 1205, 1363, 1370. Quod ex idolatria facta sit ecclesia representativa, n. 1361. De idolatris in altera vita, eorum statu et sorte, vide *Gentes*. Qualis sors eorum qui antiqua ecclesia facti sunt idolatra, n. 2605. Quod Dominus in antiqua ecclesia variis nominibus insignietur ex quibus idolatria suos Deos sumpsit, n. 3667. Quod antiqui, id est, qui ab antiqua ecclesia fuerunt, variis nominibus insigniverint divinum seu Dominum, et hoc secundum diversa quæ in effectibus apparuerunt, ex quo cultus divinus incepit verti in idolatriam, n. 4162. Quod idolatricum sit colere externa absque internis, illustratum, n. 4825. Quod idolatricum internum originem trahat ex amore sui et mundi, n. 4825. Quod idolatricum sit externum et internum in genere cultus falsi et mali, n. 4826. Quod per idola in Verbo, fusilia et sculptilia, significantur doctrinæ ex Verbi sensu externo absque interno, ex quibus applicatio ex propria intelligentia secundum favorem sui amoris, ostensum, n. 10406. Idola quod fuerint ex lapide ligno, argento et auro, et quod quæ ex auro omnium pessima, quia per illa significantur mala doctrinæ et mala vitæ, ex amore sui, n. 10503.

JERUSÆUS, quod sit idolatricum in quo aliquid veri, n. 6860.

JECUR, vide *Hepar*.

JEHOVAH, vide *Dominus et Deus*. Cur dicitur Jehovah, et cur Deus, n. 709, 732, 840, 1096. Quod Jehovah ab essentia, Deus a potentia, n. 300. Quod Jehovah sit amor, n. 1735. Quod de Jehovah nihil prædicari possit quam est; cætera quæ prædicantur sunt secundum apparentias, n. 926. Quod Dominus sit Jehovah, n. 1736. Quod Domini internum fuerit Jehovah, quia conceptus a Jehovah, n. 1815. Quantum Dominus quoad humanam essentiam unitus Jehovah tantum loquitur Jehovah ut cum se, alioquin ut cum alio, n. 1745. Quod Dominus Jehovah appelletur imprimis in tentationibus, n. 1793. Cum verum aliquid esset, dixerunt quod Jehovah dixit, n. 1020, 1037. Quid sit, quod dixit Jehovah, n. 1791, 1815, 1819, 1822. Quod ecclesia antiquissima et antiqua appellaverint Dominum Jehovah, n. 1343. Quod gens Hebraica se ab aliis distinxerit per id, quod appellaverit Deum suum Jehovah, n. 1343. Quod Jacobi posteri perdidit nomen Jehovah, etiam Moses, n. 1343. Quod Judæi ponant cultum in nominando Deum suum Jehovah, quod usque nihil facit, n. 1094. Quod Jehovah seu infinitum Esse non manifestari possit homini, ita nec influere apud hominem quam per humanum Domini, n. 1990. Quod Dominus quoad intimum unum fuerit cum Jehovah patre ipsius, cui univit humanum, n. 2004, 2005, 2018, 2025. Quod omne trinum in Domino sit Jehovah, n. 2156, 2329. In

Verbo dicitur Deus ubi de vero, et Jehovah ubi de bono, n. 2586, 2769. Quod in veteri testamento, Dominus sit idem cum Jehovah Zebaoth, et cum Jehovah; et novo testamento Dominus dicatur pro Jehovah, ostensum, n. 2921. Quod Jehovah Deus cæli sit Dominus quoad divinam essentiam, et Jehovah Deus terræ quoad humanum, n. 3023. Quod Jehovah sit Dominus in Verbo, n. 3035. Jehovah Zebaoth seu exercituum dicitur ex divinis veris ex quibus pugnat pro homine, n. 3448. Quod Judæi Jehovah modo quoad nomen coluerint, n. 3733, f. Quod Jehovah visus Moschi sicut homo cum vetustissima facie et barba nivea longa, n. 4299, et quod Judæi talem ideam de Jehovah habuerint, et quod præ aliis Diis miracula posset facere, n. 4299. Quod nemo possit videre Jehovah facie ad faciem et vivere, cur, ostensum, n. 4299. Videre Deum facie ad faciem in sensu interno historico, sit quod Dominus representative sit præsens, n. 4311. Quod per Jehovah significetur ipsum divinum Domini, n. 5041. Quod non alius per Jehovah ab antiquis et ab antiquissimis intellectus fuerit quam Dominus, n. 5673. Quod essenziale non detur in rerum natura, sed solum in Domino, qui est Esse seu Jehovah, et quod præterea omnia sint instrumentalia, illustratum, n. 5948. Quod divinum humanum Domini ab æterno fuerit Jehovah transiens per cælum, n. 6280. Jehovah et Deus in cælo, quod sit Dominus, n. 6303. Quod Jehovah dicatur Redemptor, quod sit Dominus, ostensum, n. 6281. Sum qui sum, quod sit esse et existere omnium in universo, n. 6880. De divino esse et divino existere, n. 6880. Jehovah Deus, quod sit Dominus, Jehovah quoad divinum esse aut divinum bonum et Deus quoad existere seu verum divinum, n. 6905. Visus Jehovah, quod sit apparitio divini Domini in humano, n. 6945, 6956. Ego Jehovah, et dixit Jehovah, quod sit confirmatio irrevocabilis, ostensum, n. 7192, 7202, ut frequenter dixit apud prophetas, ostensum, n. 7192. Quod nullus sicut Jehovah Deus sit quod unus Deus et non præter ipsum, n. 7401, pariter quæ, n. 7444, 7544, 7598, 7636. Quod omnia quæ fiunt a Jehovah fiant per verum ab ipso procedens, n. 7795. Canticum Jah quod sit quod omne fidei et inde gloriæ sit ex divino vero, n. 8267. Jah quod sit divinum verum a Domino procedens, n. 8267. Jehovah nomen ipsius, quod sit quod Dominus solus a quo omnia, n. 8274. Thronus Jah, quod sit regnum spirituale Domini, n. 8625. Jehovah, quod divinum in se sit longe super divinum in cælo, n. 8760. Quod Dominus quoad divinum humanum sit quod per Jehovah in nube intelligitur, causa quod divinum adiri actu nequeat, illustratum, n. 8864. Dominus Jehovah, quod sit bone Jehovah, n. 9167. Quod Dominus fuerit et sit Jehovah in forma humana, ostensum, n. 9315. Quod Jehovah in Verbo sit Dominus, citatum, n. 9373. Coram Jehovah quod sit a Domino, illustratum, n. 10146. Ego Jehovah Deus, quod sit a Domino omne bonum amoris et verum fidei, n. 10158. Jehovah seu Jehovah Deus, quod sit trinum in Domino, n. 10617.

JESUS, vide *Christus*. Bina nomina Domini Jesus Christus quid significant, n. 3004 ad 3011, vide

I G

Christus. Quod Jesus Christus sit in singulis Verbi, n. 5502.

JETHRO, Socer Moschis quod sit bonum ecclesiae quae in vero simplicis boni, n. 7015, vide etiam *Ruel*. Jethro quod sit divinum bonum, n. 8643.

IGNIS, vide *Flamma*, *Calor*. Quod frigus et aestus sit apud regenerandum ut aestas et hyemis apud regeneratum, n. 933, 935, 936. Quod ignis sit amor et charitas, n. 934. Ignis consumens dicitur, quia amor caelestis ita apparet impiis, n. 934, f. De igne et fumo qui apparuit populo super monte Sinai, n. 1861, f. Quod combustio ignis sit malum ex amore sui, n. 1297. Quod mali appareant quandoque ut ignes carbonarii, n. 1527, 1528. Quod ignis sit cupiditas et odium, n. 1861. Ignis inferni quid, n. 1861. Quod ignis malorum vertatur in frigus, n. 825, 1528. Quod ignis sulphuris sit falsum ex malo amoris sui, n. 2446. Quod ignis sit malum, sed tunc fumus falsum, n. 2446 ad f. De calore in inferno, vide *Frigus*. Quod amor sit ignis spiritualis et quod actualiter vita sit ex calore inde, illustratum, n. 4906. Ignis aeternus, quod sit ignis concupiscentiarum et inde cruciatus, illustratum, n. 5071. Quod non sit conscientiae cruciatus nec ignis elementaris, n. 5071. Igneum vitale apud hominem quod sit ex amore, n. 5071, f. Quod binæ origines caloris aut ignis sint, ex sole mundi et ex sole caeli, et quod hic ignis intelligatur in Verbo et sit amor in utroque sensu, n. 5215. Exuri euro quod sit plenum cupiditatis, n. 5215, vide etiam *Calor* et *Flamma*. Quod calor vitalis sit amor et intelligatur per ignem sacrum in Verbo, et quod amores infernales per ignem inferni, n. 6314. Ignis quod sit divinus amor et flamma quod sit divinus amor quoque, tum quod sit divinum verum procedens a divino bono Domini, n. 6832. Quod ignis et flamma in opposito sensu sint amores spurci, ostensum, n. 6832. Quod Dominus apparuerit Israelitico populo super monte Sinai secundum quale eorum ita in fumo, nube et caligine, illustratum, n. 6837, 8814, 8819, 10551, vide *Amor*. Qualis amor divinus Domini constare potest ex igne solis ibi, et quod si ille ignis seu amor incidit in aliquem, etiam in angelum caeli intimi, periret, n. 6834, 6849. Quod angeli ideo obvelentur tenui conveniente nube, n. 6849. Ignis sacer caeli et ignis inferni quod sint ignes vitae, qui sunt amorum, n. 7324, vide *Calor*. Quod incolae martis sciant ignes fluidas facere ex quibus lucem habent temporibus vespere et noctis, n. 7486. Ignis quod sit malum cupiditatum, grando quod sit falsum inde, et quod nominetur ignis ubi grando, ostensum, n. 7575. Assum ignis quod sit bonum quod ex amore, ostensum, n. 7852. Ignis quod sit tentatio, n. 7861. Residuum de agno paschali ad mane comburendum igne, quod sit status medius ad finem per tentationes, n. 7861. Columna ignis noctu, quid n. 8108, vide *Columna*. Ustio quod sit laesio boni amoris, n. 9055. Accendere ignem, quod sit consumere vera et bona per cupiditates, ostensum, n. 9041. Ignis quod sit ira, ostensum, n. 9143, 9144. Quomodo voluntas communicat ignem suum cum intellectu, illustratum, n. 9144. Quod Dominus appareat cuivis secundum ejus amorem, ut ignis creans et renovans bonis, sed ut ignis consumens malis, n. 9424. Adolere super

I M

altari, quod sit unio divini humani Domini cum divino bono, n. 10033. Ignitum Jehovah quod sit ex divino amore, n. 10055. Quod ignis infernalis sit amor sui et mundi, et inde concupiscentia omnium malorum, n. 10747.

IGNORANTIA. Quod ignorantia inducatur ne prophanentur sancta, n. 301, 302, 303, 1327, 1328. Quod sanctitas habet in ignorantia, etiam apud angelos: non apud Dominum, n. 1557. Quae differentia inter bonum infantiae, bonum ignorantiae et bonum intelligentiae, n. 2280. Quod spirituales ante reformationem, redigantur in ignorantiam, quae est desolatio veri, n. 2682. Ignorare et non scire, quod sit obscurum esse, n. 3717. Quod angeli nihil sciant ex se sed quae sciunt, quod ex Domino; et quod ex illa ignorantia illis sit sapientia, n. 1557, 4295, vide etiam plura de ignorantia, n. 301, 302, 303, 2682, 9943 et 10227.

JISACHAR. Quod in supremo sensu sit divinum bonum veri, et verum boni, in interno amor conjugialis caelestis, in externo amor mutuus, n. 3957, et quod sit remuneratio, n. 6388.

ILLUSTRATIO. Venturum est tempus quando illustratio, n. 4402, p. 170. Vide *Doctrina*. De illustrationis statu pauca, n. 5221. De illustratione illorum qui student Verbo, quod sit diversa secundum statum vitae, n. 7012. De illis porro qui illustrantur, n. 7233. Quomodo se habet cum illustratione intellectus cum legitur Verbum, ostensum, n. 9300. Quod qui legunt Verbum ex amore caelesti, illustrentur, et doctrinam sibi inde colligant, qui autem ex amore infernali, non illustrentur, n. 9832. Quod influxus et illustratio sint actualis elevatio in caelum inter angelos et ibi communicatio a Domino, n. 10330. Quod illustrentur et recipiant influxum illi cum legunt Verbum, qui amant verum propter verum, ita qui pro fine habent vitam, et non qui semet et mundum, illustratum, n. 10548, 10549, 10550. Illis qui illustrantur a Domino per Verbum, dat Dominus intelligere verum, et non credere contradictoria, exemplum a passione crucis, n. 10659. Quod intellectus sit qui illustratur, vide *Intellectus* et *Verbum*. Quod illustrentur ex Verbo, illi qui legunt illud ex amore veri ac ex amore vitae, non autem qui ex amore gloriae, famae, honoris et lucris, n. 9382, 10548, 10549, 10550.

IMAGO. Quid imago Dei, et quid similitudo, n. 1013. Quod homo spiritualis sit imago, homo caelestis similitudo, n. 50, 51. Quod imago Dei sit charitas seu amor erga proximum, similitudo autem amor in Dominum, n. 1013. Quod indefinitum sit imago Infiniti, n. 1590.

IMMATERIALE, quid obscurum ex voce immateriale proveniat, n. 1533.

IMMERGI, vide *Inundatio*.

IMPERARE, IMPERIUM, vide *Amor sui*. Quod duo imperii genera sint, unum ex amore erga proximum, alterum ex amore sui, n. 10814. Quod ex imperio quod ex amore erga proximum, omnia bona et felicia fluant, n. 10160, 10814. Quod ex imperio ex amore sui omnia mala et infelicia profuant, n. 10638. Quod in caelo nulli velint imperare, omnes autem ministrare, et quid sit imperare ex amore erga proximum, n. 5732. Quod postquam amores sui et mundi coeperunt regnare,

IN

coacti sint se subicere imperiis ut tuti essent, n. 7364, 10160, 10814, vide *Gentes et Familiae*. De illis qui excitant inimitias et odia ut imperent, n. 5718. Quod antiquissimi habitaverint sub se distincti in gentes, familias et domos, et quod nesciverint imperia, quia non in amore sui et mundi; de statu felicitatis eorum vitæ, n. 10160.

IMPLERE MANUS, vide *Manus*, n. 10076, 10493. Implere post Jehovam, quod sit facere secundum divinum verum, n. 10076, fin.

IMPLEXUM seu **PERPLEXUM**, quod sit scientificum naturale, n. 2831. Perplexum quod sit ex confusione, n. 8133.

IMPROBUS, quod sit malignitas, n. 9249.

INANE, vide *Vacuum*.

INAURES, n. 4551, vide *Menile*.

INCALESCEERE, vide *Calor*.

INCANTATIO, vide *Magia*.

INCOLA. Peregrinus et incola esse quod sit ignotus esse et usque apud esse, n. 2915.

INCREDULITAS, vide *Fides*.

INCURVARE, quod sit effectus humiliationis, n. 2153. Quod etiam sit gaudere et lætari, n. 2927, 2930.

INDEFINITUM, vide *Infinium*.

INDICARE, quod sit cogitare et reflectere, n. 2862, 5508. Quod etiam sit percipere, n. 3608, 8601. Quod sit communicari, n. 4856. Quod sit conjungere, n. 5596. Quod sit influere, n. 5966.

INDURARE, quod sit obstinatio, n. 7272, 7305.

INERTIA, vide *Otium*.

INFANS, INFANTIA, INFANTES. Quod in Verbo lactentes, infantes, et pueruli sint tres gradus amoris et innocentiae, n. 430. Quod vera infantia sit simul sapientia, n. 1616. Quod cognitiones implantentur cœlestibus pueritiæ et infantiae, n. 1616. Quod infantes in cœlo instruantur, et hoc facile, n. 1802. Quod Verbum lectum ab infantibus pueris et puellis melius ab angelis percipiatur, n. 1776. Quod infernales spiritus nihil mali et falsi excitare possint apud infantes, et apud simplices corde, n. 1667. Infantum ludentium atmosphære in altera vita, unde autumant omnia vivere, n. 1621. Quod amor erga infantes seu storge, nisi sit propter Domini regnum; sit non absimilis brutorum, n. 1272. Infans detrudens antediluvianos, n. 430, vide etiam *Innocentia*. Quæ differentia inter bonum infantiae, bonum ignorantiae et bonum intelligentiae, n. 2280. Quales hodie sunt contra innocentiam, repræsentatum est per infantem quem pessime tractarunt, n. 2126. Quod omnes infantes resuscitentur, inde quam immensum cœlum Domini constat, n. 2289. Quod infantes in altera vita nihil plus sciant quam infantes, sed quod instruantur, n. 2290. Quod intellectuale eorum sit tenerum, sed quod ideæ eorum apertiles sint a Domino, quia nihil clausit eorum ideæ, n. 2291. Quod ibi instruantur convenienter facultati eorum secundum cœlestem ordinem, n. 2292. Quod initiantur in id quod non alium patrem quam Dominum, et quod vitam habeant a Domino, quodque autument se natos esse in cœlo, n. 2293. Quod spiritus conentur eos ducere, sed quod illi resistent, quod est tentatio eorum, n. 2294. Quod non infestari queant a malis spiritibus, n. 2295. Quod ornentur sertis florum, ambulent in hortis paradisiacis, n. 2296. Quod circum infantes sint athinos-

IN

phære pulcherrimæ quasi vivæ, inde autument omnia vivere, n. 2297. Quod in infantum ideis sit sicut omnia vivant, n. 2298. De repræsentationibus plenis intelligentia, per quæ ducuntur infantes ut sapiant, n. 2299. Quod infantes sint diverso genio ex hæreditario, n. 2300. Infantes quales qui genio cœlesti, et qui spirituali, n. 2301. Quæ societates curam infantium habent, n. 2302, 2303. Qui angeli apud infantes in terra successive, n. 2303. Quod infantes non sint sed fiant angeli per intelligentiam et sapientiam, n. 2304. Quod tunc non appareant amplius ut infantes sed ut adulti, exemplum unius qui adultus, quali amori mutuo erga fratrem, n. 2304. Quod infantia non sit innocentia, quia innocentia habitat in sapientia, n. 2305. Infantiae innocentia repræsentata ut ligneum, sapientiae innocentia ut vivum, n. 2306. Quod qui innocentes et simul sapientes sunt, appareant ut infantes, n. 2306. Quod infantes non sint nisi malum, utque hoc sciant, quod remittantur in mala sua hereditaria, n. 2307, 2308. Quam pessima sit educatio infantum in terra, experientia a pueris dimicantibus, ad quæ incitantur a parentibus, n. 2309. Status infantum quomodo succedunt a primo qui est innocentiae, n. 3183. Quod lactans et lactatrix sit innocentia, ostensum, n. 3183. Quod cum homine regenerando se similiter habeat ut cum infante, qui primum discit loqui et cogitare, et intelligere, et dein imbuat vitam, sponte fluunt ita spiritualia apud regenerandum, n. 3203. Quod bonum sit filius major, seu primogenitus, illustratum a statu infantum, quod sint in statu innocentiae amoris in parentes et nutricem, et charitatis mutuae erga infantes socios, n. 3494. Quod homo absque bonis infantiae foret majus ferus quam aliqua fera sylvæ, n. 3494. Quod imbuatur in infantia, apparet naturale, n. 3494. Quod verum sit quod infantes sint filii Domini, et quoque adulti qui bona infantiae retinent in sapientia, n. 3495. Quod innocentia apud infantes sit extra, et malum hereditarium intra, at innocentia intra apud regeneratos et malum hereditarium extra, n. 4503. Quod infantes aliquot annorum sint apud illos qui constituunt interiora narium, n. 4627. Quod infantes adolescant in cœlo ex nutritione spirituali, de qua, n. 4792. Quod visæ mutationes affectionum ab infantia usque ad adultam ætatem in facie, et quantum infantiae remansit, n. 4797. Innocentia infantiae, quod fiat innocentia sapientiae, n. 4794. Bona et vera quæ comparantur ab infantia ad adolescentiam, quænam, n. 5135, vide *Reliquiæ*. Infantes quod sint innocentiae, ostensum, n. 5608, inde quod infantes sint illa quæ interiora sunt, n. 5608. Cum homo fit senex et sicut infans, quod tunc conjungeretur innocentia sapientiae innocentiae ignorantiae quam ut infans habuerat, et sic transiret in alteram vitam, n. 5608, f. Per infantem intelliguntur pueri, adolescentes, juvenes, et quod sit verum, n. 7724. Quod bonum implantetur homini ab infantia ut sit planum recipiendi verum, n. 10110.

INFERNUM, vide *Diatolus*. Quod homines nullam ideam de inferno habeant, n. 692. Quod odium constituat infernum, n. 693, 694. Quod vinciti teneantur suis cupiditatibus et phantasiis, n. 695, 1322. Quod nihil plus cupiant quam punire, torquere et cruciare

I N

alter alterum, n. 695. Quod homo per spiritum communicet cum inferno, n. 687, 697. Quid demitti in infernum et in inferiorem terram; experientia, n. 699. Quod Dominus detineat hominem a malis, ne ruat in infernum, quomodo, n. 789. Infernum eorum qui odium internecinum habent, seu infernum cadaverosum, n. 814. Quidam inde emissi, infantem ad me mittentes, n. 814, eorum delapsus qualis, per ignem et funum in cavernas, n. 814. Qui delectantur vindictis, usque ut perdere velint animam, sunt sub Gehenna ubi serpentes, n. 815. Infernum eorum qui sicariis et veneno interficiunt, n. 816. Quidam eorum me necare tentavit per ictum trans cor et in cerebro, n. 816. Punitio unius qui veneno alium intercivit, n. 817. De stagno et ejus descriptione, quod serpentes, insaniam, n. 819. Infernum ubi se cultris percipiunt, eorum qui crudeliter alios occidere flagitaverunt, n. 818. De iis qui extrinsecus honesti, intrinsecus vero latrones, eorum punitio, n. 821. Qui aliis injuriam facere volunt, quales in altera vita, n. 822. Quod omnes status hominis redeant in altera vita, n. 823. De inferno adulterorum, et simul crudelium, ibi aliqui Judæi. Eorum instrumenta crudelia, n. 824. De Gehenna ubi impudicæ mulieres, ibi igneum et serpentes, quod igneum quandoque mutatur in frigidum internum, n. 825. De Gehenna eorum qui scelerunt adulteriis sanctitatem, differentia ab altera, n. 826. Qui insidiantur per amorem conjugialem et per amorem erga infantem, devastantur usque ad ossa, n. 827. Gravisima eorum punitio, qui dehorant virgines absque fine conjugii et prolis, n. 828. De punitioe eorum qui lascive cogitant et loquuntur, &c. n. 829. De punitioe eorum qui putarunt uxores juveniles et pulchras esse pro iis, n. 829½. Infernum eorum qui dolo præmeditato decipiunt homines, perdendi eos animo, n. 830. De prestigiaticibus et sirenibus, earum dolis, punitioe et inferno, n. 831. Infernum avarorum, n. 933, 939, 940. Infernum excrementitium eorum qui pro fine habuerunt meras voluptates, n. 943. Feminarum vilium quæ se prorsus dederunt voluptatibus, n. 944. Infernum in tonna ubi orbiculus et quod pedibus calcare universum se putent, n. 947. De iis in tonna quadam qui rationalitate orbantur, n. 948. De camera obscura ubi machinationes contra alios, n. 949. De domicilio draconum, quinam ibi, n. 950. De iis qui se sanctos putarunt, eorum cupidine et anxietate, n. 951. De inferno antediluvianorum sub petra nimboza, n. 1270. Nisi pœnæ forent, quod non detinerentur in inferno in æternum, n. 967. Pœnæ diversæ, vide *Pœna*. Quod qui malum cogitant de aliis sint infernales, qui bonum, sint cœlestes, n. 1080. Quod de inferno vix ullam ideam habeant, causa, n. 960, et quod innumerabilia ibi existant, n. 909. Quod homo sit exiguum cœlum, et quod correspondeant interiora ejus tribus cœlis, n. 978. Quod infernum irruere in hominem continuo tentet, sed quod Dominus liberet eum, n. 987. Quod Dominus nusquam aliquem in infernum mittat, n. 1683. Quod Dominus ex propria potentia pugnaverit, et quod solus apud hominem contra inferna pugnet, quæ irruere jugiter conantur, n. 1692, vide *Tentatio*. Ignis inferni quid, n. 1801. Quod divinum

I N

bonum omnes elevet ad cœlum, et verum damnet ad infernum, n. 2258. De punitioibus et infernis adulterorum, n. 2746 et seq. vide *Adulterium*. Quod liberum amoris sui et mundi sit inferno, vide *Liberum*. De caligine et frigore in inferno, tum de lumine et calore in cœlo, n. 3340, vide *Caligo*. Quod inferna quoque situm constantem habeant sub planta pedum, et quod aliqui inde appareant alibi, et super, quod sit phantasia, n. 3640. Quod qui in infernis situm oppositum habeant, capite deorsum, et pedibus sursum, n. 3641. Quod versus in inferna penetrarent cogitatio et loquela; sed quod in via mutantur in oppositum, bonum et verum in malum et falsum, n. 3642. Quod Dominus et regat inferna, n. 3643. Quod infernales non possint ascendere in cœlum, quia desinunt respirare et anguntur. Et se inde ejiciant præcipientes, n. 4225. Quod etiam aliqui recentes e mundo voluerint admitti in cœlum, et admissi similiter se inde dejecerint, n. 4226. Quod mali et inferna removeantur a cœlo quia non possunt sustinere præsentiam divini Domini, n. 4200. Quod inferna dicantur esse in tenebris, quia in falsis, de quo lumine eorum ibi, n. 4418. Quod de infernis prædicantur tenebræ, et quod illis sit lumen sicut ex igne carbonario, n. 4531. Quod qui in inferno, appareant sibi in lumine suo sicut homines, sed inspecti ab angelis ut diaboli et monstra, et unde hoc, n. 4533. Quod sensitivum in altera vita sit reale in cœlo, et non reale in inferno, illustratum, n. 4923. Quod in inferno vertantur bona in mala et vera in falsa, ab experientia, n. 4632. Quod mali et infernales divina luce in cœlo appareant quales sunt, ab experientia, n. 4674. Quod spiritus mali ex faciebus cognoscantur, tum cum quibus infernis communicant, n. 4798. Infernum crudelium adulterorum sub pede dextro ubi tales ex gente Judaica, n. 5057. Qualia monstra apparent infernales in luce cœli, n. 5057, 5058. De inferno eorum qui dolose, mendaciter, ac artificialiter agunt, et referunt ulcera et apostemata in cor, ore, n. 5188. Descriptio de inferno excrementitio, n. 5394. Quod inferna odio internecino habeant hominem, et jucundum vitæ eorum sit perdere illum, et præsertim animam ejus, n. 5863, 5864. Quod apud hominem duo spiritus ab inferno sint, et duo angeli e cœlo, n. 5846 ad 5866, 5976 ad 5993, vide *Spiritus* et *Angeli*. Quod homo se in infernum conjiciat, cum malum facit ex consensu, dein ex proprio, tum ex jucundo affectionis, et quod inde aperiat infernum quod influit, n. 6203. Quod innumerabilia inferna sint, et quod a Domino ordo sit pro cunctis in infernis etiam per cœlestes, n. 6370. Quod sphaera communis conantium faciendi malum ab inferno, et sphaera continua faciendi bonum e cœlo sint circum hominem, et inde equilibrium et homini liberum, ab experientia, n. 6477. Quod totum infernum appareat sicut monstrum, non forma humana, et quod quævis societates ibi ut monstrum peculiare, et simile singula ibi, n. 6605, 6626. Quod infernales spiritus incredibili astu et malitia sint, n. 6666. Quod locus cœli a malis genis et spiritibus ante adventum Domini occupatus sit, sed quod tunc expulsi, n. 6858, 6914. Quod infernales nusquam desistant ab infestandis probis nisi abigantur, n.

I N

6907. Quod adimatur malis omne verum et bonum et relinquatur in malo et falso; sed quod non liceat eis mali facultatem augere, n. 6977. Quod homo malus interius jucundum vitæ suæ habeat et sit in conatu faciendi malum, quamvis aliter apparet exterius in mundo, n. 7032. Quod auferantur vera malis in altera vita, causa, n. 7039. Quod inferna nunquam desistant ab infestandis probis, n. 7097, f. Putor in infernis, vide *Putere* et *Excrementum*. Quod non sciatur quid infernum, nisi sciatur quid malum, n. 7181. Quod infernales per punitiones a malis faciendis abducantur, n. 7188, 7280. Infernum, quid et unde, n. 8232. Quod infernum sit infra longissime a sole cœli, n. 8306. Quod infernum continue se efferre velit, sed reprimatur, n. 8273, f. Quod infernum apud hominem sit ejus proprium, n. 694, 8480. Infernum atrocissimum, quibus, n. 8882. Quod infernum in minima forma sit homo ex nativitate, et ex actuali hæreditaria vita, n. 9336. Quod unumquodvis infernum sit clausum circuncirca, sed aperiat supra secundum necessitatem et indigentiam, cur, n. 10483. Quod infernum in se habere, n. 10743.

INFESTATIO, vide *Vastatio* et *Tentatio*.

INFINITAS. De infinito Divino, n. 1382. Quod indefinitum sit imago Infiniti, n. 1590. Quod vera et bona et omnia sint indefinita, quia ex infinito, illustratum, n. 6232.

INFLECTERE, vide *Incurvare*.

INFLUXUS, vide *Ordo*. Quod influxus secundum tres gradus intellectualium, n. 657. Qualis influxus interni hominis per anteriorem seu rationalem in externum, n. 1702, 1707. Qualis apud Dominum, n. 1707. De influxu Domini per cœlestia tum spiritualia in naturalia, n. 775, 880, 1096, f. 1702, 1707. Ordo influxus circa instructionem, n. 1495. Quod malum ab inferno, bonum a Domino, inde influxus omnium in cogitationem, n. 904, f. Quod sit influxus a Domino per internum hominis, in ejus rationale, et inde in scientificum, n. 1940, vide *Internum*. Quæ apparent in externis quod influant ab interioribus, et unice a Domino, n. 1954. Quod tantum influat bonum et verum a Domino, quantum removetur malum et falsum, et vicissim, n. 2411. Quod cœleste verum influat apud hominem cœlestem, spirituale verum apud hominem spirituale, n. 2069. De influxu aliquid, n. 2701. Quod omne cogitationis et voluntatis influat, ita verum vitæ, n. 2886, 2887, 2888, vide *Vita* et *Liberum*. Quod per influxum vera naturali homine evocentur, eleventur et implantentur bono rationali, et quomodo, n. 3085, 3086. Quod bonum a Domino influat cum removetur illa quæ sunt amoris sui et mundi, seu cupiditates mali et persuasiones falsi, n. 3142, 3147. Quod influant cogitationes ab intra et non ab extra. Experientia de quibusdam qui delapsi e societate angelica, quia in falsis fuerunt, n. 3219. Cum regeneratur homo, quod bonum sit extus et verum intus, sed cum regeneratus est tunc bonum est intus et verum extus, et qualis influxus in primo statu, et qualis in secundo, n. 3563. Quod cœlum correspondeat Domino, et quod homo quoad omnia et singula cœlo, et quod iude cœlum sit maximus homo, et homo minimum cœlum, n. 3624 ad 3649, et 3741 ad 3750, etiam 3883 ad 3896, 4039 ad

I N

4055, 4218 ad 4228, 4318, ad 4331, 4403 ad 4421, 4523 ad 4534, 4622 ad 4634, 4632 ad 4660, 4791 ad 4806, 4931 ad 4953, 5050 ad 5062, 5171 ad 5190, 5377 ad 5396, 5552 ad 5573, 5711 ad 5727, vide *Homo*, vide etiam *Correspondentia*. Quod influxus sit ab interiori, sed quod appareat quod sit ab exteriori per sensus externos sit apparentia et fallacia, n. 3721. Quod omnis influxus apud hominem fiat per spirituum et angelorum societates, de quibus, n. 4067. Quod omne vitæ influat, ita quod omne malum ab inferno, et omne bonum a Domino, illustratum, n. 4151. Quod homo credat omnia in se esse, cum tamen influant et sciat ex doctrinali quod bonum et verum sint a Domino, et malum et falsum ab inferno, n. 4249. Quia dubitatur de cœlo, et etiam negant, non sciri potest quod aliquis sit influxus inde et correspondentia, n. 4322. Quod exteriora influere in interiora nequeant, n. 5119. Quod influxus divini sit per intimum in inferiora et in inferiora mediate et immediate, n. 5147, 5150. Quod naturale exterius sit planum et quasi facies in qua se interiora vident, et quod inde cogitare possit homo, n. 5165. Nisi naturale subordinatum sit ut apud, regeneratos, quod interiora ibi sisti nequeant, ita nec fides haberi illis quæ supra sensualia sunt, n. 5168. Quod exterius non influat in interius sed interius in exterius ita divinum in omnia et singula, n. 5259. Quod homo possit intueri, cogitare analytice, concludere, velle, quod sit ex influxu, illustratum, n. 5238. Influxus divini sit per bonum et verum, n. 5480. Quod gratis homini bonum detur a Domino, non percipiunt hodie, quia tam in mundanis sunt, et non credant aliquem influxum, n. 5649. Quod angelicæ societates probe hoc sciant, experientia, n. 5649. Quod externum non influat in internum, sed quod internum in externum, illustratum, n. 5779. Quod influxus per internum hominem sistatur, et non recipiant in intimo, sed obstant mala et falsa, illustratum, n. 5828. Quod apud hominem influant omnia quæ cogitat et vult, n. 5846. Quod influxus communis sit et influxus particularis, n. 5850. Influxus communis apud animalia, quia in ordine; particularis autem apud hominem, quia non in ordine, n. 5850. Quod spiritus influant in cogitata, angeli in fines et per spiritus bonos in illa quæ fidei et charitatis sunt apud illum, n. 5854. Quod illa apud hominem quæ transeunt a cogitatione et voluntate in corpus per influxum communem secundum correspondentias in actum fluant, n. 5862. Manifestatio per influxum quid, n. 5885. Quod angeli influant in vera fidei apud hominem, illustratum, n. 5893, vide *Regeneratio*. Quod corporea hominis regantur ex influxu communi, n. 5990, 6192, 6211. Quod bonum internum influat in bonum externum, non in vera nisi per bonum, n. 6027. Naturale ut vivat, erit influxus immediate a Domino, et mediate per mundum spiritualem, n. 6063. De influxu et commercio animæ cum corpore, n. 6053 ad 6058, vide etiam *Anima*, *Spiritus*, *Homo*. Quod de influxu et commercio animæ cum corpore nihil sciri possit cum anima est ignotum quid, n. 6053, vide *Anima*. Quod influxus sit immediate a Domino in singularissima et mediate per cœlum, n. 6058, et per mundum spiritualem, n. 6058.

I N

Influxus quid sit, illustratum per comparationem cum calore et luce solis in omnia telluris et cum aliis, n. 6128. Influxus et commercium animæ et corporis, n. 6189 ad 6215. Quod influant omnia et singula apud hominem, n. 6189, 6213. Quod omnia et singula influant in cogitationem et voluntatem a multiplici experientia, n. 6191. Quod influant in cogitationem per spiritus, experientia, n. 6194, 6197, 6198, 6199. Quod spiritus intrent in omnia memoriæ hominis, et credant esse sua, n. 6192, 6193, 6198, 6199. Quod spiritus nesciant quod sint apud hominem, n. 6192. Quod in corporis actiones et loquelas sit influxus communis, n. 6192. Influxus communis quod sit continuus conatus in singula vitæ hominis, n. 6211, f. Quod angeli sciant quod omne bonum et verum a Domino, et quod omnia influant, sed quod mali id prorsus non scire velint, n. 6133. Quod ideæ quæ evocantur e memoria, in medio habeant materiale circumcirca quod apparet sicut unda, n. 6200. Sed non ita cum cogitatio est in sensuali, n. 6201. Quod alius influxus sit cum societas aliquorum loquitur inter se et hoc communicatur, quod inducantur anxietates cum hoc fit, in provincia ventriculi, n. 6202. Quod homo se in infernum conjiciat, cum facit malum ex consensu, demum ex proposito, tum ex jucundo affectionis, inde aperit is sibi infernum correspondens quod influit, n. 6203. Quod malum inde pertinaciter inheret, n. 6203. Quod spiritus ex imperio regant hominem ut servum, angeli vero leniter per liberum, n. 6205. Quod malum appropriet homini, est quia credat et cogitet et velit ex se, si aliter, non imputaretur, n. 6206. Quod angelorum influxus sit in illa quæ sunt conscientiæ hominis, n. 6207, 6213. Influxus angelorum quod sit instar fluvii, lucis, flammæ, n. 6209. Influxus apud prophetas, qualis ab experientia, n. 6212. Quod difficile credi possit quod spiritus sciant cogitationes, experientia, n. 6214. Cum tamen in altera vita sciant singularissima, de qua re, n. 6214. Continuatio de influxu, de commercio animæ cum corpore, n. 6307 ad 6377. Quod influxus sit e mundo spirituali per angelos et spiritus, ex propria experientia continua, n. 6307. Quod mali spiritus aggrediantur, et quod angeli dissipent; quod ille ordo influxus, n. 6308. Quod nihil noceat quod intrat in cogitationem, sed quod in voluntatem, ita quod exit, n. 6308. Influxus cum homo est in sensuali lumine, vide *Sensuale*. Quod influxus angelicus fiat per repræsentationes, experientia, n. 6319. Quod spiritus apud hominem percipiant sicut cogitat homo, non sicut sentit corpore, n. 6319. Quod angeli influant per affectiones et quod pauca recipiantur ab homine, n. 6320. Quod homo non vivere possit nisi influxus angelicus sit, experientia, qui influxum auferebant quoad partem, n. 6321. Quod externa non influant in interna, et quod non sit influxus physicus, experientia illustratum, n. 6322. Tametsi omnia influant, quod usque reus fiat homo, qui appropriat sibi malum, per quod credit quod a se sint quæ facit, n. 6324. Si aliter crederet, quod tunc ei non appropriaretur malum, n. 6325. Si homo in statu sit, ut credat omne bonum a Domino, et omne malum ab inferno, quod donaretur pace et in ipso libero esset, de quo, n. 6325. Quod omne

I N

vitæ a Domino et quod sit sicut causa principalis et instrumentalis quæ unam causam agunt, et quod sentiatur in instrumentali, n. 6325, f. Continuatio de influxu et de commercio animæ cum corpore, n. 6466 ad 6495. Quod influxus e cælo mediate, sit a Domino, n. 6466. Quod influat omnis vita a Domino, vide *Vita*. Quod Dominus influat per cælum mediate et immediate ex se tam in interiora quam in exteriora hominis, n. 6472, sed sicut recipitur, talis vita cogitationis et voluntatis, n. 6472. Quod Dominus regat ultima hominis, et etiam prima, quod concludendum ex ordine, n. 6473. Experientia quomodo influxus a Domino, n. 6474. Quod influxus a Domino in singularissima, confirmatur per varia, n. 6475, 6476, 6477, 6478. Cum orationem Domini legerem, quod perceperim influxum, manifeste, n. 6476. Dubia de influxu vitæ a Domino non removeri possint, quamdiu fallaciæ, ignota, et negativum regnans, n. 6479. Influxus vitæ a Domino, vide *Vita*. Quod Dominus regat mundum per malos æque ac per probos, ducendo eos per amores illorum, n. 6481, 6495. Cum influxus boni et veri a Domino non recipiatur in naturali, quod interna claudantur, n. 6564. Continuatio de influxu et commercio animæ cum corpore, n. 6598 ad 6626. Cogitatio et affectio se extendunt longe in societates utrinque, n. 6598 ad 6613, vide *Cogitatio*. Quod innumerabilia insint ideis cogitationum, n. 6619 ad 6626. Quod Dominus influat in ultima ordinis, ita non solum mediate per cælum angelicum et spiritus sed et immediate, illustratum, n. 7004. De mediate influxu per cælum a Domino, n. 6982, 6985, 6996. De vero immediate a Domino procedente et ejus conjunctione cum vero mediate ab ipso procedente, quod sit conjunctio apud illos qui in bono, illustratum, n. 7055, 7056, 7058. Quod verum cogitationis influat, n. 7147. Quod influxus sit secundum ordinem successivum, de quo ordine, n. 7270. Quod Dominus etiam immediate influat in ultimum ordinis, n. 7270. Quod vera confirmari debeant per gradus, quare quæ momento creduntur, qualia apparent, describitur, n. 7298. Quod divinum bonum et verum vertantur apud unumquemvis secundum quale et statum ejus, qui recipit, illustratum, n. 7343. Quod e cælis videri possint inferna, ex superioribus inferiora, et ex bono mala, non autem vicissimi, n. 8237. Quod bonum det facultatem recipiendi influxum a Domino, non autem verum absque bono, n. 8321. Quod sex gradus veri divini sint, n. 8443. Quod sit influxus immediatus Domini, cum homo ex vero agit, at influxus immediatus et mediatum cum ex bono, n. 8695, 8701. Quod influxus mediatum sit pariter a Domino sicut immediatus, n. 8717. Quod Dominus influat per angelos quoad omne bonum quod fit fidei et charitatis, et quoque quoad omnem dispositionem, et quod angeli a se influant cum talibus quæ conveniunt hominis affectionibus non bonis, usque quæ media ad introducendum bonum, n. 8728. Quod divinum in supremis sit tacitum et pacificum, et quod per gradus fiat turbulentum et tumultuosum et impacificum cum descendit, illustratum, n. 8823. De internis quæ in singulis quæ a Domino, n. 8868. Quod sit influxus spiritualis et non physicus, experientia, n. 9110, 9111. De

influxu boni et veri a Domino, citatum in uno complexo, n. 9223. Quod influxus sit a Domino per cœlum ordine usque ad hominem, et quod homo sit ultimo loco, n. 9216. Quod omne vitæ apud hominem influat per cœlum a Domino, citatum, n. 9276, fin. Quod Dominus in suo, ita in divino habitat apud hominem, ostensum, n. 9338. De fide persuasiva, n. 9363 ad 9369. Sunt qui credunt Verbum seu doctrinam ecclesiæ sed non vixerunt secundum illam. Quod non sit conjunctio Domini cum externo absque interno, n. 9380. Quomodo divinum verum procedens a Domino influit, illustratum per circulos radiosos quæ sunt spheræ ab ipso, et quomodo homo elevatur in lucem cœli, n. 9407. De influxu Domini mediate et immediate, citatum, n. 9682, 9683. Quod Dominus immediate influat in bonum et mediate in verum, n. 10153. Quod verum non detur absque bono, ita fides absque charitate vel amore, illustratum ex repræsentativis in altera vita, n. 10194, et quod fides et amor pari passu ambulent, n. 10201. Quod omnia quæ intellectus et voluntatis influant, illustratum, n. 10219. Quod omne cultus, quod vere cultus, sit a Domino et non ab homine, n. 10299. Quod influxus et illustratio sint actualis elevatio in cœlum a Domino inter angelos, ei ibi communicatio, n. 10330.

INFORMATIO, vide *Scientia, Intellectus, Doctrina*.

Ordo influxus circa instructionem, a scientificis, quibus intellectualia seu spiritalia et cœlestia occurrunt, n. 1495. De instructione post desolationem, n. 2701, 2704, vide *Regeneratio*.

INFUNDIBULUM. De illis qui referunt infundibulum, n. 4050.

INGRAVARE, vide *Indurare*.

INGREDI, vide *Intrare*.

INIMICUS, vide *Hostis*.

INIQUITAS. Prevaricatio, iniquitas et peccatum, quæ differentia, n. 9156, vide *Peccatum*.

INNOCENTIA, vide *Infans*. Quod innocentes in cœlo appareant ut infantes, varie decorati, n. 154. Quod proprium charitate et innocentia vivificatum sit pulchrum et jucundum, n. 164. Quod nuditas innocentia sit pulchra; exempla quod testentur innocentiam per nuditatem, n. 165. Quomodo se habet cum illis qui admissi in cœlum, ex se innocentes esse volunt, n. 456. Quales hodie sunt contra innocentiam repræsentatum est per infantem quem pessime tractarunt, n. 2126. Quod infantia non sit innocentia sed quod sapientia sit in qua habitat innocentia, n. 2305. Infantia innocentia repræsentata ut ligneum, sapientia innocentia ut vivum et nudum, n. 2306. Quod innocentes et simul sapientes appareant ut infantes, n. 2306. Quod innocentia faciat ut bonum sit bonum, n. 2526. Quod amor conjugialis sit innocentia, et qui in amore genuino conjugiali vixerunt, quod sint in innocentia cœlo, quod intimum, n. 2736. Quod innocentia sit in statu pacis, et quod amor et fides in se habeant innocentiam, quæ illarum essentialia, n. 2780. Quod innocentia et charitas erit ut recipiatur verum, n. 3111. Status infantum quomodo succedunt a primo qui est innocentia, ut innocentia sit intime in omnibus, n. 3183. Quod senex sit sapientia in qua innocentia, n. 3183. De innocentia sapientia apud sapientes, n. 3495, vide

Infantia. De innocentia aliqua, n. 3519. Quod innocentia sit in charitate et in amore in Domino, n. 3994. Proprium innocentia est ut agnoscantur nihil nisi quam malum a se, et omne bonum a Domino, n. 3994. Proprium nigrum innocentia quid, n. 3994, 4001. Innocentia infantia quod fiat innocentia sapientia, n. 4797. Quod nemo intrare possit cœlum nisi aliquid innocentia habeat, n. 4797. Quod tres gradus innocentia sint, n. 5236. Quod innocentia erit in vero apud hominem, ut sit genuinum, n. 6013. Innocentia quid et qualis ex comparatione infantum erga parentes, n. 6107. Innocentia quod sit medium uniens boni et veri, quod non ita verum, n. 6765. Quod innocentia influxus disponat bona in cœlo, hoc est, societates angelorum, n. 7836, f. Bonum absque innocentia non est bonum, n. 7840. Bonum cujus quale a falso acceptatur a Domino si ignorantia et in illa innocentia et finis bonus, n. 7887. Quid innocentia, n. 7902. Quid verum boni innocentia, n. 7877. Innocens quod sit bonum interius, justum exterius, n. 9262. Quod non sit bonum apud hominem nisi in innocentia, n. 9262. Explicatur de sanguine innocente confossi jacentis in agro Deuter. XXI. 1 ad 10, n. 9262. De innocentia sapientia et innocentia ignorantia, quales, n. 9301. Quod bonum innocentia sapientia non commiscendum sit cum vero innocentia ignorantia, n. 9301. Innocentia sapientia quod sit cognoscere quod in se nihil boni et veri sed quod a Domino omnia, n. 9939. Quod innocentia infantia sit externa et in ignorantia, et regeneratum interna in sapientia, citatum, n. 10021. Quæ differentia illarum, n. 10021. Quod cognitiones veri et boni implantentur innocentia infantia et quod sit planum illarum, citatum, n. 10021, et plura ibid de innocentia. Citatur ibi processus regenerationis hominis a statu innocentia externæ ad statum innocentia internæ et describitur, n. 10021. Quod innocentia erit in omni bono et inde vero ut sit bonum et verum, n. 10134. Quod omnis purificatio seu remotio a peccatis fiat per bonum innocentia, n. 10210. Quod innocentia sit agnoscere et amare Dominum et credere quod omnia sint a Domino, ita duci ab ipso et non a semet, n. 10210.

INQUILINUS. Quod sit qui ex sola indole naturali bonum facit, ostensum, n. 8002.

INSECTUM, vide *Vermis*. Insectum noxium quod sint falsa in extremis mentis naturalis, seu in sensuali, a malis ibi, ita falsa malevolentia, n. 7441. Musca Ægypti quod sit falsum ex malo in sensuali, n. 7441. Quod crabro sit cæsis ab illis qui in falsa mali ita horum formido, ostensum, n. 9331. Insecta in genere quod sint falsa et mala in externum hominis ostensum, n. 9331. Inde quid musca, apis, vermis, tinea, blatta, et plura, ostensum, n. 9331.

INSIDIÆ, vide *Dolus*.

INSPIRATIO. Quid inspirare per nares, n. 96, 97. Quod antiquissimi per inspirationem perciperent statum amoris et fidei, n. 97. Quid spiraculum, n. 97. Quod omnia Verbi in se sensum internum habeant, et quod hoc sit inspiratio, illustratum, n. 9094 ad finem.

INSTRUCTIO, vide *Informatio*.

INSTRUMENTALE. Quod essentialia pro fine erunt, non instrumentalia, illustratum, n. 5948. Quod

essentialia tantum pereant, quantum instrumentalia pro fine sunt, n. 5948. Quod essenziale non sit in rerum natura sed solum in Domino, qui est Esse seu Jehovah, et quod proinde omnia sint instrumentalia, n. 5948. Si essentialia pro fine erant, instrumentalia in copia, n. 5949. Quod omne vitæ a Domino et quod sit sicut causa principalis et instrumentalis quæ unam causam agunt et quod sentiatur in instrumentali, n. 6325.

INSULÆ. Quod sint peculiare terræ tractus, et quod sint cultus remotiores, n. 1158.

INSURGENTES, vide *Hoster*.

INTEGRITAS. Quod iustitia et justus spectet bonum charitatis, integritas et integer verum charitatis, n. 612. Quid integer, n. 1994. Integritas quod sit divinum verum in effectu seu vita secundum præcepta divina, n. 9905.

INTELLECTUS, INTELLIGENTIA, vide etiam *Sapientia, Scientia, Doctrina, Philosophia.* Quid intelligentia et sapientia, n. 1555. Quod mens humana ex intellectu et voluntate consistat, quæ unum agerent, et non separanda, n. 35. Quod masculus intellectus, n. 54. Quales in cælo qui ex semet intelligentes velint esse, n. 546. Quod apud nullum hominem intellectus veri et voluntas boni sed quod appareat sicut esset, n. 633. Quod intellectus et voluntas distinctissimi sint apud hominem, n. 641. Quid intellectus veri et voluntas boni, n. 634. De tribus gradibus intellectualium et secundum eos influxus, n. 657, 658. Quod in omnibus et singulis hominis sit aliquid ex intellectu et aliquid ex voluntate, n. 303. Quod in homine spirituali intellectuale sit separatum a voluntario, et in intellectuali conscientia, n. 863, 875. Quod in ecclesia spirituali inveniuntur verum et bonum in parte intellectuali, n. 895, 927. In ecclesia autem antiquissima in parte ejus voluntaria, n. 927. Quod homo regeneratus donetur a Domino novo intellectu et nova voluntate, n. 1023, 1043, 1044. Quod homo regeneratus verum cogitet per novum intellectum ex Domino, n. 928. Quod in homine regenerato spirituali, intellectuale sit separatum a voluntario, et in parte intellectuali conscientia, n. 863, 875, 895, 897, 1023, 1043, 1044. Processus regenerationis hominis per intellectualia, n. 1555. Intelligentia et sapientia sistuntur per lucem et sibi correspondent, n. 1524. Quid intelligentia et quid sapientia, n. 1555. Quod sanctitas habitet in ignorantia, n. 1557, vide etiam *Voluntas*.

Quod intellectuale, rationale et scientificum, inter se distincta sint, n. 1904, ita verum intellectuale a vero rationali, n. 1904. Quod homo credat intellectum habere a se, sed quod nimis fallatur, n. 2701. Quod intellectuale jugiter obviam eat cognitionibus, ut existat rationale, n. 1901. Quod rationale primo conceptum vilipendat verum intellectuale, quia illud non capit, ab exemplis, n. 1911, 1936. Quod interius percipere possit quid in exteriori, non vicissim, n. 1914. Quod in amore et charitate insit sapientia et intelligentia, n. 2280. Quod pars intellectualis separatur a parte voluntaria, apud spirituales, n. 2256. Quod in antediluvianis deperditum sit bonum voluntarium, et nunc quod incipiat perire bonum intellectuale, n. 2124, vide etiam *Spirituale*. Bonum infantie, bonum ignorantie, bonum intel-

ligentie, quæ differentia, n. 2280. Quod credat homo intellectum habere a se, et ei insitum esse, sed nimium fallatur, n. 2071. Quod intellectualia seu spiritualia occurrant scientificis et sibi ea adaptent, et quod inde rationale homini, n. 1495.

Quod homo possit intellectu capere, quæ voluntate non potest facere, illustratum, n. 3530. Quod intellectuale sit a voluntario, n. 3619. Quod binæ vitæ in plurali dicantur, quia sunt binæ vitæ facultates, intellectus, scilicet, et voluntas, hæc boni, intellectus vero veri, quæ una faciunt, cum intellectus est voluntatis, seu quando verum est boni, n. 3623. Quod ad intelligentie et sapientie primum limen non veniant, qui de omnibus in dubio sunt, et disquirunt num sit ita, vel non sit, n. 3833. Ostensum quomodo se habet cum voluntario et cum intellectuali, et quod apud spirituale novum voluntarium in intellectuali formetur a Domino, n. 4322, 4493. Correspondentia visus oculi, cum intellectu, n. 4403 ad 4421, vide *Visus* et *Oculus*, et cum luce, ibid vide *Lux*. Quod correspondentia ex vocibus in familiari sermone pateat, n. 4406. Quod visus apud hominem pendat ab intellectu, secus ac apud animalia, n. 4407. Qualis appareat intelligentia ex proprio, ac intelligentia ex divino, ostensum, n. 4419. De correspondentia visus oculi et lucis cum intellectu et veris continuatur, n. 4523 ad 4533, in specie, n. 4526. Quod ubi de ecclesia spirituali in Verbo passim, etiam agitur de intellectuali ejus quia homo ecclesie spiritualis quoad intellectualem partem regeneratur, n. 5113. Quod intellectuale videat ex luce cæli, et det vitam sensuali visus apud hominem, n. 5114. Quod vir intelligens et sapiens sit verum et bonum, n. 5287. Quod sensuality exteriora primum aperiant viam ad sensuality interiora et dein ad intellectualia, quia intellectualia ex sensualitybus exurgunt per modum extractionis, n. 5580. Quod intellectus et voluntas unum faciunt, ut salvari possit homo, illustratum, n. 5835. Quod illa quæ intellectus semper sequantur, et illa quæ voluntatis præcedant, n. 5969. Intellectuale hominis quid, et quod sit præcipue ex illis quæ experientie et scientie, tum ex intuitione causarum ab effectibus et consequentium, n. 6125. Quod quisque perfici queat quoad intellectuale, ab causam ut possit regenerari, n. 6125. Quod intellectuale sit recipiens spiritualium, n. 6125. Quod intellectuale ecclesie quod est Ephraim sit capere perceptione ex illustratione quid verum et bonum ex Verbo, illustratum, n. 6222. Quod perceptio illuminatio intellectus a luce cæli, n. 6608. Intellectuale quod sit recipiens fidei, illustratum, n. 7503. Cogitationis et intellectus forma quod clara in medio, et obscura circum, ac opposita vergant deorsum, n. 8885. Intellectus quod sit forma voluntatis, illustratum, n. 8885. Quod illa quæ ex propria intelligentia nullam vitam in se habeant, sed quod illa quæ ex Verbo, n. 8941, illustratum, n. 8944. Mala solæ voluntatis, aut solius intellectus, tum de utriusque simul, de quibus, n. 9009. Quod sit homini intellectus interior et exterior, de quibus, n. 9052. Quod ex voluntate et simul intellectu veniat quod appropriatur homini, n. 9009, 9069, 9071, 9129. Quod reus sit si non per intellectuale reprimit malum voluntatis, n. 9175. Quo-

modo ab infantia nascatur et crescat intelligentia, n. 9103. De visu ab interiore, n. 9128, vide *Videre*. Quomodo voluntas communicat ignem suum cum intellectu, et tunc de statu hujus, n. 9144. Quod esse sit voluntatis et existere intellectus inde, illustratum, n. 9282, vide *Voluntas*. Quod communicatio veri et boni, ita intellectus et voluntatis sit sicut cordis et pulmonis, illustratum, n. 9300. Quod intellectus sit qui recipit vera fidei, et voluntas bonum charitatis, illustratum, n. 9300. Quod novum voluntarium boni implantatum sit parte intellectuali apud hominem spiritualem, citatum, n. 9596. Quod regnum celeste correspondeat voluntario, et spirituale intellectuali hominis, et quod similiter se habeat apud hominem ut in cælo, n. 9835. Intellectuale quod sit subjectum recipiens veri divini, n. 9930. Quod omnia intellectus procedant ex voluntario ejus, n. 9942. Quod talis sit intellectus hominis qualis sunt vera quæ formant illum, et vice versa; et talis voluntas qualia bona amoris, n. 10064. Quod omnia se referant ad intellectum et voluntatem, quia ad bonum et verum, et ad malum et falsum; et quod duo illa unum erunt, illustratum, n. 10122. Quid sapientia, intelligentia, scientia et opus, quod et consequantur ordine simul unum in alterum apud bonos, n. 10331. Intellectus erit ex voluntate ut sit intellectus ipsius hominis, n. 10332, f. Qui illustratur a Domino illi datur intelligere vera quæ credenda; et illi sunt qui admittunt Dominum in vitam suam, illustratum, n. 10659. Quod intellectuale non prædicari possit de falsis ex malo, sed de veris ex bono, n. 10675.

INTERCESSIO. Quod Dominus in statu humiliationis intercesserit, in statu autem glorificationis quod miseretur, ita quod misericordia sit intercessio, n. 2250. Quid intercessio Domini apud patrem, quod sit misericordia, quæ est in divino vero quod procedit a Domino, illustratum, n. 8572. Quid mediatio et intercessio, illustratum, n. 8075. Quod idea de mediatione et intercessione sit apud simplices sicut filii apud patrem rogantis, illustratum, n. 8075. Quod mediatio et intercessio sit Domini apud se; quod dicatur filii apud patrem quod sit quia idea humani habeatur, non idea divini absque humani, n. 8705, f.

INTERFICERE, vide *Occidere*.

INTERMEDIUM, vide *Medium*.

INTERNUM, vide *Externum, Cultus, Ecclesia, Amor, Charitas, Fides*. Exemplum quod internum sit in externo, et quomodo, n. 161, 1873. Quod interiora apud hominem distincta sint et sibi succedant, n. 634. Quod interiora producant exteriora, n. 994, 995. Quid internum homo et quid externus, et quod internum homo non sit cogitatio, sed quod internum hominem formant cœlestia et spiritalia, interiora seu medium rationalia; externum sensuality a corporeis, n. 978. Quod interiora sint quæ producant exteriora, n. 994, 995. Quod jucundum eo vilius quo magis ad externum vadit, n. 996. Quid homo internum, interior et externus, n. 1015. Cultus internum et externus, quid et qualis, n. 1083. Cultus externus absque interno nullus est cultus, n. 1094. Quod interior homo sit rationalis, et quod is medius inter internum et externum, n. 1702, 1707, vide *Rationale*.

Quod in externo homine sint quæ concordant; et quæ discordant cum interno homine, n. 1563, 1568. Quid separat externum ab interno, n. 1587, 1594. Quod amor sui separet externum hominem ab interno, et quod amor mutuus conjungat, n. 1694. Quod apud nullum externus homo unitus sit interno nisi quantum Dominus unit, n. 1577, et quod solum apud Dominum externus homo unitus sit interno, n. 1577. Pulchritudo externi hominis conjuncti interno, n. 1590. Quod internum homo sit Domini, n. 1594. Quod sit internum et externum ecclesiæ, n. 1242. Qualis homo ecclesiæ internæ, et qualis ecclesiæ externæ, n. 1098. Ex quibus sciri possit quod internum sit in cultu, n. 1102, f. 1151, 1153. Quod interna vivificantur, n. 1175. Quod internum sit in cultu eorum qui ecclesiæ externæ sunt, si in charitate, n. 1100. Quod externa ecclesia nihil sit, si non interna, n. 1795. Quid sit cultum internum facere externum, n. 1175. Quod cultus internum nullus iis qui non credunt vitam æternam, n. 1200, quo magis profana interiora, eo magis profanus cultus externus, n. 1182. Quod communicatio sit unicuique cum interiori cælo, unde regitur ad fines et usus, n. 1399. Quid ab externis videre interna, n. 1806, 1807. Quid significatur per interius in Domino, n. 1926. Quod apud unumquemvis sit internum homo, rationalis qui medius et externus qui naturalis, n. 1889, 1940, 2181, 2183. Quod internum homo sit Domini apud hominem, et quod rationalis sit quasi hominis, n. 1904, 1909. Quod homo se separet ab illo interno, sed quod sit dissensus non disjunctio, n. 1999, illustratum etiam, n. 2018. Quod interius percipere et videre possit quid peragatur in exteriori, non vicissim, n. 1914, 1953. Interius quod exprimitur per superius, ita per altum, n. 2148. Quod exterius et interius sit idem ac inferius et superius, n. 3084. Quid spiritualis et naturalis homo, seu quid idem internum et externus, quod nempe spiritualis seu internum sapiat ex luce cæli, naturalis autem seu externus ex luce mundi, n. 3167. Quod internum homo prius recipiat vera cum regeneratur, quam externus, et quod inde pugna tentationum, n. 3321. Quod internum homo cogitet, et in externo, n. 3679, vide *Cogitatio*. Distinctio secundum gradus quæ et qualis, ita interior quomodo se habeat ad externum, illustratum, n. 3691. Qui in solis veris externis quod debiles vacillent et omni vento ferantur, sed qui in veris internis simul, quod firmi, illustratum, n. 3820. Quod externa sint longius a divino quam interna, ideo etiam inordinata respective, illustratum, n. 3885. Nisi externus homo conjunctus sit eum interno, quod nulla fructificatio, illustratum, n. 3987. Quantum dominantur cœlestia quæ interni hominis, tantum multiplicantur vera, at quantum dominantur mundana quæ externi, tantum diminuuntur et evanescent vera, n. 4099. Quod in unoquavis cælo sint interni et externi, n. 4286. Quod Judei non electi sint, sed quod contumaciter institerint ut essent ecclesia, ostensum, n. 4290, 4293. Quod tales sint ut in sancto externo esse possint absque interno, ostensum, n. 4293. Quod pateant interiora qualia fuerunt intus cum moriuntur, n. 4314, f. Quod incolæ hujus telluris sint sensuales externi; de pugna illorum cum illis

I N

qui sunt spirituales interni; experientia, n. 4329. Quid sit in solis externis esse, et quid in internis, illustratum, n. 4459. Cur homo in internis esse debeat, illustratum, n. 4464. Quod progressio versus interiora appareat manifeste in altera vita, a nimbo in lucem, n. 4598. Quod internum ecclesiae sit charitas erga proximum in velle, et a velle in agere et inde fides in percipere, n. 4899, f. Quod interna ecclesiae quae Dominus docuit, antiquis nota fuerint, et quod externa repraesentativa abolerit, n. 4904. De illis qui interna non curant, ab experientia, n. 4946. Quod exteriora influere in interiora nequeant, sed vicissim, n. 5119. Quid cogitatio exterior et interior, illustratum, n. 5127. Quod exteriora subjecta erunt interioribus, seu sensuality et naturalia rationali, illustratum, n. 5128. Quod interiora sint perfectiora quia propria divino, n. 5146, 5147. Quod scire interiora hodie nulla affectio, quod apud antiquis fuerit, et quod hodie nulla affectio, est propter affectionem exteriorem, n. 5224. Quod Dominus ab interno ubi pacificum regat externum ubi inordinata et tumultuosa, ab experientia, n. 5396. Quod absque correspondentia internum appareat externo ut alienum et durum, n. 5422, 5423, 5511. Quod internum videre queat omnia quae in externo, sed non vicissim. Nisi sit correspondentia et medium, illustratum, n. 5427, 5428, 5477. Quod in interiori millia sint, quae ut unum in exteriori apparent, n. 5707. Quod externus homo omnino debeat esse subjectus interno, et esse absque libero ex proprio, illustratum, n. 5786. Quod homo internus et externus prorsus distincti sint, et quod internus vivat post separationem ab externo, n. 5883. Quod intimum in successivis se disponat in medio in simultaneis, n. 5897, quo interior quod eo clarior perceptio, n. 5920. Quod exteriora servire debeant interioribus et quod exteriora ad id formata sint, illustratum, n. 5947. Quae postea nascuntur ab interno, quod sint interiora magis, n. 6239. Quod externum vivat ab interno sed quod internum induat sibi talia per quae in sphaera illa inferiore agere possit effectus, n. 6275, 6284, illustratum, n. 6299. Quod internus et externus homo detur, quod sciri queat a pluribus, n. 6309. Cum elevatur homo versus interiora, quod in lumen mitius veniat et quod elevatio illa a sensualibus fuerit antiquis nota, n. 6313. Quod homo qui elevatur per quod sit in bono fidei, alternatim sit in lumine sensuali et in lumine interiori, n. 6315, vide *Sensuale*. Quod interiora in exterioribus existant et quod ibi existant eo ordine ut intimum sit in medio, et sic porro, n. 6451. Quod exteriora sint obscura respective, quia communia, n. 6451, f. Quod unum formatum sit ab altero successive et quod non continue puriora fiant, inde interiora et exteriora distincta sunt inter se ordine succedaneo, et interiora sunt in exterioribus, n. 6465. Cum influxus veri et boni a Domino non recipitur a naturali, quod interiora claudantur et tandem usque ad sensuale, n. 6564. Cum internum cesset, quod cesset ecclesia, n. 6587. Quod externum non influat in internum, sed internum in externum; ab experientia, illustratum, n. 6322. Quod sanctum ab interno influat in externum apud illos qui sanctum habent Verbum, et sancte recipiunt cœnam, et faciat conjunctionem, etiam illis

I N

nesciantibus, n. 6789. Quod interiora malorum spurca sint, utcumque appareat aliter externum, illustratum, n. 7046. Quod homo talis sit ut spectare possit introrsum seu ad divina, et extrorsum seu ad se et mundum, n. 7601, 7604, 7607. Quod interiora occupentur falso cum exteriora, n. 7645. Quod bonum sit in interioribus et verum sit in exterioribus, illustratum n. 7910, et quod conjunctio boni et veri in interioribus, n. 7910. Quod is ducetur per bonum a Domino, qui vivit in ordine divino, et quod ei aperta sint interiora a Domino, at qui non in ordine divino, quod ei clausa sint, n. 8513. De interno homine, regenerato naturali et non regenerato, n. 8744, 8745, vide *Regeneratio*. De interno qui in omnibus et singulis quae a divino, n. 8868, 8870. Quod in altera vita adimantur externa, et remittantur omnes in sua interna, n. 8870, f. Quod internus homo apertus sit apud illos qui in fide et amore in Dominum, sed quod clausus supra et apertus infra ita ad infernum apud illos qui in malo, n. 9128. Quod interiora in exterioribus desinant et quiescant et cum his nexus habeant, illustratum, n. 9216. Quod in omnibus et singulis erit internum, ut existant et subsistant, illustratum, n. 9473. Quod perfectio crescat versus interiora, illustratum, n. 9666. De interno et externo homine, n. 9701 ad 9709. Creditur quod homo internus sit qui cogitat, et vult, et quod sit externus qui loquitur et facit, n. 9702, sed aliter se habeat; aliter nempe cum conjuncti, et aliter cum separati, n. 9703. Cum homo bene cogitat, ex interno cogitat, cum male autem ab externo, n. 9704. Quantum ex amore coelesti, tantum ab interno, et quantum ex amore sui et mundi, tantum ab externo, n. 9705, quia homo internus formatus est ad imaginem caeli, externus ad imaginem mundi, n. 9706. Quantum e caelo, seu Domino cogitat et vult, tantum ex interno, et quantum ex se et mundo, tantum ab externo, in primo casu tantum aperitur internus, in secundo tantum clauditur et aperitur externus, n. 9707. Externus redigitur in ordinem per internum, quantum ei subordinatus, n. 9708. Quales quibus internus homo clausus est, et quales quibus apertus, n. 9709. Quod omne bonum ut sit bonum in se habeat bonum interius, n. 9912, 9921. Quod internum erit in externo ut existat, et quod sic quale habeant externa ab interno, n. 9922. Quod internus homo sit in luce caeli, externus in mundo, quoad spiritualia, illustratum, n. 10134. Quod externus homo sit in inferno, nisi fiat spiritualis per regenerationem, n. 10156. Quod internus homo sit imago caeli, et externus imago mundi, n. 10156. Vera interiora quod sint quae implantata vitae, et non quae solum in memoria, n. 10199. Quod vera interiora in memoria solum sint vera exteriora, n. 10199. Quod non percipiatur ab homine in mundo quid peragitur in interno homine, sed quod in externo, n. 10236, 10240. Quod internus homo actualiter in Verbi sensu interno sit, sed quod non illustrari possit, qui judicat secundum cognitiones in quibus externus est, illustratum, n. 10400. De illis qui in externis sunt absque interno; vide *Externum*. Quod internum sit dominus ac externum respective servus, illustratum, n. 10471. Quod internum sit caelum

Z

hominis et externum mundus, n. 10472. Quod internum claudatur per mala et falsa ex amore sui et mundi, et quomodo, illustratum, n. 10492. Cur interna clausa sint apud Judæos et quod clausa sint apud christianos qui sciunt vera fidei ex Verbo et non vivunt secundum illa, et apud intelligentes plus quam simplices, n. 10492. Quod illi qui in interno Verbi, ecclesie et cultus sunt, ament facere verum propter verum, tum quoque qui in externo in quo internum, sed cum differentia; qui in externo absque interno sunt, faciunt verum propter se et lucra, n. 10683. Quod lux veri in externo Verbi sit ab interno, illis qui in interno sunt, n. 10694. Quod qui in externo absque interno sunt, non sustineant interna, illustratum n. 10694, 10701, et ostensum, n. 10707. Quod ecclesia sit in interno et non in externo absque illo, n. 10698. Quod interiora hominis actualiter se vertant secundum amores, n. 10702.

INTERROGATIO, INTERROGARE. Quod sit disquirere, n. 3385; et quod sit alterius cogitationem percipere, n. 5597, 5800. Cur interrogantur homines a Domino, cum tamen omnia novit, n. 2693, et ostensum, n. 6132. Interrogare Jehovam cum de Domino, quod sit status communicationis, n. 3291. Interrogationes in sensu literæ quod sint agnitio in sensu supremo, n. 4358, et quod sit prædictio, n. 5168. Quod sit etiam cognitio ex perceptione, n. 6250. Interrogare Jehovam quod sit instrui in veris et bonis ecclesie et cultus, n. 10548.

INTERPRETATIO SOMNII, quod sit quid in se habet, seu quid in illo, n. 5093, 5107. Quod sit contingere et quid contingeret, n. 5141. Interpres inter illos, quod sit quod spiritualia prorsus aliter capiantur, n. 5478.

INTESTINUM, quod sit omne in inferioribus sui, n. 3562, vide etiam *Medium*. De correspondentia intestinorum cum maximo homine, n. 5392 ad 5395. Quomodo se habet cum illis qui colon constituunt, infestant peritonæum, n. 5379. Ubinam et quales sunt, n. 5393, vide etiam *Excrementa*. Intestina quod sint ultima et infima, n. 10030, illustratum, n. 10049. Cur illa lavanda, n. 10049.

INTRARE. Quod sit communicatio, n. 6901, venire seu intrare ad aliquem quid, videatur *Venire*. Intrare et exire quod sit status vitæ, de qua peragitur, a principio ad finem, illustratum et ostensum, n. 9927.

INVIDIA. Quanta invidia afficiantur et cruciantur mali spiritus cum vident beatitudinem angelorum, n. 1974. Invidere quod sit non capere, n. 3410.

INVOCARE NOMEN DEI, quod sit cultus, n. 2724.

INUNDATIO, vide *Diluvium*. Quod diluvium et inundatio aquarum significet tentationes et desolationes, n. 705, 739, 756, 790. Quid inundatio ab experientia, n. 5725. Immergi in falsis quid et quomodo apparet, n. 6853. Quod inundatio sit immergi cupiditatibus et quoque immergi falsis, n. 5725.

JOB, vide *Hiob*.

JOSCHAN, et ejus filii, quid, n. 3240.

JOHANNES. Quod Petrus, Jacobus et Johannes pro fide, charitate et bono charitatis, vide *Præfatio ad Cap.*

XVIII. Genesios. Quod Johannes repræsentaverit bonum charitatis, *Prefat. ad Cap. XXII. Gen.* Quod Johannes accubuerit ad pectus Jesu quia repræsentabat bona opera, n. 3934, f. Quod Johannes Baptista sit Verbum, et quod amictus et victus ejus significaverint externa Verbi, n. 7643, fin. Quod secundum ordinem cœli sit ut præmittantur spiritus ante angelos qui veniunt ad homines ut preparent illos, ut Johannes Baptista ante Dominum, n. 8028, vide *Jupiter*. Quod Johannes Baptista sit verbum, ostensum et explicata quæ de illo, n. 9372, tum quomodo esset Elias, n. 9372. Explicantur Domini Verba ad Petrum et Johannem, de Petro quid amet et pascat oves, et quod sequatur ipsum, tum quid, &c. n. 10087. Quod Johannes accubuerit ad pectus Domini, quia significabat bonum charitatis, n. 10087.

JORDANIS. Quod significet illa quæ apud externum hominem, tum etiam Euphrates, n. 1585. Jordanis quod sit initiatio in cognitiones boni et veri, et quod sit primum et ultimum Regni Domini seu ecclesie, ostensum, n. 4255.

JOSCHUA. Quod sit verum pugnans, de quo, n. 8595. Ut minister Moschis quod sit Verbum et repræsentativum n. 9419. Quod sit divinum verum lustrans et appercipiens, n. 10454. Quod sit divinum verum ministrans loco Moschis, n. 10557.

JOSEPHUS. Quod per quatuor primos partus Lea, Rubenem, Schimconem, Levi et Jehudam repræsentetur progressus regenerationis cœlestis hominis, et per septem reliquos usque ad Josephum progressus regenerationis spiritualis hominis, n. 3921, f. Quod per verba, colligat Deus ignominiam, &c. repræsentetur in supremo sensu Dominus quoad divinum spirituale, in sensu interno regnum spirituale seu bonum fidei, in externo salvatio ac fructificatio et multiplicatio, n. 3969. Quod Josephus in externo sensu sit fructificatio et multiplicatio, n. 3971. Quod Josephus sit cœlestis spiritualis homo, qui rationalis ex rationali, Israel vero cœlestis spiritualis qui e naturali, n. 4286. Quod Benjamin sit spirituale cœlestis, Josephus sit cœleste spiritualis, n. 4592, quod utrumque sit intermedium, n. 4585, 4592, 4594, vide *Cœleste*. Quod Josephus sit divinum humanum spirituale Domini, n. 4669. Quod per Josephum in specie divinum verum de divino humano Domini repræsentetur, n. 4723, 4724. Josephus quod sit homo cœlestis spiritualis e rationali seu internus Domini, n. 4963. Josephus quod sit cœleste naturalis, n. 5086, 5087, 5106. Quod sit Dominus quoad cœleste spiritualis, n. 5290, quod sit cœleste spiritualis, de quo, n. 5307. Quid cœleste spiritualis quod Josephus, n. 5307, 5331, 5332, vide *Cœleste*. Quod cœleste spiritualis, quod Josephus, sit verum a divino, illustratum, n. 5417. Josephus et Benjamin quod sint internum ecclesie, et reliqui filii Jacobi quod sint externum ejus, n. 5469. Josephus cum vir dicitur, quod sit verum ab interno, seu verum spirituale, n. 5584. Quæ de Josepho memorantur repræsentant glorificationem humani Domini, n. 5688. Josephus quod sit bonum internum, n. 5805, 5826, 5827. Quod sit cœleste internum, n. 5869, 5877. Quod naturale sub auspicio interni repræsentetur per Josephum, n. 6145. Quod sit internum, n. 6177.

Quod Josephus sit cœleste internum et bonum interni, et quod relative ad magis et minus internum applicate ad illa quæ in naturali, n. 6224. Quod filii ejus Ephraim et Manasche intelligantur per Josephum, n. 6275. Quod Josephus sit ecclesia spiritualis, in supremo sensu divinum spirituale Domini, n. 6417. Domus Josephi quod sint cœlestia et spiritualia, n. 6526. Josephus et Benjamin quod sint societates angelicæ constituentes medium uniens significatum per velum ante arcam, n. 9671.

IRA. Quod significet recessionem a charitate, n. 357. Quod excandescencia et ira sint repugnantia et quoque punitiones. Et quod excandescencia prædicetur de vero et falso, ira autem de bono et malo, n. 3614. Quod ira sit indignari in qua nihil iræ, n. 3909. Quod Zelus in se bonum habeat, ira malum, n. 4164. Ira, quod sit aversio, causa, n. 5034. Ira, quod sit aversio, et oppugnatio, ostensum, n. 5798. Etiam ira tribuitur Deo, sed quod sit apud hominem, ostensum, n. 5798. Ira quod sit tristitia spiritus seu intellectus, n. 5887, 5888. Ira quod prædicetur de malo, excandescencia de falso, n. 6358, 6359. Ira Jehovah quod sit clementia et misericordia, n. 6997. Ira Jehovah quod sit punitio et damnatio, ostensum, n. 6997, etiam pro redargitione et admonitione, ibid; inundatio iræ, pro tentatione; de iræ propriis significationibus, lege totum, n. 6997. Excandescencia quod sit cupiditatum furor et conatus violentiam inferendi apud malos, n. 8284. Quod ira tribuatur Domino cum tunc est apud hominem, n. 8483. Quod amor et misericordia Domini appareat malis ut ira cum puniuntur et quod inde dicatur ira, ostensum, n. 8871. Ignis quod sit ex affectione mali ira, ostensum, n. 9143. Ira describitur, quod sit flamma in intellectu ex igne voluntatis erumpente, cum impugnatur amor, illustratum, n. 9144. Quod ira et malum sint ab homine, et non a Domino, et quod utque tribuantur Domino, citationes allatæ, n. 9306. Excandescere ira cum de Domino, quod sit aversio apud hominem, illustratum, n. 10431. Longanimis ad iras, quod sit sustinere diu mala, et quod sit divina clementia, n. 10618. Ira quod sit malum, quia est mali, et quod non sit boni, ita non Domini, quamvis ipsi tribuatur, illustratum, n. 10618.

IRE, vide *Proficisci*.

IRIS, vide *Color*. Quod iris significet statum hominis regenerati spiritualis: unde iris signum fœderis et quid iri, n. 1042, 1043, 1053. Cœlum irideum, magna iris, et parvæ ejus imagines, n. 1623. Quales irides in minimis formis, visæ in majuscula, n. 1624, 1625.

ISACUS. Quod per Ismael significetur rationale primo conceptum apud Dominum, per Isacum ipsius divinum rationale, n. 1893, 2066. Quod Isacus significet risum hoc est affectionem veri quia divinum rationale Domini, n. 2072. Quod Isacus representet divinum rationale Domini, n. 2083, 2630. Isacus quod sit conjugium divinum quoad humanum Domini, n. 2744. Quod sit divinum rationale quoad bonum, n. 3012, 3194, 3210. Jehovah Deus Jischaki quod sit divinum humanum Domini, n. 3704. Quod pavor Jischaki sit divinum humanum Domini, n. 4180.

ISMAEL. Quod per Ismaelem repræsentetur et significetur primum rationale Domini antequam factum divinum, n. 1893. Ismael quid, describitur quod verum rationale, n. 1949, 1950, 1951. Quod per Ismaelem etiam significetur qui rationales seu spirituales, n. 2078, 2691. Quod per Ismaelem etiam repræsentetur regnum spirituale seu ecclesia spiritualis Domini, n. 2699. Quod Ismael et Ismaelitæ sint spirituales qui in simplici bono quoad vitam, et inde in naturali vero quoad doctrinam, n. 3263. Quod per 12 Ismaelis filios repræsententur omnia ecclesiæ spiritualis cum primis apud gentes, n. 3268. Quod Machalath Jischmaelis filia filii Abrahami, sit verum ex origine divina, n. 3687. Quod Jischmaelii sint qui in simplici bono, n. 4747.

ISTHMUS. Quales qui referunt isthmum in cerebro, et nodulos glandulares, n. 4051. Quales qui isthmum in cerebro et ganglia in corpore referunt, n. 5189, vide *Ganglia*.

ISRAEL, vide *Jacob*. Quid Jacob et Israel, n. 3305. Quod Israel sit Dominus, n. 3305, f. Quod sanctus Israel, tum Israel sit Dominus, n. 3305, f. Quod Jehudah sit bonum amoris cœlestis, Israel bonum amoris spiritualis, n. 3654. Quod per 12 filios Israel repræsententur omnia ecclesiæ spiritualis. Quod Israel sit cœlestis spiritualis homo qui ex naturali, Josephus cœlestis spiritualis homo qui ex rationali, n. 4286, et quod Israel sit divinum cœleste spirituale, n. 4286. Quod Israel sit Dominus, ostensum, n. 7091. Quod filii Israel sint qui e regno spirituali, n. 6862, 6868, 7035, 7198, 7201, 7215, 7223. Filii Israel quod sint qui in vero per quod bonum, et in vero quod ex bono, n. 7956, illustratum, n. 8234. Quod populus Israel sit ecclesia spiritualis quoad bonum in quo vera fidei implantanda, n. 8805. Quod per filios Israel repræsentata sit ecclesia spiritualis, vide citationes, n. 9340.

ITHAMAR, vide *Eleazar*, n. 9811, 9812.

JOBEL. Trahere Jobel, tum audire buccinam quod sit esse in perceptione communi boni ecclesiæ, et jubileum inde, n. 8802.

JUCUNDITAS. Jucunditates fœdæ in quales vertuntur in altera vita, n. 954. Quod jucunditates non negentur homini, dum modo intentiones sint bonæ, n. 995, vide *Voluptas*. Jucundum vilis est, quo magis ad extrema vadit, n. 996. Quod voluptates ex usu habeant suum jucundum, n. 997. Quod duo jucunda sint quæ hominem faciunt, et talem post mortem, nempe jucundum mali et jucundum boni, n. 2363. Quod naturalis regeneretur per jucunda et amœna convenientia, n. 3502, 3512, et quod vera ibi sortiantur loca secundum amœna et jucunda n. 3512. Quod pugna inter jucunda naturalis hominis et jucunda spiritualis sit tentatio, n. 3928. Quod jucunda affectionum mali et falsi, et jucunda affectionum boni et veri, dissideant inter se differentia, quæ, n. 3938. Quod illi qui in jucundo affectionum mali et falsi sunt non sciant quid jucundum affectionum boni et veri, et putent si suo jucundo privarentur, quod perirent, ostensum ab experientia, n. 3938.

JUDÆUS. Quod interiora fidei Judæis non scire datum, et cur illis omnia per repræsentativa, n. 301, 302, 303. Quod cultus eorum fuerit solum.

J U

externus, n. 1200. Quod sint Canaanitæ, n. 1167. Quod conversi fluctuent, n. 788. Quod Judæi sordide avari sint ubi sues excoriantur, n. 939. Quod dignoscantur a factore murium, n. 940. Latrones in deserto, n. 940. Spurca Hierosolyma, n. 940. De altera eorum Hierosolyma inter Gehennan et stagnum, n. 941. Cur Judæis non detecta sint interiora Verbi, n. 2520. Quod per repræsentativa aliquid ecclesiæ sisteretur apud Judæos et Israelitas, et quod in ritibus ut repræsentationes sisterent, stricte tenerentur, n. 3147. Quod per semen Abrahami, Isaac et Jacobi non intelligatur posteritas eorum, quia omnium pessima gens fuit, sed qui in bonis et veris a Domino, n. 3373. Quod Judæis non detecta fuerint interiora, ne prophanarent illa, et quod ideo quoque hodie teneantur in incredulitate, n. 3398, 3480. Quod Judæi non scire voluerint interna cultus et Verbi, n. 3479. Sed quod usque repræsentare potuerint sancta ac ipsum Dominum, ex causa, quia in sancto externo potuerint esse, n. 3479. Et quod ideo ad hunc diem reservati sint, cum primis quia in sancto cum audiunt Verbum, n. 3479. Sed quod sanctum internum nihil eos afficiat, n. 3479. Quomodo immunda apud eos remota cum repræsentarent, n. 3480. Loquutus sum cum Judæis in altera vita de Verbo, de terra Canaan et de Messia, n. 3481. Quod Judæa sit ecclesia Domini, n. 3654. Quod Judæi usque a patribus suis tales fuerint, ut quisque suum Deum habere vellet, et Jehovam modo quoad nomen coluerit, n. 3732, f. Quod Verbum Judæis prorsus sit oclusum, n. 3769. Quod Judæi ex nomine Jehudah, quod in supremo sensu est Dominus et divinum amoris ipsius, in sensu interno Verbum, tum cœleste regnum Domini, in externo doctrina e Verbo quæ est ecclesiæ cœlestis, ostensum, n. 3881. Quod Jehudah tum etiam gens Judaica cum in ritualibus permansit, repræsentaverint regnum cœleste Domini, et cum deflexerint ab illis ad idolatrias quod tunc repræsentaverint regnum diaboli, ostensum, n. 3881, vide etiam *Confiteri* ex quo Jehudah nominatur, n. 3880. Quod per quatuor filios Jacobi ordine, Ruben, Schimeon, Levi et Jehudam repræsentetur progressus regenerationis cœlestis hominis et per reliquos cum continuatur ad Josephum progressus regenerationis spiritualis hominis, n. 3921, f. Quod peculiare fuerit apud familias ex Abrahamo, ut unaquævis suum Deum agnovit, et quod idolatræ, n. 4208, vide *Abraham*. Quod usque genuinum ecclesiæ per illas potuerit repræsentari, n. 4208. Quod apud Jacobi posteros fuerit repræsentativum ecclesiæ, sed non ecclesia, n. 4281. Quod cultus divinus eorum fuerit modo externus, et separatus ab interno, ita idolatricus, sed quod usque repræsentare possent, et quod ad illum cultum adigerentur per media externa, n. 4281. Quod apud Jacobi posteros non repræsentativa ecclesia, sed repræsentativa ecclesiæ fuerit, n. 4288. Quod repræsentativum ecclesiæ apud posteros Jacobi non prius institutum sit, quam postquam prorsus vastati fuissent quoad interiora, et quod alioquin prophanavissent sanctum, illustratum, n. 4289. Quod Judæi non electi sint, sed quod e contrario acriter institerint ut essent ecclesia, ostensum, n. 4290. Quod tales fuerint ut in sancto externo potuissent esse, absque

J U

interno, illustratum, n. 4293. Quod Judæi ideam de Jehovah habuerint sicut de vetustissimo homine barbæ longæ et nevēæ, qui præ aliis diis miracula possit facere, n. 4299, f. Quod apud Judæos non ecclesia fuerit, sed repræsentativum ecclesiæ, n. 4500 et 4503. Quod in amore corporeo et mundano, et in nullo amore cœlesti et spirituali, n. 4307. Quod circumfusi malis spiritibus, etiam cum in sancto essent, n. 4311. Quod Dominus repræsentative præsens apud illos esset hoc est quod sanctum externum miraculose elevaretur in cœlum, n. 4311. Qualis gens illa fuerit, quod pateat a parabolis Domini, et a pluribus quæ Dominus de illis loquutus, n. 4314. Quod Judæi tales fuerint a primis eorum patribus, et postea, ostensum, n. 4316. Quod malum hereditarium illis tale fuerit ut regenerationem non admitterint, ostensum, n. 4317. Quod succubuerint in tentationibus quæ solum erant externæ, n. 4317, f. Quod extinxerint vera interiora, n. 4429, 4433. Quod non recipere potuissent vera interiora, n. 4433. Quod repræsentativum ecclesiæ in se bonum habuerit, sed quod respective ad posteros Jacobi non bonum habuerit, n. 4444. Cum idolatræ facti fuerint, quod tunc repræsentarint infernaliam, n. 4444. Quod statuta, judicia et leges mandatæ posteris Jacobi fuerint notæ in antiquis ecclesiis, n. 4449. Quod Judæi maxime in externis sint, quia in avaritia, n. 4459, f. Quod in ecclesia apud posteros Jacobi omnia falsa et mala in genere et in specie, n. 4503. Quod posteri Jacobi non recipere possint internum ecclesiæ, n. 4680. Jehuda quod sit contra bonum quodcumque, n. 4750. Quod tales Judæi et quod ecclesia talis repræsentati per Judam Iscariot, n. 4750, 4751. Quod tribus Jehudah abiverit in pejus quam reliquæ tribus, ostensum, n. 4815. Judæi quod originem duxerint ex Canaanita, et ex fornicatione, n. 4818, et quod origo illa involvat apud illos malum ex falso mali, n. 4818. Quod Judæi etiam ex scortatione cum Canaanitide, n. 4820. Quod fuerint idolatræ continue, qui coluerint solum externa, illustratum, n. 4825, et quod hoc ducat ortum ex idolatræ intimo, quod ex amoribus sui et mundi, n. 4825. Quod apud Judæ posteros fuerit falsum mali, seu falsum doctrinale ex malo vitæ, n. 4832. Quod repræsentativa in ecclesia Judaica non fuerint nova, sed prius in antiqua ecclesia, n. 4835. Quod apud Judæos non conjugiale fuerit in utroque sensu, n. 4837. Quod Jehudah sit in genere gens ex Jacobo, in specie quæ ex Jehudah, n. 4815, 4842. Quod internum ecclesiæ non potuerit dari apud gentem Judaicam, causa, n. 4844, 4846, 4847, quam erronea cogitant, qui credunt quod Judæi in fine ecclesiæ convertantur et reducantur ad terram Canaanem, n. 4847, f. Quod Jehudah sit religiosus istius gentis, n. 4864. Quod Judæi considerent interna ecclesiæ non aliter ac falsa, illustratum, n. 4865. Quod conjunctio illorum cum interno ecclesiæ non aliter sit ac cum meretrice, illustratum, n. 4868. Quod conjunctio externi ecclesiæ Judaicæ cum interno sit sicut cum meretrice, et interni cum externo, sicut nurus cum socero sub prætextu leviratus, n. 4874, 4913. Quod apud gentem Judaicam fuerit ecclesia, sed in gente illa nulla, illustratum, n. 4899, 4912. Quod internum ecclesiæ illorum fuerit conjunctum

cum externo, sicut nurus cum socero sub prætextu leviratus; at externum cum interno, sicut cum scorta, n. 4899. Quod externum illis absque interno fuerit, ostensum per doctrinale eorum, quod liceret inimicum odi et immaniter tractare gentes et etiam ex eo quod sic tractaverint, n. 4903. Quod Judæi ex religioso suo etiam affirmant vera interna, cum illa sicut sua spectent, sed quomodo, illustratum per exempla, n. 4911. - Explicatum quod conjunctio externi cum interno fuerit sicut scortatio in gente illa, n. 4911. De inferno crudelium adulterorum ubi tales, qui ex gente Judaica, n. 5037. Quam crudeliter Judæi tractaverunt gentes ex jucundo, n. 5057. Quod Jehudah sit bonum ecclesiae externae, n. 5583. Jehudah quod sit bonum ecclesiae, n. 5603, illustratum etiam, n. 5782, 5794, 5833. Quod Judæorum patres Abraham, Isaac et Jacob coluerint quisque suum Deum, et quod eorum patres in Syria, et quod inde Judæi et Israelitæ tali genio fuerint, n. 5998. Quod filii Israelis in terra Canaan repræsentaverint ecclesiam, et quod gentes ibi infernaliter, et quod ideo devastationi datæ fuerint, et vetitum cum illis foedus inire, n. 6306. Quod apud Judæos modo repræsentativum in externa forma institui potuerit, non in interna, et quod usque per illud tunc fuerit communicatio cum cælo, n. 6304. Jehudah, quod sit ecclesia cælestis et divinum cæleste, n. 6363. Fratres Jehudæ quod sint vera ecclesiae cælestis, n. 6364. Quod Dominus apparuerit populo Israelitico de Monte Sinai secundum quale populi, ita in fumo, nube et caligine, n. 1861, f. 6832. Quod Judæi plures Deos agnoverint et solum nomen Jehovah coluerint, ostensum, n. 6877. Quod apud gentem Judaicam et Israel repræsentativum ecclesiae fuerit et non ecclesia, n. 7048. Quod credatur quod gens Judaica electa sit, quod introducenda in terram Canaanem, etiam a Christianis, causæ plures, loca confirmantia e Verbo, ibi allata, et ex Verbo ostensum qualis illa Gens, n. 7051. Quod Judæi et Israelitæ crudeles fuerint contra hostes, ab experientia perceptum, n. 7248. Quod Judæi corde plures Deos crediderint, n. 7401. Quod Judæi et Israelitæ non meliores fuerint aliis gentibus et nullatenus electi ad cælum tametsi appellentur populus Jehovah, ostensum, n. 7439. Quod Judæis præ omnibus gentibus insiderit corde cultus plurimum deorum, ostensum, n. 8301. Error quod Judæi iterum eligendi, n. 8301, f. Quod Judæi et Israelitæ præ omni alio populo potuerint repræsentare sancta, quia colebant externa ut divina absque interno, n. 8588. Quomodo transibat repræsentativum ab illis primum ad spiritus angelicos simplices qui repræsentant cuticulam, et ab his ad angelos interiores, n. 8588. Quid regnum judicum et regnum sacerdotum, et dein regnum regum; et quod Judæi divisi sint in duo regna, cur, et quid repræsentarunt, n. 8770. Quod obvelata sint interiora apud gentem Israeliticam et Judaicam cum sint tantum in repræsentativis, et quod id fuerit sanctificatio illorum, n. 8788, 8806. Quod Israelitæ fuerint in maximo obscuro quoad vera fidei, et in falsis ex malo vitæ, et quod ideo Dominus apparuerit illis in densa nube, in fumo et in igne super Monte Sinai, n. 8814, 8819, et quod hoc fuerit secundum quale illorum, n. 8819, f. Poster

Jacobi, quod pronissimi fuerint ad colenda externa, et quare, n. 8871. Quod applicuerint statuta divina ad idolatrica, n. 8882. Cum Judæi coluerint alios Deos, quod repræsentaverint infernaliter, n. 9284. Quomodo Israelitæ et Judæi fuerint, quod in externis absque internis, quodque repræsentativum ecclesiae apud illos institutum, non autem ecclesia et quod gens pessima, vide citationes, n. 9320, f. Quod permissum fuerit Israelitis et Judæis destruere gentes quia tales et ipsi gens pessima, n. 9320. Quod filii Jacobi in externo absque interno fuerint, citationes, n. 9380. Quod Judæi in externo essent et non in interno, illustratum, n. 9373, 9381. Quod in humiliatione externa possint esse præ aliis sed usque non erant in interna, illustratum, n. 9377. Quod Dominus omnibus appareat secundum quale amoris eorum, et sit ignis creans et renovans bonis, ignis vero consumens apud malos, ita Judæis, n. 9434. Quod apud Judæos oclusa fuerint interiora cum in sancto, n. 9962. Quod apud gentem Israeliticam et Judaicam omnia fuerint repræsentativa interiorum ecclesiae et cæli, n. 10149. Quod Jehudah tribus esset tribus prima, cum Reuben, Schimeon et Levi maledicti, n. 10335. Quod Israelitæ et Judæi prorsus nihil scire voluerint de internis Verbi ecclesiae et cultus, quia in externis erant separatis ab interno, n. 1096, 10401, 10407. Quod ideo non ecclesia apud illos institui potuerit, sed modo repræsentativum ecclesiae, n. 10396. Collata in unum de Judæis, n. 10396. Quod gens Israelitica in externis posset esse, et in sancto tunc, et contumaciter insistere præ aliis, sed ex amore sui, n. 10430. Quod Verbi sensus externus immutatus et alius factus fuerit, propter gentem Israeliticam, de qua ibi ageretur, illustratum et ostensum, n. 10453, 10461. Interiora gentis Israeliticæ describuntur, n. 10454 ad 10457, et 10462 ad 10466. Quod clausum sit apud Judæos internum, ut per externum sit communicatio, et ne bona et vera interna prophanentur, n. 10492. Quod gentis Judaicæ cultus finem habiturus sit ad finem ecclesiae Christianæ in Europa, n. 10497. Quod internum apud gentem Israeliticam et Judaicam prorsus oclusum sit, n. 10498. Quod communicatio cum cælo miraculosa facta sit per externa cultus eorum, et quod ad id duo requisita fuerint, nempe, quod internum prorsus oclusum esset, et quod in sancto externo possent esse, n. 10500. Quod hoc non potuerit dari apud illos, post adventum Domini, et quod ideo e terra Canaanem rejecti fuerint, illustratum, n. 10500. Quod apud illos, non ecclesia fuerit, sed repræsentativum ecclesiae, n. 10526 et 10531. Quod si internum recluderetur apud illos, perirent, n. 10533. Quod institerint quod apud illos esset Jehovah, et sic ecclesia, propter eminentiam super alios, ostensum, n. 10535. Quod Judæi videant Verbum ab extra, et non ab intra, n. 10549, 10550, 10551. Quod gens Israelitica coluerit Jehovah quoad solum nomen, illustratum, n. 10559, 10560, 10561, 10566. Quod coluerint Jehovah ut eminentiores fierent omnibus aliis in universa terra, n. 10566, 10570. Quod Judæi in sancto externo potuerint esse ex igne amoris sui, seu causa eminentiæ super alios, n. 10570. Quod internum gentis Israeliticæ

fuerit foedum, inde clausum in cultu, causa, ne conspiciant interna, et sic perirent repræsentativa, n. 10575. Quod externum cultus gentis Israeliticæ potuerit communicare cælo miraculose, illustratum per exempla, n. 10603. Quod interiora apud gentem Israeliticam clausa fuerint cum in cultu, quia fœda, n. 10629. Quod Mosche institerit pro populo, ut acceptaretur, per quæ id quod inde factum, n. 10632. De illis qui in interno, qui in externo in quo internum, et de illis qui in externo absque interno, n. 10682, vide *Internum*. Quod gens Judaica quia in externo absque interno non sustinuerit spiritualia et interna quia de Domino, et de amore et fide in ipsum, n. 10694, 10701, 10707. Quod per filios Israelis significantur qui in externis absque interno, n. 10692. Quod gens Israelitica repræsentaverit ecclesiam, sed quod non apud illam ecclesia fuerit; citatum, n. 10698.

JUDICIUM. Quid ultimum iudicium, n. 900, 931, 1311, 1850. Quod iudicium pœna mali, n. 1311. Quid consummatio, n. 1857. De iudicio vide etiam *Consummatio*, *Visitatio*, et *Vastatio*. Quod divino humano et sancto procedenti Domini sit iudicium, n. 2319, 2320, 2321. Quod iudicium sit ex bono et vero, quid iudicium ex bono, et quid ex vero, et quod Dominus nunquam iudicet aliquem ad infernum, n. 2335. De ultimo iudicio, n. 2117 ad 2133. Quod putent venturum cum interitu mundi, et hoc ex Verbo prophetico de novo cælo et nova terra, n. 2117. Quod sit ultimum tempus ecclesiæ, sicut unaquævis ecclesia suum iudicium habuerit, n. 2118. Quod sit ultimum iudicium cuius homini, et quomodo fit, describitur, n. 2119. Quomodo intelligendum, quod Dominus, ubi de consummatione seculi, loquitur, et de mari, sole et luna, stellis, gente contra gentem, n. 2120. Quod instet tempus ultimi iudicii, constare potest ex variis in altera vita, ut ex eo quod mali ex orbe Christiano oppleant mundum spirituum et spheram ejus interioram, n. 2121. Quod qui ex orbe Christiano, plerique inescati amore sui et mundi, sint in dolis, et nihil faciant fidem, n. 2122. Quod hæreditaria mala aucta, et quod æquilibrium incipiat pendere a parte mali, n. 2122. Quod bona et vera e cælo momento vertantur in mala et falsa, n. 2127, 3607. Quod in antediluvianis bonum voluntarium sit deperditum et quod hodie bonum intellectualem incipiat perire, n. 2124. Quales sunt hodie Christiani, repræsentatum per spiritus nigros, per pueros qui pecterentur, per arborem in quam ascenderet vipera, per canem et per mulieres in culina, n. 2125. Quales contra innocentiam, repræsentatum per infantem, quam pessime tractare et occidere vellent, n. 2126. Quod in mundo non appareant tales, sed quod interna eorum talia sint, n. 2126. Quod in altera vita appareat sicut quoddam ultimi iudicii coram malis, n. 2127. Quando societates male confertæ dissociantur quod fit per cohortem spirituum advolantem, quæ dissipat, de quo statu ultimi quasi iudicii, n. 2128. Similiter sunt conflictus cogitationum et ratiocinationum, de quibus, quales sunt, n. 2129. Disputatio num 12 Apostoli super 12 thronis iudicent 12 tribus Israelis, et num alii admittantur in cælum quam qui miserias et persecutiones passi, quomodo illa intelligenda,

n. 2129. Idea ultimi iudicii cum intromittuntur in cælum, processus de lupo, quod recepti, quod introducti, dein in cæli societates admittantur, et quod qui postea veniant, quod non; et quod alii quoque voluerint, quod intellectum, per quod sero venerunt, pulsaverunt, defect oleum, &c. n. 2130. Quomodo intromissi recipiuntur in cælo, quod transeant a societate in alias secundum desideria, n. 2131. Quid quod non indutus veste nuptiali et intraverit, quod sint qui in dolo hypocritico, qui se insinuare possunt in societates cælestes, sed dejiciuntur a semet in aliquid infernum, n. 2132. Glorificatio cælestis Domini audita in immensum, et visa instar radiationis defluentis quæ fit cum in statu tranquillitatis et pacis sunt, n. 2133. Quod justitia prædicetur de bono, iudicium de vero, n. 2235, vide etiam *Consummatio*, tum *Vastatio* ut et *Visitatio*. De separatione bonorum a malis, plura; quomodo se habeat, n. 2438. Quod ultimum iudicium sit finis ecclesiæ apud unam gentem et initium ejus apud aliam, n. 3353, 4057. Explicantur quæ Dominus de ultimo iudicio, seu de adventu ipsius et consummatione seculi docuit apud Matth. XXIV. 3 ad 8, n. 3353 ad 3356. Explicantur quæ in eodem capite, v. 8 ad 14, n. 3486 ad 3489. Explicata quæ in eodem capite a vers. 15 ad 18, n. 3650 ad 3655. Explicata quæ in eodem capite vers. 19 ad 22, n. 3751 ad 3759, et quæ in eodem capite a vers. 23 ad 28, n. 3897 ad 3901. Judicavit me Deus et etiam audivit vocem meam, ex quo Dan dicitur, quod sit supremo sensu. justitia et misericordia, in interno sanctum fidei, in externo bonum vitæ, n. 3921. Explicata quæ in eodem capite vers. 29 ad 31, n. 4056 ad 4060. Quod ultimum iudicium aliquoties fuerit, de quibus, n. 4057. Quod non sit interitio mundi, n. 4059. Quod Dominus toties venerit quoties ultimum iudicium, n. 4060. Explicata quæ in eodem capite a versu 31 ad 35, n. 4229 ad 4231, et quæ a versu 36 ad 42, n. 4332 ad 4335. Quod ultimum iudicium sit rejectio ecclesiæ veteris et instauratio novæ, n. 4333. Quod in hoc orbe quatuor extiterit ultimum iudicium, n. 4333. Quæ in eodem capite a versu 42 ad f. n. 4422 ad 4424, in summa quæ in illo capite, n. 4423. Quod animam credant solum cogitationem, alii quod sit sicut larvæ, alii quod resuscitaturi ultimo iudicio, et tunc eum corpore, de quibus, n. 4527. Quod ultimum iudicium non sit interitus mundi, sed ultimum tempus ecclesiæ prioris et primum novæ, n. 4525. Explicata quæ apud Matth. XXV. 1 ad 14, de ultimo iudicio, n. 4635 ad 4638, quæ Dominus de ultimo iudicio eodem Cap. XXV. vers. 31, 32, 33, n. 4807, 4809, 4810. Quod ultimum iudicium sit cuius cum moritur de quo Dominus apud Matth. ibid. n. 4807, 4808, quæ ibi vers. 31, 32, 33, n. 4954 ad 4959, quæ apud Matth. ibid. a vers. 37 ad f. explicata, n. 5063 ad 5071. Quod iudicium fiat ex vero, n. 5068. Quod ultimum iudicium sit cuius cum moritur, et quod non corpore resurgat, illustratum, n. 5078, 5079. Judicare populum, quod sit verum in suo officio, n. 6397. Videat Jehovah et iudicet, quod sit divina dispositio, n. 7160. Iudicia magna quod sint secundum leges ordinis, ita secundum vera divina, n. 7206. Iudicium quod sit de probis et

J U

de improbis, n. 7206. Quod damnatio et infernum fiat per gradus explorationis, n. 7273, 7295. Quod angeli speciem judicationis habeant, sed quod usque Dominus sit solus iudex, n. 7811. Judicare quod sit dispositio veri, n. 8085. Judicia et leges, quod sint vera, et vera boni, n. 8695. Quod Dominus non iudicet quemquam sed disponat eum, quod secundum receptionem iudicetur, n. 8685. Quod homo iudicetur secundum voluntatem, non secundum acta, quia voluntas est ipse homo, n. 8911. Judicia quod sint vera exteriora qualia in statu civili, ubi ecclesia repræsentativa, ostensum, n. 8972. Quod distinctio inter præcepta quæ sunt vite, iudicia, quæ sunt status civilis et statuta quæ sunt cultus in genere, n. 8972. Quod iudicia sint vera, citatum, n. 9260. Quod iudicia sint vera status spiritualis et verba vera status rationalis, n. 9383. Iudicium quod sit divinum verum doctrina et vita, ostensum, n. 9857, quod etiam sit iudicare ad vitam vel ad mortem, n. 9857. Dies visitationis quod sit ultimus status ecclesiæ in particulari et in communi quando iudicium, quomodo tunc fit, paucis, n. 10510. De Domino apparente in nube humana forma, et etiam in jubare apud incolas cujusdam telluris, et quod spiritus congregati ad dextram et sinistram, et sic separati, n. 10810, et tunc quoque in inferioribus terræ ibi, n. 10811.

JUGE, quod sit omne et in omni, illustratum et ostensum, n. 10133.

JUMENTUM, vide *Bestia*.

JUNCUS, quod sit vile, sed usque a vero derivatum, et in oppositu sensu, n. 6723.

JUPITER, vide *Planeta et Tellus*. Quod Dominus visus spiritibus Jovis qualis eis apparuerat in terra eorum, n. 7173, f. De spiritibus et incolis planetæ Jovis, n. 7799 ad 7813. Quod plura de illis, n. 7799. Quod illi et planeta appareant antrorsum versus sinistram, ad aliquam distantiam, n. 7800. Quod spiritus triplicis generis sint, cum quibus loquutus, castigatores, instructores, et spiritus angelici sancti, qui lucent facie, n. 7801. Quod spiritus loquantur cum incolis ibi, n. 7802, ad hominem veniunt spiritus castigatores, et cum veniunt incutiunt timorem, quales illi sunt describuntur, n. 7803. Veniunt spiritus instructores, n. 7804. Quod spiritus angelici adsint ad caput et regant illos, n. 7805. Quod bina signa videant, antiquum albente facie, in signo ne aliud dicant quam verum, et faciem in fenestra, ut discedant, n. 7806. Quod tunc facies hominis ibi teneatur hilaris et ridens ore patente, regione labiorum prominente, n. 7807. Severius punitur homo si iterum malum facit, n. 7808. Quod spiritus loquantur cum homine, non autem homo vicissim, nisi pauca verba, et quod dicere alicui quod spiritus cum illo loquutus vetum sit, n. 7809. Genera punitionum ostensa n. 7810. Quod angeli speciem judicationis habeant, sed ad apparentiam, n. 7811. Quod spiritus postea veniant qui contraria suadent, ex malis, n. 7812. Quod spiritus applicent se sub sinistra ulna, stridente loquela, et præmittantur ante angelos cum veniunt ad hominem, n. 8021. Loquela angelorum eorum apud me quod primum crassior dein purior, et demum adhuc purior, de qua, n. 8022 ad 8026.

J U

Quod spiritus interloquantur et moneant ut modeste cum angelis agam, n. 8027. Quod secundum ordinem cæli sit ut præmittantur spiritus ante adventum angelorum, ut Johannes Baptista ante Dominum, n. 8028. Quod spiritus auferantur in cælum cum fiant angeli, per equos lucidos quasi igneos sicut Elias, n. 8029. Quod angeli ibi in primo cælo appareant induti cæruleo, et quod color ille ab illis ametur, n. 8030. Quod spiritus illi non habere possint consortium cum spiritibus nostræ telluris, cur, n. 8031. Quod allapsus et influxus spiritus Jovis sit tenuis et suavis, n. 8111. Signa cum dissidia inter illos, radius candidus, vel fasciola, n. 8112. Quod tenuerint faciem meam ridentem et hilarem, et quod illis sit tranquillum et jucundum, n. 8113. Quod illis esset felicitas interior, quia interiora aperte ad Dominum, n. 8114. Quod chori angelici illos maxime oblectent, n. 8115. Quod in tellure illa magna multitudo hominum, quia nutriri possunt, n. 8116. Quod distincti in gentes, familias et domos et non ambiant imperare, nec possidere aliorum bona, n. 8117. Simile fuit antiquis temporibus in nostra tellure, de quibus, n. 8118. Facies incolarum Jovis quod sint pulchræ, n. 8242. Quod credant quod post obitum facies suas majores fieri, n. 8243, et quod tunc ignis cæli facturus faciem eorum, n. 8244. Quod ideo faciem multum lavent et mundent, non ita corpus, n. 8245. Facies incolarum telluris nostræ quod non eis placuerint, n. 8246. Quod facies ridentes et hilares ament, causa, quia tales apud illos, non in solitudine de futuris, nec in cura de mundanis, n. 8246, 8247. Quod ament facies quæ circum labia prominent, quia loquuntur per faciem, n. 8246, 8247. Loquela eorum per facies ostensa, n. 8248. Quod etiam loquelam vocum habeant, n. 8248. Quod antiquissimis nostræ telluris fuerit ea loquela per faciem, et de excellentia ejus præ loquela per voces, plura, n. 8249. Quod Jovis incolæ non ambulent erecti, sed quasi subsulent, n. 8371. Quod semper teneant faciem antrorsum, et nunquam deorsum, n. 8372. Quomodo sedent, n. 8373. Quod libenter velint ut facies appareat, cur, n. 8373. Quod inde spiritus appareant sicut natent, n. 8374. Quod nudi sint, et hoc non erubescant, quia mentes castæ, n. 8375. Cum cubant, quod vertant faciem suam ad conclave, cur, n. 8376. Quod diu comedant, propter sermonem tunc, et quod tunc sedeant super folia ficus, n. 8377. Quod non præparent cibum ad gustum sed ad usum, de qua, n. 8378. Habitacula eorum qualia, intus facies cæli, n. 8379. Tentoria illorum qualia, n. 8379. Quod ultra necessitates nihil curent, ament infantes, n. 8380. Quod illis sint equi magni, sed in sylvis, et pro illis timor naturalis, n. 8381. Quod spiritus joviales infestentur a nostræ telluris spiritibus, n. 8382, 8383. Quod pensitent quid dicunt, cur, n. 8384. Informati de typis, Verbo, doctrinalibus et quid scripta, et sic vulgata, n. 8385. Quod agnoscant Dominum nostrum, quem vocant unicum Dominum, et quod sit homo; quod ipsum viderint in sua tellure, n. 8541. Quod doctrina fidei tradatur ibi a parentibus ad liberos, n. 8541. Sinistre cogitare de unico Domino maxime præcavetur, n. 8542. Quod sit idem cum nostro Domino, ostensum, n.

J U

8543, 8544. Quod non attendant ad scandala in-
jecta a nostræ telluris spiritibus, n. 8545. Quod
omne bonum a Domino, sermo cum illis, n. 8546.
Quod Dominus sit unicus homo, et quod tantum
homines quantum sint ipsius imagines, n. 8547.
Quod sapientia illorum transferatur a parentibus
ad liberos successive, n. 8627. Quod scientias non
curent, quia dicunt quod sint sicut nubes ante
solem et occæcent, n. 8627, 8628. Quod non esse
possint cum spiritibus nostræ telluris, quare, n.
8630. Quod distinguantur ab aliis per suas
sphaeras, n. 8630. Exemplum perceptionis et in-
telligentiæ illorum, ex repræsentatione quomodo
Dominus vertit malum in bonum, n. 8631. Quod
instructi quod Dominus nulli malum faciat, sed
non voluerint admittere, priusquam dictum est
illis quod malum non esset ab angelis illorum, n.
8632. Quod non curent artificialia, n. 8633.
Quod non festos dies habeant sed oriente sole et
occidente, cultum habeant, n. 8633. Loquela spir-
ituum jovialium quod sit intus volubilis, desinens
in murmur, n. 8733, 8734. De sanctis illorum
quales, n. 8735 ad 8740. Quod dicant se dominos
mediatores esse, n. 8735, et quod appellent Domi-
num supremum Dominum, non unicum Domi-
num, n. 8735. Quod dicant habitaculum suprema
Domini esse in sole ac ideo adorent solem, n. 8736.
Quod spiritus instructores et castigatores illos non
adeant, cur, n. 8737. Quod habeant pileum turritum,
n. 8738. Quod in altera vita sedeant ac
luceant ab igne in facie, sed quod usque sint frigidum,
n. 8739. Quod secent ligna, quia sibi tribuunt
meritum, n. 8740. Spiritus joviales qui vocantur
purgatores caminorum, qui, n. 8846. Quod refer-
ant vesiculas seminales, et quod cupiant in
cælum, de quibus, n. 8846, 8847, 8848. Quod
conscientia illis ex exiguo malo, ab experientia, n.
8849. Quod viderim calvitium osseum, quod tale
videant cum morituri, n. 8850. Quod non curent
mortem, quia sciunt se victuros postea, n. 8850.
Quod non ultra 30 annos vivant, causa ex multitu-
dine nimia hominum illius telluris, n. 8851, et
quod in primo flore juventutis sociant conjugia, n.
8851.

JUSTIFICATIO. De justificatione aliquid, n. 2116,
2694.

JURARE. Juramentum cum a Jehova seu Domino
quod sit confirmatio a divino irrevocabilis, osten-
sum, n. 2842. Quod verum divinum quod huma-
num, ita cadat in hominem, qui talis, ut non
aliter credat, n. 2842. Quod juramentum fuerit
per divinum humanum Domini, n. 2842. Quod
permissum jurare per Jehovam, ut repræsentaretur
confirmatio interni hominis, n. 2842, f. Quod
internus homo, qui habet conscientiam, non juret,
minus qui habet perceptionum, n. 2842. Quare a
Domino prohibitum est jurare, n. 2842. Quod
jurare prædicetur de veris quæ intellectus, ita quod
sit intelligere, n. 3037. Juramentum quod sit
confirmatio, et conjunctio, et quod prædicetur de
veris, n. 3375. Adjurare, quod sit cordi esse, n.
6514. Jurare Abrahamo, Iischako et Jacobo,
quod sit status ecclesiæ, qui antiquis, n. 6589.
Jurare quod sit confirmatio veri, ubi explicantur
Domini Verba, quod non jurent per cælum, ter-
ram, Hierosolyman, et per caput, n. 9166.

K I

JUSTITIA, vide *Meritum, Justus.* Quod justitia
spectet bonum charitatis, integritas verum chari-
tatis, n. 612. Quod Dominus justitia factus quoad
humanam essentiam per tentationes et victorias
propria potentia, n. 1813. Quod hoc prædictum
per prophetas, n. 1813. Quod nusquam aliquis
homo ex se justitia fieri possit, n. 1813. Qui vin-
dicant sibi cælum ex propria justitia, quod sint in
judicio Gehennæ, n. 942. Quod Dominus propria
potentia univerit essentiam divinam humanæ et
essentiam humanam divinæ, et sic justitia factus
solus, n. 2025, 2026. Quod justitia prædicetur de
bono, judicium de vero, n. 2235. Quod bonum
et verum et justum et æquum et honestum et decor
se ordine sequantur, et quod super ea conscientia
fundetur, n. 2915. Justitia cum de Domino quod
sit sanctitas divina, n. 3997. Quod sit conscientia
boni et veri moralis et civilis, seu justus et æqui in
naturali, de qua, n. 4167. Quod justus dicantur
qui in bono charitatis et quod credant, et injustos
esse a se, sed justos per appropriationem justitiæ
Domini, 5069. Justitia, justus et justificare, quid
per illa in specie significatur, quod nondum sit
notum, n. 9263. Innocentia quod sit bonum inter-
ius, et justum bonum exterius, n. 9262, 9263.
Quid justificatio et justus, quod sit quod a Domino,
n. 9263. Justificare quod sit absolvere, n. 9264.
Quod unicum bonum quod regnat in cælum et
facit cælum sit bonum meriti et justitiæ Domini
ostensum, n. 9486. Justitia Domini quod fuerit
et sit continua subjugatio infernorum, et reductio
cælorum in ordinem, ex propria potentia, ut et
quod sit glorificatio humani ipsius, ostensum, n.
9715, et quod id etiam sit bonum meriti, n. 9715.
Explicatur Psalm CX. ubi agitur de Domini pugnis
in mundo, n. 9809. Quod divina potentia Domini
sit salvare hominem removendo infernum et quod
illa sit soli Domino, ostensum, n. 10019. Quid
sit quod Dominus redimat hominem per sanguinem
suum in sensu externo, interno et intimo, in hoc
quod sit quod subjugaverit inferna et redegerit omnia
in ordine, et quod homo aliter non salvari potuerit,
n. 10152, et quod hoc factum sit per divinum hu-
manum ipsius, ostensum, n. 10152.

JUVENCUS, vide *Vitulus et Bos.*

JUVENIS. Quod sint intelligentes, seu intelligentia
et inde verum confirmatum, ostensum, n. 7668.

K.

KADESCH, quod vera et contentiones de veris, n. 1678.

Kadesch quid, n. 1958, quod sit affectus veri inter-
ioris procedentis a rationalibus, n. 2503.

KALACH, quid, n. 1189.

KALNEH, quid, n. 1183.

KEDAR. Quod Nebajoth et Kedar sint illa quæ sunt
ecclesiæ spiritualis cum primis apud gentes, osten-
sum, n. 3268. Quod Kedar quæ Arabia sit ex
filio Iischmaelis nominata, n. 3268. Quod Arabes
et Kedares in deserto sint qui non in bono, n. 3268.

KEDORLAOMER quid, n. 1607, 1685.

KESITHÆ, quæ nummi erant; quod sint vera, n. 4400.

KETURAH quid, n. 3237, 3239, 3240, 3241, 3242.

Filii Kethuræ quod sint doctrinalia et cultus regni
spiritualis Domini, n. 3243.

L A

- KIRIATH ARBA** quæ Chebron, quod sit ecclesia Domini, Kiriah arba quoad verum, Chebron quoad bonum, n. 2909, vide *Chebron*.
KITTIM quid, n. 1156.
KUSCH. Quid Kusch seu Æthiopia, n. 116, 117, 1163, 1164, 1166, vide *Æthiopia*.

L

- LABAN**. Quod sit affectio boni in naturali homine, n. 3129, 3130, 3160. Quod Laban in Charane sit affectio boni externi seu corporei; proprie quod sit bonum e communi stirpe collaterale, n. 3612. Laban quod sit affectio boni externi et proprie bonum communi stirpe collaterale, n. 3665, 3778. Quod bonum per Laban representatum non sit genuinum, sed usque inserviat pro introducendis veris et bonis genuinis, n. 3974, 3982, 3986, f. De bono medio quod per Labanem representatur quomodo inservit bonis et veris genuinis introducendis, illustratum, n. 4063. Quod fiat per societates spirituum et angelorum, n. 4067. Laban Aramæus, quod sit bonum in quo non divinum bonum et verum, n. 4112. Quod Laban representet bonum a latere, quale est gentium, quæ in bonis operum, n. 4189, 4206. Quod sit etiam bonum externi seu naturalis hominis, n. 3129, 3130, 3160, 3612, 3665, 3691, 3778, 4112, 4189, 4206, ad quid bonum inservit, n. 3974, 3982, 3986, 4063.
LABIUM. Quod sit doctrina, n. 1286, 1288. Antiquissimæ ecclesiæ homini non fuerit loquela per voces sed per labia et faciem, n. 607.
LABRUM, vide *Labium*. Spiritus ex alio orbe qui loquuti per faciei mutationes, imprimis circum labia, de quibus, n. 4799. Labrum in quo purificatio, quod sit naturale hominis, illustratum et ostensum, n. 4799. De Mari æneo Schalomonis, n. 10235. Quid decem labra juxta templum posita et quid bases illorum significant, n. 10236, vide *Vas*.
LAC. Quod sit cœleste spirituale, n. 2184.
LACERATIO, vide *Discerptio*. Pœna lacerationis, 956.
LACHRYMA, vide *Flere*.
LACTANS quod sit innocentia, n. 3183, vide *Infans*. Lactans et nutrix quod sit bonum innocentia, n. 4563, 6740, 6745. Quid porro nutrix, n. 4563, vide *Nutrix*. Lactantes quod sint recentes nati qui nondum vitam divinam adepti, n. 4378.
LACTATRIX, **LACTENTES** et **LACTANTES**. Quod lactans tum lactans seu lactatrix sit innocentia, ostensum, n. 3183. Lactare et nutrix quod sit insinuatio innocentia per cœleste spirituale, et quoque quod sit malum hæreditarium, n. 4563. Nutrix quod sit insinuatio boni, ostensum, n. 6740. Lactare quod sit insinuare bonum, n. 6745. Terra fluens lacte et melle, quod sit amœnum et jucundum, n. 6857, vide *Mel*.
LACUS. Quod aquæ congregatæ et lacus sint in complexu cognitiones per quas intelligentia, n. 7324.
LÆTITIA, vide *Gaudium*.
LÆVE et **LÆVITAS**, quod prædicetur de vero et de falso, ostensum, n. 3527.

L A

- LAGANUM**, vide *Placenta*.
LAMECH, quod vastatio, n. 406.
LAMPAS. Lampades cum lucernis quod sint veritates quæ lucent a bono, n. 7072. Lampades quod sint spiritualia in quibus cœleste, ubi de decem virginibus, n. 4638. Candelabrum quod sit cœlum spirituale et lucerna quod sit fides cum intelligentia veri et sapientia boni, a solo Domino, ostensum, n. 9548, 9783.
LANA CAPRARUM, quod sit verum boni innocentia, seu verum cœleste, in externo homine, ostensum, n. 9470, vide *Capra*.
LAPIDATIO. Quod sit pœna propter violationem veri, n. 5156, 7456. Quod lapidatio esset propter falsum, suspensio super ligno propter malum, n. 5156. Lapidare in opposito sensu, quod sit violentiam inferre vero divino, n. 8575. Lapidari quod sit puniri quoad vera divina, n. 8799.
LAPIS. Quid lapides pretiosi, vide *Adamas*. Quod lapides sint vera et intellectualia inferiora, n. 643, 1298. Quod lateres sint falsa, quæ finguntur, n. 1296. Quod lapis sit verum, illustratum, n. 3720, vide *Templum*. Lapis super ore putei, quod sit Verbum sic oclusum, n. 3769, 3773, 3789, 3798. Quod lapis sit verum, n. 6426. Quod sit divinum verum quod regno spirituali Domini, et quod lapis Israelis sit divinum humanum Domini, ostensum, n. 6426. Lapis quod sit verum in ultimo ordinis, n. 8609. Altare lapidum, quid, quod significet representativum cultus in genere ex veris, n. 8940, vide *Altare*. Lapidæ cæsi quod sint quæ ex propria intelligentia, ostensum, n. 8941. Cœlum per quod secantur lapides quod sit quod ex propria intelligentia, n. 8942. Lapidæ schoham quod sint vera fidei quæ ex amore, ostensum, n. 9476. Lapidæ impletionum, quod sint bona fidei, seu bona spiritualia, n. 9476. Tharschisch, schoham et jaspis quod sint amor spiritualis veri, seu bonum externum regni spiritualis, n. 9872. Schoham in sensu communi quod sit externum regni spiritualis, ostensum n. 9873. De lapidibus pretiosis, vide *Urim* et *Thumim*. Opifex lapidis quod sit bonum amoris seu voluntarium regeneratis, n. 9846. Quod tabulæ quibus lex inscripta, essent ex lapide, et cur, quia lapis est verum in ultimis, et sensus literæ Verbi, in quo sensus internus, n. 10376.
LAQUEUS. Quod esse in laqueum sit capi a malo suo, n. 7653, quod sit affectatio et deceptio ex jucundis amoris sui et mundi, et quod sit destructio vitæ spiritualis et perditio per ea, ostensum, n. 9348.
LASCIVIA. De lascivæ pœnis, vide *Infernum* et *Adulteria*. Quod amor conjugalium influens secundum receptionem, vertatur in lasciviam et adulteria, n. 2741, 2742. Quod amor lascivus simuletur amorem conjugialem, n. 2742.
LASSUS, quod sit status pugnæ tentationis, n. 3318, 3321.
LATER. Quod lateres sint falsa quæ finguntur, n. 1296, in luto et in lateribus quod sint propter mala quæ invenerunt, n. 6669. Laterificare lateres quod sint fictitia et falsa quæ injiciuntur a malis, n. 7113.
LATITUDO. Quid longitudo, latitudo et altitudo, n. 650. Quod longitudo sit bonum, latitudo verum, n. 1013. Latitudines quod sint vera, n. 3432.

LE

- Quod terra lata spatii sit extensio veri quod est ecclesiae, n. 4482. Quod latitudo sit verum, ostensum, n. 4482. Quod altitudo, longitudo et latitudo, sint bonum, verum et sanctum inde, causa quod extensiones sint respective ad Dominum, ostensum, n. 4482. Longitudo quod sit bonum, latitudo verum, ostensum, n. 9487, et illustratum ab extensionibus in caelis, n. 10179.
- LAMELLA**, vide *Bractea*.
- LATRO**. Quod latrones et piratae delectentur urinosi foetidis, n. 820. De latronibus Judaeis in deserto, n. 940, 941.
- LATUS, LATERA**. Costae cum sunt latera, quod sint vera, et latera bona, quia costae dicuntur de latitudine in caelis, et latera de longitudine, per parum ostensum, n. 10189. Latera quod sint bonum, n. 10190.
- LAVARE, LAVATIO**. Quod lavationes in ecclesia olim significaverint purificationes a sordibus spiritaliter intellectis, quae sunt amorum sui et mundi, ostensum, n. 3147. Quod lavationes essent purificationes naturalis hominis, ostensum, n. 3147. Quod lavare pedes esset purificare illa quae sunt naturalis hominis, n. 3147. Quod lavare pedes etiam esset charitatis, tum humiliationis, n. 3147. Quod lavare pedes solenne fuerit viatoribus et peregrinantibus, causa, n. 3148. Lavationes vestium, quod sint purificationes, n. 5954, f. Lavare quod sit cultus, n. 6730. Quod lavationes olim et baptismum factum significant regenerationem per vera fidei, quia aqua fontana vera fidei, n. 9089. Lavatio quod sit purificatio a malis et falsis, quae vocatur baptizatio, n. 10229.
- LEAH**. Quod Rachel sit affectio veri interni et Leah affectio veri externi, illustratum, n. 3793, 3819.
- LECTUS**. Quod sit naturale, ostensum, n. 6188. Caput lecti quod sit interius naturale, n. 6188. Sedere super lecto, quod sit vertere se ad naturale, n. 6226. Quod lectus tribuatur Jacobo, et quod appareat lectus in quo vir, cum cogitatur de Jacobo, quia lectus est naturale, et quoque Jacob, n. 6463. Lectus quod sit intimum, quando, n. 7354. Lectus quod sit naturale quia inservit spirituali, causa, n. 6185.
- LEGISLATOR**, quod sint vera, ostensum, n. 6372.
- LEGIS PERITL**. Quales legis periti olim, praefatio ad Cap. XVIII. Genesis.
- LEO**. Quod sit verum ecclesiae in sua potentia, et in opposito sensu falsum etiam in sua potentia, n. 6367. Catulus leonis quod sit innocentia et ejus verum, n. 6367. Quod leo sit bonum amoris caelestis, et inde verum in sua potentia, et in opposito sensu malum, n. 6367. Curvare se cum dicitur de leone quod sit in potentiam se mittere, n. 6369.
- LEPRA**. Quod sit prophanatio veri, per parum ostensum, n. 6963. Leprosi qui immundi sunt, sed usque volunt mundari, n. 9209.
- LEVI, LEVITA**. Quod Levi in sensu supremo sit amor et misericordia, in intimo sit charitas seu amor spiritualis, in externo conjunctio, ostensum, n. 3877. Quid et quale ejus, n. 3877. Schimeon quod sit fides voluntate et Levi amor spiritualis seu charitas, et quod in opposito sensu sint falsum et malum, quae ecclesiae deperditae in genere, n. 4497, 4502, 4503. Levi quod sit fides separata a charitate,

LI

- ita contrarium charitatis, n. 6352. Quid sacerdotium Aharonis et filiorum ejus et Levitarum, quod sit opus salvationis Domini, in ordine successivo, n. 10017.
- LEVIATHAN**, quod sit scientificum in communi, ostensum, n. 7293.
- LEVIR, LEVIRATUS**. Leviratum praestare quod sit conservare et continuare illud quod est ecclesiae, ostensum, n. 4834.
- LEX**. Quod lex et prophetae, seu Moses et prophetae sit totum Verbum veteris Testamenti, n. 2602. Cum lex promulgaretur in Monte Sinai, quod praecipua decalogi aliter intellecta sint ab angelis quam ab hominibus, n. 2609, 7089. Leges quod sint omnia Verbi in specie, et in genuino sensu, n. 3382. Praecipua decalogi de honorandis parentibus, in sensu interno quomodo se habet, n. 3690, vide etiam *Legislator*. Quod lex in lato sensu sit totum Verbum, in minus lato Verbum historicum, in stricto sensu Verbum quod per Mosen scriptum est, et in strictissimo praecipua decalogi decem, ostensum, n. 6752. Quod lex divina sit Verbum, ita divinum verum, ostensum, n. 7462. Judicia et leges quod sint vera et vera boni, n. 8695. Praecipua decalogi, quod in se contineant talia, quae sunt in caelo, illustratum, n. 8900. Lex et praecipua quod sint verum in communi et particulari, n. 9417. Quod de Domino dicatur, quod implet omnia legis, quod sit omnia quae in Verbo de tentationibus Domini, et de glorificatione humani, ipsius, n. 10239.
- LIBAMEN**. Quod sit bonum veri, bonum fidei, bonum spirituale, n. 4580. Minchah quod sit bonum caeleste et libamen bonum spirituale, similia panis et vinum in sancta cena, ostensum, n. 4581. Quod libamen in opposito sensu sit cultus falsi, n. 4581. Quod per statuere statuum lapidis, libare libamen super illam, et fundere super illam oleum, repraesentetur progressio glorificationis Domini et regenerationis hominis, a vero ad bonum caeleste, n. 4582. Quod per Minchah quae erat panis et per libamen quod erat vinum significarentur talia, quae ecclesiae, ita bonum et verum, illustratum, n. 10137.
- LIBER**. Quod memoria interior sit liber vitae, n. 2474. Quod antiquae ecclesiae fuerint libri historici et prophetici, illi dicti bella Jehovae, et hi enunciata prophetica, citata a Mose, n. 2686. Scribere in libro quod sit ad-remiscendum, ostensum, n. 8620. Liber vitae quod sit memoria interior, quia ei inscripta sunt quae voluntatis, n. 9386. Liber vitae quod sit internum, et quod quae ibi dicuntur scripta, sint quae a Domino, illustratum et ostensum, n. 10505. Deleri de libro vitae, quod sit perire quoad vitam spiritualem, n. 10505, 10506.
- LIBERTAS**. Quid libertas, quod sit duci a Domino, et quod servitus sit esse sub dominio spirituum diabolicorum, n. 892, 905. Quod omnis reformatio fiat per liberum, et quod nullus homo a Domino cogatur, n. 1937, 1947. Quod omnis cultus erit ex libero, n. 1947. Quod se cogere ad faciendum bonum, et resistendum malo, sit liberum, n. 1937, 1947. Quod in tali coactione et in omni tentatione in qua homo vincit, sit liberum, et quod sic homo donetur a Domino proprio caelesti, n. 1939, 1947. Quid liberum caeleste, et quid liberum in-

fernale, n. 1947. Quod homo feratur per liberum ad jucunda opposita utrinque in amore conjugiali, n. 2744. De libero hominis, n. 2870 ad 2893. Quod liberum omne sit alicujus amoris seu affectionis, n. 2870. Quod liberum infernale sit amoris sui et mundi, liberum vero cœleste sit amoris in Dominum et erga proximum, ita amoris boni et veri, n. 2870. Quod infernales non sciant aliud liberum quam quod est amoris sui et mundi. Si illud perdant non plus vitæ habent, quam infans recens natus, n. 2871. Liberum cœleste, seu a Domino, quod qui in illo, velint suum beatum et felix aliis communicare; de ista communicatione, n. 2872. Quod tantum distat liberum infernale a cœlesti quantum infernum a cœlo, n. 2873, et quod liberum sit vita cujusvis, n. 2873. Qualitas et differentia liberorum, et utriusque distinctio, n. 2874. Quod in libero cœlesti insinuetur bonum vitæ, cui implantatur verum doctrinæ, n. 2875. Quod fit in libero hoc conjungitur, quod in coacto non, n. 2875. Quia nemo reformari potest quam in libero, ideo nusquam liberum quantum apparet, auferatur, n. 2876, 2881. Nisi liberum sit homini, quod non ei insinuari queat a Domino affectio boni et veri, n. 2877, 2878, ita nec regeneratio, n. 2877, 2878, et quia radix boni et veri est in intimo hominis, n. 2879. Quod nihil appareat ut proprium, quam quod ex libero; ideo ut proprium accipiat homo, per liberum introducitur, n. 2880. Quod omnis cultus sit ex libero, nullus ex coacto, n. 2880. Si ex coacto potuisset salvari, omnes salvarentur, n. 2881. Quod homo fortius liberum habeat in pugnis tentationum, quam extra eos, n. 2881. Quod nullus habeat nec habuerit liberum cœleste ex se, sed ex Domino, ne quidem homo, dum in integritate, n. 2882, ut liberum cœleste habeat homo, debet cogitare verum a se et facere bonum a se; sed usque scire et agnoscere quod a Domino, in tali agnitione et perceptione quod sint angeli, n. 2883, 2891. Quod liberum amoris sui et mundi sit prorsus servum, et quod usque liberum vocetur, n. 2884. Quod omnes cogitent et velint ab aliis et sic successive, ita omnes et singuli a primo vitæ, qui est Dominus, n. 2886. Quod mala et falsa nexum habeant cum inferno, vera et bona cum cœlis, n. 2886. Quod nullus vitæ esset homo si non spiritus et angeli apud eum, n. 2887. Quod omne vitæ influat a Domino, comparative sicut ex sole in objecta telluris, n. 2888. Quod non vitam habeant, quam cum vita prior quæ est cupiditas mali et persuasio falsi, extincta sit, et quod tunc primum vita, n. 2889. Quod spiritus mali considerent hominem ut vile mancipium, angeli ut fratrem, et teneant in libero, n. 2890. Qui in bono vivit, et credit quod a Domino verum, bonum et vita, quod donari possit libero cœlesti et pace, at qui non credit, quod feratur in cupiditates et anxietates, n. 2892. Quod omnia mala et falsa ab inferno, et bona et vera a Domino, quod cuius notum esse possit et notum sit, sed quod usque non credant, n. 2893. Quod naturale sit quod in libero relinquatur, verum non ita rationale, n. 3043. Quod Dominus etiam naturale in libero reliquerit, cum humanum suum fecit divinum quoad verum, n. 3043. Quod absque libero nulla conjunctio veri cum bono, ita nulla regeneratio, n. 3145,

3146. Quod verum nequeat conjungi bono, et non regenerari homo nisi in statu libero, n. 3158. Quod omne quod ex voluntate appareat liberum, n. 3158. Quod omnis reformatio et regeneratio per liberum, et quod non possint per coactum, n. 4031, et quod coactum damnosum sit, n. 4031. Quod externus homo debeat esse absque libero ex proprio, subjectus interno, illustratum, n. 5786. Quod homo per spiritus ab inferno et per angelos e cœlo ponatur in æquilibrio, ita in libero, n. 5982. Quod spiritus ex inferno regant hominem, et sicut servum, angeli vero leniter per liberum, n. 6205. Si homo esset in statu ut crederet quod omne bonum et verum a Domino et omne malum et falsum ab inferno quod donaretur pace, et in ipso libero esset, de quo, n. 6325. Quod sphaera communis conatum facienti malum ab inferno, et sphaera conatum facienti bonum e cœlo sit circum hominem, inde æquilibrio et hominis liberum, n. 6477. Quod verus cultus erit in libero, n. 7349. Quod sphaera conatum male facienti ab inferno sit, et sphaera conatum facienti bonum ex cœlis, inter quas æquilibrio, ut homo sit in libero et possit reformari, n. 8209. Quod in libero hominis sit desistere a malo, quia tenetur a Domino perpetuo in conatu illo, n. 8307. Quod penitentia fiat in statu libero, et quod in statu coacto non valent, n. 8392. De statu coacto a quibusdam, n. 8392. Quod fides et charitas implantatæ in libero maneat, non autem in coacto, n. 8700. Quod servi sint qui ex obedientia fidei seu ex veris solum agunt, et non ex correspondente bono, at Domini et liberi qui ex affectione charitatis, n. 8987, 8990, vide *Obedientia*. Quod liberum sit duci a Domino, et servum duci ab inferno, ostensum, n. 9096. De libero hominis, n. 9585 ad 9591. Quod omne liberum sit voluntatis et amoris, et quod id se manifestet per jucundum, n. 9585. Quod servum sit duci ab inferno et liberum a Domino, n. 9586, 9589, 9590, 9591. Quod Dominus luceat hominem per liberum, n. 9587. Quod id maneat quod inseminatur in libero et non maneat quod in coacto, n. 9588. De libero cœlesti et libero infernali, n. 9589, 9590. Quod liberum cœleste sit ex voluntate facere bonum, n. 9591. Quod cultus sit ex libero, ut ei quid approprietur, n. 10097. Quod nisi homo teneatur in libero etiam facere malum, non ei provideri possit bonum a Domino, n. 10777.

LIEN. Quod incolæ cujusdam telluris referant aliquid in liene, n. 9698.

LIGNUM. Quod ligna sint infima voluntatis, et quod secundum qualitatem eorum, n. 643. Quod significant bonum affectionum et malum cupiditatum, n. 643. Sectors lignorum, qui, n. 1110. Findere ligna, quod sit meritum justitiæ et quod ligna sint bona quæ operum et quæ justitiæ, n. 2784. Disponere ligna quod sit meritum adjungere humano divino, n. 2812. Quod lignum sit bonum, illustratum, n. 3720, vide *Domus*. De ligni sectoribus plura ab experientia, n. 4943, 8740. Lignum quod sit bonum, n. 8354. De lignorum sectoribus qui ex tellure Jovis et qui lucem facie, n. 8740. Cædere ligna in sylvam quod sit deputatio de bono ex religioso, et mittere aliquid religiosi in questionem et disputationem, n. 9011. Lignum Schittim quid, vide *Schittim*.

LO

LIMEUS. Quod sit terminatio ex bono ne adeantur et lædantur a malis, n. 9492.

LINGUA. Quod lingua Hebræa apta sit sensui interno, n. 618, vide *Gustus* et *Appetitus*. Quod lingua significet opinionem, n. 1159, 1215, 1216. Quod opiniones spirituum de veris influant in linguam, n. 1159. De lingua spirituum et angelorum, vide *Loquela*. Quod homines ex memoria exteriori sint in linguis vocum, at spiritus ex memoria interiori in lingua universali, n. 2472, 2476, vide *Memoria*. De correspondentia gustus, linguæ et faciei cum maximo homine, n. 4791 ad 4805. Quod lingua in genere respondeat affectioni veri et post modum affectioni boni ex vero, n. 4791. Cur lingua inservit tam nutritioni quam loquelæ, ex correspondentia, n. 4795, nempe quia correspondet affectioni sciendi et affectioni cogitandi et producendi cogitata, n. 4795. Quinam violentiam linguæ inferunt, et quales, n. 4801. Quod plura ex spirituali mundo sint in linguis et vocibus, n. 5075, f.

LINUM et **LINTEA** quibus induti angeli, et quibus Aharon cum ministraret in sancto. Quod sint verum naturalis exterioris, ostensum, n. 7601. Linum quod sit verum externum, n. 9959.

LIS. Litigare rixem quod sit negare, n. 3427. Non contendere quod sit in tranquillo esse, n. 5963. Litigare quod sit contentio de veris vel vera contra falsa defendere et liberare, n. 9024.

LOCUS, vide *Situs*. Qui negant spiritum esse in loco, n. 446. Quod mutationes loci, distantiae, situs sint mutationes status in altera vita, n. 1273, 1277, 1376 ad 1381. Quid abduci a spiritu in alium locum, n. 1884. Quod spatia et tempora nulla sint in altera vita, n. 2625. Quod spatia et tempora significant status, illa status quoad esse, hæc status quoad existere, n. 2625. Quod tempora et loca sint status, n. 2837. Quod spatium et tempus sint status; causa non idea spatii et temporis in altera vita, nec in interno homine, n. 3356. Quod motus sit mutatio status, n. 3365. Quod loca et distantiae sint status, n. 3387. Quod ex idea loci et spatii loquutum sit in Verbo, ostensum, n. 3387. Quod homo non cogitare queat absque idea spatii et temporis, n. 3404. Quod situs in altera vita sit status, ab experientia, n. 4321. Quod loca et spatia in altera vita sint status, illustratum ab experientia, n. 4882. Quod spatia non sint in altera vita sed usque apparentiæ spatii, vivæ oriundæ a mutationibus status in interioribus, n. 5605. Quod tempus et spatium sit status, illustratum, n. 7381. Quod spatia et progressiones in altera vita sint apparentiæ ex mutationibus status interiorum, n. 9440. Quod sic duci possit homo quoad spiritum ad tellures in universo, n. 9440. Quod longinquitas loci sit differentia status, et quod mutationes status sint secundum differentias interiorum, sicut expertus cum ductus a Domino ad tellurem in universo, n. 9967. Quod præsentiae et idæe spatii sint secundum affectiones amorum in altera vita, n. 10146. Quod omnes se vertant secundum amores suos, n. 10189, vide *Amor*. Quod locus sit status, citationes, n. 10578. Quod progressiones in altera vita sint mutationes status interiorum, illustratum, n. 10734. Distantia quod sit diversitas status vitæ, n. 9104.

LO

LOCUSTA, quod sit falsum in extremis, et bruchus malum in extremis, n. 7643.

LOGICA, vide *Philosophia*.

LONGINQUUM. Videre a longinquo, quod sit percipere remote, n. 4723. Stare e longinquo, quod sit remotio ab internis, ita a bono et vero, ostensum, n. 8198. Incurvare se a longinquo, quod sit humiliatio et adoratio ex corde, et tunc influxus Domini, n. 9377, vide etiam *Propinquus*.

LONGITUDO. Quid longitudo latitudo et altitudo, n. 650, vide *Latitudo* et *Altitudo*. Quod longitudo sit bonum latitudo verum, n. 1613, 4482. Prolongari dies quod sit augmentatio boni, n. 8898. Elongatio quod sit dissidentia et aversatio, illustratum, n. 9261. Longitudo quod sit bonum latitudo verum, n. 9487, illustratum etiam ab extensionibus in cælo, n. 10179.

LOQUI et **LOQUELA.** Quod spiritus inter se acute loquantur, n. 322, vide *Dicere*. Quod antiquissimæ ecclesiæ non fuerit loquela per voces, sed per faciem et labia, n. 607. Loquela successit postea per respirationem externam, n. 607, 608. Qualis loquela illarum qui ab antiquissima ecclesia, quod illa tacita, quod moveant labia, et plura, n. 1118. Quod loquela vocum demum successerit, cum respiratione externa, n. 1120. De loquela spirituum et angelorum, n. 1634 ad 1650, quod distincta audita et per organa interiora infuat, n. 1635, quod loquela spirituum mecum e vario loco, et e varia distantia, n. 1640. Quod difficile credatur aliquem loqui cum spiritibus, n. 1634, 1636. Quod spiritus etiam infantes loquantur vernacula hominis, et linguis quas homo callet, n. 1637. Quod loquela spirituum sit idearum cogitationis, quæ discreta, et quod universalis omnium linguarum, quare inter se cum omnibus post mortem conversari possunt, n. 1637, 1757, 1876. Quod loquela spirituum cadat in voces aptas, distincte, sicut cadit cogitatio hominis in voces, n. 1638. Quod spiritus loquantur e memoria interiori, n. 1639. Præstantia loquelæ spirituum, n. 1641. Quod loquela spirituum inter se copiosa sit præ hominis, quia per ideas cogitationis, n. 1639. Differentia loquelæ spirituum, spirituum angelicorum et angelorum, n. 1642. Quod secundum gradus universaliores sint, n. 1642. Loquela spirituum angelicorum, n. 1643. Loquela angelorum, quod ineffabilis, quod quæ pro ideis habeant fines et usus, n. 1645. Quod loquela angelorum cœlestium distincta sint loquela angelorum spiritualium, et quod illa copiosior, n. 1647. Quod loquela angelorum in mundo spirituum appareat etiam instar lucis flammæ, n. 1646. Quod loquela spirituum sit quasi rythmica, quia in societate, n. 1648, 1649. Quod loquela spirituum cœlestium non facile cadat in voces, n. 1759. Quod spiritus medii inter cœlestes et spirituales, imprimis spirituales loquantur, n. 1759. Quod ex loquela sciri possit qualis spiritus, n. 1640. Quod loquelæ spirituum diversitates dentur, sicut hominum, n. 1758. Geniorum malorum loquela extrinsecus fluens, intrinsecus stridens, n. 1760. Quod loquela spirituum interiorum malorum sit fatua et spurca, n. 1644. Loquelæ influxus quasi linearis, n. 1761. Spiritus loquentes per inductas mutationes faciei, n. 1762.

LU

Loquela extraordinaria, undulans, quadruplicata, instar trituranium, intus in se rauca, bifida, rheumatica, tonans sicut plurium, n. 1763. Loquutio per mera representativa, n. 1764. Loquela magica syrenum, quod loqui possint pluribus in locis simul, n. 831. Quia loquela spirituum est universalis omnium linguarum, quod non aliquam vocem nec aliquod nomen enuntiare possint, n. 1876, vide etiam *Idea*. Quod loquela angelorum caelestium sit copiosissima, quia ex affectionibus Verbi formant sibi ideas quasi luces, n. 2157. Quod homines ex memoria exteriori sint in linguis vocum, et spiritus ex memoria interiore, in lingua universali, n. 2472, 2476, vide *Memoria*. Quia lingua spirituum est universalis non Verbum secundum literam percipiunt, n. 2333. Quid dicere et quid loqui, n. 2619. Quod loqui sit cogitare, n. 2271, 2287, vide *Dicere*. Quod loquela ex memoria exteriori fiat per voces; ex interiore per ideas, n. 2470, 2478, 2479. Quod homines statim post mortem veniant in perceptionem representativorum et plura exprimere sensu animi possint momento, quam per horas dum in corpore, causa, n. 3226. Loquela spirituum seu angelorum primi caeli, quod fiat per representationes citas una cum ideis, n. 3342, 3345. Quod idem sit in homine, sed quod hoc nesciat, n. 3342. Quod loquela angelorum secundi caeli fiat etiam per representativa, sed quod sit inexpressibilis et incredibilis, n. 3343, 3345. Quod spiritualia fiant per variationes lucis, caelestia per variationes caloris ita affectionum, n. 3343. Quod homo illam intus in se habeat, n. 3343. Quod loquela angelorum tertii caeli etiam fiat per representativa, sed quod sit ineffabilis, n. 3344, 3345. Quod etiam illa intus in homine sit, n. 3344. Quod loquelae omnes vivant a vita Domini, sed cum differentia secundum gradus et quatenus sunt loquelae, n. 3344. Quod omnes illae loquelae sint una loquela, quia una format alterum, et una inest alteri, n. 3345. Quod angelorum cogitationes et loquelae se habeant sicut exteriora corporum ad interiora formarum, n. 3347. Quod in loquela plura sint quae ex perceptione spiritus, sicut quod visus interiorum, et lux, sit intellectus, n. 3693. De societate dissimilium seu qui dissimiliter agunt et loquuntur, sed similiter volunt et cogitant, n. 4051. Quod loquela angelica sit apud hominem, tametsi id nescit, n. 4104. Quid non loqui ad aliquem a bono ad malum, n. 4126. Quod sit Verbi sensus internus historicus qui inferior et qualis, n. 4373. Quod per plura quae in luce caeli non cadunt in ideas et voces humanas, n. 4609, f. Loquela spirituum tam sonore audita, sicut hominem, n. 4652. Quod spiritus loquantur cum homine, intra illum, n. 4652. Spiritus ex alio orbe qui loquuntur per faciei mutationes circa labia, et quoque circum oculos, n. 4799. Quales qui isthmo in cerebro et gangliis in corpore, quod loquantur dissimiliter, et cogitent similiter, n. 5189. Quod sicut unus possint esse sed loquela varia, n. 5189. Quod in loquela universali qualis est angelica, non spectetur persona sed res, n. 5225, 5287. Quod loquela angelica abstracta sit a personis, cur, illustratum, n. 6040. Quod solum ex sono loquelae et ex una voce audiri poterit qualis spiritus, n. 6616, exempla, n. 6623. Quod cogitatio sit passiva et quoque activa, et quod

LU

haec sit loquens similis loquelae spirituum, quia absque vocibus linguae humanae, illustratum, n. 6987, et quod loquela angelica sit non intelligibilis spiritibus sicut loquela spirituum non est intelligibilis hominibus, n. 6987. Quod loquela angelica sit abstracta a personis, illustratum, n. 7002. Quod loquela angelica sit ineffabilis, non cadens in voces humanas, n. 7089. Quod plurima pars verorum fidei, et honorum charitatis exprimi nequeat vocibus naturalibus, n. 7131. Quod sermo angelicus sit continuus, quia innumerabilia connectuntur, aliter ac sermo humanus, n. 7191. Quod sermo angelicus representet caeli formam, sit concentus, et terminetur in unum, n. 7191, f. De loquela incolarum Martis, quod sit per viam internam per tubam Eustachianam, n. 7359. Quod sit perfectior illorum loquela et quod facies et oculi correspondeant, n. 7360. De simili loquela illorum qui ab ecclesia antiquissima, n. 7351. Quod homo non intelligere possit loquelam angelicam, illustratum, n. 7381. De loquela incolarum Jovis per faciem, n. 8247, 8248, vide *Jupiter*. Loquela per faciem ostendit qualis, n. 8248. Quod antiquissimis fuerit loquela per faciem, de ejus excellentia praeter loquela per voces, plura, n. 8249. Quod loquela per voces successerit, et quod facies tunc mutatae, interiora contracta et exteriora parata ad simulationem, illustratum, n. 8250. Quod in altera vita redigantur ad loquendum sicut cogitant, n. 8250. Cogitatio et loquela angelica quod sit abstracta ab ideis personae, et quod sint in idea rerum, n. 8343. Loquela spiritualium et loquela caelestium qualis, n. 8733. Qualis loquela spiritualis, n. 8734. Quod verum divinum prorsus in alia forma sit in caelis quam in terris et quod in ipsis caelis in diversis formis sit, n. 8920. Quod in loquela humana sint plura ex correspondentiis cum mundo spirituali, n. 8990. Loquela per tubam Eustachianam, tum per labia, faciem et oculos apud incolas telluris cujusdam in universo, describitur, n. 10587. De loquela per faciem et labia desinente in sonorum modificatum per ideas apud incolas telluris cujusdam in universo, n. 10708, vide *Universum*. De loquela cogitativa ad quem usum, quomodo hoc, n. 10709, vide etiam *Universum*.
LORAMENTA, quod sint conjunctio per caelestem amorem, n. 9605.
LORICA, quod sit quod tutum a damno et valide contextum, n. 9916.
LOTH. Quid, n. 1428, 1434, 1547, 1597, 1598, 1698. Quod per Loth represententur illi qui in cultu externo, sed usque in bono, n. 2317, 2324. Quod per Lothum represententur plures status successivi ecclesiae ab illis, n. 2317, 2324, 2422, 2459, Quorum finis est Moabus et Ammon, n. 2317, 2324, vide *Moabus* et *Ammon*. Quod Loth significet bonum, n. 2399, et quidem bonum ecclesiae externae, n. 2371, 2399.
LUCERNA, vide *Lampas* et *Candelabrum*.
LUCRUM, quod sit omne falsum ex malo, quod judicium mentis pervertit, ostensum, n. 9711.
LUCTATIO Dei et valuit, quod in supremo sensu significet potentiam propriam, in interno tentationem in quo vincit et in externo resistentiam a naturali homine, n. 3927, 3928. Quod luctatio sit tentatio, n. 4274.

LU

LUCTUS. quod sit dolor in sensu spirituali, n. 6539, 6540, 6541, 6542.

LUCUS. Quod sit doctrina, n. 2722. Quod antiqui super montibus et in lucis cultum sanctum habuerint, sed postquam colerentur et cultus idolatricus factus, quod prohibitum, n. 2722. Quod etiam sibi fecerint sculptilia luci, n. 2722. Quod antiqua ecclesia habuerit cultum in hortis et lucis sub arboribus, secundum earum representationes, n. 4552. Luci quod sint doctrinalia et quæ intelligentiæ, in utroque sensu, n. 10644.

LUDERE, LUDUS. Quod sit irridere, n. 2403. Quod ludus et chorea sit festivitas interiorum, illustratum, n. 10416.

LUDIM seu LUDII. Quid, et quod sint cognitiones veri, n. 1195, 1231.

LUGERE, vide Luctus. Quid lugere et deflere cum prædicatur de ecclesia, n. 2910.

LUMBI, vide Fenur.

LUMEN, vide Luz. Quidam putans cœli gaudium fore quoddam lumen gloriæ, n. 455.

LUMINARE. Quod luminare majus sit amor, luminare minus fides, n. 30 ad 38, vide *Sol* et *Luna*.

LUNA, vide etiam Sol. Quod sol sit amor et luna fides, n. 30 ad 38. Quod Dominus appareat angelis cœlestibus ut sol, et angelis spiritualibus ut luna, n. 1529, 1530. Inde representatur spirituale per lunam, n. 1529, 1530. Luna visa quæ lunulis cineta, n. 1531. Quod sol sit cœleste amoris, luna spirituale ejus, n. 2495. Quid intellectum per mare, solem, lunam, stellas, gentes, ubi Dominus loquitur de consummatione sæculi, n. 2120, 2495. Quod sol sit amor in Dominum, luna charitas erga proximum, quia Dominus est sol et luna in cœlis, n. 4060. De lunaribus, quod teneant et referant cartilaginem scutiformem, n. 5564. De incolis lunæ, n. 9232 ad 9238. Quod tonent sicut tonitrua, n. 9232. Quod sint parvi, n. 9233. Quod ita tonent, ostensum, et quod ex abdomine, n. 9233, 9234. Unde; quod hoc sit quia ibi alia aethra sphaera, n. 9234. Quod referant xiphoidem cartilaginem, n. 9236. Quod in luna sint incolæ, illustratum, n. 9237.

LUNARES, vide Tellus.

LUPUS. Quid lupi, n. 2130. Lupus quod sit aviditas rapiendi et in bono sensu aviditas eripiendi et liberandi bonos, n. 6441.

LUS. Quod sit recessio, et quod sit cum verum primo loco ponitur et bonum negligitur, n. 3730. Quod sit naturale in statu priori, n. 4556.

LUTUM, quod sit bonum, n. 1300. Quod sit bonum et in opposito sensu malum, ostensum, n. 6669.

LUX, vide etiam Lumen, Sol, Luna, Iris. Quod lux in cœlis a Domino, qui est sol; inde modificationes lucis in objectis, quæ sunt angeli, n. 1053, 1521, 1529, 1530. Quod Dominus sit sol cœlestibus, luna spiritualibus, illustratum in Verbo, n. 1529, 1530, 1531. De luce in qua vivunt angeli, n. 1521 ad 1533. De luce in cœlis, n. 1619 ad 1632, vide *Athmosphæra, Paradisus, Iris, Habitacula.* Lux visa sæpe, n. 1522. Quod mirabilia ex luce in cœlo appareant, cum aperitur visus internus, n. 1532. Quod lux angelorum respective ad lucem spirituum se habeat secundum intelligentiam et sapientiam, n. 1524. Quod lux mundi angelis sint tenebræ, n. 1591, 1783, 1880. Lux

LU

quanta, cum abductus ab ideis particularium, n. 1526. Quod loquela angelorum appareat quandoque in mundo spirituum instar lucis flammæ, n. 1645. Quod lux in mansionibus, n. 1523. Lucidum eorum qui ad oculi provinciam pertinent, n. 1525. Lux in qua vivunt qui ab antiquissima ecclesia, n. 1117. Quod vita cupiditatum appareat ut ignis carbonarius et falsum ut lumen inde, n. 1528. Quod ex phantasia de immateriali sit tenebrosus, n. 1533. Quod spiritus per meos oculos viderint quos cognoverunt in mundo, n. 1880. Quod lux cœli illuminet et visum et intellectum, et quantum et quale lucis tantum et tale intellectus, n. 2776. Quod Dominus ex divino humano illuminet et visum et intellectum spiritualium, n. 2776. Quod sensus internus in luce cœli appareat, non ita in luce mundi, n. 3086. Quod a bono illustratio, sed per verum, n. 3094. Qui solum in luce mundi, quod non capiant illa quæ sunt lucis cœli, n. 3108. Quod sit lux cœli et lux mundi, et quod internus homo visum et intellectum habeat a luce cœli, sed externus a luce mundi, sed quod lux vivificetur per amorem qui est calor spiritualis, n. 3138. Quid spiritualis seu internus homo et naturalis seu externus, quod nempe spiritualis seu internus ex luce cœli sapiat, naturalis seu externus ex luce mundi, n. 3161. Cum verum elevatur e naturali in rationale, quod transeat ab illis quæ sunt lucis mundi in illa quæ sunt lucis cœli, ita ab obscuro in clarum, homo sic in sapientiam, n. 3190. Quod lux sit in cœlo illustrior luce in terra et quod illa ex Domino, n. 3195. Quod Dominus sit lux, ostensum, n. 3195. Quod in luce cœli sit sapientia et intelligentia, n. 3195. Quod Dominus nasci homo voluerit ut lux esse posset illis qui in densis tenebris, qui se non removerunt tantum a bono et vero, n. 3195. Quod amores boni represententur per flammam, veritates autem per lucem, n. 3222. Quod binæ lucem sint, lux cœli a Domino, lux mundi a sole, n. 3222, 3223. Quod lux cœli sit interioris seu spiritualis hominis, lux mundi externi seu naturalis, de qua luce plura, n. 3222, 3223. Quod inter illas lucem sit correspondentia, et quæ existunt in luce mundi quod sint representationes, illustratum, n. 3225. Quantum quis in luce mundi, tantum illa quæ sunt in luce cœli, ei apparent ut tenebræ, n. 3337. Quod imaginatio et cogitatio sint modificationes utriusque lucis, n. 3337. Quod influxus vitæ Domini faciat ut vivant, n. 3337, f. Quod angeli in luce et calore sint, et quo plus in illis eo plus in intelligentia et sapientia, n. 3339. Quod in infernis etiam sit lumen, sed fatuum, n. 3340, vide *Caligo.* Quod in altera vita omnis lux a Domino et omnis umbra a proprio, et quod inde variegationes, n. 3341. Qui in sola fide, quod appareant in nivea luce, sed hyemali, quæ in tenebris vertitur cum approximant versus cœlum, n. 3412, 3413. Quod amores sui et lucris inducant tenebras quæ lucem extinguunt, n. 3413. Quod apparentiæ in altera vita sint equidem apparentiæ, sed vivæ, ita reales, quia a luce cœli, quæ est sapientiæ et vitæ a Domino; et quod quæ a luce mundi non realia respective nisi quatenus conjunguntur cum illis quæ sunt lucis cœli, n. 3485. Quod Dominus sit sol cœli et quod inde lux in qua intelligentia, et calor in quo amor, et quod inde cor-

LU

respondentia, n. 3636, 3643. Quod cœlum in luce et calore sit, infernum in caligine et frigore, n. 3643. Lucis variationes per Urim et Thuumim, n. 3862, vide *Urim*. Quod lux in altera vita in se habeat intelligentiam et sapientiam, n. 3993. Quod lux cœli nunquam extinguatur, sed semper luceat, sed quod appareat obscura et ut extingueretur apud illos qui in contrariis sunt, n. 4060. Quod ante adventum Domini lux a divino per cœlum, post adventum Domini lux divina a divino humano ipsius, n. 4180. Quod lux vera sit et lumen fatuum, qui in bono quod in illustratione a luce vera sint, qui autem in malo quod in lumine fatuo sint, illustratum, n. 4214. Qui in luce cœli sunt illi in intelligentia et sapientia, non qui in luce naturali, nisi quantum lux cœli in bono influit, n. 4302. Quod visus oculi correspondeat intellectui, et quod binæ luces, de quibus, n. 4405. Quod lux intelligentiæ sit quæ influit per internum hominem, et occurrit luci quæ per externum hominem et per oculum intravit, n. 4408. Quod correspondentia visus oculi sit cum veris quia hæc sunt intellectus et nihil non se referat ad bonum et verum, n. 4409. Quod visus oculi sinistri correspondeat veris fidei, et oculi dextri bonis fidei, causa, n. 4410. Quod humores et tunicæ oculi cum singulis respondeant, n. 4411. Quod lux cœli in se habeat intelligentiam, n. 4413. Quod lucis differentia in cœlis totidem sint quot societates et quot angeli, n. 4414. Quinam oculi tunicam repræsentant, n. 4412. Qualis lux illis qui confirmaverunt se in veris, et tamen vitam mali egerunt, seu qui in fide persuasiva sunt, de qua re, n. 4416. Quod lux in altera vita sit, et illa a Domino, et quod in luce, intelligentia, experientia, n. 4415. Quod verum nunquam conjungi possit cum malo sed cum bono, ostensum a luce, n. 4416. Quod mali etiam vivant a Domino, sed quod vita illa sit mors spiritualis, ostensum quales apparent ut lumen ex igne carbonario, n. 4417. Quod inferna dicantur esse in tenebris, quia in falsis, de quo lumine eorum ibi, n. 4418. Qualis apparet intelligentia ex proprio et intelligentia ex divino, ostensum per luces, n. 4419. Continuatio de correspondentia visus oculi et lucis in maximo homine, n. 4523 ad 4533. Quod visus oculi correspondeat visui intelligentiæ et inde veris fidei, et hoc quia lux mundi luci cœli, n. 4526. De luce cœli quod supersit luci mundi, experientia, n. 4527. Quod de infernis prædicentur tenebræ, at quod illis sit lumen, sed sicut lumen ex igne carbonario, quod ut tenebræ fit ad præsentiam lucis cœli, n. 4531. Quod qui in inferno appareant in lumine suo sicut homines, sed inspecti ab angelis, ut diaboli, et monstra, et unde id, n. 4532. Qualis progressio versus interiora apparet manifeste in altera vita, ut a nimbo in lucem, n. 4598. Quod per plurima quæ in luce cœli, non cadant in ideam et voces humanas, n. 4609. Quod falsa et mala ecclesiæ coram divina luce in cœlo appareant qualia sunt, non autem inter illos qui in illis sunt, illustratum ab experientia, n. 4674. Qualia monstra apparent infernalis in luce cœli, experientia, n. 5057, 5058. Quod vera luceant in altera vita, de quibus, n. 5219. Lux cœli quod ex divino vero millies candidior sit luce mundi, n. 5400. Quod lux sit in inferno, sed

MA

quod vertatur in tenebras et caliginem ad lucem cœli, n. 6000. Quod vitam hominis faciat lux spiritualis et calor spiritualis, de quibus illustratum, n. 6032. De statu cum homo est in lumine sensuali, n. 6310, 6311, 6312, 6313, 6314, vide *Sensuale*. Cum homo elevatur a sensualibus, quod in lumen mitius veniat et tandem in lucem cœlestem, n. 6313. Quod homo qui elevatur, quod est per bona fidei, alternatim sit in hoc et in illo lumine, et quod ita elevetur a Domino, n. 6315. Quod percepta illuminatio intellectus a luce cœli, n. 6608. Quod lux mundi ruitet apud malos, et quod lux cœli illis sit caligo, sed quod apud bonos lux cœli sit candida et fiat magis et magis, et lux mundi obscura, apparent ibi vera, n. 6907. Quod magna lux aliquibus visa, n. 7174. Lumen in inferno quale, quod ad præsentiam lucis cœli fiat caligo, n. 7870. Quod lux cœli sit caligo illis qui in falsis, illustratum, n. 8197. Comparatio cum sole et luce mundi, quale est divinum bonum divini amoris Domini et quale est verum quod inde procedit, n. 8644. Quod illuminatio communis intellectus a luce cœli erit, sicut illuminatio oculi a luce mundi, ut appareant objecta, n. 8709. Quod visus ex luce cœlesti pro objectis habeat spiritualia, civilia et moralia, n. 8861. Quod divinum verum quod a Domino, seu quod lux, faciat intellectuale, n. 9399, et quod calor lucis det vitam voluntati, n. 9401. Quomodo divinum verum procedit a divino humano Domini, et influit, illustratum per circulos radiosos, qui sunt spheræ lucis, n. 9407. Quomodo homo elevatur in illam lucem, n. 9407. Quod lux sit a Domino et quod illa sit divinum verum ex quo fides, intelligentia et sapientia, citatis, n. 9548, 9684. Quod ex luce mundi non videri queant quæ in luce cœli, quia sunt caligo, n. 10227. Quod lux in cœlo sit ex divino humano Domini, ostensum, n. 9571, f. Lux in intimo cœlo quod sit flamma, quia illi qui ibi sunt in bono, in medio seu secundo cœlo quod sit candida, quia in vero, n. 9570. Quod realis lux illuminet intellectum, n. 10569.

LUXARI quid, n. 4278.

LYBIA, quid Puth aut Lybia, n. 1163, 1164, 1166.

LYMPHATICA, vide *Chylus, Mesenterium*.

M.

MACHÆRA, vide *Gladius*.

MACHALATH filia Ischmaelis filii Abrahami quod sit affectio veri ex origine divina, n. 3687.

MACHANAIM quod sint bina castra, ita utrumque cœlum, n. 4237.

MACHINARI quod sit ex pravo animo velle, n. 4724.

MACHIR quod sit verum ex bono, ostensum, n. 6584.

MACHPELAH quod sit fides quæ in obscuro, n. 2935, quod sit regeneratio, n. 2970. Spelunca agri Machpelah quod sit regenerationis principium, n. 6548. Spirituale quod latet in eo est causa cur toties repetatur de spelunca Machpelah, n. 6551.

MACTARE quod sit bonum naturalis quia involvit id quod mactatur, nempe juvenum, bovem, hircum, &c. n. 5642, mactare bestiam sacrificii quod sit preparatio ad sanctificationem, n. 10024.

MACTRÆ quod sint jucunda affectionum, tum cupiditatum in externo naturali, n. 7356.

M A

MACULOSUM quod sit verum cum quo mixtum falsum, n. 3993, 3995, 4005.

MAGIA, vide *Prestigiatrix*. Magi in bono sensu sunt scientifica interiora et sapientes scientifica exteriora, ostensum, n. 5223. Et in opposito sensu, qui perverterunt spiritualia, n. 5223, quod magia sit perversa applicatio talium quæ sunt ordinis in mundo spirituale, n. 5223 ad f. Magica quod fiant per abusum correspondentiarum, n. 6052, quod per Ægyptum significantur scientifica contraria veris ecclesiæ, est quia verterunt scientifica ecclesiæ in magica, n. 6692. De hieroglyphicis et magicis Ægyptiorum, n. 6692. Quod ad magiam proni qui sibi adscribunt omnia et artes malas excogitant ad perveniendum ad honores, n. 6692. Quod magis assignentur baculi sit ex representativis in altera vita, n. 7026. Quod apud Ægyptios ecclesia representativa fuerit, patet ex eorum hieroglyphicis et magicis, n. 7097. Quod magiam addiscant in altera vita qui in mundo excogitaverunt et machinati sunt artes plures per quas proximum fefellerunt, n. 7090. Quod præstigia et magia addiscantur in altera vita a pluribus ab illis qui ex astu excogitaverunt artes defraudandi alios et omnia propriæ prudentiæ tribuerunt, n. 7295. Præstigiæ, incantationes et magia quod sint abusus ordinis divini, qui abusus, quomodo fit, illustratum, n. 7296, 7337. Quod præstigiæ et incantationes sint artis sistendi vera ut falsa ac falsa ut vera, n. 7297. Quod magi inducere possint hebetudinem apperipiendi vera, quomodo, n. 7298. Quod magis auferatur tandem potentia exercendi magica, n. 7299, imitari divina ex studio et arte quid, illustratum ex imitatione phantastica apud spiritus; sed ita apparent in externis, in internis autem sunt fœdi et diabolici, n. 10284, 10286.

MAGNUM, quod prædicetur de bono, numerosum de vero, n. 2227, quid in cœlo magnum esse et minimum esse, n. 3417.

MAGOG, quid Gog et Magog, n. 1151.

MAJOR NATU, quod sit bonum, et minor natu verum, n. 3296, quod major sit externum quia prius dicitur; minor autem internum, quia deinceps, n. 3819.

MALCHIZEDECH, quod sint cœlestia interioris hominis apud Dominum, n. 1725.

MALEDICERE, quod Dominus nulli maledicat, sed omnium misereatur, n. 245, 592, 1093, 1874. Maledictus quod sit se avertere a cœlesti et convertere ad corporeum, n. 245, 379, 1423. Maledictio quod sit disjunctio seu aversio a bono, n. 245, 379, 1423, 3514, 3530, 3565, 3584. Maledicti quod dicantur qui se averterunt, n. 5071, non maledicere Deo quod significet non blasphemandum veris divinis, n. 9221.

MALEFACERE, non malefacere cum prædicatur de Domino, quod sit non impedire posse, n. 4078.

MALITIA, de malitiosissimis sub calcaneo pedis profundius, quales ab experientia, n. 4951, malitiosi qui sedent in camera intermedia, n. 4951, f.

MALUM. Malefacere, vide *Peccatum*. Quod malum se puniat ex lege æquilibrii, n. 696, 697, quod mala et falsa remaneant apud hominem tametsi regeneretur, n. 865, 868, 874, 887, 894, quod homo detineatur a malo et falso valide, n. 929, quod puniatur propter mala actualia, non heredi-

M A

taria, n. 966, quod homo non sit nisi malum, quare non dominari potest super malum, n. 987, qui absque charitate, nihil nisi malum cogitat de proximo, et malum observat, n. 1079, 1080, 1088, quod non separetur malum ab homine et angelo, sed quod detineatur a malo, n. 1581, quod spiritus mali non possint aliquid mali et falsi excitare apud infantes et simplices corde, n. 1667, mala ex falsis tum falsa ex malis, n. 1679, qui malum cogitant de aliis, sunt inter infernales, qui vero bonum, inter cœlestes, n. 1680, quod non liceat spiritibus malis falsa loqui nisi ex malo, quod eorum vita est, n. 1695, quod nulla potentia Domino ex malis spiritibus sed ipsi solum ex bono, n. 1749. Quod malum habeat secum consumptionem, unde, n. 1857, et quod in malo sit pœna ejus, n. 1857, vide etiam *Peccatum*. Quod omnia mala adherant homini post mortem, aliter vero apud illos qui in illis vivunt, et aliter apud illos qui in charitate, n. 2116, quanta mala sunt hodie in altera vita patet ab illis qui a christiano orbe, n. 2121, 2122, vide *Judicium*. Quod hodie bonum et verum vertantur momento in mala et falsa, in mundo spirituum, n. 2123, quod mala separentur a bono apud eos qui elevantur in cœlum; et bonum a malo apud eos qui se ferunt in infernum, n. 2256, quod bona et mala apud hominem separentur, si non, quod puniatur homo, n. 2269, quod infantes non sint nisi malum, n. 2307, 2308, quod detineatur a malo vi forte a Domino, n. 2406. Quid et quale malum falsi, n. 2408, quod bonum ac verum a Domino tantum influant quantum removeantur mala et falsa, n. 2388, 2411. Si bonum et verum formant rationale et naturale quod tunc homo fit imago cœli; si autem malum et falsum, tunc fit imago inferni, n. 3513, quod malum non approprietur homini si credit quod malum influat ab inferno et bonum a Domino, et si se duci patitur a Domino, n. 4151, quod mala apud hominem sint quæ sua culpa, quæ confirmavit apud se, mala non sua culpa quæ ab aliis illata non confirmaverit, de quibus, n. 4171, 4172. Quod omne malum remaneat apud hominem, tametsi regeneretur, n. 4564. Quod in altera vita omnia et singula vitæ cujusvis pateant, n. 4633, quod malum ex falso mali sit ex falso doctrinali, atque hoc malum precludat viam ad internum hominem, illustratum, n. 4818, quod malorum genera sint innumera et appareant coram angelis, n. 4818, f. malum quod sit contra ordinem divinum, n. 4839, quod malum effluat ab intentione seu fine, n. 4839, quod malum sit disjunctio et quod sciatur quid malum si studeatur scire quid amor sui ac mundi, n. 4997, quod mala sint quæ occultant Dominum, n. 5696, quod malum sit aversio, ita retribuere malum pro bono, n. 5746, quod malum tribuatur Domino, cum sit ab ipso homine, n. 2447, vide *Ira*. Quod Dominus irascatur et malum faciat, quod sit fallacia, cum sit homo qui id facit; vera, quæ id docent, communi explicantur, n. 6071, quod homo se in infernum conjiciat cum mala facit ex consensu, demum ex proposito, demum ex jucundo affectionis, quod inde aperiat sibi infernum, n. 6203, quod malum inde pertinaciter inhereat, n. 6203, quod malum quod intrat in cogitationem, non noceat, sed quod transeat in voluntarium et in

M A

actum, n. 6204, quod malum approprietur homini est quia credit quod cogitet et agat ex se, si aliter non imputaretur, n. 6206, quod malum sit infernum, n. 6279. Tametsi omnia influant quod usque reus fiat homo, quia appropriat sibi malum per quod credit quod a se id faciat, n. 6324, si aliter crederet, quod ei malum non appropriari posset, n. 6325, quod in malo sit poena, ab experientia, n. 6559, quod tribuatur Domino malum, cum tantum hominis est et quod existat ex perversione vitæ quæ influit a Domino, n. 6991, vide *Ira*. Quod Domino tribuatur ira et malum, ostensum ob quas causas tribuitur, n. 6997, quod interiora malo spurca sint, utcunque appareant aliter exterius, illustratum, n. 7046, in malum quod damnatio, n. 7155, malefacere quod sit permittere ut infestentur a falsis et vi lædantur, n. 7165, 7168, quod nemo sciat quid malum, nisi sciat quid amor sui et mundi et quod malo sciatur falsum, n. 7178, quod non sciatur quid infernum, nisi sciatur quid malum, n. 7181, malum falsi quid ab exemplis, n. 7272, quod malum tribuatur Jehovahi in sensu literæ, cum tamen natum sit ex homine, n. 7533, quod mala et falsa plurimum generum et specierum sint, n. 7574, quod in falsis sint qui in malis vitæ, aive hoc sciant sive non sciant, n. 7577, quod ab homine malum, quia homo id bonum, quod influit a Domino, vertit ad se, et loco quod Dominum et quæ Domini sunt in omnibus et singulis intueretur, semet intueatur, n. 7643, 7679, 7710, quod mali devastent seipos, cum influit cælum, quod Dominus jugiter ordinat, et quod mala et poenæ sint conjuncta, n. 7643, quod antiqui tribuerint malum Jehovahi propter simplices, illustratum, n. 7632, quod a Domino nihil mali, illustratum, n. 7877, quod a Domino nihil nisi quam bonum, sed quod omne malum ab ipsis qui in malo sunt, illustratum n. 7926, quod malum vitæ in se habeat falsum quod se manifestat cum cogitatur de veris et de salute, si verum est tunc falsificatum, n. 8064, quod Dominus appareat cuique secundum quale hominis, nempe ut diræ tenebræ malis, et ut lux bonis, n. 1861, f. 6832, 8197, quod homo teneatur in bono et vero et quod tunc removeantur mala et falsa, quia Dominus in bono et vero est præsens, illustratum, n. 8206. Quod malum suam poenam habeat et bonum suam remunerationem in altera vita, et quod sit lex talionis, illustratum, n. 8214, 8223, 8226. Quod malum poenæ seu talionis, non a bonis sed a malis, illustratum, n. 8223. Quod a divino nihil mali, sed ab ipsis, illustratum, n. 8227, 8228, quod in falsis ex malo conjecti sint in infernum ex sola præsentia Domini, illustratum et ostensum, n. 8265, quod falsa ex malo sint gravia et delabantur sicut lapis, illustratum, n. 8278, 8279, quod mala sint gravia et delabantur in infernum et quod falsum non ex se sed ex malo, n. 8298, quod cum mali sibi mutuo malum faciunt, appareat sicut a divino, sed quod sit fallacia sicut aliæ fallaciæ, de quibus, n. 8282, quod in libero hominis sit abstinere a malo, quia tenetur in bono a Domino, perpetuo in conatu illo, n. 8307, quod origines mali sint amor sui et mundi, de quibus, n. 8317, quod ira tribuatur Domino, cum tamen sit apud hominem, n. 8483, quod Dominus vertat malum in bonum demonstratum representationi-

M A

bus jovialium, n. 8631, quod a Domino nihil mali, n. 8632, vide *Ira*. Quod in altera vita omnes remittantur ad sua interiora, ideo in sua mala, n. 8870, f. mala ex intellectu et non voluntate tum quæ ex intellectu et voluntate simul, n. 9009. Cur antiqui simplices malum tribuerint Deo, n. 9009. Quod bonum sit conjungendum cum sua remuneratione et malum cum sua poena illustratum a lege ordinis, de qua, n. 9049, quod internus homo apud illos qui in malo et inde falso sunt, clausus sit supra et apertus infra, n. 9128, f. quod inde pateat quod mala et falsa non sint a Domino, n. 9128, quod ira et malum sint ab homine et non a Domino quamvis Domino tribuantur, vide citationes, n. 9306, quod mala apud hominem remaneant, sed quod removeantur, vide citationes, n. 10057, f. quod purificandus homo a malis ut recipiat bonum a Domino, ostensum, n. 10109, quod malis et falsis prorsus nulla potentia sit, illustratum et ostensum, n. 10481, quod quantum falsa ex malo removeantur, tantum multiplicentur vera ex bono, illustratum, n. 10675.

MALOGRAMATA, quod sint scientifica boni, ostensum, n. 9552, 9918.

MAMRE. Querceta Mamre quod sit interior perceptio, n. 1616. Quid querceta Mamre, n. 2144, 2145. Quod mamre sit quale et quantum rei cui adjungitur, n. 2970, 4613.

MANE, vide *Dies*, quid vespera et mane, n. 22, quid mane in sensu interno, n. 2333, quod Aurora et mane sit Dominus, regnum ipsius, quod est ecclesia, in sensu universale cæleste amoris, ostensum, n. 2405, quid mane, sol, luna, stellæ quæ significant ubi de ultimo judicio, n. 2120, quod mane significet statum pacis et innocentia, etiam Dominum et regnum ipsius, n. 2780. Quod pax in cælis se habeat instar auroræ in terras, n. 2780. Mane surgere in matutino, quod sit illustrationis status, n. 3458, 3733. Mane quod sit revelatum et clarum, n. 5097. Mane illuxit quod sit status illustrationis, n. 5740, quod in cælo sint mane, meridies, vespera et diluculum, sed spirituales, n. 5962, quod Aurora sit conjunctio boni postquam tentatio desiit, n. 4283. Status mane quod sit esse in vero et bono in libero, n. 7218. Matutinum quod sit elevatio, n. 7306. Surge mane in matutino quod sit elevatio ad attentionem cum de malis, n. 7435, 7538. Mane factum quod sit cælum in ordine, n. 7681, non relinquere ad mane de Agno Paschali quod sit status illius duratio ante statum elevationis in cælum et illustrationis ibi, n. 7860. Mane quod sit status caliginis et interitus malo, et status illustrationis et salvationis bonis, ostensum, n. 8211, tum quod sit ultimum tempus ecclesiæ, et primum novæ, seu ultimum judicium, ostensum, n. 8211. Mane quod sit principium status novi, n. 8427, quod tempore mane spirituale sit in claro et naturale in obscuro, vice versa tempore vesperæ, n. 8431. Cum mane est, tunc in amore sunt, cum meridies, quod in luce seu in vero, n. 8426. Mane quod sit status boni amoris, causa, n. 8812, quod non pernoctabit adeps testi ad mane, sit quod bonum cultus non ex proprio, sed a Domino semper novum, n. 9299. A vespera usque ad mane coram Jehovah quod sit jugiter in omni statu, illustratum, n. 9787, relictum ad mane quod sit bona spiritualia et cælestia non

M A

conjuncta ad statum novum, n. 10114, mane quod sit status novus, quod sit alter status apud hominem cum vetus ecclesiae desinit, status amoris in caelo et status novae ecclesiae in terra, n. 10114, relictum ad mane non comedendum, quod sit non commiscendum cum proprio, n. 10115, quod sit prophatio, n. 10117, Mane quod sit status amoris et lucis in interno homine, illustratum et ostensum, n. 10134. Gallinaceum quod sit mane, ostensum, n. 10134. Mane quando involvit etiam meridiem, et vespera etiam noctem, n. 10135. Surgere mane quod sit elevari et in opposito sensu deprimi, quia mane in opposito sensu est cum in amoribus infernalibus sunt, et tunc in odiis, n. 10413, quod status mutationes in altera vita se habeant sicut tempora diei in mundo, n. 10605.

MANIPULUS quod sit doctrina in qua verum, ostensum, n. 4686, 4687, quod manipuli et fasciculi in Verbo sint series in quas vera apud hominem disposita sunt, ostensum per loca modo citata, n. 10303, vide *Fasciculus*.

MANNA, quod sit bonum spirituale seu bonum veri in sensu supremo Dominus, ostensum, n. 8464, quod man dictum ex incognito, quia non scitur a non regeneratis quid bonum veri, n. 8462.

MANSIONES, vide etiam *Societates*.

MANTICA, vide *Saccus*.

MANUS, vide *Dextra*. Quod per manum significetur potentia et inde confidentia, n. 878. Cum de Jehovah quod sit omnipotentia, n. 878, quod inde ritus inaugurandi et benedicendi per manuum impositionem, n. 878, quod potentia, ita manus praedicetur de vero, n. 3091. Sedere a dextris, quod sit status potentiae, n. 3387, vide *Dextra*. Quod manus praedicetur etiam de bono quia omnipotentia quae vero est a bono, n. 3563. De veniente in manum quod sint quae providentiae, ita divina, n. 4262. De correspondentia manuum, brachiorum et humerorum cum maximo homine, n. 4931 ad 4937, qui correspondent manibus, quod sint qui potentes per fidei verum a bono, ita quod manus sint potentiae, n. 4931. Sub manum alicujus quod sit ad dispositionem, n. 5296. Tollere manum quod sit potentia in spirituali, et extollere pedem potentia in naturali, n. 5327, 5328. Dare super manum quod sit confidere ut et quantum in sua potentia, n. 5544. Ponere manum super capite in benedictionibus, quod sit rituale antiquo, quia caput est ubi intellectuale et voluntarium, corpus autem ubi actus et obsequium, n. 6292, vide etiam *Potentia* tum *Humerus* et *Brachium*, quod manus sit potentia procedens a divino rationali Domini ita interna, at baculus quod sit potentia procedens a divino naturale ipsius, ita externa, n. 6947, per manum mittere quod sit mediate, n. 6996. Baculus quod sit potentia naturalis, manus autem potentia spiritualis, n. 7011. Manu forti quod sit omni vi et potentia, n. 7188, 7189. Manus Jehovah contra aliquem, quod sit plaga, punitio, tum vastatio, n. 7502, quod brachia cum humeris, manibus, et digitis sint potentiae, n. 7518, quod sedere a dextris Dei sit omnipotentia, n. 7518, extendere manus versus caelum ut et baculum, quod sit advertentia et appropinquatio caeli, n. 7568, 7572. Expandere palmas ad caelum, cum fit pro alio, quod sit intercessio, n. 7596, quod loqui per

M A

manum alicujus sit medio illo, seu mediate, ostensum, n. 1619. Extendere manum quod sit dominium potentiae, in supremo sensu illimitata potentia, et quoque attendere, n. 7673. In robore manus Jehovah, quod sit ex divina potentia Domini, n. 8050, etiam manus robusta, n. 8069, quod manus sit voluntas, n. 8066. Manus excelsa quod sit potentia divina, ostensum, n. 8153, quod dextra Jehovah sit omnipotentia et praedicetur de Domino quoad divinum verum, ostensum, n. 8281. Pugnus quod sit plena potentia per verum a bono, et per falsum a malo, ostensum, n. 9025. Sub manu sit sub intuitione, n. 9035, in manum quod sit apud illum quia quod in potentia apud illum, ita ipse; ita sedere ad dextram patris cum de Domino quod sit ipse pater, n. 9133, ponere manum cum aliquo, quod sit obedientia, n. 9249, implere manus quod sit representare Dominum quoad verum, n. 9955. Impletio manus quod sit inauguratio ad representandum divinum verum a divino bono Domini et potentia, ostensum, n. 10019, imponere manus super caput bestiae quae sacrificanda, quod sit representativum receptionis divini boni et veri, n. 10023, quod manus sit potentia et quod praedicetur de veris ex bono, et quod sit quicquid apud hominem ita totus homo, citatum, n. 10019. Pollex manus et digiti manus quid, n. 10062, vide *Pollex* et *Digitus*. Implere manum quod sit representativum divinae potentiae Domini, in caelis per divinum verum procedens ex divino bono Domini, ac communicativum et receptivum ejus ibi, ostensum, n. 10076, et quod sit alter status glorificationis Domini, n. 10076, quod implere manum etiam sit purificatio a malis et falsis, ostensum, n. 10076, f. Volae quod sint plena potentia, n. 10082. Poni super volis Aharonis quod sit agnitio quod sit Domini, n. 10082. Lavare manus et pedes quod sit interiora et exteriora, n. 10241. Manus quod sit proprium, n. 10405. Opus manuum quod sit quod ex proprio, ostensum, n. 10406, implere manum quod sit communicativum et receptivum divini veri a Domino, n. 10493.

MARAH quod sit quale et quantum tentationis, etiam amarum, n. 8350.

MARE, vide etiam *Aqua* et *Fluvius*. Quod aquae sint cognitiones et scientifica; mare congregatio earum, n. 28, quod spectent mare tumultuosum, qui per fas aut nefas magnificari volunt, n. 953. Quid mare, sol, luna, stellae, gens, ubi Dominus de ultimo judicio, n. 2120. Arena litoris maris, quod sint scientifica, n. 2850, diffindere mare quod sit dissipare falsa, n. 8184, vide etiam *Suph*. Mare aeneum Schelomonis quid, explicatum, n. 10235, vide *Labrum*. Mare quod sit collectio scientificorum ex quibus ratiocinatur de veris, et quoque naturale et sensuale quae continentiae sunt, n. 9755.

MARITUS, vide *Vir*.

MARS. De incolis et spiritibus planetae Martis, n. 7358 ad 7365, ubi apparet haec planeta in ideis spirituum, n. 7358, quod molissima loquutio et loquela earum interna, seu per tubam eustachianam, n. 7359, 7360, quod facies et oculi respondeant non illis hypocrisis, n. 7360, quod talis loquela antiquissimis in hac tellure, de qua, n. 7361, quod respiratio illis sit interna, n. 7362, inde quod caelesti genio sint, n. 7362, quod in tellure illa societates sint et

M A

non imperia et quod sibi consociant qui convenient animis, n. 7363, quod ejiciantur e societate qui male cogitant et male volunt, n. 7364, inde quod obviam eatur libidini dominandi et lucrandi et perniciosae suae consociationis, n. 7364. De Martis spiritibus continuatio, n. 7475 ad 7486, quod appareant sibi sicut homines quales fuerunt in mundo, causae, n. 7475, quod sint optimi inter illos qui in mundo hujus solis, n. 7476, quod Dominum prae aliis agnoscant et adorent, et credant quod regat universum, n. 7477. Humiliatio illorum, quod intima et profunda, de qua, n. 7478, vide *Humiliatio*. Credunt quod apud se nil nisi quam spurcum et infernale, et quod a Domino omne bonum, n. 7479, quod referant medium inter cogitationem ex affectione, et affectionem cogitationis, ita medium inter cerebellum et cerebrum, n. 7480, 7481, et quod ideo simulare nequeant, n. 7481, quod spiritus nostrae telluris quasi insani sint intra sphaeram illorum, n. 7482, facies incolarum inferior loco barbæ, quod nigra sit, superior vero pars quasi facies incolarum nostrae telluris, n. 7483, quod vescantur fructibus et leguminibus, n. 7484, quod vestiantur vestibus contextis ex fibris et corticibus, n. 7485, quod sciunt ignes fluidas facere a quibus lucem habent tempore vesperæ et noctis, n. 7486. Continuatio de spiritibus Martis, n. 7620 ad 7622. Visum flammeum varii coloris adherens manu quod significabat amorem caelestem apud incolarum plures et quod flammeum illud mutatum sit in avem pulchram coloribus, sed quæ tandem facta lapidea, quod significabat amorem spirituales apud incolas ibi qui recesserunt ab amore, n. 7620, 7622, tum quod visus spiritus assurgens per regionem lumborum ad pectoris qui hanc avem auferre volebat et persuadebat quod a Domino esset, sed mox hanc remiseret liberam, significans quod in tali persuasione sint, n. 7621, 7622, quod pulchra avis significet Martis incolas qui in amore caelesti et quod lapidea facta, illos ibi qui amant cognitiones, et non vitam secundum illas, n. 7743, in specie illos qui invenerunt artem loqui per labia et vultus et tunc removere se ab affectionibus et subtrahere illis cogitationes, n. 7745, quod illi referant internam membranam cranii osseam factam, n. 7748, et quod per id judicent male de aliis et de caelo, et bene de se, n. 7747.

MASCULUS, vide *Vir*, quid per masculum, n. 672, 749. Quod sit verum fidei, n. 2046. Quod per masculum in genere cum de bestiis significentur vera et per femellam, bona, n. 4005. Masculum quod sit verum fidei, n. 7838.

MASSA ex qua panis, quod sit status primus veri ex bono, n. 7966.

MASSAH, quod sit quale status tentationis quoad verum, n. 8587, et quod sit tentatio contra divinum respective ad Judæos, n. 8588.

MATER. Quod mater in Verbo sit ecclesia, n. 289, 2691, 2717. Quod homo accipiat a patre internum, a matre externum, n. 1815. Quod mater ex affectione veri sit ecclesia spiritualis, n. 2691, 2717. Quod mater sit ecclesia quoad verum, et pater quoad bonum, n. 3703, 5580, et quod in opposito sensu sint falsum et malum, ibid. quod divinum bonum Domini sit pater nominatus in Verbum, n. 3703. Quinam et quales qui referunt duram

M E

matrem in cerebro, n. 4046, et quales qui referunt piam matrem, n. 4047. Percutere matrem super filios, quod sit destruere omnia ecclesiae, n. 4257. Quod pater sit Dominus quoad divinum bonum ac inde ipsum bonum, mater vero etiam Dominus quoad divinum verum, ita ipsum verum, n. 8897, quod per patrem, matrem, fratres et liberos et alia cognationis nomina significantur bona et vera et in opposito sensu falsa et mala, n. 3703, 10490.

MAXILLA. Explicantur Domini verba de alapa super maxillam dextram et de tunica, n. 9048, pag. 269, per cutere maxillam quod sit destruere verum, ostensum, n. 9048, ad f.

MAXIMUS quod velle esse maximus non sit caelum, sed infernum, n. 450, 451, quod in caelo minimus sit maximus, quia felicissimus, n. 452, 1419, quod Dominus non pugnaverit ut maximus fieret, n. 1812. Quod in caelo minimus sit maximus sit quod nihil potentiae et sapientiae a se, n. 4459.

ME. In me quod sit certum, n. 6981, 6995.

MEDIATIO, quid, illustratum, n. 8705, vide *Intercessio*.

MEDICUS, MEDICINA, MEDICAMENTUM. Quod sit purificatio a malis, ostensum, n. 6502.

MEDITARI, vide *Cogitare*.

MEDIUM, vide *Centrum*. Quod medium sit intimum, n. 1074. Quod sit primum et intimum, n. 2940, 2973, quod falsa peripheriam teneant apud bonos, et vera apud malos, n. 3436, 9164, quod medium sit inter internum et externum de quo, n. 5411. Quod medium procedat ab interno et sibi jungat externum, de quo, n. 5413, quod medium erit, ut externum percipiat quid in interno, n. 5427, 5428. Internum et externum ut jungantur, erit et medium, n. 5586, quod non bonum nec verum ecclesiae absque medio, n. 5612. Non apparet Dominus antequam per medium conjunctio facta sit, n. 5696, vide etiam *Benjamin*. Medium ut sit medium quod trahat ab utroque inferiori et superiori, n. 5822. Quod intimum sit in successivis hoc medium seu centrum in simultaneis, n. 5897. Vera quæ directe sub intuitu visus interna sunt in medio, n. 6068, 6084, quod inde medium seu intimum sit optimum, n. 6084, 6103, in medio eorum facere quod sit ut directe tangat illos, n. 6911, exire per medium Ægypti vel terræ et per omnem quod sit ubivis, n. 7777. Quod intermedii sint in caelis influxus et communicationis causa, n. 8787, 8801, quod vera sint in medio apud bonos, et falsa apud malos, n. 9164.

MEDULLA. Quinam et quales qui referunt ad medullam spinalem, n. 5717, 8593, et quinam et quales ad medullam oblongatam, n. 9070.

MEL quid, n. 2184, quod sit jucundum et amœnum, imprimis in naturali exteriori, ostensum, n. 5620. Terra fluens lacte et melle quod sit amœnum et jucundum, n. 6857, quod sit lætitia et gaudium, n. 8056. Mel quod sit jucundum externum commixtum amoris mundi jucundo, n. 10137, f. quod mel sit bonum fidei, n. 10530.

MELIS quod pelles melium sint exteriora bona, n. 9471.

MEMINISSE, vide *Recordari*.

MEMORIA. Quod memoria interior sit ex qua spiritus loquuntur, n. 1639. De memoria remanente hominis post mortem, et reminescentia earum quæ

M E

apparent in vita corporis, n. 2469 ad 2494, quod binæ memoriæ sint homini, n. 2469, seq. quod homo hoc non sciat, n. 2470, 2471, quæ ad memoriæ exteriorē, et quæ ad interiorem pertinent, n. 2471, 2480, quod homo ex memoria exteriori loquatur linguas vocum, ex interiori linguam universalem, n. 2472, 2476, quantum memoria interior excellat præ exteriorē, n. 2473, quod omnia quæ homo vidit, audivit, cogitavit, locutus est et egit, inscripta sint memoria interiorē; et quod ea sit liber ejus vitæ, n. 2474, quod homo secum habeat omnia memoriæ exterioris et interioris, n. 2475, sed quod non uti ei liceat illis quæ sunt memoriæ exterioris in altera vita, ob varias causas, de quibus, n. 2476, 2477, 2479, quomodo fit, cum spiritus ex memoria sua exteriorē influit apud hominem, experientia, n. 2478, quod spiritus sciant omnia quæ sunt in hominis memoria et cogitatione, n. 2488, quod ad memoriæ exteriorē pertineant linguæ et scientiæ, quæ in altera vita ei non usui, sed per quas excoluit rationale suum in mundo, n. 2480, quod homines post mortem nihil amittant a memoria exteriorē, experientia, n. 2481, 2482, 2485, 2486, quod memoria exterior et interior sint organicæ, describuntur, n. 2487. Quod spiritus sciant omnia quæ sunt in hominis memoria et cogitatione, n. 2488. Quæ memoriæ interioris, quod se manifestant per spheram, n. 2489, quod etiam memoriæ interiori imprimantur illa quæ spiritus audit et videt in altera vita, sed cum differentia, de qua; et quod sic instrui possint, n. 2490. De spiritibus qui referant memoriæ interiorē, n. 2491, quod memoriæ sistantur in altera vita videndæ sicut calli, de quibus, n. 2492, quod angeli præterita et futura non curant, sed usque a Domino habeant memoriæ perfectissimam, talem ut in omni præsentē eorum sit præteritum et futurum, n. 2493, quod homines qui bono amoris et charitatis, habeant intelligentiam et sapientiam angelicam, sed quod in illam non veniant priusquam exuti sint corporeis et mundanis successive, n. 2494. Quod absque idea non maneat quicquam in memoria, n. 2831, et quod scientifica quæ sunt memoriæ exterioris maxime perplexa et umbrosa sint, n. 2831, quod vera sint vasa recipientia boni, et in se non sint nisi perceptiones variationum formæ, secundum mutationes status, n. 3318, quæ in memoria exteriori, quod sint scientifica, et quæ in interiori quod sint vera, illa quod sint in luce mundi, hæc autem in luce cæli, n. 5212, quod spiritus et angeli retineant memoria quæ vident et audiunt, et inde crescant sapientia in æternum, n. 6931, quod spiritus Mercurii referant memoriæ rerum quæ in universo, n. 6696, vide *Mercurius*. Quod omnia et singula quæ per sensum intrant apud hominem in ejus memoria remaneant, n. 7398, quod infernalibus subinde obveniant mala quæ egerunt in vita corporis, n. 7721, quod spiritus et angeli sciant omnia quæ in memoria hominis cum adsunt, n. 6192, 6193, 6198, 6199, 6214, quod quæ fidei sunt insideant continuo memoriæ etiam cum de aliis rebus cogitant et aliud agunt, n. 8067. Quomodo intelligendum, quod perpetuo sint in intellectu et perpetuo in voluntate, n. 8067, quod res memoriæ inserviant parte intellectuale pro speculo videndi in spiritualibus, illus-

M E

tratum, n. 9394, sed quod intellectualem non aliud evocet, quain quod favet amoribus et principis captis, n. 9394, quod res quæ fiunt vitæ e memoria externa evanescent, n. 9394. Scientifica memoriæ comparata musculis, n. 9394, quæ inducunt habitum quod seponitur a memoria externa et reponantur in interna, n. 9723, quod illa quæ memoria interiori inscripta sunt, sint vitæ impressa, n. 9841. De scientificis quæ sunt res memoria plura, n. 9922, vide *Scientia*, et quæ memoriæ impressa sunt apud bonos quod sint ad formam cælestem, n. 9931.

MEMORIALE cum prædicatur de Domino quod sit quale in cultu, et prædicatur de vero, n. 6688. Memoriale quod sit status quale, n. 7881, in signum et in memoriale quod sit quod perpetuo reminiscatur, n. 8066, 8067.

MENASCHEH, vide *Ephraim*, quod sit novum voluntarium in naturali, n. 5351, 5353, 5354, f. 6222, quod novum voluntarium quod est Menascheh, sit bonum charitatis, n. 6222, quod sit ecclesiæ bonum ab interno, n. 6234, 6238, 6267. Quod Ephraim sit homo ecclesiæ spiritualis externæ et Menascheh homo ecclesiæ cælestis externæ, n. 6296.

MENS, vide *Intellectus*, *Voluntas*, *Idea*, *Cogitatio*. Quod voluntas et intellectus unam mentem constituere debeant, sed quod separentur, n. 35. Representatio mentis humanæ, n. 3348. Mens hominis quod sit ipse homo, illustratum, n. 5302, 6158. Quod sit mens naturalis et mens rationalis, de quibus, n. 7130, quod binæ facultates sint, intellectus et voluntas, quæ constituunt unam mentem, apud quos sic constituunt, et apud quos non constituunt, n. 7179, quod non liceat dividere et a se mutuo distrahere binas illas facultates, n. 7180, quod una mens erit non divisa, quod ad id redigantur in altera vita, n. 8250.

MENSA super qua panes facierum, quod sit representativum cælestium, ostensum, n. 9527. Panes facierum super mensa, quod sit Dominus quoad bonum cæleste, n. 9545. Explicatur cur mensa super qua panes facierum esset ad latus septentrionem in habitaculo, ita bonum in obscuro quod hoc sit bonum spirituale respective, n. 9684, 9685.

MENSIS quod in singulari sit finis status primi et principium sequentis, ita status novus, ostensum, n. 3814. Mensis Abid qui primus mensis anni quod sit principium status novi, n. 8053, 9291, quod caput mensis vel primum ejus, quod sit principalis status, n. 7827, 7828.

MENSTRA quod sint immunda, n. 4161.

MENSURA, quod numeri et mensuræ spiritualia et cælestia significant, n. 647, 648, 649, 650. Quod pondus sit status rei quoad bonum, mensura quoad verum, n. 3104, quod quisque suam mensuram habeat, mali et boni, et quod impleatur illa in altera vita, ostensum, n. 7984. Mensura quod sit status rei quoad verum et bonum, ostensum, n. 9603, quod *Hin* sit conjunctionis quantum, n. 10262, de mensuris pro liquidis et siccis quæ erant *Hin*, *Korus*, *Battus*, *Ephah*, *Chomer* et *Omer*, n. 10262.

MERCATOR, **MERCATURA**, quod mercatores sint qui habent cognitionem boni et veri, et mercatura quod sint ipsæ illæ cognitiones, ostensum, n. 2967. Negotiari quod sit cognitiones comparare, et commu-

ME

nicare, ostensum, n. 4453. Negotio pervagari terram quod etiam fructificari vera ex bono, n. 5527.

MERCENARIUS, quod sint qui propter lucrum bonum faciunt, et qui propter mercedem in cælo, ostensum, n. 8002.

MERCES vide etiam *Meritum*, quod sit medium conjunctionis, et quod qui in affectione boni, non cogitent de mercede, illustratum, n. 3816. Merces ex qua Jisaschar nominatur, quod in supremo sensu sit divinum bonum veri et verum boni, in interno amor conjugialis cœlestis, et in externo amor mutuus, n. 3956, quod merces de qua in Verbo sit affectio charitatis, n. 3956. Merces quod sit a semet et proprium, n. 3996, 3999, quod sit jucundum et beatum in bene faciendo, n. 6388, quod angeli communicent sua bona aliis ita ut omne dare velint, et quod tunc infuatur plus cum augmentatione, sed quod tunc dissipetur, si cogitatur de remuneratione, n. 6478, 9174, qui bonum faciunt propter mercedem in cælo in altera vita, quod semet ament et non proximum, n. 8002, vide *Meritum*. Merces seu lucrum erit ultimo loco, et non in primo, et quod tunc bene, n. 9180, illustratum, etiam, n. 9184.

MERCURIUS, de spiritibus mercurii aliquid, n. 2491, sed plura, n. 6808 ad 6817, quod in maximo homine referant memoriam rerum abstractarum a terrestribus et mere materialibus, n. 6808. Ex memoria mea cum excitabant urbes et locos, quod templa, palatia, domos, &c. non vellent scire, sed circa res ibi visas et facta inquirebant, n. 6809, quod nihil curent terrestria et corporea, n. 6810, quanta cupido sit illis acquirendi sibi cognitiones, experientia, n. 6811, quod sciant præ aliis quid in universo, n. 6811, quod apud societates inquirent talia quæ sciunt, n. 6813, quod sint fastuosi, n. 6813, quod non velint loquelam vocum, n. 6814, quod etiam cognitionibus abundant, usque non judicio polleant, n. 6814, quod illis dictum fuerit quod usum ex cognitionibus facerent, sed dixerunt quod cognitiones sint usus, n. 6815, quod cum nostræ telluris spiritibus simul esse nequeant, quia hi mundana et materialia amant non ita res abstractas, n. 6816. Continuatio, n. 6921 ad 6932, quod in perspicendo, cogitando, loquendo reliquis promptiores sint, quia non sunt in materialibus, n. 6921, quam celeriter percurrunt illa quæ in memoria mea, n. 6922, quod talis celeritas sit cum volumatim loquuntur, n. 6923, quam cito judicant de aliorum sermone, si affectatio elegantie et eruditionis sit, n. 6924, quod vagentur per universum ad acquirendum cognitiones, n. 6925, 6926, quod fugiant spiritus qui in materialibus, n. 6925, 6926, quod vadant per cohortes et phalanges, n. 6926, quod dixerint mihi aliquot centena millia tellurum esse in universo, n. 6927, quod a nostræ telluris spiritibus valde differant, n. 6928, quod loquutus sim cum illis de nostræ telluris incolis, quam materiales sunt, n. 6929, quod sciant cognitiones in hac tellure typis impressas, et quod miserint ad me chartas typis impressas ut indicarent quod sciant, n. 6930, quod spiritus retineant memoria omnia quæ vident et audiunt, n. 6931. Continuatio de spiritibus mercurii a n. 7069 ad 7079. Cum quis loquitur cum illis de terrestribus et materialibus, quod tunc mutant in alia, et sæpe in opposita, n.

ME

7070. Exemplum quomodo denigraverint prata, sylvas, flumina, illis representata, n. 7071, quod non volucres, quia significabant cognitiones, n. 7072, nec lampades lucernæ, quia significant veritates quæ ex bono, n. 7072, nec de ovibus et agnis voluerint audire, quia non sciverunt de innocentia quæ est agnus, n. 7073, quod ita faciant, nempe sic occultent, non fallendi causa, sed ex aliis causis de quibus, n. 7074, 7075, quod loquantur cum hominibus suæ telluris, n. 7075, quia fastuosi ex cognitionibus, spiritus ex nostra tellure dicebant illis quid scirent et non scirent, n. 7077, postea angelus enumeravit eis plura quæ non sciebant et quæ non intelligebant, dicens quod nequidem communia scire possint in æternum, n. 7077, quod aliis non dicant quæ sciant, sed suis communicant omnia, n. 7076, humiliatio eorum voluminis qualis visa, n. 7077, quod spiritus mercurii non appareant ad certam plagam et distantiam, quia pervagantur universum, n. 7078, quod planeta eorum cum sole appareat spiritibus a tergo, n. 7079. Continuatio de spiritibus et incolis mercurii, a. n. 7170 ad 7177, quod applicarent se ad spiritus Veneris ab altera parte, et quod concordarent, et quod inde sentiretur mutatio in cerebro, n. 7170, quod spiritus mercurii dicerent se credere in Deum, et quod per plures a nostræ telluris spiritibus in nullum, n. 7172, quod appareat spiritibus mercurii Dominus in sole, et tunc quoque aliis, et tunc humiliarent se profunde, n. 7173, quod magna lux tunc aliquibus visa, n. 7174, foemina ex tellure illorum visa, qualis et qualiter tunc quoque visa et in quo vestitu, n. 7175, quod spiritus mercurii velint apparere ut globi chrySTALLINI, n. 7175. Boves et vaccæ ibi quæ forma, n. 7176, quod sol mundi appareat ibi apud illos magnus, et quod tunc sit temperies nec nimis calida, quia calor ex altitudine et densitate atmospheræ, et ex radiorum solis incidentia recta vel obliqua, n. 7177, quod mercurii spiritus veniant sæpe ad Saturni spiritus ut eliciant cognitiones, n. 9106.

MERETRIX, vide *Adulterium*. Quod puellæ quæ fiunt scorta, habeant instructorem apud se, n. 1113, quod adulteria sint ex adulterationibus boni, et scortationes ex falsificationibus veri, n. 2466, vide *Adulterium*. Quod meretrix sit falsum, n. 4865, quid per falsificationes, id est, scortationes significatur, quod fiant tribus modis, de quibus, n. 10648, quod scortationes sint falsificationes veri, ostensum, n. 10648, scortari quod sit conjunctio illegitima primo, et postea prophanatio, n. 10652.

MERIBAH quod sit quale querimonie, in statu tentationis quoad verum, n. 8588, et quod respective ad Judæos, sit quod provocaverint Jehovah, ostensum, n. 8588.

MERIDIES quid septentrio, meridies, oriens, et occidens, n. 1605, quod meridies sit status lucidus, n. 1458. Terra meridiei quod sit divina lux, n. 3195, quod oriens et occidens sint status boni, et meridies et septentrio status veri, ostensum, n. 3708, quod meridies sit status lucis illorum qui in cognitionibus, ostensum, n. 3708. Meridies quod sit status lucis, n. 5672, quod in cælo sint mane, meridies et vespera et diluculum, sed spiritualiter, de quibus, n. 5962. Meridies et austrum quod sit verum in luce, ostensum, n. 9642.

M E

MERITUM, vide *Justitia, Merces, Charitas, Furtum*. Qui meritum ponunt in operibus, quod sint sectores lignorum, n. 1110, et serratores graminis, n. 1111, qui meritum in operibus quales, et quod subsannent interiora verbi, n. 1877, 1774, ii quomodo representati, n. 1774, qui bene egerunt sui et mundi causa, quod nihil mereantur in altera vita, n. 1835, vide etiam *Justitia*. Quod vera charitas sit absque omni merito, n. 2340, 2373, 2400. Quales sunt qui meritum ponunt in bene actis in altera vita, n. 2077, qui fidem separant a charitate, quod hanc in altera vita faciant meritoriam, n. 2373, f. Quod per tentationes non salvetur homo, si aliquid meriti in iis posuit, tunc enim amisit cogitationes quas accepit a Domino in tentationibus, ad quas aliae fleeti possint, n. 2273. Quod merces sit medium conjunctionis et quod qui in affectione boni non contentent de mercede, illustratum, n. 3816, qui intrant cœlum quod duo exuunt, nempe proprium et meritum sui vel propriæ justitiæ, n. 4007, f. de credere quod bonum sit a se et merui a se salutem, quod sit in principio reformationis, sed quod non confirmetur, et qui confirmat id apud se quod non emendabilis, n. 4175, qui meritum ponunt in operibus quod lignum secant, de quibus, n. 4943, quod felicitas cœli sit bene facere aliis absque remuneratione, n. 6388, qui bonum faciunt remunerationis causa quod sint in regno Domini servitii infimi, n. 6389, 6390, quod tanta felicitas sit in bene faciendo aliis absque remuneratione, non sciunt qui in amore sui et mundi sunt, n. 6392, qui bonum faciunt mercedis causa quod velint serviri, et nunquam contenti sint, n. 6393, quod bonum faciendum absque remuneratione, ostensum, n. 6392, 6418, quod bonum facere propter se et mundum esse debeat ultimo loco ita pes, non primo, ita non caput, n. 9210, quod unicum bonum quod regnat in cœlo sit bonum meriti et justitiæ Domini, ostensum, n. 9486, quid bonum meriti et Justitiæ Domini, ostensum, n. 9715, vide *Justitia*. Doctrinale de merito, n. 9974, ad 9984, qui credunt mereri cœlum quod bonum ex se faciant et non ex Domino, n. 9974, quod bona ex se et non ex Domino non sint bona, n. 9975, quod illi contemnant proximum, et irascantur ipsi Deo si non mercedem accipiunt, n. 9976. Quod qui bona faciunt meritoria ex malo faciant, qui bona ex se, ex malo faciant, n. 9980, quod tales cœlum in se non possint recipere, n. 9977, quod qui ex se non possint pugnare contra inferna, et qui in bonis non ponunt meritum, quod Dominus pugnet pro illis, n. 9978, quod solus Dominus et meritum et justitiam habeat, n. 9979, ostensum in verbo quod bonum non faciendum mercedis gratia, tum quod omne bonum sit a Domino, n. 9981, quod infantes et simplices possint credere remunerationem ob bene factis, non autem adulti, n. 9982, illustratum ex bonis quæ fiunt amicis, fratri, patriæ, uxori et liberis, absque fine remunerationis, n. 9983, quod cœlum et felicitas æterna implantentur in affectione illa amoris, n. 9984. Qui sibi tribuunt vera et bona, et sic mereri credunt, quod tres pœnæ Davidi denuntiatae eos prosequantur, nempe 1°. quod non aliquid boni recipere possint, id est, primo funes, 2do. fuga coram hostibus, ac 3°. pestes, n.

M I

10219, quod homo tantum sapiat quantum addicat omnia vera et bona Domino, n. 10227.

MESCHAH quid, n. 1249.

MESCHECH quid, n. 1151.

MESENTERIUM, vide *Chylus*. De correspondentia mesenterii in maximo homine, n. 5181.

MESSIAS, quod Messias sit idem ac Christus, vide *Christus*. Quod Messias, Christus et Rex significet divinum verum, n. 3009, cum Judæis de Verbo, terra Canaane, Messia, n. 3481, quam alte cæcutiunt Judæi de Messia venturo, n. 8780.

MESSIS. Messis triticorum quod sit status procedens amoris et charitatis, n. 3941, vide *Triticum, Hordea, Ager*. De festo primitiarum messis, n. 9294, 9295, vide *Festum*. Messis quod sit status talis generis humani quoad receptionem veri fidei in bono, tum status ecclesiæ similis, et status hominis ecclesiæ similis, etiam et status boni similis, ostensum, n. 9295.

METALLUM. Quid metalla, n. 643, quod status ecclesiæ comparetur etiam metallis, n. 1837, vide *Aurum, Argentum, Æs, Ferrum*.

METAPHYSICA, vide *Philosophia*.

MICHA, de gentili qui audivit de Micha et ejus sculptili, n. 2598.

MIDIAN, MIDIANITÆ, quod sint illi qui in veris fidei sunt, et usque in bono vitæ seu qui in vero simplicis boni, et in opposito sensu illi qui in falso sunt quia non in bono vitæ, ostensum, n. 3242. Midianitæ quod sint illi qui in vero boni simplicis, n. 4756, 4788, 6773, quod sint qui in externis ecclesiæ, n. 6775.

MILKAH uxor Nachoris, vide *Nachor*, quod sit verum apud gentes, n. 2863.

MILLE, quod sit multum etiam infinitum, n. 2575. Principes millenorum, quod sint primaria vera in primo gradu, quia supra principes centenorum, n. 8712, quod mille sint multum, ostensum, n. 8715.

MINCHA. Quid mincha ex farina, similagine, placenta in sacrificiis, n. 2177. Mincha quod sit bonum cœleste, et libamen bonum spirituale, similia ut panis et virtum in sancta cœna, ostensum, n. 4581, quod cœlestia in suo ordine representata sint per panem, placenta et lagana azymorum, n. 9992, quod panis ex quo mincha super holocaustis et sacrificiis sit purificatio hominis cœlestis in intimo, placenta in interno et lagana in externo, ostensum, n. 9993, 9994, quod non modo caro sed et minchæ, quæ erant panes, in sacrificiis offerebantur, erat quia sacrificia non erant accepta in cœlo, sed panes, ideo utrumque, n. 10079. Quod caro in sacrificiis significet bonum spirituale, panes autem bonum cœleste, n. 10079, f. Mincha quæ panis et libamen quod vinum significant talia quæ ecclesiæ, ita bonum et verum, illustratum, n. 10137.

MINIMUS, vide *Maximus*. Quod minimus sit maximus in cœlo, quia felicissimus, n. 452, 1419. Quid in cœlo magnum esse et minimum esse, n. 3417. Quod homo sit in minimis, qualis in maximis, n. 6571, 6626.

MINISTER, MINISTRARE, ministrare quod prædicetur de vero et scientifico, quod etiam dicitur minister respective ad bonum, n. 4976. Ministri aulici Pharaonis quod sint sensualia utriusque generis, n. 5081, 5100, ministrare quod sit in-

M I

struere, n. 5088, ministrare cum de sacerdote quod sit cultus et evangelizatio, n. 9925.

MINOR. Major quod sit bonum, minor autem verum, n. 3296. Major quod sit externum quia prius dicitur, minor internum quia deinceps, n. 3819.

MINUTUM quod prædicetur de vero, n. 8458, 8459.

MIRACULA, vide etiam *Signa*. Quod signa et prodigia sint confirmantia et persuadentia ab externis apparentis et fallacis, n. 3900, quod apud Judæos miracula, hodie non, causa, n. 5508. Mirabilia seu miracula quod sint potentia divina media, n. 6910. Signa et miracula quod sint admonitiones, n. 7273, quod signa et miracula facta sint apud tales qui in externo cultu absque interno fuerant, si apud illos qui in cultu interno, quod damnosa sint, illustratum, n. 7290. Quod nihil ad fidem efficiant, n. 7290, quod miracula divina omnia involvant illa quæ sunt regni Domini et ecclesie; et quod miracula magica spectent mala, et sic quod prorsus differant, sed quod in externa forma appareant similia, n. 7337, quod miracula magica sint abusus ordinis divini, n. 7337, quod miracula in Ægypto significant status illorum in altera vita qui in falsis sunt et infestantur, n. 7465, quod miracula sint media potentia divina, ostensum, n. 8304, quod miracula divina fuerint sanationes morborum, et quod involverint et significaverint status ecclesie, n. 8364, 9086, 9031, f.

MIRIAM, quod sit bonum fidei, n. 8337.

MISERIA. Quomodo intelligendum quod miseri et persecutionis passi intrabunt in cælum, cum ibi divites et in dignitate constituti, n. 2129.

MISERICORDIA. Quod spiritus Dei sit misericordia, n. 19. Domini misericordia quæ amoris, qualis, n. 1735, quod misereri prædicetur, quia homo est infernalis, n. 1049, quod recordari sit miserere apud Dominum, n. 840, 1049, quod cælestes implorent Domini misericordiam; spirituales gratiam, n. 598, 981, 2423, vide *Gratia*. Quod amor vertatur in misericordiam, cum ex amore spectatur aliquis qui opis indiget, n. 3063. Quod misericordia sit anior ibi in sensu interno, n. 3063, 3073, 3120. Quid misericordia et veritas, n. 3122. Amor Domini quod sit misericordia quæ erga genus humanum in tantis miseriis constitutum, n. 3875. Quod misericordia sit amor divinus, n. 5132. Misericordia quod sit amor dolens, n. 5480, facere misericordiam et veritatem, quod sit bonum et verum, formula antiquis, ostensum, n. 6180. Misereri quod sit admonitio a divino, n. 6737. Ducere in misericordia populum, quod sit divinus influxus apud illos qui abstinent a malis, et sic recipiunt bonum, n. 8307. Misericordia quod sit influxus boni et veri, n. 8879. Gratiam facere cum de Domino quod sit donare bono spirituali, misericordiam facere, quod sit donare bono cælesti, ostensum et illustratum, n. 10577. Misericordia et veritas quod sit amor et fides, ostensum, n. 10577. Quod misericordia immediata non detur, quia contra ordinem, sed mediata; ita solum illis qui vivunt secundum præcepta Domini, et accipiunt ipsum, illustratum, n. 10659, f.

MITTERE quod sit exire, n. 2397. Mitti quod sit procedere et docere, n. 4710. Missus quod sit angelus et quod Dominus quoad divinum humanum

M O

dictus fuerit angelus, n. 6831. Missus quod sit per divinum doceri et divinum procedens, n. 10561.

MIZPAH acervum positum a Jacobo et Labane, quid, n. 4198.

MOABUS pro iis qui adulterant bona, filii Ammonis qui falsificant vera, n. 2468, etiam in bono sensu pro iis qui in bono naturali se facile seduci patiuntur, n. 2468. Potentes Moabi quod sint qui in vita falsi ex amore sui, n. 8315.

MODERATORES, quod sint qui proxime recipiunt infestationes et communicant, n. 7111, moderatores quod fuerint qui præciperunt populo, ostensum, n. n. 7111.

MODUS quod decem modi sint plurima mutatio, n. 4077.

MŒCHARI, vide *Adulterium* et *Meretrix*.

MOLA. Quidam ad molam sedit, putans omnia esse phantasias, n. 1510, f. Quod molentes in Verbo sint qui intra ecclesiam sunt in vero ex affectione boni et in opposito sensu qui intra ecclesiam sunt in vero ex affectione mali, ostensum, n. 4335. Experientia de illis qui molerunt quod essent qui multa vera colligerunt absque fine usus, n. 4335, f. Ancilla post molas quod sit id quod fidei ultimo loco, n. 7780. Sedere ad molas quod sit addiscere talia quæ inservitura sunt fidei, et postea charitati, ostensum parum, n. 7780. Molere quod sit eligere et quoque ad favorem amorum suorum explicare, ostensum, n. 9995, quod molere et mola, tum tundere sit dispositio verorum in serie et preparatio bonorum ut inserviant usibus, n. 10303.

MONACHUS. De monachis seducentibus incolas aliarum tellurum, quod dominandi et lucrandi causa, n. 10812, 10813.

MONILE. Quod sponsæ darentur monilia et armillæ; monile super nasum significabat bonum, armillæ super manus verum, quia illa ecclesiam constituunt, n. 3103, 3105, in aures quod essent insignia representativa obedientia, et quod duplicis generis, quæ supra nasum quæ representabant bonum, et dicuntur monilia et quæ applicabantur auribus et erant representativa obedientia et sunt in aures, n. 4551, quod in aures sint insignia obedientia et apperceptionis, ostensum, n. 10402, vide *Aures* et *Armillas*.

MONS quod sit Dominus, inde cælestia, n. 795, 1430, inde ritus sacrificandi super montibus, n. 796, quod mons sit etiam amor sui et mundi, n. 1691. Quod antiqui cultum habuerint super montibus et in lucis, sed prohibitum, cum cultus idolatricus factus, n. 2722. Quod montes sint bonum amoris, n. 4210. Mons quod sit ipse homo, n. 6158. Quod mons sit bonum amoris cælestis, et collis bonum amoris spiritualis, et colles seculi quod sint bonum amoris mutui, quod est ecclesie cælestis, ostensum et illustratum, n. 6435. Mons hæreditatis quod sit cælum ubi bonum amoris, n. 8337. Mons Dei quod sit bonum veri, n. 8658. Castramentare ad montem Dei quod sit ordinatio veri et boni et conjunctio eorum ita cum ad alterum statum regenerationis, n. 8658. Mons Sinai quod sit bonum in quo verum, n. 8658, f. Mons quod sit bonum divinum cæleste, n. 8758. Quod montis cacumen sit intimum cæli, n. 9422, 9434. De montibus, collibus, petris, et vallibus in altera vita, n. 10438, quod montes sint cælum, inde etiam

M O

bonum cœleste; illustratum et ostensum, n. 10438, et quod colles sint bonum spirituale, ostensum, n. 10438, quod in cœlo sint montes, petra, colles, terra, valles, illustratum, n. 10608, quod mons sit amor cœlestis et hoc ex apparentiis in altera vita, et de cacuminibus montium ibi, n. 10608.

MORARE, vide *Tardare*.

MORBUS. *Ægrotus* qui in malo, vinctus qui in falso, paucis, n. 4958, de correspondentia morborum cum mundo spirituali, n. 5711 ad 5727. Quod morbi respondeant mundo spirituali, in lato sensu, non maximo homini, n. 5712. Quod morbi respondeant cupiditatibus, et quod sint ex peccato, n. 5712, quod inferna inducant morbos, cum permittitur illis in partes solidas corporis influere, n. 5713, in summo gradu adulteri, quod infligant dolores periosteis et ubicunque vadant, ab experientia, etiam ventriculo gravedinem, n. 5714. Febris frigida ex immundis frigoribus, n. 5716, de illis qui vitiosa excrementa cerebri referunt, quod irruant in cranium et per continuum usque in medullam spinalem, et inducant insanias et mortem, experientia, n. 5717, quales et ubinam sunt, n. 5717, qui in principiis et vita fuerunt imperandi cupidi, quod excitent inimicitias et odia, quod referant crassam pituitam cerebri, et torporem inducant ac vitale adimant, de quibus, n. 5718. Qui Verbum contemnunt et vitam quod referant vitiosa sanguinis, n. 5719. Hypocritæ quod inducant dolores dentibus, ossibus temporis usque in genas, n. 5720. Qui in vita apparuerunt justi præ aliis et graves et vixerunt solam vitam amoris sui in odiis contra illos qui non coluerunt eos, quod insufflent tædium et inde infirmitatem animo et corpori, de quibus, n. 5721. De spurcissimis qui etiam inducunt tædium et torporem ut levare se lecto homo nequeat, n. 5722. Quod illi qui scrupulos conscientia in omni ponunt, anxietates inducant, n. 5724. Qui solum otio et inertia dediti fuerunt quod gravedinem ventriculo inducant, n. 5723. Qualis homo cum inundatur quod indignetur et cupiat vehementer, n. 5725. Si vixisset homo vitam boni quod fuisset sine morbo et quod fieret iterum infans sed infans sapiens et tunc transiret in cœlum, et induxisset corpus quale est angelis, n. 5726. Causa physica morborum et mortis, n. 5726. *Ægrotare* quod sit regenerationis successivum, illustratum, n. 6221. Morbi quod sint mala vitæ spiritualis, et quod respondeant sibi, n. 8364, quod miracula Domini fuerint sanationes morborum, et quod involverint et significaverint status ecclesiae, n. 8364, f. Curationes morborum quod sint sanationes vitæ spiritualis, n. 9031. Morbus quod sit falsificatum verum et adulteratum bonum, n. 9324.

MOREH. Quid quercetum Moreh, n. 1442, 1443.

MORIAH. Terra Moria quod sit locus et status tentationis, n. 2775, de Monte Moria plura, n. 2777, quod in Monte Moria ubi Isaacus immolaretur, sit locus tentationis, et ibi templum et Hierosolyma, &c. n. 2775, 2777.

MORS, MORTUUM. De hominis vita post mortem, vide *Vita*. De resurrectione hominis a mortuis, n. 168 ad 189, vide *Resurrectio*, qui non in fide, quod sint mortui, n. 290, f. Qualis homo mortuus, qualis spiritualis et qualis cœlestis, n. 81, quomodo vivum et quomodo mortuum apparet in altera vita,

M O

n. 671. Quod mori etiam sit quod tale esse desinat, n. 494. Quod mori etiam sit ultimum tempus ecclesiae cum omnis fides, hoc est, charitas, expiravit, n. 2908, tum quod sit quoad vera fidei, n. 2908, 2912, 2917, 2923. Mori quod sit finis representationis, n. 3253, 3259, 3276. Mori quod sit resurgere, n. 3326, quod occidi et mori sit non recipi cum prædicatur de bono et vero, n. 3387, 3395. Mori quod sit resuscitatio in vitam, n. 3498, 3505. Fieri mortuos quod sit ultimum vale, n. 4565. Quod mors sit exsuscitatio in vitam, illustratum, n. 4616, 4621. Per mortem in Verbo significatur infernum et infelicitas æterna, et malum et falsum quia oppositio vitæ intelligentiæ et sapientiæ, n. 5407. Quod mors sit finis peccato, n. 5712, f. Si vixisset homo vitam boni, quod absque morbo esset, et cum senex, iterum infans sed sapiens, quod transieret in cœlum et indueret corpus quale angelis, n. 5716, quod causa physica morbi et mortis a peccato, n. 5716. Mori quod sit novum representativum, n. 5975, ponere manum super oculos cum moritur homo, quod sit vivificare, n. 6008. Mori quod sit nova vita, n. 6036. Mors quod sit mors spiritualis, ostensum, n. 6119. In desolatione quod obveniat imago mortis spiritualis, quæ damnatio, n. 6119. Quod mors sit resurrectio ad vitam, et sit regeneratio, illustratum, n. 6222. Mori quod sit cessare esse, n. 6587, 6593. Mori quod sit finis status prioris, et sequentis principium, n. 6644, 6645, mori quod sit removeri, n. 7021. Quod illi vitam habeant et dicantur vivi, qui volunt bonum, et credunt verum, et quod illi vitam non habeant et dicantur mortui, qui volunt malum et credunt falsum, ostensum, n. 7494. Mori quod sit consumi, n. 7507, 7511. Quod mors sit damnatio, et cur vocatur mors spiritualis, et tamen vivunt, illustratum, n. 9008. Mors cum de Aharone quod sit cessatio representativi, et conjunctionis cum cœlo, n. 9928. Mors cum de ministrante Aharonis et filiorum ejus quod sit perire representativum, ostensum, n. 10244.

MOTUS TERRÆ, vide *Terræ motus*. Quod motus sit mutatio status, n. 3356, vide etiam *Spatium*, et *Tempus et Locus*. Quid motus et progressiones in altera vita, vide etiam *Agitare*.

MOSES. Quod Moses et Elias pro omnibus libris veteris Testamenti, Præf. ad Cap. XVIII. Gen. Moses pro lege, seu Verbo, quod lex dicatur, n. 4859, f. Quod Mosche seu Moses sit lex et Verbum seu Dominus, n. 5922. Quod Moses infans in arcula reponeretur, quia representaret Dominum quoad divinam legem, illustratum, n. 6723. Moses quod representaret Dominum quoad divinam legem, et in specie quoad Verbum historicum, ostensum, n. 6752, et quod etiam verum divinum apud hominem qui regeneratur, n. 6752. Quod Moses sit verum quod legis a divino, n. 6771. Quod sit lex a divino, n. 6827. Quod Moses representaverit Dominum, primum quoad legem seu verum a divino; postea quoad divinum verum, n. 7014. Mosche quod representet posteritatem Jacobi et representativum ecclesiae apud illam, n. 7041. Moscheh quod sit divinum verum immediate a Domino procedens, n. 7010. Moscheh quod sit divina lex seu Verbum in sensu interno; Aharon doctrina inde cum simul nominantur, n.

M U

7089. Quod Moscheh sit lex interna, seu verum internum, Aharon lex externa seu verum externum, n. 7382. Moscheh Aharon et Chur quod sint divina vera in ordine successivo, n. 8603. Moscheh quod sit verum a divino quod infra cælum, n. 8760, 8787. Quod sit verum medians, n. 8787. Quod sit verum a divino infra cælum, conjunctum vero divino in cælo, ita verum medians inter divinum in cælo et inter bonum cui implantanda vera quod est ecclesiæ spiritualis, ita medians inter Dominum et populum, n. 8805. Quod Moscheh sit Verbum in communi, citationes, n. 9372. Quod sit sanctum externum, quod est medians inter Dominum ac representativum in quo populus Israeliticus, ostensum, n. 9414, 9419, 9439, id sanctum quid et quale, n. 9419. Loquutus Jehovah ad Moscheh dicendo, quod sit perceptivum ex illustratione per Verbum a Domino, n. 10234. Moscheh, quod sit internum et Aharon externum, n. 10468. Moscheh quod representet caput gentis Israeliticæ, n. 10556. Quod sit externum ecclesiæ cultus et Verbi non ita separatum ab interno, prout gens Israelitica, n. 10563, 10571. Quod Moscheh sit externum Verbi, ecclesiæ et cultus quod recipit internum, et populus Israeliticus externum quod non recipit, observatum, n. 10607, 10614.

MVCUS NARIUM, n. 4627, vide *Nares*.

MULA, vide *Mulus*.

MULCTA, MULCTARE, quod sit emendatio, n. 9045, rependere quod sit emendatio, n. 9087, 9097, et quod sit restitutio, n. 9087. Rependere, quod sit pæna correspondens, n. 9102.

MULIER. Quod sit ecclesia, n. 252, 253. Semen mulieris, quod sit fides, n. 255. Quod Dominus dicatur semen mulieris, n. 256. Quod mulieres vetustæ, quæ affectiones bonæ ad verum adolescentiæ redeunt, et pulchritudines fiant in cælo, n. 553. Quod sexus femininus a natura sit affectio, quod quoque sit cupiditas, n. 568. Mulieres quod sint quæ charitatis, n. 6014. Mulieres quod sint bonæ, n. 7337. Mulier servi quod sit jucundum, n. 8979, 8980. Ancillæ, quod ancilla et fœmina sit affectio veri, cum discrimine inter illos, qui in veris et non affectione, et qui in affectione veri, ita quales fœminæ, n. 8994.

MULTIPLICARI. Quod fructificari prædicetur de bonis, multiplicari de veris, n. 43, 55, 913, 983, 2846, 2847. Quod apud Dominum multiplicatio sit fructificatio boni, n. 1940, vide *Magnum*.

MULTITUDO, quod sit multiplicatio, n. 1940, vide *Magnum*. Crescere in multitudinem quod sit extensio ab intimo, n. 6285.

MULUS, vide *Asinus*. Quod verum naturale sit asinus, et verum rationale mulus, n. 2781. Quod iudex equitaret super asina, filii ejus super asellis, rex super mula et filii ejus super mulis, n. 2781.

MUNDARI, quod sit sanctificari, ostensum, n. 4545.

MUNDUS et MUNDUS SPIRITUUM, ejus sphaera exterior et interior, quam fœdus sit hodie describitur, n. 2121, 2122, 2123, 2124, vide *Judicium*. Quod in mundo spirituum malorum hodie bona et vera ecclesiæ momento vertantur in mala et falsa, n. 2123. De telluribus et mundis in universo, vide *Universonum*. Spiritus qui ab inferno, cum apud hominem, quod in mundo spirituum sint, et tunc in amoribus ho-

M Y

minis, n. 3852. Mundus spirituum quod sit ubi spiritus qui apud hominem, ubi etiam primum vehunt homines post mortem et ubi inferna a superiori terminantur, et cælum ab inferiori, sicut sit interstiale inter infernum et cælum, n. 5852. Quod curæ mundanæ et corporeæ discutiant ideas cœlestes, ab experientia, n. 6309. Quod internus homo formatus sit ad imaginem cœli, et externus ad imaginem mundi, et quod sic homo sit microcosmus, n. 6057. Quod internus homo formatus sit ad imaginem cœli et externus ad imaginem mundi formatus, et quod intellectualia et voluntaria successive aperiantur, at per quæ citatum, n. 9279, 10516. Quod apud sincerum internus homo formatus sit ad imaginem cœli et externus ad imaginem mundi subordinati cælo. Apud insincерum et injustum quod internus homo formatus sit ad imaginem inferni et externus ad imaginem cœli subordinati inferno, n. 9283. Qui in inverso ordine quam parum sapit de cælo, quia mundus regnat in ipso; qui vero in directo ordine, cælum regnat apud illum, n. 9278.

MUNUS, quod sit cultus, n. 349. Quod munera quæ darentur regibus et sacerdotibus sint initiatio, ostensum, n. 4262. Quæ offerebant super altari quod sint cultus, n. 4262, offerre munus regibus et sacerdotibus quod fuerit ad obtinendum gratiam; et significarint talia quæ offerri debent Deo, ex libero ex amore, n. 5619, 5671, 5675. Munus quod sit luctum quodcunque, n. 9265. Munera oblata Jehovah quod fuerint testificationes talium, quæ ex corde offeruntur, illustratum et ostensum, n. 9292. Dona et munera quod sint quæ fidei et amoris data a Domino, tametsi apparent ab homine, n. 9939.

MURMURARE, quod sit querimonia et indolentia ex tentationis acerbitate, ostensum, n. 8351.

MURUS. Quod murus sint vera fidei quæ defendunt, et in opposito sensu quæ destruunt, ostensum, n. 6419.

MUS. Quod sordide avari infestentur a muribus, n. 938. Quod Judæi avari inde fœteant, n. 1514.

MUSCA, vide *Insectum*.

MUSCULUS. Scientifica memoriæ comparata cum musculis, n. 9394.

MUSICA. Quod instrumenta cordacea tribuantur spiritualibus fidei, inflatoria cœlestibus, n. 418, 419, 420. Musica instrumenta varia olim in ecclesiis quorundam quædam ad classem cœlestium, quædam ad classem spiritualium pertinebant, n. 4138, 8337.

MUSTUM. Quod frumentum sit bonum naturale, et mustum verum naturale, ostensum, n. 3580.

MUTUUM COMMODATO, seu mutuo petere et dare, quod sit communicare bona cœli ex affectione charitatis, et quoque bona mundi secundum leges charitatis, illustratum et ostensum, n. 9174, mutuo dare quod sit instructio, n. 9209.

MUTUS, quod sit non enuntiatio, et quod muti in Verbo sint qui propter ignorantiam non possunt confiteri Dominum et prædicare fidem in ipsum, ostensum, n. 6988.

MYRIAS, MYRIADES et MILLIA MYRIADIS, pro innumerabilia, et pro infinito, n. 3186.

MYRRHA OPTIMA, quod sit perceptio veri sensualis, ostensum, n. 10252.

N A

MYSTICUM. Quod mysticum Verbi non aliud sit quam spirituale et cœleste ita id quod agit de Domino, de regno ipsius et de ecclesia, n. 4923.

N.

NACHOR, quid, n. 1351. Quod fuerit idolatra, n. 1356. Quod filii Nachoris ex Milkah uxore, sint illi qui extra ecclesiam sunt in fraternitate ex bono, n. 2863, 2864, 3778. Qui Nachori ex Reunah concubina, quod sint illi qui in cultu idolatrico, et in bono, n. 2868. Quod Nachor sit cognatum, n. 3052. Quod Nachor sit communis stirpis ecclesia apud gentes, n. 3778, 4206, 4207.

NADAB et **ABIHU** filii Aharonis, quod sint doctrinæ ex Verbo, n. 9374, 9375, 9403. Nadab et Abihu quod sint divinum spirituale a divino cœleste, n. 9811.

NAPHTALI, ex eo quod luctata et valuit, nominatus, quod sit in supremo sensu propria potentia, in interno tenatio in qua valuit, in externo resistentia a naturali homine, n. 3927, 3928. Quod Naphtali significet quoque statum post tentationes, ostensum, n. 3928, 6412.

NARES, vide *Nasus*.

NARRARE, quod sit percipere, n. 3209, 8668.

NASCI, vide *Nativitas*.

NASUS. Quid inspirare per nares, et quid inspiratio, n. 96, 97. Quod nasus significabat boni vitam, ex respirazione, et ex odore, n. 3103, ideo monile quod dabatur sponsæ portabatur super nasum, n. 3103. Continuatio de maximo homine et de correspondentia odoris et narium cum illo, n. 4624 ad 4634. Quod ad narium provinciam pertineant qui in perceptione communi sunt, n. 4624, 4625. Qui interiora narium referunt, quod iis appareant foramina, descripta ab experientia, n. 4627. Quinam referunt mucum narium, et quales, quodque insinuant se insidiosè apud illos qui interiora narium constituunt, et quod dejiciantur, n. 4627. Ventus narium Jehovahæ, quod sit vita a divino, et quod sit cœlum, ostensum, n. 8286.

NATIVITAS, vide *Generatio*. Quod nativitates sint fidei, n. 1145, 1255. Quod sint derivationes ecclesiæ, n. 1330, 3263. Quod sint derivationes, sed cum de Domino, quod sint quod ex divino rationale, et ex hoc naturale, n. 3279. Quod conceptiones et partus spirituales sint, quæ intelliguntur, n. 3860, 3868, vide etiam *Purere*. Nativitas quod sit verum, quia nascitur ex bono, n. 4070. Quod nativitates sint veri a bono seu fidei a charitate, n. 4668. Quod nasci sit renasci seu regenerari, n. 5160. Quod nativitas sit renaissance per fidei et charitatem, n. 5398.

NATURA, NATURALE. Quod naturale a spiritali et cœlesti, et sic a Domino, et quod talis influxus, n. 775, 880, 1096, f. 1702, 1707. Quod quæ in natura sint representativa, quia a tali influxu, n. 1632. Quod universa natura sit representativa Regni Domini, exemplum, n. 2758. Quod apud unumquemvis sit internum rationale et naturale, n. 2181. Quod in naturali et bonum et verum, n. 2184, f. De pugna hominis rationalis et naturalis, et qualis homo sit, si illud vel si id vincit, n. 2183. Quod spiritalia sustentur in naturalibus et quod

N A

inde correspondentia et representationes, n. 2907 ad 3002, vide *Representationes*. Quod naturalis homo sit servus, et omnia quæ ibi servitia, n. 3019. Quod ad naturalem hominem pertineant scientifica, imaginativum et quale in pueritia imprimis, et affectiones naturales quæ homo cum brutis communes habet, n. 3020. Quæ distinctio naturalis hominis et rationalis, n. 3020. Quod naturalis homo sit servus senior domus et administrator, n. 3020. Quod prima affectio veri in naturali homine non sit veri genuini, sed quod hæc successive veniat, n. 3040. Naturalis homo, vide etiam *Scientificum* et *Rationale*. Quod lavationes sint purificationes externi, ita naturalis hominis, illustratum, n. 3147. Quid spiritalis et naturalis homo, seu internus et externus, quod idem sit; quod spiritalis sapiat ex luce cœli, naturalis ex luce mundi, n. 3167. Quod per lapsum separati sint, et naturalis homo se extulerit super spiritalium, quare regeneratio, n. 3167. Quod divinum naturale in Domino extiterit ex divino bono rationali, per divinum verum ibi, n. 3283. Quod naturale regeneretur per rationale, et quantum naturale non pugnat cum spiritali vel rationali tantum regeneratum, n. 3286. Quod naturale regeneretur a rationali bono ut pater et a rationali vero ut mater, n. 3286, 3288. Quod naturale consistat ex bono et vero, bonum ejus vocatur jucundum, verum autem scientificum, n. 3293. Quod sit naturale quoad bonum interius et exterius, de quibus, n. 3293. Quod etiam sit quoad verum interius et exterius, n. 3294. Quod vera naturalis hominis sint sensualia, scientifica et doctrinalia et quod hæc succedant, n. 3309, 3310, f. Quod doctrinalia fundentur super veris scientificis, et hæc super sensualibus, et quod alioquin idea doctrinalium haberi nequeat, n. 3310, f. Quod bonum rationalis influat in bonum naturalis immediate, et quod id significetur per quod Iischak amaret Esavum et Rebecca Jacobum, n. 3314, 3573, 3616, 3969. Quod rationale prius recipiat vera quam naturale, quia naturale per influxum e rationali regenerandum, n. 3321. Causæ plures cur naturale serius et ægrius regeneretur quam rationale, n. 3321. De bono naturali, quod sit a parentibus, et quod extirpetur, n. 3470, 3471, vide *Bonum*. Quod universa natura sit theatrum representativum regni Domini, et quod hoc sit theatrum representativum ipsius Domini, n. 3483. Quam perversum sit quod orbis hodie tantum tribuat naturæ et nihil divino, n. 3483. Quod rationale prius regeneretur quam naturale, cur, n. 3493. Quod appareat sibi rationale nihil videre, nisi naturale respondeat, n. 3493, 3620, 3623, 3629. Quod rationale distinctum sit a naturali, usque adeo, ut rationale dari vivere possit absque vita naturalis, sed non naturale absque vita rationalis, n. 3498. Quod homini, cum in corpore vivit appareat sicut rationale vivat in naturali et rationale non appareat distinctum a naturali, n. 3498. Quod in naturali sint communia in rationali autem particularia et quod naturale formetur a particularibus rationalis, n. 3513. Distinctio inter bonum naturale et bonum naturalis, quod illud a parentibus hoc a Domino, n. 3518. Quod naturale sit sicut corpus, finis in rationali sit sicut anima, et quæ in

naturali, sicut corpus animæ illius respective, n. 3570. Quod ex bono rationalis intime constant bona et vera in naturali, n. 3576, de hoc vide *Verum et Regeneratio*. Quod rationale sit unde semina boni et veri, et naturale ubi humus, n. 3671. Quod rationalis homo cogitet in naturali, de qua re, n. 3679, vide *Cogitatio*. Quod homo ita creatus sit ut per illum divina Domini descendant in naturam, et a natura quasi ascendant, n. 3702. Quod memoria naturali ut in suo humo implantentur cognitiones veri et boni per vitam, n. 3762. Quod in universa natura sit conjugium veri et boni, et quid, n. 3793, et quod naturale sit interius et exterius, n. 3793. Quod naturalis homo sit oppositus spirituali, illustratum, n. 3913, 3928. Quod tentatio sit pugna inter hominem naturalem et spirituales, n. 3927, 3928. Quod naturale ab una parte per sensalia communicet cum mundo et ab altera parte per rationalia cum cælo, et quod sint intermedia communicantia, n. 4009. Quod in homine sint tria, corporeum, naturale et rationale, et quod communicent, n. 4038. Qui de spirituali modo naturalem ideam habent, et qui sensualem, et illud non agnoscunt, n. 4046. Quod omnia in naturali disponantur secundum fines, de quibus, n. 4104. Naturale quod sit ultimum ordinis, n. 4240. Quod naturale sit externum, medium et internum, de quibus, n. 4570. Nisi naturale regeneretur, quod rationale nihil veri et boni producere possit, n. 4587. Quod rationale prius recipiat vera et bona quam naturale, n. 4612. Quod naturale prius regenerandum sit, quam conjungi possit rationali, causa, n. 4612. Quod rationale vivat in naturali, illustratum, n. 4618. Quod fœtor dentium et nidor quasi ossis usti sentiatur ex illis qui prorsus naturales sunt, et naturales inconspicui, quinam, n. 4630. Quod naturale sit sub rationali, et si concordant, quod naturale non sit nisi quam formatio illorum quæ in rationali, ut commune, n. 4667. Quod naturales habitent sub pedibus et plantis ubi terra inferior, n. 4940 ad 4951. De illis qui tribuunt omnia naturæ, et nihil divino, n. 4941. Quod per plurima pars christianorum mittantur in terram inferiorem, quia naturales sunt, n. 4944. Qui omnia naturæ tribuunt, et usque dicunt Ens supernum, quod non numinis vivi ideam possint habere, n. 4950. Quod universa natura sit theatrum representativum regni Domini, n. 4939. Quia spiritualia et cœlestia ibi terminant, n. 4939. Quod cœlestia sint caput, spiritualia corpus et naturalia pedes; et quod ita succedant et influant, n. 4938, 4939. Quod bonum et verum naturale sit ex duplici origine, ex hæreditario et ex doctrina; illud est bonum et verum naturale, hoc autem bonum et verum naturale spirituale, illustratum, n. 4988, 4992. Quod mere naturales ad illa quæ cœli sunt, et ad nominationem solam spiritualium nauseant, ab experientia, n. 5006. Quod verum spirituale cum vero naturali in ultimis conveniat, sed quod tunc non sit conjunctio, sed in modo affinitas, n. 5008, 5028. Quod naturales non spectent bonum et verum spirituale quam sicut servum, ostensum, n. 5013, 5025. Quod spirituale sit prius et naturale posterius, illustratum, n. 5013. De illis qui in bono naturali et non simul spirituali sunt, et illorum

sorte in altera vita, respective ad illos qui in bono spirituali simul, seu in bono ex religione, illustratum, n. 5116. Quod naturale internum et externum sit, et quod internum communicet cum rationali et exterius cum mundo, n. 5118, 5126. Apud hominem est rationale et naturale, illud est internum, hoc externum, n. 5150. Quod naturale imprimis exterius naturale sit planum, et quasi facies, in qua se interiora vident, et quod aliter homo cogitare nequeat, n. 5165. Nisi naturale illud subordinatum sit et sic in correspondentia, quod homo interius cogitare nequeat, ita nihil non credere, nec fidem habere, n. 5108. Quod conatus in naturali sit ex mundo spirituali, absque quo nihil existeret quod existit, n. 5173. Quod naturale nihil prospiciat et faciat ex se, etiamsi ita apparet, sed ab interiori, n. 5286. Quod per naturale simpliciter dictum intelligatur mens naturalis, n. 5301. Quod naturale constituatur a spirituali apud regeneratos sicut effectus ex causa, n. 5326. De naturalis obedientia, quod tunc sit, cum spectat cœlum, non mundum, n. 5368. Quod naturali homini nihil appareat quod in spirituali, nisi sit correspondentia et medium, et quod vicissim spirituali appareant omnia quæ in naturali, n. 5427, 5428, 5477. Quod naturale exterius et interius, illustratum, n. 5497. Qui pure naturales, quod eis crinitum loco faciei, n. 5571. De Hollandis quod plures eorum sint pure naturales, n. 5573. Quod sit naturale interius et exterius, et quod homo hoc nesciat, sed angelicæ societates probe sciant, n. 5649. Quod naturale sit planum in quo terminatur influxus, quod ideo subjugandum vita, et novum donatur, cum regeneratur homo, quod est naturale spirituale, n. 5651. Quod in interiori millia et millia sint quæ ut unum apparent in exteriori, n. 5707. Quod naturale sit in luce mundi, spirituale in luce cœli, illud quod sit externum ecclesiæ, hoc internum, n. 5965. Naturale hominis ut vivat erit influxus immediatus a Domino et mediatum per mundum spirituales, n. 6063. Qui ex bono naturali faciunt bonum, et non a doctrina religiosa, quod salvari nequeant, de quibus, n. 6208. Quod illis non conscientia, in quam angeli influant, n. 6208. Quod internum vivat in naturali homine, sed quod internum induat sibi talia, per quæ in sphaera inferiori agere possit effectum, n. 6275, 6284, 6299. Quod naturale necessario regenerandum sit, ut influxus sit per internum, alioquin quod internum claudatur, n. 6299. De subjugatione naturalis, n. 6567, vide *Regeneratio*. Quod illa quæ in naturali sint obscura respective, n. 6686. Quod vita secundum bonum naturale non salvet, sed vita secundum præcepta fidei et charitatis, n. 7197. Quod totum naturale in falso et malo sit in extremis ejus, et ibi non vera, n. 7645. Qui ex sola indole naturali bonum faciunt, quales; quod non possint esse in cœlo, n. 8002. De fide mere naturali, quod sit fides sensualis, miraculorum et auctoritatis, et quod non sit Domini, sed vera innocentia inibi, n. 8078. Quod quicquid in natura est originem habeat ab illis quæ in mundo spirituali, ostensum, n. 8211. De regeneratione naturalis hominis, n. 8742 ad 8747. Qualis homo naturalis non regeneratus et qualis regeneratus, n. 8744, 8745, vide

N E

Regeneratio. Vita naturalis, tametsi in bono, quod non det salutem, sed vita fidei, quæ est vita spiritualis, illustratum, n. 8772. Quod a lumine naturali nec a theologia naturali sciatur aliquid de Deo et de cælo, sed quod omnia ex revelatione, illustratum, n. 8944. Quod homo non regeneratus sit priusquam, et naturale, n. 9043, 9046, 9061. Quod naturalis homo separatus ab interno, non sufferat spheram spiritualement, n. 9109. Quod naturale sit interius, exterius seu medium et extremum, et quod in exterioribus desinant interiora, et quiescant, tum quod nexum habeant interiora cum exterioribus, n. 9216. Quod in natura orania representent et respondeant, citatum, n. 9280, vide *Repræsentationes* et *Correspondentias*. Quod correspondentia naturalis hominis erit cum spirituali seu interno, ut regeneratus sit, et quod homo non prius regeneratus sit, quam cum naturale regeneratum, citatum, n. 9325, f. Unde quod internum hominis dicatur spirituale et externum naturale, n. 9383. Quod purificationes et evacuationes interni hominis fiant in naturali, illustratum, n. 9572. De interno et externo homine, seu naturali et spirituali, n. 9701, vide *Internum*. Quod ordine consequatur cæleste, spirituale et naturale seu bonum amoris, charitatis et fidei in suo ordine sequatur, n. 4938, 4939, 9092, 10905, 10017, 10068. Quod representativa in natura se referant ad formam humanam, illustratam, n. 10185.

NATUS DOMUS, quid, n. 4708.

NAVIS. De navi quæ visa in somnio, in qua delitiosa ad esum, n. 1977. Naves quod sint cognitiones et doctrinalia ex Verbo; et in opposito sensu quod sint doctrinalia vel scientifica falsi et mali, ostensum, n. 6385.

NAZIRÆUS. Quod Naziræi representaverint Dominum quoad divinum humanum cum primis quoad divinum naturale ipsius et quod inde cælestis ecclesiæ hominem, n. 3301, 6437. Cur illis crinis, n. 3301, unde Samsonis robur, quod quia verum est quod pugnat, nequitiam bonum; et quod hoc sanctum fuerit apud cælestem hominem; principaliter quod in eo representaverit Dominum, n. 8301, vide etiam *Pilus*. Naziræus quod representaverit divinum naturale Domini, ostensum, n. 6437. Quod vertex Naziræi sit divinum verum in ultimis, n. 6437 et 9407.

NEBAJOTH et KEDAR. Quod sit illa quæ ecclesiæ spiritualis, cum primis apud gentes, ostensum, n. 3268, 3686. Quod Nebajoth sit affectio veri cælestis, seu boni spiritualis, n. 3688.

NEGOTIATIO, vide *Mercator*.

NEMO vel **NULLUS,** quod sit pure negativum, n. 5225, 5253, 5310.

NEPHILIM, quod fuerint in terra Canaane, n. 567. Quod fuerint qui ex persuasionem suæ altitudinis et præminentie nihili fecerunt vera et sancta, tum qui diris persuasionibus imbuti, n. 581. Dicti dein Enakim et Rephaim, n. 581. Rephaim, Susimim et Emim quod sint persuasiones falsi, n. 1673, vide etiam *Diluvium*. Quod falsum apud infestantes fuerit dirum ante adventum Domini, propter Nephilim, n. 7686. Quod Nephilim conjecti in infernum a Domino, cum fuit in mundo, n. 7686.

NERVUS. Quod nervi sint vera, ostensum, n. 4303. Nervus emoti super vola femoris quod sit falsum,

N O

n. 4303. Quod fines represententur per principia fibrarum; cogitationes per fibras ex principis illis, et actiones inde per nervos, n. 5189, f.

NIGRI. Quod sordide avari dum excoriati sicut sues fiant a nigris candidi, n. 939. Quod in domicilio Draconum visi nigri, n. 950. Qui se sancte vixisse putavit, absque operibus charitatis, quod factus niger, n. 952. Nigrum quod sit malum in specie proprium hominis, n. 3993, 3994. Nigrum in agnis quod sit proprium innocentie, de quo, n. 3994, 4001.

NILUS FLUVIUS, vide *Fluvius*.

NIMBUS, de caliginoso nimbo in infernis, n. 3340, vide *Caligo* et *Nubes*. Falsa ex malis in inferno quod appareant sicut nimbi et nubes et aquæ circum illos ibi, n. 8137.

NIMROD quid, n. 1175, 1179.

NINIVE quod sint doctrinalium falsa, n. 1188.

NIX ex albedine quod prædicetur de vero, ostensum, n. 8459.

NOACHUS. Quod dicatur a quiete, n. 851. Quomodo representatus, n. 1126. Qualis homo ecclesiæ Noachus dictæ, n. 736, 773. Quod fuerint sicut Judæi fluctuantes, n. 788. Explicatur nuditas Noachi, n. 9960, vide *Nuditas*.

NOMEN. Quod nomen et vocare nomine sit nosse qualis est, n. 144, 145, 1754. Invocare nomen Jehovæ, quod sit omnis cultus, n. 440. Cum quis nominatur in Verbo, quod significetur homo ecclesiæ, et quicquid est ecclesiæ, n. 708. Quid nomen facere, n. 1419. Quod voces et nomina non peneirent in cælum, et quod spiritus sua loquela ne quidem aliquid nomen possint enuntiare, n. 1876. Quam elegans sensus internus tametsi mera nomina, n. 1224, 1264. Quod divinum humanum Domini sit nomen Jehovæ, n. 2628. Quod invocare nomen Dei sit cultus, n. 2724. Quod nomen Dei sit omne in uno complexu per quod colitur Deus, ita quale, ostensum, n. 2724. Quod tandem solum nomen colerent, n. 2724. Quod nomen significet quale seu qualis est, n. 1896, 2009. Quod infantibus olim nomina significativa status inde dentur, n. 1946, 2643. Quod nomina in Verbo significant res, exempla, n. 1888. Quid per duo nomina Domini Jesus et Christus significatur, n. 3004 ad 3011, vide *Christus*. Per nomen ipsius, quod significetur omne in uno complexu per quod colitur Dominus, n. 3006. Quod nomen sit essentia, cum de divino, n. 3237. Quod vocare, absque quod dicatur nomen, sit esse talis, ostensum, n. 3421. Quod antiquitus nomina fuerint significativa status, n. 3422, 4298. Quod nomina locorum sicut personarum non significant similiter in uno sensu ac in altero, n. 4210. Quod in Verbo per nomina significantur res, et quod id fuerit mos scribendi apud antiquos, &c. ostensum, n. 4442. Quod plura nomina personæ unam personam representent et plura nomina unam rem expriment, n. 5095. Quod idea personæ vertatur in ideam rei in sensu interno, n. 5225. Quod percipiatur in cælo illico quid nomina locorum et personarum in Verbo significant, unde hoc, n. 6516. Quod nomen Domini seu Jehovæ sit omne fidei et charitatis quo colitur, ostensum, n. 6674. Nomen Jehovæ quod sit divinum humanum Domini, ostensum, n. 6887. Jehovah nomen ipsius, quod

N U

sit quod Dominus solus sit a quo omnia, n. 8274. Ferre nomen Dei in vanum, quod sit prophanare et blasphemare, et applicare statuta divina ad cultum idolatricum, ut fecerunt Judæi, cum adorabant vitulum aureum, n. 8882. Quod nomen Domini sit omne bonum amoris, et omne verum fidei quod a Domino, ostensum, n. 9310. Quod nomina non intrent in cœlum, sed res quam significant, et quod rei nomina percipiantur in serie, quia in intimo cœlo per nomina in Verbo in sensu bono, intelligitur ipse Dominus, &c. n. 10216, 10282. Quod nomina significant res, n. 10329.

NONAGINTA. Quod sit conjunctio, n. 2075. Nona-ginta novem quid, n. 1988.

NOSSE, vide *Scire* et *Cognoscere*.

NOTUS. Quod noti se inveniunt in altera vita, n. 1114, etiam qui noti ex fama, n. 1114. Quod noti præsentent adsint illico cum de illis cogitur, n. 1274. Quod loquutus cum omnibus fere notis, n. 5, 448, 1036, 1880. Quod noti recognoverint acta vitæ qui in altera vita, n. 2486.

NOVEM, quod sit conjunctio, n. 2075. Quid nona-ginta novem cum præcedant ante centum, n. 1988.

NOVITUS quid, n. 1708.

NOX, quod sit status umbræ, n. 1712. Quod dies sit status fidei, nox status nullius fidei, n. 221, 709. Quod vices regenerati quoad voluntaria sint ut ætas et hyems; quoad intellectualia, ut dies et nox, n. 335, 936. Quod nox sit tempus visitationis, n. 2345. Quod nox sit ultimum tempus cum mere falsum et malum, n. 2353. Pernocitare in platea, quod sit ex vero judicare, n. 2235. Quod nox etiam sit sensus literalis Verbi, n. 3438. Visio noctis quod sit revelatio obscura, ostensum, n. 6000. Nox quod sit obscurum quoad verum et quoque falsum, tum ultimum tempus ecclesiæ, ostensum, n. 6000. Quod in cœlo sit vespera et diliculum non autem nox, quæ est in inferno, n. 6110. Medium noctis quod sit devastatio totalis, n. 7776. Nox quod sit damnatio, n. 7851. Nox quod sit status mali, n. 7870. Nox quod sit status falsi ex malo, n. 7947. Nox quod sit status obscuritatis, n. 8199. Primum noctis quod sit tempus visitationis tunc, n. 2345.

NUBES. Quod omnes apparentiæ, ignorantæ, et falsitates sint nubes, n. 1043. Nubes falsitatis unde, n. 1047. Nubes pro sensu literalis Verbi, Præfatio ad Cap. XVIII. Geneseos. Quod nubes representent affirmativa et negativa, n. 3221. Nubes pro sensu literalis Verbi, n. 4060, 4391. Quod nubes sit sensus literalis Verbi, et gloria sensus internus, ostensum, n. 5922, 6343, f. Sphæræ cogitationum e societatibus. quod representatæ per nubes, de quibus, n. 6609, 6614. Quod nubes sit sensus literalis, ostensum, n. 6752. Quod nubes sit obscurum veri, tum sensus literalis, n. 8106. Quod falsa ex malis appareant sicut nimbi, nubes et aquæ circum illos qui in infernis, n. 8137, 8138. Columna nubis, quid, n. 8106, vide *Columna*. Nubes quod sit verum accommodatum ad receptionem, n. 8443. Nubes quod sit Verbum in litera, densitas nubis, quod sit in specie maxime naturali, n. 8781. Quod et angeli obvelentur convenienti nube, n. 6849. Quia Israelitæ

N U

fuerunt obscuro et in falso quoad vera fidei, quod ideo Dominus apparuerit illis super Monte Sinai in densa nube et in fumo, inque igne comedenti, n. 8814, 8819. Quod sensus externus Verbi absque doctrina, quæ gloria ex Verbo, sit obscurum nubis, n. 9430. Columna nubis quod sit densum obscurum ita Verbum illis qui in exteriori absque interno sunt, n. 10551. Quod nubes sit externum Verbi, ecclesiæ et cultus, etiam dicta gloria, ostensum, n. 10574. Quomodo Dominus apparuit in nube cum angelis in humana forma et dein in jubare incolis alicujus telluris, n. 10810, et postea descendens et quod apparuerit secundum receptionem, n. 10811.

NUDITAS, quod sit innocentia, et absque innocentia quod sit probum, n. 165. Quod nuditas quam erubescunt, sit probro et scandalo, n. 213, 214. Nudatus vestibus quod sit deprivatus veris fidei, n. 1073. Nudus qui agnoscit quod nihil veri et boni in se sit, paucis ostensum, n. 4958. Nuditas terræ quod sit quod absque veris, ostensum, n. 5433. Quod castis et innocentibus nuditas non sit pudori et scandalo, sed lascivis et impudicis, n. 8375, vide etiam *Innocentia*. Nuditas quod sint interiora amoris quæ spurca et infernalialia; et quod significatio nuditatis sit secundum partes quæ nudæ ostensum, n. 9960. Calvities quod sit deprivatio ab intelligentia veri, et a sapientia boni, ostensum, n. 9960. Nuditas corporis quod sit deprivatio verorum fidei, n. 9960. Nuditas lumborum et genitalium quod sit deprivatio a bono amoris, ostensum, n. 9960. Explicatur ibi de nuditate Noachi, n. 9960. Quod nuditas cum de illis qui in cœlesti bono, sit bonum amoris cœlestis, ostensum, n. 9960, explicatur ibi de nuditate Adami, n. 9960.

NUDIUS TERTIUS, quod sit ab æterno, n. 6983, et quod sit status prior, vide *Heri*. Quod sit status prior, n. 7114.

NULLUS, vide *Nemo*.

NUMERARE quod sit ordinatio et dispositio; et quod numerare Israelitas sit ordinare et disponere vera et bona fidei et amoris, illustratum et ostensum, n. 10217, 10218.

NUMERUS, vide *Anni, Dies, Mensura*. Quod anni et numeri non significant annos et numeros, n. 482, 487, sed quod spiritualia et cœlestia, n. 647, 648, 755, 813. Quod ecclesiastica per numeros ab antiquissimis significata, n. 575. Quod numeri significant res, n. 1963, 1982, 1988, 2075, 2252, 10127, 4264. Mortales numeri, quod sit facile, n. 4518. Quod omnes numeri in Verbo significant res et status, n. 4670, ab experientia, n. 5265. Quod numeri multiplicati significant simile ac simplices, n. 5291, exemplum, n. 5335, 5708, 7973. Quod numerus sit quale rei, ostensum, n. 10217, f. Quid numerus 666, n. 10253, dimidium numeri quod sit quantum correspondens, quantum satis et aliquid, n. 10255.

NUMEROSUM. Quod magnum de bono, et numerosum de vero, n. 2227.

NUNTIIUS. Quod mittere nuntios sit communicare, n. 4339.

NURUS. Quod sit ecclesiæ verum adjunctum ejus bono, et in opposito sensu falsum adjunctum ejus malo, ostensum, n. 4843.

NUTRIX, vide *Lactatrix, Lactans*.

O C

NUX. NUCES TEREBINTHINÆ, quod sint bona vitæ correspondentia veris boni naturalis, n. 5622.
NYPHA, vide *Papilio et Vermis*.

O.

OBEDIRE, OBEDIENTIA. Auscultare voci, quod sit unio essentia divina Domini cum humano ipsius per tentationes, ostensum, n. 3381. Quod servi apud Hebræos sint qui ex obedientia fidei seu ex veris et non a correspondente bono agunt, liberi autem ac Domini, qui ex affectione charitatis, n. 8987. Discrimen inter illos, n. 8987, 8988. Quod cognitio discriminis hodie nulla sit, quare, n. 8987. Perforare aurem ad januam quod sit addicere perpetuæ obedientia, n. 8990. De servis Hebræis ac liberis seu dominis, illustratum, n. 8990.

OBFIRMARE, vide *Indurare*.

OBLIVISCI, quod sit habitum ex mora, n. 3615, quod sit remotio, n. 5170, 5278, 5352.

OBSCURUM naturale et obscurum spirituale, quæ differentia, et quod obscurum spirituale sit ex falso, ignorantia veri et exteriorum respective ad interiora, n. 5092, vide etiam *Caligo, Tenebræ, Umbra*. Quod obscurum sit ubi vera exterminata sunt, et quod hoc obscurum illustrari possit, non autem obscurum ex falsis, n. 5219. Quod obscurum dicatur ubi ignorantia veri, et quoque ubi falsum, n. 5219. Quod obscurum ex ignorantia veri majus sit in externo quam in interno, n. 5092.

OBSERVARE, OBSERVANDA. Quod sint omnia Verbi in communi, ostensum, n. 3382. Quod sit idem cum servare servanda, n. 3382.

OBSESSIO. Quod hodie non dentur obsessiones externæ sed internæ, imprimis a sirenibus, n. 1983, f. Quod adulteri præ aliis obsideri velint hominem, n. 2752. Quod obsiderentur homines, si spiritus influerint ex sua memoria exteriori, n. 2480, 2481, 2482. Quod sirenes tentent obsidere interiora hominis, n. 4793, et quod interiores obsessiones hodie dentur, n. 4793. Quod spiritus adulteri et crudeles influere velint in hominis corporea et sic obsidere eum, sed quod detineantur clausi in infernis, n. 5990. Quod homo malus obsessus sit interius quoad cogitationes et quod modo detineatur per vincula externa, n. 5990.

OBSTETRIX. Quod sit naturale, ostensum, n. 4587. Obstetrices quod sint naturale ubi vera scientifica, n. 6673, 6678, 6686.

OBTURARE PUTEOS, quod sit non scire velle, et negare, et sic obliterare vera, n. 3412, 3420, vide *Puteus*.

OBVIAM, vide *Occurrere*.

OCCASUS, vide *Occidere*. Occasus solis quod sit obscurum et status falsi, n. 3693. Quod occasus solis sit status umbræ et ignorantia, n. 9213.

OCCIDENS, OCCASUS. Quid septentrio, meridies, oriens et occidens, n. 1005. Quid occasus solis, n. 1837. Quod oriens et occidens sint status boni, septentrio et meridies status veri, ostensum, n. 3708. Quod occidens sit status boni in obscuro, ostensum, n. 3708, et in opposito sensu status mali, ostensum, n. 3708. Ad occidere solem, quod sit cum status desineret, n. 8615. Quod occidens sit ubi bonum in obscuro, n. 9653. Occidens in

O C

caelo quod sit ex adverso ad solem qui Dominus, et ubi tenebricosum apparet pro sole mundi, n. 9755.

OCCIDERE. Occidi cum prædicatur de bono et vero, quod sit non recipi, n. 3387, 3395. Occidere quod sit privare vita quæ ei non competit, et inde vivificatio, ita contrarium, n. 3607. Occidere quod sit vitam spiritualem auferre seu fidem et charitatem, n. 6767. Occidere quod sit non recipere, ita quoque non eligere, n. 7043. Occidere quod sit vitam spiritualem alicui adimere, tum fidem et charitatem extinguere, ut et proximum odio habere, ostensum, n. 8902. Occidere fratrem et socium quod sit occludere internum, ne intret bonum et verum, quia ita aufertur vita spiritualis, n. 10490, 10492.

OCCURRERE. Currere obviam, quod sit convenientia, n. 3806. Occurrere ad eum quod sit influxus, n. 4235. Occurrere, currere obviam, ire obviam, exire obviam, stare obviam quod significant convenientia secundum series rerum in sensu intimo, ut oppositionem, conjunctionem influxum, mandatum, applicationem, manifestationem, n. 3806, 4235, 6903, 7042, 7054, 7099, 7158, 7159, 7308, 8662.

OCTO. Quod sit principium quodcumque, quia est prima dies alterius septimanæ, n. 2044, 8400, tum aliud a priori distinctum, n. 2866. Octo in Verbo significat plenum et omnimodum, n. 9659.

OCTODECEM quid, n. 1709.

OCTOGINTA cum idem ac quadriginta quid, n. 1963, 7284.

OCTOGINTA TRIUM, quid, n. 7285.

OCULUS. Quod apertum oculis sit dictamen, n. 212.

Quod oculus sit intellectus, ostensum, n. 2701.

Tollere oculos quod sit cogitare, n. 2789, 2829.

Tollere oculos et videre, quod sit intentio, n. 3198,

3202. Debiles oculi, quod sit ad intellectum talis,

n. 3820. Quod auris in supremo sensu sit providentia, oculos prævidentia, ostensum, n. 3869,

vide et *Videre*. Tollere oculos quod sit percipere,

n. 4083, quod sit advertere, n. 4086. Tollere

oculos et videre quod sit perceptio et intentio, n.

4339. De correspondentia cum oculo et cum luce,

experientia, n. 4403 ad 4421, vide *Lux*. Cor-

respondentia visus oculi cum intellectu et cum

veris, experientia, n. 4403 ad 4421. Quod inter-

iores affectiones pateant a facie, et adhuc interiores

ab oculis, n. 4407. Quod visus oculi sinistri cor-

respondet veris fidei, et visus oculi dextri bonis

fidei, causa, n. 4410. Quod humores et tunicæ

oculi cum singulis respondeant, n. 4411. Qui-

nam oculi tunicam referunt, experientia, n. 4412.

Continuatio de correspondentia visus oculi et lucis

cum intellectu et veris fidei, n. 4525 ad 4534.

Quod auris formata sit correspondenter ad modifi-

cationes aeris et soni et oculus ad ætheris et lucis,

n. 4523. Quod visus oculi respondeat visui in-

tellectuali et veris fidei, et hoc quia lux mundi

luci cæli, n. 4526. Quod visus oculi respondeat

illis societatibus quæ in paradisiacis, n. 4528. Tol-

lere oculos quod sit reflectio, n. 4684. Ponere

oculum super aliquam, quod sit influxus, n.

5810. Ponere manum super oculos cum moritur

homo, quod sit vivificare, n. 6008. Quod oculus

sit intellectus, ita verum fidei et quoque falsum

fidei, ostensum, n. 9051. Quod visus oculi sit

maxime crassus et hebes, n. 9577. Oculus Jehovæ

O L

quod sit præsentia divini Domini in veris et in bonis fidei et amoris, ostensum, n. 10569. Oculi quod sint intellectus et fides, illustrata, n. 10569.

ODIUM, vide *Amor sui et mundi et Infernum*. Sicut amor mutuus constituit cælum, ita odium infernum, n. 693, 694. De infernis eorum qui in odio, vide *Infernum*. Quod in odio sit occisio hominis, n. 1010, 1011. Quod spheræ eorum qui in odio internicino sint venenatæ, n. 1512. Homo ex jucundo quod percipit in odio, non credit infernale esse, n. 1860. Quod formæ odii et formæ charitatis nusquam possint simul esse, n. 1860. Quod odium sit aversatio, et cum de Domino, quod sit misericordia, ostensum, n. 3605. Quod sit contemptus et aversatio, n. 4681, 4684. Qui odio habent aliquem, tametsi absque causa, quod in altera vita oderint et ibi perniciem ejus spirent, ab experientia, n. 5061. De illis qui se mutuo odio habuerunt in altera vita, n. 5061. Odio habere quod sit rejicere, n. 6558.

ODOR. Quod odor quietis et suffimenta quod sint gratum, n. 925. Quod spheræ amoris et fidei vertantur in odores gratos, n. 925, 1519. Quod odor inde representativus factus n. 925. Quæ spheræ spirituum vertuntur in odores, n. 925, 1514, 1518, 1519. Quod odor cadaveris sit aromaticus cum resuscitatur homo, ob præsentiâ angelorum cælestium, n. 175, 1518. Qualis odor simulatorum eloquentiæ, voluptatibus indulgentium adulteratorum, odii et vindictæ, avaritiæ, persecutorum innocentes, n. 1514. Odor vinosus unde, n. 1517, fœtores dentium, n. 1613, fœtor pediculorum domesticorum, n. 1514, 1631. Quod odor sit perceptivum grati ex correspondentia, n. 3577. Continuatio de maximo homine et de correspondentia odoris et narium cum illo, n. 4624, ad 4634. Quod spheræ perceptionum vertantur in odores, n. 4626. Quod odores percipiuntur grati ab illis qui in bono, ingrati et maleolentes ab illis qui in malo, n. 4628. Sphæra scandalorum contra Dominum, percepta sicut odor aquæ putridæ et quisquilliis fœtidis conspurcatæ, n. 4629. Fœtor dentium et nidor ossis uste ab illis qui sunt naturales inconspicui, n. 4630. Odor cadaverosus ex inferno prædonum et sicariorum, n. 4631. Odor excrementitius ab inferno adulterorum, n. 4631. Odor excrementitius mistus cadaveroso ab inferno ubi adulteri crudeles, n. 4631. Quod fœtores et putores illis qui in inferno grati sint, n. 4628. Quod ad narium provincium pertineant, qui in perceptione communi sunt, n. 4625. Quia odor correspondet perceptioni, inde aromata et suffimenta et odores in unguentis facta representativa, n. 4758, 4621. Odor quietis quod sit perceptivum pacis, n. 10054. Quod odor correspondeat perceptioni secundum quale amoris, citationes inveniantur, n. 10292.

ODORATUS, vide *Nasus, Respiratio, Odor supra*.

OFFENDICULUM. Quod offendiculum et scandalum spectet humanum Domini, n. 3488. Quod spheræ scandalorum contra Dominum percepta sicut odor aquæ putridæ et quisquilliis conspurcatæ, n. 4629.

OLEUM, vide *Oliva et Unctio*. Quod oliva sit bonum charitatis, oleum cæleste amoris, n. 886, 9780, 10261, et in genere bonum amoris, n. 3728, 4582. Quia oleum significabat bonum, quod omnia sancta

O P

ecclesiæ, sicut altare tentorium et omnia quæ inibi oleo ungerentur, et quoque Aharon et filii ejus qui ministrabant, et vestes eorum, n. 10268 ad 10284. Quod fuderint oleum super caput statuæ esset quod bonum ex quo verum, n. 3728. Per statuere statuam lapidis et fundere super illam oleum representatur progressio glorificationis Domini et regenerationis hominis, a vero ad bonum cæleste, n. 4582. Lampades quod sint vera et oleum bonum, ubi de decem virginibus, n. 4638. Ratio cur aromata facta et unctiones, &c. n. 9474. Oleum olivæ quod sit tam bonum cæleste quam spirituale, ostensum, n. 9780. Quod aromatica ex quibus oleum unctionis pertineant ad classem cælestem, ostensum, n. 10254. Oleum olivæ quod sit divinum bonum cæleste, n. 10261.

OLFACTUS, vide *Odor et Nasus*.

OLIVA et OLEA. Quod oliva sit bonum charitatis, oleum cæleste amoris, n. 886, vide *Oleum*. Quod vitis sit bonum ecclesiæ spiritualis, et olea bonum ecclesiæ cælestis, ostensum, n. 9277. Quod oliva sit amor cælestis ac olea perceptio et affectio illius amoris, ostensum n. 10261.

OLLA quæ pro sancto usu, quod significet doctrinam, quia continens, n. 8408, 10105. Quoniam coquere carnem significabat præparare ad usum vitæ, n. 10105, et coctam aqua quod sit quod ex doctrina veri, n. 7857, vide *Aqua*. Quid olla præterea significat vide n. 8408.

OLUS, quod significet vilia jucunditatum, n. 996.

OMER, quod sit quantum satis, illustratum, n. 8468, 8473, vide *Chomer*. Quod sit potentia, n. 8479.

OMNIPOTENTIA. Quod omnipotentia prædicetur de quantitate magnitudinis, de divina voluntate, de divino amore et inde infinito bono; sed omniscientia prædicetur de quantitate multitudinis, de divina intelligentia et de divino vero, n. 3934.

OMNISCIENTIA, vide *Omnipotentia*.

ONAGER, quod sit verum rationale, describitur quale absque bono, n. 1949, 1950, 1951.

ONAN filius Jehudæ quod representabat malum et falsum mali, n. 4823, 4824, 4836, 4837.

ONUS. Onera quod sint servitutes, n. 6660. Quod sint infestationes ex falsis, n. 6757. Quod sint pugnae, n. 7104. Quod sint pugnae spirituales, n. 7105.

ONYCHEN, quod sit affectio veri interioris naturalis, n. 10293.

OPERA, vide *Opus, Amor, Charitas, Bonum, Fides*.

OPES, vide *Divitiæ*. Quod voluptates potentia et divitiæ non impediunt quin venire possit in cælum, modo pro fine non habeantur, n. 945, 1877. Opes quod sint cognitiones boni et veri, ita scientifica, parum ostensum, n. 4508.

OPIFEX LAPIDIS quid, n. 9846, vide *Lapis*.

OPUS. Quod homo cælestis dicatur opus Dei, n. 88. Qui meritum ponunt in operibus, quales, n. 1744. Bona opera quod sint mala opera nisi removeantur illa quæ sunt amoris sui et mundi, et quod sint bona quando illa remota sunt, n. 3147. Quod opera correspondere debeant bono fidei ut sint bona opera; quia se habent secundum bonum fidei; quodque comparative se habeant ad bonum fidei ut facies ad voluntatem, n. 2934. Quod opera in Verbo sæpe memorentur, ostensum, n. 3934. Quia in operibus voluntas hominis, n. 3934. Quod

O R

regenerandus incipiat ab operibus, regeneratus vero desinat in operibus, n. 3934. Quod verum non fiat verum intelligentiæ priusquam in voluntatem et in actum transit, n. 4884. Opus quod sit usus, n. 5148. Opera quod sint bona, n. 6048. Quod opera sint officia et usus, n. 6073. Quod charitas se ostendat in operibus et quod opera in se contineant omnia charitatis et fidei, illustratum et ostensum, n. 6073. Opera quod prædicentur de bono, præpararunt manus de vero, n. 8330. Quid sapientia, intelligentia, scientia, opus in genuino sensu, quod consequantur ordine apud bonos, et sint una in altera apud illos, et sic omnia in operibus, n. 10331. Quod opera includant et concludant interiora hominis, et in illis sit totus homo, qualis est quoad amorem et fidem, et quod judicari secundum opera sit judicari secundum illa, n. 10331. Quod homo judicetur secundum facta seu opera, quod sit secundum intentiones quæ in operibus, n. 8911. Quod per facta et opera in Verbo secundum quæ retribuetur homo, non intelligantur facta et opera in externa forma, sed interna, quoniam opera in externa forma faciunt mali, sed in interna solum boni, n. 3934, 6073. Quod opera sicut omnes actus procedant ex interioribus hominis, et quod sic ex interioribus hominis quæ sunt cogitationis et voluntatis, suum esse et suum quale habeant, quoniam inde procedunt, quapropter qualia sunt interiora, talia sunt opera, n. 3994, 8911, 10331, ita qualia sunt interiora quoad fidem et quoad amorem, n. 3934, 6073, 10331, 10333. Quod sic opera includant illa et quod sint illa in effectu, n. 10331. Quod id sit retribui et judicari secundum opera, n. 3147, 3944, 6073, 8911, 10331, 10333. Quod multoties in Verbo dicatur quod retribuetur homini, et quod judicabitur homo secundum facta seu opera, de quibus, n. 3931. Quod opera quantum spectant se et mundum tantum non sint bona opera sed quantum spectant proximum, n. 3147. Quod Petrus apostolus significaverit fidem et Johannes opera charitatis, vide Præfationem ad Cap. XVIII. Geneseos, vide etiam *Petrus*, n. 10087. Quia Johannes representavit opera charitatis, ideo cubavit ad pectus Jesus, n. 3934, 10081, et quod Jesus ideo dixerit ad Petrum indignantem quod Johannes sequeretur Jesum, quid ad te Petra, tu sequere me, Joh. XXI. 22. Petrus enim dixit de Johanne, Domine, hic quid, n. 10087.

ORACULA, vide de *Scriptura Sacra*, n. 44.

ORARE, ORATIO. Quod orare sit revelari, n. 2535. Quod oratio Domini fuerit revelatio, n. 2535. Quod ex oratione Domini cognitæ quales essent, n. 4047. Quod innumera insint orationi Domini et singulis contentis, n. 6619. Supplicare quod sit humiliatio, n. 7391. Supplicatio quod sit intercessio, n. 7396, 7461. Quod in tentationibus non opus sit precibus, et quod non audiantur, sed quod in illis pugnandum sit contra falsa et mala, et hoc sicut a se, n. 8179. Quod omne cultus qui vere cultus sit a Domino et non ab homine, n. 10299.

ORBUS, ORBARI cum de ecclesia quod sit deprivari suis veris, n. 5536, 5632.

ORDO, vide *Influxus*. Ordo influxus circa instructionem a scientificis, et quod illis intellectualia et cælestia occurrant, n. 1495. Quod divinum verum

O R

sit ordo et divinum bonum sit essenziale ordinis, n. 1728. Quod Dominus sit ipse ordo ita supra ordinem in cælis, n. 1919. Quod omnis ordo a Domino et quod omnia regantur ex bono et vero, inde leges quod regantur ex voluntate, beneplacito, venia et permissione, n. 2447. Quod essenziale ordinis sit bonum divinum, et quod omnes elevant in cælum; quod secundarium ordinis sit verum, quod omnes damnat ad infernum, n. 2258. Quid sapientia, intelligentia, ordo, a sapiente gentili, n. 2592. Quod suprema simul sint in ultimo ordinis, n. 3739. De ordine in quo erunt vera, ut intrare possint horum, n. 4302. Quod homo qui regeneratur habeat multa falsa mixta veris, quæ disponuntur in ordinem, cum regeneratus est, et ex bono agit. Quod vera tunc in ultimo sint et falsa ad ultimas peripherias rejecta, vicissim apud malos, n. 4551, 4552. In altera vita quod malum sit contra ordinem, et bonum in ordine, et quantum in malo seu contra ordinem, tantum in altera vita apparent ut monstra, sed quantum in bono seu in ordine, tantum ut homines, n. 4839. Scientifica in genuino ordine, quod disposita sint ad formam cæli, quæ autem in inverso ordine, ad formam inferni, n. 5700. Ubi ordo ibi Dominus præsens et ubi Dominus præsens ibi vita, n. 5703. Ubi non ordo nec ibi Dominus, n. 5703. Quod ordo sit ut vera et bona quæ directe sub intuitione visus interni, sint in medio, comparative sicut quæ sub visu externo, n. 6068. Quod universale, in quo singularissima, a Domino procedens disponat omnia in ordinem in communi et in omni parte, n. 6338. Ordo cæli quod sit vita usum et doctrina, quantum ex illa, n. 7884. Ordo cæli postquam Dominus ex divino humano suo gubernare incepit cælum et terram, n. 7950. Leges ordinis quod sint divina vera, tum in externis statuta, n. 7995. Qui ducitur a Domino per bonum quod is ducatur secundum ordinem et quod sit in Domino, n. 8512, vide etiam *Rectum*. Quod ei apertum sit a Domino, qui in ordine divino est, et quod ei clausum, qui non in ordine divino, n. 8513. Ordo successivus quid, illustratum, a finibus, quod interiora et exteriora sint distincta, et quoque conjuncta, n. 8603. Quod possibile sit omne quod est secundum divinum ordinem, impossibile autem quod contra illum, n. 8700. Quod divinum verum procedens a Domino faciat ordinem, et sit ordo, n. 8700, 8988. Quomodo se habet cum ordine successivo secundum gradus, n. 10099, vide *Gradus*. Quod ordo non teneri possit in mundo absque Præfectis, n. 10790. Si non sint præfecti periat genus humanum, n. 10791, inter præfectos erit ordo, n. 10792. Quod universum cælum quoad omnes societates angelicas a Domino dispositum sit secundum divinum suum ordinem, quoniam divinum Domini apud angelos facit cælum, n. 3038, 7211, 9128, 9338, 10125, 10151, 10157, vide *Angelus, Cælum* et *Dominus*. Quod inde forma cæli sit forma ordinis, n. 4040 ad 4043, 6607, 9877. Quod homo sit in quem omnia ordinis divini collata sunt, et quod ex creatione sit divinus ordo in forma, n. 4219, 4283, 4523, 4524, 5367, 6013, 6057, 5114, 6605, 6626, vide *Homo*, 9706, 10156, 10472, vide etiam *Correspondentia*. Quod unusquisque angelus qui est recipiens divini ordinis a Domino sit in

O R

humana forma perfecta et pulchra secundum receptionem, n. 322, 1880, 1881, 3633, 4622, 4735, 3804, 4797, 4985, 5199, 5530, 6054, 9879, 10177, 10594, vide *Angelus*. Quod etiam totum cœlum angelicum in toto suo complexu sit in forma sicut homo, et quod ideo cœlum sit maximus homo, et hoc, quia universum cœlum quoad omnes societates angelicas ibi a Domino disponitur secundum divinum ordinem, n. 2996, 2998, 3624 ad 3649, 3636 ad 3643, 3741 ad 3745, 4625, inde patet quod sit divinum humanum Domini a quo omnia illa, n. 2996, 2998, 3624 ad 3649, 3741 ad 3745, vide *Dominus*. Quod homo non nascatur in bonum et verum, ita nec in divinum ordinem, sed contra illum et in contrario ordine et quod inde sit quod in meram ignorantiam, et quod ideo necessario e novo nascatur, hoc est, regeneretur, quod fit per divina vera a Domino, ut in ordinem initietur et sic fiat homo, n. 210, 215, 1047, 2307, 2308, 2578, 3701, 3812, 8480, 8550, 10283, 10284, 10731, vide *Homo, Hereditarium, Regeneratio*. Quod Dominus cum hominem e novo format, hoc est regenerat, omnia apud illum disponat secundum ordinem, quod est in formam cœli, n. 5700, 6690, 9931, 10303, vide *Cœlum et Homo*. Quod interiora aperta sint in cœlum, usque ad Dominum, illi homini qui est in divino ordine, sed clausa illi qui non in ordine, n. 8513. Quod quantum homo vivit secundum ordinem, tantum ei sit intelligentia et sapientia, n. 2592. Quod Dominus regat prima ordinis et simul ultima et quod ultima ex primis et prima ex ultimis, et quod sic omnia teneantur in nexu, n. 3739, 9828. De ordine successivo et de ultimo ordinis in quo successiva simul in suo ordine, n. 634, 3691, 4145, 5114, 5897, 6239, 6326, 6465, 8603, 9216, 9217, 9828, 9836, 10044, 10099, 10329, 10335. Quod mala et falsa sint contra ordinem et quod usque a Domino regantur, non secundum ordinem sed ex ordine, n. 4839, 7877, 10778. Quod mala et falsa ex permissione regantur, et quod hoc sit propter ordinem, n. 7877, 8700, 10778, vide *Providentia, Liberum et Prævidentia*. Quod impossibile sit omne quod contra ordinem, ita ut homo qui in malo vivit, salvari possit ex sola misericordia, tum quod in altera vita mali consociari possint bonis ut et quod homo cogi possit ad bene vivendum, et plura alia, n. 8700, vide *Liberum*.

O RIENS. Quid septentrio, meridies, oriens et occidens, n. 1605. Quod oriens sit Dominus, n. 101. Quod sit charitas a Domino, n. 1250. Quid ventus orientalis, n. 842. Quod ventus orientis seu eurus sit medium destructionis, n. 7679. Terra orientis, quod sit charitas erga proximum, quæ non aliud, quam vita secundum præcepta Domini. Tum quod Syri seu filii orientis sint qui in cognitionibus boni et veri, unde dicti sapientes, illustratum, n. 3249. Quod oriens et occidens sint status boni, septentrio et meridies status veri, ostensum, n. 3708. Quod filii orientis sint, ut supra, cognitiones boni et veri, n. 3762, sed quod in opposito sensu sint cognitiones falsi, n. 3762. Quod ventus oppositus orientali sit ventus maris seu occidentalis, n. 7699, 7702, vide *Ventus*. Quod oriens sit Dominus, n. 9668. Quod sit Dominus quia est sol cœli, qui semper in ortu et nunquam in occasu, n. 101,

P A

5097, 9668, inde quod oriens sit status amoris, n. 1250, 3708, vide *Sol*.

ORNATUS, quod sit sanctum verum, tum divinum in externis, ostensum, n. 10536, et 10540.

OS, ORIS. Quod in Verbo significet enuntiationem et vocem quæ procedit ex ore, 6985, 6987, 9049, f. Quod quæ oris sunt etiam correspondeant parti intellectuali quia ex ore ex vox et loquela procedit, n. 8068, 9384. Ex ore et ex corde quod sit ex intellectu et voluntate tum et vero et bono, n. 3313, 8068. Ad os Jehovæ, quod sit verum divinum, n. 8560. In ore esse, quod sit id quod externum et procedit a vero, in corde autem id quod est internum et procedit a bono, n. 3313. Ad os infantis quod sit unum quodvis secundum quale innocentia, n. 6107. Quæ oris sunt quod sint enuntiationes veri, n. 9049, f.

OS, OSSIS. Quod os pectoris seu costa sit proprium, n. 147, 148, 149. Quid os de ossibus et caro de carne, n. 157. Os meum et caro mea quod sit conjunctio quoad vera et bona, n. 157, 3812, f. Quod ossa sint proprium intellectuale seu proprium quoad verum, et in proprio sensu verum divinum, quod proprium Domini, n. 3812. De illis in maximo homine quibus ossa correspondent, n. 5560 ad 5564. Illi qui ossa constituunt quod sint primum vitæ spiritualis, n. 5560, 5561. Quod sint qui mali fuerunt, sed usque reliquias boni habuerunt post plurium sæculorum vastationes, n. 5561. Quod qui ossa sunt habeant cogitationem communem pœne indeterminatam, n. 5562. Quod dolores sentiantur in cranii variis locis a falsis ex cupiditatibus, unde, n. 5563. Ossa quod sint ultimæ ecclesiæ ita repræsentativa, de quibus, n. 6592. Non frangere os de agno paschali quod sit scientificum integrum erit, n. 8005. Quod scientifica in spiritualia se habeant sicut ossa in corpore, n. 8005.

OSCULARI. Osculatio significat conjunctionem ex affectione, n. 3573, 3574, 4215, 4353, 4929, 6260. Quod osculationes sint etiam simulationes hypocriteos, et doli, ibid.

OSTIUM, vide *Janua*.

OTIUM, OTIOSUS, qui solum otio et inertia, et nullo studio dediti fuerunt quod in altera vita inducant gravidinem venterculo, n. 5723. Otiosi quod sit quod non satis infestati, n. 7118.

OVIS. Oves quæ non ex eo ovili et adducendæ, quod sint spirituales, n. 2088. Quod oves sint bona, ostensum, n. 4169. Quod sint qui in bono charitatis et inde in fide, n. 4169, 4809.

OVUM. Cum regeneratur homo quod spiritualis vita tunc procedat a quavis ætate quam percurrit sicut ex ovo, n. 4378, 4379.

P.

PABULUM. Quod stramen sint naturalis hominis vera scientifica, pabulum bona, n. 3114. Dare pabulum asinis, quod sit reflectere super scientifica, n. 5495, et quod sit instruere de bono, n. 5670. Pabulum quod sit bonum verorum scientificorum, n. 5670.

PADAN ARAN, quod sint cognitiones veri, n. 3664, quod sint etiam cognitiones boni, n. 3680, quod sint cognitiones utriusque, n. 4107. Padan quod sit status cognitionum, n. 6242.

P A

- PALATIA**, vide *Habitacula, Domus*. Urbes et palatia quæ videntur in altera vita, n. 1626, 1627. Decoramenta graduum et portarum visa, n. 1627, 1628. Quod divites absque charitate primum in palatiis habitent, sed postea in vilioribus domibus, tandem stipem petant, n. 1631.
- PALEA**, vide *Stramen*.
- PALLAS**. Pallades antiquis, n. 4658.
- PALLIUM**, quod sit divinum verum in forma interna in regno spirituali, n. 9825. Quod pallium in genere sit regnum spirituale, ostensum, n. 9824. Pallium cum ephodo quod sit regnum spirituale, tunica quia separata ab illis per cingulum quod sit spirituale ex cœlesti; simile quod significatur per velum in tentorio, et per collum apud hominem, illustratum, n. 10005.
- PALMA ARBOR**, quod sit bonum spirituale, seu bonum veri, ostensum, n. 8368.
- PALPARE**, quod sit perceptionis intimum et omne, n. 3528, 3559, 3562. Palpare caligine, quid, n. 7719, vide *Caligo*.
- PANCREAS**. Quinam pancreati correspondent, n. 5184. Quinam ductui pancreatico correspondent, et hepatico et cystico, n. 5185.
- PANIS**. Quid panis et vinum in sacra cœna, n. 1798. Quod panis sit omne cœleste et spirituale, n. 276, 680, 681. Quod edere panem in sudore vultus sit aversari, n. 276. Quod panis sit omnis cibus in genere, ostensum, n. 2165. Quod panis in sancta cœna sit Dominus, ita omne cœleste amoris, n. 2165, 2177. Quid comedere in sancta cœna, n. 2187, vide *Edere*. Cum homo in sancto sacræ cœnæ, quod ei tunc sit correspondentia cum angelis, n. 3464. Quod panes super mensa in tabernaculo repræsentaverint amorem cœlestem et spiritualem, et in illo ipsum Dominum, n. 3478, vide etiam *Edere, Convivia, et Cibus*. Quod per panem in sacra cœna et in oratione Domini, angeli percipiant bonum amoris et Dominum, n. 3735. Quod panis sit caro Domini, et hic divinum ipsius bonum, ostensum, n. 3813, vide *Caro*, vide etiam *Cœna*. Quod panis in sacra cœna significet Dominum, inde ipsius amorem erga genus humanum et reciprocum ab homine, ostensum, n. 4211, 4217, 4735. Quod verum ad bonum se habeat prorsus sicut aqua ad panem seu potus ad cibum, in nutritione, n. 4976. Frangere panem quod sit mutua conjunctio per charitatem, n. 5405, vide *Frangere*. Panis cum sit omnis cibus, quod sit vita spiritualis, n. 6118. Quod panis sit primum quod nutrit animam, vel illorum qui in cœlo, vel illorum qui in inferno, et quomodo vivunt infernales, illustratum, n. 8410. Quod panis et aqua dicantur cum intelliguntur omnia bona amoris et vera fidei, ostensum, n. 9323. Panis facierum super mensa quod sit Dominus quoad bonum cœleste, n. 9545. Panis sacrificiorum, vide *Mincha*. Cur in catholico religioso panis datur in sacra cœna, et non vinum, n. 10040, vide *Cœna*. Quod mincha quæ erat panis et libamen quod vinum significarent talia quæ ecclesiæ, inde hæc in sacra cœna, illustratum, n. 10137. Quod panis sit bonum amoris cœlestis, n. 10686. Panem non edere et aquam non bibere per 40 dies et noctes quod sit status tentationis, n. 10686.
- PANNICULUS**, quod sit verum infimum, n. 4875.

P A

- PANNUS**. Panni involutio qualis pœna, n. 964.
- PAPILIO**, vide *Vermis et Insectum*. Comparatio status beatorum cum statu papilionum, n. 2483. Comparatio status conjugialis cum iisdem, n. 2758. Repræsentatio status spirituum in spirituali mundo, cum præparantur ad cœlum, mutationibus vermicularum in papiliones, de quibus quod tunc in suo cœlo, n. 8848.
- PARABOLÆ**. Quod in parabolis Domini omnia sint divina et inde cœlestia et spiritualia, n. 4637.
- PARADISUS**. Paradisiaca in altera vita, n. 1622. Paradisiaca antiquissimæ ecclesiæ, n. 1122. Quod infantes ambulent in locis paradisiacis, de quibus, n. 2798. Cum angelis est sermo de illis quæ sunt intelligentiæ et sapientiæ, quod repræsententur paradisi, vineæ, sylvæ, prata cum floribus, &c. n. 3220. Quod visus oculi correspondeat illis societatibus quæ in paradisiacis, n. 4528. Paradisiaca quam magnificas sunt, describitur ab experientia, n. 4528, 4529.
- PARALELISMUS**. Quod inter Dominum et hominem detur paralelismus quoad cœlestia, n. 1831, non quoad spiritualia, n. 1832, 3514. Quod sit paralelismus inter bonum interius et exterius, non inter bonum interius et verum exterius, nisi influxus boni sit talis, qualis cum est in genuino ordine, n. 3564.
- PARAN**. Quid mons Paran, n. 1675, 1676. Quod sit divinum humanum Domini respective ad spirituale, ostensum, n. 2714.
- PARARE**, vide *Preparare*.
- PARASITA**, vide *Assentatio*.
- PARERE, PARTUS**. Quod partus et conceptus sit cogitatio et figmentum cordis, n. 264. Parere quod sit existere, n. 2621, 2629. Parere quod sit fertilitas quoad illa quæ sunt doctrinæ, n. 2584, vide etiam *Nativitas, Generatio*. Quod conceptiones et partus spirituales sint qui significantur, n. 3860, 3868. Parere quod sit agnoscere fide tum actu, n. 3905, 3915, 3919. Concipere quod sit recipere, parere quod sit agnoscere, n. 3919. Parere super genua, quod sit agnoscere pro suis, n. 6585. Dolor parturientis quod sit summum doloris et quod sit desperatio, ostensum, n. 8313. Quod illa quæ partus sunt significant illa quæ regenerationis, ostensum, n. 9325, ita abortio quod sit cum vera et bona non suo ordine succedunt, n. 9325.
- PARIES**. Parietes quod sint interiora seu media, illustratum, n. 10185.
- PARTICULARIA**, vide *Commune*.
- PARTURIRE**, vide *Parere*.
- PARVULUS**, vide *Puer et Infans*.
- PASCERE**, vide *Pastor*.
- PASCHA** quod institueretur ob liberationem ab Ægypto, ita ob liberationem spiritualium a damnatione a Domino, n. 7093, f. Quod pascha sit præsentia Domini, et liberatio illorum qui ab ecclesia spirituali, per divinum humanum Dominum cum resurrexit, n. 7867. Statuta Pæsach quod sint leges ordinis illis qui a damnatione et infestationibus liberati, n. 7995. Quod cœna paschalis repræsentaret consociationes in cœlo, n. 7836, 7997. Comedere pascham quod sit unum esse cum illis, ita consociari, n. 8001. De festo azymorum seu paschali, n. 9286, 9287 ad 9292, vide *Festum*. Quod festum paschalis institutum sit in recordatione

PA

glorificationis humani Domini et liberationis a malis et a falsis mali; et gratiarum actio propter id, n. 10655.

PASCUM, id quod sustentat vitam spiritualem hominis, n. 6078. Quod sint scientifica in quibus veri bona, n. 6078.

PASTOR. Quod pastor qui docet et ducit ad bonum charitatis et grex qui docetur et ducitur, n. 343, 3795. *Pascere* quod sit instrui, ostensum, n. 5201. Pastores gregis quod sint vera quæ ducunt ad bonum, n. 6044. *Pascere* cibus, quod sit sustentare vitam spiritualem, et vivificare, n. 6277.

PATER, vide etiam *Mater, Filius et Filia*. Quod Dominus pro patre agnoscatur in cœlo quia unus et idem, n. 14, 15, 1729. Quod homo accipiat a patre internum a matre externum, n. 1815. Quod venire ad patres in pace, n. 1853. Quod internum Domini fuerit idem cum Jehovah patre ipsius, cui univit humanum, n. 2004, 2005. Quid pater et filius in Domino, ostensum, n. 2803. Quod pater sit divinum bonum et filius divinum verum, n. 2803. Quid colligi ad patres seu ad populos, n. 3255, vide *Societas*. In sensu interno præceptorum decalogi de honorandis parentibus quomodo se habeat, n. 3690. Jehovah Deus Abrahami patris tui, quod sit Dominus quod ab ipso bonum, n. 3703. Quod pater sit bonum, n. 3703, et quod in opposito sensu sint mala et falsa, n. 3703. Quod divinum bonum Domini sit quod pater nominatur in Verbo, et divinum verum quod filius, ostensum, n. 3704. Quod redire ad patrem sit uniri divino cum de Domino, n. 3736. Quod pater etiam dicatur externum ecclesie in quo internum, n. 4700. Quod pater sit ecclesia quoad bonum et mater quoad verum, n. 5581. Quod pater sit bonum, n. 5902. Quod externum dicatur pater interni, sicut Jacob Josephi, quia progressio instructionis fit ab exterioribus ad interiora, n. 5906. Patres quod sint bona et qui ab ecclesia antiqua, n. 6050. Commune quod sit pater interni principio, sed non postea, illustratum, n. 6089. Quod patres in bono sensu sint illi qui ab antiqua et ab antiquissima ecclesia, ostensum, n. 6075. Quod Dominus sit pater cum homo sui juris fit non magis ut prius naturalis pater, n. 6492. Pater quod sit antiqua ecclesia, illustratum, n. 6846. Deus patris, quod sit Dominus, quia Deus antiquæ ecclesie, n. 6846. Deus patrum quod sit divinum ecclesie antiquæ, et quod sit Dominus, n. 6876, 6884. Cum Dominus in mundo fuit et fecit humanum suum divinum verum, quod tunc divinum bonum vocaverit patrem, n. 7499. Patres et patrum patres quod sit ab antiquo tempore, n. 7648. Domus patrum quod sit bonum particulare, illustratum, n. 7833, 7834. Patres quod sint antiqui qui in bono et vero, n. 8055. Pater in cœlis quod sit bonum a divino in cœlis, ostensum, n. 8328. Pater quod sit Dominus quoad divinum bonum et inde bonum et mater quod sit Dominus quoad divinum verum et inde verum, n. 8897. Quod angeli non aliud divinum agnoscant quam divinum humanum Domini, quia de ipso cogitare possunt et illud amare, non ita de divino quod pater, ostensum, n. 10067. Quod per patrem, matrem, fratrem, sororem, et per plura alia nomina cognationis

PA

significantur bona et vera tum etiam mala et falsa, n. 10490.

PATRIA quod sit proximus, n. 6819, 6821, vide *Proximus*. Qui amat patriam in altera vita amat regnum Domini, nam ibi tunc ei patria, n. 6821.

PAVOR, vide *Timor*.

PAUPER, vide *Miser*. De pauperibus aliquid, n. 3820. Quod pauper sit dives et egenus abundans, quod sit nihil sapientiæ et potentiæ a se, sed a Domino, n. 4459. Pauperibus benefacere quod sit externum ecclesie, et illis benefacere qui in spiritali paupertate sunt, sit internum ecclesie, et quod in beneficiendo spectari debeat internum et externum, n. 9209. Quod pauperes sint qui in paucis bono ex ignorantia veri et egeni qui in paucis vero ex ignorantia veri et usque desiderant instrui, ostensum, n. 9209. Pauperes quod sint qui in paucis veris, et in falsis ex ignorantia, tum in falsis et in bono, ac in falsis et in malo, de quibus, n. 9253. Pauperes quod sint qui non in cognitionibus veri, et usque desiderant illas, &c. n. 10227. Quomodo intelligendum quod miseris et pauperibus cœlum, cum tamen ibi et divites et in dignitate constituti, n. 10227.

PAX. Status pacis, qualis, n. 92, 93. Quod pax se habeat sicut aurora aut ver, n. 1726, vide etiam *Tranquillitas*. Quod pax in cœlis se habeat instar auroræ in terris, n. 3780. Quod omnis irrequies a malo et falso, pax autem a bono et vero, n. 3170. Quod status tranquillitatis sit status pacis externæ, n. 3696. Quod qui regenerantur omnes primo in illo statu tranquillitatis sint, et quoque ultimo, n. 3696, vide *Regeneratio*. Pax quod in supremo sensu sit Dominus, in repræsentativo regnum ipsius et bonum quod a Domino ibi, ita divinum Domini efficiens bonum ab intimo, ostensum, n. 3780. Pacifici quod sint concordantia quoad doctrinam, n. 4479. Quod pax sit Dominus, sit etiam regnum ipsius et vita in illo seu salus, et quod etiam salus seu valetudo in mundo, n. 4681. Quod pax sit universale regnans intime in cœlo et omnes afficiat beatitudine insensibiliter sicut ver aut aurora, n. 5662. Quod pax illa non detur nisi cum sublatae sunt cupiditates, nam hæc tollunt pacem et in irrequie ponunt quietem, illustratum, n. 5662. Quod verum fidei a vero pacis habeat ortum, n. 8456. Quid pax describitur, quod sit intimum efficiens interiora, et sit verum divinum in cœlo a Domino, n. 8455. Quod conjunctio boni et veri fiat in statu pacis, n. 8517. Pax cum de divino in cœlo quod sit status divinus cœlestis, n. 8665. Quod homo cum in bono est sit in pace sed non cum adhuc in vero, n. 8722. Quod per sabbathum significetur pax in cœlis et in terris, quia unio humani et ipsius divini in Domino, ut et conjunctio hominis cum ipso, n. 10730.

PAXILLUS, vide *Clavus*.

PECCATUM, vide *Malum*. Peccare quod sit contra ordinem agere, ita quod sit inversio ordinis, n. 5076. Peccatum quod sit disjunctio, n. 5229. Qui credunt remissionem peccatorum fore instantaneam, et justificationem per solam fidem, perparum de regeneratione sciunt hodie, n. 5398, vide *Regeneratio*. Peccatum quod sit sejnunctio, n. 5474, quod sit aversio, n. 5841, 9346. Quod prævaricatio sit malum contra verum, peccatum

PE

vero malum contra bonum, et quod ob conjugium nominentur, ostensum, n. 6563. Peccare quod sit separatio a vero et bono, n. 7589. Peccare quod sit non obedire, n. 7696. Remittere peccata est non respicere ex malo sed ex bono, n. 7697. Quod homo continue labatur a se, et continue erigatur a Domino, n. 8391. Quid peccatorum remissio, quod removeantur, non extirpentur, n. 8393. Peccatum contra spiritum sanctum, quod sit dolus spiritualis seu hypocrisis, ostensum, n. 9013, quod id remitti nequeat, et cur, illustratum et ostensum, n. 9013, 9014. Remissio peccatorum quod sit detineri a malo et teneri in bono a Domino, n. 9014. Quod peccata non abluantur, sed removeantur, n. 9988, f. Prevaricationes quod sint quæ contra vera fidei, iniquitates vero quæ contra bona fidei et peccata quæ contra bona amoris et charitatis, ostensum, n. 9156. Quod mala et falsa remaneant, sed quod removeantur, quia homo tenetur in bono a Domino, illustratum, n. 9333. Quod peccata lente removeantur, cur, n. 9334, 9335, 9336, vide *Regeneratio*. Confessio peccatorum vide n. 9444 ad 9454. Quod peccata irradicentur vitæ, n. 9444. Quod nemo abducere aliquem a peccatis possit, ita remittere illa, quam solus Dominus, n. 9445. Quod peccata remittantur per id, quod homo detineatur ab illis, et quod detineri a malis et teneri in bono nemo possit, nisi qui regeneratur a Domino, n. 9446, 9447, 9448, 9451. Signa quod remissa sint peccata, n. 9449. Signa quod non remissa sint, n. 9450. Remissio peccatorum ex misericordia, quod fiat per regenerationem, n. 9452, 9453, 9454. Portare iniquitatem cum de sacerdotio quo representatur Dominus, quod sit sustinere pugnas cum infernis et ita in æternum pro homine, ostensum, n. 9937. Quod peccata removeantur apud hominem, quantum intrat cælum apud illum, ita quantum regeneratus, illustratum, n. 9938. Portare iniquitatem cum non de sacerdotio, quod representaverit damnationem, et quod essent in peccatis, non quod ideo essent damnati, sed modo representative, ostensum, n. 9965. Quod portare iniquitatem etiam sit vera damnatio, n. 9965, f. Peccatum cum per id intelligitur sacrificium, quod sit purificatio, ostensum, n. 10039. Quod peccata et inde falsa apud hominem remaneant, sed quod ab illis removeatur, citationes, n. 10057, f. Quod sanctuaria polluerentur per peccata populi; ut altare, tentorium, templum, ostensum et illustratum, n. 10208. Quod omnis purificatio seu remotio a peccatis fiat per bonum innocentie, n. 10210.

PECTERE. Qui in decoris posuerunt omne, quod pectere comas, et quod pectere comas sit accommodare naturalia ut appareant decentia, n. 5570.

PECTORALE, vide *Urim*.

PECTUS, quod sit bonum charitatis, in supremo sensu divinum spirituale Domini, n. 10087. Accumbere ad pectus aut in sinu quod sit amari, n. 10087, et quod Johannes accubuerit ad pectus Domini quia representabat opera charitatis, n. 10087, vide *Opera*.

PECULIUM, quod sint qui ab ecclesia ubi Verbum, et quod sint proprii Domini, ostensum, n. 8768.

PECUS, vide *Grex*.

PEDICULI. Fœtor pediculorum domesticorum, n. 1514. Quod pediculi sint mala in extremis, ita in sensuali, n. 7419.

PE

PELEG, quid, n. 1345.

PELLIS, vide *Cutis*. Quod tunica pellis sit bonum spirituale et naturale, n. 294, 295, 296. Quod pellis et cutis sint extrema, ostensum, n. 3540. Cutis seu pellis quod sit falsum in externis, n. 10036.

PELVIS, quod sit bonum naturalis, n. 7920, et naturale, n. 7922.

PENIEL, quod sit status tentationum, n. 4298. Quod sit in sensu interno historico status quod induerint representationes, n. 4310.

PENURIA, vide *Promptuaria*.

PENUEL, quod sit status veri in bono, n. 4301. Cum transivit Penuel, quod in sensu historico sit cum venirent in terram Canaanem, n. 4313.

PEPLUM, vide *Velum*.

PERCEPTIO, vide *Communicatio et Coniunctio et Conscientia, Sphæra et Odor*. Quid perceptio, n. 104, 371, 495, 503, 521, 536, 1616. Quod perceptio sit, cum amor est principale, n. 371, 1442. Quod perceptionum dentur innumerabilia genera in cælo, n. 483. Qui perceptionem habent, quod noscant singularia particularium, et particularia communium, non ita qui conscientiam, n. 865. Hominis antiquissimæ ecclesiæ perceptio, qualis et unde, n. 125, 597, 607, 784, 895, 1121. Quod homini antiquissimæ ecclesiæ communicatio fuerit cum cælo, inde perceptio, quæ cessavit cum communicatione, n. 784. Quid filii antiquissimæ ecclesiæ de perceptione dixerunt, n. 1121. Quod in altera vita sit perceptio omnium idearum cogitationis, n. 1008. Quod duplex perceptio in altera vita, perceptio quid bonum et verum, tum perceptio quales alii sunt, n. 1383. Quod in altera vita sit omnium cogitationum et affectionum communicatio, n. 1390, 1391, 1392. Quod consocientur secundum perceptiones, n. 1394. Quod ex causa perceptionum mali non approximare queant ad cælum, n. 1397. Quod mali non sustinere possint præsentiam angeli, n. 1271, 1398. De perceptione angelorum cælestium et angelorum spiritualium, n. 202, 203, 1384. Quod percipiatur quali amore et fide sint, n. 1394. Perceptione quod sciatur, quales alii, n. 1504. Quid sit percipere quales alii, illustratum per simile a facie, gestu, loquela, n. 1388. Unde talis perceptio, n. 1388, f. Quia status est perfectior in altera vita, n. 1389. Quod perceptum quicquid ex dolo, n. 1395. Perceptionis exemplum a longinquo, n. 1396. Quod parum percipiant, qui ratiocinantur, n. 1398. Quod non percipiant qui putant ex semet scire, n. 1385. Quod docti non sciant quid perceptio, n. 1387. De perceptione Domini, n. 1616, 1791. Quod arbores paradisi sint perceptiones, n. 103.

Cur tantum in sensu interno agitur de unitione essentiae divinæ Domini cum humana, et de ipsius perceptione et cogitatione, n. 2249. Quod perceptio Domini fuerit supra omnem perceptionem humanam, n. 1919. Quid cogitatio ex perceptione et conscientia, et ex nulla conscientia, n. 2515. Quod perceptio sit aliud quam cogitatio, et quod hæc a perceptione, n. 1919. Differentia inter perceptionem et conscientiam, n. 2144. Quod perceptiones dentur interiores et exteriores magis et magis, n. 2145, 2171.

P E

Quod sit perceptio boni et veri in cœlestibus et spiritualibus, perceptio justi et æqui in vita civili, perceptio honesti in vita morali; de quibus, n. 2831, pag. 49. Quod sensus tactus sit commune omnium sensuum, oriundus ex perceptivo, quod est sensitivum internum, n. 3528. Quod omne sensitivum et perceptivum sit a bono non autem a vero, n. 3528. Quod sciatur spiritus qualis est, cum advenit, n. 4626. De perceptione quod vertatur in odores, vide *Odor*. Revelatio ex perceptione, et revelatio ex loquela cum angelis, quæ differentia, n. 5191. Perceptio qualis tunc, vide *Revelatio*. Qui perceptionem habent, quod apud illos terminatum sit rationale interius, n. 5145. Perceptio spiritualium quod sit influxus loquelæ angelorum apud hominem, n. 5228. Quod hodie ignotum quid perceptio, n. 5228, et quod non apud alios quam qui in amore et charitate sit, et apud illos est ex perceptione cogitatio, n. 5228. Quod ecclesiæ vera prorsus aliter capiuntur ab illis qui in bono sunt, quam qui non in bono, n. 5478. Quo interior quod eo clarior perceptio, n. 5920. Perceptio quod sit ex facultate concludendi, et quod hodie de rebus in mundo, non autem de spiritualibus, causa, illustratum, n. 5937. Quod perceptio sit videre quid verum et falsum, sed non confirmare quodcunque, n. 7680. Quod spirituales perceptionem veri et boni civilis ac morales habere possint, sed non boni et veri spiritualis, n. 7977. Quod lux perceptionis sit divina, non lux confirmationis, quæ quod sit mere sensualis, illustratum, n. 8780. De visu ab interiori, n. 9128, vide *Videre*.

PERCUTERE, quod sit destruere, n. 6761. Percuti quod sit lædi a falsis, n. 7136, 7146. Percutere quod sit damnatio, n. 7871. Percutere petram, quod sit instanter rogare, n. 8582. Percutere cum de Domino et regno ipsius, quod sit blasphemare, n. 9015. Percutere, quod sit infirmare, n. 9025. Percutere, quod sit devastatio, n. 10510.

PERDITOR quod sit infernum, n. 7819.

PEREGRINUS, PEREGRINARI. Quod peregrini, qui instruerentur, n. 1463. Peregrinari quod sit instrui; tum vivere, n. 1463, vide etiam *Proficisci* et *Habitare*. Peregrinatio quod sit instructio et inde vita, n. 2025. Quod peregrinum semen significet quod rara charitas et charitatis fides, n. 1843. Peregrinus et incola, quod sit ignotus esse et usque apud eos, n. 2915. Ad hæreditandum terram peregrinationum tuarum quod sit vita instructionum, n. 3672. Quid peregrinari cum illis, quod sit qui se instrui passi sunt et qui accipiebant Judæorum statuta et leges, n. 4444, et quod essent sicut indigenæ, ostensum, n. 4444. Peregrinus et indigena, qui non natus et qui natus intra ecclesiam ita qui usque accedit ad illam, n. 7908. Anni peregrinationum quod sit vitæ successivum, n. 6095. Peregrinus quod sit qui instruitur in vero et bono ecclesiæ, et recipit illa, et vivit secundum illa, n. 8007, 8013, 9196. Quod idem jus peregrino et indigenæ, ostensum, n. 8013. Peregrinus orphanus et vidua, in uno sensu quod sit intra ecclesiam conjunctio boni et veri reciproca, ostensum, n. 9200, quia peregrini fuistis in terra Ægypti quod sit quod a falsis et malis tutati cum infestati ab infernalibus, n. 9197.

PERRIS filius Thamar quid, n. 4927.

P E

PERIPHERIA, vide *Medium* et *Centrum*.

PERFECTIO. Quod homines multo perfectiores sint in altera vita, n. 1610. Quod non prorsus perfici queant in æternum, n. 675.

PERFIDIA. Perfide agere, quod sit agere contra divinum ordinem, ostensum, n. 8999.

PERFODERE, vide *Fodere*.

PERISITA. Quod Canaanita malum, Perisita falsum, n. 1573, 1574. Quod quandiu aliquid ecclesiæ remansit apud illos, id est, quandiu antiqua ecclesia in Canaanæ fuit, Cananæus fuerit ecclesia quoad bonum et Perisæus ecclesia quoad verum, n. 4517. Perisæus quod sit falsum ex malo, n. 6859.

PERITONÆUM. De correspondentia peritonæi, et de illis qui in maximo homine peritonæum constituunt. Quales cum infestantur a renalibus, n. 5378, et quales cum ab illis qui ibi colon, n. 5379.

PERMISSIO. Aliquid de permissione, n. 592, 1755. Quod Dominus regat omnia et singula ex voluntate et beneplacito, ex venia et permissione, n. 2447. Quod mala quæ tribuuntur Domino, fiant ex permissione, n. 2447. Quod Dominus in tentationibus non concurrat permittendo secundum ideam quam homo habet de permissione, n. 2768. Permissio mali a Domino quod non sit ut volentis, at qui auxilium ferre non potest, urgente fine qui salvatio generis humani, n. 7877, f. Relinquere homini ex suo libero facere malum, quod sit permittere, n. 10778.

PERNOCTARE. Quod pernoctare in platea sit ex vero judicare, n. 2335. Pernoctare quod sit pacem habere, n. 3170. Pernoctare quod sit vivere in obscuro, n. 3693. Quod sit etiam tranquillitas, et quæ, n. 4213.

PERPLEXUM, vide *Implexum*.

PERSEQUI cum de Ægyptiis quod sit intentio subjugationis, n. 8136, 8152, 8154.

PERSONA, quod idea personæ vertantur in ideam rei in sensu interno, cur, n. 5225, 5227, 5434. Quod angeli cogitent abstracte a personis, n. 8343, causa, n. 8985, 9007, vide *Abstractum*. Quod nomen personæ non entret cœlum, n. 10282.

PERSUASIO, vide etiam *Principium* et *Phantasia*. Quale est persuasivum seu fides persuasiva, n. 2340, 2682, 2689, f. Quod persuasivum falsi excitet continue confirmantia falsi, n. 1510, 1511. Quod plura genera persuasionum falsi sint, n. 1673, 1675, f. Persuasivum quod mentiatur fidem, quale, n. 3865, sed quod non sit fides, n. 3865. De fide persuasiva, n. 2340, 2682, 2689, f. 3427, 3865, 8148, 9363 ad 9369. Quod persuasivum veri detur apud illos qui in vita mali sunt, n. 3895. Quæ confirmata sunt doctrina et vita, quod maneat in æternum, n. 4747. Qui in persuasione falsi, quod interiori vincti sint, illustratum, n. 5096. De persuasione falsi qualis apparet, et quæ, n. 5128. Quod qui ex inferiori per regionem lumborum et pectoris ascendunt credant se in Domino esse et quicquid faciunt etiam scelestæ, ex ipso facere, n. 7621, 7622, vide *Mars*. De diris persuasionibus antediluvianorum qui Nephilim, Enakim et Rephaim dicti sunt, n. 581, 1268, 1270, 1271, 1673, 7686, vide *Nephilim*.

PERTURBARE, vide *Turbare*.

PES. Quod pedes sint naturalia, ostensum, n. 2162. Quid lavatio et quid scabellum pedum, n. 2162.

PH

Quod lavare pedes sit purificare illa quæ sunt naturalis hominis, n. 3147. Quod lavare pedes sit etiam charitatis et humiliationis, n. 3147. Quod solemne fuerit lavare pedes viatoribus et peregrinantibus, n. 3148. Pedes quod sint naturale, n. 3761, 3986, 4380. Ad pedem operis et ad pedem natorum, quid n. 4382, 4383. De correspondentia pedum, plantarum et calcaneorum cum maximo homine, n. 4938 ad 4952. Quod naturales, ita naturalia correspondeant pedibus plantis et calcaneis, ab experientia, u. 4938. Qui naturales sunt, quod habitent sub pedibus et plantis, n. 4940 ad 4951. Extollere manum quod sit potentia in spiritali, et extollere pedem potentia in naturali, n. 5327, 5328. Quæ sub pedibus Dei, sunt ultima Verbi, et dicuntur locus pedum et scabellum pedum, ostensum, n. 9406. Pollex pedis quid, vide *Pollex*, n. 10063. Lavare manus et pedes, quod sit purificare externa et interna, n. 10241.

PESTIS, quod sit vastatio boni et veri et quod sit damnatio, n. 7102, 7505, et inde quod sit consummatio, n. 7505, 7507, 7511. Mori peste quod sit consumi, n. 7507, 7511.

PETRA, vide *Lapis*. Petra quod sit Dominus quoad fidem, ita quod sit fides a Domino. Præfat. ad Cap. XXII. Geneseos, et n. 8591, 10580. Quod supra petris in altera vita qui in bono fidei, n. 10438. Fissura petræ quod sit obscurum et falsum fidei, n. 10581, vide *Petrus*.

PETRUS, Jacobus et Johannes pro fide, charitate et bono charitatis, Præfat. ad Cap. XVII. Geneseos. Quid quod claves Petro datæ, quod sit fides charitatis quæ a solo Domino, vide Præfat. ad Cap. XXII. Geneseos, et n. 4738, f. Quod Petrus præsentaverit fidem, Jacobus charitatem et Johannes opera charitatis, ibid. et n. 3750. Quod Petrus abnegaverit Dominum sit quod in ultimo tempore fides rejiciat Dominum, n. 6000 etiam n. 6073 f. vide etiam *Petra*. Explicantur Domini Verba ad Petrum et ad Johannem, an amaret ipsum, et quod pasceret oves et agnes ejus, et quod sequeretur ipsum, n. 10087.

PHANTASIA, vide *Principium*. De diris antediluvianorum phantasiis, n. 1270. Quod sphaera phantasiarum instar nimbis, n. 1512. Qui putant omnia esse phantasias, nihil reale, ad molam sedent, n. 1510, f. Quod spiritus phantasias inducant visione, n. 1907. Quod spiritus mali se mutuo per phantasias crucient, n. 1909. Quod sensitivum in altera vita sit reale illis qui in cælo, non reale autem in inferno, illustratum, n. 4623. Quid imitari divina studio et arte, illustratum ex imitatione phantastica apud spiritus qui tunc ita in externis apparent sed in internis scædi et diabolici, n. 10284, 10286.

PHARAO, vide *Agyptus*.

PHARETRA, vide *Arcus*.

PHILISTÆA, quod sit scientia cognitionum, n. 1197, 1198. Quod Philistæi sint qui in sola scientia cognitionum et non in vita, et qui doctrinalia charitatis rejecerunt et doctrinalia fidei agnoverunt, et quia in amoribus sui et lucri, dicti sunt præputiati, n. 3412, 3413. Quod Philistæi in bono sensu sint qui in doctrina fidei, et quoad vitam in veri bono, n. 3463. Philistæi quod sint qui in fidei vero quod non ex bono, ostensum, n. 8093. Qui tales,

PL

habitatio illis in altera vita, n. 8096, 8099. Quod infestent probos, n. 8096. Philistæi quod sint qui in sola fide separata a bono, errores illorum, tum quales, n. 8313. A mare Suph ad mare Philistæorum, quod sit a veris scitificis ad vera interiora fidei, n. 9340. Quod Philistæi sint vera interiora fidei, illustratum et ostensum, n. 9340.

PHILOSOPHIA. De iis qui ratiocinantur ex scientificis, philosophicis et sensualibus, de spiritu, n. 196. Quod per philosophiam pereat bonum intellectuale, n. 2124. Quod philosophia, nempe metaphysica et logica detrahant intellectum in pulverem et quod sint spumæ et feculentæ, n. 3348. De scholasticis seu logicis et metaphysicis et de Aristotele plura, n. 4058. Quod philosophia fatuos reddat, si in terminis hærent, aliter si a cogitatione ad illos, illustratum, n. 4658, vide *Aristoteles*. Quod philosophica quæ hodie coluntur sint nulli usui, quia non ultra terminos, n. 4966.

PIETAS. Quod vita pietatis absque vita charitatis nihil valeat, sed cum illa, conducat ad omnia, n. 8252, quid vita pietatis, n. 8253.

PIGNUS. Quod pignus pro mutuo accepto sit receptio veri, et responsum ad id quod communicatur, ostensum, n. 9212, 9213.

PILUS, vide *Pectere*. Quod pilus significet naturale quoad verum, ostensum, n. 3301. Quod pilus id significet est quia naturale est sicut excrementa ex internis prout pilus ab ultimis hominis, n. 3301. Quod pilus sit verum naturalis perversum, et falsum, ostensum, n. 3301. Cavities quod sit verum naturale, ostensum, n. 3301, f. Quod prophetæ induiti fuerint tunica pilosa, et cur, n. 3301, vide *Nazireus*. Quod pilus sit naturale, et tondere sit accommodare, et rejicere indecentia, ostensum, n. 5247. De correspondentia capillorum cum maximo homine, n. 5569 ad 5573. Quod angeli appareant in comis decenter, n. 5569. Quod scæminæ quæ in decoris posuerunt omne, appareant longas et diffusis super faciem comis, quas et pectunt, n. 5570. Qui pure naturales fuerunt quod eis non facies sed loco ejus crinitum, n. 5571. De Hollandis quod mere naturales et quod sint qui nihil credunt de vita spiritali, et quod eis quoque crinitum loco faciei, n. 5573. Quod crinis et pilus quia ultimum significant totum, ostensum, n. 10044.

PISCERNA, quod sint sensalia subordinata et subiecta parti intellectuali, n. 5077, 5080.

PINGUEDO. Quod per pinguedinem significetur cæleste, n. 353. Quod sit bonum amoris, n. 5943. Pingue quod sit jucundum, n. 6409. Quod adeps sit bonum, n. 10033.

PISCIS. Quod pisces sint scientifica, n. 40, 991. Quod sint scientifica quæ naturalis hominis, n. 40, 991.

PISTOR, quod in sensu interno sint sensalia subiecta parti voluntariæ, unde, n. 5078, 5082.

PITUITA, de correspondentia pituitarum cerebri, n. 5386.

PLACENTA. Quid farina, similago et placenta in sacrificiis, n. 2177. Placenta quod sit bonum amoris spiritualis, ostensum, n. 7978. Quod cælestia in suo ordine representata sint per panem, placentas et lagana azymorum, n. 9992. Panis ex quo mincha super altari una cum holocausto et

P Æ

- sacrificio, quod sit purificatio cœlestis hominis in intimo ejus, placenta in interno ejus, et lagana in externo, n. 9993, 9994.
- PLAGA.** Quod plaga sit læsio veri, n. 9057. Quod plagæ sit pœna mali, n. 10219.
- PLAGÆ.** Quod plagæ mundi sint status boni et veri, ostensum, n. 3708, vide *Oriens, Occidens, Meridies et Septentrio*. Quod plaga sint vera et bona in ordine, n. 9646, 9668, vide *Ventus tum Oriens, Occidens, Meridies et Septentrio*. Quod ad dextram a sole meridies in cœlo, ad sinistram septentrio, antrorsum oriens usque ad occidentem, n. 10189. Quod in altera vita plaga determinetur a cujusvis amoribus quia ad illos se vertit, n. 10420.
- PLANETA, vide Tellus.**
- PLANITIES,** quod sint illa quæ sunt doctrinæ, ostensum, n. 2418, 2450.
- PLANTA PEDIS, vide Pes.**
- PLANTARE,** quod sit regenerare, illustratum per comparisonem cum arbore, n. 8326.
- PLATANUS,** quod sit verum naturale, n. 4014.
- PLATEA,** quod sit verum, n. 2336. Platea urbis quod sit verum doctrinæ similiter ac via, n. 2336, vide *Urbs et Via*.
- PLENUS.** Quid status plenus, n. 2636, 7839. Plenitudo quod sit abundans, et quod sit omne, n. 6297. Plenitudo temporum quod sit finis ecclesiæ, n. 2905. Quod status plenus cum agitur de bono, n. 7839.
- PLUERE, PLUVIA.** Quod pluvia sit benedictio et in opposito sensu maledictio et damnatio, ostensum, n. 2445, vide etiam *Inundatio*. Pluere quod sit influere, n. 8416.
- PLUMBUM,** quid in Verbo significat, n. 8298. Quod sit malum exterioris naturalis, et vicissim bonum ejusdem gradus, n. 8298.
- POCULUM,** vide *Schypus*.
- PŒNA, vide Infernum.** De diversis pœnis in altera vita, n. 955. Pœna lacerationis ut fiant sicut pannus et circumferantur in conspectu angelorum, n. 956. Pœnæ discernitionis pro quibus et quales, n. 957, 958, 961. Pœnæ conglutinationis pro quibus et quales, n. 960. Pœnæ discernitionis quoad cogitationes, n. 962. Superinjectio veli pro quibus et qualis, n. 963. Involutio panni qualis, n. 964. Quod angeli adsint et moderentur pœnas, n. 967. Quod angeli auferre pœnam nequeant, n. 967. Quod pœnæ non subeantur propter hæreditaria, sed actualia mala, n. 966. Quod omnis pœna vertatur in bonum et in usum a Domino, n. 696. Quod quoad conscientiam cruciari nequeant mali, quia nullam habuerunt, n. 965. Quod infernales nihil magis cupiant, quam punire et cruciari, n. 695. Quod apud Gentiles mos fuerit ob unius crimen punire et socios et totam domum, causa quod ita fiat cum malis in altera vita, sed quod apud homines ita facere sit contra ordinem et legem divinam, n. 5764. Quod in malo sit pœna, ab experientia, n. 696, 967, 1857, 6529. Quod sit lex talionis, unde, sic in malo pœna, et in bono remuneratio, illustratum, n. 8214.
- PŒNITERE, PŒNITENTIA.** Quod non pœniteat Jehovah, n. 587. Quod pœnitere apud Jehoram sit misereri, n. 587, 588, 10441. Quod pœnitentia fieri debeat in statu libero et non in statu coacto, n. 8392.

P O

- Pœnitentia quid,** n. 8389. Pœnitentia quotidiana quid, n. 8391. Si homo post pœnitentiam relabitur, quod status ejus posterior fiat pejor priori, nam prophanat, n. 8394. Quod confessio absque cognitione et agnitione malorum apud se, non sit confessio pœnitentiæ, n. 8390.
- POLLEX MANUS.** Quod sit verum in sua potentia et quoque intellectuale, n. 10062. Similiter pollex pedis, sed inferiori gradu, n. 10062, 10063.
- PONDUS.** Quod pondus sit status rei quoad bonum, mensura quoad verum, ostensum, n. 3104.
- PONTIFEX.** De pontifice Romano et de ejus inspiratione imaginaria cum in consortio, n. 3750. Quod ex divina Domini providentia in sancta cœna panis solum in Catholica religione tribuatur laicis, n. 10040, vide *Cœna*.
- POPULI,** quod sint vera et falsa, n. 1259, 1260. Populus terræ quod sint illi qui ab ecclesia spirituali, n. 2927. Quid colligi ad patres, tum ad populos, n. 3255, vide *Societas*. Collectus ad populos cum de representatione quod sit non amplius de ipso, n. 3255, 3276. Populus quod etiam significet bonum veri, sed quod in sua prima existentia sit verum, n. 3295. Quod populi sint vera ecclesiæ, et quoque vera boni, sed hæc alia voce usque affini, n. 3581. Collectus ad populos quod sit ad suos in altera vita tum ad vera et bona in quibus illi sunt, n. 4619. Ad cœtum populorum, quod sit incrementum in indefinitum, n. 6232. Colligi ad populum suum quod sit esse in bonis et veris naturalis, n. 6451, 6464. Accipere sibi ad populum quod sit adjici illis in cœlo qui ibi Domino serviunt, et ibi de illis qui ab ecclesia spirituali, n. 7207. Quod per servos et populum significantur omnes et singuli, n. 7396. Populus quod sint qui ab ecclesia spirituali, gens qui ab ecclesia cœlesti, n. 10288.
- POPULUS ARBOR.** Quod populus alba sit bonum veri, n. 4013.
- PORTA.** Decoramta graduum et portarum viva, n. 1627, vide *Janua*. Semen hæreditabit portarum hostium, quod sit quod charitas et fides succedat ubi prius malum et falsum, ostensum, n. 2851. Quod binæ portæ sint inferior ubi infernales, superior ubi angeli et quod pateant in mentem rationalem, n. 2851. Quod mens rationalis comparetur urbi, quam oppugnant mali, et cum veniunt ad portam, quod illico claudatur, n. 2851. Porta urbis quod sit doctrinale quod ducit ad verum, n. 2993. Quod hæreditarint portam osorum suorum, vel hostium, quod fuerit votivum desponsationis, sed quomodo explicatum a sapientibus antiquæ ecclesiæ, et quomodo postea, n. 3187. Porta quod sit ultimum in quo desinit ordo, tum naturale hominis, n. 3721. Egredire portam urbis, quod sit recedere a doctrina, n. 4492, 4493. Portæ inferni et hostium quod sint aperturæ ab infernis, ostensum, n. 10483. Quod portæ sint introitus in cœlum, n. 10483.
- PORTARE,** quod sit continere in statu boni et veri, ita existere et subsistere, n. 9500. Quod portare sit existere et subsistere, paucis ostensum, n. 9737. Portare quod sit conservare, n. 9900.
- POSSESSIO,** quod sit statio vitæ spiritualis, et vitam habere Domini, n. 2658, 6103. Possidere quod sit fieri illius, n. 8323.

P R

POST TE, quid, n. 2019, vide etiam *Retro*. Ambulare post illos et ire post illos quod sit illos sequi et consociari, n. 9251. Ire post *Jehovam*, quod sit tutari, n. 8194. Post quod sit juxta, n. 5216.

POSTERIORA JEHOVÆ, quod sint externa Verbi, ecclesiæ et cultus, n. 10584. Quod non videant posteriora *Jehovæ*, qui negant Verbum, n. 10584.

POSTIS. Quod postes sint vera naturalis et superliminare bona ejus, ostensum, n. 7847. Quod postis sit conjunctio, n. 8989.

POSTRIDIE vel *Cras*.

POTARE, vide *Bibere, Aqua, Sitis*.

POTENS, POTENTIA. Quinam dicti potentes, n. 1179, f. Quod divites et potentes sint in cælo, n. 1877. Quod potentia prædicetur de vero, n. 3091. Quod potentia seu facultas recipiendi verum se habeat prorsus secundum bonum, illustratum, n. 5623. Quod omnis potentia sit vero ex bono, illustratum, n. 6344, 6413, vide etiam *Manus*. Potentia divina quod sit divinum verum, n. 6948, 8200. Quod verum divinum sit omnipotentia et quod sit ipsa potentia et ipsissimum essenziale, n. 8200. Quod veris insit potentia, n. 8304. Potentia quod sit apud illum, ita ipse, n. 9133. Quod omnipotentia sit veris quæ a Domino; et quod ideo falsis prorsus nulla potentia, illustratum, n. 9327. Quod omnipotentia sit a vero quod a Domino, ostensum, n. 9410. Quod angeli dicantur potentia ex receptione divini veri a Domino, n. 9639. Quod bono sit potentia per verum, ostensum, n. 9643. Quod divina potentia Domini sit salvare hominem removendo inferna, et quod illa potentia sit soli Domino, ostensum, n. 10019. Quod omnis potentia sit boni per verum cæleste, n. 10019. Quod omnis potentia sit veri ex bono, quæ qualis, illustratum, n. 10182. Quod malis et falsis prorsus nihil potentia sit, ostensum, n. 10481.

PRÆCEPTUM. Præcepta quod sint Verbi interna, statuta Verbi externa, n. 3382, 8362. Auscultare præceptis quod sit obedientia et vita secundum bona fidei, n. 8362. Quod distinctio sit inter præcepta quæ sunt vitæ, judicia quæ sunt status civilis et statuta quæ sunt cultus, ostensum, n. 8972. Lex et præceptum quod sit verum in communi et particulari, n. 9417.

PRÆCIPERE et **DICERE**, quod sit reflectere et inde percipere, n. 3661, 3682. Quod sit influxus, n. 5486. Quod sit influxus et a parte recipientis perceptio, illustratum, n. 5732. Quod sit consensus, n. 6105. Præcipere quod sit ecclesiæ præceptum, n. 6561. Præcipere quod sit cupiditas, n. 7110. Præcipere cum de Domino quod sit lex ordinis, n. 10119. Præcipit *Jehovah* quod sit quod ita fieret quia institerunt cum de gente *Israelitica*; et hoc ex permissu, illustratum, n. 10612.

PRÆDA. Ascendere a præda quod sit liberatio ab inferno, n. 6368. Quod de Domino in Verbo prædicetur rapina, rapere, spoliū, præda, per quod significatur quod a Domino per cæleste liberatio ab inferno, n. 6442.

PRÆDESTINATIO seu **FATUM**. Quod nulla sit prædestinatio, seu fatum; sed quod liberum homini et quod providentia non sequatur necessario in ordine qualem homo sibi proponit, sed sicut architectus qui structuratus domum non in ordine coarcevat

P R

materialia, n. 6487. Quod omnes destinati sint ad cælum, nullus ad infernum, auditum e cælo ab angelis, n. 6488, vide etiam *Providentia*.

PRÆFECTUS. Præficere quod sit ordinare et præfectus ordinatio communium in naturali, n. 5290, vide *Princeps*.

PRÆPARARE cum de cælo quod sit donare id ex misericordia illis qui in bono vitæ et fidei sunt, ostensum, n. 9305.

PRÆPUTIUM, vide *Circumcisio*. Quod præputium correspondeat obscurationi boni et veri in antiquissima ecclesia, quia ipsa erat tunc homo internus, sed correspondeat conspurcationi eorum in antiqua, quia illa respective homo externus, n. 4462, inde tunc circumcisio, n. 4462.

PRÆSENTIA quod spiritus præsentis sint, cum de iis cogitatur, n. 1274.

PRÆSTIGIATRIX, vide *Magia*. De præstigiaticium seu sirenum dolis, punitioibus et infernis, n. 831. Quod magi videantur sibi cum baculis, causa, n. 4936. Præstigiæ quod sint falsa mali amoris sui, quæ destruunt vera boni, ostensum, n. 9188. Quod præstigiæ, n. 9188.

PRÆVARICATIO, vide *Falsum, Malum, Peccatum*. Quid prævaricatio, quid iniquitas et quid peccatum, n. 9156.

PRÆVIDENTIA, vide *Providentia*.

PRÆCES, vide *Oratio*.

PRÆTIOSUM. Quod pretiosa sint spiritualia, ita vera quæ sunt ex bono, in Verbo dicuntur pretiosa, n. 3166.

PRIMITIÆ ex quibus dabantur, n. 9223. Quod significaverint quod omnia bona et vera addicanda sint Domino, illustratum et ostensum, n. 9223.

PRIMOGENITURA. Quod primogenita cultus significant Dominum, promogenita ecclesiæ fidem, n. 352. Unde lis de primogenitura et dominio inde, n. 367. Quod controversum de primogenitura num fidei vel charitati, n. 2435. Primogenitura quod sit prioritas et superioritas, n. 3325. Quod Dominus sit primogenitus, et ex ipso illi qui in amore in ipsum sunt, tum quoque qui in charitate erga proximum, ita quod bonum sit primogenitum, tametsi apud spiritualem hominem principio appareat quod fidei verum, ostensum, n. 3325. Cur et quid sit quod primogenita *Ægypti* sint occisa, n. 3325, vide *Ægyptus*. Quod bonum sit filius major seu primogenitus, illustratum a statu infantum, quod in statu innocentie amoris in parentes et charitatis mutue erga infantes socios, n. 3494. Quod primogenitura bono sit actualiter, et vero apparenter, n. 4925, 4926, 4928, 4930, vide *Verum et Regeneratio*. Quod primogenitus dictus sit principium virium, ostensum, n. 6344, et hoc quia fides ecclesiæ per primogenitum significata sit, n. 6344. Quod spirituales adoptati sint per adventum Domini in mundum et appellarentur filii primogeniti a fide charitatis, n. 7035. Primogenita *Ægypti* quod sint fides absque charitate, illustratum, n. 7039. Quod sit fides absque charitate damnata, n. 7766. Quod mors primogenitorum in *Ægypto* sit damnatio fidei separate a charitate, n. 7778. Primogenitus *Pharaonis* quod sint vera fidei falsificata, quæ primo loco, n. 7779. Primogenitum bestia quod sint fidei bona adulterata, n. 7781. Primogenitum in terra *Ægypti*

P R

quod etiam sit verum fidei falsificatum, n. 7950. Primogenitus quod sit fides ecclesiae spiritualis, quia verum est ibi essentiale, ipsum bonum ibi est verum, n. 8042. Quod primogenitus sint vera fidei quae immediate a charitate, de quo, n. 8042. Quia generationes omnes sint regenerationis, seu novae nascentiae inde primogenitum est fides, n. 8042. Primogenitum hominis redimere quod sit non addiscere Domino vera fidei, sed bona ejus, illustratum, n. 8080. Primogenitum quod sit charitas, seu bonum fidei, n. 8080.

PRIMUM. Ultimum et primum quod sit perpetuum, in sensu supremo aeternum, n. 4901, f. Primum quod sit principium, n. 7887, 7891. Quod primum et ultimum significant omnia et singula ita totum, ostensum et illustratum, n. 10044, 10329, 10335.

PRINCEPS. Quod principes sint vera primaria, n. 1482, 2089. Quod sit primum verum, ostensum, n. 5044. Quod dicatur de veris, et quod in Verbo abstracte a personis significet primum verum, n. 1482, 2089, 5044.

PRINCIPALE. Quod omne vitae a Domino, et quod sit sicut principalis et instrumentalis, quae unam causam agunt, et quod sentiatur in instrumentali, n. 6325.

PRINCIPIUM, vide *Phantasia* et *Persuasio*. Quid principium, videlicet antiquissimum tempus, vel tempus primum cum regeneratur homo, n. 16. Quod captis principiis falsi omnia favcant, n. 362, 794. Quod falsa principia facile confirmantur ex Verbo, n. 589. Quod sphaera principiorum et persuasionum falsi excitet confirmantia, n. 1510, 1511. Qui in captis principiis falsi sunt, quod nequidem videre possint vera, n. 1017. Quod tria genera principiorum falsi sint, de quibus, n. 1673. Persuasiones falsi ex amore sui et ex amore mundi, quae differentia, n. 1675, f. Quod falsa non ita damnant nisi sint ex malis, et nisi confirmata sint, n. 589, 845. Quod principia falsi impediunt quin reliquae operari queant, n. 778. Quod persuasio falsi damnosa sit, quia vitam intellectualem imbuat, n. 794, 806. Quod vastantur qui in principiis falsi sunt, n. 1106. Quod redigantur in ignorantiam, et dein imbuantur veris fidei, n. 1109. Quod sphaera phantasiarum et persuasionum falsi sit instar nimbi, n. 1512. Quod persuasiones antidiluvianorum dirae et horrendae, n. 1270, 1271.

Quod non se persuaderi patiantur contra principia, etiamsi vera forent, n. 2385. Si ex amore sui aut mundi quoddam influat, qualem ignem corripunt, n. 2385, quomodo ideae intrant successive in persuasiones seu principia falsi et quomodo flectuntur ad bona et vera in regeneratis, n. 2388. Quomodo confirmari falsum potest multis, usque ut maneat sicut verum, n. 2385, 2400, et quomodo verum potest confirmari, n. 2388, 2400. Quod quaecumque contaminentur a falso principii etiam vera, n. 2383.

PROCEDERE, vide *Exire*.

PROCLINARE quod sit depressio, n. 258.

PRODIGIUM, vide *Miraculum* et *Signum*.

PROFICISCI, vide *Peregrinari* et *Habitare, Ambulare, Exire, Locus, Motus*. Proficisci quod significet vitae ordinem et instituta, n. 1293. Quod sit progredi, n. 1457, proficisci et ire quod sit succes-

P R

sivum, n. 4375, 8345, quod sit continuum, n. 4554, 4585, 5096. Quod profectiones et castrationes Israelitarum in deserto significant status spirituales et eorum mutationes, n. 8103. Proficisci quod sit successivum continue, n. 8181, 8397. Quod sit ordinatio, quando, n. 8192. Quod sit progressivum vitae spiritualis, n. 8557. Secundum profectiones, nempe filiorum Israelis in deserto quod sit secundum ordinem ad caeli vitam recipiendam, n. 8559. Quid motus et progressiones in altera vita, vide *Locus*, et n. 9440. Quod profectiones in altera vita sint mutationes status interiorum, illustratum, n. 10734, et ab experientia, n. 1273 ad 1277.

PROFUNDUM, PROFUNDITAS, quod sint inferna quoad mala, ostensum, n. 8279.

PROGRESSIONES, quid in altera vita, vide *Locus*.

PROLONGARE DIES, vide *Longitudo*.

PROMPTUARIA quod in opposito sensu sint falsificata vera, n. 6661.

PROPAGINES quod sint derivationes, n. 5114.

PROPHANARE, vide *Cultus*. Quod teneantur in ignorantia ne prophanentur vera fidei et sic pereant, n. 301, 302, 303. Quod prophanare possint qui agnoscunt, non autem qui non agnoscunt, minus qui non sciunt, n. 593, 1008, 1010, 1059. Quod cultus fiat externus ne prophanetur internus, n. 1327, 1328. Quod sancta profanis non sint commiscenda, n. 1001. Quid periculi a prophanatione sanctorum et Verbi, n. 571, 582. Quod prophanatio sit representata per esum sanguinis, n. 1003. Quod providentia Domini ne bonum et malum commisceantur, n. 2426. Quod qui intra ecclesiam sunt prophanare possint sancta, non ita qui extra, n. 2051. Quod bonum et verum non prophanari queant nisi ab illis, qui prius agnovissent, causa, n. 3398. Quod ideo detineantur quantum possibile ab agnitione et fide boni et veri, si non permanere in illis possint, n. 3398, 3402. Quod inde Judaeis non detecta fuerint vera interna, de quibus, n. 3398, 4289. De illis qui deducunt spiritualia ad terrestria et conspurcant illa qui sunt inter prophanatores, n. 4050. Prophanatio quod sit agnoscere et credere vera et bona, et velle et vivere contra illa, illustratum, n. 4601. De illis qui vertunt munda in immunda, et sancta in prophana, n. 5390. Nisi fides jungatur bono, quod vel nulla fiat, vel jungatur malo, unde prophanum, n. 6348. Quod per gradus prohibitos significantur prophanationum varia genera, n. 6348. Prophanationes, quod ex conjunctione boni et mali, n. 6348. Quod sors prophanatorum omnium pessima sit in altera vita, experientia, n. 6348. Quod interiora conserventur ne laedantur prophanando, n. 6595. Qui in pueritia credit vera ex magistris, is leviter prophanat, at qui se confirmat in illa apud se et non vivit secundum illa, aut negat illa postea, is prophanat, n. 6959, 6963, 6971. Quod Judaei prophanaverint vera si novisserint illa, et quod inde illis lepra, n. 6963. Si homo post poenitentiam relabitur, quod prophanet, et quod tunc status ejus posterior fiat pejor priori, n. 8394. Prophanare quod sit credere verum et vivere male, et nihil credere, et vivere sancte, n. 8882. Prophanare quod sit nullus cultus, n. 8943. Quod intra ecclesiam homo aegre detineatur a

PR

conjunctione falsi et mali cum veris, cur, n. 9186. Quod vera ex bono non commisceantur cum falsis ex malo, illustratum, n. 9298. Quod qui primum agnoverunt vera divina et postea negant, illi prophanent; tum qui negaverunt illa ab infantia, ut Judæi et alii, non prophanent, et quod a Domino maxime præcavetur ne fiat prophanatio, citatum, n. 10287. Prophanatio quod fiat per negationem post agnitionem, illustratum, n. 10287. Quod sint varia genera prophanationum, de quibus, n. 10287. Quod cum cultus applicatur ad amores sui, tunc fiat infernalis, n. 10307, 10309, pariter unitari affectiones sicut cœlestes ex proprio, n. 10309. Quod credatur a malis omnia esse propriæ prudentiæ, non a bonis, n. 10779. Quod gentes non prophanare sancta possint, n. 1327, 1328, 2051, 2081.

PROPHETA. Quod prophetæ sint vera doctrinæ, ita docens, ostensum, n. 2534. Quod prophetæ induti fuerint tunica pilosa, cur, n. 3301. Cum prophetæ nominantur in Verbo quod sit Verbum propheticum, sed cum differentia, n. 3652. Propheticæ revelationes in ecclesia Judaica quod non fuerint ex perceptione, sed ex loquela cum angelis per quos Dominus loquutus: differentia quæ, n. 5121. Influxus apud prophetas qualis, experientia, n. 6212. Propheta quod sit docens et doctrina, n. 7269. Quid visio et divinatio, cum de prophetis prædicatur, n. 9248, vide *Divinare*. Divinatio cum de prophetis quod spectet vitam, visio autem doctrinam, n. 9248.

PROPINQUUS, vide *Appropinquare*. Propinquus esse, quod sit conjunctio perpetua, n. 5911. Appropinquare ad Deum quod sit cogitare de divino per fidem charitatis, n. 6843. Propinquum quod sit quod primum obveniat, n. 8094. Appropinquare et propinquum esse quod sit conjunctio et præsentia, illustratum et ostensum, n. 9378.

PROPIITIARE et **PROPIITIATORIUM** quod sit auditio et receptio omnium quæ cultus ex bono amoris, n. 9506. Sic mundatio a malis et remissio peccatorum simul ac expiatio, illustratum et ostensum, n. 9506.

PROPRIUM, vide *Malum, Homo, Hereditarium*. Quale apud homines et angelos, n. 141, 150, 154. Quod proprium hominis non sit nisi quam malum et falsum, n. 210, 215. Quod homo ex proprio nihil bonum facere, aut nihil verum cogitare possit, n. 874, 875, 876. Quod homo spiritus et angelus quoad proprium sit excrementum vile, n. 987. Quod a proprio, quod est amor sui et mundi, infernum, n. 694. Quod falsitas ex proprio influat, n. 1047. Quantum proprium voluntarium separari potest, quod tantum Dominus adesse queat, n. 1023, 1044. Quod proprium in regenerandis sit inanimatum, n. 39, 41. Quod proprium in regeneratis non appareat, n. 731. Quod malum non separaretur, sed quod detineatur homo et angelus a malo, n. 1581. Quod proprium charitate et innocentia vivificatum sit pulchrum et jucundum, n. 104. Quod conjugium cœleste sit in proprio, n. 155. Quod homo ex proprio seu ex semet quasi facere bonum et verum debeat, n. 1712. Quod costa et os sit proprium, n. 147, 148, 149, 157. Quod homo si semet cogat ad resistendum malo, et faciendum bonum, accipiat a Domino proprium cœleste, n. 1937, 1947. Quod

PR

ex proprio, quod sit ex libero, vide *Liberum*. Ut homo accipiat proprium cœleste et liberum cœleste, facere debet bonum sicut a se, et cogitare verum sicut a se, n. 2882, 2883, 2891. Quod proprium sit duplex unum ab inferno alterum a Domino, n. 3812. Qui intrant cœlum, quod nullum proprium et meritum sui, n. 4007, f. Quod voluntarium ita proprium prorsus deperditum sit apud spirituales, experientia, n. 4328. Proprium hominis est quod in singulis cogitat de se, proprium cœleste est quod in singulis cogitat de proximo, publico, ecclesia, regno Domini et de Domino, n. 5660. Qui in hoc proprio est fedit Domino et est beatus, n. 5660. Quod liberum ex proprio non sit nisi malum, n. 5786. Bonum a Domino quod intime in se habeat cœlum et Dominum, et bonum ex proprio quod intus in se habeat infernum, n. 8480. Quod bonum et verum apud hominem regeneratum fiant sicut propria, non actu propria, illustratum, n. 8497. Qui ab ecclesia ubi Verbum quod dicantur proprium Domini; et peculium ipsius, n. 8769. Quod illa quæ ex propria intelligentia nullam vitam in se habeant, sed quod illa quæ ex Verbo, n. 8941, illustratum, n. 8944. Proprium hominis quod sit malum; et quod sit proprium voluntarium et proprium intellectuale, quod falsum inde, n. 10283, 10284, 10286. De illis qui credunt omnia a semet et nihil a divino. Unde hoc cum illis in altera vita, quod dignitates et opulentia dicantur benedictiones, et cum multis, sicut maledictiones; quod obtineant talia quia homo ducitur per intellectuale, quod relinquitur in libero, de inferno eorum in altera vita, n. 10409. Qui ducitur a se et suis amoribus, ita a proprio, quod non salvari possit, illustratum, n. 10731. Quod omne bonum a Domino et omne malum ab homine, n. 10808. Quod credatur a malis omnia esse propriæ prudentiæ non autem a bonis, n. 10779.

PROSPERARE, quod sit provideri, n. 4972, 4975, 5049.

PROVENTUS, quod sit fructus, n. 6155. Quod sint bona veri ex instructione, ostensum, n. 9272, 9273.

PROVIDENTIA. Quod providentia Domini sit universalis ex singularissimis, n. 1919, f. 2694. Quod Domino sit prævidentia et providentia, prævidentia respective ad hominem ut in libero sit, providentia respective ad Dominum ut regat liberum, n. 3854. Quod providentia Domini non sit universalis nisi in singularissimis, n. 4339. Sed quod in singularissimis, n. 5122, f. Quod provideat bonum et prævideat malum, n. 5155, 5195. Ubi providentia ibi prævidentia, quod unum non sit absque altera, n. 5195. Quod Deus faciens est providentia, et in se habet æternum et infinitum, de quo, n. 5264. Quod contingentia sint ex providentia et quod sint providentiæ, illustratum, n. 5508. Quod providentia invisibilis agat, causa, n. 5508. Providentia divina in omnium singularissimis, n. 5904, f. Quod influxus sit immediatus a Domino in singularissima, et mediatum per mundum spiritualem, n. 6058. Quod providentia Domini sit universalis quis in singularissimis, n. 6461, 6482, 6483, 6485, 6486, 6489, 6490. Quod plures fallaciæ impugnent, n. 6484, vide *Universale*, vide etiam *Influxus* et *Prædestinatio*. Quod Dominus mundum regat per

P R

malos æque ac per bonos ducendo illos per amores illorum, n. 6481, 6495. Quod universale se habeat secundum singularia ita quod providentia Domini sit infinita etiam in singularibus, n. 6483. Quod propria prudentia sit sicut grumus in atmosphæra et providentia sicut universa atmosphæra, n. 6485. De quodam qui crediderat quod nihil providentiæ esset, sed quod prudentiæ propriæ, et quod cum in jucundum ejus influerat cælum, factum ei sit infernum, n. 6484. Quod providentia Domini sit in singularissimis ab angelis confirmatum, n. 6486. Quod non sit prædestinatio seu fatum, sed quod liberum homini sit et quod providentia sit sicut architecti qui materialia congerit non insito ordine, n. 6487. Quod omnes prædestinati sint ad cælum, nullus ad infernum, ab angelis, n. 6488. Quod providentiæ juncta sit prævidentia, quod prævideatur malum et provideatur bonum, n. 6489. Quod Domini providentia sit infinita et spectet æternum. Quod pateat ab hominis formatione in utero, et postea magis quoad vitam spiritualem, n. 6491. Quod Dominus sit pater, cum homo sui juris fit et quod non magis ut prius pater naturalis, n. 6492. Fortuna, quod sit providentia in ultimo ordinis, n. 6493, 6494, vide et *Fortuna*. Quod Dominus vertat malum in bonum, nam infernales intendunt malum, et Dominus bonum, n. 6574. Quod Dominus influat in ultimo ordinis et in medio, non modo mediate per cælum, angelos et spiritus, sed et imprimis immediate, inde providentia in singularissimis, n. 7004, 7007. De mediato influxu per cælum a Domino, n. 6982, 6985, 6996. Quinam in providentiæ divinæ sumite sunt, et quinam non, et quod qui in illo sunt, apud omnia et singula conducant ad felicitatem æternam, n. 8478, 8480. Quod Dominus regat immediate et mediate per cælum, et quod providentia ipsius sit in singularissimis, non sicut rex in mundo, n. 8717. Sed quod hæc ægre capiant in mundo, n. 8717, f. Quod Dominus non spectet temporalia sed æterna apud hominem, n. 8717, f. Quod omnis res existens sit a primo et supremo, ita a Domino, n. 9128, at tamen quod mala et falsa non sint a Domino, illustratum, n. 9128. De illis qui credunt quod omne a semet, nihil autem a divino. Unde hoc cum illis in altera vita, quod dignitates et opulentiam vocent benedictiones divinas, cum multis sint maledictiones, et quod res succedant est causa quia homo ducitur per intellectualem in libero, de inferno eorum qui tales, n. 10409. De providentia doctrinale, n. 10773 ad 10781. Providentia est regimen Domini in cælis et in terris, a quo omne bonum et verum, n. 10773. Quod sit quoad singularissima, n. 10774. Qui ex mundanis cogitant de providentia divina, credunt eam universalem et non particularem, cum vident malos efferi ad honores et lucrari opes præ bonis, et quod succedant artes, &c. n. 10775. Sed quod eminentia et opulentia non sint reales benedictiones, sed æterna quæ sunt cæli, n. 10776. Quod succedant artes est quia ex ordine est ut omnia fiant secundum rationem, et cum libero, n. 10777. Quod relinquere homini facere malum inde sit permittere, n. 10778. Quod providentia singularium sit tam apud malos quam apud bonos, n. 10779. Quod hoc non capi possit ex

P R

lumine naturæ, n. 10780. Quod sit providentia et prævidentia, n. 10781.

PROXIMUS. Qui malum cogitat contra proximum, quod inter infernales sit, qui bonum inter cælestes, n. 1680. Quod ex doctrinali charitatis non ex doctrinali fidei sciri possit quid proximus, et quod antiqua ecclesia noverit; inde quid pauperes, pupilli, viduæ, n. 2417, vide etiam *Frater*. Quomodo proximus qui in bono, et quomodo qui in malo, n. 2425. Quod commune bonum sit proximus; et in supremo sensu quod Dominus sit proximus, n. 2425. Quod Dominus sit proximus in supremo sensu, et quod ab ipso bonum cum discrimine, n. 3419. De proximo aliquid, n. 3820. Proximus quod sit bonum, illustratum, n. 5025. De proximo etiam, n. 6703 ad 6712. Quod putatur quod quisque æque sit proximus, cum tamen variâ discrimina sint, n. 6704. Quod antiqui redigerint proximum in classes, et docuerint quomodo charitas exercenda erga unum et alterum, n. 6705. Quod apud christianos Dominus sit a quo proximus, ita quod sit bonum quod ab ipso, n. 6706, 6711. Quod discrimina proximi se habeant secundum quale boni, ita secundum præsentiam Domini, n. 6707, 6708. Quod amor determinet, quia quisque est proximus secundum quale ejus amoris, quia secundum quale boni, n. 6709, illustratum, n. 6710. Continuatur de proximo, n. 6818 ad 6824. Quod unusquisque homo sit proximus sed diversimode, n. 6818. Quod societas major et minor sit magis proximus, cum simili differentia, n. 6819, 6820. Quod patria sit proximus adhuc magis, cur, n. 6819, 6821. Quod ecclesia sit adhuc magis proximus, n. 6819, 6822. Quod ametur, si ducitur ad bonum, n. 6822. Quod regnum Domini sit adhuc magis proximus, n. 6819, 6823. Quod Dominus supra omnes, n. 6819, 6824. Continuatur de proximo, n. 6933 ad 6938. Quomodo se habeat cum hoc, quod quisque sibi proximus sit et primum consulat, n. 6933 ad 6938. Quod quisque sibi proximus sit non primo loco sed ultimo, n. 6933. Quod quisque sibi prospiciat ut habeat necessitates vitæ, ut in statu sit exercendi charitatem, n. 6934. Si primo loco pro se, est finis malus, n. 6935, illustratum per quod corpori consulendum propter mentem, ut sana sit in corpore sano, et hæc in sapientia et intelligentia imbuenda, et sic ei consulatur ut servire possit Domino, n. 6936, illustratum est per domum, quod fundamentum erit primum sed habitatio primum et ultimus finis, et sic fundamentum erit pro domo, n. 6937. Quod similiter se habeat cum honoribus in mundo, quod ambiendi non pro se sed pro proximo, n. 6938. Quod proximus sit unusquisque homo, societas, patria, ecclesia, regnum Domini, sed Dominus supra omnia; ita bonum quod ab ipso, et justum, n. 8123. Quod bonus sit proximus, et quod non ita, malus, n. 8120, 8121. Quod amare bonum et verum propter bonum et verum sit amare proximum et amare Deum, n. 10310. Quod bonum sit proximus qui amandus, illustratum, n. 10336. Quod facere bonum et verum propter bonum et verum sit amare Deum supra omnia et proximum ut semet, n. 10336, vide etiam *Charitas*.

PRUDENTIA. De propria prudentia aliquid, n. 2694. De quodam qui crediderat quod nihil pro-

PU

- videntiæ esset, sed quod omnia prudentiæ propriæ et quod jucundum ejus inde, influente e cœlo, ei factum sit infernum, n. 6484. Quod mali astum dicant prudentiam et in eo ponant sapientiam, n. 6655.
- PRUINA**, quod in Verbo significet verum in forma boni, n. 8459.
- PSALMI DAVIDIS**, quod sint ex rhythmica loquela spirituum, n. 1648.
- PUELLÆ** quæ factæ scortæ, quod habeant instructorem apud se, n. 1113. Puella quod sit affectio in qua innocentia, n. 3067, 3110. Quod sit affectio veri, n. 3179. Puellæ quod etiam sint affectiones inservientes, n. 3189. Quod sint ministeria, n. 6731. Puella alia voce quod sit verum boni ecclesiæ, ostensum, n. 6742.
- PUER**, vide *Infans*. Quid puerulus, n. 430. Quod pessima sit educatio puerorum, ab experientia de pueris dimicantibus, ad quæ incitantur a parentibus, n. 2309. Quod pueri significant varia, ibi rationale, n. 2782, et quod rationale divinum in quodam statu, n. 2793. Puer quod sit primum status ecclesiæ, n. 4672. Quod puer sit innocentia hujus gradus qui vocatur insous, ostensum, n. 5236. Pueri quod sint simplices cum adjunguntur senibus, n. 7661.
- PUGNA**. De pugnis et tentationibus, vide *Tentatio*.
- PULCHRITUDO**. Quod omne pulchrum sit a bono in quo innocentia, n. 553, 3080, 4985, 5199. Quod inde pulchritudo angelorum sit ineffabilis quia sunt recipientes veri ex bono a Domino, n. 4985. Quod angeli sint formæ amoris et charitatis, et quod amor et charitas ex faciebus illorum in typo eluceant, n. 3804, 4735, 4797, 5199, 5530, 9879, 10177, et quod sint formæ cœli, n. 5199. Quid autem hæc forma cœli, n. 4040, 4041 ad 4043, 6667, 9877. Quod mulieres vetustæ quæ bene vixerunt cum intrant cœlum redeant ad florem adolescentiæ suæ, et fiant pulchritudines, n. 553. Cum in Verbo dicitur pulchra forma et pulchra aspectu, quod forma se referat ad esse rei ita ad bonum, aspectu ad existere inde, ita ad verum, n. 3821, 4985, 5199.
- PULMONES**, vide *Respiratio*. Quod cor correspondeat cœlestibus et pulmones spiritualibus, n. 3635, 3887. Quod communicatio et reciprocio boni et veri ab intellectu in voluntatem et reciproce se habeat sicut communicatio cordis et pulmonum, illustratum, n. 9300.
- PULS** seu **PULMENTUM**, quod in Verbo significet congeriem doctrinalium et scientificarum, ostensum, n. 3316.
- PULVIS**, quod sit damnatum, n. 278, 7522. Quid quod serpens pulverem comederet, n. 249. Quid pulvis terræ, pulvis maris, stellæ cœlorum, n. 7522. Quid pulvis pedum, n. 1748.
- PUNCTATUM**. Punctatæ oves quæ gregis Jacobi, quid significant, n. 3993, 3995, 4005.
- PUNIRE**, vide *Pœna*.
- PUPILLUS**, quod in sensu cœlesti sit qui in bono est sed non adhuc in vero, et qui ducitur per verum in bonum vitæ seu sapientiæ, n. 4844, 9198. Quod pupillus in sensu spirituali qui in vero et nondum in bono, et usque desiderat bonum, ostensum, n. 9199. Cum dicitur peregrinus, vidua et pupillus

QU

- quod in uno sensu sit intra ecclesiam conjunctio boni et veri reciproca, n. 9200.
- PURIFICATIO**, **PURUM**, vide *Regeneratio*. Quod purificationes spirituales quæ sunt a malis et falsis, fiant per vera, quæ fidei vocantur, n. 2799, 5954, f. 7044, 7918, 9089, 10229, 10237. Quod fiant in naturali homine, quia perceptio hominis ibi est, n. 10237. Differentia inter purificationem et regenerationem, n. 10239. Quod purum dicatur quod absque malo, n. 10296, 10301. Quod sit purum interius et exterius, n. 10296.
- PURPURA**, quod sit cœlestis amor boni, ostensum, n. 9467.
- PUSTULA**. Ulcus pustularum, quod sint mala spurca cum blasphemis et quod pustulæ sint blasphemis, n. 7524.
- PUTERE**. Quod putor sit aversio et abominatio, ostensum, n. 4516, 7161, 7319. Quod putor magnus sit infernis, de quibus, n. 7161, et quod ament vivere in illis quia correspondent malo quod amaverunt in mundo, n. 7161, vide etiam *Excrementum*, n. 4631, 4628, 5711 ad 5727, 7161, vide *Infernum*. De variis factoribus ex variis malis ex correspondentia cum illis, n. 1514, 1631, 4628, 4629 ad 4631.
- PUTEUS**, vide *Fons et Aqua*. Putei quod falsitates quia immundi, n. 1688. Quod puteus sit etiam Verbum et doctrina e Verbo, ut quoque fons, ostensum, n. 2702. Quod fons sit verum purum, puteus autem verum minus purum, n. 3096, 3765. Quod puteus aquarum viventium sit Verbum et doctrina e Verbo, similiter ac fons, n. 2702, 3424, 3765, 3774.
- PUTH**, quid Puth seu Lybia, n. 1163, 1164; 1166.
- PUTOR**, vide *Putere et Odor*.
- PUTREDO**, quod significet spurcum infernale, et quod dicatur de malo, n. 8482.

Q

- QUADRAGINTA**, quod sit duratio tentationis ejuscunque, ex eo quod Dominus se passus tentari per quadraginta dies, n. 730, 862. Quod quadringenta sint idem ac quadraginta, n. 1847. Quadraginta quod sint tentationes, n. 2272, 2273. Quadringenta quinque quod sit aliqua conjunctio, n. 2269. Quadraginta anni, menses aut dies quod significant statum durationis tentationum a principio usque ad finem, n. 730, 862, 2272, 2273, 8098. Quod ille status significetur per durationem diluvii quadraginta diebus et noctibus, tum per commemorationem filiorum Israelis in deserto quadraginta annis, et per tentationes Domini quadraginta diebus, *ibidem*. Quadraginta sunt plenarium, n. 9437. Per quadringentos annos significatur vastationis duratio et per quadringentos siclos redemptionis pretium, n. 2959, 2966. Quadringenti viri quod sint status et duratio tentationis et inde conjunctio boni cum vero in naturali, n. 4341. Quadringenti anni quod sint vastationis seu infestationis duratio, n. 7984. A fine triginta annorum et quadringentorum annorum, quod sit adventus Domini, cum salvati, n. 7986. Quod detentio filiorum Israelis in Ægypto non fuerit plusquam 215 annos ita dimidium 430, ostensum, n. 7985, et quod ab

R A

- Abrahami descensu in Ægyptum** 430 anni, et sic designati anni illi ob sensum internum, n. 7985, f.
- QUADRATUM**, quod sit justum, ostensum, n. 9717. Quadratum duplicatum quod sit justum et perfectum, n. 9861.
- QUATUOR**, quod sint unio, quia ex paribus, n. 1686, 8877, 9601, 9674, vide *Duo et Numerus*. Quid generatio quarta, et quod ibi sit idem ac quadringenta, n. 1856. Quod et sint plenum et omne, n. 9103. Quadrans hinc quod sit quantum ad conjunctionem, n. 10136, 10137. Filii tertii et quarti, quid, n. 8877, 10624.
- QUATUORDECIM** seu binæ septimanæ quod sint integra periodus, n. 4177. Quatuordecim dies quod sint status sanctus, n. 7842, 7900.
- QUERCETUM**, vide *Quercus*. Quod quercetum Moreh sit prima perceptio Domini, n. 1442, 1443. Quod querceta Mamre sint interior perceptio, n. 1616. Querceta quod sint perceptiones ex scientificis, n. 2144.
- QUERCUS**. Recondi sub quercu quod sit in perpetuum, n. 4552.
- QUIES**. Odor quietis quod sit perceptivum pacis, n. 10054, vide *Par*.
- QUINDECIM**, quod sit paucum, n. 798, 813. Quod sit quantum satis, n. 9760.
- QUINQUAGINTA**, quod sit plenum, n. 2252. Principes quinquagenorum quod sint primaria vera intermedia, n. 8714. Quod quinquaginta sint plenum, n. 9623, 9624.
- QUINQUE**, quod sint parum, n. 649, quod sint disunio, n. 1686, quod sint aliqui seu aliqua pars, n. 4638. Quod sint parum et aliquid et quod quoque sint reliquiæ sicut decem et quod sint et quod pendeant e relatione ad numeros ex quibus, ostensum, n. 5291. Quod quinque etiam sint multum sicut decem, n. 5708. Quod sint reliquiæ, n. 5894, 6156. Quod sint multum, n. 5956, 9102. Quod sint omnia unius partis, n. 9604. Quod sint quantum satis, n. 9689. Quinque cum longum et latum idem quod sint æque, n. 9716. Ad annum quintum cum de ætate quod sit status ignorantæ ac innocentæ, n. 10225, ubi de significatione ætatum et numerorum, ostensum est.
- QUINTARE**, n. 5291.
- QUOTIDIE**, quod sit jugiter, perpetuum et æternum, n. 2838. Similiter hodie, quod vide, n. 2838, 3998, 4304, 6165, 6984, 9934. Explicatur hæc pars orationis Domini, panem nostrum quotidianum da nobis hodie, n. 2838, f. vide etiam *Heri, Nudius tertius et Tempus*.

R.

- RAAMA** quid, n. 1171.
- RAAMES**. Profectio filiorum Israelis a Raames ad Succoth quod sit status primus discessionis et qualis, n. 7972.
- RACHEL**, quod sit affectio veri interioris, n. 3758, 3782, 3793, 3819. Quod etiam sit hæreditarium humanum Domini, n. 4593. Rachel uxor Jacobi quid repræsentat, n. 3758, 3782, 3793, 3819, 4593.

R A

- RAAMES** ubi filii Israelis in Ægypto commorati et unde primum profecti cum exirent, quod sit intinum spiritualis in mente naturali, n. 6104, 7972.
- RANÆ** quod in Verbo significant ratiocinia ex falsis ostensum, n. 7351, 7352, 7384.
- RAPINA**, vide *Præda*.
- RATIO, RATIONALITAS**. De iis qui in altera vita orbantur rationalitate, n. 948. Quod interior homo sit rationalis homo, et quod sit medius inter internum et externum, de quo, n. 1702, 1707, 1732. Quod rationale apud Dominum conceptum et natum sit, sicut apud alium hominem, sed quod Dominus illud divinum fecerit, n. 1893. Quomodo rationale conceptum et natum apud Dominum, et a Domino divinum factum, n. 2093. Rationale Domini quomodo erat et existebat, n. 2625. Rationale apud hominem quomodo concipitur et nascitur, n. 2094, 2557. Quomodo rationale nascitur quoad bonum et quoad verum, n. 2524. Quod rationale per influxum in scientias et cognitiones formetur, n. 1900. Quod rationale nascatur ab influxu interni hominis ut a patre in affectionem scientiarum externi hominis, quæ mater, n. 1895, 1896, 1902, 1910. Quod rationale comparetur per scientifica et cognitiones; sed qualis usus tale rationale, n. 1904. Quod intellectuale jugiter obviam veniat cognitionibus, ut nascatur rationale, n. 1901. Quod homo per regenerationem novum rationale accipiat, illustratum exemplis, n. 2657. Quod homo nasceretur rationalis, nisi ordo apud eum destructus foret, n. 1902. Quod intellectuale sit quasi orbem, nisi rationale, n. 1901. Quod apud unumquemvis sit homo internus, rationalis qui medius et externus seu naturalis, n. 1889, 1940, 2181, 2183. Quod intellectuale, rationale et scientificum distincta sint, n. 1904. Quid rationalis homo, quodque non ideo rationales, quia ratiocinari possunt, n. 1944. Quod non habeant rationale qui non habent conscientiam, n. 1914, f. 1944. Quod rationale primo conceptum vilipendat intellectuale, quia non capit, ab exemplis, n. 1911, 1936, 2654. Quod verum rationale non possit capere divinum, ab exemplis, n. 2196, 2203, 2209. Quod apparentiæ sint veri rationalis, n. 2516. Quod sit affectio veri rationalis, et veri scientifici, n. 2503. Quod bonum rationalis sit frater, verum autem sit soror, n. 2508. Quod in rationali verum sit præcipuum, quod tamen ibi affectio boni sit sicut anima in affectione veri, n. 2072. Quod in rationali prædominetur verum, n. 2189. Quod verum rationale absque bono sit morosum, describitur, n. 1949, 1950, 1951, 1964, at cum ex bono, quale, n. 1950. Quod in intimo rationalis incipiat humanum, n. 2106, 2194. Rationale quod sit memoriæ interioris, quomodo se habet secundum memoriæ exteriori, n. 2476. Quod superius intueri possit inferiora se, n. 2654. Quod rationalia sint instar velaminis et amictus spiritualibus, n. 2576. De pugna rationalis hominis et naturalis, et qualis sit homo si illa, vel si hic vincit, n. 2183. Quod liceat illis qui in affirmativo de veris divinis sunt, intrare in rationalia et scientifica, quoad doctrinalia fidei, non autem illis qui in negativo, n. 2568, 2588. Quod doctrina fidei sit cœlestis spiritualis, non ex rationali, n.

R A

2510, et ab exemplis, n. 2516, 2519. Rationalis homo, quomodo distinctus a naturali, n. 3020. Quod ad rationale pertineant cognitiva imperceptibilia, quæ sunt memoria interioris, cogitativa perceptiva iusti et æqui, tum veri et boni, et affectiones spirituales propriæ hominis, seu quæ propriæ humanæ, n. 3020. Quod rationale quoad bonum fiat per influxum via interna, quoad verum per viam externam, n. 3030. Quod Dominus similiter rationale suum divinum fecit, n. 3030. Quod per influxum amoris et inde affectionis in scientifica pateant vera et eleventur in rationale, n. 3074. Quod per influxum vera e naturali homine eleventur, et implantentur bono rationalis, et quomodo, n. 3085, 3086. Quod cum verum appropriatur bono in rationali, tunc aperiat rationale, et faciat hominem rationalem; cum autem falsum appropriatur malo, quod claudat rationale, et faciat hominem naturalem, n. 3108. Quod Dominus rationale suum divinum fecerit tam quoad bonum, quam quoad verum propria potentia; et hoc per viam ordinariam, n. 3141. Quomodo verum initiatur et conjungitur bono, de quibus vide *Verum*. Quod spirituale sit in rationali et parum differant, n. 3264. Quod naturale regeneretur per rationale, n. 3286, 3288, vide *Naturale*. Quod rationale prius recipiat vera quam naturale, quia naturale per influxum e naturali regenerandum, n. 3321. Causæ plures cur naturales serius et ægrius regeneratur quam rationale, n. 3321. Rationalia, quod sint apparentiæ veri, n. 3368, vide *Apparentiæ*. Quod vera divina influant a Domino in rationale et per hoc in naturale ac illuc sistantur sicut multorum imago in speculo, in cælo autem per repræsentationes in mundo spirituali, n. 3368. Quod apud spirituales divinum verum a rationali separatur, usque adeo ut velint quod illa quæ sunt fidei simpliciter credantur absque aliqua intuitione a rationali, de quare, n. 3394. Quod rationale prius regeneretur quam naturale, cur, n. 3493. Quod appareat sibi rationale nihil videre nisi naturale correspondeat, n. 3493, 3620, 3622, 3623. Quod rationale distinctum sit a naturali, ut rationale vivere dari possit præter a vita naturalis; sed non naturale absque a rationali, n. 3498. Quod homini dum in corpore vivit, appareat sicut rationale vivat in naturali, n. 3498. Quod rationale non appareat distinctum a naturali, n. 3498. Quod in naturali sint communia, in rationali eorum particularia, et quod naturale formetur a particularibus rationalis, n. 3513. Quod ex bono rationalis intime existant bona et vera in naturali, n. 3576, de hoc vide *Verum* et *Regeneratio*. Quod rationale sit unde semina boni et veri et naturale humus, n. 3671. Quod rationalis homo cogitet in naturali, de quo, n. 3679, vide *Cogitatio*. Quod naturale per sensualia communicet cum mundo et per rationalia cum cælo sicut fit ascensus et descensus, n. 4009. Quod in homine sint tria, corporeum, naturale et rationale et quod communicent, n. 4038. Quod rationale per scientifica excolatur et quoque destruat, n. 4156. Quod rationale prius recipiat bona et vera quam naturale, n. 4612. Quod rationale vivat in naturali, illustratum, n. 4618. Quod naturale sit sub rationali, et si concordant, quod naturale non sit nisi formatio illorum quæ in

R B

rationali, ut commune, n. 4667. Quomodo apud hominem successive ab infantia ad adultam ætatem aperitur via ad rationale et quomodo occluditur, n. 5126. Quod in homine sit rationale et naturale, illud sit internum, hoc externum, n. 5150. Quod in interiori millia et millia sint, quæ apparent ut unum in exteriori, n. 5707. Rationale quid, quod sit interni hominis, propriæ cœlestis, qui perceptionem habet, non spiritualis hominis, quia hic est interius naturalis, n. 6240.

RATIOCINIA, RATIOCINARI, vide *Scientia*.

REACTIO, vide *Actio*.

REATUS, REUS. Quod reatus sit culpa et imputatio peccati et prevaricationis contra bonum et verum ita quod sit omne peccatum quod manet, n. 3400. Reus quod qui in culpa sit et sic imputatione, n. 5469.

REBECCA uxor Isaaci, quid repræsentat, n. 3012, 3013, 3077. Quod sit affectio veri quod ex bono gentium primæ classis, n. 2865. Quod sit verum divinum conjunctum bono divino rationalis Domini, n. 3012, 3013, 3077. Quod primum induerit repræsentationem affectionis veri, ibidem.

RECEPTACULA, quod communia habeant sua receptacula, de quibus, n. 5531.

RECHOBOTH. Quod sint latitudines, id est, vera, n. 3433.

RECIPROCUM. Quod omnis conjunctio requirat reciprocum, et quod reciprocum sit consensus, n. 6047.

RECORDARI. Quod apud Dominum sit misereri, n. 840, 1049. Recordatio cum de Domino quod sit liberatio et conservatio ex misericordia, n. 840, 1049, 9849. Quod sit etiam prævidentia et audire, providentia, n. 3966. Meminisse secum ubi de Josepho, quod sit fidei receptio, n. 5130. Recordari quod sit conjunctio, n. 5169. Quod sit perpetuum in cogitatione, n. 8885.

RECTUM, quod sit verum, n. 5434, 5437. Recte quod sit verum, n. 7740.

REDEMPTIO, REDIMERE. Quod spirituales sint redempti per verum, quid et quale, n. 2954, 2959. In specie vocantur redempti, qui e vastatione emergunt, ostensum, n. 2959. Quod redemptionis pretium sit Domini meritum, et quod sit apud hominem tantum quantum recipit, n. 2966. Quod redemptio dicatur de servitio, de morte et de malo, et quod divinum humanum Domini dicatur redemptor, ostensum, n. 6281, et quod sit Jehovah qui ita dicitur, ita quoque Dominus, ostensum, n. 6281. Redimere quod sit eductio ab inferno, n. 7205, 7445. Redimere cum de primogenito asini et hominis, quod sit loco ejus aliud dare, n. 8078, 8079, 8080. Quid expiatio et redemptio paucis, n. 9076, 9077. Quid significat quod Dominus redimerit homines per sanguinem in sensu externo, interno et intimo, n. 10152, vide *Justitia*. Quid significatur per expiationem et redemptionem animæ quæ daretur si bos occiderit virum aut mulierem, n. 9076, 9077.

REDIMERE, vide *Redemptio*.

REGENERATIO, vide *Charitas, Conscientia, Intellectus, Voluntas*. Quomodo se habet cum regeneratione, n. 653, 875. Qualis regeneratus et qualis non regeneratus, n. 984. Status hominis antequam regeneratur, et cum regeneratur, n. 986.

RE

Quod homo regenerari nequeat nisi prius instructus bonis et veris, n. 677, 679, 711. Processus regenerationis hominis per cognitiones et vera intellectualia, n. 1555. Quod homo ex proprio suo ex semet facere bonum debeat, sed usque agnoscere quod a Domino, n. 1712. Quomodo se habet cum proprio hominis cum regeneratur, n. 731, vide *Proprium*. Quod humus pro regeneratione præparetur in parte hominis intellectuali, n. 875, 895, 897, 927, 1023, 1044, vide *Intellectus*. Quod nusquam aliquis regeneretur nisi per charitatem, n. 989. Quod semen radicetur in bono charitatis, n. 880. Quod regenerentur in altera vita, qui charitatem ex obedientia exercebant, n. 989, f. Quod alternent charitas et nulla charitas apud regenerandum et regeneratum, n. 933. Quod vices sint ut frigiditas et æstus apud regenerandum, n. 933. Quod vices sint ut æstatis et hyemis apud regeneratum quoad voluntaria, n. 935. Quod vices sint ut diei et noctis quoad intellectualia, n. 935, f. 936. Quod regeneratio hominis spiritualis comparetur hyemi, n. 1042, 1043. Quod humus ad regenerationem præparetur per tentationes, n. 848, fiatque ut exterius homo obsequia præstet interno, n. 911, 913. Quod homo nusquam in æternum regenerari queat, ut perfectus dici possit, n. 675, 894. Quamvis regeneratur homo, quod usque mala et falsa remaneant, sed quod temperentur, n. 868. Quod mali spiritus non ausint aggredi regeneratum, quia ex sphaera illico percipiunt responsum et resistentiam, n. 1695. Quomodo fructificatio et multiplicatio se habet, apud hominem regeneratum, n. 984. Quod omnis regeneratio fiat per vera fidei, n. 2046. Quod homo non regeneretur per verum, sed per bonum veri, n. 2697. Cum regeneratur homo, quod Dominus insinuat bonum veris, ita quod vera sint vasa recipientia boni, n. 2063. Quomodo verum implantatur bono charitatis cum regeneratur homo, n. 2189. Quod apud spirituales implantetur bonum et verum in affectione scientiarum, n. 2375. Quod apud hominem reciproca sit conjunctio, nempe Domini cum homine et hominis cum Domino, n. 2004. Quod regeneretur homo per affectionem veri, et quod regeneratus agat ex affectione boni, n. 1904. Processus regenerationis, n. 2343. Quod homo per regenerationem novum rationale accipiat a Domino, et quomodo regeneratur, illustratum ab exemplis, n. 2657. Quod homo se cogere debeat ad cogitandum verum et faciendum bonum, n. 1937, 1938. Quomodo apud regeneratos flectuntur ideas ad bona et vera a Domino, n. 2475. Quomodo regenerantur boni, et quod etiam in altera vita, n. 2490. Quod regenerati in intelligentiam et sapientiam angelicam veniant, n. 2494. Quod consociationes boni et veri apud regeneratos respondeant illis consociationibus quæ in cælis, n. 2475. Quomodo præparatur homo ad regenerationem a Domino, n. 2636. Quæ spiritualibus insinuantur ante regenerationem, quod sint continua media ad sequentem vitam spiritualem, n. 2679. Quinam regenerari possunt et quinam non possunt; qui regenerari possunt quod in veri affirmativo sint, et confirmantur in eo usque ad affectionem; qui autem non possunt quod admittant dubitativa et postea negativa; et quod vita mali sit

RE

causa, n. 2689. Quod spirituales principio antequam regenerantur, modo parum veri accipiant, n. 2674. Quod spirituales principio relinquantur in proprio, putantes tunc bonum et verum esse a semet, n. 2678. Quod spiritualium status primus sit, antequam regenerantur, quod in varios errores auferantur, n. 2679. Quod spirituales antequam regenerantur, redigantur in ignorantiam, quæ vocatur desolatio veri, n. 2682. Causæ cur in desolationem veri usque ad desperationem redigantur, qui regenerantur, ab exemplis, n. 2694. Qui in affectione veri sunt, quod in anxietatem veniant, cum privantur veris, non autem mali, n. 2689. Quid status plenus cum regeneratur homo, n. 2636. Status illustrationis et gaudii, post desolationem veri, n. 2699. Status instructionis primæ, cum illustrati, n. 2701. Status secundus cum facile instruuntur, n. 2704. In qua luce veri cælestes sunt præ spiritualibus, vide *Cælestes et Spirituales*. Cum regeneratur homo, quod fiat correspondentia inter rationalia et naturalia, n. 2890. Quod nemo regenerari possit nisi in libero, vide *Libero*. Quod quisque regeneratur secundum eius facultatem et intellectum, n. 2967; 2975. Regenerationis processus per verum usque dum a bono agat, de quo, n. 2979, vide et *Bonum*. Quod processus regenerationis hominis representatur in eo quod Dominus humanum suum divinum fecerit, n. 3043. Cum reformatur homo, quod communia in ordinem primum disponantur, et quod tunc removeantur doctrinalia, de quo statu, n. 3057. Quod prima affectio veri apud regenerandos sit impura, sed quod successive purificetur, n. 3089. Quod regeneratio hominis sit imago glorificationis Domini, comparatio, n. 3043, 3138, 3212, 3296, 3490, 4402, 5688. Nisi in libero, quod nulla regeneratio, n. 3145, 3146. Reformatio quæ est initiatio et conjunctio veri et boni, se habet sicut virgo cum desponsatur et dein copulatur marito, n. 3155. De regeneratione per conjunctionem boni cum vero et veri cum bono, vide *Verum*. Quod arcana innumerabilia sint per quæ ducitur homo cum regeneratur, quorum vix aliquid novit, de quibus, n. 3179. Quod per lapsum separavit se naturalis homo a spirituali, et tunc naturalis cepit se extollere supra spiritualem: inde regeneratio, n. 3167. Quod cum homine regenerando similiter se habeat ut cum infante, qui primo discit loqui, cogitare et intelligere, quod est scientiæ, at dein cum fit vitæ, quod sponte fluant apud regenerandum spiritualia quæ sic imbuuntur, n. 3203. Regeneratus quod prorsus alter et novus non quoad corpus sed quoad spiritum, de quo, n. 3212. Quod naturale regeneratur per rationale, et quantum naturale non pugnat cum rationali, tantum sit regeneratum, n. 3286. Quod naturale regeneratur a rationali bono ut a patre et a rationali vero ut a matre, n. 3286, 3288. Qui regenerantur quod primum faciant bonum ex doctrinalibus, sed cum regenerati, quod a bono, exemplum, n. 3310, f. cum regeneratur homo quod in memoria primo sint doctrinalia quasi chaos apud eum, n. 3316. Quod vasa recipientia veri emoliantur per tentationes ut recipiant bonum, n. 3318. Quod rationale prius recipiat vera quam naturale, quia naturale per influxum e rationali regenerandum, n.

R E

3321. Causæ plures, cur naturale serius regeneratur et difficilius quam rationale, n. 3321. Quod apud spirituales hominem prius sint vera, n. 3325, 3336, vide *Verum*. Quod homo spiritualis cum regeneratur procedat a doctrinalibus ad bonum doctrinalium, ab hoc ad bonum veri, et ab hoc ad bonum vitæ, et cum regeneratus est, vice versa, n. 3332. Quod bonum vitæ sit voluntatis, bonum veri sit intellectus, et bonum doctrinalium sit scientiæ, n. 3332. Quod affectio semper se adjungat rebus quæ in memoriam inferuntur, et quod simul reproducantur, et quod affectio boni adjungatur veris a Domino, apud hominem in ejus naturali, et quod per affectionem boni reproducantur vera et sic removeantur falsa et mala, n. 3336. Quod naturale serius et difficilius regeneretur quam rationale, causæ, n. 3469. Quod bonum naturale non sit bonum spirituale, illud est a parentibus, hoc a Domino per regenerationem, n. 3470. Quomodo bonum naturale extirpatur et bonum spirituale per vera formatur per regenerationem, n. 3470. Quod insinuantur vera non genuina, n. 3470, et quod tunc dolor ex pugna, n. 3471. Quod vera sint sicut fibræ quæ formant bonum sed quæ ducuntur et applicantur in formam a bono interiori, n. 3470. Quod rationale prius regeneretur quam naturale, cur, n. 3493. Quod rationale appareat sibi nihil videre nisi naturale correspondeat, n. 3493. Quod naturale regeneratur per cognitiones boni et veri et per jucunda et amœna illi accommodata, n. 3502, 3510. Quod regeneratio naturalis fiat per cognitiones boni et veri, n. 3508. Quod naturale regeneretur primo per influxum a rationali in verum naturalis; non ita in bonum, n. 3509. Quod res sortiantur locum in naturali secundum jucunda et amœna quæ introduxerunt, n. 3512. Quod primo cum regeneratur homo, voluntas aliud velit quam intellectus, n. 3509. Quod bonum naturale seu mere jucundum inserviat primum pro medio introducendi vera ordine et hoc imprimis cum regeneratur homo, illustratum, n. 3518. Quod verum primo loco sit apparenter cum regeneratur homo et bonum secundo, ita inverso ordine: sed quod bonum primo loco et verum secundo cum regeneratus est, n. 3539, 3548, 3556, 3576, 3603, 3701. Quod regeneratio sistatur ut in imagine in formatione hominis in utero, de qua re, n. 3570. Quod verum et bonum naturalis formetur a bono et vero rationalis per influxum, n. 3573, 3616, at quod media innumerabilia sint, de quibus in sensu interno Verbi, n. 3573. Quod ex bono rationalis intime existant bona et vera in naturali, n. 3576. Quod bonum producat verum in naturali pœne sicut vita condit fibras in corpore, n. 3579. Quod bona et vera apud regeneratum forment quasi civitatem, at hoc ex forma cœli, exinde influxus apud hominem, n. 3584. Cum verum privatur vita a se, quod tunc conjungatur bono et per illud accipiat ipsam vitam, n. 3607. Quid quod verum vitam habeat a se, n. 3610. Qualis status cum verum priori loco est et qualis cum bonum, n. 3610. Quod tunc primum vita quando vita amoris sui et mundi extinguitur, n. 3610. Quod continuus insit conatus bono restituendi statum ut verum subordinatum sit, illustratum, n. 3610. Qui regeneratur, quod du-

R E

catur a Domino sicut infans, dein sicut puer, postea sicut adolescens, dein sicut adultus, et cum sicut infans puer, quod ei cognitiones veri externi et corporei, de quibus, n. 3665, vide *Verum*. Qui regenerantur quod primum in statu tranquillitatis sint, postea veniant in tentationes et quod post illas in statum tranquillitatis redeant, quod is status sit finis illarum, n. 3696. Regenerationis processus ab infantia usque ad adultam ætatem describitur, n. 3701. Quod homo non nisi malum et falsum ab hereditario, quodque regenerandus, n. 3701. Quod ordo regenerationis non hodie notus sit, cur, n. 3761. Quod cognitiones veri et boni implantentur in naturali ut in suo humo per vitam, at quæ non per vitam, quod sint ibi sicut historica, n. 3762, quæ præcedunt cognitiones antequam regenerari queat homo, n. 3786. Similiter in communi antequam ecclesia possit instaurari, n. 3786. Quod regeneratio procedat ab externo ad internum, et pergat a vero fidei ad verum voluntate, ita ad charitatem, n. 3868, 3870, 3872. Quod scire et intelligere verum, velle verum, et affici vero, seu charitas, se mutuo succedant cum regeneratur homo; et dein quod unum continueatur in altero, n. 3876, 3877. Quod regeneratio vadat ab externo ad internum, et dein ab interno ad externum, ita sit ascensus et descensus sicut per scalam, n. 3882. Qui regenerantur primo sciunt interna vera, sed non agnoscunt fide tum actu, illustratum, n. 3906. Quod vita naturalis hominis sit contraria vita spiritualis antequam regeneratur homo, illustratum, n. 3913. Quod interior homo sit sicut mortuus si exterior non ei sit conjunctus, et correspondeat, n. 3969. Quod vera et bona sint quæ inserviunt introducendis veris et bonis genuinis, cum regeneratur homo quæ postea relinquuntur, n. 3665, 3690, 3686, 3974, 4195. Cum regeneratur homo, quod influxus a Domino sit in bonum interni hominis et per verum ibi in naturalem, n. 4016. Cum homo regeneratur, quod hoc fiat per jucunda, ut perducatur in novum hominem, illustratum, n. 4063, quod fiat per societates spirituum et angelos, de quibus, n. 4066, 4067. Cum regeneratur homo, quod bonum influat a Domino per angelos in cognitiones veri quas homo habet, et in illis tenetur usque dum afficitur illis, n. 4096, 4097. Quod disponantur et ordinentur omnia apud hominem secundum fines ejus, de quibus, n. 4104. Societates spirituum apud regenerandum et de separatione illorum, n. 4110, 4111, vide *Societates*. Quia cognitiones hodie desunt de regeneratione, bono et vero, quare quæ de illis dicuntur, non facile comprehendi possunt, n. 4136. Cum regeneratur homo, tunc fit cum bonum primum locum sumit, et quod tunc tentationes subeat, n. 4248. Quod tunc introducatur alius ordo inter vera et bona in naturali, n. 4250, 4251. Quod regeneretur homo per id, quod conjungatur bonum cum veris in naturali, et quod dein conjungatur naturale cum rationali, processus describitur, n. 4353. Cum regeneratur homo, quod fiat per media, et per talia quæ apud hominem sunt, illustratum, n. 4364. Quod qui regeneratur percurrat ætates sicut qui nascitur, n. 4377. Quod spiritualis vita prodeat ex quavis ætate sicut ex ovo, n. 4378, 4379. Quod communia insignantur illis qui regenerantur, in

quibus particularia et singularia, quæ successive prodeunt, n. 4383. Quid bonum spirituale, quod sit alteri bonum velle et facere ex nulla causa sui, sed ex jucundo affectionis, et quod naturale possit venire ad illud, nisi per regenerationem a Domino, de qua re, n. 4538. Quod homo qui regeneratur multa falsa habeat mixta veris, quæ disponuntur in ordinem cum regeneratus est et ex bono agit, et quod vera tunc in intimo sint et falsa ad ultimas peripherias rejecta, vicissim autem apud malos, n. 4551, 4552. Quod omne malum remaneat, etiam cum regeneratus est, illustratum, n. 4564. Nisi naturale regeneratur, quod rationale nihil boni et veri producere possit, n. 4587. Quod naturale prius regenerandum quam conjungi possit rationali, causa, n. 4612. Quod homo qui regeneratur, veniat sicut iterum in uterum et quod veniat a regno pulmonum in regnum cordis, n. 4931. De regeneratione hominis ecclesiæ cœlestis quoad voluntaria et hominis ecclesiæ spiritualis quoad intellectualia, n. 5113. Regeneratio hominis representatur imprimis in arboribus, de quibus, n. 5115, 5116. Processus regenerationis, quod ultimum fiat primum, finis fiat principium, a quo inde inchoat charitas quam pro fine habet fides, n. 5122. Quod nunquam homo nec angelus ita possit regenerari, ut fiat perfectus, n. 5122. Quomodo apud hominem successive aperitur interius naturale et rationale, et quomodo occluditur, n. 5126. In quem ordinem rediguntur vera et bona in naturali cum regeneratur homo, quod vera et bona tunc in centro sint et luceant, n. 4128, 5134. De dominio interioris hominis et servitio exterioris, n. 5128. Quod sint status inversionis, sed aliter apud illos qui regenerantur et aliter apud illos qui non regenerantur, n. 5159. Quod regenerati quoad externa appareant similes non regeneratis, sed quod quoad interna sint prorsus dissimiles, illustratum ab amore corporis propter mentem et mentis propter bonum et verum, n. 5159. Cum reformatur homo tunc multiplicatur apud illum vera, cum autem regeneratur, tunc privatur veris apparenter, et illuminatur ab interiori et tunc in suo ordine reponuntur vera, n. 5270. Quod regeneretur homo per tentationes et quod absque regeneratione salvari nequeat, n. 5280. Quod sit status reformationis qui præcedit, per quod instruitur de bonis et veris et quod postea quasi exterminentur vera et remittantur vera in lucem quæ in mente naturali ab interiori, n. 5280. Regeneratio per reliquias, processus, n. 4342. Quod verum conjungatur bono et bonum vero, processus, n. 5365. Cum regeneratur naturale hominis, quod vera et bona reliquiarum conferantur in scientifica ibi, n. 5373. Quod multiplicentur vera primum et dein conjungantur bono in desolatione tunc, n. 5376. Quod homo hodie paucum de regeneratione sciat, quia credit remissionem peccatorum absolutam et justificationem, cum tamen regenerationis arcana sunt innumerabilia et perstant per totam vitam hominis, imo in æternum, n. 5398. Cum homo confert se ad mala, et obvenit ei tunc anxium, indicium est quod reformari queat; at si non anxium, indicium quod non possit, n. 5470. Cum regeneratur homo, quod naturalis homo primum rebellet, putat enim quod prorsus pereat, n. 5647,

5650, 5660, sed quod postea aliter cogitet, n. 5650. Ut regeneratus sit homo naturale apud se nihil poterit, et subjiçietur spirituali, n. 5651. Cum autem regeneratus est tunc novum naturale nempe naturale spirituale accipit, de quo, n. 5651. Quia naturale est planum in quo terminatur influxus, n. 2651. Cum versura fit, seu cum bonum primo loco erit, cum regeneratur homo, quod tunc tentatio, n. 5773. Cum conjunctio veri cum bono fit apud hominem, quod scientifica inœngrua et adversantia, e medio ad latera rejiciantur, n. 5871, vide *Scientia*. Quod vera fidei erunt, ut regenerari possit homo, et quod intrabunt cum affectione genuina tunc cum reproducitur verum, quod reproducitur affectio et vicissim, et quod sic homo detineatur a malis per angelos, illustratum, n. 5893. Quod bonum multiplicet vera circum quodlibet verum et faciat id sicut stellulam, quod et per derivationes successive, n. 5912. Ut regeneretur homo conjungenda vera cum scientificis, n. 6004, 6023, 6052, vide *Scientifica*. Quod Dominus velit habere totum hominem et quod non quoad partem sit suus, n. 6138. Cum regeneratur homo quod ex vero spectet bonum, sed cum regeneratus quod ex bono verum, illustratum, n. 6247. Quod sensuale hodie non regeneretur apud hominem, sed quod homo cum regeneratur elevetur ab illo, n. 7442 et 7443. Quod homo absque tentatione regenerari nequeat, et quod subeat plures, n. 8043. Cum homo regeneratur, quod ab illo removeantur voluptates priores et novæ ab origine spirituali loco illorum insinuantur, n. 8413. Qui ducitur a Domino per bonum, quod is vivat secundum ordinem, ita in Domino, n. 8512. Apud illum qui vivit secundum ordinem, apertum est a Domino; apud illum qui non vivit secundum ordinem, quod clausum sit; de qua re, n. 8513. Quod homo primum ducatur per verum ad bonum, et quod prius non scire possit quid bonum seu charitas; sed quod postea ducatur a Domino per bonum, n. 8516. Quod bonum adoptet vera et sibi conjungat, n. 8516. Quod conjunctio boni et veri fiat in statu pacis, n. 8517. Regeneratio ex doctrina charitatis, n. 8548 ad 8553. Qui non regeneratur, quod non possit salvari, n. 8548. Quid vita spiritualis quam accipit homo per regenerationem, et quid vita naturalis quam accipit a parentibus, n. 8549. Quod mala heræditaria sint a parentibus et avis longa retro serie, n. 8550. Quod continue superaddat a se mala, n. 8551, hæc quia contra vitam spirituales sunt, homo omnino e novo creandus est, n. 8552, et quia ipse ordo vitæ invertendus est, n. 8553, quod homo non prius in cœlum veniat, quam cum in statu est ut ducatur a Domino per bonum, n. 8516, 8539, 8722, 8773, 9832. Quod prior status sit duci per verum, et posterior duci per bonum, n. 7923, 7992, 8505, 8506, 8510, 8512, 8516, 8643, 8648, 8658, 8685, 8690, 8701, 9224, 9230, 9274. Qui regeneratus scit quid est mundi et quid charitatis, n. 8635, 8638, 8639, 8640, 8685, 8690. Quia homo ex se non capit nisi quæ mundi et sui sunt, n. 8636. Exempla quæ homo non scit ex se sed ex revelatione, n. 8637. Vita regenerati, quod sit quod in primo statu regenerationis influxus immediatus sit a Domino, in altero mediatus, vide *Influxus*. Vera qualia erunt ut

possint fieri bona, describitur, n. 8725. Quod homo non regeneratus sit priusquam naturalis homo est regeneratus, n. 8742 ad 8747. Apud non regeneratum naturalis homo imperat et internus inseruit, vicissim apud regeneratum, n. 8743. Qualis naturalis homo cum non regeneratus, n. 8744. Qualis naturalis homo cum regeneratus, n. 8745. Quod naturalis homo per internum regeneretur, et quomodo, n. 8746. Quod homo regeneratus sit angelus et habeat vitam cœli, n. 8747. Quod vita naturalis non det vitam et salutem; sed vita spiritualis quæ est vita fidei, illustratum, n. 8772. Quomodo regeneratio fit per vera fidei, nempe primum per scire vera quæ fidei, postea per cognoscere illa et tandem per credere illa, quod tunc conjungantur cum bono, et postea quod ex hono agatur, illustratum, n. 8772. Qualia sunt vera primi status, et qualia secundi, illustratum, n. 8772. Cum regeneratur homo, quod communia primum insinuantur quæ primaria et varia, et dein reliqua, de quibus, n. 8773. Regeneratio pro fine habet ut charitas apud illum regnet, n. 8856, utque amor in Dominum, n. 8857, et quod homo talis sit, qualis ejus universaliter regnans et dominans, n. 8858. Quod qui ex obedientia et non ex affectione boni agunt, non possint regenerari sed reformari, n. 8987, et hoc non in æternum, n. 8991. Cum regeneratur homo quod invertenda sint omnia sui et mundi ut sint pro mediis et non pro fine, n. 8995. Lavationes olim et baptismus hodie quod significant regenerationem per vera fidei, quia aquæ sunt vera fidei, n. 9089. Processus regenerationis ab infantia usque ad vitam spirituales, quæ per cognitiones ex revelatione, n. 9103. Quod vera et bona dicantur cum de statu ante regenerationem, at bona et vera cum de statu post regenerationem, n. 9139. Quod apud hominem forment nexum et faciant vitam et quod falsa extirpanda et vera implantanda a Domino, comparatum cum prolifico in semine, illustratum, n. 9258. De bino statu hominis qui regeneratur, n. 9274. Quod non redeundum sit ab altero statu ad priorem, citatum, n. 9274, 10184. De initiamento novæ voluntatis ab infantia, ita de receptione boni et veri ab inde, deque statu succedente, illustratum, n. 9296, 9297. Quod omnia secundum usum vitæ formentur apud hominem, illustratum, n. 9297. Quod naturalis seu externus homo in correspondentia esse debeat cum spirituali seu interno, ut homo regeneratus sit, et quod non prius regeneratus sit quam cum naturale regeneratum est, citatum, n. 9325, f. Quod regeneratio perstet ab infantia usque ad ultimam vitam, et quod postea perficiatur in æternum, citatum, n. 9334, f. Quod regeneratio hominis in mundo sit planum ad purificandum vitam ejus in æternum, paucis, n. 9334, f. Quod mala et falsa lente removeantur dum regeneratur, alioquin falsa irrepunt et implent, illustratum, n. 9334, 9335, 9336. Quod innumerabilia sint quæ a Domino cum regeneratur homo, ut removeatur infernum et implantetur cœlum, illustratum, n. 9336. Quod bona quæ vocantur fructus fidei sint primum et ultimum cum regeneratur homo, quia fines, ostensum, n. 9337. Quod Dominus in suo ita in divino habitat apud hominem, ostensum, n. 9338, f. Quod omnis purificatio a

malis et falsis fiat per vera fidei, tum omnis regeneratio, citatum, n. 9959. Processus regenerationis hominis e statu innocentie externæ ad statum innocentie internæ describitur, n. 10021. Quod regeneratio fiat per divina vera ex Verbo successive interiora, de quibus, n. 10028. Quod vera implantata vitæ non appareant, n. 10029. Quod ordinatio et providentia Domini in regenerando homine sit æterna quia in æternum, n. 10048. De bino statu hominis qui regeneratur, citatum, n. 9274. Processus regenerationis hominis et processus glorificationis humani Domini per circulum vitæ apud hominem, describitur et illustratur, n. 10037. De primo et secundo statu regenerationis hominis, qui describuntur, n. 10057, 10058. Quod conjunctio reciproca veri et boni seu fidei et amoris fiat apud hominem qui regeneratur a Domino, illustratum et ostensum, n. 10067. Quod solus Dominus hoc faciat, et nihil homo, et quod fiat per amorem qui fit voluntatis, illustratum, n. 10067. De bino statu regenerationis hominis qui describuntur et illustrantur per illa, illustrantur bini status glorificationis humani Domini, n. 10076. Quod in utroque regno implantetur bonum per verum, sed alia ratione, in illo in parte voluntaria in hoc in parte intellectuali, ita quod utrobique aliter regeneretur, de quibus, n. 10124. Quod naturalis homo sit in inferno et spiritualis in cœlo, et quod homo in inferno sit nisi fiat spiritualis, illustratum, n. 10156. Differentia inter purificationem et regenerationem, n. 10239. Explicantur Domini Verba apud Johannem Cap. III. de regeneratione per aquam et spiritum, quod spiritus sit divinum verum ex quo vita homini, n. 10240. Quod cum homo in veris est, in pugna sit, cum in bono, in quiete, et quod in supremo sensu Dominus cum in pugnis divinum verum fuerit, et cum factus divinum bonum, quod ipsi quies qui Sabbathum, n. 10360, vide *Sabbatum*. Quod homo intret cœlum cum in bono est, n. 10367. Quod homo ducatur per vera ad bonum et quod verum fiat bonum cum voluntatis seu amoris. Quomodo id fit, illustratum, n. 10367. Qui solum in veris sunt et non simul in bono, quod non possint regenerari, n. 10367. Quod bini status sint homini, illustratum per agentiam et reagentiam, quod agens reagentem sibi comperet ut unum agant et sint quasi unum; quod bonum sit agens ac verum reagens, n. 10729.

REGNUM, vide *Cœlum*. Quod homo sit regnum Domini, n. 29. Quod regnum Domini sit immensum, n. 1810. Quod reges, regna et populi sint vera, n. 1672. Quod regnum sit verum doctrinæ, n. 2547. Regnare quod prædicetur de veris quæ intellectus et dominare de bonis quæ voluntatis, ostensum, n. 4691. Quod imperia et regna facta sint propter amores sui et mundi, n. 7364. Jehovah regnabit in æternum quod fuerit formula solemniss in ecclesiis antiquis; et quod sit quod a Domino omnia, et quod Dominus sit Deus et Dominus cœli et terræ, ostensum, n. 8331. Regnum sacerdotum quod sint illi qui in bono veri, n. 8770. Conversatio cum angelis de binis regiminis formis, nempe ex amore erga proximum et ex amore sui, n. 10814, vide *Imperia*.

RE

- REJECTIO.** Quomodo se habet cum rejectionibus, n. 1393, 1875.
- RELATIO.** Quod omnis perceptio sit secundum relationem ad opposita, n. 7812, f.
- RELIGIO CATHOLICA,** vide *Ecclesia, Falsum et Verum.*
- RELIQUIÆ,** quid, n. 468, 530, 560, 561, 660, 661, 1050, 1738. Quod reliquiæ faciant ut homo sit vivus, n. 1050. Quod homo absque reliquiis pereat, n. 468. Quod homo pereat cum via interclusa sit reliquiis, n. 660. Quod via interclusa sit reliquiis per principia falsi, n. 794. Quales reliquiæ antediluvianis, n. 560, 562, 563. Quod decem et decimæ sint reliquiæ, n. 576, 1738. Decimæ et reliquiæ apud Dominum, n. 1738. Quod reliquiæ apud Dominum fuerint divinæ et ipsius, per quas humanam essentiam univit divinæ, n. 1906. Quod reliquiæ sint bona et vera recondita a Domino in interiore homine, n. 2284. Quid reliquiæ et quod homo reliquias boni accipiat a Domino ab infantia, reliquias veri postea, et quod absque reliquiis non possit homo esse homo, n. 1050, 1906, 7560. Reliquiæ quod recondantur in intimis naturalis, et quomodo inserviunt usui, ut et destruantur, illustratum, n. 5135, vide *Furtum.* Comparatio reliquiarum et regeneratio per illas et processus, n. 5342. Communicat homo per reliquias cum secundo cælo, de qua re, n. 5344. Reliquiæ quod sint bona et vera in interioribus hominis a Domino recondita, ostensum, n. 5897. Quod sint intimum et medium respective ad ecclesiam abstracte a gente, n. 5897. De reliquiarum comparatione per conjunctionem cum angelis, n. 5897, f. Quod ex reliquiis omnis vita spiritualis, n. 5898. Evasio quod sit liberatio a damnatione per reliquias, ostensum, n. 5899. Reliquiæ quod remittantur in naturale cum homo regeneratur, n. 6156. Quod reliquiæ reserventur ut sit aliquid humanum, nam per illas homo communicat cum cælo, n. 7560. Quod bona et vera quæ sunt Domini recondantur, non autem quæ sunt hominis, n. 7564.
- REMISsus,** vide *Otiosus.*
- REMITTERE** peccata, quod sit respicere non ex malo sed ex bono, n. 7697, vide *Peccatum.* Remittere cum de peccatis quod sit non obstaré, n. 10504, vide *Malum.*
- REMUNERATIO,** vide *Meritum et Merces.*
- RENES.** Observata cæli operatio in renes, n. 3884. De correspondentia renum, ureterum vesicæ cum maximo homine, n. 5380 ad 5386. Quales sunt qui peritoneum constituunt, cum infestantur a renalibus, n. 5378. Qui renes, uretra et vesicam constituunt quod sint qui explorant et qui castigant, n. 5381 ad 5384. Cum dicitur in Verbo quod Jehovah scrutetur renes et cor, quod sit spiritualia seu quæ veri, et cælestia seu quæ boni, ostensum, n. 5385, et quoque quod in Verbo tribuatur renibus castigare, n. 5385. Renes succenturiati seu capsulæ renales, illarum usus, et quod virgines castæ illam provinciam constituent in maximo homine, de quibus, n. 5391. Quod per renes in Verbo significetur verum explorans, purificans et castigans, n. 5385, 10032.
- RENURERE,** quod sit aversatio, n. 4990.
- REPENDERE,** quod sit restituere, n. 9087, 9097, 9102, et quod sit pœna correspondens, n. 9102.

RE

- REPHAIM,** vide *Nephilim.*
- REPRÆSENTATIO,** vide etiam *Correspondentia.* Quod omnia in Verbi sensu literæ sint repræsentativa et significativa, n. 1404, 1408, 1409. Quod in cœlis continua repræsentativa Domini et ipsius regni sint, n. 1619. Quod cœli sint pleni repræsentativis, n. 1521, 1522. Repræsentativa in natura quod sint ab influxu Domini, n. 1632, 1881. Quod repræsentativa orta sint a scientificis ecclesiæ antiquæ et hæc a perceptivis ecclesiæ antiquissimæ, n. 920, 1409. Quid repræsentativum et quid ecclesia repræsentativa, n. 1361. Repræsentativa ecclesiæ judaicæ, quomodo in cælo, n. 1003. Lex repræsentationum, quod non reflectatur super quod repræsentat, sed super quod repræsentatur, n. 665, 1097, f. 1361. Quod repræsentativa in natura, conspicua etiam in mundo spirituum, n. 1807, 1808. Cupiditates in quas vertuntur in altera vita, n. 954. Loquutio per mera repræsentativa, n. 1764. Unde repræsentativa quæ in Verbo, et in ritualibus, de quibus ibi, n. 2179. Quod leges latæ de servis se referant in sensu interno ad correspondentias, ad repræsentativa et ad significativa, n. 2567, f. Quod in universa natura sint repræsentativa regni Domini, exemplum, n. 2758. Quod antiquissimi repræsentativa sua habuerint ex somniis, n. 1977. Visiones coram spiritibus bonis quod sint representationes pulchræ, n. 1971. Quod idæ angelorum vertantur in varia repræsentativa in mundo spirituum et apud hominem cum dormit, n. 1971, 1980, 1981. Repræsentativa per quæ infantes introducuntur in intelligentiam, n. 2299. Quod plura in Verbo oriunda sint ex repræsentativis in altera vita, et ex correspondentiis, n. 2763. Quod repræsentativa et significativa fuerint ab antiquissima ecclesia, quomodo, n. 2896. Quod Chanoch sint illi qui colligerunt repræsentativa et significativa illarum, n. 2896. Quod Verbum per Mosen et Prophetas per repræsentativa et significativa conscriptum sit, et quod alio stylo non scribi possit, ut sensum internum habeat, quo communicatio fieret cœli cum terra, n. 2899. Quod Dominus loquutus per repræsentativa et significativa, quia ex ipso divino, n. 2900. Quod in ecclesia antiqua repræsentativa et significativa essent ab antiquissima ecclesia, n. 2897. De repræsentationibus et correspondentiis, n. 2987 ad 3003, et 3213 ad 3227. Quod inter spiritualia et naturalia sint correspondentiæ, at quæ existant in naturalibus sint repræsentationes, n. 2987, 2989, 2990, 2991, 3002, illustrata a vultibus faciei et actionibus corporis, n. 2988. Quæ in mundo naturali, quod existant ab illis quæ in mundo spirituali, n. 2989, 2999. Experientia, quod cogitet de visceribus et quod angeli nexum sequentes per spiritualia, n. 2992. Regni vegetabilis omnia sunt inde et ducunt omnia originem a bono et vero quæ a Domino, n. 2993. Quod homo scire hoc nequeat, causa, n. 2994. Quod homines antiquissimæ ecclesiæ quoad ideas communicare poterint cum angelis, quia in naturalibus cælestia videbant, n. 2995. Quod societates cælestes respondeant omnibus illis quæ sunt in corpore, n. 2996, 2998. Quod hoc sciri possit ab influxu interni hominis in externum, n. 2997. Quod omnia in universo repræsentent regnum Domini,

R U

retro sit a Lono in quo cœleste ad doctrinalia fidei, et sic relinquere bonum, n. 5865, f. 5897, prope f. 7857, 7923. Explicatur quid sit spectare a bono ad verum et quid a vero ad bonum, quod sit inverse et quod spectare a bono sit secundum ordinem cœli et quod tunc quies Domino et requies homini, n. 8505, 8506, 8510. Qui ducitur a Domino per bonum, quod is vivat secundum ordinem divinum ita in Domino, n. 8512. Quod a bono non spectandum sit ad verum, illustratum, n. 8516, 10184. Retro ire, quod sit in malo esse, ostensum, n. 10584.

RETROSPICERE, vide *Retro*.

REU quid, n. 1347.

REUS, vide *Reatus*.

REVELATIO. Quod sit revelatio ex perceptione quæ angelis et antiquissimæ ecclesiæ homini et revelatio ex loquela cum angelis per quos Dominus loquutus quæ fuit prophetis in ecclesia Judaica, n. 5121. De varia revelatione in quatuor ecclesiis successivis, de quibus, n. 10355, vide *Ecclesia*.

REVERTI quod sit reflectere, n. 4894, vide *Redire*.

REUL socer Mosis, quod bonum ecclesiæ ubi illi qui in vero simplicis boni, n. 6778, 6782, vide etiam *Jethro*.

REX, vide *Regnum*. Quod reges, regna, populi sint vera, n. 1672. Quid sacerdotale, quid regium Domini, n. 1728. Quid Dominus ut rex, et quid ut sacerdos, n. 2015. Quod reges sint vera, ostensum, n. 2015, 2069, vide etiam *Regnum*.

RIDERE, vide *Risus*.

RISUS. De origine et essentia risus, n. 2072, 2216. Quod risus sit affectio veri, n. 2072, 2216. Quod Isaac inde nominatus, n. 2072.

ROS, quod sit verum et præcipue verum ex statu pacis et innocentia, ostensum, n. 3779, 8455.

ROTA CURRUS, vide *Currus*. Quod sit potentia pugnandi quæ intellectualis, ostensum, n. 8215.

ROTUNDUM, quod prædicetur de bono, n. 8458.

REUBEN. Qui fidem separant a charitate quod in falsa et mala se conjiciant, et quod hoc representatum sit per Cain et Abel, per Cham et Canaan, per Reuben, et per Ægyptios quod primogenita eorum sint occisa, n. 3325. Quod Reuben sit fides intellectu seu doctrina quæ primum est regenerationis et in complexu, quod sit verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ pervenire possunt, n. 3861, 3866. Quod representaverit fidem separatam a charitate, n. 3870. Quod Reuben in opposito sensu sit fides separata, et quoque prophanata, ostensum, n. 4601. Quod sit etiam bonum fidei, ostensum, n. 4605. Quod sit confessio fidei ecclesiæ in communi, n. 4731, 4734, 4761. Duo Reuben filii, quod sint doctrina veri et doctrina boni, n. 5542. Quod primogenitum Reubenis ademptum sit, n. 6346 ad 6350.

RUBINUS, TOPAZIUS, CARBUNCULUS, quod sint amor cœlestis boni seu bonum internum intimi cœli, n. 9865.

RUBRUM, quod sit bonum amoris et hoc ex igne et sanguine qui rubent, ostensum, n. 3300, 9866. Quod in opposito sensu sit malum amoris sui, ostensum, n. 3300. Quod duo colores fundamentales sint, ruber et albus, n. 9467. Quod quantum color trahit ex rubro tantum significet bonum, n. 9467. Quod rubrum sit bonum amoris, n. 9866.

S A

RUBUS, quod sit verum scientificum, n. 6832, 6833, 6834.

RUPTURA, quod sit falsum per separationem veri a bono et inde damnum, ostensum, n. 4926, 9163, f.

S.

SABBATHUM. Quod homo cœlestis sit Sabbathum, et spiritualis sextus dies respectu Sabbathi, n. 84 ad 88. Quod spiritualis sextus dies et quid vespera Sabbathi, n. 84 ad 88. Festa et sabbatha celebranda erant, et tunc in statu representativo pleno erant, n. 7891. Quare non opus tunc fecerunt, hoc est, non spectarunt ad terrestria et mundana, quare, n. 7892. Quies diei Sabbathi quod sit representativum status pacis, in quo fit conjunctio, n. 8494. Sabbathum quod in supremo sensu representaverit unionem divini ac divini humani in Domino, in sensu respectivo conjunctionem divini humani Domini cum genere humano; in intimo conjunctionem boni et veri ita conjugium cœleste seu cœlum, ostensum, n. 8495. Quod labor die Sabbathi representaverit id quod ex proprio, ostensum, n. 8495. Quod Sabbathum sit, cum conjunctum bonum vero, et hoc fit, cum ducitur homo per bonum a Domino, n. 8510. Quod quies in sabbatho representaverit quietem Domini, quia tunc per bonum ducit; quod labor et sex dies laboris representaverint laborem qui præcedit, n. 8510. Sex dies qui præcedunt Sabbathum, quod sint pugnae, et necessaria vitæ quæ præcedunt, et præparant ad conjugium cœleste, n. 8488. Quies in die Sabbathi quod sit cum homo in bono est ita in cœlo, n. 8890, 8895. Sabbathum et dies septimus quod sit alter status cum homo in bono est et ducitur a Domino; tunc in cœlo et in tranquillo pacis, parum ostensum, n. 9274. Sex dies qui præcedunt quod sint status veri cum pugnae, et septimus status boni cum pax et quies, n. 9131. Quod Sabbathum in supremo sensu sit unio ipsius divini ac divini humani Domini, in respectivo sensu conjunctio Domini cum cœlo, tum cœli cum ecclesia, et in genere conjunctio boni et veri, n. 10356. Signum inter Jehovam et filios Israelis, cum de sabbatho, quod sit principale per quod noscuntur illi in cœlis qui ab ecclesia, n. 10357. Quod sex dies laboris ante Sabbathum sint status pugnae antequam homo est ecclesiæ seu intrat cœlum ita cum in bono est et ducitur a Domino, n. 10360, in supremo sensu cum Dominus in mundo fuit, et pugnavit cum infernis, antequam univit humanum divino, et quod tunc quies, cum unio, n. 10360. Quod Dominus cum in pugnis fuerit divinum verum, ut quoque homo in pugnis, et quod quies cum in bono, n. 10360. Quod per opera diei Sabbathi significetur duci a semet, et a suis amoribus et non a Domino, ostensum, n. 10360, 10362, 10365. Quod Sabbathum in supremo sensu sit humanum Domini divinum, et cur, et quod Sabbathum seu quies sit cum Dominus univit ipsum divinum humano quod tunc quies ipsi, et pax et salus cœlis et quoque hominibus in terra, illustratum, n. 10367, 10374. Quod salus inde homini, illustratum, n. 10370. Signum cum de sabbatho, quod sit per quod distinguuntur illi

qui ab ecclesia ab illis qui non ab ecclesia, n. 10372. Quod sex dies laboris sint status cum homo in veris et in pugnis, citatum, n. 10667. Quod Sabbathum sit cum homo in bono et tunc in coelo, n. 10668. Quod per Sabbathum representata sit unio humani ac ipsius divini in Domino, ac conjunctio boni ac veri apud hominem a Domino, n. 10730. Quod per Sabbathum significetur pax in caelis et in terris quæ per illam in unionem et conjunctionem, n. 10730.

SACCUM. Quod posuerint saccum in lumbis, quod fuerit representativum luctus pro deperdito bono, ostensum, n. 4779. Quod sit representativum in naturali, n. 5489, 5494, 5531. In mantica quod sit in limine naturalis exterioris, n. 5497. Quid porro saccus in Verbo significat, n. 5489, 5494, 5497, 5531.

SACERDOS. Quid sacerdos, tum quid sacerdotale et quid regium Domini, n. 1728. Quid Dominus ut rex, et quid ut sacerdos, n. 2015, f. Quod omnes reges et sacerdotes representent Dominum, illi quoad regium, hi quoad sacerdotale, sed quantum sibi tribuunt sanctum inde, tantum fures spirituales sunt, et quantum male agunt, tantum exuunt representativum, n. 2670. Sacerdotes quod representaverint Dominum quoad divinum bonum, ita quod sint bona, reges vero quoad divinum verum, ita quod sint vera, ostensum, n. 6148. Quod sacerdotes mali qui in mundo per prædicationes vulgum ad lacrymas commoverunt (præcipue ex Jesu ordine) maxime infestent probos, et prorsus aliter loquantur quam cogitant, experientia, n. 8383. Quod sacerdos sit divinum bonum, n. 9806. Sacerdotium, quod sit divinum bonum divini amoris Domini, ostensum, n. 9809. Quod sacerdotium esset representativum Domini quoad omne salvationis, illustratum et ostensum, n. 9809. Ministrare cum de sacerdote, quod sit cultus et evangelizatio, n. 9925. Sacerdotium quod succederet in familia Aharonis ad filios, quia representabant Dominum quoad divinum coeleste, et quod regnum coeleste sit sacerdotium, regnum sacerdotum, paucis, n. 9960. Quod sacerdotium Aharonis, filiorum ejus et Levitarum sit representativum operis salvationis Domini in ordine successivo sicut in tribus caelis, n. 10017. Praefecti super ecclesiastica vocantur sacerdotes. Doctrinale de sacerdotio, n. 10789 ad 10799. Quod erunt praefecti super ecclesiastica, n. 10793. Quod docebant verum et ducent ad bonum vitæ, n. 10794. Non sibi vindicabunt potestatem super animas hominum, n. 10795. Sacerdotibus erit dignitas propter sancta, sed ipsi non illam sibi tribuent, sed Domino, n. 10796. Quia honor non est personæ sed rei, n. 10797, nullum cogent, sed illos qui turbam faciunt separabunt, n. 10798.

SACRAMENTUM CENE, vide *Cena*.

SACRIFICIUM. Quod holocausta et sacrificia fuerint representativa cultus interni, n. 922. Quod holocausta fuerint representativa cultus in genere, n. 923. Quod bestia in sacrificiis coelestia et spiritualia representaverint, n. 922, 1823. Quod sacrificia non mandata sint, sed charitas et fides, n. 922, 1241. Quod gens Hebræa distincta fuerit ab aliis, et quod ideo exosa Ægyptiis, n. 1343. Quales visi qui fuerunt ab ecclesia antiqua, cum sacrificia insti-

tuebantur, n. 1128. Quod sacrificia significaverint coelestium et spiritualium varia genera, n. 2180. Quod omnia sacrificia dicta sint panis, n. 2165. Quid per sacrificia quæ comedebantur, n. 2187. Quod antiquissima et antiqua ecclesia nihil noverint de sacrificiis, sed quod Hebræi illa instituerint, et quod inde ad posteros Jacobi derivata, tum quod præcipuum cultus eorum fuerit in sacrificiis etiam prius quam mandata sunt, ita quod permessa sint, n. 2180. Quod sanctificationes fuerint per holocausta, n. 2776, et quod oblatio holocausti sit sanctificatio, n. 2776, 2805. Findere ligna holocausti, quod sit meritum justitiæ, n. 2784, 2812. Quod holocausta et sacrificia significaverint coelestium et spiritualium varia genera, etiam illos qui sanctificarentur, n. 2805, 2807, 2830, 3519. Quod Dominus venturus in mundum et fieret holocaustum vel sacrificium, notum fuisse antiquis, constat ex eo quod sacrificaverint filios suos, n. 2818. Quod permessa Jacobi posteris sacrificia, ne immolarent filios suos, n. 2818. Quod Aries sacrificii significaverit divinum spirituale, et sic spirituales ex genere humano, ostensum, n. 2830. Quod holocausta et sacrificia significaverint divina in Domino, inde et coelestia apud hominem, illa quæ a Domino sunt, n. 2805, 2807, 2830. Sacrificia quod sint omnis cultus in genere, n. 6905. Sacrificare Jehovæ cum de primogenito, quod sit addicare Domino similiter et sanctificare, et transire facere, n. 8074, 8088. Quod holocausta sint cultus ex bono amoris et sacrificia ex vero fidei, n. 8680. Quod per commessionem et sanctificationis significata appropriatio boni et consociatio per amorem, n. 8682. Holocausta et sacrificia quod essent cultus in genere et in specie secundum statum vitæ spiritualis cujusvis, n. 8936. Sacrificia quod essent expiationes a peccatis, ostensum paucis, n. 9939. Sacrificia et holocausta ex juvenis quod sit purificatio a malis et falsis, quæ in naturali homine, n. 9990. Quod purificationes interni et externi hominis representata fuerint per sacrificia et per holocausta ex variis animalibus, n. 9990. Quod purificatio spiritualis seu interioris hominis representata per sacrificia et holocausta ex arietibus, n. 9991. Quod per sacrificia significetur purificatio a malis et falsis et implantatio veri et boni et conjunctio eorum, illustratum, n. 10022. Imponere manum super caput bestia quæ sacrificaretur, quid, n. 10023, vide *Manus*. Quod cultus representativus apud gentem Israeliticam præcipue constiterit in sacrificiis et holocaustis, quod hæc in genere significaverint regenerationem hominis per vera fidei et bona amoris a Domino, et in supremo sensu glorificationem humani Domini. Quod omne cultus per sacrificia et holocausta secundum ejus varia, ita cum omni varietate, representatum sit, &c. n. 10042, et quod ideo varia genera animalium mandata fuerint, de quibus animalibus secundum suas classes, n. 10042. Quod sacrificia significaverint purificationem a malis et falsis ac implantationem veri, holocausta autem conjunctionem veri et boni in Domino, ac in sensu representativo apud hominem qui regeneratur, n. 10053. Quod in holocaustis ordinata inferiora seu exteriora sub superioribus, et quomodo, n. 10051. Quod holocausta inaugurationum significaverint glorifica-

tionem Domini, de qua, n. 10053. Quod talia sacrificiorum et holocaustorum contineant omne caeli, illustratum, n. 10057. Quod per representativa in sacrificiis et holocaustis exponatur processus regenerationis hominis, et in sensu supremo processus glorificationis humani Domini, n. 10057. Quod non modo caro sacrificaretur sed et Minchæ quæ erant panes et placentæ, erat quia sacrificia non accepta erant in cælo, sed panes, ideo utrumque, n. 10079. Quod caro in specie significaret bonum spirituale, panis bonum cæleste, n. 10079, f. Sacrificia eucharistica quod sint quæ ex libero, n. 10097. Relictum de sacrificiis ad mane quod sit quod non conjunctum bono, n. 10114. Relictum de sacrificiis ad mane quod non comedendum quod sit quod non conjungendum proprio, n. 10115. Quod sit prophanatio, n. 10117.

SÆCULUM cum de ecclesia quod sit duratio ad finem, cum de cælo et de Domino, quod sit æternum; quod prædicetur in genere de omni ecclesia, in specie de ecclesia cælesti, tum quod sit mundus et vita ibi, tum vita post illam, ostensum, n. 10284.

SAGITTA, vide *Arcum*.

SAL. Quid sal et mare salis, quod significet turpia falsitatum, n. 1666. Quod sal in bono sensu sit affectio veri et quod in opposito sensu sit vastatio veri et affectionum ejus, n. 2455, 9207, f. Quod sal sit verum desiderans bonum, et conjunctivum eorum, ostensum, n. 9207, 10300. Explicantur Domini verba apud Mattheum Cap. V. 13, 14, et apud Marcum Cap. IX. 49, 50. Vos estis sal terræ, habete in vobis salem, n. 9207.

SANARE, SANATIO, vide *Morbus*. Quod sanare sit mederi et purificare a malis, n. 8365. Curationes et sanationes morborum in Verbo quod sint restitutiones vitæ spiritualis, ostensum, n. 9031, f. Quod sanare sit etiam præservare a malis, n. 8365.

SANCTUM. Qui se sanctos putant, quod luceant facie et teneantur usque ad anxietatem in cupidine ascendendi in cælum, n. 951. De quodam qui se sancte vixisse dixit sed non fecisse bona charitatis, quod factus niger, n. 952. Quod sanctum cultus sit secundum qualitatem et copiam veri implantati in charitate, n. 2190. Quod sanctum sanctorum in tabernaculo et in templo representaverit divinum humanum Domini et quale ipsius per illa quæ ibi, n. 3210. Quod sanctus spiritus sit sanctum spiritus quod a Domino, parum modo memoratum, n. 3704, f. Quod amor in Dominum sit ipsum sanctum, n. 3852. De illis qui deducunt spiritualia ad terrestria et conspurcant illa, n. 4050, f. Quod sanctum dicatur de vero quod a Domino, et quod spiritus sanctus sit sanctum verum, n. 6788. Quod divinum verum quod procedit a divino humano Domini sit spiritus sanctus, n. 7492, vide *Spiritus*. Sanctificare Jehovah quod sit addicare Domino, n. 8042. Sanctificare Jehovah cum de primogenito quod sit addicare Domino, similiter transire facere, et sacrificare, n. 8074, 8088. Quod divinum verum procedens a Domino sit spiritus sanctus, n. 8127, f. Sanctum, quod prædicetur de divino vero a Domino et quod hoc sit spiritus sanctus, n. 8302. Sanctuarium, quod sit cælum ubi divinum fidei, ostensum, n. 8330. Sanctificatio apud Judæos quod fuerit obvelatio interforum ne hæc appareant cum in representativis, n. 8788,

8806. Sanctificatio respective ad illos qui ab ecclesia spirituali, sit duci a Domino et quod sit sanctum, n. 8806. Sanctificari quod sit non posse violari, n. 8887, 8805. Quod divinum procedens a Domino sit spiritus sanctus, loca citata, n. 9228. Quod Dominus solus sit sanctus, et quod omne sanctum sit ab ipso, et omnis sanctificatio representaverit ipsum, ostensum, n. 9229. Peccatum contra spiritum sanctum quod sit negare Dominum et Verbum, cum prius agnita, n. 9264. Sanctuarium quod sit Dominus et quod sit cælum ab ipso, ostensum, n. 9479. Quod omne sanctum sit a Domino, ostensum, n. 9080, et quod verum tantum sit sanctum, quantum Domini, ita quantum boni in se continet, n. 9680. Spiritus sanctus quod sit divinum verum procedens a Domino, multis et fusius ostensum, n. 9815. Sanctum quod prædicetur de divino vero procedente a Domino, illustratum et paucis ostensum, n. 9820. Quod angeli, prophetæ, et apostoli dicantur sancti, a receptione divini veri a Domino, illustratum, n. 9820. Sanctificare quod sit representare Dominum quoad divinum humanum, n. 9956, 9988. Quod sancta dicta fuerint quæ representabant divina, n. 10069. Sanctificari quod sit acceptio Domini, n. 10128. Quod bonum spirituale dicatur sanctum, et bonum cæleste sanctum sanctorum, ostensum, n. 10129. Quod apud gentem Israeliticam et Judaicam fuerint representativa sancta, n. 10149. Quod sanctum externum absque interno non valeat, sed ex interno, n. 10177. Quod sanctuarium polluta, ut altare, tentorium, per peccata populi, ostensum et illustratum, n. 10208. Sanctificare quod sit influxus et præsentia Domini, n. 10276. Sanctum quod sit absque falso mali, n. 10302. Sanctum, quod sit divinum humanum Domini, n. 10359, 10360. Sanctum quod sit bonum et verum quæ a Domino, n. 10361. Sanctum quod sit bonum amoris et verum fidei apud hominem a Domino, n. 10361.

SANGUIS, quod sit sanctum, charitas, amor, ipse Dominus, n. 1001. Quod sanguis clamat sit reatus, n. 376. Quod sanguis sit violentia illata charitati et omne malum, n. 374, 1005. Quod eus sanguinis sit prophanatio, n. 1003. Quod crudeles et violenti in altera vita delectentur videre sanguinem, n. 954. Sanguis quod sit sanctum verum procedens a Domino et in opposito sensu verum falsificatum et prophanatum, ostensum, n. 4735, 4978, 7317, 7326. Sanguis inquiri, quod sit conscientie morsus, n. 5476. Sanguis avarum quod sit divinum bonum a divino amore Domini, n. 6378. Sanguis quod sit sanctum verum quod boni innocentie, n. 7846. Sanguis quod sit divinum verum divini boni quod ex divino humano Domini, et reciprocum hominis, n. 7851, vide *Cæna*. Sanguis agni quod sit verum boni innocentie, n. 7846, 7877. Sanguis quod sit divinum verum, ostensum, n. 9127. Effundere sanguinem, quod sit violentiam inferre vero divino et bono, ostensum, n. 9127. Sanguis Domini cum aqua effusus, quid, n. 9127, f. Sanguis quod sit divinum verum procedens a Domino, ostensum, n. 9393. Quod sanguis sit divinum verum et quod sanguis Domini id sit, n. 10026, 10033. Quod sanguis sparsus super altare circumcirca et ad

S A

fundamentum altaris significaverit conjunctionem divini veri cum divino bono, in Domino, n. 10047. Quid est quod Dominus redimerit hominem per sanguinem suum in sensu externo, interno et intimo, quod in hoc sit, quod subjugaverit inferna et redigerit omnia in ordinem in cœlis, et quod homo aliter non salvari poterit, n. 10152, et quod hoc factum sit per divinum humanum ipsius, ostensum, n. 10152. Quod sanguis sit divinum verum, citatum, n. 10204. Sanguis quod sit proprium intellectuale, caro quod sit proprium voluntarium, n. 10283.

SAPIENTIA. Quid intelligentia et quid sapientia, n. 1555. Quod sapientia, intelligentia, et scientia sint filii charitatis, n. 1226. Quod Domino infinita sapientia, quia in amore divino, n. 2572. Via interna, quæ Domino, seu ex ipso amore, n. 2500. Quod in genuino amore insit sapientia et intelligentia, n. 2500. Quod angelis tanta sapientia et intelligentia, quia in amore, n. 2572. Quod intelligentia et sapientia in immensum crescant illis qui in charitate in altera vita, n. 1941. Quid sapientia, intelligentia, ordo, in sapiente gentili, n. 2592. Sapientia antiquorum, quod per naturalia significarent spiritualia, quod illa hodie deperdita sit, n. 3179, f. Quod angeli innumerabilia capiant, quorum ne quidem communissima homo, exemplum, n. 3314. Qui divina Domini receperunt, nempe amorem et charitatem, quod sapientia donetur, et qui non recipiunt, quod sint amentes, n. 4220. Quod nullius intelligentiæ fiant et crasse corporei qui in amore sui et mundi fuerunt, n. 4221, experientia, n. 4221. Quod progressio versus interiora manifeste appareat in altera vita, ut a nimbo in lucem, n. 4598. Magi quod sint scientifica interiora et sapientes scientifica exteriora, de quibus ostensum, n. 5223. Quod vir intelligens et sapiens sit verum et bonum, n. 5287, 5310. Qui in bono sunt, quod in altera vita in facultate sapiendi sint, illustratum, n. 5527. Qui in bono charitatis vixerat, quod in omnem sapientiam in altera vita veniat, quia illa ipso bono inest, n. 5859. Quod Ægyptii et Chaldæi vocaverint scientiam sapientiam, n. 7296. Quod omnis sapientia sit ex Domino, n. 9943. Quod homo tantum sapiat, quantum addicat omnia veri et boni Domino, n. 10227. Quid sapientia, intelligentia, scientia, opus, et quod consequantur ordine, et sint unum, n. 10331.

SAPOR, vide *Gustus* et *Lingua*.

SAPPHIRUS. Opus sapphiri quod sit translucidum a veris internis, et omnia a Domino, ostensum, n. 9407. Chrysoprasus et sapphirus et adamas quod sint amor cœlestis boni qui est bonum internum interni cœli, illustratum, n. 9868. Sapphirus in sensu communi quod sit externum regni cœlestis, ostensum, n. 9873.

SARAI quod sit verum adjunctum bono, n. 1468. Quod sit intellectuale adjunctum bono, n. 1901. Quod Sarai dicta Sarah, ut repræsenteret Domini divinum intellectuale, ex adjuncta H in nomine Jehovæ, n. 2063. Quod Sarah repræsenteret verum et Abraham bonum Domini in illo statu, n. 2172, 2173, 2198. Quod Sarah uxor sit spirituale verum adjunctum cœlesti bono, n. 2507. Quod Sarah sit verum boni, seu intellectuale divinum, n. 2063, 2065.

S C

SATELLES. Princeps satellitum, quod sint primaria interpretationis, n. 4790, 4966, 5084.

SATIARE ad satietatem, quod sit quantum volunt, tunc de malo, n. 8410, et cum de bono, sit quantum recipere possunt, n. 8432.

SATURNUS. De spiritibus et incolis planetæ Saturni, n. 8947 ad 8957. Quod appareant antrorsum ad distantiam, n. 8947, quod appareant parvi, cur, n. 8948. Quod Dominum colant et quod ipse appareat quandoque illis, n. 8949. Quod appareant se velle interimere cultris, cum aliqui tentant illos seducere, quid, n. 8950. Quod cingulum appareat illis ut nivolum lucidum in cœlo, n. 8952. Quod referant medium inter sensum spiritualem et naturalem, n. 8953. Quod bini vivant simul, cum liberis ita familiis, n. 8954. Quod nihil æstiment corpus et projiciant post mortem, n. 8955. Victus illorum quod sint fructus et legumina, vestitus quod sit levis quia cute crassi cincti, n. 8956. Quod spiritus Saturni mirentur quod nostræ telluris spiritus quærant quem Deum colunt, n. 9105. Quod agnoscant Dominum pro unico Deo, n. 9105. Quod Mercurii spiritus veniant ad illos, et eliciant cognitiva, n. 9106. Collisio inter internum seu spiritualem hominem et externum seu naturalem separatam ab interno, per spiritus Saturni et per spiritus nostræ telluris, n. 9107, 9108, 9109, 9110.

SCABELLUM PEDUM, quid, n. 2102. Quod sit verum divinum infra cœlum, quale est Verbum in sensu literalis, n. 9166.

SCALA, quod sit communicatio et quidem infimi veri et boni inde, n. 3099, 3701. Caput scalæ quod sit cœlum, n. 3700.

SCEPTRUM quod sit potentia veri ex bono, n. 4876.

SCHADDAI, quod fuerit Deus Abrahami, et quod per illum primo coram Abrahamo repræsenteretur Dominus, n. 1992. Quod Schaddai fuerit Deus tentationum, qui benefecit postea, n. 1992. Quod Schaddai sint tentationes, n. 3067, et quod Deus fuerit in domo Abrahami, Jischaki et Jacobi, n. 3067. Quod sit tentatio et postea solatium, n. 4572. Quod Deus Schaddai sit tentatio, et quoque consolatio post tentationem, n. 5628, et quod fuerit Deus familiæ Therachi, ita Abrahami et Jacobi, n. 5628. Deus Schaddai quod etiam sit divinum, n. 6229.

SCANDALUM, vide *Offendiculum*.

SCHALEM, quod sit status pacis et tranquillitatis, n. 1726. Quod sit tranquillitas pacis, n. 4393.

SCHAVETH, quid vallis Schaveth, n. 1723.

SCHABA, vide *Æthiopia*, n. 117. Quid Scheba et Seba, quod cognitiones ostensum, n. 1171. Quod Scheba et Dedan sint cognitiones cœlestium seu illi qui in illis, n. 3240. Quod Scheba sint proprie illi qui in cognitionibus boni, Dedan qui in cognitionibus veri ex bono, n. 3240, f. Quod Scheba et Dedan non sint filii Ramæ seu pronepotes Chama, sed nepotes Abrahami ex Ketura, n. 3240.

SCHICHEM, vide *Sechem*.

SCHELACH quid, n. 1237, 1339, 1341, 1342, 1344.

SCHELAH filius Judæ quod sit idolatrium, n. 4825, 4826, 4845.

SHEM, quod sit cultus internus, n. 1062, 1140, 1141.

Influxus qualis eorum qui ab ecclesia Schem, n. 1127.

SCETH quid, n. 436, 437, 484.
 SCHILOH, quod sit Dominus et tunc tranquillum patris, quia ab ipso omnia pacata sunt et in ordinem redacta in caelo, n. 6373.
 SCHIMEON quod sit fides voluntate, in complexu quod sit obedientia et voluntas faciendi verum, ex qua et per quam charitas, n. 3869, 3870, 3871, 3872, vide *Audire*. Quod Schimeon et Levi representaverint cum Rubene fidem absque charitate ita affectionem mali, de qua, n. 3870. Quod Schimeon sit fides voluntate et Levi amor spiritualis seu charitas et quod in oppositu sensu sint malum et falsum quæ ecclesiæ deperditæ in genere, n. 4497, 4502, 4503. Quod sit fides voluntate, n. 5482. Quod sit falsum fidei ita contrarium fidei voluntate, n. 6352.
 SCHITTIM LIGNUM, quod sit bonum meriti quod solius Domini, n. 9472, quod sit iustitia, n. 9486, 9715, ita quoque misericordia, n. 9528. Quod sit amor divinus, illustratum, n. 10178.
 SCHOAM LAPIS quid, vide *Lapis*. Lapidem schoam quod sint vera fidei ex amore, n. 9476, 9872, 9873.
 SCHUR. Quod schur in deserto sit verum a scientificis nondum vitam adeptum, n. 1928.
 SCHYPHUS quod sit verum fidei quod ex bono charitatis, et in opposito sensu falsum per quod malum et quoque falsum ex malo, ostensum, n. 5120. Schyphi amigdalati quod sint scientifica ex bono, n. 9557. Schyphus seu poculum quod sit scientificum sensuale et prædicetur de vero, corbis vero seu canistrum sit iucundum sensuale et prædicetur de bono, n. 9966.
 SCIENTIA, vide *Doctrina, Intelligentia, Sapientia, Philosophia, Principium, Verbum, Rationale*. Quod Dominus sicut alius homo instructus fuerit, n. 1457, 1461. Quod non negium sit scientias discere et per eas confirmare vera fidei, n. 129. Sed quam vesani, qui in mysteriis fidei sapere volunt ex sensualibus et scientiis, n. 128, 129, 130. Cui usui scientifica, n. 1487. Quod scientifica sint ut iaserviant interno homini, n. 1486. Quod bini status hominis sint, unus ab infantia ad pueritiam, alter cum imbutur cognitionibus, de quibus, n. 1548. Ordo influxus circa instructionem a scientificis, quibus spiritualia et celestia occurrunt, n. 1495. Quod per cognitiones conjungatur externus homo interno, quæ cognitiones implantantur celestibus infantie, n. 1450, 1451, 1453, 1616. Quod per scientifica et cognitiones aperiat via ad internum hominem, n. 1563. Qui elevantur in celum, quod imbutantur cognitionibus, n. 1802. Processus regenerationis hominis per cognitiones et veritates intellectuales, n. 1555. Quod sapientia, intelligentia, scientia sint filii charitatis, n. 1226. Quod aliud sit scire, aliud agnoscere et aliud fidem habere, n. 896. Quod scientifica non sint ipsa vera, sed vasa veri, n. 1469, 1495. Quod inania scientifica destruenda, n. 1489, 1492, 1499, 1509. Quod scientifica inania, quæ spectant fines in mundo, trahant hominem extrorsum, n. 1563. Quod scientifica nullius usus se extendant ad cupiditates, n. 1600. Qui ratiocinantur de fide, quod parum percipiant, n. 1385. Quod per scientifica et philosophica nemo capere possit spiritualia, n. 233. Qui ratiocinantur de divinis, quales, quod ebrii, n. 1072. Quod ex ratiocinatione et scienti-

ficiis malum et falsum, n. 232, 233. Qui ratiocinantur de illis quæ fidei, quod dubitent et nihil scient, n. 215. Qui de spiritu ratiocinantur, ex sensualibus, scientificis, et philosophia, n. 196. Qui ratiocinati ex sensualibus et scientificis, quod dicti serpentes, n. 195. Cultus ex ratiociniis, n. 1195. Qui ratiocinantur, quod parum percipiant, 233, 1385. Intellectuale, rationale et scientificum quod distincta, n. 1904. Quod linguæ et scientiæ nihil faciant post mortem, sed quæ per ea homo didicit et hausit, n. 2480. Quid affectio veri rationalis et veri scientifici, n. 2503. Quod omnibus affectionibus præstet affectio scientiarum et cognitionum, n. 1909. Quod rationale non nascatur a scientificis sed ab affectionibus scientiarum, n. 1895, vide *Rationale*. Quomodo rationale nascitur per influxum in affectionem scientiarum, n. 1700. Quod a Domino influxus sit per internum rationale et inde in scientificum, n. 1940. Quod rationale primo conceptum vilipendat intellectuale, quo plus homo ratiocinatur scientificis, n. 1911. Quod rationale ex scientificis et sensualibus non capere possit vera divina, ab exemplis, n. 2196, 2203, 2204. Quod cognitiones fidei nihil faciant, nisi habeant charitatem, quia illæ hanc spectant ut finem, n. 2049, 2116. Quod vera rationalia et scientifica sint instar velaminis et amictus veris spiritualibus, n. 2576. Spectare post se et reverti retro, quod sit ex doctrinalibus fidei, n. 2454. Quod liceat eis qui in affirmativo sunt, de veris divinis intrare in rationalia et scientifica quoad doctrinalia fidei, non autem illis qui in negativo, n. 2568, 2588. Quanta cupido sciendi spiritibus, quod eorum cibus, et quantum cruciantur, cum eis surripitur scire quod alii, n. 1973. Quod ita scientificæ exponantur arcana fidei, quod sit quia dicunt se credituros si scient quod ita sit; at qui in fide sunt, quod iis non opus habeant, n. 2094. Quod nosse cum prædicatur de Domino significet uniri, n. 2826, pr. Quod scientifica, seu quæ sunt memoriæ exterioris, maxime perplexa et umbrosa sint, n. 2831. Qui non credit nisi ex scientificis, quod nihil credat, n. 2852, pr. Quod scientifica sint naturali homini, et sint servilia, n. 3019, 3020, vide *Naturale*. Quod scientificum sit vas veri et verum vas boni, n. 3068. Quod per influxum vera et naturali homine evocentur, eleventur et implantentur bono rationalis et quomodo, n. 3085, 3086. Quod omnis subordinatio, applicatio et submissio erit a primo vitæ ut sit conjunctio, n. 3091. Quod scientifica sint naturalis hominis vera, n. 3293. Vir sciens quod prædicetur de affectione veri, n. 3309, pr. Quod vera naturalis hominis sint scientifica sensuales, et quod tunc succedant, n. 3309, pr. 3510, fin. Quod doctrinalia fundentur super veris scientificis, et quod alioquin idea doctrinalium haberi nequeat, n. 3310, f. Quod in orbe erudito controversia sit num sit et num ita sit, n. 3428. Quod cognitiones veri externi sint quæ admittunt divina et quod sint quæ non admittunt, n. 3665, vide *Verum*. Quod docti sicut stellæ lucebunt, quid intelligendum est per id, n. 3820. Qui ratiocinantur num sit et num ita sit quod in obscuro sint, et innumerabilia non scient et primum limen sapientiæ non videant, illustratum, n. 3833. Quod homo plura ex se scire possit de statu vitæ post

mortem, de quibus, n. 3957. Quod cognitiones de bono spirituali hodie desint, et ideo non comprehendi possint quæ de illis dicuntur, quia influxus est in cognitiones quæ sunt apud hominem, n. 4136. Quod scientifica sint media sapiendi, tum quoque media insaniandi, seu quod per scientifica rationale excolatur, et quoque destruat, n. 4156. Qui in malo sunt quod ratiocinari possint de vero et bono, et tamen in nulla illustratione esse quia in luce ex lumine fatuo, n. 4156. Quod confirmare dogma non sit sapientis, sed videre prorsus num verum sit, n. 4741. Qui consultant scientifica de divinis veris, qui in affirmativo sunt quod confirmantur, qui in negativo quod magis infirmantur, et tandem ut nihil credant, illustratum, n. 4760. Quod eruditi minus credant quam simplices, quia in negativo sunt, et sic quod se deprivent visu interiori, n. 4760. Quod doctrinalia antiquæ ecclesiæ sint doctrinalia charitatis ac cognitiones et scientifica eorum scire quid ecclesiæ ritualia representabant et significabant et quid reliqua in mundo, n. 4844. Scientifica antiquorum quod fuerint de correspondentiis, de representationibus et significationibus, illustratum, n. 4749, 4964, 4965. Quod scientifica hodie sint nullius usus, n. 4966. Interiora scientificorum, quod sint applicationes ad celestia, n. 4965. Quod omne scientificum sit in naturali homine, n. 4967. Quod scientifica sint quasi specularia quibus imago interiorum apparet, n. 5201. Quæ in memoriæ exteriori quod sint scientifica, et quæ in memoriæ interiori quod sint vera, quod illa in luce mundi, hæc in luce cæli, n. 5212. Scientifica quænam quibus applicari illa quæ fidei et charitatis, n. 5213. Cognitiones boni quod sint vera, sed quod non fiant vera priusquam agnoscentur intellectu et voluntate, n. 5276, vide *Cognoscere*. Cum regeneratur naturale hominis quod omnia conferantur in scientifica ibi, quia hæc sunt ultima ordinis, n. 5373. Scientificum, quod sit receptaculum boni, illustratum, n. 5489. Quod omne verum ecclesiæ secum habeat ideas ex scientificis, quod in altera vita solet ostendi, n. 5510. Qui ratiocinantur ex sensualibus, et in inverso ordine sunt, acrius et solertius ratiocinantur quam alii, n. 5700. Quod sensuality, scientifica et vera inter se distincta sint, illustratum, n. 5774. Cum conjunctio fit veri cum bono apud hominem, quod scientifica incongrua et adversantia ad latus rejiciantur, n. 5871. Quod scientifica sint ultima, n. 5874, et quod ex illis vera extrahantur et quasi sublimentur, n. 5871, f. 5874. Quod scientifica et vera apud hominem fasciculatim sint disposita et conjuncta secundum amores per quos introducta, n. 5881. Scientifica quæ non agnoscentur, quod rejecta ad ultima, ita quod sint infima, n. 5886, 5889. Quod scientifica erunt prima quæ homo regenerandus discat, quia per illa limantur vera, et quod demum firmantur ut planum in quod terminantur vera, n. 5901. Scientifica quod sint terrestrium, corporeorum et mundanorum, quæ infima; quod sint status civilis quæ paulo interiora; quod sint vitæ moralis, quæ adhuc interiora; et quod sint rerum ecclesiæ quæ interiora reliquis, n. 5934. Scientifica ecclesiæ quod fuerint representativa et significativa ritualium, tum classificationes proximi, n. 6004. Quod vera interiora

conferenda sint in scientifica et ibi erunt simul, ut concordent interiora cum exterioribus, propter plures causas, de quibus, n. 6004, illustratum, n. 6022, 6071, 6077. Nisi vera insinuentur in scientifica quod conjunctio interni hominis non possit fieri, n. 6052. Quod a veris fidei ducendum principium, non a scientificis, si ab his, perducitur homo in falsa et in negativa, n. 6047. Quod a doctrinalibus ecclesiæ incoandum, dein scrutandum Verbum, num doctrinalia vera sint; alioquin foret quod verum esset verum solum ex solo et nativitate; dein licet corroborare ex scientificis, n. 6047. Quod scientifica sint quæ spectat visus internus, sicut terrestria visus externus; quod in medio sint quæ delectant et cordi sunt, et illi quæ ad latera, sunt obscura, n. 6068, 6081. Quod vera et scientifica inter se distincta sint, n. 6077. Quod scientifica sint in amoribus, illustratum a brutis, n. 6323, et quod homo in omnem sapientiam nasceretur si in charitate erga proximum et in amore in Dominum esset ita si secundum ordinem suum, n. 6323. De illis qui non ultra scientifica elewant cogitationes, cum de veris fidei, n. 6383, 6384. Quod homo ecclesiæ spiritualis in altera vita infestetur a scientificis et falsis, et quod per id purificetur ut elevari queat in cælum, n. 6639. Quod sensuality sint primum planum, dein scientifica, super illis intellectualia, tum verum et bonum fidei, n. 6750. Verum scientificum ecclesiæ, quod sit Verbum in sensu litteræ, tum significativa et representativa apud Judæos, n. 6832. Nosse quod sit providentia, n. 6853, 6906. Quod scientifica apud malos sint mala et falsa, et eadem apud bonos bona et vera, illustratum, n. 6917. Quod scientifica sint vasa boni et veri, n. 7770. Quod scientificum integrum erit; quid, n. 8005. Quod interiora influant in scientifica, n. 8005. Quod scientifica in spiritualibus se habeant sicut ossa in corpore, n. 8005. Quod sapientiam posuerint in terminis et scientificis et quod scientifica occæcant, n. 8628. Quod sint media sapiendi et media insaniendi, illustratum, n. 8628. Exemplum cum erudito qui nihil de vita spirituali intellexerat, n. 8629. Quod intellectuale ex scientificis memoriæ non aliud evocet, quam quod faveat amoribus et principiis captis, n. 9394. Scientifica memoriæ comparata musculis, n. 9394. Quod scientifica sint res memoriæ naturali homini; quod per scientifica aperiat internus homo; quod sint media sapiendi et insaniendi; quod sint vasa veri, et vera vasa boni, et quod hæc fiant cum fiunt vitæ; quod qui in bono elevari possit supra scientifica et supra sensuality; quod homo secum ferat scientifica in alteram vitam, sed quod quiescant, citatum, n. 9922, f. Quod scientifica sint externi hominis inservientia interno, quod cum transeunt ad interna, fiant vera fidei et bona charitatis, n. 9918. Quod cultus sit ex interioribus scientificis ecclesiæ quæ sunt doctrinalia, n. 9921. Scientifica quod etiam sint cognitiones sed quæ sunt veri et boni spiritualis et cælestis, n. 9945. Quod sensuale non inducendum sit in illa quæ cæli sunt, quia contra ordinem, n. 10236. Scientifica quod sint ministrantia, n. 10272. Quid sapientia, intelligentia et scientia et opus, et quod consequantur ordine apud bonos, n. 10331. Sed quod

S E

apud malos non sit scientia in genuino sensu, n. 10331.

SCIRE, vide *Scientia*.

SCORTUM, vide *Meretric*.

SCRIBERE. Quod in mundo spirituali etiam scripturæ sint a me lectæ, sed non intellectæ, n. 6516. Scribere in libro quod sit in perpetuam remissionem, n. 8020.

SCRIPTURA SACRA, vide *Verbum*.

SCULPTILE, vide *Idolum*. Sculptilia quod sint quæ ex proprio, quæ volunt adorari pro divino, ostensum, n. 8869. Sculptilia, fusilia, dii alieni, idola, quod sint quæ ex propria intelligentia, et quæ nullam vitam in se habent, n. 8941, vide quid sculptile et fusile, ostensum, n. 10406.

SCULPTURA et SCULPERE. Sculptura super lapidibus, quod sit memoria, proinde quod vitæ impressum sit, illustratum, n. 9841, 9842. Sculptura sigilli, quod sit forma cœlestis, de qua, n. 9846. Sculptere quod sit cordibus imprimere, n. 9931.

SEBA. Quid Seba et Scheba, n. 1171.

SEBULUM ex cohabitare nominatus quod in supremo sensu sit ipsum divinum Domini et divinam humanum ipsius, in sensu interno conjugium cœleste, in externo amor conjugialis, n. 3960, 3961. Sebulum quod sint etiam qui concludant de veris spiritualibus ex scientificis, n. 6383.

SECHEM quid, n. 1440, 1441. Urbs Sechemi quod sint interiora vera fidei, n. 4393. Chamor pater Sechemi, quod origo veri interioris a stirpe divina, n. 4399. Sechem quod sit verum interius ita primum lucis, n. 4430. Quod Sechem antiquitus dicta Schalem dein Schechem a Schechemo filio Chamoris postea Sichar, ostensum, n. 4430. Quod sit verum ex antiqua divina stirpe, n. 4454. Quod Chamor sit vita et Schechem doctrina, n. 4472, 4473. Quod Chamor et Schechem occisi quia acceptabant externa, n. 4493. Schechem quod sint prima rudimenta doctrinæ seu communia doctrinalium, n. 4707, 4709, 4716.

SECTORES LIGNORUM, quid n. 1109, 1110.

SECURI cœdere ligna in sylva, quid, n. 9011, vide *Lignum*.

SEDECEM quod sint plenum et omnimodum, sicut octo, n. 9660.

SEDERE et SESSIONES sint permanere et permanentia in statu, n. 9422.

SEDUCERE quod sit contra ordinem, n. 3529.

SEGAR SAHADUTHA. Acervus appositus a Jacobo et Labane, quid, n. 4195.

SEGES, vide *Messis*. Quod seges sit verum in conceptione, ostensum, n. 9146.

SEGMENTA. Secare in segmenta bestiam quæ in holocaustum, quod sit ordinare interiora distincta et quod segmenta sint interiora, illustratum, n. 10048.

SEIR. Quod mons Seir sit humana Domini essentia, n. 1675. Aliter cum habitatus a choritis, n. 1675. Quod Esau dictus sit ex piloso, Edom a rubicundo, Seir a comoso, cur, n. 3527. Quod terra Seir sit bonum divinum naturalis Domini, causa, ostensum, n. 4240. Exoriri a Seir et exire a Seir quod sit illuminare gentes quæ in tenebris, n. 4240, f. Quod Seir sit conjunctio spiritualium cum cœlestibus in naturali, in supremo sensu divinum naturale

S E

Domini quoad bonum, conjunctum vero ibi, n. 4384.

SELAV. Quod sit jucundum naturale per quod bonum, et in oppositu sensu jucundum concupiscentiæ in quo malum, n. 8452.

SEMEL in anno, quod sit perpetuo, n. 10209.

SEMEN. Quod Dominus dicatur semen mulieris, n. 256. Quod fides sit semen mulieris, n. 255. Quod semen sit fides charitatis ita ipsa charitas, n. 1025, 1447, 1610. Quid multiplicari semen in immensum, cum intelligitur Dominus, cum fides charitatis, et cum genus humanum, n. 1610. Quod semen cœleste et spirituale radicetur per bonum charitatis, n. 880. Quod semen sit Verbum Dei, n. 29, 3038. Quod semen serpentis sit omnis infidelitas, n. 254. Quod semen ex Isaac sint cœlestes, n. 2085. Quod semen crescat in immensum in altera vita illis qui in charitate, n. 1941. Quæ influunt, quod varie recipiantur, n. 1940. Quid semen quod cecidit in viam, super petrosam, inter spinas, et in humo bona, n. 1949. Quod semen sint spirituales, n. 3187. Quid semen in parabola de quibus apud Matthæum, n. 3310. Quod semen sit bonum et verum a Domino, ita quod sint filii regni, n. 3373. Quod per semen Abrahami, Jischaki et Jacobi nullatenus intellecti sint posterorum, quia inter omnes gentes, gens pessima, sed omnes qui sunt semen Domini, hoc est, qui in bono et vero fidei in ipsum et ab ipso, n. 3373. Quid benedici in semine tuo omnes gentes, quod sit omnes qui in bono tam intra quam extra ecclesiam sunt, n. 3380. Quod se habeat cum bono et vero sicut se habet cum seminibus, et humo, semina sunt in rationali, et humus in naturali, n. 3671. Vesiculæ seminales, quibus correspondent, vide *Vasa* et *Vesiculæ*, n. 5056, 8846, 8847. Dari semen quod sit influxus, n. 6139. Semen agri quod sit nutritio inentis, n. 6158. Serere quod sit instruere et instrui, illustratum et ostensum, n. 9272. Semen Abrahami, quod sint qui generantur a Domino et in sensu abstracto bona amoris et vera fidei, ostensum, n. 10249, in sensu opposita quod sint mala et falsa, ac qui in illis, ostensum, n. 10249, f. Quod semen Abrahami Jischaki et Jacobo sint bona et vera cœli et ecclesiæ, n. 10445.

SENEX, SENECTUS. Quid senectus in sensu interno, n. 1854, 2198. Quid sepeliri in bono senio, n. 1854. A puero ad senem quod sint recentia et confirmata, n. 2348. Senectus quod sit exuere humanum, n. 2198, 3016. Quod senex sit sapientia in qua innocentia, n. 3183. Senectus in sensu interno, quod sit exuere vetus et induere novum, et quod sit novum representationis, n. 3254. Senectus quod sit exiitio status primi et inditio novi, n. 3492. Senex quod sit novum vitæ, n. 4620, illustratum ab experientia, n. 4676. Senectus quod sit finis representationis, n. 6257. Seniores quod sint præcipua sapientiæ, ita quæ concordant cum bono et senes quod sint sapientia, ostensum, n. 6523. Seniores quod etiam sint quæ concordant cum vero, n. 6525. Quod sint intelligentes, n. 6890. Quod vocaverit Moscheh seniores Israelis quod sit illustratio intellectus eorum qui ab ecclesia spirituali, n. 7912. Seniores Israelis quod sint primaria vera, n. 8578, 8585. Septuaginta

S E

Seniores quod sint præcipua vera ecclesiæ, n. 9376.
Seniores quod sint qui in bono ex veris, n. 9404.
Seniores quod sint etiam qui in solo sensu externo,
n. 9421.

SENSUS, vide *Visus, Auditus, Odor, Tactus, Gustus, Lingua*. Quod spiritus exquisitos sensus habeant, n. 322, 1630, 1880, 1881. Status perceptus in quo spiritus in suis exquisitis sensibus, n. 1883. Quod sensuale antiquissimis fuerit instrumentale, antediluvianis principale, n. 241. Quod sensuality representata et significata sint antiquitus per serpentes, n. 195, 196, 197. Quod spiritibus et angelis non sit sensus gustus, sed sit analogum ejus, n. 1516, 1880. Quod sensus exquisitiores habeant, n. 1880, 1881. Status in quo exquisitus sensus eorum qui in altera vita, status ipse spirituum, n. 1883. Quod sensus tactus sit commune omnium sensuum oriundum ex perceptivo, quod est interius perceptivum, n. 3528. Quod omne sensitivum et perceptivum sit a bono et non a vero, n. 3528. Quod naturale communicet ab una parte cum sensualibus et ab altera cum rationalibus, a prima cum mundo et ab altera cum cælo, n. 4009. Quod correspondentia sit cum sensibus internis, n. 4224. Quid sensus communis voluntarius et involuntarius, n. 4325. Quomodo sensus communis involuntarius se a primis temporibus variaverit et se effuderit extra faciem, experientia, n. 4326. Qui hodie sensum communem involuntarium referunt, quod sint omnium pessimi, experientia, n. 4327. Qualis sensus communis voluntarius apud cælestes et apud spirituales, experientia per columnam, n. 4328, quinque sensus, nempe tactus, gustus, odoratus, auditus, visus, quibus affectionibus correspondent, n. 4404. Quod spiritus sit qui sentit in corpore, n. 4622. Quod nulla vita sit absque sensibus, et qualis sensatio talis vita, n. 4622. Quod illa quæ in altera vita visa, sint visa oculis spiritus mei non corporis, n. 4622. Quod sensitivum in altera vita sit reale in cælo, et non reale in inferno, illustratum, n. 4623. Quod corporeum constituitur a sensualibus externis et formis recipientibus, n. 5077. Quod duplicia sint sensuality subjecta parti intellectuali et subjecta parti voluntariæ, de quibus, n. 5077. Quod omnino subjecta erunt interioribus hominis, n. 5077. Sensuality corporis quod sint ministri, quia subministrant illa quæ plano inserviunt interiori homini, n. 5081. Quod sensuality inducant fallacias, n. 5084, et quod nisi cogitatio a sensualibus abducatur, homo paucum sapiat, et sic sensibilis homo, n. 5089. Quod intelligens sit homo si supra sensuality cogitat, n. 5089, 5094. Quid sit quod sensuality removenda, et qualis sensibilis homo, n. 5094. Quod sensuality ultimo loco erunt subjecta interioribus et unde noscitur num sensuality in ultimo vel in primo loco sint, n. 5125, et quæ differentia, n. 5125, illustratum etiam, n. 5128. Quod sensuality aperiant viam successive ad sensuality interiora et dein ad intellectualia, et quod hæc exsurgant ab illis per modum extractionis, n. 5580. Quod sensuality sint infima, n. 5707. Quod sensuality, scientifica et vera inter se distincta sint, illustratum, n. 5774. Qui regenerantur quod eleventur a sensualibus, de qua elevatione, n. 6183. Cogitatio in sensualibus quod sistat turpia, et quod qui ex sensuality cogitant, removeant se a cælo. De sensualibus, n.

S E

6201. Cum homo in sensuality lumine, quod fœda obveniant, n. 6310, et quod avari, adulteri et voluptuosi in illo lumine sint, n. 6310. Quod inferna in illo lumine sint, n. 6311. Qui non adeo mali sed in illo lumine, quod visi in foro laborantes cum oneribus, n. 6311. Quod sphaera spirituum malorum interiorum conjungat se cum sensuality a tergo, n. 6312. Cum elevatur homo inde, quod in lumen mitius veniat, et quod elevatio a sensualibus antiquis nota fuerit, n. 6313. Quod sicut cum luminibus ita etiam cum caloribus spiritualibus, gradibus similibus se habeant, n. 6314. Quod homo qui elevatus est quia in bono fidei, alternatim sit in hoc et in illo lumine, et quod ita elevetur a Domino, n. 6315. Quod eruditi quoad multam partem sensuales sint, causa, n. 6316. Quod sint qui plusquam sensuales nempe corporei, n. 6318. Cum influxus boni et veri a Domino non recipitur in naturali, quod claudantur interiora et tandem usque ad sensuality in quo tunc cogitatio, n. 6564. Qui a sensualibus cogitant quod parum percipiant quid honestum, justum et bonum, n. 6598, 6612, 6622, 6624. Quam hebetes sunt sensus quod appareat per objecta quæ videntur per microscopium, n. 6614, et quoque ex actione quæ exivit a tot fibris motricibus et ex vocibus loquelæ, n. 6622. Quod sensuality non recipere possint influxum divinum, cur? et quod ultima regenerentur, n. 6844, 8845. Quod sensuality separatum et sibi relictum sit in fallaciis et inde in falsis et contra vera et bona fidei, illustratum, n. 6948, 6949. Quod sensuality commune sit jucundum secundum usus, n. 7038. Quod sensuality hodie non regeneretur sed quod homo elevetur ab illo versus interiora, n. 7442. Quod totum naturale in falso sit cum extremum ejus et ibi non vera, n. 7645. Sensuality homo, qualis describitur, n. 7693. Sensuality quod sit ultimum in quo desinunt interiora, n. 9212, 9216. Quænam et qualia sunt sensuality extrema naturalis hominis quæ sensuality vocantur, citationes vide ad f. n. 9331. Quod sensuality cribret illa quæ intrant, illustratum, n. 9726. Quid sit elevari supra sensuality, n. 9730. Quod sensuality externum pertingat a capite usque ad lumbos, et quod ibi continuetur sensuality interius, n. 9731. Elevari a sensualibus, citatum, n. 9922, f. Quod ultimum intellectualis sit scientificum sensuality et ultimum voluntarii sit jucundum sensuality, de quibus, n. 9996. Quod sensationes externæ respondeant internis, n. 10199. Sensuality commune cum brutis et non commune, quæ differentia, n. 10236. Quod a sensualibus non intrandum in illa quæ cæli sunt quia contra ordinem, n. 10236. Cum homo elevatur a sensuality quod in lumen mitius veniat et tandem in cælestem, n. 6313, 6315, 9407.

SEPARATIO. De separatione bonorum a malis, plura, n. 2438.

SEPELIRE, SEPULTURA, SEPULCHRUM. Sepeliri in bono senio, n. 1854. Sepulchrum in sensu interno. Verbi significat vitam seu cælum et in opposito sensu mortem seu infernum; et sepultura significat resurrectionem ita regenerationem; et quod sepeliri significet exsuscitationem et resurrectionem, et cur, n. 2916, 2917, 4621, 5551, 6516, 6554. Quod sepeliri inde significet regenerationem, quoniam qui regeneratur a mortuis quasi resuscitatur et re-

SE

surgit, n. 2916, 6516, 6554. Pariter instaurationem novæ ecclesiæ, n. 6522, 6544. Hæc significantur per sepelitionem Abrahami, Jischaki et Jacobi in terra Canane, n. 6516. Sepeliri in bono senio, quid, n. 6516. Quod sepeliri in oppositu sensu significet rejectionem et damnationem, ostensum, n. 6516 et 4504, 6246. Descendere lugens sepulchrum quod sit perire, n. 4785. Sepeliri quod sit finis repræsentationis in uno sed continuatio in altero, similiter ac morti, n. 3253, 3254, 3256, 3276, 3975, 6302, 6645, 9928, 10244.

SEPHAR, quid, n. 1249.

SEPTEM, vide Septimana. Quod homo cælestis sit septimus dies, n. 84 ad 87. Quod homo spiritualis sit quies et septimus mensis, n. 851. Quod septem, septuaginta et septuaginta septem pro sancto vel sacro sancto, n. 295, 433. Quod septem significant sancta et adjiciant sancitatem, n. 716, 881. Quod ad dies septem sit principium tentationis, et finis vastationis, simpliciter principium et finis; etiam adventus Domini, n. 728, vide etiam *Sabbatum*. Quod septem significant sancta, illustratum, n. 5265, 5268, et quod septem etiam sint prophanum, n. 5268. Septuaginta dies quod sint integra periodus, et ita status plenus, n. 6508. Septimus annus, quo exhibent servi gratis quod sit status confirmati veri, n. 8976. Quod septem sint integra periodus in plenum, ostensum, n. 9228. Septimus dies et annus, quid, n. 9274, vide *Sabbatum*. Quod septem sint plenum et integrum vel integra periodus cum agitur de sanctis; tria similiter, sed cum agitur de re quacunque, n. 10127.

SEPTENDECIM, quid, n. 755, f. 6174.

SEPTENTRIO. Quid septentrio, meridies, oriens, et occidens, n. 1605. Quod oriens et occidens sint status boni, septentrio et meridies status veri, ostensum, n. 3708. Quod septentrio sit status obscurus quoad verum in sensu bono, ostensum, n. 3708, et quod sit status tenebrosus, ita falsi in sensu opposito, n. 3708.

SEPTIMANA, vide Septem. Quid septimana, n. 728. Quod significet integram periodum magnam et parvam, n. 2044, 3845.

SEPTUAGINTA, quod sit integra periodus ita status plenus, ostensum, n. 6508.

SEPULCHRUM, vide ante Sepelire.

SEPULTURA, vide ante Sepelire.

SERACH filius Thamaris, quid, n. 4930.

SERERE, vide Semen.

SERIES, vide Fasciculi. Quod sint series verorum in mentibus et se succedant in ordine secundum societates angelicas in regeneratis, n. 5339, 5343. Quod vera in series disposita sint apud hominem, illustratum, n. 5530. Series quales sunt, quod in medio quæ amoris, et sic porro, illustratum, n. 5530. Quod dispositio verorum apud hominem in series secundum ordinationem societatum angelicarum, n. 10303. Quod fasciculi et manipuli in Verbo sint series in quas vera disposita sunt, ostensum super loca modo citata et n. 10303.

SERPENS. Quod sensualia hominis significata et repræsentata sint per serpentes, n. 195, 196, 197. Quod dicti serpentes qui ratiocinati ex sensualibus, n. 195. Quid serpens æneus, n. 197, nempe quod in bono sensu sit sensuale et circumspectio,

SE

n. 197, 4211, f. 6398. Quod serpentes sint omnia mala, et quidem secundum genera serpentum, n. 251. Quod semen serpentis sit omnis infidelitas, n. 254. Quod caput serpentis sit dominium mali, n. 257. Quid quod serpens super ventre ambularet, n. 247, 248. Quid quod serpens pulverem comederet, n. 249. De serpentibus in inferno, vide *Infernum*. Quod dolosi inspecti ab angelis appareant ut serpentes et repant, n. 4533. Quod serpens sit ratiocinatio ex sensuali de vero, n. 6398. Serpens jaculus super semita, quod sit ratiocinatio ex vero de bono, n. 6399. Serpens quod sit sensuale et corporeum et quoque ratiocinatio inde, n. 6949. Serpens aqueus quod sint fallaciæ et inde falsa, n. 7293. De serpente æneo et signo super quo, quid, n. 8624, f. Quod venenum sit dolus seu hypocrisis in Verbo, et quod serpentes venenosi sint dolosi seu hypocritæ, ostensum, n. 9013. Quod serpens sit sensuale hominis, n. 10313.

SERRATORES graminis, qui, n. 1111.

SERUG, quid, n. 1349.

SERVITUS, vide Servus.

SERVUS. Quid libertas et quid servitus, n. 802, 905.

Servus pro obedire, n. 1713. Alięginæ quod servi, n. 1097. Quod in Verbo prædicetur servus de Domino, cum fuit in statu humiliationis, n. 2159. Quod servi sint inferiora et viliora, n. 2541, 2567. Quod servi sint rationalia et scientifica et ancillæ affectiones eorum, n. 2567. Unde leges de servis in ecclesia judaica, n. 2567. Quod servus prædicetur de naturali homine et de illis quæ ibi, n. 3019, 3020. Quod servus Abrahami sit divinum naturale, n. 3191, 3204, 3206, 3209. Servitium quod sit quoque verum, n. 3409. Quod per Abrahamum servum, Israellem servum, Jacobum servum, Davidem servum intelligatur divinum humanum Domini, quia inservit, ut per illud accessum sit ad divinum, et quod per illud salus sit generi humano, ostensum, n. 3441. Servire quod sit studium, n. 3824, 3846. Explicatio legis latæ de servis quod qui empti exirent gratis sed quod non mulier et nati ejus, Exod. XXI. 2, 4, n. 3974, 4113. Servus et servitium cum prædicantur de Domino, quod sit propria potentia, n. 3975, 3977. Quod servi sint quæ inferiora, n. 5161, 5164. Quod in cælis qui maximi, sint plus servi, ostensum, n. 5161, 5164. Servi quod sint quæ infra, et quod naturale respective, n. 5305. Servus quod sit esse absque libero ex proprio, n. 5760, 5763. Servi quod sint infima, n. 5936. Servire facere quod sit intentio subjugationis, n. 6666, 6670, 6671. Servitium quod sit impugnatio a falsis et infestatio, n. 7120, 7129. Servitium quod sit injectio falsorum, n. 7129. Servitium quod sit qui ministrat et officio fungitur, n. 7143. Servire et servitium quod sit cultus, n. 7934, 8057. Servus viri, quod sit homo naturalis, n. 7998. Domus servorum quod sit captivitas spiritualis, n. 8049. Quod servi dicti qui ministrant, et quidem Dominus quoad divinum humanum, n. 8241. Quod servi Hebræi sint qui in veris doctrinæ, et non in bono secundum illa, n. 8974. Quod servi sint qui ab externa ecclesiæ respective, quia solum in veris doctrinæ, liberi vero qui ab ecclesia interna quia in affectione charitatis, n. 8974. Quod servi qui ex obedientia, Domini qui ex affectione, n. 8987, 8990, vide *Obedientia*.

Servitium quod sit externum seu naturale hominis, illustratum, n. 9776.

SEX, quod sit pugna et labor, n. 720, 737, 900. Unde ejus numeri derivatio, n. 737. Quid sexcenti, n. 737. Quod sex significant simile ac duodecim, cum de simili agitur, n. 3600, f. Sexcenti millia quod sint omnia vera et bona in complexu, simile ac duodecim, n. 7973, et quod sex sint omnia mala et falsa in complexu, n. 8148. Sexcenti currus, Ægypti et Pharaonis quod sint omnia falsa et doctrinalia falsi in complexu, n. 8148, 8149. Dies sextus, quod sit finis cujusvis status cur, n. 8421. Sex dies qui præcedunt Sabbathum, quod sint pugne quæ præcedunt et præparant conjugium cæleste, n. 8888. Sex annis servire cum de servis Hebrais, quod sit status laboris et aliter pugne, n. 8975. Sex dies qui præcedunt septimum, quod sint status veri cum pugna et quod spiritus sit status boni, n. 9431. Quod 666 in Apocalypsi XIII. sint omnia falsa et mala in complexu tum prophætiæ sancti ut et finis, n. 10217, pag. 404.

SEXCENTI, vide *Sex*.

SEXAGINTA, quod ille numerus plura in se contineat, de quibus, n. 3306. Sexaginta et supra cum de ætate hominis, quod sit status sapientiæ ac innocentie in sapientia, n. 10225, ubi de variis hominis ætatibus fuse agitur.

SICLUS, quod quadringenti sicli sint redemptionis pretium et quod sielus sit pretium seu æstimationis boni et veri, n. 2959. Quid quod dicatur sielus sanctitatis et quod sielus viginti geræ, n. 2959. Quod triginta sicli sit parum vel nihil æstimationis, n. 2959, 2966. Sielus quod sit verum ex bono, n. 10221.

SIDON, vide *Zidon*. Quod Sidon sint cognitiones exteriores, Tyrus interiores, n. 1201.

SIGILLUM quod sint tessera consensus, n. 4874.

SIGNIFICATIVA. De significativis antiquissimæ ecclesiæ quod facta representativa, n. 920, 1409, vide *Representativa*.

SIGNUM, vide et *Miracula*. Quid signum fœderis, n. 1038, f. Ponere signum in aliquo quod sit distinguere ab alio, n. 396. Quod omnes ritus externi ecclesiæ Judaicæ fuerint signa fœderis, n. 2037. Signum quod sit confirmatio veritatis et inde cognitio quod ita sit, n. 6870, et quoque illud ratio, n. 7012. Signa et miracula quod sint admonitiones, n. 7273. In signum quod sit testificatio, n. 7870. Esse in signum et memoriale quod sit perpetuo reminiscendum, n. 8066, 8067. Signum seu vexillum quod erectum supra montibus quod sit congregatio et quod tutela Domini, ostensum, n. 8624. Signum cum de Sabbatho quod sit principale per quod noscuntur in cælo illi qui ab ecclesia, n. 10357, et quod sit etiam id per quod distinguuntur illi qui ab ecclesia ab illis qui non ab ecclesia, n. 10372.

SILPA ancilla Lææ quod sint affectiones externæ, n. 3835. Quid etiam Silpa, n. 3931.

SIMILAGO. Quid farina, similago et placenta in sacrificiis, n. 2177. Simila et farina quod sit verum ex bono, ostensum, n. 9995, vide *Farina*.

SIMILITUDO. Quod homo spiritualis sit imago, homo cælestis similitudo, n. 51, 473, 1013, vide *Imago*. Similitudinem facere eorum quæ in cælo, terra, mari, quod vetitam; quod sit instar illorum

quæ a divino, ut faciunt dolosi, hypocritæ et simulatores, n. 8870, 8871, 8872.

SIMPLICITAS. Quod nihil noceat simpliciter credere Verbo, n. 589. Quod simplices fide qui in amore conjugiali vixerunt, et habuerunt conscientiam, veniant in cælum, n. 2759.

SIMSON unde ei robor propter crines, n. 3301, vide *Nazireus* et *Pilus*.

SIMULATIO, vide *Dolus* et *Assentatio*, quales simulatores in altera vita, n. 821, 822. Quod loquela eorum fluens, sed intus stridens, n. 1760. Odor simulatorum; n. 1514. Simulationi assuefacti quod discernitionis pœnas subeant, n. 957, 958. Quod simulatio et dolus antiquissimis fuerit enorme facinus, n. 3573. Spiritus ex alio orbe, qui loquuti per faciei mutationes imprimis circum labra et oculos, quorum facies prominuit et libera fuit, ex causa non simulant, n. 4799. Quod facies contrahatur per simulationes, nempe quod aliter cogitent et velint quam loquuntur et faciunt, n. 4799.

SIMULTANEUM, vide *Centrum* et *Externum*.

SIN quod sit status tentationis quoad bonum quod ex vero et quod sit malum quod ex falso, ostensum, n. 8398.

SINAI. Quid ignis et fumus qui apparuit populo super monte Sinai, n. 1861. Quod Sinai sit lex ita bonum ex quo verum, n. 8399. Mons et desertum Sinai, quod sit bonum in quo verum implantandum, n. 8753, 8793. Mons Sinai quod sit cælum inde bonum unitum divino vero ibi, n. 8805. Quod Dominus viva voce loquutus sit e monte Sinai, fuerit, quia principium Revelationis Verbi fuit, n. 8931. Quod Sinai sit divinum verum a Domino et inde cælum, ostensum, n. 9420.

SINGULARIA. Qualis homo in communi, talis in singularissimis, n. 1040, 1316.

SINISTRA, vide *Dextra*.

SINUS. Quales qui sinus in cerebro referunt et qui sinum longitudinalem, n. 4048. Sinus quod sit ipsum illud quod hominis, ita proprium, ac appropriatio per amorem, ostensum, n. 6960.

Sion, vide *Zion*.

SIRENES. De præstigiaticibus seu sirenibus, earum artibus, dolis, punitionibus et infernis, n. 831. Quæ insidiatæ in somno quod discernitionis pœnas passæ, n. 959. Quibus artibus eludere pœnam tentarunt, n. 959. Sirenium fœtor graveolentus, n. 1515. Describuntur sirenes quales sunt, n. 1983. Quod obsideant interiora quorundam hominum, n. 1983. Quod sireni quæ sustinuit negare flagitia, manifestata sint ad centena, n. 2484. Quod sirenes loquutæ sint a me in somno, et infestaverint bonos spiritus, n. 1983. Quod sirenes tentent penetrare in gustum, ut obsideant in interiora hominis, n. 4793.

SITHNAH puteus, quid, n. 3429.

SITIS, **SITIRE**, quod sit ex affectione desiderare verum; paucis, n. 4958. Sitire quod sit appetere et desiderare, et quod prædicetur de veris, ostensum, n. 8568. Mori siti quod sit ex defectu veri privari vita spirituali, ostensum, n. 8568, f.

SITUS, vide *Locus* et *Distantia*. De mutationibus loci, distantia et situ in altera vita, n. 1273 ad 1277, 1376 ad 1381. Quinque mirabilia in altera vita de

distantia, situ, loco et tempore, n. 1274. Quod perductus per mansiones, n. 1273. Quod ad dextram Domini sint boni, ad sinistram mali, n. 1276. Similiter circum hominem et angelum, utcumque spectat, n. 1274, 1276. Quod sic omnes Domino præsentissimi, n. 1277. Quod omnes non magis absint, quam ut conspici queant, n. 1274. Quod societates secundum situs inter se distinctæ sint, n. 1274. Quod homines quoad animas similiter situm habeant in regno Domini, n. 1277. Si in spiritu forent homines quod colloqui potuissent ad omnem distantiam, n. 1277. Quod mutationes loci sint mutationes status, illustratum, n. 1273, 1278. Quod constantem situm teneant, sit apparentia, n. 1376, 1377, 1378. Quod appareant in loco ubi non sunt, sit fallacia, n. 1376, 1380. Quod organica spirituum non ibi sint, n. 1378. Quod nondum constantem situm nati, quod comparantur fluidis assurgentibus e ventriculo, n. 1381. Quod societates cæli constantem situm teneant utcumque se vertit homo spiritus aut angelus, de quo, n. 3638, 3639. Quod inferna quoque situm constantem habeant sub plantis pedum, et quod aliqui appareant alibi, sit phantasia, n. 3640. Quod qui in infernis situm oppositum habeant, capite deorsum et pedibus sursum, n. 3641. Quod situs in altera vita sint status, illustratum ab experientia, n. 4321.

SOCER quod sit bonum ex quo bonum conjunctum vero existit, n. 6827, 6844.

SOCIETAS, vide *Cælum*. Quod cæli consistant ex innumerabilibus societatibus, n. 684. Quod omnes quotcumque sunt, etiam animæ sint in aliqua societate, n. 687. Quod societas in qua fuerunt homines, iis ostensa sit post mortem, n. 687, 697. Quod una societas non alteri similis sit, n. 690. Quod societas sit harmonia plurium, n. 457, 687. Quod societates se habeant secundum consanguinitates et affinitates, sed secundum amoris mutui et fidei differentias, n. 685. Quod societates exquisitissime conjungantur ex causa perceptionum, n. 1394. Quod animæ ferantur ad varias societates ut recipiantur, n. 1273. Qui e vastatione ad societates angelicas similiter, n. 1273. Quod etiam perductus sim, n. 1273. Quod infernales quoque in societatibus sint, et vincti similibus cupiditatibus et phantasiis, n. 695, 1322, vide etiam *Harmonia* et *Habitacula*. Quod ideæ cogitationis hominis consociationes et correspondentias habeant cum consociationibus in altera vita, n. 2470. Qua charitate et quo gaudio recipiuntur inter societates angelicas, qui in cælum intrantur, et quod tandem veniant in societates conformes, n. 2131. Quomodo societates male consociatæ dissociantur per per cohortem spirituum, quæ ventus orientalis, n. 2128. Quod etiam per collisiones cogitationis et loquelæ, quæ discrepant ab invicem, n. 2129. Quod adulteri per blanditias et dolos, quibus assuefacti, se insinuare possint in societates, sed quod rejiciantur et mulcentur, et tandem se conciant in infernum, n. 2753. Quod societates celestes sint quibus correspondent omnia quæ corporis sunt, et quod illæ unum quasi hominem constituent, n. 2996, 2998, vide *Representationes*. Quod innumerabiles varietates boni et veri sint in cælo, sed

usque quod omnia unum faciant, sicut organa et membra corporis, n. 3241. Quod colligi ad patres aut ad populos solemne fuerit dicere cum morerentur, et per id significatum quod ad illos qui in eodem bono et vero venient in altera vita, n. 3255. Quod cælum correspondeat Domino et homo quoad omnia et singula cælo, et societatibus ibi; inde quod cælum sit maximus homo, n. 3624 ad 3649, vide *Homo*. Quod regeneratio hominis fiat per societates spirituum et angelorum et per mutationes earum, de quibus, n. 4007. Quod homo sit quoad interiora in medio societatum spirituum quos sibi adsciscit, et angelorum, qui a Domino, n. 4067, 4073, 4077. Quod sint societates quæ in specie pro mediis et communicatione, n. 4047. Qui in malo, quod adsciscant sibi societates, qui autem in bono quod eis adjungantur a Domino, n. 4073. Quod ex societatibus angeli videant, ut ex causis, illa quæ apud hominem, n. 4073, f. Quod Dominus etiam societates spirituum et angelorum apud se habuerit, sed quod nihil ab illis desumpserit sed per illos a divino, n. 4075. Quod indignentur valde cum coguntur recedere, n. 4077. Quod sint societates quæ patiuntur se duci ab aliis, ita ab angelis et a malis spiritibus, n. 4088. Quomodo societates spirituum triplicis generis separantur ab illis qui apud regeneratos, sed quod in libero, n. 4110, 4111, et de mutationibus status illorum tunc, n. 4111. Quod conjungantur quoad affectiones et teneantur ubi affectio regnans, n. 4111. Quod sint societates magis et minus universales quæ constituunt cælum et quod in quavis earum sint quæ correspondent maximo homini, n. 4625. Quod cogitationes et affectiones se extendant longe in societates utrinque, n. 6598 ad 6613. De bonis in societate, unde forma, et de bono communi inde, illustratum, n. 8469. De communicatione bonorum omnium ut sint communia et communissima, illustratum, n. 8470. Communicatio quod sit cum singulis secundum receptionem, n. 8472. Quod quisque habeat extensionem in spheris societatum angelicarum secundum quale et quantum boni et vicissim in spheras societatum infernalium secundum quale et quantum mali, n. 8794, 8797. Quod non liceat societatibus cæli inferioris ascendere inde, et quod dolor et cæcitas illis accedant si ascendunt, n. 8797.

SOCIUS. Frater et socius, quod sit bonum et ejus verum, ostensum, n. 10490. Vir ad socium, quod sit mutuo, et conjunctio boni et veri, n. 10555.

SODOMA, quid n. 1212, 1663, 1682, 1689. Quod sit malum amoris sui et Amora falsum inde, ostensum, n. 2220, 2246, 2322.

SOL, vide *Ignis*, *Flamma*, *Calor*, *Lux*, *Lumen* et *Frigus*. Quod Dominus in altera vita celestibus sit sol, et spiritualibus luna, inde lux eorum, n. 1053, 1521, 1529, 1530, 1531, inde sol est celeste seu amor, luna spirituale seu fides, n. 30 ad 38, 1529, 1530. Quid occasus solis, n. 1837, vide etiam *Luna*. Quod sol sit celeste amoris, luna spirituale ejus, n. 2441, 2495. Quod sol in opposito sensu sit amor sui, inde quid adoratio solis patet. Quodque sol seu celeste amoris appareat illis qui in amore sui, ut densæ tenebræ, n. 2441. Quid mare, sol, luna, stellæ, gens, ubi Dominus de consummatione sæculi, quæ est finis ecclesiæ,

n. 2120, 2495. Quod Dominus sit sol cœli, et quod inde lux, in qua intelligentia, et calor in quo amor, et quod inde correspondentia, n. 3636, 3643. Occasus solis quod sit obscurum quoad illa quæ sunt intellectus, ostensum, n. 3693. Quod sol sit amor in Dominum, et luna charitas erga proximum, quia Dominus ut sol et ut luna apparet in cœlo, n. 4000. Quod exortus sol sit conjunctio bonorum, n. 4300. Quod *exortus ei Sol* in sensu interno historico, sit cum venirent in representationes, n. 4312. Quod Dominus ut sol appareat in media altitudine paulo supra planum oculi dextri, n. 4321, f. Quod sol sit cœleste amoris et quoque bonum naturale et luna spirituale amoris et quoque verum naturale, n. 4696. Quod sol mundi non oriatur et occidat, sed quod tellus circumvolvatur, n. 5084, 5097. Quod sol cœli, seu Dominus, nusquam occidat, sed quod appareat occidere respective ad illos qui non recipiunt, comparative sicut cum sole mundi, quod nec occidat, n. 5097. Quod sol mundi correspondeat, et quoque luna et sidera, n. 5377. Quod sol mundi sit spiritibus, cum de eo cogitant, a tergo, quia in obscuro, n. 7078. Quod Dominus ut sol antrosum ante dextrum oculum, causa, n. 7078, f. 7171. Quod Dominus sit sol, a quo amor et fides, ut a sole mundi calor et lux, n. 7083. Quod Dominus visus sit in sole cœli spiritibus Mercurii et quoque spiritibus Jovis et spiritibus nostræ telluris qui ipsum viderant in hanc tellurem, n. 7173. Quod sol mundi magnus appareat in planeta Mercurii, et quod calor tunc temperetur, unde hoc, n. 7177. Quod divinum immediate procedens a Domino et successivum alterum non afficiant cœlum, sed quod illa appareant sicut cingula circum solem qui est Dominus, n. 7270. Incallescens sol quod sit æstus concupiscentiarum, n. 8487. Comparatio cum sole qualis divinus amor Domini est, n. 6839, 6849, 8644, et qualis lux inde, ibid. Correspondentia solis mundi cum sole cœli et cum pluri variatione, de qua, n. 8812. Exoriri sol quod sit videri, n. 9128. Ad occidere solem quod sit cum status desineret, n. 8615. Quod a tergo appareat tenebrosus pro sole mundi, n. 9755. Qui in amore sui sunt, quod dicantur adorare solem mundi, ostensum paucis, n. 10584. Quod Dominus appareat ut sol, de quo, quod omnis lux et calor in cœlis inde sint, n. 10809. Explicatur ibi quæ Dominus de fine ecclesiæ quando non amplius aliquid bonum amoris et verum fidei prædicabat, quod sol obscurabitur et luna non dabit splendorem et stellæ cadent de cœlo, et quod stellæ sint cognitiones boni et veri, vide *Stellæ*.

SOLIUM, vide *Thronus*.

SOLICITUDO, vide *Cura*.

SOLUS. Quid solus esse aut solus habitare, n. 139, 171.

SOMNUS, SOMNIUM, vide *Dormire* et *Cubare*. Quod Dominus maxime tutetur hominem cum dormit, n. 959, f. Quod sirenes dolosæ in somno insidiatæ descriptionis poenæ passæ, n. 959. Quod antiquissima ecclesia deliciosa somnia, inde eorum paradisiaca, n. 1129. Quod quidam vastentur per statum somni, n. 1108. Quod sopor sit status tenebrosus, n. 1838. De somniis etiam prophetiis, quæ in Verbo, n. 1979 ad 1983. Quod somnia ejusdem generis sint cum visionibus, n. 1979. Quod tria genera somniorum sint, n. 1976. Quod

somnia deliciosa inducantur a spiritibus angelicis, qui in limine ad Paradisiaca, n. 1977. Loquutus cum spiritibus et angelis qui introduxerunt somnia, n. 1977, 1979. Quod ideæ angelorum vertantur in representativa varia, inde somnia, n. 1980, 1981. Quod sirenes in somno loquutæ ut ex me, et infestaverint bonos spiritus, n. 1983. Quod somnium noctis sit obscurum, n. 2514, 2528, 5219. Quod somnium sit eventus, n. 5092. Interpretatio somnii, quid, n. 5093, 5105, 5107, 5141. De quodam qui in somno usque sapienter loquutus, n. 4048.

SORBERE quod sit simile cum bibere, sed in diminutivo, n. 3089. Fac mihi sorbere quod sit desiderium conjunctionis, n. 3320.

SORDES, vide *Excrementum*.

SOROR, quod sit verum intellectuale, n. 1495. Quod Sarah ut soror sit verum rationale, ut uxor spirituale, n. 2508. Quod bonum rationale sit frater et verum rationale soror, n. 2508, 2524, 2556, 3160. Quod affectio boni et affectio veri in naturali homine se habeant ut frater et soror, ad affectio veri e naturali homine in rationalem evocati et ibi conjuncti, ut mulier maritata, n. 3160. Soror quod sit verum rationale, n. 3386. Quod Abrahami uxor sui soror ab illo dicta, et quod Jischaki mulier Rebecca etiam sui soror ab illo dicta, arcanum sit, de quo, n. 3386, 3398.

SORTES regni Domini dicuntur, quia terra quæ dividebatur per sortes significat regnum Domini, n. 3239.

SPATIUM, vide *Locus*.

SPELUNCA montis quod sit bonum obscurum seu quale falsi, n. 2463. Spelunca agri Machpelæ quod sit obscurum fidei, n. 2935.

SPHÆRA, vide *Perceptio*, *Communicatio*, *Odor*, *Idea*.

Quod spiritus percipiuntur quales sunt ex sphæra, n. 1048, 1053, 1316, 1504. Quomodo comparantur hæ sphæra ab exemplo, n. 1505. Sphæra amoris sui, exemplum, n. 1506. Sphæra auctoritatis eorum, qui in dignitate nati sunt, quod diversæ, n. 1507, 1508. Quod temperentur bonitate, si boni, n. 1508. Sphæra assentatorum, quam molesta, et torporem inducens, n. 1509. Quod sphæra principiorum et persuasionum falsi excitet confirmantia, n. 1510, 1511, vide *Principium*. Sphæra tepidi, n. 1513. Quod sphæra odii venenata, n. 1512. Quod sphæra non semper sensibiles existant, n. 1520. Quod sphæra sensibiles sistantur per odores, n. 1514, 1517, 1518, 1519, vide *Odor*. Quod mali spiritus non aggeredi ausint regeneratos, quia illico ex sphæra percipiunt responsum et resistantiam, n. 1695. Quod sphæra phantasiarum sint sicut nimbi, n. 1512. Quod sphæra spirituum sint ex activitate rerum in memoria eorum interiore, n. 2489. Quales sphæra eorum qui in vita mali, n. 2401. Quod sphæra spirituales circumfundant unumquemvis, terra qui in solis externis et grata in internis tum in bono, n. 4464. Quod sphæra sit vita cujusvis, secundum fines, seu quod idem secundum affectiones amoris, n. 4464. Quod sphæra spirituales sint circum hominem, illustratum ab illis qui fortunæ adscribunt omnia, n. 5179. Quod sphæra spiritualis sit exhalatio effluens a vita amorum, et quod secundum sphaeras consociationes et dissociationes in altera vita, n. 6206, f. Quod sphæra fidei et vitæ sit circum-

tinumquemvis spiritum, magis circum societatem, illustratum, n. 7454. Sphæræ extensionis ad societates, n. 6598 ad 6613. Quod sphæra extensionis veri sit secundum quale et quantum boni, et secundum sphæram extensionis in cælo sit cuius intelligentia et sapientia et sit felicitas, n. 8063. Quod conjungantur secundum sphæras, n. 8630. Quod quisque habeat extensionem in sphæras societatum angelicarum secundum quale et quantum boni, et quoque vice versa secundum quale et quantum mali in sphæras societatum infernalium, n. 8794, 8797. Quod non liceat inferioris cæli spheras ascendere, sic enim fit dolor et cæcitas, n. 8797. Quod sphæra divini boni a Domino circumdet cælum et societates ibi et sic tutetur, de qua, n. 9490, 9491, 9492, 9489, 9499. Quod sphæra divina circumdet cælum, et quoque infernum, sed cum differentia, quod in inferno sit sphæra divini veri, separati a divino bono, in externis, non autem in internis, n. 9534. Sphæra divini veri qualis, concipienda, n. 9498. Quod sphære ex angelis et angelicis societatibus sint, et quod per illas fiat conjunctio, n. 9606. De sphæris citationes omnes, n. 9606. Quod sphæra boni et veri quæ a Domino jungat, quæ ab angelorum proprio disjungat; ita quod solus Dominus jungat, n. 9606, f. Quod in cælo conjungatur secundum sphæras vitæ, n. 9607. De sphæris in genere, citationes, n. 10188, f. De sphæra divina boni a Domino, ejusque extensione per cælum in inferna, et de receptione ejus varia secundum quale subjecti, n. 10188. Quod infernales non intrare possint cælum ob contrarietatem sphærarum, n. 10187. Quod secundum sphæras affectionum et inde cogitationum consocientur et dissocientur spiritus, sin aliter, quod fiat collisio, et anxietas, n. 10312.

SPICA, vide Arista.

SPINA. Quod spina et carduus sit maledictio et vastatio, n. 273. Spinæ, quod sint falsa concupiscentiarum, ostensum, n. 9144. Spinarum corona super Domino tunc quod representaverit statum ecclesiæ quoad Verbum, n. 9144, f.

SPIRITUALIS, vide Intellectus, Cæleste, Cultus, Internum, Externum, Naturale, Cælum et Ecclesia, ubi de *Regno Spirituali* et de *Angelis ibi*. Qualis homo spiritualis, qualis cælestis, et qualis mortuus, n. 81. Quod homo spiritualis dum fit cælestis, sit sextus dies vespera Sabbathi, n. 86. Quid cæleste et spirituale, n. 1155, 1577. Quod cæleste, spirituale et naturale sibi succedant, n. 775, 880, 1096, f. 1702, 1707, 1632. Quod spiritualis hominis dominium procedat ab externo ad internum, n. 52. Quod detur paralelismus et correspondentia inter Dominum et hominem, quoad cælestia, n. 1831, non autem quoad spiritualia, n. 1832. Quod spirituale sit verum intellectuale, quod obviam fit cognitionibus et unde nascitur rationale, n. 1901. Quid cæleste et quid spirituale, n. 2046, 2184. Quid bonum cæleste et bonum spirituale, n. 2227. Quid cæleste verum et quid spirituale verum, quod illud a Domino influat apud hominem cælestem, hoc apud spiritualement, n. 2609. Quod cæleste sit amoris seu boni, spirituale sit fidei seu veri, n. 2807. Quid spirituale fidei, n. 2504. Cælestes et spirituales qui et quales, n. 2088, 2669, 2706, pr.

2715. Quod spiritualibus obscurum respective, n. 1043, 2708, pr. 2715. Quod obscurum apud spirituales illuminetur a divino humano Domini, n. 2716. Quod cælestes a bono et vero in quo sunt, spectare possint indefinita, ut in die, at quod spirituales non possint ad primum terminum eorum lucis venire, quia disputant num ita sit, illustratum exemplis, n. 2718. De regeneratione spiritualium, vide *Regeneratio*. Quod Dominus mundum venerit, ut salvaret spirituales, n. 2661, 2716. Quod spirituales sint implicati in scientifico naturali quoad vera fidei, causa, n. 2831. Quod spirituales salventur ex divino humano Domini, et adoptati sint, n. 2833, 2834. Quod spirituales comparentur stellis quia in obscuro respective ad cælestes, n. 2849. Quod spirituales sint intra ecclesiam, qui extra non vere spirituales fiunt, quam illustrati in veris fidei, n. 2861. Quod spirituales in obscuro sint quoad bonum et verum, n. 2935, 2937. Quod spirituales per verum introducantur in bonum, quomodo, n. 2954. Quia spiritualia sistuntur in naturalibus, quod inde correspondentia et representationes, n. 2987 ad 3002, vide *Representationes*. Quid spiritualis et naturalis homo, seu quod idem internus et externus; quod spiritualis sapiat ex luce cæli, naturalis autem ex luce mundi, n. 3167. Quod cæleste sit boni quod a Domino influit, spirituale autem quod sit verum inde, n. 3166. Quod per lapsum facta sit separatio inter spirituale et naturale, et tunc naturale cæpit se extollere super spirituale, quare regeneratio, n. 3167. Quinam cælestes et quinam spirituales, n. 3236. Quid spirituale bonum et spirituale verum illi adjunctum, n. 3236. Quod et ecclesiæ cælesti et spirituali sit bonum et verum, sed cum differentia, de quibus, n. 3240. Quod spirituales de essentialissimo, nempe de Domini divino humano, secrete dissentiant, quid non de reliquis, n. 3241. Quod cælestes dicant quod ita sit, spirituales autem ratiocinentur num ita, n. 3246. Quod cælestes ex conjugio boni et veri, spirituales ex federe non ita conjugiali, n. 3246. Quod filii concubinarum sint spirituales, n. 3246. Quod spirituale sit in rationali et parum differant, n. 3264. Quod apud spiritualement hominem principio dominetur verum, n. 3330, vide *Verum*. Quod spirituale in genuino sensu sit lux veri a Domino influens in rationale et naturale, et cæleste omnis flamma boni a Domino, n. 3374. Quod illi in obscuro sint nec primum sapientiæ limen videant qui ratiocinantur num sit et num ita sit, illustratum, n. 3833. Quod bina regna sint, cæleste et spirituale, et quod cælestes pertineant ad provinciam cordis, spirituales pulmonum, n. 3887. Quod naturalis homo sit oppositus spirituali, illustratum, n. 3943, 3928. Quod tentatio sit pugna inter naturalem et spiritualement hominem cum dissident, n. 3928. Quod spirituales salvati sint per adventum Domini in mundum, et quod conjuncti sint cum cælestibus, quia Dominus per cæleste regnum influit in spirituale mediate et immediate, parum, n. 3969. Qui de spiritualibus modo naturalem ideam habent, et non agnoscant, et qui sensualem, n. 4046. Quod regnum cæleste sit et regnum spirituale, de quibus, n. 4138. Quid cælestes, spirituales, quod cælestes sint ex amore maturo, et spirituales ex intelligentia inde, n. 4286.

S P

Quod coelestes spirituales sint qui participant ex rationali qui sunt Josephus; et qui ex naturali, qui sunt Israel, n. 4286. Spirituales homo quod sit interior naturalis, n. 4402. Quod lux a Domino incidat apud illum in vera fidei, et quod modo sit communis illustratio inde, n. 4402. Quod spirituale sit lux illa et inde intelligentia, n. 4402. Quod antiquissima ecclesia, antiqua et christiana quoad interna concordent, quia una sunt, n. 4489. Sed quod Dominus per viam internam seu priorem influxerit apud hominem antiquissimae ecclesiae, sed per viam externam seu posteriorem apud hominem antiquae et christianae ecclesiae, illustratum, n. 4489, 4493. Quod homo antiquissimae ecclesiae alio et diverso genio et indole fuerit quam homo ecclesiae antiquae, n. 4493. Quod coeleste sit quod boni, et spirituale quod veri, et quod illis terminis utendum sit, n. 4585. Spirituale coelestis quod sit intermedium inter externum seu naturalem hominem et inter internum seu rationalem, n. 4585, 4592, 4594. Quod Dominus solus natus sit spirituales coelestis homo, cur, n. 4592, 4594. Quod divinus spiritus sit divinum verum quod procedit a Domino, n. 4669, 4675. Quod spirituale praedicetur et de rationali et de naturali, n. 4675. Differentia inter coelestes et spirituales, n. 4788. Quod coelestia sint caput, spiritualia corpus, et naturalia pedes, et quod ita succedant et influant, n. 4938, 4939. Quod spirituale et coeleste dicatur et de naturali et de rationali, n. 4980. Spirituale in naturali, quid, illustratum, n. 4988, 4992. Quod mere naturales ad illa quae caeli sunt, et ad nominationem solam spiritualium nauseant, ab experientia, n. 5006. Quod spirituale sit prius, et naturale posterius, illustratum, n. 5013. Quod spirituale et naturale convenient in vero ultimo, sed usque quod non sit conjunctio sed affinitas, et quod separentur, n. 5008, 5028. De illis qui in bono naturali non spirituali, et eorum sorte in altera vita, respective ad illos qui in bono spirituali, seu ex religione, de quibus, n. 5032. De regeneratione hominis ecclesiae coelestis quoad voluntaria, et hominis ecclesiae spiritualis quoad intellectualia, n. 5113. Spirituale et coeleste est in rationali et in naturali, n. 5150. Spiritualia in scientificis, cum fidem et charitatem habent, n. 5637, f. Spirituale quod sit affectio boni et veri propter bonum et verum, tum justi et aequi propter illa, n. 5639. Cur orbis christianus id ignorat, n. 5639. Quod regnum coeleste et spirituale conjungantur per charitatem erga proximum, n. 5922, vide *Charitas*. De veris spiritualibus, quae et qualia, n. 5951, vide *Verum*. Quod spirituale sit in luce caeli, et naturale in luce mundi; quod illud sit internum ecclesiae, hoc autem externum, n. 5965. Quod spirituales crescant praeter coelestibus, quia voluntarium est deperditum, n. 6296. Quod spirituales in obscuro sint, respective, n. 6289. Quod spirituales in ordine teneantur per coelestes ex influxu a Domino per eos mediate, et quoque immediate, n. 6366. Quod ante adventum Domini non regnum spirituale, ostensum quales post adventum ipsos, n. 6372. Distinctio inter regnum coeleste et regnum spirituale; quod externum regni coelestis sit amor mutuum et internum regni spiritualis sit charitas erga proximum, et quod conjungantur

S P

per medium, n. 6435. Quod amor mutuum dicatur de externo regni coelestis, et charitas de interno regni spiritualis, n. 6435. Quod regnum spirituale Domini constet ex illis qui in veris non puris sunt, quia doctrinalia ecclesiae illis sunt vera, inde tale bonum illis existit quod non potest non impurum esse, sed quod a Domino purificetur continue, n. 6427. Quod ecclesia spiritualis oppugnetur continue ab infernis, et quod Dominus illam continue tutetur, n. 6419. Quod influxus ab intimo erit in bonum ecclesiae spiritualis, alioquin bonum illius non est bonum, n. 6499. Quod spirituales non possint elevari ad primum gradum boni ecclesiae coelestis, causae, n. 6500. Quod homo ecclesiae spiritualis infestetur in altera vita a scientificis et falsis, et per id purificetur ut elevari queat in caelum, n. 6639. Quod homo ecclesiae spiritualis primum per vera ducatur in bonum et dein per bonum in vera, n. 6647, 6648, et sic in aeternum, n. 6648. Spirituale quod sit divinum verum procedens a Domino, de quo, n. 6686. Quod spirituales ante adventum Domini in terra inferiore detenti fuerint in locis quae vocantur foveae, et quod per adventum Domini salvati et elevati in caelum, ostensum, n. 6854. Quod illi sint vinceti in fovea, n. 6854. Quod spiritualia dicantur, quae in medio caelo, n. 6945. Quod spirituales de omni coelesti et spirituali naturales ideas habeant et quoque de divino, n. 7091. Quod spirituales ante adventum Domini, detenti in terra inferiore, n. 7090, 7686, 8099. Quod spirituales unice per adventum Domini salvati, n. 7828, 7932, 8261. Quod spirituale fastidio habeatur, n. 8783. Quod spiritualia non scientificè capienda, n. 8783. Coeleste et spirituale, quomodo cum illis se habet, n. 8827, 9277. Spirituale, quid, n. 9550, 9569. Coelestes spirituales et spirituales coelestes, Joseph et Benjamin, n. 9671. Quod coelestes et spirituales differant, n. 9818. Quod spirituale sive bonum regni spiritualis, idem sit, n. 9915. Spirituale quod ex coelesti, n. 9942. Spirituale naturale, quid, n. 9992. Coelestia et spiritualia vocantur, quoniam, n. 10604.

SPIRITUS, vide etiam *Angelus, Anima, Genius*. Quod spiritus Dei sit misericordia, n. 19. Quod apud unumquemvis hominem sint spiritus et angeli per quos regitur a Domino, n. 50, 697. Quod loquatur cum spiritibus et angelis, et quod homo ita creatus sit ut cum iis loqui possit, n. 5, 67, 68, 69, 1880. Quod ideo caelum et terra conjuncta sint, n. 1880. Qui in alteram vitam veniunt, quod non sciunt aliter quam quod vivant in corpore, n. 320, 447. De iis qui de spiritualibus ratiocinantur ex sensualibus, scientificis et philosophicis, n. 196. Quod pauci credant dari spiritus, minus quod aliquis possit loqui cum spiritibus, n. 448, 1594. Quod pauci credant vitam dari post mortem, n. 946, 1594. Quid opinati quidam de spiritibus, n. 443, seq. Quidam quod obscurum quid essent sicut larvae, n. 443. Quidam quod spiritus non essent extensi, sed sola cogitatio, n. 444, 445. Quidam negarunt spiritum esse in loco, n. 446. Quod spiritus habeant visum, auditum, odoratum, tactum, exquisitiores quam dum in corpore, tum cupiditates, affectiones, cogitationes, et omnes facultates excellentiores; quodque inter se loquantur, n. 321, 328.

Quod spiritibus et angelis omnis sensus præter gustum, n. 1880, 1881, vide *Sensus*. Quod indignentur spiritus, cum iis dicitur non gaudere sensibus, n. 1630, 1881. Quod status spiritus spirituum perfectior sit quam hominum, n. 1389. Quod spiritus nihil videant in mundo solari nisi per hominem, n. 1880. Quod per meos oculos viderint, n. 1880. Qualis et unde vita malorum spirituum, n. 1742. Quod spiritus mali deprivati sunt omni potentia apud regeneratos, et ex sphaera percipiunt illico responsum et resistantiam, n. 986, 1695, 1740. Quod spiritibus liceat malum agere, sed non falsa loqui, n. 986. Quod non liceat eis falsum loqui, nisi ex malo, quod eorum vita, n. 1695. De loquela spirituum et angelorum, n. 1634 ad 1650, 1754 ad 1764, vide *Loquela et Lingua*. Quod infernales spiritus nequeant aliquid mali et falsi excitare apud infantes, et simplices corde, n. 1667. Quod Domino nulla potestas ex malis spiritibus, sed omnis ex semet, quia ex bono, n. 749. Quod tentationes existant a malis spiritibus, n. 741, 751, 761. Quod mali spiritus et genii pugnent contra amores hominis, ita contra ipsam ejus vitam, n. 1820. Quod omnes spiritus et angeli fuerint homines, n. 1880. Quod spirituum organica non ibi sint ubi apparent, n. 1378. Quid abduci corpore, aut nescire num in corpore, vel extra corpus, quod in eo statu spiritui hominis exquisitus sensus, n. 1883. Quid a spiritu auferri in alium locum, n. 1884. Quod spiritus et angeli substantiæ organicae sint, n. 1533. Quod spiritus et angeli percipiunt interiora cogitationum hominis, n. 1931. Quod omnes mutationes status, tum quoad voluntaria quam quoad intellectualia, per spiritus et angelos regantur a Domino, n. 2796. Quod apud unumquemvis hominem sint spiritus et angeli, et quod per eos communicatio, n. 2886, 2887. Quod spiritus et angeli appareant ut homines, n. 3633. Quod spiritus sint substantiæ et formæ reales, et boni corpore purificato præditi, n. 3726. Quod divinum spirituale, seu divinum verum, sit quod vocatur Spiritus Veritatis, de quo apud Johannem, n. 3969, f. Quod sint spiritus et angeli per quos fit communicatio, n. 4047, 4048. Quod homo sit in medio spirituum et angelorum talium qualis ipse, n. 4067, 4073, 4077. Quod qui in malo adsciscant sibi societates, iis autem in bono adjungantur a Domino, n. 4073. Quod ex societatibus, ut ex causis, angeli videant qualis homo, qui apud hominem, n. 4073. Quod Dominus societates spirituum et angelorum apud se habuerit, sed quod nihil ex illis desumerit, sed per illos a divino, illustratum, n. 4075. Quod spiritus indignentur valde, cum recedere coguntur, n. 4077. Quod sint societates mediæ quæ inserviunt pro mediis et communicationibus, n. 4088. Quomodo societates duplicis generis separantur ab illis qui regenerantur, et quod in libero, n. 4110, 4111. De mutationibus status illarum tunc, n. 4111. Quod conjungantur quoad affectiones, et tandem ubi affectio regnans, n. 4111. Quod in altera vita communicatio sit affectionum, ut non spiritus sciant aliter quam quod illorum sint; ita spiritus cum ad hominem veniunt, n. 4186. Quod exitu et applicatione spirituum ad me, scire poterim quales essent, n. 4403. Quod spiritus sit qui

sentit in corpore, n. 4622. Quod spiritus multo exquisitioribus sensibus polleat quam homo in corpore, causa, n. 4622. Quod illa quæ in altera vita visa sint oculis spiritus mei, non corporis, n. 4622. Quod divinum verum a Domino sit paracletus et spiritus veritatis, n. 4673, f. Quales spiritus mali et ubi, et quales genii et ubi, n. 5035. Quod ab antiquis per spiritum intellectus sit interior homo, qui victurus post mortem corporis; at hodie abstracte solum interior affectio et cogitatio, n. 5222. Spiritus Dei quod sit verum in quo bonum, quod procedat a Domino, n. 5307. Quod spirituale in universali sensu sit affectio boni et veri propter bonum et verum, non propter se, n. 5639. De angelis et spiritibus apud hominem, n. 5846 ad 5866, et 5970 ad 5993, vide *Homo*. De mundo spirituum, n. 5852, vide *Mundus*. De spiritibus emissariis qui subjecta dicuntur, n. 5856. vide *Subjecta*. Quod duo spiritus ab inferno sint apud hominem, est quia sunt spiritus et sunt genii, differentia inter spiritus et genios, qualis, n. 5977. Quod apud hominem sint duo spiritus ab inferno, quod is non credat, et quod secundum doctrinam ecclesiæ quodam modo sit quod spiritus ab inferno et angeli e cælo apud hominem sint, n. 5979. Quod spurca et fœda spirituum infernalium vertantur in mitia apud angelos, n. 5981, vide etiam *Subjecta*. Quod sint spiritus qui apparent crasso corpore, quod sint qui sibi persuaserunt contra divinum et sic clauerunt interiora, n. 5991, 6318. Ut homo vivere possit, quod ei omnino adjuncti erunt angeli e cælo et spiritus ab inferno, n. 5993. Quod anima sit ipse homo qui vivit post mortem, et quod præstet dicere spiritus seu interior homo, quam anima, n. 6054. Quod spiritus in altera vita appareat ut homo in omnibus quæ homini, de quibus, n. 6054. Quod spiritus apud hominem percipiunt sicut cogitat homo, et non sicut sentit corpore, n. 6319. Quod Spiritus Sanctus sit divinum procedens, seu sanctum quod procedit a Domino, n. 6788. Quod sanctum prædicetur de vero quod procedit a Domino, et quod Spiritus Sanctus sit sanctum verum, ostensum, n. 6788. Quod divinum verum procedens a Domino non possit audiri nec percipi priusquam transivit cælum, et tunc percipitur sanctum, n. 6982. Quod Spiritus Sanctus sit divinum verum quod procedit a Domino, et quod non sit aliquis spiritus ab æterno, n. 6993. Quod divinum verum quod mediate enuntiatur etiam sit immediate ex Domino, n. 7004. De Spiritu Sancto videatur *Sanctum*. Quod spiritus loquuti sint cum hominibus in antiquis temporibus, n. 7802. Peccatum in Spiritum Sanctum, cur non remitti queat, quod sit hypocrisis seu dolus, ostensum, n. 9013, 9014. Paracletus seu Spiritus Veritatis quod sit divinum verum a Domino n. 9199. Quod divinum procedens a Domino sit Spiritus Sanctus, vide citationes, 9228. Quod respirare sit status vitæ fidei, et quod inde anima sit vita fidei, ex animatione, ut et spiritus qui inde est a vento dictus, illustratum et ostensum, n. 9281. Loqui cum spiritibus quod perniciosum, nisi homo sit in genuina fide, et ducatur a Domino, n. 9438. Quod duci ad tellures in universo sit quoad spiritum, et fiat per variationes status interiorum, a Domino, n. 9579, 9580, et quod hoc capere nequeat sensuale

S T

corporeum, sed sensuale spiritus remotum a corpore, n. 9581. Spiritus cum de homine, quod sit intellectus veri et inde vita, et quod spiritus Dei et spiritus sanctus sit divinum verum procedens a Domino, multis ostensum, n. 9818. Quod spiritus appareant apud suam tellurem, qui simili genio sunt cum incolis, ac ut adsint apud illos, n. 9968. Quod homo, angelus, spiritus sit sicut ejus amor, n. 10177. Quod spiritus sit vita a Domino, et caro vita ab homine, ostensum, n. 10283. Quod homo et spiritus non sit nisi quam suum verum et suum bonum, illustratum, n. 10298. Implere spiritu Dei quod sit influxus et illustratio ex divino vero, n. 10530. De cogitatione cœlesti, spirituali et naturali, quæ et qualis, n. 10604, vide *Idea*. Quod in tellure quadam in universo appareant spiritus in forma humana, et quomodo id fit, sicut factum antiquitus in nostra tellure, de quibus, n. 10751, 10752. Quod spiritus hominis in altera vita appareat quoad omnia sicut homo, et cur hoc non scitur in nostra tellure, causæ, n. 10758. Quod homo post mortem sit in forma humana et in corpore suo, n. 5078.

SPOLIUM, vide *Præda*.

SPONDERE pro alio quod sit ei adjungi, n. 5609, 5839.

SPONSA, **SPONSUS**, vide *Uxor*, *Maritus*, *Vir* et *Mulier*. Quod sponsa repræsentet ecclesiam, ac ideo data ei monile et armillæ, de quibus, n. 3103, 3105. Quod ecclesia comparetur sponsæ, et quod antiquo tempore sponsæ darentur vasa argenti, auri et vestes, ut significarentur verum, bonum, et ornatus eorum, quæ sunt ecclesiæ, n. 3164, 3165. Quod populum, quo se obtexerint faciem sponsæ, cum primum viderent sponsum, sint apparentiæ veri, n. 3207. Quod Dominus appelletur sponsus ab affectione boni quæ ab ipso influit, n. 3207. Sponsus quod sit ecclesiæ repræsentativum apud posteritatem Jacobi, n. 7047. Desponsari quod sit convenientia et inde conjunctio, n. 8996. Desponsatio quod sit conjunctio prima quæ interni hominis absque externo, conjugium conjunctio etiam externi, ostensum, n. 9182. Sponsus quod sit bonum et sponsa verum, ostensum, n. 9182.

SQUAMA. Squamosa cutis, n. 5556, vide *Cutis*.

STACTE. Aromata, resina, stacte, quod sint vera interiora naturalia, n. 4748. Stacte quod sit verum ex bono in naturali interiori, n. 5621. Stacie quod sit affectio veri sensualis, alia voce verum interni naturalis, n. 10292.

STAGNUM ejus descriptio, n. 819. De stagno luteo, n. 956. Stagnum aquarum quod sint cognitiones boni et veri per quas intelligentia, et cum de Ægyptiis agitur, quod sint scientifica, ostensum, n. 7324. Stagnum ignis et sulphuris, quod infernum, n. 7324, f.

STARE coram aliquo quod sit præsentia, n. 5638, et quoque apparentia, n. 7436.

STATUÆ, vide *Altare* et *Lapis*. Quod statuæ sint sanctus terminus, ita ultimum ordinis, proinde verum, ostensum, n. 3727, et quod erigerentur in signum, in testem, et in cultum, ostensum, n. 3727. Quod in opposito sensu sint cultus ex falso, ostensum, n. 3727. Quod fuderint oleum super caput statuæ quod esset quod bonum esset ex quo verum, n. 3728. Ungere statuam quod sit verum

S T

bonum facere, n. 4090. Statua quod sit sanctum veri, n. 4580. Quod origo statuarum ab antiquissimis temporibus, et quomodo dein factæ in cultum, de quibus, n. 4580. Per statuere statuam, libare libamen super illam, effundere oleum super illam, quod repræsentata sit progressio glorificationis Domini, et regenerationis hominis, a vero ad bonum, n. 4582. Altare quod sit repræsentativum Domini quoad divinum bonum, statuæ quoad divinum verum, n. 9388, 9389. Quod statuæ apud antiquos in usu fuerint sicut cultus ex veris, et postea cultus idolatricus ex falsis, illustratum et ostensum, n. 10643. Quod significaverint cultum ex veris, erat quia erant lapides, et lapides vera significant, n. 10643.

STATUS. Quod omnes status hominis redeant in altera vita, n. 823. Quod mutationes loci in altera vita sint mutationes status, n. 1273, 1274, 1275, 1379. Quod omnes status mali et boni mancant post mortem, et redeant, sed diversimode, n. 2116, 2250. Quod mala separentur a bonis apud eos qui elevantur in cœlum, et bona a malis apud eos qui se ferunt in infernum, n. 2256. Quod omnes mutationes status, tam quoad voluntaria quam quoad intellectualia, per spiritus et angelos a Domino, n. 2796. Status et status mutatio, quid, quod sint interiorum, nempe affectionum et inde cogitationum, quæ loco temporum et spatiorum, n. 4850. Quod cogitationes sint status variationes, n. 4850, 6326. Status plenus, quid, cum agitur de bono, n. 7839. Status plenus, quid, quod impleatur bonis bono, et malis malo, n. 7884. Quod varietates status boni et veri in altera vita sint sicut varietates caloris et lucis in mundo, n. 10200.

STATUTUM quid, n. 37. Statuta quod sint Verbi externa, præcepta ejus interna, in genuino sensu, n. 3382, 8362. Pars statuta quod sit ordinatum, n. 6149, 6150. Ponere in statutum quod sit conclusum ex consensu, n. 6164, absolvere statutum quod sit facere quod injunctum, n. 7138. Statuto æterno quod sit secundum ordinem cœli, n. 7884. Statutum pæsach quod sint leges ordinis illis qui a damnatione et infestationibus liberati, n. 7995. Ponere statutum et judicium quod sit verum ordinis tunc revelatum, n. 8357. Quod distinctum inter præcepta quæ sunt vitæ, judicia quæ sunt status civilis, et statuta quæ sunt cultus, ostensum, n. 8972.

STELLÆ. Quod stellæ sint bona et vera, tum mala et falsa, n. 1808. Quod falsitates repræsententur per stellas errantes, n. 1128. Quod spiritus boni appareant quandoque ut stellæ, n. 1527. Quid pulvis terræ, pulvis maris, stellæ cœlorum, n. 1610. Quod stellæ sint cognitiones boni et veri, n. 2495. Quid mare, sol, luna, stellæ, gens, ubi Dominus loquitur de consummatione sæculi, n. 2120. Quod stellæ sint cognitiones fidei, ita spirituales quia in illis, n. 2849. Quod sapientes ab oriente qui venerunt ad Jesum, cum viderunt stellam, a filiis orientis fuerint, et quod ab antiquo habuerint tale propheticum, ut patet a prophetia bileami, n. 3762. Stellæ quod sint cognitiones boni et veri, ostensum, n. 4697. Quod sol mundi correspondeat, et quoque luna et stellæ, seu sidera, quoad situm cum domiciliis cœlestium, n. 5377. Quod stella appareat

S U

incolis telluris cujusdam in universo ut sol et flammeus, n. 9697.

STERCUS, vide *Excrementum*.

STERILIS quid n. 3857. Quod non vera recipiuntur, n. 3857. Quod steriles se vocarent mortuas, erat ex causa quia quod non haberent vera et bona, quæ sunt filii et filia, n. 3908. Sterilis quod sit non vita ex vero et bono, ostensum, n. 9325. Steriles quod et sint gentes qui non in bono, quia non in veris, et usque desiderent vera ut in bono sint, ostensum, n. 9325. Quod sterilis in spirituali sensu sit non gaudere vita spirituali, quæ est vita veri ex bono, n. 9325. Quod ideo uxores, quæ non liberos pepererunt, se dixerint mortuas, n. 3908.

STIPULA quod sit verum scientificum, n. 7131.

STORAX, vide *Aroma*.

STRAMEN. Quod sit naturalis hominis vera scientifica, et pabulum quod bona eorum, n. 3114. Quod stramentum camelis sint scientifica, n. 4156. Palea seu stramen quod sint scientifica infima, et omnium communissima, 7112.

STUPOR, STUPESCERE. Quod obstupescere sit mutatio status subita, n. 5705.

SUBJECTA. Quod spiritus subjecta a se mittant ut communicent inter se, n. 4403. Quod societates emittant spiritus emissarios, seu subjecta, ut communicationem habeant, n. 5856. Quod communicationes in altera vita fiant per subjecta, n. 5983. Quod mali spiritus emittant subjecta circumcirca sicut araneæ casses, n. 5984. Quod illi qui influunt in subjectum putent illud esse nihil, et quod subjectum putet ex semet omne, n. 5985. Quod nullus cogitet ex se, sed ex aliis, et tandem omnes et singuli ex influxu vitæ a Domino; ita quod sint subjecta perpetua, n. 5986, quo plurium intuitiones in subjectum, eo vis fortior, n. 5987. De subjectis qui sicut in somno, per quæ loquuti boni spiritus, cum aliquo mali, n. 5988. Quod subjecta deluserint dolosos supra caput, n. 5989. Quod spiritus desumant subjecta aliunde; et quæ prope hominem, n. 5989. Quod inferna emittant subjecta, et quod ea appareant in certis locis, n. 7111. Quod subjecta sint a parte illorum qui infestant, et a parte illorum qui infestantur, n. 7137. De injectione horum a malis, n. 7137.

SUBORDINATIO. Quod omnis subordinatio, applicatio et submissio successive erit a primo vitæ, ut sit conjunctio, n. 3091. Quod in cælo sint subordinaciones et quod in inferno, sed cum multa differentia, n. 7772.

SUBSISTENTIA, vide *Existentia*.

SUBSTANTIA quod sit bonum, n. 4105.

SUCCESSIVUM, vide *Centrum*. Quod influxus sit secundum ordinem successionum, de quo ordine, n. 7270, 10099, vide *Gradus*.

SUCCOTH quod sit sanctum veri a bono, n. 4392. Profectio filiorum Israelis a Raamses ad Succoth, quod sit status primus discessionis, et quale, n. 7972.

SUFFITUS, vide *Odor, Aroma, Thus*. Quia odor correspondet perceptioni, inde thura, suffimenta et odores in unguentis facta representativa, n. 4748. suffimentum quod sint illa cultus quæ grate percipiuntur, ostensum, n. 9475, et quod inde factum sit aromaticum, n. 9475, vide et *Thus et Aroma*.

S U

Suffimenta quod sint confessiones, adorationes, et preces, quæ ex veris fidei quæ ex amore, ostensum, n. 9475. Altare suffitus quod sit representativum auditionis et receptionis gratæ omnium cultus quæ ex amore et charitate a Domino, ita representativum talium cultus quæ elevantur a Domino, illustratum et ostensum, n. 10177. Suffire quod sit elevatio cultus, quia est fumus ex igne, qui est amor, n. 10198. Aromata suffimenti quod sint affectiones veri ex bono in cultu, n. 10291, et quod pertineant ad classem spiritualem, n. 10295. Suffimenta quod sit cultus spiritualis, qui fit per confessiones, adorationes, et preces, n. 10298.

SULPHUR, quid, n. 1299. Quod sit infernum, tum devastatio per mala amoris sui, n. 2446. Ignis et sulphur, quod sint falsa et mala omnis generis, n. 2446.

SUMMA, quod sint omnia, n. 10210.

SUPERBIA, vide *Amor sui*.

SUPERLIMINARE. Quid postes et superliminare in Verbo significant, quod postes sint vera naturalis, et superliminare, bona ejus, ostensum, n. 7847, 8989.

SUPERFICIES quod sit ultimum, n. 7687.

SUPH MARE, quod sit infernum sub inferno adulterorum, distinctum per aquas sicut maris, n. 8099. Quod sit infernum et damnatio, ostensum, n. 8099. Quod per illud transeant, qui liberantur ab infestationibus, et perducuntur ad subeundas tentationes, n. 8099. Quod in illo inferno sint qui in fide separata et vita mali, n. 8099. De hoc inferno illorum, n. 8137, 8148. Quod in inferno quod significatur per mare suph sint qui in fide persuasiva fuerunt et in malo vitæ, n. 8148. A mari suph usque ad mare Philistheorum, quod sit extensio a veris scientificis ad vera interiora fidei, et quod mare suph sit scientificum, n. 9340.

SUPPLICARE, vide *Orare*.

SUPRA. Quod interius est exprimitur per superius, n. 2148, 3084, 4595, 5146, 8325. Spectare supra et infra se, n. 7814 ad 7821, vide *Charitas*. Quod ex superioribus videri queant inferiora, non vicissim, n. 8237.

SURDUS, quod sit non perceptio et inde non obedientia, et quod surdi in Verbo sint qui non sciunt vera fidei, et inde non possunt vivere secundum illa, ostensum, n. 6989. Surdi qui non in fide veri, quia nondum in perceptione ejus, paucis ostensum, n. 9209.

SURGERE, quod significet aliquam elevationem, n. n. 2401, 2785, 2912, 2927, 4103. Quod surgere significet elevationem, et quod elevari dicatur homo per spiritualia et cælestia, n. 3171, 4103. Mane surgere in matutino quod sit illustrationis status, n. 3458, 3723. Surgere quod sit elevatio in statum lucis, n. 4881, 6010. Surgere quod sit elucidatio, n. 6010. Surgere mane quod sit elevatio ad attentionem, cum de malis, n. 7435. Surgere mane quod sit etiam elevari ad cælum, et in opposito sensu deprimi ad infernum, n. 10413, vide *Mane*, vide etiam *Elevari et Ascendere*.

SURSUM. Elevatio interiorum hominis sursum, n. 6952, 6954, vide *Elevatio*. Spectare supra et infra se, n. 7814 ad 7821, vide *Charitas*, tum etiam illustratum, n. 8604.

T A

- Sus.** De inferno avarorum ubi sicut sues excoriantur, ut eandem fiant, n. 939. Cur dæmones missi in porcos, n. 1742.
- SUSIMI,** vide *Nephilim*.
- SUSPENDERE.** Quod suspensio super ligno sit rejectio et damnatio, ostensum, n. 5156. Quod suspensio esset propter malum, et lapidatio propter falsum, n. 5156. Suspensio eorum sole quod sit pœna prophanationis, n. 10652.
- SUSTENTARE,** quod sit influxus boni et veri, n. 6106, 6576.
- SUSURRONIBUS.** De illis qui loquuntur in aurem, seu susurronibus, n. 4657.
- SYLVA.** Cum angelis sermo est de illis quæ sunt intelligentiæ et sapientiæ, quod repræsententur Paradisi, vineæ, sylvæ, prata, &c. n. 3220. Sylva quod sit religiosum, tum ecclesia quoad scientiam, ostensum paucis, n. 9011, f.
- SYRIA.** Quod Aram seu Syria sint cognitiones boni, n. 1232, 1234. Quod in Syria nova ecclesia ab Ebero, n. 1238. Aram Naharaim seu Syria quod sint cognitiones veri, n. 3051. Quod filii orientis fuerint in Syria, n. 3249. Quod filii orientis, sicut Syria, sint qui in cognitionibus boni et veri, h. 3249. Padan Aram quod sint cognitiones veri, n. 3664. Quod sint etiam cognitiones boni, n. 3640. Quod in Syria fuerit ecclesia antiqua et ibi reliquiæ diu manserint, n. 4112, et quod significant cognitiones boni et veri, n. 4112.

T.

- TABERNACULUM,** vide *Tentorium*.
- TABULÆ.** Quod tabulæ lapidis quibus inscripta erat lex sit liber legis seu Verbum in omni complexu, illustratum, n. 9416. Cur binæ fuerunt, et quomodo illis inscriptum, illustratum et ostensum per dimideationes cum inirentur fœdera, n. 9416. Quod sculptura et scriptura super tabulis sint quæ memoriæ et vitæ impressa erant, n. 9416. Quod tabulæ in quibus lex scripta sit Verbum, per quod conjunctio cum Domino, n. 10375. Causa quod tabulæ essent ex lapide, quia lapis est verum in ultimis ita sensus, literæ in quo internus, n. 10375. Tabulæ quod sint externus sensus Verbi, scripta super illis sensus ejus internus, n. 10453, 10461. Quod tabulæ legis fractæ sint, et aliæ a Mosche dolatæ, erat quia per tabulas Mosche significatur externum quale propter populum, de quo, n. 10603.
- TACTUS,** vide *Sensus*. Quod spiritus exquisitissimum tactum habeant, et quod sensationes omnes se referant ad tactum, n. 322, 1630, 1880, 1881, 1883. Quod sensus tactus sit commune omnium, oriundus ex perceptivo, quod est sensitivum internum, n. 3528. Quod tangere sit communicatio, translatio et receptio, illustratum et ostensum, n. 10130. Quod etiam fiat per tactum visus, n. 10130.
- TALIO.** Unde jus talionis, n. 1011. Quod malum secum pœnam habeat, et bonum remunerationem in altera vita, ita quod sit lex talionis, illustratum, n. 8124, et ostensum, n. 8223, 8226. Quod bonum sit conjunctum cum sua remuneratione, et malum cum sua pœna, illustratum ex lege ordinis,

T E

- de qua, n. 9049. Explicantur Domini Verba de oculo pro oculo, dente pro dente, et quod pallium dandum qui vult tunicam, n. 9049, pagina 269.
- TANGERE,** vide *Tactus*.
- TAPETES,** vide *Aulæ*.
- TARDARE** quod sit dubitare, illustratum, n. 5613.
- TECTUM** quod sit intimum, simile quod caput, ostensum, n. 10184.
- TEGUMENTUM,** vide *Velum*.
- TELUM,** vide *Arcus*.
- TELLUS.** Referuntur huc omnes tellures in mundo nostro solari, et in cœlo astrifero, seu in universo, ut tellures *Mercurii, Veneris, Martis, Jovis, Saturni, Lunæ* nostraque tellus. Quod cœlum sit immensum, et pauci respective ex hac nostra tellure, n. 3631. De incolis aliarum tellurum, n. 6695 ad 6702. Quod loqui datum sit cum spiritibus ex aliis telluribus, non cum earum incolis, n. 6695. Quod tellures immenso numero sint, a spiritibus *Mercurii* demonstratum, n. 6697. Quod plures tellures sint ex rationali potest concludi; quod non ob finem ut vagentur circa solem creatæ sint, sed ut genus humanum et inde cœlum existat; et quod similiter se habeat quoad annos, dies, lunas, ut nostra tellus, n. 6697. Quod cœlum *astriferum* tantum sit, et modo sit medium ad finem, tum quod cœlum immensum sit; inde sciri potest quod non ex una tellure, n. 6698. Quod abientes e mundis appareant ut flumen, et quod inde concludi possit quod myriades intra diem, n. 6699. Quod incolæ aliarum tellurum adorent divinum sub forma humana, ita Dominum, n. 6700. Quod spiritus variarum tellurum separati sint, sed modo conjuncti qui in intimo seu tertio cœlo, n. 6701. Quod plures tellures erunt ad constituendum maximum hominem; et ubi aliquid correspondentiæ deest, illico arcesuntur ex aliqua tellure qui impleant, &c. n. 6807. Quod dictum a *Mercurii* spiritibus, quod in universo sint aliquot centena millia tellurum, n. 6927. Quod quando planeta quælibet apparet spiritibus, quo loco et qua distantia, n. 7171. Quod spiritus nostræ telluris referant sensum naturale et corporeum; n. 9107. Quod ubi tellus, ibi incolæ, illustratum a fine creationis, n. 9237. Quod Domino placuerit in nostra tellure, et non in alia, nasci, quod fuerit propter Verbum, n. 9350 ad 9362, vide *Verbum*. Quod nostræ telluris incolæ, spiritus, et angeli in maximo homine referant sensum externum et corporeum, n. 9360. De telluribus in universo, vide *Universum*. Quod spiritus appareant circa suam tellurem, cur, nempe quia simili genio sunt cum incolis, et quia ut adsint apud illos, n. 9968.
- TEMPLUM.** Quod per temoria significata quæ per templum, n. 414. Quod altare et templum fuerint primaria repræsentativa Domini, n. 2777. Quod domus Dei sit ecclesia, cœlum regnum Domini, Dominus quoad bonum, templum eadem quoad verum, illustratum, n. 3720. Quod domus Dei antiquissimis fuerit ex lignis, quia ligna significabant bonum, templum autem ex lapidibus, quia lapides significabant verum, illustratum, n. 3720.
- TEMPUS.** Quod nulla novio temporis in altera vita, n. 1274, 1382. Quod tempora et spatia in altera vita non sint, n. 2625. Quod spatia et tempora

TE

significent status, illa status quoad existere, hæc status quoad esse, n. 2625. Quod omnia tempora significant status, n. 2788. Quod tempora et loca sint status, n. 2837. Quod tempora sint status, ut tempora ætatis hominis, de quibus, n. 3254. Quod spatium et tempus sint status, causa, quia non idea spatii et temporis in altera vita, nec in interno homine apud hominem, de quibus, n. 3356. Quod homo nihil possit cogitare absque spatio et tempore, aliter vero angeli, n. 3404. Quid tempus, et quod nullum sit illis qui in affectione gemini amoris, nisi impatientia et inde sollicitudo se adjungat, n. 3827. Quod spatia respondeant statui quoad esse, et quid status quoad esse, et tempus quoad existere, n. 3928. Quod factum in tempore hoc, quod sit status sequentium, illustratum, n. 4814, 4916. Quod notiones ex tempore non sint in altera vita, illustratum ab experientia, n. 4882. Quod ideæ de temporibus non capi possint in altera vita, quia sol ibi non facit tempora, illustratum, inde quod tempora sint status, n. 4901. Quod in altera vita sint vices, sicut vices diei, nempe mane, meridies, vespera, diluculum, et in inferno nox; de quibus, illustratum; n. 6110. Quod status in altera vita se habeant sicut tempora vesperæ, noctis, mane et meridiei, n. 7218. Quod tempus et spatia sint status, a comparatione solis mundi cum sole cæli, illustratum, n. 7381, ad statum tempus, quod sit in illo statu, n. 8070. Quod tempora sint status, citationes, n. 10133. Tempora quod sint status, unde hoc in altera vita, n. 10605.

TENDICULA, vide *Lagucus*.

TENEBRÆ. Quod tenebræ sint falsitates, n. 1839. Quod tenebræ sint falsa, caligo mala, n. 1860. Quod lumen malorum vertatur in tenebras, n. 1528. Quod mali tenebras ament, n. 1528, vide etiam *Caligo* et *Umbra*. Quod inferna dicantur esse in tenebris, quia in falsis, deque lumine eorum ibi, n. 4418. Quod in infernis prædicentur tenebræ, quia in falsis, et quod illis lumen sit sicut ex igne carbonario, n. 4531. De illis qui credunt sapere ex se, quod mittantur in statum tenebrarum, experientia, n. 4531, vide etiam *Obscurum* et *Umbra*. Tenebræ quod sint falsa, ostensum, n. 7688. Caligo quod sit privatio veri et boni, ita densissimum falsum ex malo; tenebræ autem quod sint privatio veri, ita falsum, ostensum, n. 7711. Quod lux divina sit caligo malis, illustratum, n. 1861, f. 6837, 8197.

TENER. Nati teneri quod sit recentia, nondum vitam divinam adepti, n. 4377.

TENTATIO. De pugnis tentationum, n. 59, 63, 227. Quid tentatio, n. 847. Quod tentationes sint celestes, spirituales, et naturales, n. 847. Quomodo se habent tentationes, quod mali genii et spiritus agrediantur illa quæ sunt amoris, ita quæ sunt vitæ hominis, n. 847, 1820. Quid efficiunt tentationes, n. 1693, pr. 1717, 1740. Quod tentatio ideo, ut domentur corporea, n. 857. Quod mala et falsa apud hominem, qui regeneratur, per tentationes domentur, non aboleantur, n. 868. Quod verum sit primum pugna, n. 1085. Quod homo pugnet ex bonis et veris, quæ per cognitiones inluit, tametsi non bona et vera sint, n. 1061. Quod spiritus mali

TE

excitent mala et falsa, inde tentationes, n. 741, 751, 761. Quod homo in tentationibus putet Dominum abesse, cum tamen tunc præsentior sit, n. 840. Quod homo nequaquam ex se sustinere possit pugnas tentationum, quia est contra omnia inferna, n. 1692, f. Quod per tentationes depriventur mali spiritus potentia malum agendi apud hominem, n. 1695, 1717. Quod Dominus solus apud hominem pugnet, n. 1661, 1692. Quod tentatio sit apud eos qui conscientiam habent, et acutior apud eos, qui perceptionem, n. 1668. Quod hodie non sint tentationes, sed anxietates, quæ aliæ et aliunde, n. 762. Quod mortui homines non sustinere possint pugnas tentationum, n. 270. Quod omnes tentationes secum habeant desperationem de fine, etiam Domini, n. 1787, 1820. Quod post tentationes fluctuatio, n. 848, 857. Quod tentatio quoad intellectualia sit levis, n. 735. Quod Dominus primum pugnaverit ex bonis et veris, quæ apparebant ut bona et vera, n. 1661. Quod Dominus pugnaverit contra mala amoris sui et mundi, ex amore erga universum genus humanum, n. 1690, 1691, f. 1812, 1813, 1820. Quod Dominus ex propria potentia pugnaverit, n. 1692. Quod Dominus solus ex amore divino pugnaverit, ceteri omnes, dum ex se, quod ex amore sui et mundi, n. 1812, 1813. Quod inferna pugnaverint contra Domini amorem, qui fuit salus universi generis humani, n. 1820. Quod Dominus per tentationes et victorias ex propria potentia factus justitia, n. 1813. Quod Dominus omnium gravissimas tentationes sustinuerit, n. 1663, 1668, 1787. Quod facta unio essentiæ humanæ cum divina apud Dominum per tentationes et victorias, n. 1737, 1813, vide *Dominus*. Quid in sensu interno *Ne inducas nos in tentationem*, n. 1875. Quid boni a tentationibus discunt, quod non sint nisi malum, et quod omnia sint misericordiæ, n. 2334. Quod tentatio sit pugna de potestate, n. 1923. Quod per tentationes conjungantur arcus bona veris, n. 2272. Quod non salventur propter tentationes si succumbunt, nec si se per eas meruisse putant; si hoc, indicium est quod amiserit homo cogitationes quas per tentationes recepit, n. 2273. Quod in omni tentatione sit liberum, fortius quam extra tentationes, n. 1937. Quod in tentationibus sint indignationes, et plures affectiones, n. 1917. Tentatio infantum, qualis, n. 2294. Quod in tentationibus ad desperationem redigantur, n. 2694. Quod Deus non tentet, sed liberet, et inducat tunc bonum, n. 2768. Quod in tentationibus non concurrat permittendo, secundum ideam quam homo habet de permissione, n. 2768. De passione et tentationibus Domini gravissimis, n. 2776, 2786, 2795, vide *Dominus*. Quod Dominus quoad divinum non potuerit tentari, n. 2803, 2814. Nec quoad bonum, sed quoad verum, n. 2813, et quod nec tentari potuerit quoad divinum verum, sed quoad verum divinum, n. 2814. Quod Dominus admiserit in se tentationes, n. 2816. Quid de tentationibus scriptum in summa, n. 2819. Quod vasa recipientia veri emolliantur per tentationes, ut recipiant bonum, n. 3318. Quod rationalis seu internus homo prius recipiat vera, cum regeneratur homo, quam naturalis seu externus, et quod inde quoque tentationum pugna,

n. 3321. Quod verum penitius recipi nequeat, quando est incredulitas regnans, quia hæc linitat et arcet, n. 3399, vide *Verum et Fides*. Quod qui regenerantur, prius in statu tranquillitatis sint, antequam in tentationibus, et quod postea in statum tranquillitatis redeant, qui finis quoque est in tentationum pugnis, n. 3696. Quod tentatio sit pugna inter spiritus malos apud hominem et angelos, n. 3920, 3927. Quod tentatio sit pugna ob dissidium inter internum hominis et externum, et quod sit de dominio, n. 3928, et quod sit pugna inter utriusque jucunda, n. 3928. Quod tentatio non existere possit nisi sit affirmatio et agnitio boni et veri, n. 3928. Quod homo tentationes subeat cum bonum primas partes incipit agere, quod est in adulta ætate, n. 4248. Quod tentatio veniat inde, quod angeli teneant hominem in bonis et veris, et mali in malis et falsis, n. 4249. Seu quia, cum bonum primum locum sumit, naturalis homo in falsis, causa arcana, n. 4256. Quod nemo tentari possit nisi quoad illud quod amat, ita quoad verum, cum amat verum, n. 4274. Qui non in bono fidei est, quod non subire possit tentationem spiritualem, quia succumberet; et quod solum in anxietates naturales mittantur, n. 4274. Quod Dominus per tentationes in se admissas subjugaverit omnia inferna, redegeritque omnia in ordinem, et humanum in se divinum fecerit, n. 4287. Quod Dominus in se admiserit tentationes ab angelis, n. 4295. Quod tentari nequeant nisi qui in affectione veri et boni sint, n. 4299. Quod tentationes sint inde, quod mala et falsa excitentur, n. 4299. Quod appareant tentationes sicut sint a divino, n. 4299. Quod mali spiritus sint qui excitant mala et falsa, ac tentationes, n. 4307. Quod tentationes existant, cum bonum conjungit se veris, quia veris adherent fallaciæ et falsa, n. 4341. Quod tentatio sit propter conjunctionem boni et veri, n. 4572. Quod sit pugna spirituum apud hominem, n. 4572. Quod post tentationes gaudium sit ob conjunctionem boni et veri, n. 4572. Quod tentationes existant per malos spiritus, qui excitant apud hominem ejus falsa et mala, ita per influxum inde, illustratum, n. 5036. Quod qui regenerantur tentationes subeant, n. 5036. Quod verum impressum interiori hominis, gubernet in statu tentationum, sæpe illo inscio, de quo, n. 5044. Status tentationum, quod sit squalidus et immundus, ex causa quia excitantur falsa et mala, at quod postea fiat serenum, n. 5246. Comparatio cum statu hominis inter tentationes, n. 5246. Quod regeneretur homo per tentationes, quia tentationes remouent amores sui et mundi, tum quod ex oppositis dent relativa, quodque confirmant bona et vera, et quod domentur mala et falsa, ne hiscant exurgere, n. 5356. Quod versura sit apud hominem qui regeneratur, quod tunc tentatio, causa, n. 5773. Tentationes quod appareant malæ, illustratum, n. 6097. Per tentationes, desolationes et desperationes, quid boni, n. 6144. Quod Dominus vertat malum, quod infernales inducunt in tentationibus, in bonum, n. 6574. Quod homo in societates interiores insinuetur præcipue per tentationes, n. 6611. Quod tentatio sit cum homo mittitur in suum malum, et quod tunc mali spiritus pugnent contra angelos, n. 6657. Quod vera secundum

infestationes in tentationibus existant, illustratum, n. 6663. Quod mali spiritus astu et malitia in tentationibus utantur, illustratum, n. 6656. Qui regeneratur quod ut plurimum non pugnet ex vero genuino, sed ex suæ ecclesiæ vero, sed quod tale debeat esse, ut conjungi queat bono, n. 676. Cum homo in tentatione est, quod ei sit obscurum et dolor, postea cum inde emergit, quod sit lucidum et lætum, n. 6829. Pugna spiritualis seu tentatio necessaria est, quod non sciatur in mundo, sed probe in altera vita, n. 7090, f. Quod infestationes seu tentationes proborum in altera vita fiant, ut mala et falsa ac fœda removeantur, et quod prius in cælum eleuari nequeant, n. 7122. Quod Dominus quoad diuinum humanum tentari non possit, quare assumpsit humanum infirmum ut tentari posset, illustratum, n. 7193. Quod discrimen inter tentationes et infestationes; quod tentationes fiant cum angore conscientia, non infestationes, n. 7474. Quod cum subituri tentationes, vera et bona in statu subeundi illas disponantur a Domino, et quod tunc juxta infernum sint, n. 8131. Quod inferna pugnent contra hominem, et Dominus pro homine, n. 8159, et quod solus Dominus, et nihil homo, illustratum, n. 8172, 8175, 8176. Quod spirituales, qui detenti ad adventum Domini, non prius in tentationes potuerint venire, quam cum Dominus glorificatus est, quia ipsius potentia vicerunt, n. 8099. Quod tentationes spirituales sint, et tentationes naturales, et quod hæc sint cum illis et quoque non sint, et quod tunc modo sint dolores animi, n. 8164, et quod sit anxietas melancholiæ, cum quæ est tentatio, et non est, n. 8164, f. Quod desperatio sit in tentationibus, et quod tunc loquantur acerba, sed quod ad illa non attendatur, quia tentatio tunc ad ultimum limitem potentia est, n. 8165. Qui in tentationibus succumbunt, quod in gravem damnationem veniant, n. 8165, f. 8169. Quod in tentationibus binæ vires agant, et quod vis diuina ab interiori, ac retrahat, n. 8168. Quod in tentationibus preces non ita audiantur, quare; et quod pugnandum contra falsa et mala sicut a se, causa, n. 8179. Qui inferna semel vincit, illa perpetuo vincit, n. 8273. Quod Dominus ex se solus pugnaverit contra inferna, ostensum, n. 8273, et quod solus pro homine pugnet, n. 8273. Quod tentatio sit pugna interni hominis et externi, de qua, n. 8351. Quod fides et charitas implantari nequeant, nisi per tentationes, n. 8351. Tentatio propter deficientiam veri describitur, n. 8352. Quod post tentationem illustratio et affectio, per amœnum et jucundum, cur, n. 8367, 8370, f. Quod homo absque tentatione regenerari nequeat, et quod subeat plures, n. 8403. Tentare quod sit explorare, n. 8419. Tentare Jehovam quod sit contra diuinum, n. 8567. Quod tentationes sint continuæ desperationes, et quod finiantur in desperatione, n. 8567. Quod vera et bona implantentur et confirmantur per tentationes, illustratum, n. 8925. De tentationibus in specie, n. 8958 ad 8969. Quod sint pugnae spirituales apud illos qui regenerantur, n. 8958, 8959. Quod sint a malis spiritibus apud hominem, qui impugnant, n. 8960. Quod agatur de dominio mali supra bonum, et de naturali homine supra spiritualem, n. 8961. Quod pugnae fiant per vera fidei, n. 8962. Quare homo

non tentatur quam cum intrat in *etatem* adultam, n. 8963. Quod nec tentetur, qui non habet vera fidei, n. 8964. Quod status post tentationem sit *pejus priori statu*, si succumbit, cur, n. 8965. Quod hodie pauci in tentationes admittantur, n. 8965. Per tentationes confirmantur vera, et domantur concupiscentiæ, et humiliatur homo, inde ei fit intelligentia et sapientia, n. 8966, 8967. Quod tentationes subeantur antequam homo in bono sit, non autem cum in bono, n. 8968. Quod homo pugnare debeat sicut a se, sed credere quod a Domino; si non crediderit postea quod a Domino, tentatio non conducit, n. 8969. Quod Dominus per tentationum pugnas vicerit inferna, et omnia disposerit in ordinem, citationes, n. 9328, f. Quod Dominus, cum in mundo, pugnaverit cum infernis et disposerit omnia in ordinem, n. 9937. Qui meritum ponunt in operibus, quod non possint pugnare contra inferna, at qui non, quod pro illis Dominus pugnet, n. 9978. Quod Angeli illico veniant in ideam spirituales, et exuatur idea materialis ad primum limen cœli, n. 10568. Quod per tentationes aperitur et detur *internum* homini a Domino, illustratum, n. 10685. Quod bona et vera apud hominem non veniant ad Apperceptionem in tentationibus, sed post illas implantentur et redigantur in ordinem, n. 10685. Quod homo nesciat quod fiat et quomodo fit, ostensum, n. 10685. Quod homini per tentationes *internum* aperitur et postea ibi vera implantentur et illustrentur, quia Dominus ex interiori pugnat, n. 10685. Panem non edere, et aquam non libere 40 dies et noctes sit status tentationis, n. 10686.

TENTORIUM. Quid tentoria, n. 414. Quod sint *sanctum amoris*, n. 414, 1102, 1566. Tentorium quod sit *sanctum*, n. 2145, 2152. Tentorii vela quid, n. 2576. Quod *sanctum sanctorum* in tabernaculo et in templo representaverit *divinum humanum Domini*, et quale ipsius, quod illa quæ ibi, n. 3210. Quod tentoria sint *sanctum cultus*, inde tentorium Judæis, et inde festum tabernaculorum, n. 3312, 3391. Quod verbi sensus supremus, *internus* et *externus*, se habeat sicut tabernaculi *intimium*, *internum* et *externum*, n. 3440. Quod representatum tabernaculum cum omnibus ibi, et quod significaverint tres cœlos, et quod testimonium in arca ipsam Dominum, n. 3478. Quid panes ibi super men-as, n. 3478. Figere tentorium, quod sit status amoris, n. 4128. Tentoria quæ Succoth vocantur quod sint *sanctum veri*, seu *bonum veri*, ostensum, n. 4291. Tendere tentorium quod sit *progressio sancti* versus interiora, n. 4599. Tentorium, quod sit *sanctum unionis*, n. 8066. Quod *bonam novæ voluntatis* apud hominem sit habitaculum Domini ibi, et verum novi intellectus inde sit tabernaculum, illustratum, n. 9296, 9297. De festo tabernaculorum, n. 9296, vide *Festum*. Tentoria et Arca quod representaverint *cœlum* ubi Dominus, n. 9457, 9481, 9485, vide et *Arca*. Tentorium supra habitaculum quod sit *externum cœli*, n. 9615. Tentorium conventus quod sit ubi *præsentia Domini*, ostensum, n. 9784. Intrare in tentorium conventus, cum de Aharone, quod sit representare omnia tum cœli quam et ecclesiæ quoad *divinum verum*, n. 9963. Accedere ad altare, quod sit representare *Domini* quoad *divinum*

bonum, utrumque quoad *cultum*, n. 9964. Ad ostium tentorii conventus quod sit *conjugium divini veri* et *divini boni*, illustratum, n. 10001, 10025. Quod altare et tentorium polluerentur per peccatum populi, ostensum et illustratum, n. 10208. Dare ad opus tentorii quod sit *conjunctio cum cœlo*, n. 10230. Intrare in tentorium conventus quod sit representare omnia cultus ex bono spirituali, et accedere ad altare quod sit representare omnia cultus ex bono cœlesti, n. 10242, 10245. Quod antiquissimi in tentoriis habitaverint, et quod tentoria ideo sint *sancta cultus*, n. 10545. Quod tentorium sit *Domini*, et inde *cœlum* et *ecclesia*, et quod inde omne *sanctum cœli* et *ecclesiæ*, tum *sanctum cultus* et *sanctum verbi*, illustratum et ostensum, n. 10545. Tentorium conventus quod positum extra castra sit *externum cultus ecclesiæ* et *verbi* in quo omnia *interna*, n. 10547, 10548.

TENUE et GRACILE, quod sit nullius usus, n. 5214.

TEPIDUS. Sphæra tepidi, qualis, n. 1513. De tepido, parum, n. 5217.

TEREBINTHINA. Nuces terebinthine, quid, n. 5622, vide *Nux*.

TERGUM. Quod ire post illos, cum de divino, sit tutari voluntarium ne infestetur ab illis qui a tergo, n. 8194. Quod voluntarium hominis ex correspondentia cum maximo homine seu cœlo, n. 8194.

TERMINUS. In omni termino quod sit quousque se extendit verum quod a bono, n. 8063. Dilatare terminum, quod sit multiplicatio et extensio veri ex bono, n. 10675.

TERRA, vide *Humus*, *Canaan*. Quod terræ significatio sit diversa, n. 620, 636, 1067. Quid per humum, et quid per terram, n. 566, 1067. Quod terra sit tractus ubi ecclesia, n. 662, 1066. Quod terra sit ecclesia et omne ecclesiæ, tum ubi non ecclesia, n. 1067, 1262. Quod terra sit gens ibi, ita ejus quale, n. 1262. Quod cœlum sit *internus homo*, terra *externus*, n. 82, 1411, 1733, 913. Quid novum cœlum et nova terra, n. 1733, 1850, vide *Judicium*. Quod terra sit regnum Domini, n. 1413, 1607, vide *Canaan*. Quod terræ significatio varia, n. 2571. Novum cœlum et nova terra quod ecclesia in communi et in particulari, n. 2117, 2118, f. Cur quod prostraverint se ad humum, n. 2327. Populus terræ quod sint qui ab ecclesia spirituali, n. 2928. Quod terra sit ecclesia, n. 3355, 4535. Quod novum cœlum et nova terra sit nova ecclesia interna et externa, n. 3355, 4535. Quod terra sint rationalia, quæ a Domino illustrata sunt *apparentiæ veri*, n. 3368, 3404. Quod terræ significatio sit varia, n. 3368, 3379. Quod terra sit regnum Domini et ecclesia, n. 4447. Quod terra inferior sit regio sub pedibus ubi *probi spiritus*, antequam eleventur in cœlum, ostensum, n. 4728. De terra inferiori, quod sub pedibus et plantis, et quod ibi qui naturales sunt, de qua et de quibus qui ibi n. 4940, ad 4951. Quod per plurima pars christianorum imitatur in terram inferiorem, quia naturales sunt, n. 4944. Terra quod sit ecclesia, causa, n. 5577. Terra inferior describitur ubi sita, et quibus infernis circum circa, n. 7090. Quod terra inferior sit, ostensum ex verbo, n. 7090. Quod ibi vastatio falsi sit hodie, n. 7090. Terra quæ apparet ubi qui in falsis ex malis, et ubi deiciuntur in infernum, n. 7418. Quod terra inferior cincta sit infernis quæ

T E

infestant, n. 7240. Terra quod sit ecclesia, n. 8011, 9643. Absorbsit illos terra quod sit delapsus in inferna, ostensum, n. 8306. Quod terra in supremo sensu sit divinum, n. 8752. Quod terræ significatio varia, sed usque quod retineat significationem ecclesiæ, n. 8732. Quod terra sit ecclesia, unde, quod ab antiquissimis temporibus in terra Canaan fuerit ecclesia, *citationes*, n. 9325. Quod homo regeneratus in particulari sit terra, *citatum*, n. 9334. Quod creare novum cælum et novam terram sit instaurare novam ecclesiam, n. 10373, et quod creare ibi sit instaurare, ostensum, n. 10373. Quod humus sit ecclesia ex receptione seminum et ex nascentia, et terra ex gente ibi, ostensum, n. 10570.

TERRÆ MORUS, quod sit mutatio status ecclesiæ, ostensum, n. 3355.

TERTIANI DUCES, quod sint communia sub quibus particularia, in serie, n. 8150, et quod sint omnia cum singulis, n. 8276.

TESSELATUM, quod sit opus textoris, illustratum, n. 9942.

TESTIS, TESTICULI, de correspondentia eorum n. 5060. Qui insidiantur in amore conjugiali per amorem, amicitiam, et officia, quod sint contra ipsum, de quibus ab experientia, n. 5060.

TESTIS, TESTIMONIUM Quod testis sit confirmatio boni per verum, et veri a bono, ostensum, n. 4197. Quod testimonium sit bonum a quo verum et verum quod ex bono, ostensum, n. 4197. Quod non unus testis esset, sed duo aut tres, fundatur in lege divina, quod unum verum non satis ad confirmandum bonum, n. 4197. Testimonium quod sit Dominus quoad divinum verum, seu verbum, aliquantum ostensum, n. 8535. Non respondere in proximum testem mendacii, quod sit non bonum dicere malum et verum falsum, nec vice versa, n. 8908. Testimonium quod sit Dominus quoad divinum verum, ostensum fusiis, n. 9503.

TEXTOR, quod sit cœleste et inde voluntarium, n. 9915.

THAMAR, quod sit ecclesia repræsentativa spiritualium et cœlestium, n. 4829, 4891.

THARSCHISH, quid, n. 2256. Tharschisch, Schoham et Jaspis quod sint amor spiritualis veri seu bonum externum Regni spiritualis, n. 9872.

THEMA, filius Ishmaelis, quod sint qui in simplici bono ab ecclesia spirituali, cum primis apud gentes, n. 3268.

THEOLOGIA, vide *Doctrina* et *Fides*.

THERACH, quod idololatra, n. 1356. Quod sit cultus idolatricus, n. 1353, 1356. Quod in Domo Therachi cultus idolatricus, n. 1992. Quod repræsentet commune principium ecclesiarum, n. 3778, 4307, vide *Nachor*.

THERAPHIM, quod fuerint idolæ per quæ interrogabant Deum suum, et responsa habebant, et quod significant inde vera, ostensum, n. 4111, 4162. Quod sint vera interiora seu a divino, n. 4155.

THESAURUS, vide *Divitia*.

THIMNATH, quod sit status consulendi ecclesiæ, ostensum, n. 4855.

THOGARMATH, quid, n. 1154.

THRONUS, quod sit id quod Regium, et sidere super illo Dominus, ita thronus est divinum verum quod procedit a Domino, inde et cælum dicitur thronus, et respective tunc naturale, ostensum, n. 5313. Quod in opposito sensu sit Regnum falsi, ostensum,

T I

n. 5313, ad f. Quid sit quod Apostoli sessuri super duodecim thronis, n. 2129, 6397, 9039. Thronus quod sit Regnum Spirituale Domini, n. 8625, vide *Rex*.

THUBAL, quid, n. 1151.

THUMIM, vide *Urim*.

THUS. Quia odor correspondet perceptioni, inde Thura, suffimenta et odores in unguentis facta repræsentativa, n. 4748, vide etiam *Aroma* et *Suffitus*. Thus quod sit ultimum verum, ex bono cœlesti, paucis, n. 9993. Thus quod sit verum fidei, ostensum, n. 10177. Thus quod sit verum intimum, ita bonum spirituale, n. 10296. Quod sit verum et bonum spirituale, quod a cœlesti, n. 9993, 10177, 10296. Quod thus factum sit repræsentativum, ex odore, quia odor correspondet perceptioni, et proinde significat eam, n. 4748, vide *Odor*, *Suffitus*, *Aroma*.

THYMUS. De correspondentia Glandulæ Thymi, quinam sunt et quales quibus hæc glandula correspondet, n. 5172.

TIARA, vide *Cidaris*.

TIMOR. Qui in malo et falso, quod in timore, n. 390, 391. Quod timor Dei significet cultum, et quidem cultum vel ex timore, vel ex bono fidei, vel ex bono amoris, ostensum, n. 2826. Quod omni cultui insit timor sanctus, de qua re, n. 2826, f. Quod timor etiam significet diffidere, aut fidem et amorem non habere, n. 2826. Quod timor sit alteratio sancta, n. 3718. Quod timor sanctus sit in amore, et absque illo timore amor sit sicut insulsum quid; quod se habeat cum varietate; et quod timor apud illos qui non in amore cœlesti nec spirituali, n. 3718. Quod timor sanctus sit veneratio et reverentia, n. 3719. Quod Pavor Jischaki sit divinum humanum Domini, unde, n. 4180. Quod divinum verum timeat, non divinum bonum, illustratum, n. 4180. Timor Dei quod sit tutela, et quod mali spiritus non approximare queant ad societates cœlestes, quia in terrore Dei sunt, n. 4555. De illis qui vastantur per timores, n. 4942. Timor Dei apud illos, qui in externo cultu absque interno sunt, et timor qui in cultu spirituali, et amor cum timore sancto qui in cultu cœlesti est amor cum reverentia sancta, n. 5459. Timere, quod sit sanctum, n. 5534. Quod timor varia significet, quia ex variis causis, ibi retractio, n. 5647. Consternatio quod sit commotio, n. 5861. Timere Deum quod sit custodire vera e divino, n. 6678. Quod timor sit commune vinculum, et quod in vinculis teneat probos et malos, sed quod magna timoris differentia sit, apud probos timor sanctus, apud malos timor punitionum, n. 7280. Quod malis sit respectus pro divino ex timore, n. 7788. Timere, cum de tentationibus, quod sit horrescentia, n. 8162, quod etiam sit desperatio, n. 8171. Trepidare cum dicitur de terra et populo, quod sit sanctus timor ad præsentiam divini illis qui recepturi verum et bonum, et terror illis qui non recipiunt, n. 8816. Timor sanctus qualis et quod se habeat secundum amorem, n. 8925. Quod qui in infernis in terrore sint pro veris a divino, illustratum et ostensum, n. 9328.

TINEA, vide *Insectus*.

TINTINNABULA, quid in verbo significant, quod sint omnia doctrinæ et cultus transeuntia ad illos qui ab ecclesia, n. 9921.

- TONARE.** Loquela sonans sicut multorum, n. 1763.
- TONDERE** gregem quod in Verbo significat, n. 4110, 4853, 4857. Et tondere crines et barbam, quid, n. 5247, 5570, vide *Pilus*. Tondere gregem quod sit consulere ecclesie, n. 4853, ita usum ei prestare, n. 4853, 4857.
- TONITRU.** Voces quæ tonitruum quod sint vera divina, n. 7573, vide *Vox*. Tonitrua quod sint vera divina, fulgurum splendores qui veris ex divino, n. 8914.
- TONNA INFERNALIS**, ubi dolosissimi, qui calcant quasi universum sub pedibus, n. 947. De altera *Tonna* ubi ii, qui rationalitate orbati, non maligni, n. 948.
- TOPAZIUS, RUBINUS et CARBUNCULUS**, quod sit amor celestis boni seu bonum internum intimi cæli, n. 9865.
- TORQUES**, super collum quod sit significativum conjunctionis interiorum cum exterioribus, n. 5320.
- TRANQUILLITAS**, vide *Pax*. Quod status tranquillitatis sit status externus pacis, n. 3696. Qui regenerantur quod in illo statu primum sint, et quoque ultimo, vide *Regeneratio*. Quod in tranquillitatem pacis veniatur cum in interiora vera et vitam, n. 4393.
- TRABES.** Umbra trabis, quid, n. 2367.
- TRANSIRE**, quod sit salvari, n. 8321, 8323. Transire ante quod sit ducere, et docere, n. 8577. Quid porro transire significat, n. 8321, 8323.
- TRECENTI**, quid, n. 1709. Trecenti quod sit plenum, ostensum, n. 5955.
- TREDECIM**, quid, n. 1668, 2109. Quod tredecim sint reliquæ sanctæ, n. 2109.
- Tres.** Quod tria sint idem ac septem, n. 720, 901. Quod tria seu tertium sit ultimum tempus, tum ultimus status ecclesie, et illorum quæ ecclesie, n. 1825. Tres dies, dies tertius quod significet completum, seu finem et principium, n. 2788. Quod inde significatio, quia Dominus die tertio resurrexit, n. 2788. Quod tertium porro sit aliquid, n. 6904, et nondum completum, n. 2788, f. Ponere viam trium dierum inter se quod sit prorsus separare, n. 4190. Quod dies tertius et tria sint completum et continuum, usque ad finem, et una periodus major aut minor, ostensum, n. 4495. A tribus mensibus quod sit status novus, n. 4901. A tribus diebus quod sit status novus, n. 5123. In die tertio quod sit status ultimum, cum novum, n. 5159. Ire viam trium dierum quod sit status renovationis, n. 6904. Tres dies, quod sint status plenus, et quid status plenus, n. 7715. Tertiani duces, vide *Tertiani*. Tres dies quod sit plene, n. 8347. Quod filii tertii et quarti sint falsa in longa serie, et eorum conjunctio, n. 8877. Tres et dimidium, quod sit plenum, et usque ad finem, ostensum, n. 9198. Unum et dimidium, cum divisio ex tribus, quod sint plenum, n. 9488, 9489. Quod tria sint perfectio, quia ut aliquid perfectum sit, erit successivus ordo trium, ut finis, causa et effectus, illustratum, n. 9825. Quod ex tribus unum existat, n. 9866. Quod septem sint integra periodus, cum igitur de sanctis, similiter tria, de re quacunque, n. 10127. Tria millia quod sint plenarium, n. 10402. Filii tertii et quarti quod sint falsa et inde mala, illustratum, n. 10624.
- TRES ET DIMIDIUM**, n. 9198, vide *Tres*.

- TRIA**, vide *Tres*.
- TRIBUS.** Quod duodecim tribus sint omnia boni et veri, seu fidei et amoris, ostensum, n. 3858, 3926, 4060. Quod duodecim tribus vario ordine nominantur, et quod secundum ordinem significant, ostensum, n. 3862, 3926, 3939. Quod per partus quatuor filiorum Leæ primos, Rubenem, Schimeonem, Levi et Jehudam ordine representetur progressus regenerationis celestis hominis, et per septem sequentes ad Josephum progressus regenerationis spiritualis hominis, n. 3921, f. Quod tribus, ubi nominantur in Verbo, significant quales sunt in illo statu qui describitur, n. 3939, et quod ubi de nativitate filiorum Jacobi agitur, describitur per filios in ordine regeneratio hominis, et omnia fidei et amoris in uno complexu, quia ibi de illo statu agitur, n. 3939. Quod filii Jacobi alio ordine nominati alia significatione sint, et ibi omnia quæ in divino naturali Domini secundum ordinem, n. 4603. Quod filii Jacobi seu duodecim tribus representaverint omnia vera et bona in genere; ita quoque in specie et in particulari, n. 6335. Quod per illos representata sit ecclesia, n. 6337. Quod tribus varia significaverint secundum ordinem in quo nominantur, quodque ita innumerabilia, n. 6337. Quod de tribus et Apostolis dicatur quod judicarent, sed quod sint vera quæ per illos significantur, n. 6397. Quod filii Israelis sint ecclesia, n. 6637. Quod tribus varia Regni Domini representent secundum ordinem quo nominantur, n. 6640. Quod representetur cælum cum societatibus ibi per tribus, familias, domos filiorum Israelis, n. 7836, 7891, 7996, 7997. Quod Judæ tribus esset prima, postquam Ruben, Schimeon et Levi maledicti, n. 10835.
- TRIGINTA**, quod sit aliquid pugne, n. 2276. Triginta quod sit plenum reliquiarum, ostensum, n. 5335. Triginta anni quod sint status plenus reliquiarum, n. 7984. Triginta quod sint plenum, n. 9082.
- TRINITAS.** Quod trinum sit unum, nempe divinum ipsum, divinum humanum et procedens, n. 2149, 2156.
- TRISTE.** Quod ab illis qui in provincia ventriculi triste et melancholicum, et quoque ab avaris ibi, de quibus, n. 6202.
- TRITICUM.** Tritica quod sint illa quæ amoris et charitatis, ostensum, n. 3941. Triticum quod sit bonum naturalis interioris, et Zea verum ejus, n. 7605, vide *Panis facierum*.
- TUBA.** Quod per tubam significetur Evangelizatio, n. 4060, f.
- TUGURIA**, vide *Tentorium*.
- TUNDERE.** Quid per tundere in Verbo significatur, nempe tundere et molere quod sit dispositio verorum in series, et preparare bonum, ut applicari possit usibus, ostensum, n. 10303, vide *Molere*.
- TUNICA.** Quod sit verum naturalis quod aliud investit, n. 3301. Tunica quod sit verum, ostensum, n. 4677. Quid Tunica filiorum Regis, Tunica summi sacerdotis, Tunica prophetarum, n. 4677. Quod Tunica variorum colorum sint apparentiæ veri ex bono, n. 4677, 4741, 4742. Explicantur Domini Verba de alapa super maxillam, et de tunica, quod qui illam velit ei dandum sit pallium, n. 9048. Tunica quod sit divinum verum in Regno spirituali

intimo, procedens immediate a divino coelesti, n. 9826. Tunica quod sit divinum spirituale ex divino coelesti, ita intimum regni spiritualis, ostensum, n. 9942. Explicatur quid significatur per tunicam Domini non divisam, n. 9942. Tunica filiorum Aharonis quod sit divinum verum procedens ex divino illo spirituali, n. 9947, 10013. Ephodum cum pallio quod sit Regnum spirituale, at Tunica quod sit spirituale ex coelesti, ita quod per eam simile significetur quod per velum in Tentorio, et per collum in homine, illustratum, n. 10005.

TURBA mixta, quod sint bona non genuina, et quales quibus talia bona, n. 7975.

TURBARE, quod sit consternatio, ostensum, n. 9328.

TURMA, vide *Gad*. Turma ex qua *Gad* dicitur, quod in supremo sensu sit omnipotentia et omniscientia, in interno bonum fidei, in externo opera, n. 3934, 3935, 3936.

TURRIS, quod sit cultus sui, n. 1306. Turris quod sint interiora veri, et in opposito sensu interiora falsi, ostensum, n. 4599.

TURTUR, vide *Columba*.

TYMPANUM, quod dicatur de bono spirituali, n. 4138.

Quod sit bonum veri, ostensum, n. 8337.

TYRUS. Quod Zidon sint cognitiones exteriores, Tyrus interiores, n. 1201. Quod Tyrus et Zidon significant illos qui ab ecclesia quæ in cognitionibus veri et boni, ita in sensu abstracto cognitiones ipsæ veri et boni, n. 1201.

V. U.

VACCA. Vaccæ quod sint vera, n. 5198. Quod sint etiam falsa, n. 5202.

VACUUM, quid, n. 17. Quod sit ubi nihil veri, ostensum, n. 4744. Quod vacuum sint fallaciæ sensuum, n. 5084. Ire vacui quod sit vivere in egestate spirituali, n. 6915.

VAGUS et **PROFUGUS**, quod sit non scire quid verum et bonum, n. 382.

VALLIS, quod infra sit, n. 1722. Quod immundum in cultu, n. 1292. Vallis Geraris quod sit vera inferiora, n. 3417. Quod sint inferiora, ut naturalia, sensualia et scientifica, ostensum, n. 4705. Quod Montes, Colles, Petræ ac Valles sint in altera vita, et in vallibus qui nondum eveci ad cælum, n. 10438.

VANUM, **VANITAS**. Ferre nomen Dei in vanum quod sit prophanare vera divina blasphemis, et applicare statuta divina ad cultum idolatricum, ut fecerunt Judæi, cum adorabant vitulam, n. 8882. Vanitas quod sit falsitas doctrinæ, seu religionis, et mendacium falsum vitæ, ostensum, n. 9248.

VARIEGATUM, quod sit verum spurium et mixtum falsis, n. 4005.

VARIETAS. Quod in cælo omnes differentię amoris et fidei sint, n. 684. Quod una societas non alteri prorsus similis in altera vita, n. 690. Quod mutationes status ecclesiæ comparentur temporibus anni et diei, tum metallis, n. 1837. Quod innumerabiles varietates sint boni et veri in cælo, et quod per harmoniam usque unum faciant, sicut organa, membra et viscera corporis, n. 3241. Quod ecclesia Domini ubivis sit varia quoad vera, et usque una per *charitatem*, n. 3207. Quod innumerabiles

varietates sint in cælo quoad bonum et verum, n. 3744. Quod se referant ad membra et viscera corporis, quæ in quanta varietate sunt, illustratum, n. 3745, et in genere, n. 3746. Quod bonum apud unumquemvis varium sit, sed per amorem coelestem in unum formetur a Domino, n. 3986. Quod in uno bono innumerabilia varia sint, n. 4005. Quod bonum a veris varium fiat, ut nullibi omnino de simile, n. 4149. Quod perpetuæ varietates sint in cælo, dispositæ in formam ut unum agant, n. 5598. Quod in cælo et ubivis perpetuæ varietates sint, et non unius bonum alterius bono prorsus simile, n. 7236. Varietas boni, quod sit ex veris ei conjunctis, n. 7236. Quod bona in cælis omnia varia sint, distincta in genera, species et particularia, n. 7833, 7836. Quod omne unum ex variis existat, n. 8003. Quod infinita varietas sit affectionum quæ amoris, n. 9002. Quod varietates status boni in altera vita sint sicut varietates caloris et lucis in mundo, et inde perfectio, n. 10200.

VAS. Quod Hydria seu Vas sit scientificum, n. 3068. Quod scientificum sit vas veri, et verum vas boni, n. 3068. Quod vera sint vasa quæ per tentationes emolliuntur, et per bonum disponuntur in ordinem, n. 3316, 3318, vide *Tentationes* et *Veru* et *Regeneratio*. Crateres quod sint res memoriæ, n. 9394. Vasa mensæ super qua panes facierum, quod sint cognitiones boni et veri coelestis, n. 9544. Vasa candelabri, et forcipes et trullæ, quod sint purificatoria et emunctoria, n. 9572. Vasa quod sint scientifica, n. 9724. Vasa altaris, candelabri quod sint scientifica inservientia bono, n. 9723, 9724, vide *Scientifica*.

VASTATIO. Quod teneantur in ignorantia, et quod non aperiantur vera fidei, quam cum vastati sunt, ne prophanentur sancta, n. 301, 302, 303. Quod ecclesiæ tendant ad sui vastationem, n. 407. Quod nova ecclesia, cum vetus vastata, n. 408, 411. Quod bina genera vastationis, unum illorum qui intra ecclesiam, alterum illorum qui extra, seu gentium, n. 410. Quod vastationes sint in altera vita, n. 698. De vastationibus in altera vita, n. 1106, ad 1113. Quod ad illos qui in vastationibus dimissis, de quibus, n. 699. Quod vastentur qui in falsis, et quamdam speciem conscientię habuerint, n. 1106. Quod quidam libenter velint vastari, n. 1107. Quod quidam vastentur per statum medium inter vigiliam et somnum, n. 1108. Qui in principiis falsi se confirmarunt, quod redigantur in ignorantiam plenariam, n. 1109. Qui meritum posuerunt in operibus, quod sint sectores lignorum, n. 1110. Qui vitam moralem duxerunt, et putarunt sic mereri cælum, agnoscendo solum universi creatorum, quod sint serratores graminis, n. 1111. Quod quidam absque vastatione immediate in cælum auferantur, n. 1112. Quod puellæ, quæ scorta factæ, instructorem severum habeant, n. 1113. Quid vastatio, n. 2455, f. Qualis desolatio veri apud spirituales, qui regenerantur, n. 2682. Quare rediguntur in desolationem veri usque ad desperationem, qui regenerandi, exempla, n. 2694. Status illustrationis et gaudii eorum qui e desolatione in cælum veniunt, et quomodo ibi recipiuntur, n. 2699. Status instructionis eorum qui e vastatione seu desolatione veniunt, n. 2701, 2704, vide *Regeneratio*. De illis qui vastantur per timores, n. 4048. Quod desolatio

et vastatio in Verbo pluries describitur, et variis nominibus insigniatur, n. 5360. De desolatione cum regeneratur homo, n. 5376. Quod desolatio et vastatio in Verbo pluries describantur et intelligantur per illa, quod ecclesia sit in falso et malo, tum quoque quod sit in desolatione regenerationis, de quibus ostensum, n. 5376. Quod in desolatione obveniat imago mortis spiritualis, n. 6119. Per desperationes, desolationes et tentationes, quid boni, n. 6138. Quod nostræ telluris spiritus vastentur priusquam in cœlum elevari possunt, n. 6928. Quod in terra inferiori vastatio falsi sit hodie, n. 7090. Quod infestationes proborum seu tentationes in altera vita fiant, ut mala et falsa tum scœda removeantur, et quod prius in cœlos elevari non possint, n. 7122. Quod in loco vastationis omnino tenendi, ut crassa et impura amorum sui et mundi exuantur, n. 7186. Quod malis auferatur successive scientia veri, n. 7465. Quod vastentur mali quoad vera, et boni quoad falsa, n. 7474. Infestationes quomodo se habent in altera vita, discrimen inter infestationes et tentationes, n. 7474. Quod qui ab ecclesia externa spirituali, in altera vita sint in loco vastationis, et infestantur, n. 7474. Quod qui infestantur in altera vita, sint qui in ecclesia confessi solam fidem et vixerunt vitam mali, illustratum, n. 7317, 7502, 7545, vide et *Fides*. Quod successive et per gradus deiciantur in infernum, et successive per gradus eleventur in cœlum, quia præcedit vastatio veri et boni apud malos, et falsi et mali apud bonos, n. 7541, 7542. Cum malis adimuntur vera et bona quod decidunt sicut pondera, et sicut aves abscissis alis, n. 7545. Quod pejus sit cum illis qui ab ecclesia et vixerunt vitam mali, quam cum illis qui extra ecclesiam, causa de qua, n. 7554. Quod vastentur mali quoad bona et vera in exteriori naturali quæ spectant deorsum, et non quoad vera et bona interioris naturalis, quæ vergunt introrsum, n. 7601, 7604, 7607. Quod mali devastent se ipsos, per quod vertunt bonum quod influit a Domino in malum, et fit successive magis, prout Dominus ordinat cœlum, ut proprius influat, n. 7679, 7710. Quod falsum apud infestantes ante adventum Domini fuerit durum, propter Nephilim et Enakim, etc. n. 7686. Quod qui infestantur, postea aversentur, et fugiant illos quos infestantur, causa, n. 7708. Quod illis qui vastantur auferantur vera et bona quæ sciverunt, et transferantur in bonos, n. 7770. Quod mali per gradus vastentur, antequam damnantur et mittuntur in infernum, causa, ut confirmantur mali quod in malo, et illustrentur boni de statu illorum, qui in malo, n. 7795. Quod mali semet ipsos vastent, illustratum, n. 7926. Quod mali a præsentia Domini impleantur malis, et boni bonis, n. 7989. Quod infestationes sint cum Dominus influit ab interiori cum bono et vero, ac inferna ab exteriori cum malo et falso, unde pugna et captivitas spiritualis, n. 7990. Qui veniunt in alteram vitam, quod vastentur quoad terrestria et mundana antequam eleventur in cœlum, n. 9763.

UBERA, quod sint affectiones boni et veri, illustratum et ostensum, n. 6432.

VECTES, quod sint potentia quæ veri ex bono, illustratum et ostensum, n. 9496.

VEGETABILE, quod influxus cœli sit in subjecta regni vegetabilis, n. 3648.

VEHICULA, vide *Carrus*.

VELAMEN, vide *Felum*.

VELUM. Veli superinjectio qualis et pro quibus, n. 963. Panni involutio, n. 964. Quod etiam antediluviani pannis involvant, sed quomodo, n. 1270. Quod rationalia et scientifica sint instar corporis seu amictus spiritualibus, n. 2576. Quid vela tentorii et templi significaverunt; tria erant; quid unumquodvis, n. 2576. Peplum quo sponsæ obtegebant faciem cum prius viderunt sponsum, quod sint apparentiæ veri, n. 3207, et 4859. Obtegere se peplo, quod sit verum obscurare, n. 4859. Quod Judæi in synagogis obtebant se peplis, et quoque quod Moses faciem obvelarit propter radiationem cutis ejus, quod sic repræsentaverit verum illis obtectum, n. 4859. Removere peplum, quod sit obscurum dissipare, n. 4883. Tegumentum quod sit naturale, n. 6377. Velamen quod sit intellectuale, n. 6378. Tegumentum quod sit externum, cum ambitus, n. 9630, 9652. Velum inter sanctum et sanctum sanctorum, quod sit medium uniens cœlum intimum et medium, n. 9670. Quænam societates angelicæ correspondent velo, et quod illæ sint quæ vocantur Josephus et Benjamin, n. 9671. Quod disruptio veli in templo, cum Dominus passus, significaverit glorificationem humani ipsius, similiter prorsus Levit. XVI. cum Aharon intraret intra velum, quod explicatur, n. 9670. Tegumentum ostii tentorii quod sit medium uniens cœli medii et ultimi, n. 9686.

VENARI, quod sit persuadere, n. 1178. Quod venatio sit bonum vitæ ex veris sensualibus et scientificis, quia per venationem sunt talia quæ venatione capiuntur, ut Arietes, Hæcli, Capræ, etc. n. 3309. Quod venari sit ex affectione veri docere, et in opposito sensu ex affectione falsi persuadere, ostensum, n. 3309. Venatio quod etiam sit verum quod ex bono, n. 3501. Ire agrum ad venandum, quod sit affectionis conatus ad comparandum verum, n. 3508.

VENDERE, vide *Emerere*. Quod vendere sit ita abalienare quod non amplius ejus sint, n. 4093. Vendere quod sit abalienare, et vicissim agnoscere ab iis qui emunt, n. 4752, 4758. Vendere quod sit appropriare, n. 5371, 5374. Vendere quod sit communicare cognitiones veri et boni, n. 5886. Vendere quod sit abalienare, ostensum, n. 5886. Vendere quod sit abdicare et submittere, n. 6143.

VENENUM. De inferno eorum qui veneno interficiunt, n. 816, 817. Quod venenum sit dolus seu hypocrisis in seusu spirituali, et quod serpentes venenati sint dolosi seu hypocritæ, ostensum, n. 9013.

VENIRE, vide *Intrare*. Venire seu intrare ad aliquem, cum de matrimoniali prædicatur, quod sit conjungi, n. 3914, 3918. Venire ad aliquem quod sit communicatio, n. 5449. Venire quod sit successivum, n. 5505. Venire quod sit præsentia, n. 5934, 6063, 6089. Quod sit accessio, 5941, 5947. Venire quod sit applicari, n. 6117. Quod sit conjunctio, n. 6782, 6783. Venire seu intrare ad aliquem quod sit præsentia et apparentia, n. 7498, 7631. Venire post illos, cum de illis qui in falsis ex malo, quod sit conatus inferendi violentiam per influxum falsi ex malo, n. 8187.

VENTER. Quid serpens super ventre ambulans,

n. 247, 248. Fructus ventris, quid, n. 3811, vide *Parere*.

VENTRICULUS. Quales qui ventriculos cerebri referunt, n. 4049. Correspondentia cum ventriculo in corpore, et ejus operationibus, n. 5174, 5175, 5176. Qui solliciti erunt de futuris quod appareant in ventriculo, n. 5177. Quod illi anxietates inducant, sicut e ventriculo, n. 5178, 5179. De influxu qui fit cum societas aliqua loquitur inter se, et hoc cum influit in communi, quod melancholia et anxium ab illis, cum in ventriculo, n. 6202. Quod avari in superiori parte ventriculi, qui infuderunt anxium, n. 6202.

VENTUS, orientalis, quid, n. 842. De vento orientali et quomodo dissipantur societates male consociatæ, n. 2128. Eurus seu ventus orientalis, quod sint illa quæ cupiditatum et inde phantasiarum, ostensum, n. 5215, vide *Oriens*. Ventus Narium Jehovah, quod sit vita a divino, et cælum, ostensum, n. 8286. Quod ventus Jehovah sit vita a divino, ostensum, n. 8286. Quod quatuor venti et quatuor anguli sint omnia veri et boni, ostensum, n. 9042, vide etiam *Plaga*.

VENUS. Quod spiritus mercurii applicari se ad spiritus veneris ab altera parte, et quod concordarent, quodque tunc sentita insignis mutatio in cerebro, n. 7170. De incolis et spiritibus planetæ veneris, n. 7246, ad 7254. Quod sint duo genera incolarum et spirituum, mali et boni. Quod mali appareant ab hac parte planetæ, boni ab altera, n. 7246. Quod planeta appareat ad sinistram, paulo retro, n. 7247. Quod delectentur rapinis, de quibus, n. 7248. Quod sint gigantes, et quod sint stupidi, n. 7249. Quod qui eorum salvantur tententur usque ad multum desperationis, de qua, n. 7250. Quodque inferna illorum sint prope tellurem, n. 7250. Quod qui salvantur, recipiant fidem in Dominum, quod sit Solus Deus, Salvator et Mediator, n. 7251. Quod boni sint et appareant ab altera parte illius telluris, quod agnoscant Dominum, et quod videant ipsum ambulantem inter illos, n. 7252. Quod in maximo homine referant memoriam rerum materialium correspondentem memoriam rerum immaterialium, quam mercurii spiritus referunt, n. 7253.

VERBUM. Quod in Verbo sensus internus sit, de quo, n. 1, 5, 64, 65, 66, 167, 605, 920, 937, 1143, 1404, 1405, 1408, 1409, 1502, f. 1540, 1659, 1756, 1765, ad 1777, 1869, ad 1879, 1783, 1807. Quod in sensu interno sit vita et anima, n. 1405. Quod Verbum etiam veteris testamenti, contineat in sensu interno arcana quæ spectant Dominum, unde ejus vita, n. 1, 2, 3, 4. Quod verbum arcana innumerabilia contineat, n. 937, 1502. Quod historica Verbi similiter, n. 755, f. Quod innumerabilia represententur angelis dum legitur Verbum, n. 167, 1767, 1768. Quod Verbum ubi vis cœlestia et spiritualia contineat, n. 639, 680. Quam multa uni voci Verbi insint, ostensum per ideas apertas, n. 1869, 1070. Quod singula usque ad jotham in Verbo divinitus inspirata sint, n. 1870. Quod Verbum in sensu literæ ad sensum internum se habeat sicut rudis apparens projectio circa cylindrum opticum ad pulchram imaginem in cylindro, n. 1871. Quod Verbum coram Domino sistatur sicut imago hominis, per quam representatur cælum, n. 1871. Qui

interiora Verbi amant representantur per Virginem decore vestitam, qui rejiciantur per vetulam deformem, n. 1774, f. Sensus internus quam elegans, tametsi, mera nomina, n. 1224, 1767, 1768. Quod Verbum vivificetur apud hominem secundum ejus charitatis et fidei vitam, n. 1776, f. Quod Verbum lectum ab infantibus, pueris et puellis melius percipiatur, n. 1776. Quod Verbum vivificatum et perceptum secundum cujusvis vitam, n. 1771. De iis in altera vita, qui interiora Verbi viderunt et perceperunt, n. 65, 1769, 1770, 1772. Qui amarunt Verbum, quod habeant calorem secundum delectationem inde, n. 1773. Quid sensus internus Verbi, ostensum ex bonis operibus, seu fructibus fidei, quod sint charitas, hæc amor in Dominum, hic Ipse Dominus, n. 1873. Quid sensus internus Verbi "Ne inducas nos in tentationem," n. 1875. Quod angeli ne quidem unam vocem capiant, minus nomina in Verbo, sed sensum internum, n. 64, 65, 1434. Quod nomina non penetrent in cælum, et quod spiritus sua loquela ne quidem unam vocem pronuntiare possint, n. 1876. Quod omnia in Verbo sint representativa et significativa, n. 1408, 1409, 1619. Similiter et historica Verbi, n. 1540, 1659, 1709, 1783. Quod representativa ecclesiæ Judaicæ et Verbi orta sint a significativis ecclesiæ antiquissimæ, n. 920, 1756. Quod stylus antiquissimus fuerit historice res sub typis describere, n. 66, 605, 1756. Quod quatuor differentes styli sint in Verbo, n. 66, 1139. Quid ab externis videre interna, ut a sensu literali illa quæ sunt sensus interni, n. 1807. Quod in Verbo prophetico distincte exprimatür cœlestis, et distincte spirituale, inde quasi repetitiones, n. 683, 707, 793, 801. Quod repetitio significet etiam quod sit aliud, n. 734. Quod in Verbo secundum apparentias loquutum, n. 589, 926, 1836, 1874. Quod fallacia et apparentiæ in Verbo adaptentur a Domino ut sint sicut vera, n. 1832. Quod non noceat, tametsi homo sit in fallacia a sensu literali Verbi, n. 735. Quod nihil noceat si quis simpliciter credit Verbo, sed noceat si quis principia falsa confirmat ex Verbo, n. 589. De iis qui interiora Verbi rejiciunt, qui meritum in operibus ponunt, n. 1774, 1877. Conspiratio ab iis qui interiora Verbi rejiciunt, quod rationalitate orbati et dissipati, n. 1879. De iis qui Verbum contempserunt, irriserunt, blasphemaverunt, et prophanarunt, n. 1878. Quid periculi a prophanatione Verbi, n. 571, 582. Quod necessum fuerit ut aliqua revelatio facta sit, conjungens cælum et terram, et quia homo ad cœlestia natus, n. 1775. Quod loquutus cum famigeratis in Verbo, n. 1114. Quod Verba una significant quod doctrina una in particulari, et quod Verbum sit omnis doctrina de charitate et fide, n. 1283. Quod Verba etiam significant res, n. 1785. Quod Verbum aliud sit in sensu interno, quia a Domino per cælum demissum, et quia est unicus cœli et terræ, n. 2310, 2495. Quod sensus internus sit pro spiritibus et angelis, quia eorum idea et spirituales sunt, illustratum exemplis, n. 2333. Quod plura quæ in sensu interno Verbi cadunt solum in captum angelicum, quia tunc in illa quæ sunt lucis cœli, non in illa quæ sunt lucis mundi, n. 2618, 2619, 2629, f. Quod sensus literæ non ad angelos, perveniat, sed pro illis sensus internus, n. 1929, 2015. Quod Verbum aliud sit in cœlis quam apud

homines, et quod illis sensus internus Verbi, n. 1887. Quod sensus internus sit pro angelis, et quod tibi illis pretiosa sint, quæ homini levia, n. 2540, 2541, 2545, 2551, 2574. Quod angeli cœlestes ex affectionibus in Verbo forment sibi idearum luces, et angeli spirituales ex rerum significationibus, n. 2157, 2275. Quod sensus internus sit, et qualis, ostensum, n. 1984, 2135, 2395, 2405. Quam copiosus sensus internus Verbi sit, n. 1965. Quod sensus internus Verbi quandoque sit universalior, inde remotior, n. 2004. Quam purum sit Verbum in sensu interno, tametsi non ita apparet in sensu externo, n. 2362, 2395. Quod Verbum historicum etiam sensum internum habeat, ac propheticum, n. 2310, 2333, f. Quod sensus literalis imprimis historicus, sit modo objectum inserviens ideis angelicis; exemplum, n. 2143. Quod prophetica plurimis in locis nullius usus forent, nisi eis inesset sensus internus, exempla, n. 2608. Quod arcana sensus interni minus pateant in historicis quam in prophetiis, n. 2176. Quod arcana in Verbo alte lateant, nec appareant in litera, n. 2161. Quod noscatur solum ex prædicatione vocum in Verbo, de qua re agitur, n. 2712, f. Quod Verbum in litera sit nubes, in sensu interno gloria, Præfa. ad Cap. XVIII. Gen. Quod per nomina in Verbo significentur res, n. 1888. Quod antiqui sapientes delectati sint Verbo, quod ibi repræsentativa essent, n. 2592, 2593. Quomodo hodie explicant, quod Verbum sit inspiratum ad quodlibet jotha, et quomodo de historicis, n. 1886. Quod in Verbo sint inexplicabilia, n. 1955, f. Quod Verbi historica sint repræsentativa, et omnia verba significativa, n. 2607. Quod præcepta vitæ in Verbo sint usui in utroque sensu, interno et externo, n. 2609. Quod præcepta decalogi aliter percepta sint ab angelis quam ab hominibus, quare cum miraculo promulgata, n. 2609. Unde repræsentativa quæ in Verbo et in ritibus, n. 2179. Quod in Verbo quandoque sint binæ expressiones, una involvens commune, altera aliquid determinatum in communi, n. 2212. Quod in singulis Verbi sit conjugium boni et veri, n. 2712. Quod quandoque species reciprocationis boni et veri in Verbo, n. 2240, f. Quod in sensu literæ sint quandoque duo aut tres, cum unus in sensu interno, ubi igitur de Domino, n. 2663. Quod Verbum sit secundum apparentias, et cur, n. 2242, 2520. Quod Verbum apparentiis ab humano sit investitum, inde etiam, doctrina, n. 2719, 2720. Quod Doctrinæ Verbi non intelligantur, nisi rationaliter exponantur, n. 2553, vide *Doctrina*. Quam Dominus docuit secundum captum populi, sed cogitavit ex cœlesti spiritali, inde sensus internus, n. 2533. Cur Judæis non detecta interiora Verbi, n. 2520. Cur sensus internus describit omnem vitam Domini, nempe ut omnia præsentia essent angelis, n. 2523. Cur tantum in sensu interno agitur de unitione essentiæ divinæ Domini cum ipsius humana, de perceptione et cogitatione, n. 2249. Quod Dominus sit Verbum, seu doctrina, n. 2533, f. Quod Lex et Propheta, seu Mosche et Prophetæ, sint libri historici et Prophetici, n. 2606. Quod etiam antiquæ ecclesiæ fuerint libri historici et prophetici, etiam inspirati, qui illis Verbum, citati a Mosche, n. 2686. Qui internum sensum Verbi non sciunt, quod male explicent Domini Verba ad Petrum, de clavibus

Regni Cœlorum, Præf. ad Cap. XXII. *Geneseos* Quod equus albus in apocalypsi sit sensus internus Verbi, et sedens in ipso Dominus qui verbum, n. 2760. Quod plura in Verbo oriunda sint ex repræsentativis in altera vita, et ex correspondentiis, n. 2763. Quid quod Verbum esset apud deum, ut in Johanne 1. et n. 2803. Quid quod Dominus tertio die resurrexerit, nempe quod involvat quod sensus internus verbi, qui perierat, tertio die, quæ quoque est consummatio sæculi, resuscitabitur, n. 2813. Quod Dominus sit ipsa doctrina, quia est Verbum, et quod Verbum de ipso et de ipsius Regno agat, n. 2859. Quod per Verbum apud Johan. Cap. I. v. 1. ad 14. quod apud deum, et Deus erat Verbum, significetur Dominus quoad divinum humanum, ita quoad verum, proinde omnis revelatio, et ipsum Verbum, n. 2894. Quod omni tempore fuerit Verbum, n. 2895. Quod Verbum in antiquissima ecclesia ex revelatione esset, et inscriptum cordibus, n. 2896. De repræsentativis et significativis apud homines antiquissimæ ecclesiæ, n. 2896. Quod Chanoch sint illi qui collegerunt repræsentativa et significativa ab illis, n. 2896. Quod Verbum in ecclesia antiqua fuerit inde, n. 2897. Quod ecclesia antiqua Verbum habuerit scriptum, quod nunc deperditum, et quod illud constiterit ex historicis quæ dicta Bella Jehovæ, et prophetiis, quæ dicta Enunciata, citata a Mosche, n. 2897. Quod illud Verbum fuerit divinum, simile Verbo apud Prophetas, ostensum, n. 2897. Quod prophetica divina fuerint etiam apud alios, quæ egerunt in sensu divino de Domino, ex prophetia Bileami, n. 2898. Quod Verbum per Mosem et Prophetas, per repræsentativa et significativa conscriptum sit, et quod alio stylo non scribi possit, ut sensum internum habeat, quo communicatio esset cœli cum terra, n. 2899. Quod Dominus loquutus per repræsentativa et significativa, quia ex ipso divino, n. 2900. Quod plura sint in sensu literæ, quæ unum in sensu interno, ut Jehovah et Dominus, n. 3035. Quod in sensu interno contineantur quæ captum excedunt, n. 3085, 3086. Quod sensus internus in luce cœli appareat, non ita in luce mundi, n. 3086, f. Quod sensus internus valde differat a sensu literæ, quodque inde quod nomina significant res in Verbo, et quod ab antiquis habuerint scriptores alii similiter per nomina significare res, n. 4442. Quod Verbum spiritaliter percipiant in cœlo, n. 4480. Si homo antiquissimæ ecclesiæ legisset Verbum, in claro vidisset sensum internum et cœlestem, secus ac homo antiquæ ecclesiæ, n. 4493. Quod in Verbi sensu interno res prædicabiliter ad suum subjectum sequantur, n. 4502. Quod quæ Dominus loquutus est in parabolis talia sint, ut impleant universum cœlum, n. 4637. Quod qui in heresi interpretentur Verbum ex sensu literæ ad sui favorem, illustratum ab illis qui in fide separata, n. 4783. Quod Dominus per repræsentativa et significativa loquutus sit, et quod sic loquutus simul coram mundo et coram cœlo, n. 4807. Cur pleraque in Verbo oppositum sensum habeant, n. 4816. Quod Verbi sensus internus in sensu literali sit sicut anima in corpore, n. 4857. Quod mysticum Verbi non aliud sit, quam spirituale et cœleste, ita id quod agit de Domino, de Regno ipsius et de ecclesia, n. 4923. Quod in more historicis Verbi non sit divinum, sed intus in

illis, n. 4089. Quod amor erga Dominum et reverentia ab interiori testificetur per charitatem erga proximum, n. 5066, 5067. Quod Verba significant res in lingua originali est quia Verbum est verum, et quicquid existit, per verum existit et fit res, n. 5075. Quod idea personæ vertatur in ideam rei in sensu interno, n. 5287. Quod in sensu interno Verbi non spectetur tempus, nec spatium, nec persona, n. 5253. Quod Verbum in lingua originali sit res et reale, n. 5273. Quod sit divinum verum ex quo omne reale, et quid quod per Verbum omnia facta sint, n. 5272. Vera ecclesiæ comparantur per doctrinalia et per Verbum, cum per doctrinalia, credit quæ alii concluderunt, cum per Verbum, credere potest quod vera sint ex divino, n. 5462. Qui in affectione veri sunt, non manent in doctrinalibus, sed num vera sint scrutantur ex Verbo, illustratum, n. 5432. Quod homo qui in bono cogitet spiritualiter, ita secundum sensum internum, tametsi hoc nescit, illustratum, n. 5164. Quod sensus naturalis apud homines transmutetur illico in sensum spiritualem apud angelos, et hoc subito quia est correspondentia, n. 5648. Quod qui in nulla affectione veri propter verum, nauseant ad interiora Verbi, experientia, n. 5702. Qui Verbum contemnunt, quod referant vitiosa sanguinis, n. 5719. Quod nubes sit sensus literalis seu externus Verbi, et gloria sensus spiritualis seu internus; paulo ostensum, n. 5922. Quod Moses sit Lex et quod sit Verbum historicum, n. 5922. Quod servandum sit Verbum, ut sciatur num doctrinalia vera sint, n. 6047, vide *Fides*. Quod Jacob loquutus ob sensum internum ex spiritu prophético, ostensum, n. 6306. Quod sensus internus Verbi quod pateat prophetis Israelis de filiis suis, quod nihil contigerit quod dictum, n. 6333, 6361, 6415, 6438, 6444. Quod conjugium cœlestis sit in singulis Verbi; videatur *Conjugium*. Quod sensus internus in externo sit gloria in nube, n. 6343, f. Quod in terra Canaan fuerit ecclesia ab antiquissimis temporibus, et quod ibi continuata ecclesia fuerit, quia omnia ibi representativa erant, et sic quod Verbum scriberetur in cuius singulis representativa et significativa essent, n. 6516. Quod sensus internus non appareat in historicis, causa, n. 6597. Quod sensus internus doceatur a cœlo, n. 6597, f. Quod innumera insint orationi Domini singulis contenta, experientia, n. 6619. Quod innumera in singulis Verbi, experientia, n. 6617, 6620. Quod in sensu intimo sint abstracta sicut quod populus sint vera, et sic porro; causa quia abstracta non limitant ideas, n. 6653. Quod sanctum ab interno influat apud illos qui sanctum habent Verbum, illis nescientibus, n. 6789. Quod Verbi sensus literalis sit secundum apparentias, n. 6839. Quod angeli spiritualiter intelligant historica Verbi, illustratum, n. 6884. Spiritualia Verbi quod non aliter sisti queant quam per naturalia, n. 6943. Quod in sensu interno Verbi describantur omnes status glorificationis Domini, illustratum, n. 7014. Qualis sensus Verbi in cœlo seu in interno sensu, ostensum a præceptis decalogi, n. 7089. Quod quæ sensus interni Verbi sunt, appareant homini ut sparsa, et parvi momenti, sed quod sint essentialia, et in pulcherrima coherentia, et quod ita ab angelis videntur in luce cœli, n. 7153. Verbum quod sit

accommodatum angelis et accommodatum hominibus, n. 7381. Quod Dominus dicat quod impleta sit scriptura in ipso, sed quod involvat illa quæ in sensu interno, per loca citata, n. 7933. Quod non unicuique jotha possit abesse a Verbo absque interruptione seriei rei in sensu interno, n. 7933. Quod statuta et leges de Paschate non cognoscantur absque sensu interno, sed cur talia omnia, comprehenditur ex illo sensu, n. 8920. Quod voces in Verbo sint quæ prædicantur de vero, et quæ de bono, tum de utroque simul, n. 8314. Quod binæ expressiones unius rei in Verbo ob conjugium cœlestis, ostensum, n. 8339, f. Quod aliquibus locis nullus sensus, nisi sit internus, ostensum, n. 8398, f. Quod Verbum scriptum sit per meras correspondentias, ac ideo vim habeat, n. 8615. Quod absque sensu interno non sciatur cur sancta cœna instituta sit, et quid ibi caro, corpus, panis, vinum, n. 8682, f. Quod sit illustratio et perceptio iis qui in bono, et inde in affectione veri, qui legunt Verbum, n. 8694. Quid illustratio et inde perceptio, n. 8694, f. Quod Verbum scriptum sit quoad sensum literæ in forma maxime naturali, si aliter, quod non caperetur, n. 8783, et quod maxime errent eruditi qui credunt quod recepturi Verbum si aliter scriptum, et si cœlestia nude exposita fuissent, n. 8783. Quod omnia in Verbo accommodata sint illis qui in cœlis, et illis qui in terris, et præcepta Decalogi, n. 8862. Historica creationis in primis capitulis Genesios quod sint historica facta, illustratum a variis ibi, n. 8891. Quod in præceptis Decalogi sensus internus sit, confirmatum, n. 8900. Fumus quod sit sensus literalis Verbi, n. 8916. Quod Verbum divinum prorsus in alia forma sit in cœlis quam in terris, et quoque in varia in cœlis, n. 8920. Quod Verbum sit caligo illis qui ab ecclesia spirituali, magis Judæis, n. 8928. Quod Dominus viva voce loquutus est e monte Sinai, fuerit quia erat principium revelationis Verbi, n. 8931. Quod illa quæ ex propria intelligentia non vitam habeant in se, sed quæ ex Verbo, n. 8941, illustratum etiam, n. 8944. Quod sensus literalis Verbi sit quasi corpus, et internus anima, et quod ille vivat per hunc, n. 8943. Quod per lumen naturæ, ita per Theologiam naturalem, nihil sciatur de Deo et de cœlo, sed omnia ex Revelatione, illustratum, n. 8944. Quod plura appareant in sensu literæ non divina, cum tamen sunt ex sensu interno, sicut leges civiles et alia, n. 8971. Quod Verbum in sensu interno in pulchra serie sit, tametsi in sensu literalis de rebus variis agitur, illustratum, n. 9022. Quod Verbum in sensu literalis sit prorsus dissimile et quasi contradicens, n. 9025. Differentia inter illos qui ex Verbi sensu literalis docent et discunt, et illos qui ex doctrina ecclesiæ ex Verbo, quod hi interna capiunt, illi autem solum externa, n. 9025. Quæ fidei sunt ex Verbi sensu literalis non extinguenda, nisi post plenam instructionem, illustratum, n. 9039. Quod Dominus loquutus ex divino, ita in quibus singulis sensum internum habeant, n. 9049, 9063, f. Quod quæ Dominus loquutus in se sensum internum habeant, quia loquutus ex Divino, n. 9086. Quod omnia Verbi in se sensum internum habeant, et quod id sit inspiratio, illustratum, n. 9084, f. Quod Verbum inspiratum sit ad omnem apicem, n. 9198, f. Quod leges præscriptæ Judæis in veteri testamento

nen obstringant christianos, et quod usque sancta sint, ex sensu interno, n. 9211. Quod per Verbum sit nexus cœli cum mundo, et quod absque Verbo periret genus humanum, n. 9212, f. 9216, f. Quod qui corde negant Verbum, illi blasphemant illud, illustratum, n. 9222. Quod leges latæ sint de rebus quæ raro eveniunt, et quod usque dignissima, ob sensum internum, n. 9259. Quod nemo hodie sciat ubi divinum in Verbo, cum tamen est in sensu ejus spirituali et cœlesti, illustratum, n. 9280. Quod Verbum in litera non annihilatur sed confirmetur per sensum internum, et quod quoad omnem apicem et jotham sanctum et divinum sit, illustratum et ostensum, n. 9349. Quod leges et judicia et statuta sint quæ utroque sensu valent, et omnino facienda, quod quædam sint usui, si libet, et quod quædam abrogata, quæ ut sciantur videantur citationes, n. 9349. Quod tamen æque sancta sint, seu æque Verbum divinum sint, n. 9349, f. Quod Dominus voluerit nasci in hac nostra tellure, et non in alia, quod fuerit propter Verbum, n. 9350, ad 9362. Quod causa principalis fuerit propter Verbum, n. 9352. Quod Verbum in nostra tellure potuerit conscribi, n. 9353. Quod Verbum dein per universam tellurem vulgari potuerit, n. 9354. Quod semel scriptum potuerit conservari in omnem posteritatem, n. 9355. Quod sic manifestari potuerit quod Deus factus sit homo in omnibus in altera vita, n. 9356. Quod Verbum sit unio cœli et mundi, et in sensu ejus supremo agat de Domino, n. 9357. Quod in aliis telluribus manifestetur verum divinum cre-tentus per spiritus et angelos, n. 9358. Quod Dominus in hac tellure nasci voluerit, ut fieret Verbum etiam in sensu externo, ostensum, n. 9360. Quod non sit conjunctio Domini cum externo sine interno, illustratum, n. 9380. De illustratione ex Verbo, vide *Illustratio et Doctrina*. Judicia et Verba quod sint vera status spiritualis et vera status naturalis, n. 9383. Quod inde Verbum dicatur Fœdus, ita Tabulæ, et Arca ubi Lex, et Verbum novi Fœderis, ostensum, n. 9396. Quantum differunt sensus Verbi externus et internus, n. 9396. Quod sensus literæ Verbi insit sensus spiritualis, huic cœlestis, et sic ip-sum divinum, illustratum, n. 9407. Quid sanctum Verbi internum et sanctum Verbi externum, quod Mosche et Jahoschua representabant, n. 9419. Quod Verbum in litera sit suffileimentum et fundamentum in quo desinant, et super quo subsistunt interiora, n. 9430, ostensum etiam, n. 9432. Quod quæ in primis capitibus Geneseos sunt historica facta, illustratum a libris illius temporis, n. 9942. Verbum antiquæ ecclesiæ ex Mosche, n. 9942. Verbum quod sit sermo, quod sit mentis cogitatio, ita omnis res quæ realiter existit, et proinde quod est aliquid, n. 9987, et quod sit divinum verum, n. 9987. Quod Verbum sit quasi cœlum in ultimis, illustratum ex representativis in altera vita, n. 10126. Quomodo sensus internus ex sensu externo intelligitur in cœlo, quod momento, absque cognitione quid in naturali, n. 10215. Quod sensus Verbi externus sit sanctus ex interno, non absque illo, illustratum, n. 10276. Quod Dominus loquatur hodie per Verbum cum hominibus, n. 10290. Doctrina de Verbo, n. 10318, ad 10325. Quod homo nihil sciat de Deo, de vita æterna, de amore et fide, nisi per revelationem, n.

10318. Quod mala amoris sui et mundi inducant ignorantiam, et quod ignorent tametsi habent Revelationem, n. 10319. Quod ideo Deus consuluerit generi humano, per quod dederit Verbum, n. 10320. Quod Verbum sit divinum in omnibus et singulis, n. 10321. Quod quia divinum, sit pro angelis et hominibus, et ideo ejus sensus spiritualis seu internus, et naturalis seu externus, n. 10322. Quod modo illustrati capiant Verbum, n. 10323. Quod per doctrinam ab illustrato factam capiendum sit, n. 10324. De libris Verbi, quod sint qui sensum internum habent quinam, numerantur, n. 10325. Quod conjunctio Domini cum homine fiat per Verbum, citationes, n. 10375. De variis revelationum generibus in quatuor ecclesiis successivis, et in quarta seu christiana per Verbum de quibus, n. 10355, vide *Ecclesia et Doctrina*. Colere externa Verbi et ecclesiæ separata ab internis, quod sit idolatricum, illustratum, n. 10399. Causa hæresium, quod homo in externis sit absque internis, ac de se et de mundo cogitet cum legit Verbum, illustratum, n. 10400. Quod doctrina ex Verbo erit lucerna, et quod sensus internus doceat illam ipsam doctrinam, n. 10400. Quod internus homo actualiter in sensu interno Verbi sit, sed quod non illustrari possit, quam secundum cognitiones in quibus est quando apertum internum ejus, n. 10400, et 10402, f. Quale Verbum in externo sensu, si non intelligatur etiam quoad sensum internum, n. 10402. Quod sensus literæ, absque doctrina a Verbo, ducat in errores, illustratum, n. 10431. Quod sensus literæ Verbi sit planum in quod desinant interiora, et super quo quiescunt, n. 10436. Quod per Verbum sit conjunctio Domini cum homine, ac cœli cum mundo, et quod nisi Verbum fuerit, periret genus humanum, illustratum, n. 10452. Quod Verbi sensus externus immutatus, et alius factus fuerit, propter gentem Israeliticam, de qua ubi agitur, et quod ideo lex dicatur passim Mosche, illustratum et ostensum quod ita, n. 10453, 10461, et quod sensus internus usque idem permanserit, n. 10453, 10461. Quod internum Verbi sit quoque internum ecclesiæ et internum cultus, n. 10460. Quod omnis instructio de veris et bonis ecclesiæ et cultus fiat per externum Verbi, sed ab illustratis, n. 10548. Quod illi recipiant influxum et illustrationem dum legunt Verbum, qui amant verum propter vitam ita propter verum, non qui propter se et mundum, n. 10548, 10549, 10550. Quod in Verbo vera et bona sint conjuncta ineffabiliter, n. 10554. Quod sensus literæ Verbi propter gentem Israeliticam sit mutatus, illustratum per exempla, n. 10603. Quod usque interna Verbi sint divina, n. 10604. Sensus Verbi externus et internus qualis, ita qualis in cœlo, describitur per ideas cogitationis interiores et exteriores, illustratum, n. 10604, 10614. Quod in sensu externo Verbi sit internus, et quoque intimus in eo, n. 10614, 10627. Quod antiquissimis fuerit immediata revelatio per representativa et postea per Verbum, n. 10632. Quod in omnibus et singulis Verbi sit conjunctio Domini cum homine per correspondencias, et quod id inde sit, mirabile præ omni scripto, n. 10632, 10633, 10634. Quod Verbum divinum sit in talibus quæ abrogata sunt illustratum, n. 10637. Quod in Verbo videant vera qui a Domino.

V E

ducuntur, non autem qui a semet, n. 10633. Quod non illustrari possit e Verbo, qui sibi appropriat doctrinale in quo malum, n. 10640. Qui illustrantur e Verbo, illis dat Dominus intelligere verum, et non credere contradictoria, exemplum a passione crucis Domini, n. 10659. Quod omne bonum homini a Domino per verum, ita per Verbum, illustratum, n. 10661. Quod Verbum per meras correspondencias conscriptum sit, ac ideo per id conjunctio cœli cum homine, n. 10687. Decem verba quod sint omnia vera divina, n. 10638. Quod lux veri in externo Verbi sit illis qui in interno sunt, n. 10691, 10694. Quod illi qui in externo absque interno sunt, non sustineant interna, illustratum, n. 10694.

VERITAS, VERUM, vide etiam *Bonum*. Quod divinum verum sit ordo, et divinum bonum essentialis ordinis, n. 1728. Quod verum sit vas cœlestibus, n. 1496. Quod Dominus adaptet illa quæ apud hominem, ut inserviant cœlestibus pro vasis, et appareant ut vera, n. 1832. Quod non detur parallelismus et correspondencia inter Dominum et hominem quoad vera, seu spiritualia, sed quoad bona, seu cœlestia, n. 1832. De jucunditate et felicitate veri, tum boni, n. 1470. Quod scientifica non sint vera, sed vasa veri, n. 1469. Quod vera fidei comparantur vestibus, n. 1073. Quod homo ex se nihil bonum facere et nihil verum cogitare possit, n. 874, 875, 876. Processus regenerationis hominis per vera intellectualia, n. 1555. Quod verum sit principium pugnae tentationis, n. 1685. Quod vera sint vasa recipientia boni, n. 1900, 2063, 2261, 2269. Quod sit conjugium inter bonum et verum, n. 2173, 2507. vide *Conjugium*. De conjugio boni et veri ex quo amor conjugialis, vide *Conjugium*. Quomodo vera dicuntur vitam adepta, n. 1928. Verum quod tendat ad bonum et procedat a bono, n. 2063. Cum regeneratur quod Dominus insinuet bonum veris, ita quod vera sint vasa recipientia boni, n. 2063. Quomodo verum implantatur bono charitatis, cum regeneratur homo, n. 2189. Quod homo regeneretur per vera fidei, n. 2189. Quod homo non regeneretur per verum, sed per bonum veri, n. 2097. Quod apud spirituales implantentur bonum et verum, et quod regeneratus agat ex affectione boni, n. 1904. Quod homo per regenerationem novum rationale accipiat a Domino, ab exemplis, n. 2057. Quomodo apud regeneratos flectuntur idæ ad bona et vera a Domino, n. 2475, vide etiam *Regeneratio, Rationale, Fides*. Quod verum non aliud sit, quam quod ex bono, illustratum exemplis, n. 2434. Quod bonum influere in verum nequeat, quamdiu homo est in malo, n. 2388. Quod verum apud hominem sit secundum bonum, in simili ratione et gradu, n. 2429. Quod eadem vera apud unum sint vera, apud alium minus vera, et apud alios quoque falsa, n. 2439. Quod per vera fidei non salvari possit homo, sed per bona quæ in veris, n. 2261. Quod sit affectio boni et affectio veri, quæ distinctio, n. 1967. Quod affectiones binæ sint, boni et veri, et quod antiqui inter eas instituerint conjugium, n. 1904. Quales qui in affectione boni, et qui in affectione veri, n. 2422, 2430. Quod sit affectio veri rationalis et veri scientifici, n. 2503. Quod bonum divinum influat in vera cujuscunque generis, sed arctius in vera genuina, n. 2531. Quod

V E

bonum divinum influat in apparentias et in fallacias, n. 2554. Quod vera apud hominem sint apparentiæ imbutæ fallaciis, etiam falsis, sed usque quod Dominus se conjungat cum homine, et formet ibi conscientiam, n. 2053. Quod reciproca sit conjunctio, nempe Domini cum homine et hominis cum Domino, n. 2004. Quod rationalia sint apparentiæ veri, n. 2519. Qualis idea veri absque bono, et qualis ejus lux in altera vita, n. 2428. Quod verum rationale absque bono sit morosum, n. 1949, 1950, 1951, 1964, at cum ex bono, quale, n. 1950. Quod vera ex bono disponantur secundum affinitates in cœlo, n. 1900, 1928. Quod sit verum intellectuale, rationale et scientificum de quibus, n. 1904. Quid cœleste verum et quid spirituale verum, quod illud influat apud hominem cœlestem, hoc apud hominem spirituales, n. 2069. Quinam in veri cognitiones et fidem possunt venire, et quinam non possunt, n. 2689. Quod distincta idea inter bonum et verum non formata sit, n. 2507. Quod Dominus se fecerit ipsum bonum et ipsum verum, n. 2011. Quod omne bonum et verum a Domino, n. 2016. Quod divinum bonum omnes elevet ad cœlum, at verum omnes damnet ad infernam, n. 2258, 2335. Quod homo se cogere debeat ad cogitandum verum et ad faciendum bonum, n. 1937, 1938. Quod verum rationale non percipere possit verum divinum, ab exemplis, n. 2196, 2203, 2209. Quod primum rationale, quia non capit, vilipendat verum intellectuale, ab exemplis, n. 1911, 1936, 2654. Quid judicari ex bono, et quid ex vero, n. 2335. Quod rationalia et scientifica sint instar corporis et amictus spiritualibus; n. 2576. De apparentiis veri, vide *Apparentiæ*. Quod verum absque bono appareat acuminatum, n. 2799 f. Quod Dominus quoad divinum verum non poterit tentari, sed quoad verum divinum, et quod filius hominis sit verum divinum, n. 2813, 2814. Quod verum divinum sit quod flagellatum a Judæis et crucifixum, n. 2813. Quod omnia vera affinitatem inter se habeant, n. 2863. Quod liberum cœleste sit affectionis boni et veri, et liberum infernale affectionis mali et falsi, vide *Liberum*. Quod homo facere debeat bonum et cogitare verum ut a se, ut accipiat proprium cœleste et liberum cœleste, n. 2882, 2883, 2891. Quod omne bonum et verum sit a Domino, et quantum homo credit quod ab ipso, quod tantum sit in regno ipsius, n. 2904. Quod status primus illorum qui regenerantur sit quod putent bonum et verum esse ab ipsis, sed in ea opinione relinquuntur ab causis, de quibus; cum vero regenerati, credant quod a Domino, et tandem id percipiant, 2946, 2960, 2974. Quod bonum in rationale influat per viam internam, verum autem per viam externam, n. 3030. Quod falsum nunquam conjungi possit bono, nec verum malo, experientia, n. 3033. Quod prima affectio veri in naturali non sit ex genuino vero, sed quod affectio genuini veri successive veniat, n. 3040. Quod verum sit forma boni, n. 3099. Quod scientificum sit vas veri, et verum vas boni, n. 3008. Quod per influxum vera e naturali homine continue evocentur, eleventur, et implantentur bono quod in naturali, n. 3085, 3086. Quod prima affectio veri quæ initianda bono sit impura, et quod successive purificetur, n. 3089. Quod reciprocum veri sit cum

conjugendum bono, n. 3090. Quod potentia prædicetur de vero, ita manus, brachia, humeri, n. 3091. Quod bonum sit quod illustrat, sed per verum, n. 3094. Quod illustratio per verum penetret ulterius, et afficiat penitius, n. 3094. Quod bonum influat per viam internam, et verum per externam in naturali, sed conjugantur in rationali, n. 3098. Quod verum agnoscat suum bonum, et bonum suum verum, et conjugantur, n. 3101, 3102. Verum cum conjugitur bono in rationali, quod approprietur homini, et evanescat e memoria externa, n. 3108. Quod exquisitissime exploretur et præcaveatur ne verum conjugatur malo, et falsum bono, n. 3110, 3116. Quod innocentia et charitas erit ut recipiatur verum, n. 3111. Veritas quod sit fides, n. 3121. Veritas in sensu interno quod sit charitas, n. 3121. Misericordia et charitas quod sit a Domino, quod sit influxus amoris, et quod veritas sit etiam influxus charitatis respective ad caelestes; et quod sit influxus charitatis et fidei respective ad spirituales, ostensum, n. 3122. Quod verum formetur primum in naturali homine, per influxum boni per rationalem, n. 3128. Si correspondentia, quod formentur vera, si non correspondentia, formentur falsa pro veris, n. 3128, 3138. Quod vera prima sint apparentiæ veri, postea exantur apparentiæ, et fiant in essentia vera, ab exemplis, n. 3131. Quod verum initiatur et conjugatur bono in rationali secundum gradus instructionis, n. 3141. Quod sicut lux absque calore nihil producit, ita verum fidei nihil absque bono amoris, n. 3146. Ut verum conjugatur bono, erit consensus ab intellectu et voluntate; cum a voluntate, tunc conjunctio, n. 3157, 3158. Quod verum conjungi nequeat bono nisi in statu libero, n. 3158. Affectio boni et affectio veri in naturali homine se habent ut frater et soror, at affectio veri e naturali homine in rationalem evocati se habet sicut mulier maritata, n. 3160. Quod bonum rationale immediate influat in bonum naturale, non ita in verum naturale, n. 3160. Quod rationale quoad verum comparetur per cognitiones, et quod vera adproprietur, cum conjugantur bono, et quod tunc sint voluntatis et propter vitam, n. 3161. Quod bonum faciat sibi verum, cui conjugatur, quia non aliud pro vero agnoscit, quam quod concordat, n. 3161. Quod nihil in universo sit, quod non ad bonum et verum se referat, n. 3166. Quid bonum naturale et quid verum naturale, n. 3167. Quod homo non nascatur in verum naturale, minus in verum spirituale, sed quod omne addiscat, alioquin foret brutus vilior, n. 3175. Quod verum ægre possit e naturali elevari in rationale propter cupiditates mali et persuasiones falsi et fallacias inde, ita propter ratiocinia et dubia num ita sit, 3175. Quod tunc verum elevetur in rationale, cum homo incipit aversari ratiocinia contra verum, et ridere dubia, n. 3175. Quod bonum agnoscat suum verum et verum suum bonum, n. 3179. Quod verum percipiat in se imaginem boni, et ex bono ipsam effigiem sui ex qua, n. 3180, illustratur per exemplum, quomodo se habet cum vero, quando e naturali elevatur in rationale, n. 3182, 3190. Cum verum elevatur e naturali in rationale, quo transeat ab illis que sunt lucis mundi, in illa que lucis caeli, ita ab obscuro in clarum, homo sic in sapientiam, n. 3190. Divinum verum

naturale et divinum bonum naturale, sicut binæ alæ, elevant verum quod initiandum bono in rationali, n. 3192. Quod verum initiatur et conjugatur bono, non semel, sed per totam vitam, et porro, &c. n. 3200. Quid est quod verum separetur a scientificis et elevetur inde, et conjugatur bono, explicatur, n. 3203. Quod verum in homine regenerando se similiter habeat, ac cum infante nempe prius quod discat quod sit scientiæ, dein quod fiat vitæ, n. 3203. Quod vera pura non dentur apud hominem, ne quidem apud angelum, sed in Domino solum, n. 3207. Sed quod apparentiæ veri apud angelum et apud hominem qui in bono, recipiantur a Domino ut vera, n. 3207. Quid apparentiæ veri, exempla, n. 3207, f. Quod inter bonum rationale Domini et verum e naturali non sit conjugium sed factus instar fœderis conjugialis, n. 3211. Quod et ecclesiæ caelesti et spirituali sit bonum et verum, sed cum differentia, n. 3249. Bonum veri quod in sua prima existentia sit verum, exemplum, n. 3295. Quod cum bono et vero se habeat sicut cum prole, quod concipiatur, sint in utero, nascantur et adulescant, n. 3298, 3308. Quod bonum et verum simul concipiatur, sed quod bonum det vitam per verum et quod utrumque dicatur anima, n. 3299. Quod bonum concipitur homini, non verum, ob malum hæreditarium sed quod usque verum adhæreat bono aliqua potentia, n. 3304. Quod scientifica sint naturalis hominis vera, n. 3293. Quod vera naturalis hominis sint scientifica, sensuality et doctrinalia, et quod hæc succedant, n. 3309, 3310, f. Quod doctrinalia fundentur super veris scientificis, et hæc super sensualibus, et quod sine his et illis aliqua idea de doctrinalibus haberi nequeat, n. 3310, f. Quod bonum rationalis influat in bonum naturalis immediate, at in verum naturalis mediate, et quod id significetur per quod Jiselaç amaret Esavum, et Rebeca Jacobum, n. 3314, 3313, 4563, f. Quod bonum redigat vera in ordinem, n. 3316. Quod vera sint vasa recipientia boni, seu quod sint perceptiones variationum formæ secundum mutationes status, n. 3318. Quod ex ratiociniis variis appareat sicut fides sit prior charitati, seu verum bono, sed quod sit fallacia, n. 3324. Videantur plura citata de fide et charitate, seu de vero et bono, n. 3324. Quod apud spiritualement hominem verum dominetur super bonum quoad tempus apparenter, sed quod bonum veri dominium obtineat, n. 3325, pr. 3330, 3336. Quod hoc fiat, quia affectioni veri plura insunt ex amore sui et mundi, et quod non sciatur quod bonum prius sit et in illo, n. 3325, 3330, 3336. Quod homo spiritualis, cum regeneratur, procedat a doctrinalibus ad bonum doctrinalium, ab hoc ad bonum veri, et ab hoc ad bonum vitæ, et cum regeneratus est tunc invertatur ordo, et fiat vice versa, n. 3332. Quomodo bonum adjungitur veris in naturali cum regeneratur homo, n. 3336. Quod affectio semper adjungat se rebus quæ in memoriam intrarunt, et quod simul reproducantur; et quod affectio boni adjungatur veris a Domino apud hominem, et quod per affectionem boni reproducantur vera, et sic removeantur falsa et mala, n. 3336. De veri apparentiis, vide *Apparentiæ*. Quod vera recipiantur secundum captum aequalibet, n. 3385. Si non vera recipiuntur, quod non influere possit bonum, ut fiat bonum rationale seu huma-

num, et sic vita spiritualis, quia vera sunt vasa recipientia boni, n. 3387. Quod recipiantur plura ex eo, quod dicantur divina, sed quod opus erit confirmationis, n. 3388. Quod vera non sint cognitiones, sed in cognitionibus, n. 3391. Quod verum penitus recipi nequeat, quando est incredulitas regnans, quia hæc limitat et arcet, n. 3399. Quod bonum et verum ab homine removeantur versus interiora, quantum in malo est et in falso, n. 3402. Quod scire bona et vera non sit habere illa, sed affici illis non ex amore sui et mundi, n. 3402. Quinam et quales sunt qui in veri bono, n. 3459, 3463. Quod bonum spirituale per vera formetur, et quod vera sint sicut fibræ quæ formant bonum, sed quæ ducuntur et applicantur in formam a bono interiore, n. 3470, 3579, vide *Bonum*. Quod bonum sit primogenitum, et verum postea genitum, illustratum a statu infantum, n. 3494, vide *Primogenitura* et *Infans*. Quod vera introducantur in naturale per amœna convenientia, n. 3502, 3512. Quod innumerabilia genera boni et veri sint, de quibus, n. 3519. Quod verum apparenter primo loco sit cum regeneratur homo, ita inverso ordine, sed bonum primo loco cum regeneratus est, n. 3324, 3325, 3330, 3336, 3494, 3519, 3548, 3556, 3566, 3570, 3576, 3601, 3701, 3843, 4244, 4247, 4327, 4925, 4926, 4928, 4930, 4977, 5351, 6256, 6269, 6272, 6273, 8515, 10110. Verum et bonum naturalis formantur a bono et vero rationalis immediate et mediate per influxum, n. 3314, 3573, 3616, et quod media innumerabilia sint de quibus in sensu interno verbi, n. 3773. Quod a bono rationali intima existant bona et vera in naturali, n. 3576. Quod bonum e rationali producat verum in naturali pœne sicut vita fibras in corpore, n. 3579. Quod bona et vera apud hominem forment sicut civitatem, et hoc ex forma cœli, et inde influxu, n. 3584. Quod pauci sciant quid bonum et quid verum, et quod modo regenerati, n. 3603. Quod bonum vertatur in malum et verum in falsum cum descendit e cœlo apud malos, ac vicissim, n. 3607. Cum verum privatur vita a se, quod tunc jungatur bono, et accipiat per illud ipsam vitam, n. 3607. Quid quod verum vitam habeat ex se, n. 3610. Qualis status cum verum priori loco est, et qualis cum bonum, n. 3610. Quod continuus insit conatus bono restituendi statum ut verum subordinatum sit, illustratum, n. 3610. Quod vitæ in plurali dicantur, quia binæ vitæ facultates sunt, voluntas quæ boni et intellectus qui veri, et quod unam vitam faciant quando intellectus est voluntatis seu verum est boni, n. 3623. Cum regeneratur homo, quod tunc ducatur a Domino primum sicut infans, dein sicut puer, postea sicut adolescens, et tandem sicut adultus; et cum sicut infans puer quod ei cognitiones veri externi seu corporei, quæ sunt quales historicorum et ritualium in mundo, n. 3665, 3690, 3982, 3986. Quod cognitiones veri tales admittant successive spiritualia et cœlestia, quia in illis intime est divinum, n. 3665. Quid bonum veri, et verum boni; quod unum sit inversum respective ad alterum, n. 3699. Quod se habeat cum bono et vero sicut cum seminibus et humo; quod semina sint e rationali, humus in naturali, n. 3671. Quod bonum veri sit inversum principio respective ad boni verum, sed cum rege-

neratur homo, postea sint conjuncti, illustratum ab exemplo, n. 3688. Quod Dominus sit divinum bonum, et ex eo divinum verum, sicut sol ex quo lux, n. 3704, 3712, 4577. Quod bonum sit primum ordinis, et verum ultimum ordinis, n. 3726. Quod bonum varietur in omnibus et singulis per vera, et quod a vero accipiat quale, illustratum, n. 3804. De veris externis et internis, qui solum in externis, quod sint debiles, vacillent, et mutant, at qui in veris internis simul quod sint firmi, illustratum, n. 3820. Vera conjunguntur bonis, cum propter usum vitæ addiscuntur, 3824. Quod vera non conjungantur homini, nisi quantum in bono est, hoc est, quantum vitæ fiunt, et quod scire illa, et quod agnoscere illa non sit quod ei conjuncta sint, n. 3834, 3843. Quod vera fidei nihil sint absque affectionibus, illustratum, n. 3849. Quod interiora vera non recipiantur, sed exteriora, et per hæc illa, illustratum, n. 3857. Quod regeneratio fiat a vero ad bonum, et quod hoc sit ascensus, dein a bono ad verum, et quod hoc sit descensus, n. 3882. Quod non ab ecclesia sint qui in affectione veri et non in bono, et qui in affectione boni ex quo non verum, n. 3963. Quod bonum et verum non genuinum, inserviat pro introducendis veris et bonis genuinis, n. 3974. Quod bona et vera sint media quæ inserviunt introducendis veris et bonis genuinis, et postea relinquuntur, n. 3665, 3690, 3974, 3988, 3986, 4145. Quod bona apud hominem mixta sint malis et vera falsis, sed talibus malis et falsis quæ non contraria sunt, illustratum exemplis, n. 3993, sed quod bona et vera in medio sint, et mala et falsa ad peripheriam, n. 3993. Cum regeneratur homo, quod influxus Domini sit in bona interni hominis, et per vera ibi in naturale, n. 4015. Quod vero inde tribuatur potentia, n. 4015. Quod verum sit ex bono, n. 4070. Quomodo bonum conjungitur vero, illustratum per influxum boni in cognitiones veri apud hominem, n. 4096, 4097. Quantum dominantur cœlestia, tantum multiplicantur vera, et quantum mundana, tantum diminuantur vera, n. 4099. Quid non loqui ad aliquem a bono ad malum, n. 4126. Quod hodie nullæ cognitiones sint de representatione, nec de bono et vero, quare nec facile comprehendendi possunt illa, n. 4136. Quod bonum a veris varium fiat, ita nullibi omnimode simile, n. 4149. Quod triplicis gradus bona et vera sint in interno homine, et totidem in externo, n. 4154, vide *Gradus*. Quod omne bonum et verum a Domino, nullum a se, illustratum, n. 4151. Quod mali recipere possint divinum verum in externo homine, illustratum a luce solis influente in objecta, n. 4180. Quod verum divinum luceat, non divinum bonum, n. 4180. Quod divinum verum procedat a Domino, et in Domino sit solum divinum bonum, n. 4180. Quod divinum verum ante adventum Domini fuerit per influxum divini in cœlum, post adventum Domini sit a divino humano ipsius, n. 4180. Quod unum verum non satis sit ad confirmandum bonum, sed plura erunt, n. 4197. Quod vera reproducantur, cum affectio boni excutatur cum qua intraverunt vera, et vicissim, n. 4205. Quod bonum sit respective dominus, et verum servus, et quod quoque fratres, n. 4267. Quod vera insinuanda sint in bonum, ut sit bonum, et quod insinuentur per affectionem, illustratum, n.

4301. Vera in bonis in ordinem disposita sunt cum secundum ordinem illorum in cælis, n. 4302. Veri bonum est verum a voluntate et actu, n. 4337, 4353, 4390. Cum bono conjunguntur vera, quod progressus fiat a communioribus ad particularia et singularia, n. 4345. Conjunctio boni cum vero, n. 4353, vide *Regeneratio*. Quod omnia vera spectent amorem et charitatem, ut principium et finem suum, et ei implantentur, n. 4353. Quod bonum agnoscat suum verum, et vicissim, n. 4358. Antequam acceptatur verum, et conjungitur bono, confirmantia præcedunt et efficiunt ut credantur, illustratum, n. 4364. Quod vera non acceptari queant et conjungi bono, quam apud illos qui in bono charitatis et amoris sunt, illustratum, n. 4368. Quod effectio veri appareat a vero, sed quod sit a bono, n. 4373. Quod bonum sit quod agit, et verum quod reagit, sit ex bono, n. 4380. Boni vera, quid, n. 4385. Quod ad bonum et verum omnia se referant, n. 4390. De correspondentia visus oculi cum intellectu et cum veris, n. 4403 ad 4421, vide *Lux*. Quod correspondentia visus oculi sit cum veris, quia hæc sunt intellectus, et quia nihil non se refert ad verum et bonum, n. 4409. Quod visus oculi sinistri correspondeat veris fidei, et visus oculi dextri bonis fidei, n. 4410. Quod verum nusquam conjungi possit malo, sed bono, ostensum per lucas, n. 4416. Continuatio de correspondentia visus oculi et lucis cum veris fidei, n. 4523 ad 4534. In specie, n. 4526. Quod homo qui regeneratur, habeat multa falsa mixta veris, quæ disponuntur in ordinem cum regeneratus est et ex bono agit, quod vera tunc in intimo sint et falsa ad ultimas peripherias rejecta; vicissim apud malos, n. 4551, 4552. Quod vera sint formæ boni, illustratum, n. 4574. Quod verum non sit verum nisi a bono, et quod falsum, cum a bono recipitur, sit verum, n. 4736. Quod bonum per verum agat, n. 4757. Vera interiora quod sint conclusiones ab exterioribus, n. 4748. De quibusdam qui vera fidei percipiunt, et male vivunt, quod in altera vita veris fidei abutantur ad dominandum; quales illi describitur, n. 4802. Quod verum non fiat verum intelligentiæ, priusquam ducitur a bono, et a voluntate in actum transit, illustratum, n. 4884. Quod verum statuere essenziale ecclesiæ, plures errores secum habeat, de quibus, n. 4925. Quod verum ad bonum se habeat, ut aqua ad panem, seu potius ad cibum, n. 4976. Quod bonum non appropriet sibi verum sed veri bonum seu usus, n. 4984. De bono et vero naturali, spirituali et non spirituali, n. 4988, 4992, vide *Natura*. Quod verum spirituale et naturale in ultimis conveniant, et quod non sit conjunctio sed affinitas, illustratum, n. 5008, 5021. Quod abstracta vera spiritualia non habeant per quod se defendant contra naturalia, n. 5008, 5009, 5028. Quod verum absque bono non dari queat, quia verum est variatio formæ, et bonum est jucundum inde, n. 5147. Quod vera exterminent falsa, et vicissim falsa vera, n. 5207, et quod vera et falsa non simul subsistere possint, n. 5217. Quod vera luceant in altera vita, de quibus, n. 5219. Quod omnia et singula in universo se referant ad bonum et verum, et inde voluntas et intellectus apud hominem, n. 5232. Quod cognitiones boni sint vera, sed quod non fiant vera, priusquam agnoscentur intellectu et voluntate,

n. 5276. Quod verum bono conjungatur cum homo est in charitate, n. 5340, f. 5342. Quod vera multiplicentur solum ex bono, n. 5345. De qua multiplicatione, n. 5355. Quod verum conjungatur bono, et bonum vero per affectionem, n. 5365. Quod qui in affectione veri sunt, non maneat in doctrinalibus, sed scrutentur Verbum num vera sint, n. 5432. Quod verum, cum transit in voluntatem, fiat bonum veri, illustratum, n. 5526. Quod verum dicatur bonum cum transit in voluntatem et actum, et fit vitæ, n. 5595. Quod bonum ordinet vera in forma cæli, mala autem falsa in forma inferni, n. 5704. Quod vera applicentur per bonum sub bono, n. 5709. Quod bonum veri proprie sit spirituale, et verum boni proprie sit cæleste, n. 5733. Vindicare sibi bonum et verum, quod sit furtum, vide *Furtum*. De vero quod ex bono, n. 5804, 5806, 5816. Quod inter bonum et verum sit arcta conjunctio, n. 5807 et 5835. Quod cum verum fidei reproducitur, etiam affectio ejus reproducatur, et vicissim, n. 5893, vide *Regeneratio*. Quod bonum multiplicet vera circum se etiam circum quodlibet verum, et faciat sicut stellulam, et per derivationes successive, n. 5912. Reciprocum seu reactio veri in bonum quod etiam sit ex bono, et quomodo, illustratum, n. 5928. Quid vera spiritualia, quod sint quæ ex charitate, n. 5951. Quod vera primum sint scientifica, dein vera ecclesiæ, demum vera spiritualia, n. 5951. Quomodo apparent vera non spiritualia et spiritualia, ab experientia, n. 5951. Quod purificationes fiant per vera, n. 5954, f. Verum ut sit verum genuinum, habet suam essentiam et vitam a charitate, et ab innocentia, n. 6013. Quod vera insinuanda sint scientificis, illustratum, n. 6004, 6023, 6071, 6077. Nisi vera insinuantur scientificis quod conjunctio interni hominis cum externo non fieri possit, n. 6052. Quod vera et bona apud regeneratum sint disposita in formam cælestem, in medio sunt optima, et sic successive, n. 6028. Quod vera ducant ad bonum, illustratum, n. 6044. Quod scrutandum sit Verbum ut sciatur num doctrinalia vera sint, n. 6047, vide *Fides*. Quod vera suam vitam quærant in scientificis, et bonum in veris, n. 6077. Facere misericordiam et veritatem, quod sit bonum et verum, formula antiquis, ostensum, n. 6180. Quod falsum ex malo appareat ut durum in altera vita, verum autem ex bono molle, n. 6359. Qui in vero sunt, et nondum in bono, quod in fallaciis sint, n. 6400. Quod potentia sit verum ex bono, vide *Potentia*, vide etiam *Manus*. Quod malis liceat aggredi verum, non autem bonum, n. 6677. Qui in veris est quod tutus sit etiam in infernis, n. 6769. Qui regeneratur quod ut plurimum non pugnet ex vero genuino, sed ex suæ ecclesiæ vero, et quod tunc conjungi possit cum bono, tum quod sit media innocentia, n. 6765. Quod verum valeat immensum supra falsum, illustratum, n. 6784. Quod divinum verum procedens a Domino sit ipsissimum reale in universo, n. 6880, 7004. Quod vera faciant quale boni, quia vera fiunt bona cum fiunt vitæ, n. 6917. Confirmatio veritatis quod fiat per illustrationem, et illustratio diversa secundum statum vitæ cujusvis, n. 7012. De vero immediate a Domino procedente, et de ejus conjunctione cum vero mediate ab ipso procedente, quod fiat cum

junctio illa apud illos qui in bono, illustratum, n. 7055, 7056, 7058. Quod qui in vero sint rigidi, qui in bono molles, n. 7068. Quod varietates boni, quæ perpetuæ sunt, sint a veris ei conjunctis, n. 7236. Quod vera non momento credenda; qualia sunt, quæ momento, describitur, n. 7293. Exempla de falsificatione, inde quando fit, n. 7318. Quod falsificatum verum putat graviter, n. 7319. Causa cur multi in altera vita permittuntur falsificare vera, n. 7732. Quod falsa et vera applicari nequeant nec conjungi, nisi per intermedia quæ sunt fallaciæ et apparentiæ, quales in sensu literæ verbi, illustratum, n. 7344. Quod omnia quæ secundum ordinem, se referant ad bonum et verum, et omnia quæ contra ordinem ad malum et falsum, n. 7256. De bono et vero quæ sunt Domini, de quibus, n. 7564. Quod vera et bona sint quæ spectant sursum in homine, et quæ spectant deorsum, n. 7601, 7604, 7607, vide *Bonum*. De conjunctione boni et veri, seu charitatis et fidei, n. 7623 ad 7627, vide *Charitas*. Quod bona et vera auferantur malis, et dentur bonis, ostensum, n. 7770. Quod omnia fiant a Divino per verum ab ipso procedens, n. 7795. Quod verum fiat bonum, cum homo vult illud et facit illud, n. 7835. Quod verum purum non datur apud hominem, n. 7902. Quid verum boni innocentia, n. 7877. Purificatio fit per vera, n. 7918. Quod jucunda affectionum adhereant veris, ut viva sint, et quod secundum affectiones ab angelis excitentur, n. 7967. Quod bonum ecclesiæ spiritualis in se sit verum, de quo, n. 8042. Quod omne verum habeat extentionis sphaeram secundum boni quantum et quale, n. 8063. Quod vera apud illos qui in malo falsificentur, quia deducuntur ad mala, et quod falsa apud illos qui in bono verificentur, quia deducuntur ad bona, n. 8149. Quod verum divinum sit, cui omnipotentia, et sic quod sit ipsa potentia, tum quod sit ipsissimum essentiale, n. 8200. Quod affectio veri sit ex bono, et quod unum conjungatur cum altero, n. 8349, 8353. Quod vera appareant injucunda cum intercipitur communicatio cum bono, n. 8352. Quod bonum et verum conjuncta faciant imaginem hominis, illustratum, n. 8370. Quod sint sex gradus veri divini, de quibus, n. 8443. Quod verum fidei a vero pacis habeat ortum, n. 8456. Quid est spectare a bono ad verum, aut a vero ad bonum, vide *Retro*. Quomodo verum se habet ad bonum, et quale est verum abque bono, ex pluribus comparativis, n. 8530. Verum divinum quod fiat verum pugnans per influxum in illos qui in ardente zelo sunt, n. 8595. Viri veritatis quod sint pura vera, n. 8711. Vera qualia erunt ut fieri possint bona, describitur, n. 8726. Vera quæ non a Domino quod sint ex proprio, et quod vera sint quando in forma externa, non autem in forma interna, n. 8868. De affectione veri, vide *Affectio*. Quod omnia vera erunt sub affectione communi, si sub diversis, quod perant, n. 9094. Quod vera et bona apud hominem se habeant sicut generationes, seu sicut familiae, et sic stent, n. 9079. Quod vera se mutuo agnoscant, et quod hoc sit ex societatibus angelicis, in quibus se mutuo amant et cognoscunt, n. 9079. Quod purificatio fiat per vera fidei, n. 5954, f. 7918, 9089. Quod verum vivat ex bono, illustratum per fibram in qua spiritus, et per vas in quo sanguis, n. 9454,

tum per inde illustratum, quod bonum habeat sui formam, ita sui quale a veris, n. 9454. Quod verum desideret bonum, hoc est, facere bonum, et conjungi bono, n. 9206 et 9207. Quod bonum et verum in perpetuo conatu se conjungendi sint, n. 9495. Vera absque bono quod non sint vera, quia non habent vitam, n. 9603. Quod omne verum habeat suum bonum, et omne bonum suum verum, illustratum, n. 9637. Quod homo ægre distinguere possit inter verum et bonum, quia ægre potest inter cogitare et velle, n. 9995. Quod omnia se referant ad bonum et verum, seu ad malum et falsum, ita ad voluntatem et intellectum, et quod unum erunt, illustratum, n. 10122. Quod in utroque regno cælesti et spirituali implantetur bonum et verum, sed alia ratione, in illo in parte voluntaria, in hoc in parte intellectuali, de qua, n. 10124. Quod divinum bonum in cælis dicatur divinum verum, unde, illustratum, n. 10196. Vera interiora quod sint quæ implantata vitæ, et non quæ solum in memoria, n. 10199. Quod homo non sit nisi suum bonum et verum, n. 10298, vide *Homo*. Quod vera apud hominem disposita sint in series secundum ordinationem societatum angelicarum in cælis, n. 10303, vide *Series*. Bonum spirituale quod sit verum, ostensum, n. 10336. Facere bonum et verum propter bonum et verum, quod sit amare Dominum super omnia, et proximum sicut semet, n. 10336. Quod homo ducatur per vera ad bonum, et quod verum fiat bonum quando fit voluntatis seu amoris per vitam, n. 10367. Quod qui in vero sunt, et non simul in bono, non possint regenerari, n. 10367. Quod malis et falsis prorsus nulla potentia sit, ostensum, n. 10481. Quod bonum et verum erunt conjuncta, ut sint aliquid, illustratum, n. 10555. Misericordia et veritas quod sit amor et fides, ostensum, n. 10577. Quod omne verum sit boni, n. 10619. De falsificatione veri, n. 10648, vide *Falsum*. Quod omne bonum Domini a Domino per vera, ita per Verbum, illustratum, n. 10661. Quod illi qui in interno Verbi, ecclesiæ et cultus sunt, ament facere verum et cogitare verum, ita quod etiam qui in externo in quo internum, sed qualis differentia; et quod qui in externo absque interno faciant verum propter se et lucrum, n. 10683. Conjunctio veri et boni, illustratum per agentiam et reagentiam, n. 10729, vide *Regeneratio*. VERMIS, vide *Insectum*. Quod transformatio vermiculorum in chrysalides et volatilia sit representativum amoris conjugialis, qualis, n. 2758, vide *Papilio*. Representatio regni Domini in vermiculis qui fiunt papilioes, n. 3000. Vermis quod sit cruciatus infernalis, et prædicetur de falso, ostensum, n. 8481. Quid varii generis vermes, n. 9331, vide *Insectum*. VERRERE domum, quod sit quod omnia parata et impleta bonis sint, seu purgare a malis, et præparare ut bona influant, ostensum, n. 3142, et in opposito sensu pro implere malis, n. 3142, f. Verrere viam quod sit parare ut vera recipiantur, ostensum, n. 3142. VERUM, vide *Veritas*. VERTERE. Quod se vertant omnes secundum amores suos, n. 10189, 10420, vide *Amor*. Quod vertant se retro a Domino, qui in malis, et quod advertant se, illustratum et ostensum, n. 10420.

VESICA. De correspondentia renum, ureterum et vesicæ, n. 5380 ad 5386, vide *Renes*. Functiones eorum qui sphincterum vesica seu ureterum constituent, n. 5389.

VESICULÆ SEMINALES. Quinam has referunt, et quales sunt qui ad illam provinciam veniunt, experientia, n. 5056, 8846, 8847, 8848, tum quale semen ibi, *ibidem*.

VESPERA. Quid vespera et mane, n. 22, 883. Quod homo spiritualis, dum fit cælestis, sit sextus dies et vespera sabbathi, n. 86. Quod vespera sit status desinentis ecclesiæ, quam sequitur non ecclesia; tum quoque enascentis ecclesiæ, sed tunc vespera est diluculum ante mane, n. 2323. Vespera in genere significat visitationem tam fidelium quam infidelium, n. 2325. Vespera quod sit obscurum, n. 3056, 3833. Vespera quod etiam sint illa quæ infra, n. 3197. Quod status, cum in fame spirituali, sit vespera, n. 5579. Quod in cælis sint mane, merides, vespera et diluculum sed spirituales et variè circa unumquemvis, n. 5962. Quod in cælo sit vespera et diluculum, non autem nox quæ est in inferno, n. 6110. Inter vespervas quod sit finis status prioris et principium alterius, tam pro illis qui salvantur, ut et pro illis qui damnantur, n. 7844. Quod vespera sit finis ecclesiæ prioris, seu ejus vastatio, et principium ecclesiæ novæ, ostensum, n. 7844. Quod vespera et mane sit adventus Domini, ostensum, n. 7844. Vespera quod sit finis status prioris, illustratum, n. 8426. Quod tempore vesperæ in cælo spirituale sit in obscuro, et naturale claro, ac vicissim cum mane, n. 8431. Quod in statu vesperæ in altera vita remittantur in jucundum naturale, n. 8452. Vespera quod sit status lucis et amoris in externo homine, et mane in interno, illustratum ex statu angelorum et ex rationibus, et ostensum, n. 10134, 10135. Quando mane involvit meridiem, vespera involvit diluculum, n. 10135. Quod inter vespervas sit vespera et diluculum, ostensum, n. 10135.

VESTIS. Quod vera fidei comparentur vestibus, n. 1073. Quid nudatus vestibus, n. 1073. Quod spiritualia et naturalia vestiantur, non cælestia, n. 297. Quod angeli appareant vestibus induti, n. 165. Lacerationis pæna ut fiant sicut vestis, n. 956. Quod vestes sint vera inferiora respective, n. 2576. Quod rationalia et scientifica sint instar corporis seu amictus spiritualibus, n. 2576. Quod dolosi hypocritæ significati sint per illos qui intrarent non veste nuptiali induti, n. 2132. Mutare vestes quod esset repræsentativum quod induerentur sancta vera, inde quoque vestes mutatorie, ostensum, n. 4545. Discindere vestes quod sit luctus super verum amissum et deperditum, ostensum, n. 4763. Vestis quod sit quoque testis et testificatio, vide n. 5019, 5028. Vestes quod sint inferiora, et quoque tegentia, eo quod tegant superiora, tum vera, quia tegunt bona, et quod hoc ex repræsentativo in altera vita, n. 5248. Vestes spirituum quod sint absque splendore, sed vestes angelorum sint quasi ex splendore, illustratum, n. 5248. Vestes candidæ ut ex bysso quod sint vera ex divino, de quibus, n. 5319. Vestes mutatorie quod sint vera initiata bono, n. 5954. Quod angeli appareant vestibus induti secundum vera, n. 5954. Lavare in vino vestimentum suum quod dicitur de Domino, quod

significet quod naturale ipsius sit divinum verum ex divino bono ipsius, n. 6377, et quod velamen sit intellectuale, n. 6378, aurum, argentum et vestes mutuo petita ab Ægyptiis, quid, n. 6914, 6951, vide *Aurum*. Vestes quod sint scientifica inferiora, n. 6918. Vestes Domini quod divisæ, et non tunica, quod significet vera a Judæis dissipata in externa forma, sed quod non potuerint in interna, n. 9093. Vestis quod sit verum sensuale, n. 9158. Quod vestis sit exterius, tum quoque sensuale, n. 9212. Quod vestis sit verum, illustratum a repræsentativis, et ostensum, n. 9212, 9218. Explicatum quod straverint vestimenta cum Dominus ivit Hierosolymam, n. 9218, tum quid quod veteri vestimento non assuendum enovo, n. 9218. Quod vestimenta Domini facta sint sicut lux cum transformatus, n. 9218, tum quod Petrus cingeretur et non iret quo vellet cum senex, n. 9218. Vestes sanctitatis Aharonis quod sint repræsentativum Regni spiritualis Domini adjuncti Regno cælesti, illustratum, n. 9814, 10068, vide *Ephodum, Pallium, Tunica*. Quod angeli vestibus induti sint, et unde id, illustratum et ostensum, n. 9814. Quod omnia indumenta trahant significationem ab illa parte corporis quam tegunt, n. 9827. Induere quod sit inducere statum veri ex bono, n. 9952. Quod vestiantur secundum vera in altera vita, ita quod intellectuale sit quod investit voluntarium, n. 9952. Vestes quod sint vera ex repræsentativis in altera vita, de quibus, n. 10536, vide citationes hujus rei, *ibid*.

VEXILLUM, quando signum, n. 8624, vide *Signum*.

VIA, quod sit intellectus veri et ipsa veritas, n. 627, 2333, cum resuscitatus est homo repræsentantur semitæ sursum lente, n. 189. Quid via in sensu interno, n. 2333. Quod esse in via sit esse in statu conjunctionis veri et boni, n. 3123. Verrere, seu parare viam quod sit separare ut verum recipiatur, n. 3142, vide *Verrere*. Repræsentata lata via et stricta via, qualiter, n. 3477. Esse cum aliquo in via quam ambulat, cum prædicatur de divino, quod sit divina providentia, n. 4549. Via, semita, trames, orbita, platea, vicus, quod sint vera, et in opposito sensu falsa, ostensum, n. 10422. Notam facere viam cum de Domino, quod sit instructio, n. 10564.

VIATICUM, quod sit sustentatio a vero et bono, ostensum, n. 5490, 5953.

VICES. Quod vices sint apud regenerandum et regeneratum, n. 933, 935. Quod vices apud regenerandum sint ut frigus et æstus, n. 933, apud regeneratum ut æstas et hyems, n. 935. Quod statum intellectualium, ut dies et nox, n. 935, 936.

VIDERE, VISUS, VISIO. Quod videre sit agnoscere et fidem habere, n. 897. Quod videre sit percipere et illuminari, n. 1584. Quid videre respective ad Dominum, n. 626, 1054, 1584. Quid ab externis videre interna, n. 1806, 1807. Quod videre sit appercipere et intelligere, n. 2510, 2325, tum quoque fidem charitatis habere, n. 2325. Quod prospicere sit cogitare, n. 2245. Quid spectare post eam, et reverti retro, ut de uxore Lothi, n. 2454. Quod videre sit intelligere, sed in sensu adhuc interiori fidem habere, et in supremo sensu, prævidere et providere, n. 2807. Quid prævidere et providere, n. 2837, 2839, 3686, 3869. Videre quod sit cogitare, n. 3679. Videre quod sit percipere, n. 3764. Quod videre sit agnoscere, n. 3746. Videre quod

sit prævidentia et providentia, n. 2854. Videre quod in supremo sensu sit prævidentia, in intimo fides Domino, in interiori intellectus, et in exteriori visus, n. 3863. Quod videre sit fides intellectu, et audire fides voluntate, ostensum, n. 3869, vide etiam *Oculus*. Quod spectare seu speculari, cum prædicatur de Domino, sit præsentia, n. 4198. De correspondentia cum visu oculi et cum luce, experientia, n. 4403 ad 4421, vide *Lux*. De correspondentia visus oculi cum intellectu et cum veris, n. 4403 ad 4421. Visus Deus cum de Domino, n. 4567. Quod illa quæ in altera vita sint visa oculis spiritus mei, et non corporis, n. 4622. Videre e longinquo quod sit perceptio remote, n. 4723. Quod sensuale visus apud hominem vitam habeat ab intellectuali, quia hoc videt a luce cæli, n. 5114. Videre, cum est activum ut faciat, quod sit prospicere, n. 5286. Videre quod sit apperceptio illorum quæ fidei, n. 5400. Videre quod sit conjungi, quia interior visus seu cogitatio in altera vita conjungit, illustratum, n. 5975, vide etiam *Oculus*. Quam hæbes est visus, quod appareat ex objectis visis per microscopium, n. 6614. Vidit Deus illos, quod sit donare fide, n. 6805. Secedere et videre quod sit reflectere, n. 6836, 6839. Videre cum de Domino, quod sit misericordia, n. 6851. Deus visus ad me, quod sit præsentia, n. 6893. Videat Jehovah et judicet, quod sit divina dispositio, n. 7160. Respicere ad aliquid quod sit cogitatio et reflectio, n. 7341. Non posse videre quod sit obscuratio, n. 7645. Respicere, cum dicitur de vero, quod sit privato apperceptionis, n. 7650. Respicere seu aspicere, quod sit recordatio, n. 8688. Videre ex populo quod sit eligere, n. 8709. De visu ab interiori, quod videant ab interiori qui in fide et charitate, quia vident a Domino; non autem qui in malo et falso, de quibus illustratum, n. 9128. Videre Deum, quod sit præsentia Domini in Verbo, n. 9405, 9411. Quod communicatio, translatio et receptio fiat per tactum, et per tactum visus, ostensum, n. 10130. Videre quod sit approbatio, n. 10420. Videre, cum de Jehovah, quod sit providentia et prævidentia, n. 10428. Quod videre sit perceptio, intellectus, fides, citatum, n. 10705, et quoque agnitio, n. 10705. Videre Deum, quod sit potentia Domini in Verbo, n. 9405, 9411.

VIDUA. Manere vidua in domo patris sui quod sit abalienatio, n. 4844. Viduæ quod sint qui in vero absque bono, et usque desiderant per bonum duci ad verum, et pupilli qui in bono sunt non in vero, et per verum ducuntur in bonum, ostensum, n. 4844. In opposito sensu qui non in vero sunt, quia non in bono, et qui in falso, n. 4844, ita qui ducuntur per bonum in verum intelligentiæ sunt viduæ in bono sensu, n. 4844. Viduæ quod sint qui in bono absque vero, et usque desiderant verum, ostensum, n. 9198. In sensu cælesti qui in vero et desiderant bonum, n. 9198, et in opposito sensu contraria, n. 9198, f. Cum dicitur peregrinus, pupilli et viduæ, quod in bono sensu sint qui intra ecclesiam, et conjunctio boni et veri reciproca, n. 9200. Explicantur quæ Dominus de vidua in Sarepta Sidonis, n. 9198.

VIGILIA, vide *Expergisci*.

VIGINTI, quod sint binæ decimæ, nempe bonum reliquiarum et bonum ignorantia, n. 2280. Viginti

cum prædicantur de Domino, quod sint ipsius propria, n. 4176. Viginti quod sint sanctum, ut et non sanctum, ostensum, n. 4759. Dies vigesimus primus quod sit status sanctus, n. 7842. Vigessimus primus quod sit sanctum, n. 7903. Viginti quod sint plenum, tum omnimodum, et prorsus, n. 9641. Viginti quod significant plura, de quibus n. 10222. Viginti, cum sunt anni ætatis, quod sint status intelligentiæ, illustratum et ostensum, n. 10225. Ab anno quinto ad vigesimum, cum de ætate, quod sit status instructionis et scientiæ, n. 10255. Viginti octo, quod sint sanctum conjunctionis, n. 9600.

VILLA, quod villæ sint externa ecclesiæ, n. 3270.

VINCTUS, vide *Carcer* et *Fovea*. Vinctus in carcere quid, ostensum, n. 5037. Vinciri, quod sit separari, n. 5452. Vincti in fovea quod sint spirituales qui ante adventum Domini in terra inferiori detenti sunt, et postea liberati et elevati in cælum, n. 6854.

VINCULUM, vide *Conscientia*. Quod vinculis externis regantur, qui sunt absque conscientia, n. 1077, 1080, 1835. Quod hæc vincula nihil faciant in altera vita, utcumque homo vixerit secundum ea, n. 1835. Vincula externa quæ, et quod auferantur in altera vita, n. 1944, 2126. Quod iis ablatis, sint qui ruunt contra innocentiam, n. 2126. Vincula colli quid, n. 3542, vide *Collum*. Quod omnes affectiones sint vincula, et quod sint externa et interna, n. 3835. Nisi Dominus regeret malos per vincula externa, omnes illi insanirent, et periret genus humanum, n. 4217. Qui in externis vinculis sunt quod possint bene fungi officiis eminentioribus, et quod faciant bona ex vinculis illis, de quibus, n. 6207. Quod vincula interna sint affectiones veri et boni, et vincula externa amores sui et mundi, n. 9096.

VINDICTA. De infernis eorum qui in vindictis et odiis degerunt, n. 815, vide *Infernum* et *Odium*.

VINEA, vide *Vitis*, *Vinum*, et *Uva*. Quod vinea et vitis sit ecclesia spiritualis, quia vinum significat spirituale cæli, n. 1069, 9139, ita quod vinea sit ecclesia quoad verum, et inde quoque verum ecclesiæ illius, n. 9139. Quid spirituale cæli et ecclesiæ, vide *Cælum*, *Ecclesia*, et *Spirituale*. Quod quando angelis est sermo de talibus quæ sunt intelligentiæ et sapientiæ, ita de talibus quæ sunt veri ex bono, repræsententur paradisi, horti, vineæ et silvæ, n. 3220.

VINUM, vide *Vinea*, *Vitis* et *Uva*. Quid panis et vinum in sancta cæna, n. 1798. Quod vinum sit fides et panis charitas, n. 1071, 1798. Unde odor vinosus, n. 1517. Ebrii vino qui, n. 1072, vide etiam *Uva* et *Sanguis et Cæna* et *Caro*. Frumentum quod sit bonum, ac mustum quod sit verum, utrumque in naturali homine, n. 3580. Quod sphaera ex illis qui in bono charitatis et fidei sunt in altera vita quandoque percipiatur ut odor vinosus, n. 1517.

VIOLENTIA, quod prædicetur de voluntariis, ita de fædis cupiditatibus, n. 623. Violentia est destructio charitatis, ostensum, n. 6353.

VIPERA. Arbor scientiæ hodie cum vipera, n. 2125.

VIR. Quid vir et uxor, tum quid homo et uxor, n. 915. Quod vir sit internus homo, seu intellectualem et rationale, n. 158, 265, 749, 1007. Quid per virum et uxorem, et per maritum et uxorem, n.

2517. Vir pro intelligentia et pro vero, n. 3134. Quod maritus representet bonum, uxor verum, cur, n. 3236. Quod vir sciens predicetur de affectione veri, n. 3309 pr. Vir agri quod sit bonum vitæ ex doctrinalibus, n. 3310. Vir cum fratre, quod sit veri bonum, n. 3459. Cum vir nominatur, quod uxor sit affectio boni, cum vir maritus, quod uxor sit affectio veri, n. 4510. Vir ad fratrem, quod sit mutuo, n. 4725. Cum dicitur vir et mulier, quod vir sit verum seu falsum et mulier bonum seu malum. Cum dicitur maritus et uxor, quod maritus sit bonum seu malum et uxor verum seu falsum, causa, quia in ecclesia cælesti fuit maritus in bono et uxor in vero illius boni; at in spirituali est vir in vero et uxor in bono illius veri, n. 4823. Dixit vir ad fratrem quod sit perceptio communis, n. 5502. Quod non viderunt vir fratrem sit quod non perciperent verum alicujus boni, n. 7716. Quod vir sit intellectuale ita verum et homo voluntarium seu bonum, illustratum, n. 9007. Vir socius quod non sit in duobus, sed in uno, n. 9194. Vir ad proximum seu ad socium quod sit mutuo et conjunctio veri et boni, n. 10555.

VIREs, vide *Robur*.

VIRGO, quod sit affectio boni, ita ecclesia cælestis, n. 2362. Quod virgo sit regnum Domini et ecclesia proprie cælestis; etiam spiritualis, et quod virgines dicantur ab amore conjugalium, ita ab innocentia, n. 3081. Parabola de decem virginibus de qua apud Matt. xxv. 1 ad 14, explicatur, n. 4635 ad 4638. Virgines quod sint illi qui ab ecclesia, n. 4638, pr.

VIRGULTUM, vide *Arbor*.

VIRIDE, quod olus et viride sint vilia jucunditatum, n. 996.

VISCERA. Quid viscera et egredi visceribus, n. 1803. Ex utero et ex lumbis exire, quod predicetur de bono, et ex visceribus separari de vero, n. 3294. De correspondentia viscerum cum maximo homine, n. 5171 ad 5189.

VISCOSUM. Quinam et quales qui referunt viscosum excrementitium cerebri, n. 5717, vide *Cerebrum*. Qui pituitam cerebri, n. 5718, vide *Morbus*.

VISIO, vide *Videre* et *Visus*. Visiones prophetarum, quid, n. 1619. Quod visiones se habeant secundum hominis statum, n. 1786. Binæ visiones extraordinariæ, n. 1882. Prima, quid abduci a corpore, et nescire num in corpore vel extra corpus, n. 1883. Altera, a spiritu in alium locum transferri, n. 1884. Quod non visiones fuerint mihi, sed visa in vigilia corporis, n. 1885. De visionibus et somniis, etiam prophetis, quæ in Verbo, n. 1966 ad 1983. Quomodo existunt visiones per phantasias quæ sunt illusiones, et ii visionarii, n. 1967. Visiones spirituum enthusiasticorum, quales et unde, n. 1967. Quod visiones geminæ seu visa sint cum aperitur visus interior et videntur quæ in altera vita, n. 1970. Visiones coram spiritibus bonis quod sint representationes pulchræ, n. 1971. Quod visiones sint interiores magis et magis secundum cælos, n. 1972. De visionibus binis, visa certa et visi infantum ludii, n. 1974. Quod somnia ejusdem generis sint cum visionibus, n. 1975, vide etiam *Somnia*. Visio noctis quod sit revelatio obscura, n. 6000. Divinatio cum de prophetis quod spectet vitam, visio doctrinam, n. 9248.

VISITATIO quid; quod præcedat iudicium, ostensum,

n. 2242. Quid quod Jehovah visitaverit Saram, n. 2616. Quod sit præsentia divini cælestis in divino spirituali, n. 2616. Quod visitatio sit ultimum tempus, et quod predicetur de ecclesia in communi, et in particulari, de ecclesia quæ nascitur, et quæ expirat, et de homine ecclesiæ qui salvatur, et qui damnatur, n. 6588. Visitare quod sit adventus Domini, cum non ecclesia, de qua, n. 6895. Quod sit liberatio a falsis, et sic initiatio in illa quæ sunt ecclesiæ et regni domini, n. 6895, f. Quod dies visitationis sit ultimum tempus ecclesiæ in communi, et cujusvis hominis in particulari status post mortem, n. 10509, 10510. Visitatio quod sit ejectio et damnatio malorum, de qua, n. 10623.

VISUS, vide *Videre* et *Visio*. Cum visus interior aperitur, quod appareant quæ in altera vita, n. 1619. Quod visus externus sit ab interno, n. 994. Quod organica spirituum non sint ubi apparent, illustratum ab auditu et visu, n. 1378.

VITA. Quod non vita et esse nisi in illis quæ a Domino, ita quæ æterna, n. 726. Quomodo vivum et quomodo mortuum apparet in altera vita, n. 671. Quod homo post mortem fere statim in alteram vitam intret, n. 70. Vita malorum, qualis et unde, n. 1742. Vivere in æternum quod etiam sit vivere in damnatione, seu vivere vitam mortis, n. 304. Quod Dominus etiam quoad humanam vitam habeat in se ipso, n. 2658. Quod Dominus quoad utramque essentiam sit vita, homo autem solum recipiens vitæ a Domino, n. 2021. Quod homo vivat a Domino per bona et vera doctrinæ, n. 2536. Quod omnes, etiam pessimi, habeant vitam a Domino, sed secundum receptionem, n. 2706. Quod omnis vita a Domino, n. 1954. Quod vita hominis sit secundum fines, n. 1909. Quod non fides salvet, sed vita fidei, quæ est charitas; nam vita manet post mortem, n. 2228. De statu vitæ post mortem, vide *Status* et *Resurrectio*. Quod vita consistat in libero et inde dependeat, vide *Libertum*. Quod omnis vita a Domino, et quod illa diffundat se in omnes et singulas formas incomprehensibili modo, n. 2886 ad 2889. Quod omnes et singuli cogitent et velint ab aliis, ita demum a Domino, n. 2889. Si communicatio per spiritus et angelos homini auferretur, quod non vivere posset, n. 2887. Qui in bono vivit, et credit quod a Domino verum, bonum et vita, quod donari queat libero, n. 2892. Quod omnes intra ecclesiam credant quod vita mali et falsi sit ab inferno, et vita boni et veri a Domino, n. 2893. Quod vita variegetur in objectis secundum eorum qualitates, n. 2888. Quod cum vita cupiditatum mali, et falsi persuasivum, auferatur, quod tunc primum vita, n. 2889. Si malis vita amoris sui et mundi auferretur, quod essent sicut infans recens natus quoad omnia vitæ, experientia, n. 2891. Quod vitæ significant tempora et status, n. 2904. Quod unica vita sit, quæ Domini, cui recipientia vitæ correspondere debent, qui quod tales sint, qualiter correspondent, n. 3001. Adhuc illo vivente, quod sit vitam dare, n. 3248. Quod vita sit status representativus, n. 3251, 3274. Quod homo ex se non vivat; sed quod sit organum recipiens vitæ, n. 3318. Quod lucis et calores apud hominem, spiritum et angelum vivant ex influxu vitæ Domini; n. 3337, 3338. Quod loquelæ omnes vivat a vita Domini, sed secundum gradus in

quibus sunt loquelæ, n. 3344. Quod unica sit vita, et quod illi respondeant formæ, quæ sunt substantiæ seu organa, et quod talia sint qualiter correspondent vitæ, et quod hoc sit correspondentia organorum cum vita, n. 3484. Quod tunc primum vita, quando vita amoris sui et mundi extinguitur, n. 3610. Quod divinum bonum Domini sit ipsum esse et divinum verum ipsius sit vita inde, n. 3619. Quod binæ vitæ sint, quæ in plurali dicuntur, quia binæ vitæ facultates, una quæ voluntatis seu boni, et altera quæ intellectus sue veri, ostensum, n. 3623. De quibusdam qui vixerunt sicut bestiæ, quam parum vitæ habuerunt; et quod vita illis inspirata per angelos, n. 3647. Quod maximus homo sit ab influxu vitæ Domini, et inde cælestia et spiritalia in cælo, n. 3741. Quod vita unica sit, et quod omnes angeli, spiritus et homines, sint modo recipientes formæ vitæ, ostensum, n. 3742, et quod approprietur vita Domini ex amore et misericordia Domini erga universum genus humanum, n. 3742. Quod mali et infernales etiam sint formæ recipientes vitæ Domini, sed bonum et verum inde rejiciant, vel suffocent, vel pervertant, n. 3743. Quod mali non velint convinci quod non vivant ex se, n. 3743. Quod homo non vivat ex se, illustratum a bono et vero quod influant a Domino, et quod malum et falsum ab inferno, n. 4151. Quod vita sua apud unumquemvis maneat post mortem, n. 4227. Quod homo debeat a se cogitare, tametsi ex doctrinali dicatur quod omne bonum et verum a Domino, et omne malum et falsum ab inferno, n. 4334. Quod scire et percipere quod omnis vita sit a Domino, et quod cælum referat maximum hominem, est præcipuum intelligentiæ angelorum, n. 4318. Quod omnis vita tam cogitationis quam voluntatis sit a Domino, etiam quoad infernum, n. 4319. Quod vita appareat apud unumquemque sicut foret in ipso, est ab amore Domini erga universum genus humanum, n. 4320. Quod mali etiam vivant a Domino, sed quod vita eorum sit mors spiritualis, ostensum, n. 4417. Quod omne vitæ sit a Domino, n. 4524, 4882. Quod omnia in universo existant et subsistant a prioribus se ita a primo, proinde quod per mundum spiritualem a Domino, n. 4523, 4524. Quod in altera vita omnia et singula vitæ cujusvis pateant, n. 4633. Quod vita sit quæ salvat, non autem prædicatio, n. 4638, f. Quod omne vitæ a Domino, illustratum ab experientia, n. 4882. Quod vitale hominis sit ex igne et calore spirituali, et quod hic sit amor, n. 4906. Quid vita æterna, quod sit recipere a Domino id quod vitæ est, nempe intelligentiam et sapientiam veri et boni, n. 5070. Quod homo recipere possit divinum per cogitationem et affectionem, et quod recipere sit ei ut appropriari possit ei, secus ac bestiæ, et quod ideo mori non possit, n. 5114. Quid vita quæ manet post mortem, quod non sit externa sed interna, n. 5128. Per vivere et vita in Verbo intelligitur vita spiritualis, quæ est intelligentia et sapientia, in genere cælum et felicitas æterna, per mortem autem contrarium, n. 5407. Vivat Pharaon, quod sit formula asseverandi, ita certum, n. 5449. Quod unica vita sit et illa a Domino, quodque illa varietur in subjectis, secundum receptionem, n. 5847. Vivificare et vita in Verbo quod sit vita spiritualis, ostensum, n. 5890. Quod nullus cogi-

tet et loquatur ex se, sed ex aliis, ab experientia; ita quod in omnia et singula influat vita Domini, et quod ea varietur secundum subjecta, n. 5986. Quod vitam hominis faciat lux spiritualis et calor spiritualis, de quibus illustratum, n. 6032. Quod omne vitæ a Domino, et quod sit sicut causa principalis et instrumentalis, quæ unum agunt, et quod sentiatur in instrumentali, n. 6325. Quod unica vita sit, nempe Domini, n. 6467. Quod in homine existat qualiter recipitur, n. 6467, 6472, vide etiam *Influxus*. Quod omnis vita sit a Domino, illustratum ex visis, n. 6468, 6470. Perceptio de dulcedine et pace angelorum ex eo quod non vivant ex se, sed ex Domino, et auditum e cælo quod ita sit, n. 6469. Quod vita a Domino, quam gravis sit illis qui non in bono charitatis sunt, exemplis, n. 6471. Quod dubia de influxu vitæ a Domino non removeri possint, quamdiu sunt fallaciæ, ignota et negativum regnans, n. 6479. Quod homo post mortem appareat qualis fuerat in interioribus, non qualis in exterioribus, n. 6495, f. Quod quisque sortiatur cælum secundum vitam suam, n. 7440. Quod vita sit velle bonum, et credere verum, et quod illi vivi qui sic volunt et credunt, sed quod mors sit velle malum et credere falsum, et illi mortui qui sic volunt et credunt, ostensum, n. 7494. Quod omnes in altera vita consocientur secundum vitam, n. 8700. Quod omne vitæ apud hominem influat per cælum a Domino, citationes, n. 9276, f. Quod Dominus in suo, ita in Divino, habitet apud hominem, ostensum, n. 9238. Quod illa fiant vitæ, quæ recipiuntur voluntate, n. 9386, 9393. Quod res quæ fiunt vitæ, e memoria externa evanescant, n. 9394. Quod omne vitæ sit a Domino, n. 10196. Quod illis qui in falsis ex malo non vita realis sit, sed vita phantasie, et quod talis vita sit illis qui in inferno, n. 4623, 10284, 10286.

VITIS, vide *Vinea*, *Vinum* et *Uva*. Quod vinea et vitis sit ecclesiæ spiritualis, n. 1069. Quod vitis sit intellectuale ecclesiæ spiritualis, ostensum, n. 5113. Vitis quod sit ecclesia spiritualis externa, n. 6375. Et vitis præstans quod sit ecclesia spiritualis interna, n. 6376. Vitis quod sit bonum ecclesiæ spiritualis, et olea bonum ecclesiæ cælestis, ostensum, n. 9277.

VITULUS. Quid vitulus, capra et aries in sacrificiis, n. 1824. Quid vitula triennis, n. 1825, vide etiam *Bos*. Juvenci seu vituli quod sint bonum innocentie et charitatis in externo homine, ostensum, n. 9391. Quod in Ægypto vitulæ et vituli ex auro præcipua idola fuerint, ob significationem, quoniam est scientificum in naturali, et plura de vitulo Ægypti, n. 9391. Quod sacrificium ex juvenco sit purificatio a malis et falsis quæ in naturali homine, n. 9990. Juvencus quod sit bonum innocentie externum, ovis internum, et agnus intimum, aliquantis per ostensum, n. 10132. Quod vitulus sit bonum in rationali; in opposito sensu, cum idola factum, quod sit jucundum naturale et sensuale, ostensum, n. 10407. Quod juvencus in sacrificiis significaverit divinum in Domino, et inde naturale spirituale apud hominem, n. 2830.

VIVERE, vide *Vita*.

ULCUS, vide *Vulnus*.

ULTIMUM, vide *Extremum*.

UMBRA. Quid umbra lucis cælestis, n. 1972. Umbra trabis quid, n. 2366, vide etiam *Caligo*. Quod in

U N

altera vita omnis lux a Domino, et omnis umbra a proprio, et quod inde variegationes, n. 2341, vide etiam *Obscurum*. Quod umbræ in altera vita veniant a spiritibus et angelis, illustratum a sole mundi, n. 6110.

UNCUS. Unci quod sint conjunctionis modi, n. 9676. Unci et cincturæ, quod sint conjunctionis modi, n. 9749.

UNGERE, UNCTIO, UNGUENTUM; vide hic quæ dicta sunt de *Oleo*. Ungere quod sit ad repræsentandum Dominum quoad divinum bonum, ita ad repræsentandum bonum amoris ab ipso, ostensum, n. 9954, 10285. Quod unxerint lapides, arma belli, altare at similia, sacerdotes, prophetas, reges et se ipsos, cur ostensum et explicatum, n. 9954. Quod unxerint semet oleo communi, et non oleo sanctitatis, ostensum, n. 9954. Quod unctus Jehovæ sit Dominus quoad divinum humanum, ostensum, n. 9954. Unctio super caput, quod repræsentaverit totum humanum Domini, ostensum, n. 10011. Quod per unctionem repræsentatum sit divinum bonum, et per impletionem manus, divinum verum inde, et potentia inde, n. 10019. Unguentum et unguentarius, quid, n. 10264, 10265, vide *Aroma*. Unguere quod sit inducere repræsentationem, n. 10268.

UNGULA, quod sit verum ex bono in ultimo gradu, ita verum sensuale, et in opposito sensu falsum ejusdem gradus, ostensum, n. 7729.

UNIO, quod sit unio divinæ essentiæ Domini cum humano ipsius, sed quod hominis cum Domino sit conjunctio, n. 2021.

UNIVERSALE. Qualis homo in comunni, talis in singularibus, n. 918, 1040, 1316, vide etiam *Communne*. Quod providentia Domini sit universalis in singularissimis, n. 1919, f. Quid sit universaliter regnare, n. 5949, vide *Finis*. Quod universaliter regnat, id est in omnibus et singulis, illustratum, n. 6159.

UNIVERSUM. Quod dolosissimi in tonna infernali sint et in orbiculo, qui extra spectant quasi universum, et calcant sub pedibus quasi universum, n. 947.

UNUM. Quod omne unum ex harmonia plurium, et quod totum cælum unum sit, n. 457, 687. Quod trinum sit unum, nempe divinum ipsum, humanum divinum et procedens, n. 2149, 2156.

VOCARE, quod sit esse talis, ostensum, n. 3421, vide etiam *Nomen*. Vocare ad aliquem quod sit perceptio qualis, n. 3659. Vocare ad se quod sit velle conjungi, n. 6047. Vocare aliquem ad se quod sit præsentia, n. 6177, 7390. Vocare ad se seu convocare, quod sit ordinare, n. 6335. Vocare ad aliquem quod sit influxus, n. 6840. Vocare quod sit præsentia, n. 7451, 7721, et quod sit affluxus, n. 7955, et quod sit conjunctio, et cum de divinis unio, n. 8761. Vocare quod sit etiam eligere, n. 8773.

VOLUNTAS, vide *Proprium, Liberum et Intellectus*. Quod intellectus et voluntas distinctissima sint, n. 641. Quod in unquamvis idea cogitationis sit aliquid ex voluntate, et quod innumerabilia, n. 590, 803. Quid intellectus veri et voluntas boni, n. 634. Quod a voluntate sit hominis intelligere, n. 585. Quod nulli homini sit intellectus veri et voluntas boni, sed quod appareat sicut ejus essent, n. 633. Quod in parte intellectuali formetur nova voluntas a Domino, quæ est conscientia, n. 1023, 1043. Cum

V O

homo regeneratus bonum facit, est a Domino per novam voluntatem, n. 928. Quod regeneretur homo quoad partem intellectualem, non quoad voluntariam, n. 863, 175. Quod proprium voluntarium hominis separandum, ut Dominus adesse possit, n. 1023, 1044. Quod omnis falsitas ex proprio influat, n. 1047. Quod vera et bona in voluntaria parte apud hominem antiquissimæ ecclesiæ implantata fuerint, non apud hominem ecclesiæ antiquæ et spiritualis, n. 895, 927. Quod antediluvianis deperditum sit bonum voluntarium, et quod hodie pereat bonum intellectuale, n. 2124. De initiamento novæ voluntatis ab infantia, ita de receptione boni et veri, de que ejus statu succedente, n. 9296, 9297. Quod illa fiant vitæ quæ recipiuntur voluntate, n. 9386, 9393. Liber vitæ quod sit memoria interior, quia ei inscripta sunt quæ voluntatis, n. 9386. Qui in Regno cælesti quod respondeant voluntario hominis, qui in Regno spirituali ejus intellectuali, et quod in cælo se habeat sicut apud hominem, n. 9835. Quod homo ægre distinguere possit inter verum et bonum, quia ægre inter cogitare et velle, n. 9995. Quod totus homo sit instar suæ voluntatis et inde intellectus, illustratum ex fine, causa et effectu, n. 10076. Quod bonum non approprietur homini priusquam sit voluntatis, n. 10109, 10110. Quod omnia se referant ad intellectum et voluntatem, quia ad verum et bonum, et ad falsum et malum; et quod illa duo unum erunt, n. 10122.

VOLUPTAS, vide *Jucundum*. Quod homini nusquam negatæ sint voluptates, dum modo pro fine non habentur, et interiora sunt bona, n. 945, 995. Voluptates quæ concordant, et quæ non concordant cælestibus, n. 1547. Quod interiores affectiones sint, quæ se manifestant in voluptatibus, n. 994, 995. Quod voluptates ab usu habeant suum jucundum, n. 997. Qui pro fine habent meras voluptates, quod in altera vita primum ferantur in loca, ubi talia sunt, dein in infernum excrementitium, n. 943. Voluptates meræ corporeæ in quas phantasias vertuntur in altera vita, n. 954. Quod fæminæ ex vili conditione, quæ se dederunt voluptatibus, se mutuo contendant, n. 944. Quod in jucundis apud regeneratos sint etiam mundana, sed temperata per bona a Domino, n. 2204.

VOX, quid, n. 375. Quod vox Jehovæ sit Verbum, doctrina fidei, conscientia, redargutio inde, n. 219, 220.

UR CHALDÆORUM, quid, n. 1368, 1816, vide *Chaldaea*.

URIM significat ignem lucentem, et Thumim explendescentiam inde, n. 9905, pag. 193. Thumim hebraice est integritas, sed angelice explendescentia, n. 9905.

URBS, vide *Civitas*. Quod urbs sit doctrinale verum, tum hereticum, n. 402. Urbes et palatia quod videantur in altera vita, n. 1626, 1627, 940. De spurca Hierosolyma, n. 940. De altera Hierosolyma inter gehennam et stagnum, n. 941. De judicio gehennæ, n. 942. Quod urbes sint vera, habitator bonum, n. 2268, 2451, 2712. Quod habitatores sint bona veri, n. 2451. Quod urbes sint doctrinalia, n. 2450.

URINA. Quod latrones et piratæ delectentur urinosi fetidis, n. 820.

U V

USUS. Quod regnum Domini sit regnum finium et usuum, n. 696. Quod vita angelica consistat in usibus a bonis charitatis, n. 453. Quod omnia ex usu habeant sua felicia et jucunda, n. 997. Quod in altera vita omnes præstare usum debeant, etiam infernales, n. 696, 1103. Quod omnis vita sit vita usus, n. 1964. Quod rationale se habeat secundum usum cum comparatur per cognitiones et scientifica; et quis usus optimus, n. 1964.

UVA, vide *Vinea, Vitis, Vinum*. Quod uva sit charitas, et vinum fides, n. 1071.

VULNUS. Quid vulnus et livor, n. 431.

UXOR. Quod mulier et uxor sit ecclesia, n. 252, 253, 749, 770, etiam perversa, n. 409. Quid vir et uxor et quid homo et uxor, n. 915. Quod uxor Sarai sit verum adjunctum bono, n. 1468. Quid significatur per virum et uxorem, et per maritum et uxorem,

Z O

n. 2517. Cur ancilla Hagar data Abrahamo in mulierem, non in uxorem, n. 1907.

Z

ZIDON, quod sint cognitiones exteriores, Tyrus interiores, n. 1201.

ZION. Quod per Zionem significetur ecclesia cælestis seu ecclesia apud illos qui in bono amoris sunt, n. 2909, 6435, 10037. Quod Zion thronus gloriæ Jehovæ sit regnum cæleste Domini, n. 5313. Quod filia Zionis seu filia virgo Zionis sit ecclesia cælestis quæ est in amore in Dominum, n. 9055. Quod Mons Zionis sit cælestia, n. 1585. Quod mons Zionis et collis ejus sint regnum cæleste Domini et bonum amoris mutui, n. 6435.

ZOAR, quod sit affectio boni, n. 1589. Quod etiam sit affectio veri, n. 2439.

FINIS.

Z

Londini: typis T. Bensley,
Bolt Court, Fleet-Street.

